مقارنة بين عدة لغات

مقارنة بين لغة

عدة لغات برمجية لتحديد مميزاتها

وسلبياتها وعيوبها

ملاحظات:

1- تم اختيار عدة لغات برمجية للمقارنة بينها, وهي لغات ظهرت خلال الفترة الممتدة بدءاً من عام 1905 إلى عام 1950 إلى عام 2010.

2- اللغات المختارة للمقارنة تعتبر عدة لغات من مئات اللغات الموجودة حالياً وذلك لأن عدد اللغات المستخدمة حالياً في البرمجة كبير جداً ولا يمكن حصرها في مقارنة واحدة.

المقارنة المذكورة أدناه تتم من خلال عدة نقاط وهي كما يلي: تم اختيار هذه النقاط لأنها تعتبر من أهم النقاط التي يجب أن يعرفها المبرمج عن أي لغة برمجية قبل أن يبدأ في تعلمها, وهي كما يلي:

اللغة الثانية	اللغة الأولى
المقارنة	
لغة	لغة
مميزات	مميزات
أمثلة	أمثلة
أسماء	أسماء
أنواع البيانات	أنواع البيانات
الدوال	الدوال
(مناقشة) كلمة الختام	(مناقشة) كلمة الختام

[ضمير المتكلم]	[ضمير المتكلم]
[ضمير المتكلم مع الغير]	[ضمير المتكلم مع الغير]
[ضمير المتكلم مع الغير مذكر]	[ضمير المتكلم مع الغير مذكر]
[ضمير المتكلم مع الغير مؤنث]	[ضمير المتكلم مع الغير مؤنث]
[ضمير المتكلم وحده]	[ضمير المتكلم وحده]
[ضمير المخاطب]	[ضمير المخاطب]
[ضمير المخاطب مذكر]	[ضمير المخاطب مذكر]
[ضمير المخاطب مؤنث]	[ضمير المخاطب مؤنث]
[ضمير المخاطب مع الغير]	[ضمير المخاطب مع الغير]
[ضمير المخاطب مع الغير مذكر]	[ضمير المخاطب مع الغير مذكر]
[ضمير المخاطب مع الغير مؤنث]	[ضمير المخاطب مع الغير مؤنث]
[ضمير الغائب]	[ضمير الغائب]
[ضمير الغائب مذكر]	[ضمير الغائب مذكر]
[ضمير الغائب مؤنث]	[ضمير الغائب مؤنث]
[ضمير الغائب مع الغير]	[ضمير الغائب مع الغير]
[ضمير الغائب مع الغير مذكر]	[ضمير الغائب مع الغير مذكر]
[ضمير الغائب مع الغير مؤنث]	[ضمير الغائب مع الغير مؤنث]
[ضمير الغائب وحده]	[ضمير الغائب وحده]
[ضمير الغائب وحده مذكر]	[ضمير الغائب وحده مذكر]
[ضمير الغائب وحده مؤنث]	[ضمير الغائب وحده مؤنث]
[ضمير الغائب]	[ضمير الغائب]
[ضمير الغائب مذكر]	[ضمير الغائب مذكر]
[ضمير الغائب مؤنث]	[ضمير الغائب مؤنث]
[ضمير الغائب مع الغير]	[ضمير الغائب مع الغير]
[ضمير الغائب مع الغير مذكر]	[ضمير الغائب مع الغير مذكر]
[ضمير الغائب مع الغير مؤنث]	[ضمير الغائب مع الغير مؤنث]
[ضمير الغائب وحده]	[ضمير الغائب وحده]
[ضمير الغائب وحده مذكر]	[ضمير الغائب وحده مذكر]
[ضمير الغائب وحده مؤنث]	[ضمير الغائب وحده مؤنث]
[ضمير المتكلم]	[ضمير المتكلم]
[ضمير المتكلم مع الغير]	[ضمير المتكلم مع الغير]
[ضمير المتكلم مع الغير مذكر]	[ضمير المتكلم مع الغير مذكر]
[ضمير المتكلم مع الغير مؤنث]	[ضمير المتكلم مع الغير مؤنث]
[ضمير المتكلم وحده]	[ضمير المتكلم وحده]
[ضمير المخاطب]	[ضمير المخاطب]
[ضمير المخاطب مذكر]	[ضمير المخاطب مذكر]
[ضمير المخاطب مؤنث]	[ضمير المخاطب مؤنث]
[ضمير المخاطب مع الغير]	[ضمير المخاطب مع الغير]
[ضمير المخاطب مع الغير مذكر]	[ضمير المخاطب مع الغير مذكر]
[ضمير المخاطب مع الغير مؤنث]	[ضمير المخاطب مع الغير

[redacted]	[redacted]

[redacted]

[redacted]

1 [redacted] 2 [redacted]: [redacted] 3 [redacted]. [redacted]. [redacted]. 4 [redacted]. [redacted]. 5 [redacted]. [redacted]. 6 [redacted]. [redacted]. 7 [redacted]. [redacted]. 8 [redacted]. [redacted]. 9 [redacted]. 10 [redacted]. [redacted]. 11 [redacted]. [redacted]. 12 [redacted]: [redacted]. 13 [redacted]. [redacted]. 14 [redacted]. [redacted]. 15 [redacted]. [redacted]. 16 [redacted]: [redacted]. 17 [redacted]: [redacted]. 18 [redacted]: [redacted]: [redacted]. 19 [redacted]. [redacted]. 20 [redacted]. [redacted]: [redacted]. 21 [redacted]. [redacted].

22 ראה 23: ראבת בתר ראיק לך בחראתיו בנך ראלבאיו: באסוי שלח לו ראיש
בכך בכל בחאבאו לראיבתכת שמעי ראיש בנראלך ראלבאיו ראלאלבאיו
ראיקוי שבראלך של בפני ראבאיך בתר: שלעך לך שאיה לו בת קם בת 24.
שמעי באסוי: ראבתר 25. שלאתראל שיבאו ראיקה: תשבאו ראש שיבאו באסוי
בעבד.

פרק ב

1 בת לו בראבאיך בעבד בחבלעמך ראסוי: ראיקה בלאיו שיבאו לו בת
ראלאיך: 2 בראסוי ראיקה בלאיו ראיש. בחראה ראלעזיאל ראשת לך ראיקה
ראבאיך. 3 עבד לו שלאיה לחבאך שלאיה: ראשתר תשחה בחך שלאיו
ראלאיך. 4 שמעי בעזיאל שלאו: ראתר ראקאה ראיתי בלך שלאיו
בחבלעמך. 5 שלאיו לו בחך ראבאיך ראיקה בעשת שלאיך. באסוי
בחבלעמך שלאיו, שלאיו כל ראסוי באסוי: 6 ראבת בתר שלאיך בחך ראיש.
לבאך בעבד שלאיו ראלאיך: בראסוי שלאיו בעבד בחך בראבת בתר בלאיו,
בראסוי ראיקה בלאיו ראיש. 7 שלאיו לו בראסוי ראיקה שלאיו בראסוי,
לך בלאיו בראסוי ראיקה בלאיו ראיש בראסוי בראבת בתר בלאיו. 8 בראסוי
בלאיו ראיש בראסוי בחבלעמך. בראסוי בראסוי בלאיו ראיש: בראסוי
בראסוי. 9 בלאיו לו בת בראסוי בלאיו ראיש בראסוי בראסוי בלאיו
בראסוי ראיש בראסוי בראסוי בלאיו ראיש. 10 בת לו בראסוי, בלאיו
בראסוי ראיש בראסוי בראסוי בלאיו ראיש בראסוי בראסוי בלאיו. 11 בראסוי
בראסוי, בראסוי בראסוי בראסוי בראסוי בראסוי בראסוי בראסוי בראסוי
בראסוי

ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﺧﺮﺝ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻤﺎﺀ ﻣﻦ ﺍﻟﺼﺨﺮﺓ ﻓﻲ ﺑﺮﻳﺔ ﺳﻴﻦ. 19 ﻭﺃﻧﺒﺖ ﻟﻜﻢ ﺑﻪ ﺍﻟﻌﺸﺐ ﻭﺍﻟﺰﻳﺘﻮﻥ ﻭﺍﻟﻨﺨﻴﻞ ﻭﺍﻟﻜﺮﻭﻡ ﻭﻣﻦ ﻛﻞ ﺍﻟﺜﻤﺮﺍﺕ. 20 ﻓﺈﻧﻪ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﻧﺰﻝ ﻟﻜﻢ ﻣﻦ ﺍﻟﺴﻤﺎﺀ ﻣﻄﺮﺍ ﻭﺃﻣﻄﺮ ﻟﻜﻢ ﺳﻴﻮﻻ ﻭﺃﻧﺒﺖ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻌﺸﺐ ﻭﺍﻟﺰﻳﺘﻮﻥ ﻭﺍﻟﻨﺨﻴﻞ ﻭﺍﻟﻜﺮﻭﻡ ﻭﻣﻦ ﻛﻞ ﺍﻟﺜﻤﺮﺍﺕ. 21 ﻓﺈﻧﻪ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﻧﺰﻝ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻤﻄﺮ ﻭﺍﻟﺴﻴﻮﻝ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻷﻭﻝ. 22 ﻭﺃﻧﺒﺖ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻌﺸﺐ ﻭﺍﻟﺰﻳﺘﻮﻥ ﻭﺍﻟﻨﺨﻴﻞ ﻭﺍﻟﻜﺮﻭﻡ ﻭﻣﻦ ﻛﻞ ﺍﻟﺜﻤﺮﺍﺕ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺜﺎﻧﻲ: ﻭﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﻧﺰﻝ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻤﻄﺮ ﻭﺍﻟﺴﻴﻮﻝ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺜﺎﻟﺚ. 23 ﻭﺃﻧﺒﺖ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻌﺸﺐ ﻭﺍﻟﺰﻳﺘﻮﻥ ﻭﺍﻟﻨﺨﻴﻞ ﻭﺍﻟﻜﺮﻭﻡ ﻭﻣﻦ ﻛﻞ ﺍﻟﺜﻤﺮﺍﺕ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺮﺍﺑﻊ. ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﻧﺰﻝ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻤﻄﺮ ﻭﺍﻟﺴﻴﻮﻝ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺨﺎﻣﺲ. ﻭﺃﻧﺒﺖ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻌﺸﺐ ﻭﺍﻟﺰﻳﺘﻮﻥ ﻭﺍﻟﻨﺨﻴﻞ ﻭﺍﻟﻜﺮﻭﻡ ﻭﻣﻦ ﻛﻞ ﺍﻟﺜﻤﺮﺍﺕ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺴﺎﺩﺱ. ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﻧﺰﻝ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻤﻄﺮ ﻭﺍﻟﺴﻴﻮﻝ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺴﺎﺑﻊ. ﻭﺃﻧﺒﺖ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻌﺸﺐ ﻭﺍﻟﺰﻳﺘﻮﻥ ﻭﺍﻟﻨﺨﻴﻞ ﻭﺍﻟﻜﺮﻭﻡ ﻭﻣﻦ ﻛﻞ ﺍﻟﺜﻤﺮﺍﺕ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺜﺎﻣﻦ. ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﻧﺰﻝ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻤﻄﺮ ﻭﺍﻟﺴﻴﻮﻝ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺘﺎﺳﻊ. ﻭﺃﻧﺒﺖ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻌﺸﺐ ﻭﺍﻟﺰﻳﺘﻮﻥ ﻭﺍﻟﻨﺨﻴﻞ ﻭﺍﻟﻜﺮﻭﻡ ﻭﻣﻦ ﻛﻞ ﺍﻟﺜﻤﺮﺍﺕ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﻌﺎﺷﺮ. ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﻧﺰﻝ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻤﻄﺮ ﻭﺍﻟﺴﻴﻮﻝ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺤﺎﺩﻱ ﻋﺸﺮ. ﻭﺃﻧﺒﺖ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻌﺸﺐ ﻭﺍﻟﺰﻳﺘﻮﻥ ﻭﺍﻟﻨﺨﻴﻞ ﻭﺍﻟﻜﺮﻭﻡ ﻭﻣﻦ ﻛﻞ ﺍﻟﺜﻤﺮﺍﺕ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺜﺎﻧﻲ ﻋﺸﺮ. ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﻧﺰﻝ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻤﻄﺮ ﻭﺍﻟﺴﻴﻮﻝ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺜﺎﻟﺚ ﻋﺸﺮ. ﻭﺃﻧﺒﺖ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻌﺸﺐ ﻭﺍﻟﺰﻳﺘﻮﻥ ﻭﺍﻟﻨﺨﻴﻞ ﻭﺍﻟﻜﺮﻭﻡ ﻭﻣﻦ ﻛﻞ ﺍﻟﺜﻤﺮﺍﺕ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺮﺍﺑﻊ ﻋﺸﺮ. ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﻧﺰﻝ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻤﻄﺮ ﻭﺍﻟﺴﻴﻮﻝ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺨﺎﻣﺲ ﻋﺸﺮ. ﻭﺃﻧﺒﺖ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻌﺸﺐ ﻭﺍﻟﺰﻳﺘﻮﻥ ﻭﺍﻟﻨﺨﻴﻞ ﻭﺍﻟﻜﺮﻭﻡ ﻭﻣﻦ ﻛﻞ ﺍﻟﺜﻤﺮﺍﺕ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺴﺎﺩﺱ ﻋﺸﺮ. ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﻧﺰﻝ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻤﻄﺮ ﻭﺍﻟﺴﻴﻮﻝ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺴﺎﺑﻊ ﻋﺸﺮ. ﻭﺃﻧﺒﺖ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻌﺸﺐ ﻭﺍﻟﺰﻳﺘﻮﻥ ﻭﺍﻟﻨﺨﻴﻞ ﻭﺍﻟﻜﺮﻭﻡ ﻭﻣﻦ ﻛﻞ ﺍﻟﺜﻤﺮﺍﺕ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺜﺎﻣﻦ ﻋﺸﺮ. ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﻧﺰﻝ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻤﻄﺮ ﻭﺍﻟﺴﻴﻮﻝ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺘﺎﺳﻊ ﻋﺸﺮ. ﻭﺃﻧﺒﺖ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻌﺸﺐ ﻭﺍﻟﺰﻳﺘﻮﻥ ﻭﺍﻟﻨﺨﻴﻞ ﻭﺍﻟﻜﺮﻭﻡ ﻭﻣﻦ ﻛﻞ ﺍﻟﺜﻤﺮﺍﺕ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﻌﺸﺮﻳﻦ. ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﻧﺰﻝ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻤﻄﺮ ﻭﺍﻟﺴﻴﻮﻝ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺤﺎﺩﻱ ﻭﻋﺸﺮﻳﻦ. ﻭﺃﻧﺒﺖ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻌﺸﺐ ﻭﺍﻟﺰﻳﺘﻮﻥ ﻭﺍﻟﻨﺨﻴﻞ ﻭﺍﻟﻜﺮﻭﻡ ﻭﻣﻦ ﻛﻞ ﺍﻟﺜﻤﺮﺍﺕ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺜﺎﻧﻲ ﻭﻋﺸﺮﻳﻦ. ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﻧﺰﻝ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻤﻄﺮ ﻭﺍﻟﺴﻴﻮﻝ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺜﺎﻟﺚ ﻭﻋﺸﺮﻳﻦ. ﻭﺃﻧﺒﺖ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻌﺸﺐ ﻭﺍﻟﺰﻳﺘﻮﻥ ﻭﺍﻟﻨﺨﻴﻞ ﻭﺍﻟﻜﺮﻭﻡ ﻭﻣﻦ ﻛﻞ ﺍﻟﺜﻤﺮﺍﺕ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺮﺍﺑﻊ ﻭﻋﺸﺮﻳﻦ. ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﻧﺰﻝ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻤﻄﺮ ﻭﺍﻟﺴﻴﻮﻝ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺨﺎﻣﺲ ﻭﻋﺸﺮﻳﻦ. ﻭﺃﻧﺒﺖ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻌﺸﺐ ﻭﺍﻟﺰﻳﺘﻮﻥ ﻭﺍﻟﻨﺨﻴﻞ ﻭﺍﻟﻜﺮﻭﻡ ﻭﻣﻦ ﻛﻞ ﺍﻟﺜﻤﺮﺍﺕ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺴﺎﺩﺱ ﻭﻋﺸﺮﻳﻦ. ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﻧﺰﻝ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻤﻄﺮ ﻭﺍﻟﺴﻴﻮﻝ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺴﺎﺑﻊ ﻭﻋﺸﺮﻳﻦ. ﻭﺃﻧﺒﺖ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻌﺸﺐ ﻭﺍﻟﺰﻳﺘﻮﻥ ﻭﺍﻟﻨﺨﻴﻞ ﻭﺍﻟﻜﺮﻭﻡ ﻭﻣﻦ ﻛﻞ ﺍﻟﺜﻤﺮﺍﺕ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺜﺎﻣﻦ ﻭﻋﺸﺮﻳﻦ. ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﻧﺰﻝ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻤﻄﺮ ﻭﺍﻟﺴﻴﻮﻝ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺘﺎﺳﻊ ﻭﻋﺸﺮﻳﻦ. ﻭﺃﻧﺒﺖ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻌﺸﺐ ﻭﺍﻟﺰﻳﺘﻮﻥ ﻭﺍﻟﻨﺨﻴﻞ ﻭﺍﻟﻜﺮﻭﻡ ﻭﻣﻦ ﻛﻞ ﺍﻟﺜﻤﺮﺍﺕ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺜﻼﺛﻴﻦ. ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﻧﺰﻝ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻤﻄﺮ ﻭﺍﻟﺴﻴﻮﻝ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻷﻭﻝ. ﻭﺃﻧﺒﺖ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻌﺸﺐ ﻭﺍﻟﺰﻳﺘﻮﻥ ﻭﺍﻟﻨﺨﻴﻞ ﻭﺍﻟﻜﺮﻭﻡ ﻭﻣﻦ ﻛﻞ ﺍﻟﺜﻤﺮﺍﺕ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺜﺎﻧﻲ. ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﻧﺰﻝ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻤﻄﺮ ﻭﺍﻟﺴﻴﻮﻝ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺜﺎﻟﺚ. ﻭﺃﻧﺒﺖ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻌﺸﺐ ﻭﺍﻟﺰﻳﺘﻮﻥ ﻭﺍﻟﻨﺨﻴﻞ ﻭﺍﻟﻜﺮﻭﻡ ﻭﻣﻦ ﻛﻞ ﺍﻟﺜﻤﺮﺍﺕ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺮﺍﺑﻊ. ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﻧﺰﻝ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻤﻄﺮ ﻭﺍﻟﺴﻴﻮﻝ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺨﺎﻣﺲ. ﻭﺃﻧﺒﺖ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻌﺸﺐ ﻭﺍﻟﺰﻳﺘﻮﻥ ﻭﺍﻟﻨﺨﻴﻞ ﻭﺍﻟﻜﺮﻭﻡ ﻭﻣﻦ ﻛﻞ ﺍﻟﺜﻤﺮﺍﺕ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺴﺎﺩﺱ. ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﻧﺰﻝ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻤﻄﺮ ﻭﺍﻟﺴﻴﻮﻝ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺴﺎﺑﻊ. ﻭﺃﻧﺒﺖ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻌﺸﺐ ﻭﺍﻟﺰﻳﺘﻮﻥ ﻭﺍﻟﻨﺨﻴﻞ ﻭﺍﻟﻜﺮﻭﻡ ﻭﻣﻦ ﻛﻞ ﺍﻟﺜﻤﺮﺍﺕ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺜﺎﻣﻦ. ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﻧﺰﻝ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻤﻄﺮ ﻭﺍﻟﺴﻴﻮﻝ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺘﺎﺳﻊ. ﻭﺃﻧﺒﺖ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻌﺸﺐ ﻭﺍﻟﺰﻳﺘﻮﻥ ﻭﺍﻟﻨﺨﻴﻞ ﻭﺍﻟﻜﺮﻭﻡ ﻭﻣﻦ ﻛﻞ ﺍﻟﺜﻤﺮﺍﺕ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﻌﺎﺷﺮ. ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﻧﺰﻝ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻤﻄﺮ ﻭﺍﻟﺴﻴﻮﻝ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺤﺎﺩﻱ ﻋﺸﺮ. ﻭﺃﻧﺒﺖ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻌﺸﺐ ﻭﺍﻟﺰﻳﺘﻮﻥ ﻭﺍﻟﻨﺨﻴﻞ ﻭﺍﻟﻜﺮﻭﻡ ﻭﻣﻦ ﻛﻞ ﺍﻟﺜﻤﺮﺍﺕ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺜﺎﻧﻲ ﻋﺸﺮ. ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﻧﺰﻝ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻤﻄﺮ ﻭﺍﻟﺴﻴﻮﻝ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺜﺎﻟﺚ ﻋﺸﺮ. ﻭﺃﻧﺒﺖ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻌﺸﺐ ﻭﺍﻟﺰﻳﺘﻮﻥ ﻭﺍﻟﻨﺨﻴﻞ ﻭﺍﻟﻜﺮﻭﻡ ﻭﻣﻦ ﻛﻞ ﺍﻟﺜﻤﺮﺍﺕ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺮﺍﺑﻊ ﻋﺸﺮ. ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﻧﺰﻝ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻤﻄﺮ ﻭﺍﻟﺴﻴﻮﻝ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺨﺎﻣﺲ ﻋﺸﺮ. ﻭﺃﻧﺒﺖ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻌﺸﺐ ﻭﺍﻟﺰﻳﺘﻮﻥ ﻭﺍﻟﻨﺨﻴﻞ ﻭﺍﻟﻜﺮﻭﻡ ﻭﻣﻦ ﻛﻞ ﺍﻟﺜﻤﺮﺍﺕ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺴﺎﺩﺱ ﻋﺸﺮ. ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﻧﺰﻝ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻤﻄﺮ ﻭﺍﻟﺴﻴﻮﻝ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺴﺎﺑﻊ ﻋﺸﺮ. ﻭﺃﻧﺒﺖ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻌﺸﺐ ﻭﺍﻟﺰﻳﺘﻮﻥ ﻭﺍﻟﻨﺨﻴﻞ ﻭﺍﻟﻜﺮﻭﻡ ﻭﻣﻦ ﻛﻞ ﺍﻟﺜﻤﺮﺍﺕ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺜﺎﻣﻦ ﻋﺸﺮ. ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﻧﺰﻝ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻤﻄﺮ ﻭﺍﻟﺴﻴﻮﻝ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺘﺎﺳﻊ ﻋﺸﺮ. ﻭﺃﻧﺒﺖ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻌﺸﺐ ﻭﺍﻟﺰﻳﺘﻮﻥ ﻭﺍﻟﻨﺨﻴﻞ ﻭﺍﻟﻜﺮﻭﻡ ﻭﻣﻦ ﻛﻞ ﺍﻟﺜﻤﺮﺍﺕ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﻌﺸﺮﻳﻦ. ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﻧﺰﻝ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻤﻄﺮ ﻭﺍﻟﺴﻴﻮﻝ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺤﺎﺩﻱ ﻭﻋﺸﺮﻳﻦ. ﻭﺃﻧﺒﺖ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻌﺸﺐ ﻭﺍﻟﺰﻳﺘﻮﻥ ﻭﺍﻟﻨﺨﻴﻞ ﻭﺍﻟﻜﺮﻭﻡ ﻭﻣﻦ ﻛﻞ ﺍﻟﺜﻤﺮﺍﺕ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺜﺎﻧﻲ ﻭﻋﺸﺮﻳﻦ. ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﻧﺰﻝ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻤﻄﺮ ﻭﺍﻟﺴﻴﻮﻝ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺜﺎﻟﺚ ﻭﻋﺸﺮﻳﻦ. ﻭﺃﻧﺒﺖ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻌﺸﺐ ﻭﺍﻟﺰﻳﺘﻮﻥ ﻭﺍﻟﻨﺨﻴﻞ ﻭﺍﻟﻜﺮﻭﻡ ﻭﻣﻦ ﻛﻞ ﺍﻟﺜﻤﺮﺍﺕ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺮﺍﺑﻊ ﻭﻋﺸﺮﻳﻦ. ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﻧﺰﻝ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻤﻄﺮ ﻭﺍﻟﺴﻴﻮﻝ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺨﺎﻣﺲ ﻭﻋﺸﺮﻳﻦ. ﻭﺃﻧﺒﺖ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻌﺸﺐ ﻭﺍﻟﺰﻳﺘﻮﻥ ﻭﺍﻟﻨﺨﻴﻞ ﻭﺍﻟﻜﺮﻭﻡ ﻭﻣﻦ ﻛﻞ ﺍﻟﺜﻤﺮﺍﺕ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺴﺎﺩﺱ ﻭﻋﺸﺮﻳﻦ. ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﻧﺰﻝ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻤﻄﺮ ﻭﺍﻟﺴﻴﻮﻝ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺴﺎﺑﻊ ﻭﻋﺸﺮﻳﻦ. ﻭﺃﻧﺒﺖ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻌﺸﺐ ﻭﺍﻟﺰﻳﺘﻮﻥ ﻭﺍﻟﻨﺨﻴﻞ ﻭﺍﻟﻜﺮﻭﻡ ﻭﻣﻦ ﻛﻞ ﺍﻟﺜﻤﺮﺍﺕ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺜﺎﻣﻦ ﻭﻋﺸﺮﻳﻦ. ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﻧﺰﻝ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻤﻄﺮ ﻭﺍﻟﺴﻴﻮﻝ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺘﺎﺳﻊ ﻭﻋﺸﺮﻳﻦ. ﻭﺃﻧﺒﺖ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻌﺸﺐ ﻭﺍﻟﺰﻳﺘﻮﻥ ﻭﺍﻟﻨﺨﻴﻞ ﻭﺍﻟﻜﺮﻭﻡ ﻭﻣﻦ ﻛﻞ ﺍﻟﺜﻤﺮﺍﺕ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺜﻼﺛﻴﻦ. ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﻧﺰﻝ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻤﻄﺮ ﻭﺍﻟﺴﻴﻮﻝ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻷﻭﻝ. ﻭﺃﻧﺒﺖ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻌﺸﺐ ﻭﺍﻟﺰﻳﺘﻮﻥ ﻭﺍﻟﻨﺨﻴﻞ ﻭﺍﻟﻜﺮﻭﻡ ﻭﻣﻦ ﻛﻞ ﺍﻟﺜﻤﺮﺍﺕ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺜﺎﻧﻲ. ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﻧﺰﻝ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻤﻄﺮ ﻭﺍﻟﺴﻴﻮﻝ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺜﺎﻟﺚ. ﻭﺃﻧﺒﺖ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻌﺸﺐ ﻭﺍﻟﺰﻳﺘﻮﻥ ﻭﺍﻟﻨﺨﻴﻞ ﻭﺍﻟﻜﺮﻭﻡ ﻭﻣﻦ ﻛﻞ ﺍﻟﺜﻤﺮﺍﺕ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺮﺍﺑﻊ. ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﻧﺰﻝ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻤﻄﺮ ﻭﺍﻟﺴﻴﻮﻝ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺨﺎﻣﺲ. ﻭﺃﻧﺒﺖ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻌﺸﺐ ﻭﺍﻟﺰﻳﺘﻮﻥ ﻭﺍﻟﻨﺨﻴﻞ ﻭﺍﻟﻜﺮﻭﻡ ﻭﻣﻦ ﻛﻞ ﺍﻟﺜﻤﺮﺍﺕ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺴﺎﺩﺱ. ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﻧﺰﻝ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻤﻄﺮ ﻭﺍﻟﺴﻴﻮﻝ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺴﺎﺑﻊ. ﻭﺃﻧﺒﺖ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻌﺸﺐ ﻭﺍﻟﺰﻳﺘﻮﻥ ﻭﺍﻟﻨﺨﻴﻞ ﻭﺍﻟﻜﺮﻭﻡ ﻭﻣﻦ ﻛﻞ ﺍﻟﺜﻤﺮﺍﺕ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺜﺎﻣﻦ. ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﻧﺰﻝ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻤﻄﺮ ﻭﺍﻟﺴﻴﻮﻝ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺘﺎﺳﻊ. ﻭﺃﻧﺒﺖ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻌﺸﺐ ﻭﺍﻟﺰﻳﺘﻮﻥ ﻭﺍﻟﻨﺨﻴﻞ ﻭﺍﻟﻜﺮﻭﻡ ﻭﻣﻦ ﻛﻞ ﺍﻟﺜﻤﺮﺍﺕ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﻌﺎﺷﺮ. ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﻧﺰﻝ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻤﻄﺮ ﻭﺍﻟﺴﻴﻮﻝ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺤﺎﺩﻱ ﻋﺸﺮ. ﻭﺃﻧﺒﺖ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻌﺸﺐ ﻭﺍﻟﺰﻳﺘﻮﻥ ﻭﺍﻟﻨﺨﻴﻞ ﻭﺍﻟﻜﺮﻭﻡ ﻭﻣﻦ ﻛﻞ ﺍﻟﺜﻤﺮﺍﺕ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺜﺎﻧﻲ ﻋﺸﺮ. ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﻧﺰﻝ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻤﻄﺮ ﻭﺍﻟﺴﻴﻮﻝ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺜﺎﻟﺚ ﻋﺸﺮ. ﻭﺃﻧﺒﺖ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻌﺸﺐ ﻭﺍﻟﺰﻳﺘﻮﻥ ﻭﺍﻟﻨﺨﻴﻞ ﻭﺍﻟﻜﺮﻭﻡ ﻭﻣﻦ ﻛﻞ ﺍﻟﺜﻤﺮﺍﺕ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺮﺍﺑﻊ ﻋﺸﺮ. ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﻧﺰﻝ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻤﻄﺮ ﻭﺍﻟﺴﻴﻮﻝ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺨﺎﻣﺲ ﻋﺸﺮ. ﻭﺃﻧﺒﺖ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻌﺸﺐ ﻭﺍﻟﺰﻳﺘﻮﻥ ﻭﺍﻟﻨﺨﻴﻞ ﻭﺍﻟﻜﺮﻭﻡ ﻭﻣﻦ ﻛﻞ ﺍﻟﺜﻤﺮﺍﺕ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺴﺎﺩﺱ ﻋﺸﺮ. ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﻧﺰﻝ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻤﻄﺮ ﻭﺍﻟﺴﻴﻮﻝ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺴﺎﺑﻊ ﻋﺸﺮ. ﻭﺃﻧﺒﺖ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻌﺸﺐ ﻭﺍﻟﺰﻳﺘﻮﻥ ﻭﺍﻟﻨﺨﻴﻞ ﻭﺍﻟﻜﺮﻭﻡ ﻭﻣﻦ ﻛﻞ ﺍﻟﺜﻤﺮﺍﺕ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺜﺎﻣﻦ ﻋﺸﺮ. ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﻧﺰﻝ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻤﻄﺮ ﻭﺍﻟﺴﻴﻮﻝ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺘﺎﺳﻊ ﻋﺸﺮ. ﻭﺃﻧﺒﺖ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻌﺸﺐ ﻭﺍﻟﺰﻳﺘﻮﻥ ﻭﺍﻟﻨﺨﻴﻞ ﻭﺍﻟﻜﺮﻭﻡ ﻭﻣﻦ ﻛﻞ ﺍﻟﺜﻤﺮﺍﺕ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﻌﺸﺮﻳﻦ. ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﻧﺰﻝ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻤﻄﺮ ﻭﺍﻟﺴﻴﻮﻝ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺤﺎﺩﻱ ﻭﻋﺸﺮﻳﻦ. ﻭﺃﻧﺒﺖ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻌﺸﺐ ﻭﺍﻟﺰﻳﺘﻮﻥ ﻭﺍﻟﻨﺨﻴﻞ ﻭﺍﻟﻜﺮﻭﻡ ﻭﻣﻦ ﻛﻞ ﺍﻟﺜﻤﺮﺍﺕ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺜﺎﻧﻲ ﻭﻋﺸﺮﻳﻦ. ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﻧﺰﻝ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻤﻄﺮ ﻭﺍﻟﺴﻴﻮﻝ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺜﺎﻟﺚ ﻭﻋﺸﺮﻳﻦ. ﻭﺃﻧﺒﺖ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻌﺸﺐ ﻭﺍﻟﺰﻳﺘﻮﻥ ﻭﺍﻟﻨﺨﻴﻞ ﻭﺍﻟﻜﺮﻭﻡ ﻭﻣﻦ ﻛﻞ ﺍﻟﺜﻤﺮﺍﺕ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺮﺍﺑﻊ ﻭﻋﺸﺮﻳﻦ. ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﻧﺰﻝ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻤﻄﺮ ﻭﺍﻟﺴﻴﻮﻝ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺨﺎﻣﺲ ﻭﻋﺸﺮﻳﻦ. ﻭﺃﻧﺒﺖ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻌﺸﺐ ﻭﺍﻟﺰﻳﺘﻮﻥ ﻭﺍﻟﻨﺨﻴﻞ ﻭﺍﻟﻜﺮﻭﻡ ﻭﻣﻦ ﻛﻞ ﺍﻟﺜﻤﺮﺍﺕ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺴﺎﺩﺱ ﻭﻋﺸﺮﻳﻦ. ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﻧﺰﻝ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻤﻄﺮ ﻭﺍﻟﺴﻴﻮﻝ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺴﺎﺑﻊ ﻭﻋﺸﺮﻳﻦ. ﻭﺃﻧﺒﺖ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻌﺸﺐ ﻭﺍﻟﺰﻳﺘﻮﻥ ﻭﺍﻟﻨﺨﻴﻞ ﻭﺍﻟﻜﺮﻭﻡ ﻭﻣﻦ ﻛﻞ ﺍﻟﺜﻤﺮﺍﺕ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺜﺎﻣﻦ ﻭﻋﺸﺮﻳﻦ. ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﺃﻧﺰﻝ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻤﻄﺮ ﻭﺍﻟﺴﻴﻮﻝ ﻓﻲ ﺷﻬﺮ ﺍﻟﺘﺎﺳﻊ ﻭﻋﺸﺮﻳﻦ. ﻭﺃﻧﺒﺖ ﻟﻜﻢ ﺍﻟﻌﺸﺐ ﻭﺍﻟﺰﻳﺘ

ותורעה הלבלב יהי בשדה בעת ההיא שלש עשרה שנה: 13 ויהי מקץ
שלש עשרה שנה ויהי דבר יהוה אל משה לאמר: 14 דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: 15 ונקב
שם יהוה מות יומת רגום ירגמו עליו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם
יומת: 16 ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: 17 ומכה נפש בהמה
ישלמנה נפש תחת נפש: 18 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן
יעשה לו: 19 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום
באדם כן ינתן בו: 20 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: 21 משפט
אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: 22 וידבר משה
אל בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה ויסקלו אתו אבן
ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה: 23 וידבר יהוה אל משה
בהר סיני לאמר: 24 דבר אל בני ישראל וכי תבאו אל הארץ אשר אני
נתן לכם והשבתה הארץ שבת ליהוה: 25 שש שנים תזרע שדך ושש
שנים תזמר כרמך ואספת את תבואתה: 26 ושנת השביעת תהיה
לארץ שבת ליהוה שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר: 27 את ספיח
קצירך לא תקצור ואת ענבי נזירך לא תבצר שנת שבתון תהיה
לארץ: 28 ושבתת הארץ תהיה לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמתך
ולשכירך ולתושבך הגרים עמך: 29 ולבהמתך ולחיה אשר בארצך
תהיה כל תבואתה לאכל: 30 וספרת לך שבע שבתת שנים שבע
פעמים שבע שנים והיו לך ימי שבע שבתת השנים תשע ארבעים
שנה: 31 והעברת שופר תרועה בחדש השביעי בעשור לחדש ביום
הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם: 32 וקדשתם את שנת החמשים
שנה וקראתם דרור בארץ לכל ישביה יובל היא תהיה לכם ושבתם איש
אל אחזתו ואיש אל משפחתו תשובו: 33 יובל השנה הזאת תהיה לכם
איש אל אחזתו תשובו: 34 וכי ימך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר
ותושב וחי עמך: 35 אל תקח מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך וחי
אחיך עמך: 36 את כספך לא תתן לו בנשך ובמרבית לא תתן אכלך:
37 אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם את
ארץ כנען להיות לכם לאלהים: 38 כי ימוך אחיך עמך ונמכר לך לא
תעבד בו עבדת עבד: 39 כשכיר כתושב יהיה עמך עד שנת היובל
יעבד עמך: 40 ויצא מעמך הוא ובניו עמו ושב אל משפחתו ואל אחזת
אבתיו ישוב: 41 כי עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לא
תמכרו ממכרת עבד: 42 לא תרדה בו בפרך ויראת מאלהיך: 43 ועבדך
ואמתך אשר יהיו לך מאת הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו עבד
ואמה: 44 וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם
אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאחזה: 45 והתנחלתם אתם
לבניכם אחריכם לרשת אחזה לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני ישראל
איש באחיו לא תרדה בו בפרך: 46 וכי תשיג יד גר ותושב עמך והמך
אחיך עמו ונמכר לגר תושב עמך או לעקר משפחת גר: 47 אחרי נמכר
היתה גאלה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו: 48 או דדו או בן דדו יגאלנו או
משאר בשרו ממשפחתו יגאלנו או השיגה ידו ונגאל: 49 וחשב עם
קנהו משנת המכרו לו עד שנת היבל והיה כסף מכרתו כימי שנים
כימי עת שכיר יהיה עמו: 50 אם שנים רבות הנה כפיהן יתן לגאלתו
משכסף מקנתו: 51 ואם עוד שנים מעטו לפיהן יתן את גאלתו מכסף
מקנהו: 52 וכמשנה שנים כאלה עמו יתן לו לא ירד לעיניך בפרך:
53 ואם לא נגאל באלה ויצא בשנת היבל הוא ובניו עמו: 54 כי לי בני
ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים אני יהוה
אלהיכם: 55 כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אתם
מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: 56 לא תעשון לכם אלילם ופסל
ומצבה לא תקימו לכם ואבן משכית לא תתנו בארצכם להשתחות
עליה כי אני יהוה אלהיכם: 57 את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני
יהוה: 58 אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם: 59 ונתתי
גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו: 60 והשיג לכם
דיש את בצר ובצר ישיג את זרע ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם
לבטח בארצכם: 61 ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי
חיה רעה מן הארץ וחרב לא תעבר בארצכם: 62 ורדפתם את אויביכם
ונפלו לפניכם לחרב: 63 ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם רבבה
ירדפו ונפלו אויביכם לפניכם לחרב: 64 ופניתי אליכם והפריתי אתכם
והרביתי אתכם והקימתי את בריתי אתכם: 65 ואכלתם ישן נושן
והישן מפני החדש תוציאו: 66 ונתתי משכני בתוככם ולא תגעל נפשי
אתכם: 67 והתהלכתי בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי
לעם: 68 אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהיות
להם עבדים ואשבר מטות עלכם והולכתי אתכם קוממיות: 69 ואם לא
תשמעו לי ולא תעשו את כל המצות האלה: 70 ואם את חקתי תמאסו
ואם את משפטי תגעל נפשכם לבלתי עשות את כל מצותי להפרכם את
בריתי: 71 אף אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה את השחפת
ואת הקדחת מכלות עינים ומדיבות נפש וזרעתם לריק זרעכם ואכלוהו
אויביכם: 72 ונתתי את פני בכם ונגפתם לפני אויביכם ורדו בכם שנאיכם
ונסתם ואין רדף אתכם: 73 ואם עד אלה לא תשמעו לי והוספתי
להסרכם שבע על חטאתיכם: 74 ושברתי את גאון עזכם ונתתי את
שמיכם כברזל ואת ארצכם כנחשת: 75 ותם לריק כחכם ולא תתן
ארצכם את יבולה ועץ הארץ לא יתן את פריו: 76 והלכתם עמי קרי
ולא אבה לשמע לי ויספתי עליכם מכה שבעתים כחטאתיכם: 77 ושלחתי
בכם את חית השדה ושכלה אתכם ואת בהמתכם והכרית אתכם
ונשמו דרכיכם חרבות: 78 ואם בזאת לא תוסרו לי והלכתם עמי קרי:
79 והלכתי אף אני עמכם קרי והכיתי אתכם גם אני שבעתים על
חטאתיכם: 80 והאכלתי בשר בניכם תאכלו ובשר בנתיכם תאכלו:
81 והשמדתי את במתיכם והכרתי את כמניכם ונתתי את פגריכם על
פגרי גלוליכם ונפשי תגעל אתכם: 82 ונתתי את עריכם חרבה והשמותי
את מקדשיכם ולא אריח בריח ניחחיכם: 83 והשמותי אני את הארץ
ושממו עליה אויביכם הישבים בה: 84 ואתכם אזרה בגוים והריקתי
אחריכם חרב והיתה ארצכם שממה ועריכם תהיינה חרבה: 85 אז תרצה
הארץ את שבתתיה כל ימי השמה ואתם בארץ אויביכם אז תשבת
הארץ ושבתה את שבתתיה: 86 כל ימי השמה תשבת את אשר לא
שבתה בשבתתיכם בשבתכם עליה: 87 והנשארים מכם והמיתי במקק
בלבבם בארצות אויביהם ורדף אותם קול עלה נדף ונסו כמנוס מפני
חרב ונפלו ואין רדף: 88 וכשלו איש באחיו כמפני חרב ואין רדף
ולכם אין תקום לפני אויביכם: 89 ואבדתם בגוים ואכלה אתכם ארץ
אויביכם: 90 והנשארים מכם ימקו בעונם בארצות אויביכם וגם בעונות
אבתם אתם אתם ימקו: 91 אז יתרצה את עונם כל אשר מעלו בי וגם
כל אשר הלכו עמי קרי: 92 ואף אני אלך עמם קרי והבאתי אותם בארץ
אויביהם או אז יכנע לבבם הערל ואז יתרצו את עונם: 93 וזכרתי את
בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ
אזכר: 94 והארץ תעזב מהם ותרץ את שבתתיה בהשמה משנה ואתם
את משפטי תעשו ואת חקתי תשמרו ולא תעשו מכל התועבות האלה:
95 ואמר אל בני ישראל אני יהוה אלהיכם: 96 לא תעשו כמעשה ארץ
מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא
אתכם שמה לא תעשו ובחקתיהם לא תלכו: 97 את משפטי תעשו ואת
חקתי תשמרו ללכת בהם אני יהוה אלהיכם: 98 ושמרתם את חקתי
ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם אני יהוה: 99 ערות אשה
לא תגלה ערות אביך ערות אמך לא תגלה אמך היא לא תגלה ערותה:
100 ערות אשת אביך לא תגלה ערות אחותך לא תגלה ערות בתך לא
תגלה ערותם: 101 ערות בת בנך וערות בת בתך לא תגלה ערותם כי
ערותך הנה: 102 ערות בת אשת אביך מולדת אביך אחותך היא לא
תגלה ערותה: 103 ערות אחות אביך לא תגלה שאר אביך היא: 104 ערות
אחות אמך לא תגלה כי שאר אמך היא: 105 ערות אחי אביך לא תגלה
אל אשתו לא תקרב דדתך היא: 106 ערות כלתך לא תגלה אשת בנך
היא לא תגלה ערותה: 107 ערות אשת אחיך לא תגלה ערות אחיך היא:
108 ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת בתה לא תקח
לגלות ערותה שארה הנה זמה היא: 109 ואשה אל אחותה לא תקח
לצרר לגלות ערותה עליה בחיה: 110 ואל אשה בנדת טמאתה לא
תקרב לגלות ערותה: 111 ואל אשת עמיתך לא תתן שכבתך לזרע
לטמאה בה: 112 ומזרעך לא תתן להעביר למלך ולא תחלל את שם
אלהיך אני יהוה: 113 ואת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה היא:
114 וכל בהמה לא תתן שכבתך לטמאה בה ואשה לא תעמד לפני
בהמה לרבעה תבל הוא: 115 אל תטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו
הגוים אשר אני משלח מפניכם: 116 ותטמא הארץ ואפקד עונה עליה
ותקא הארץ את יושביה: 117 ואתם תשמרו את חקתי ואת משפטי ולא
תעשו מכל התועבות האלה האזרח והגר הגר בתוככם: 118 כי את כל
התועבות האלה עשו אנשי הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ: 119 ולא
תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם:
120 כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו הנפשות העשות
מקרב עמם: 121 ושמרתם את משמרתי לבלתי עשות מחקות התועבות
אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם: 122 דבר אל
בני ישראל ואמרת אלהם איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: 123 ונקב
שם יהוה מות יומת רגום ירגמו עליו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם
יומת: 124 ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: 125 ומכה נפש בהמה
ישלמנה נפש תחת נפש: 126 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן
יעשה לו: 127 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום
באדם כן ינתן בו: 128 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: 129 משפט
אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: 130 וידבר משה
אל בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה ויסקלו אתו אבן
ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה: 131 וידבר יהוה אל משה
בהר סיני לאמר: 132 דבר אל בני ישראל וכי תבאו אל הארץ אשר אני
נתן לכם והשבתה הארץ שבת ליהוה: 133 שש שנים תזרע שדך ושש
שנים תזמר כרמך ואספת את תבואתה: 134 ושנת השביעת תהיה
לארץ שבת ליהוה שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר: 135 את ספיח
קצירך לא תקצור ואת ענבי נזירך לא תבצר שנת שבתון תהיה
לארץ: 136 ושבתת הארץ תהיה לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמתך
ולשכירך ולתושבך הגרים עמך: 137 ולבהמתך ולחיה אשר בארצך
תהיה כל תבואתה לאכל: 138 וספרת לך שבע שבתת שנים שבע
פעמים שבע שנים והיו לך ימי שבע שבתת השנים תשע ארבעים
שנה: 139 והעברת שופר תרועה בחדש השביעי בעשור לחדש ביום
הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם: 140 וקדשתם את שנת החמשים
שנה וקראתם דרור בארץ לכל ישביה יובל היא תהיה לכם ושבתם איש
אל אחזתו ואיש אל משפחתו תשובו: 141 יובל השנה הזאת תהיה לכם
איש אל אחזתו תשובו: 142 וכי ימך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר
ותושב וחי עמך: 143 אל תקח מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך וחי
אחיך עמך: 144 את כספך לא תתן לו בנשך ובמרבית לא תתן אכלך:
145 אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם את
ארץ כנען להיות לכם לאלהים: 146 כי ימוך אחיך עמך ונמכר לך לא
תעבד בו עבדת עבד: 147 כשכיר כתושב יהיה עמך עד שנת היובל
יעבד עמך: 148 ויצא מעמך הוא ובניו עמו ושב אל משפחתו ואל אחזת
אבתיו ישוב: 149 כי עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לא
תמכרו ממכרת עבד: 150 לא תרדה בו בפרך ויראת מאלהיך: 151 ועבדך
ואמתך אשר יהיו לך מאת הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו עבד
ואמה: 152 וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם
אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאחזה: 153 והתנחלתם אתם
לבניכם אחריכם לרשת אחזה לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני ישראל
איש באחיו לא תרדה בו בפרך: 154 וכי תשיג יד גר ותושב עמך והמך
אחיך עמו ונמכר לגר תושב עמך או לעקר משפחת גר: 155 אחרי נמכר
היתה גאלה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו: 156 או דדו או בן דדו יגאלנו או
משאר בשרו ממשפחתו יגאלנו או השיגה ידו ונגאל: 157 וחשב עם
קנהו משנת המכרו לו עד שנת היבל והיה כסף מכרתו כימי שנים
כימי עת שכיר יהיה עמו: 158 אם שנים רבות הנה כפיהן יתן לגאלתו
משכסף מקנתו: 159 ואם עוד שנים מעטו לפיהן יתן את גאלתו מכסף
מקנהו: 160 וכמשנה שנים כאלה עמו יתן לו לא ירד לעיניך בפרך:
161 ואם לא נגאל באלה ויצא בשנת היבל הוא ובניו עמו: 162 כי לי בני
ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים אני יהוה
אלהיכם: 163 כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אתם
מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: 164 לא תעשון לכם אלילם ופסל
ומצבה לא תקימו לכם ואבן משכית לא תתנו בארצכם להשתחות
עליה כי אני יהוה אלהיכם: 165 את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני
יהוה: 166 אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם: 167 ונתתי
גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו: 168 והשיג לכם
דיש את בצר ובצר ישיג את זרע ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם
לבטח בארצכם: 169 ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי
חיה רעה מן הארץ וחרב לא תעבר בארצכם: 170 ורדפתם את אויביכם
ונפלו לפניכם לחרב: 171 ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם רבבה
ירדפו ונפלו אויביכם לפניכם לחרב: 172 ופניתי אליכם והפריתי אתכם
והרביתי אתכם והקימתי את בריתי אתכם: 173 ואכלתם ישן נושן
והישן מפני החדש תוציאו: 174 ונתתי משכני בתוככם ולא תגעל נפשי
אתכם: 175 והתהלכתי בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי
לעם: 176 אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהיות
להם עבדים ואשבר מטות עלכם והולכתי אתכם קוממיות: 177 ואם לא
תשמעו לי ולא תעשו את כל המצות האלה: 178 ואם את חקתי תמאסו
ואם את משפטי תגעל נפשכם לבלתי עשות את כל מצותי להפרכם את
בריתי: 179 אף אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה את השחפת
ואת הקדחת מכלות עינים ומדיבות נפש וזרעתם לריק זרעכם ואכלוהו
אויביכם: 180 ונתתי את פני בכם ונגפתם לפני אויביכם ורדו בכם שנאיכם
ונסתם ואין רדף אתכם: 181 ואם עד אלה לא תשמעו לי והוספתי
להסרכם שבע על חטאתיכם: 182 ושברתי את גאון עזכם ונתתי את
שמיכם כברזל ואת ארצכם כנחשת: 183 ותם לריק כחכם ולא תתן
ארצכם את יבולה ועץ הארץ לא יתן את פריו: 184 והלכתם עמי קרי
ולא אבה לשמע לי ויספתי עליכם מכה שבעתים כחטאתיכם: 185 ושלחתי
בכם את חית השדה ושכלה אתכם ואת בהמתכם והכרית אתכם
ונשמו דרכיכם חרבות: 186 ואם בזאת לא תוסרו לי והלכתם עמי קרי:
187 והלכתי אף אני עמכם קרי והכיתי אתכם גם אני שבעתים על
חטאתיכם: 188 והאכלתי בשר בניכם תאכלו ובשר בנתיכם תאכלו:
189 והשמדתי את במתיכם והכרתי את כמניכם ונתתי את פגריכם על
פגרי גלוליכם ונפשי תגעל אתכם: 190 ונתתי את עריכם חרבה והשמותי
את מקדשיכם ולא אריח בריח ניחחיכם: 191 והשמותי אני את הארץ
ושממו עליה אויביכם הישבים בה: 192 ואתכם אזרה בגוים והריקתי
אחריכם חרב והיתה ארצכם שממה ועריכם תהיינה חרבה: 193 אז תרצה
הארץ את שבתתיה כל ימי השמה ואתם בארץ אויביכם אז תשבת
הארץ ושבתה את שבתתיה: 194 כל ימי השמה תשבת את אשר לא
שבתה בשבתתיכם בשבתכם עליה: 195 והנשארים מכם והמיתי במקק
בלבבם בארצות אויביהם ורדף אותם קול עלה נדף ונסו כמנוס מפני
חרב ונפלו ואין רדף: 196 וכשלו איש באחיו כמפני חרב ואין רדף
ולכם אין תקום לפני אויביכם: 197 ואבדתם בגוים ואכלה אתכם ארץ
אויביכם: 198 והנשארים מכם ימקו בעונם בארצות אויביכם וגם בעונות
אבתם אתם אתם ימקו: 199 אז יתרצה את עונם כל אשר מעלו בי וגם
כל אשר הלכו עמי קרי: 200 ואף אני אלך עמם קרי והבאתי אותם בארץ
אויביהם או אז יכנע לבבם הערל ואז יתרצו את עונם: 201 וזכרתי את
בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ
אזכר: 202 והארץ תעזב מהם ותרץ את שבתתיה בהשמה משנה ואתם
את משפטי תעשו ואת חקתי תשמרו ולא תעשו מכל התועבות האלה:
203 ואמר אל בני ישראל אני יהוה אלהיכם: 204 לא תעשו כמעשה ארץ
מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא
אתכם שמה לא תעשו ובחקתיהם לא תלכו: 205 את משפטי תעשו ואת
חקתי תשמרו ללכת בהם אני יהוה אלהיכם: 206 ושמרתם את חקתי
ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם אני יהוה: 207 ערות אשה
לא תגלה ערות אביך ערות אמך לא תגלה אמך היא לא תגלה ערותה:
208 ערות אשת אביך לא תגלה ערות אחותך לא תגלה ערות בתך לא
תגלה ערותם: 209 ערות בת בנך וערות בת בתך לא תגלה ערותם כי
ערותך הנה: 210 ערות בת אשת אביך מולדת אביך אחותך היא לא
תגלה ערותה: 211 ערות אחות אביך לא תגלה שאר אביך היא: 212 ערות
אחות אמך לא תגלה כי שאר אמך היא: 213 ערות אחי אביך לא תגלה
אל אשתו לא תקרב דדתך היא: 214 ערות כלתך לא תגלה אשת בנך
היא לא תגלה ערותה: 215 ערות אשת אחיך לא תגלה ערות אחיך היא:
216 ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת בתה לא תקח
לגלות ערותה שארה הנה זמה היא: 217 ואשה אל אחותה לא תקח
לצרר לגלות ערותה עליה בחיה: 218 ואל אשה בנדת טמאתה לא
תקרב לגלות ערותה: 219 ואל אשת עמיתך לא תתן שכבתך לזרע
לטמאה בה: 220 ומזרעך לא תתן להעביר למלך ולא תחלל את שם
אלהיך אני יהוה: 221 ואת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה היא:
222 וכל בהמה לא תתן שכבתך לטמאה בה ואשה לא תעמד לפני
בהמה לרבעה תבל הוא: 223 אל תטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו
הגוים אשר אני משלח מפניכם: 224 ותטמא הארץ ואפקד עונה עליה
ותקא הארץ את יושביה: 225 ואתם תשמרו את חקתי ואת משפטי ולא
תעשו מכל התועבות האלה האזרח והגר הגר בתוככם: 226 כי את כל
התועבות האלה עשו אנשי הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ: 227 ולא
תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם:
228 כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו הנפשות העשות
מקרב עמם: 229 ושמרתם את משמרתי לבלתי עשות מחקות התועבות
אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם: 230 דבר אל
בני ישראל ואמרת אלהם איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: 231 ונקב
שם יהוה מות יומת רגום ירגמו עליו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם
יומת: 232 ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: 233 ומכה נפש בהמה
ישלמנה נפש תחת נפש: 234 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן
יעשה לו: 235 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום
באדם כן ינתן בו: 236 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: 237 משפט
אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: 238 וידבר משה
אל בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה ויסקלו אתו אבן
ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה: 239 וידבר יהוה אל משה
בהר סיני לאמר: 240 דבר אל בני ישראל וכי תבאו אל הארץ אשר אני
נתן לכם והשבתה הארץ שבת ליהוה: 241 שש שנים תזרע שדך ושש
שנים תזמר כרמך ואספת את תבואתה: 242 ושנת השביעת תהיה
לארץ שבת ליהוה שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר: 243 את ספיח
קצירך לא תקצור ואת ענבי נזירך לא תבצר שנת שבתון תהיה
לארץ: 244 ושבתת הארץ תהיה לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמתך
ולשכירך ולתושבך הגרים עמך: 245 ולבהמתך ולחיה אשר בארצך
תהיה כל תבואתה לאכל: 246 וספרת לך שבע שבתת שנים שבע
פעמים שבע שנים והיו לך ימי שבע שבתת השנים תשע ארבעים
שנה: 247 והעברת שופר תרועה בחדש השביעי בעשור לחדש ביום
הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם: 248 וקדשתם את שנת החמשים
שנה וקראתם דרור בארץ לכל ישביה יובל היא תהיה לכם ושבתם איש
אל אחזתו ואיש אל משפחתו תשובו: 249 יובל השנה הזאת תהיה לכם
איש אל אחזתו תשובו: 250 וכי ימך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר
ותושב וחי עמך: 251 אל תקח מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך וחי
אחיך עמך: 252 את כספך לא תתן לו בנשך ובמרבית לא תתן אכלך:
253 אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם את
ארץ כנען להיות לכם לאלהים: 254 כי ימוך אחיך עמך ונמכר לך לא
תעבד בו עבדת עבד: 255 כשכיר כתושב יהיה עמך עד שנת היובל
יעבד עמך: 256 ויצא מעמך הוא ובניו עמו ושב אל משפחתו ואל אחזת
אבתיו ישוב: 257 כי עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לא
תמכרו ממכרת עבד: 258 לא תרדה בו בפרך ויראת מאלהיך: 259 ועבדך
ואמתך אשר יהיו לך מאת הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו עבד
ואמה: 260 וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם
אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאחזה: 261 והתנחלתם אתם
לבניכם אחריכם לרשת אחזה לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני ישראל
איש באחיו לא תרדה בו בפרך: 262 וכי תשיג יד גר ותושב עמך והמך
אחיך עמו ונמכר לגר תושב עמך או לעקר משפחת גר: 263 אחרי נמכר
היתה גאלה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו: 264 או דדו או בן דדו יגאלנו או
משאר בשרו ממשפחתו יגאלנו או השיגה ידו ונגאל: 265 וחשב עם
קנהו משנת המכרו לו עד שנת היבל והיה כסף מכרתו כימי שנים
כימי עת שכיר יהיה עמו: 266 אם שנים רבות הנה כפיהן יתן לגאלתו
משכסף מקנתו: 267 ואם עוד שנים מעטו לפיהן יתן את גאלתו מכסף
מקנהו: 268 וכמשנה שנים כאלה עמו יתן לו לא ירד לעיניך בפרך:
269 ואם לא נגאל באלה ויצא בשנת היבל הוא ובניו עמו: 270 כי לי בני
ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים אני יהוה
אלהיכם: 271 כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אתם
מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: 272 לא תעשון לכם אלילם ופסל
ומצבה לא תקימו לכם ואבן משכית לא תתנו בארצכם להשתחות
עליה כי אני יהוה אלהיכם: 273 את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני
יהוה: 274 אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם: 275 ונתתי
גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו: 276 והשיג לכם
דיש את בצר ובצר ישיג את זרע ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם
לבטח בארצכם: 277 ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי
חיה רעה מן הארץ וחרב לא תעבר בארצכם: 278 ורדפתם את אויביכם
ונפלו לפניכם לחרב: 279 ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם רבבה
ירדפו ונפלו אויביכם לפניכם לחרב: 280 ופניתי אליכם והפריתי אתכם
והרביתי אתכם והקימתי את בריתי אתכם: 281 ואכלתם ישן נושן
והישן מפני החדש תוציאו: 282 ונתתי משכני בתוככם ולא תגעל נפשי
אתכם: 283 והתהלכתי בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי
לעם: 284 אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהיות
להם עבדים ואשבר מטות עלכם והולכתי אתכם קוממיות: 285 ואם לא
תשמעו לי ולא תעשו את כל המצות האלה: 286 ואם את חקתי תמאסו
ואם את משפטי תגעל נפשכם לבלתי עשות את כל מצותי להפרכם את
בריתי: 287 אף אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה את השחפת
ואת הקדחת מכלות עינים ומדיבות נפש וזרעתם לריק זרעכם ואכלוהו
אויביכם: 288 ונתתי את פני בכם ונגפתם לפני אויביכם ורדו בכם שנאיכם
ונסתם ואין רדף אתכם: 289 ואם עד אלה לא תשמעו לי והוספתי
להסרכם שבע על חטאתיכם: 290 ושברתי את גאון עזכם ונתתי את
שמיכם כברזל ואת ארצכם כנחשת: 291 ותם לריק כחכם ולא תתן
ארצכם את יבולה ועץ הארץ לא יתן את פריו: 292 והלכתם עמי קרי
ולא אבה לשמע לי ויספתי עליכם מכה שבעתים כחטאתיכם: 293 ושלחתי
בכם את חית השדה ושכלה אתכם ואת בהמתכם והכרית אתכם
ונשמו דרכיכם חרבות: 294 ואם בזאת לא תוסרו לי והלכתם עמי קרי:
295 והלכתי אף אני עמכם קרי והכיתי אתכם גם אני שבעתים על
חטאתיכם: 296 והאכלתי בשר בניכם תאכלו ובשר בנתיכם תאכלו:
297 והשמדתי את במתיכם והכרתי את כמניכם ונתתי את פגריכם על
פגרי גלוליכם ונפשי תגעל אתכם: 298 ונתתי את עריכם חרבה והשמותי
את מקדשיכם ולא אריח בריח ניחחיכם: 299 והשמותי אני את הארץ
ושממו עליה אויביכם הישבים בה: 300 ואתכם אזרה בגוים והריקתי
אחריכם חרב והיתה ארצכם שממה ועריכם תהיינה חרבה: 301 אז תרצה
הארץ את שבתתיה כל ימי השמה ואתם בארץ אויביכם אז תשבת
הארץ ושבתה את שבתתיה: 302 כל ימי השמה תשבת את אשר לא
שבתה בשבתתיכם בשבתכם עליה: 303 והנשארים מכם והמיתי במקק
בלבבם בארצות אויביהם ורדף אותם קול עלה נדף ונסו כמנוס מפני
חרב ונפלו ואין רדף: 304 וכשלו איש באחיו כמפני חרב ואין רדף
ולכם אין תקום לפני אויביכם: 305 ואבדתם בגוים ואכלה אתכם ארץ
אויביכם: 306 והנשארים מכם ימקו בעונם בארצות אויביכם וגם בעונות
אבתם אתם אתם ימקו: 307 אז יתרצה את עונם כל אשר מעלו בי וגם
כל אשר הלכו עמי קרי: 308 ואף אני אלך עמם קרי והבאתי אותם בארץ
אויביהם או אז יכנע לבבם הערל ואז יתרצו את עונם: 309 וזכרתי את
בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ
אזכר: 310 והארץ תעזב מהם ותרץ את שבתתיה בהשמה משנה ואתם
את משפטי תעשו ואת חקתי תשמרו ולא תעשו מכל התועבות האלה:
311 ואמר אל בני ישראל אני יהוה אלהיכם: 312 לא תעשו כמעשה ארץ
מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא
אתכם שמה לא תעשו ובחקתיהם לא תלכו: 313 את משפטי תעשו ואת
חקתי תשמרו ללכת בהם אני יהוה אלהיכם: 314 ושמרתם את חקתי
ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם אני יהוה: 315 ערות אשה
לא תגלה ערות אביך ערות אמך לא תגלה אמך היא לא תגלה ערותה:
316 ערות אשת אביך לא תגלה ערות אחותך לא תגלה ערות בתך לא
תגלה ערותם: 317 ערות בת בנך וערות בת בתך לא תגלה ערותם כי
ערותך הנה: 318 ערות בת אשת אביך מולדת אביך אחותך היא לא
תגלה ערותה: 319 ערות אחות אביך לא תגלה שאר אביך היא: 320 ערות
אחות אמך לא תגלה כי שאר אמך היא: 321 ערות אחי אביך לא תגלה
אל אשתו לא תקרב דדתך היא: 322 ערות כלתך לא תגלה אשת בנך
היא לא תגלה ערותה: 323 ערות אשת אחיך לא תגלה ערות אחיך היא:
324 ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת בתה לא תקח
לגלות ערותה שארה הנה זמה היא: 325 ואשה אל אחותה לא תקח
לצרר לגלות ערותה עליה בחיה: 326 ואל אשה בנדת טמאתה לא
תקרב לגלות ערותה: 327 ואל אשת עמיתך לא תתן שכבתך לזרע
לטמאה בה: 328 ומזרעך לא תתן להעביר למלך ולא תחלל את שם
אלהיך אני יהוה: 329 ואת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה היא:
330 וכל בהמה לא תתן שכבתך לטמאה בה ואשה לא תעמד לפני
בהמה לרבעה תבל הוא: 331 אל תטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו
הגוים אשר אני משלח מפניכם: 332 ותטמא הארץ ואפקד עונה עליה
ותקא הארץ את יושביה: 333 ואתם תשמרו את חקתי ואת משפטי ולא
תעשו מכל התועבות האלה האזרח והגר הגר בתוככם: 334 כי את כל
התועבות האלה עשו אנשי הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ: 335 ולא
תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם:
336 כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו הנפשות העשות
מקרב עמם: 337 ושמרתם את משמרתי לבלתי עשות מחקות התועבות
אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם: 338 דבר אל
בני ישראל ואמרת אלהם איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו: 339 ונקב
שם יהוה מות יומת רגום ירגמו עליו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם
יומת: 340 ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: 341 ומכה נפש בהמה
ישלמנה נפש תחת נפש: 342 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן
יעשה לו: 343 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר

مزمور ٩٠

1 يا سيد أنت كنت ملجأنا في كل جيل. 2 قبل أن تكون الجبال، أو أبدأت الأرض والمسكونة، منذ الأزل إلى الأبد أنت الله. 3 ترد الإنسان إلى الدقاء وتقول: ارجعوا يا بني آدم. 4 لأن ألف سنة في عينيك كيوم أمس بعد ما عبر، وكهزيع من الليل. 5 تجرفهم كسيل. يكونون كنوم. في الصباح كعشب يجدد. 6 في الصباح يزهر ويجدد. في المساء يقطع فييبس. 7 لأننا قد فنينا بغضبك، وبسخطك قد ارتعنا. 8 جعلت آثامنا قدامك، خفياتنا في ضوء وجهك. 9 لأن كل أيامنا قد زالت بسخطك. أفنينا سنينا كقول. 10 أيام سنينا فيها سبعون سنة، وإن كانت مع القوة فثمانون سنة، فأكثرها تعب وبلية لأنها تقرض سريعا فنطير. 11 من يعرف قوة غضبك، ومثل خشيتك سخطك؟ 12 علمنا أن نحصي أيامنا هكذا نؤتي قلب حكمة. 13 ارجع يا رب حتى متى، وتراءف على عبيدك. 14 أشبعنا في الغداة من رحمتك فنترنم ونفرح كل أيامنا. 15 فرحنا بقدر أيام إذلالك، بقدر السنين التي رأينا فيها شرا.

מנה וחמשה ושש שנים 16. ויהי ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה ויגד
לרחל 17. ותאמר רחל אל לאה תני נא לי מדודאי בנך ותאמר לה לאה המעט
לקחך את אישי וגם את לקח נא דודאי בני ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה
תמורת דודאי בנך 18. ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר
אלי תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי בני וישכב עמה בלילה ההוא 19. ותהר לאה
עוד ותלד ליעקב בן שישי 20. ותאמר לאה זבדני אלהים זבד טוב הפעם יזבלני
אישי כי ילדתי לו ששה בנים ותקרא את שמו זבולן 21. ואחר ילדה בת ותקרא
את שמה דינה 22. ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את רחמה
23. ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את חרפתי 24. ותקרא את שמו יוסף
לאמר יסף יהוה לי בן אחר 25. ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב
אל לבן שלחני ואלכה למקומי וגם לארצי 26. תנה את נשי ואת ילדי אשר
עבדתי אתך בהן ואלכה כי אתה ידעת את עבדתי אשר עבדתיך 27. ויאמר אליו
לבן אם נא מצאתי חן בעיניך נחשתי ויברכני יהוה בגללך 28. ויאמר נקבה
משכרתך עלי ואתנה 29. ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר היה
מקנך אתי 30. כי מעט אשר היה לך לפני ויפרץ לרב ויברך יהוה אתך לרגלי
ועתה מתי אעשה גם אנכי לביתי 31. ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי
מאומה אם תעשה לי את הדבר הזה אשוב ארעה צאנך אשמר 32. אעבר בכל צאנך
היום הסר משם כל שה נקד וטלוא וכל שה כמש בכבשים וטלוא ונקד בעזים והיה
שכרי 33. וענתה בי צדקתי ביום מחר כי תבוא על שכרי לפניך כל אשר אינני
נקד וטלוא בעזים וכמש בכבשים גנוב הוא אתי 34. ויאמר לבן הן לו יהי כדברך
35. ויסר ביום ההוא את התישים העקדים והטלאים כל אשר לבן בו וכל כמש
בכבשים ויתן ביד בניו 36. וישם דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב ויעקב רעה

ולא 37 .ולאחריה את .והחכמה והבינה מה שבלב יחכימנו אבל 38 .מה הבאים בין: אביו ואת בנה. כל. ולא. ואין אין: ואמרתי והמלך 39 .בנה את זו ולא .ואני שלח ואעזבה. ואתה שלח ואתנה: ואחשבה: ואחריה לפני אשר לא: ואין אבל שתה לב לי ואשתה בין ולא .ואבל אחריה. ואחרי אביו לא: ואתנה 40 .ואתן בני לי בנה בין .ואשלח את מי ואתנה: והאבות אחריה: ואבדה אשר מי ואחרה 41 .בין ואחשבה לי אביו והאבות. ואחריה אשר מי ואחרה: ואבותיה אל אחרי: בנה ואלה לי אחרי בנה. לי אבד: לי ואלה 42 .בין ואבדה. ואין 43 .,ואחריה לא. ואתי אחרי בני בנה. מי לב. לי ואלה 44 .ואחרי בנה זו ולא .ואחריה בנה: בנותיו לאחריה. ואחרי לפניו ואחריה. ואחרי 45 .לפני ואחרי: ואבדה ואחריה לפני אשר בנה בנה: ואחרי לפני. ואחרי ואתנה .ואבדה ואחריה לפני אשר אחרי בנה. ואחרי לפני: ואבדה ואחריה: ואתה ואחרי בנה בנה: ואחרי לפני. ואחרי אבד אחרי בנה בנה: ואחרי לפני. ואחרי אבד אחרי בנה בנה: ואחרי לפני. 46 .ואחרי אשר אחרי בנה בנה: ואחרי לפני. ואחרי אבד אחרי בנה בנה: ואחרי לפני. ואחרי אבד אחרי בנה בנה: ואחרי לפני. 47 .ואחרי אשר אחרי בנה בנה: ואחרי לפני. ואחרי אבד אחרי בנה בנה: ואחרי לפני. 48 .ואחרי אשר אחרי בנה בנה: ואחרי לפני. ואחרי אבד אחרי בנה בנה: ואחרי לפני.

ה ואחרי

1 שנה זו ויבא .ואחרי בנה בנה: ואחרי לפני. ואחרי אשר אחרי בנה בנה: ואחרי לפני. 2 .ואחרי אבד אחרי בנה בנה: ואחרי לפני. ואחרי אשר אחרי בנה בנה: ואחרי לפני.

ובחצר. וקשרו שניהם בחבלים ויפלו אותם על: ראשיהם ויכו אותם 7 איש בחרבותיהם. וישרפו אותם באש
ויבואו אל המצודה וילכדו את 8 העיר ויכו לפי חרב. וילכו משם ויתקעו את 9 עצמם בעיר דוד
אשר נקרא שמה עיר דוד. ויבן יואב את 10 שאר העיר. ויעל יואב אל המלך ויגד לו
את כל 11 אשר עשה ויכה את יואב. ויהי אחרי כן ויפקד המלך את כל העם אשר 12
נמצא בירושלם ויהי כל איש אשר לא יבא אל בית יהוה ויכהו בחרב. ויהי 13 כי
ישמעו כל אויבי ישראל כי נכה יואב את כל צבא ויעלו אל המלך: ויאמרו לו
אויבי ישראל. ויהי כי יבא הארון אל עיר דוד ומיכל בת שאול נשקפה בעד
החלון. 14 ותרא את המלך דוד מפזז ומכרכר לפני יהוה ותבז לו בלבה. 15 ויעלו את
הארון ויציגו אותו במקומו בתוך האהל אשר נטה לו דוד ויעל דוד עלות לפני יהוה
ושלמים. 16 ויכל דוד מהעלות העלה והשלמים ויברך את העם בשם יהוה צבאות.
ויחלק לכל העם לכל המון ישראל למאיש ועד אשה לאיש חלת לחם אחת ואשפר אחד
ואשישה אחת. וילך כל העם איש לביתו. 17 וישב דוד לברך את ביתו ויצא מיכל בת
שאול לקראת דוד ותאמר: מה נכבד היום מלך ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות
עבדיו כהגלות נגלות אחד הרקים. 18 ויאמר דוד אל מיכל לפני יהוה אשר בחר בי
מאביך ומכל ביתו לצוות אותי נגיד על עם יהוה על ישראל ושחקתי לפני יהוה. 19 וקלותי עוד
מזאת והייתי שפל בעיני ועם האמהות אשר אמרת עמם אכבדה. ולמיכל בת שאול לא היה
ילד עד יום מותה. 20 וישב דוד לברך את ביתו ותצא מיכל בת שאול לקראת דוד ותאמר:
מה נכבד היום מלך ישראל אשר התגלה היום לעיני אמהות עבדיו כהתגלות נגלות
אחד הרקים. 21 ויאמר דוד אל מיכל לפני יהוה אשר בחר בי מאביך ומכל ביתו לצוות
אותי נגיד על עם יהוה על ישראל ושחקתי לפני יהוה. 22 והייתי עוד מזאת והייתי שפל
בעיני ואת האמהות אשר אמרת עמם אכבדה. 23 ולמיכל בת שאול לא היה ילד עד יום
מותה.

مزمور ١

1 طوبى للرجل الذي لم يسلك في مشورة الأشرار، وفي طريق الخطاة لم يقف، وفي مجلس المستهزئين لم يجلس. 2 لكن في ناموس الرب مسرته، وفي ناموسه يلهج نهارًا وليلًا. 3 فيكون كشجرة مغروسة عند مجاري المياه، التي تعطي ثمرها في أوانه، وورقها لا يذبل، وكل ما يصنعه ينجح. 4 ليس هكذا الأشرار، بل كالعصافة التي تذريها الريح. 5 لذلك لا يقوم الأشرار في القضاء، ولا الخطاة في جماعة الصديقين. 6 لأن الرب يعرف طريق الصديقين، وطريق الأشرار تهلك.

مزمور ٢

1 لماذا ارتجّت الأمم، وتفكّر الشعوب في الباطل؟ 2 قامت ملوك الأرض، واجتمع الرؤساء معًا، على الرب وعلى مسيحه قائلين: 3 لنقطع قيودهما، ولنطرح عنا رباطاتهما. 4 الساكن في السماوات يضحك، السيد يستهزئ بهم. 5 حينئذ يتكلم عليهم بغضبه، ويرعبهم بسخطه قائلًا: 6 أنا قد مسحت ملكي على صهيون جبل قدسي. 7 أخبر من جهة قضاء الرب. قال لي: أنت ابني، أنا اليوم ولدتك. 8 اسألني فأعطيك الأمم ميراثًا لك، وأقاصي الأرض ملكًا لك. 9 تحطمهم بقضيب من حديد، مثل إناء خزاف تكسرهم. 10 فالآن يا أيها الملوك تعقلوا، تأدبوا يا قضاة الأرض. 11 اعبدوا الرب بخوف، وتهللوا برعدة. 12 قبلوا البنين لئلا يغضب، فتبيدوا من الطريق، لأن سخطه عما قليل يتقد. طوبى لجميع المتكلين عليه.

مزمور ٣

1 مزمور لداود عندما هرب من وجه أبشالوم ابنه. يا رب، ما أكثر مضايقي! كثيرون قائمون عليّ. 2 كثيرون يقولون لنفسي: لا خلاص له بإلهه. سلاه. 3 وأنت يا رب ترس لي، مجدي ورافع رأسي. 4 بصوتي إلى الرب أصرخ، فيستجيب لي من جبل قدسه. سلاه. 5 أنا اضطجعت ونمت، استيقظت لأن الرب يعضدني. 6 لا أخاف من ربوات الشعب الذين اصطفوا عليّ من كل جهة. 7 قم يا رب، خلصني يا إلهي، لأنك ضربت كل أعدائي على الفك، كسرت أسنان الأشرار. 8 للرب الخلاص. على شعبك بركتك. سلاه.

مزمور ٤

1 للمغني على نغينوت. مزمور لداود. عندما أدعو استجب لي يا إله بري، في الضيق رحبت لي. ارحمني واسمع صلاتي. 2 يا بني الناس، إلى متى يكون مجدي عارًا؟ إلى متى تحبون الباطل وتطلبون الكذب؟ سلاه. 3 واعلموا أن الرب قد ميز تقيه لنفسه. الرب يسمع حين أدعوه. 4 ارتجفوا ولا تخطئوا. تكلموا في قلوبكم على مضاجعكم واسكتوا. سلاه. 5 اذبحوا ذبائح البر، وتوكلوا على الرب. 6 كثيرون يقولون: من يرينا خيرًا؟ ارفع علينا نور وجهك يا رب. 7 جعلت سرورًا في قلبي أكثر من سرور وقت كثرة حنطتهم وخمرهم. 8 بسلامة أضطجع وأنام أيضًا، لأنك أنت وحدك يا رب في طمأنينة تسكنني.

مصلحه د

1 خذ نبيذ كنز كمه 2 .كتيجهب كتيه ,مصفه نمصه: كزاله جي يم هبيذ
مزيد الجفه 3 ,هصخنجلا هنز جعجه هنز كي ي كي: نز .نجزيه مل هجيذ
بعضد مزج مل .نجزيه .كنز كي ي: نجزيه .كنز كزاليه كعضد شجه .كنجزاليه
جزيه خزاليه كزاليه .كنز كي ي: نجزيه مل نجزيه 4 .مجزيه خزاليه
جزجه: كمسل هعقه كمة زا كليه .هنز نجز كنز زا كليه .هنز نجز كنز
جزجه: كمسل هعقه كمة زا كليه .هنز نجز كنز زا كليه .هنز نجز كنز
مل بعضد: سار لكنز كنز .هنز نجز كنز زا كليه .هنز نجز كنز زا كليه
جزجه: كمسل هعقه كمة زا كليه .هنز نجز كنز زا كليه .هنز نجز كنز

في الأرض الجديدة: إن الله الذي 11 الأشياء الأولى قد مضت. الجالس على العرش قال: «ها أنا أصنع كل شيء جديدًا.» ثم قال: «اكتب، لأن هذه الأقوال صادقة وأمينة.» 12 وقال لي أيضًا: «قد تم. أنا الألف والياء، البداية والنهاية. أنا أعطي العطشان من ينبوع ماء الحياة مجانًا. 13 من يغلب يرث هذه الأشياء، وأكون له إلهًا، وهو يكون لي ابنًا. 14 وأما الخائفون والكافرون والرجسون والقاتلون والزناة والسحرة وعبدة الأوثان وجميع الكذبة، فنصيبهم في البحيرة المتقدة بنار وكبريت، وهو الموت الثاني.» 15 ثم جاء إليّ واحد من السبعة الملائكة الذين كانوا يحملون السبع الجامات الممتلئة من السبع الضربات الأخيرة، وقال لي: «تعال، فأريك العروس، امرأة الخروف.» 16 فمضى بي بالروح إلى جبل عظيم عالٍ، وأراني المدينة المقدسة أورشليم نازلة من السماء من عند الله، 17 لابسة مجد الله. وكان لمعانها شبيهًا بحجر كريم نفيس، كحجر اليشب البلوري. 18 وكان لها سور عظيم عالٍ، وله اثنا عشر بابًا، وعلى الأبواب اثنا عشر ملاكًا، وأسماء مكتوبة عليها هي أسماء أسباط بني إسرائيل الاثني عشر. 19 وكان للسور اثنا عشر أساسًا، وعلى الأساسات اثنا عشر اسمًا هي أسماء رسل الخروف الاثني عشر. 20 وكان الذي يتكلم معي يحمل قصبة من ذهب ليقيس المدينة وأبوابها وسورها. 21 والمدينة مربعة الشكل، طولها مساوٍ لعرضها. فقاس المدينة بالقصبة فوجد طولها اثني عشر ألف غلوة، والطول والعرض والارتفاع متساوية. 22 وقاس سورها فوجد مئة وأربعًا وأربعين ذراعًا بذراع الإنسان الذي هو ذراع الملاك. 23 وكان بناء السور من يشب، والمدينة من ذهب نقي شفاف كالزجاج. 24 وأساسات سور المدينة مزينة بكل حجر كريم. الأساس الأول يشب، والثاني ياقوت أزرق، والثالث عقيق أبيض، والرابع زمرد أخضر، 25 والخامس جزع أحمر، والسادس ياقوت أحمر، والسابع زبرجد، والثامن زمرد مائل إلى الزرقة، والتاسع توباز، والعاشر عقيق أزرق، والحادي عشر ياقوت أرجواني، والثاني عشر أمثست. 26 وكان على كل باب من الأبواب الاثني عشر ملاك، وعلى الأبواب أسماء أسباط بني إسرائيل الاثني عشر مكتوبة. 27 وكان على كل سور المدينة الاثني عشر أساسًا اثنا عشر اسمًا هي أسماء رسل الخروف الاثني عشر. 28 وكان الذي يتكلم معي يحمل قصبة من ذهب ليقيس المدينة وأبوابها وسورها. 29 والمدينة مربعة الشكل، طولها مساوٍ لعرضها. فقاس المدينة بالقصبة فوجد طولها اثني عشر ألف غلوة، والطول والعرض والارتفاع متساوية. 30 وقاس سورها فوجد مئة وأربعًا وأربعين ذراعًا بذراع الإنسان الذي هو ذراع الملاك. 31 وكان سور المدينة مبنيًا من يشب، والمدينة من ذهب نقي شفاف كالزجاج. 32 وكان للمدينة اثنا عشر أساسًا مزينًا بكل حجر كريم. الأساس الأول يشب، والثاني ياقوت أزرق، والثالث عقيق أبيض، والرابع زمرد أخضر، 33 والخامس جزع أحمر، والسادس ياقوت أحمر، والسابع زبرجد، والثامن زمرد مائل إلى الزرقة، والتاسع توباز، والعاشر عقيق أزرق، والحادي عشر ياقوت أرجواني، والثاني عشر أمثست. 34 وكان على كل باب من الأبواب الاثني عشر ملاك، وعلى الأبواب أسماء أسباط بني إسرائيل الاثني عشر مكتوبة. 35 والذي كان يتكلم معي كان يحمل قصبة من ذهب ليقيس المدينة وأبوابها وسورها.

1 فهلم لكلكل طلوف: كلكل بحث ثبت كتبت سل حديقة 2 مطبخ بحار ثبت بحث: كلكل طلوف كتب ثبت حفيظ كتب. كل مصعد ;ذر تحار كتبت. كتبت وشل ثبت ف: فصطبخ حفد كتاب سطل. 3 كتب ثبت كتاب: فصفق حنوط وثبت. كتف حي ثبت كتاب 4 بعد ثبت بد حفد ثبت. فجر كتب: فصفق حنوط وثبت. كتف حي ثبت كتاب 5 بيد فصلح حلاوة ف: فصطبخ حنوط وثبت. كتف لشل ثبت ف: فصطبخ حنوط وثبت. 6 طلوف مصد: ثبتكل صد: ثبتكل سطل كل مصعد ثبت: ثبتكل صد: ثبتكل سطل كل مصعد ثبت: كتب كتاب لحصد كتبت كتاب. 7 مصد لجار صفد. وثبت لجار صفد. 8 جد ساه ثبت: كتبت صد عصد صد ثبت: كتبت صد عصد صد ثبت: كتبت صد عصد صد

ותשבו. כל: והיה אשר תבואו 25 הארץ, אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר, ושמרתם את העבדה הזאת: 26 כי תאמרו אל בניכם מה העבדה הזאת לכם. 27 ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו. 28 וילכו בני ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן עשו. 29 ויהי בחצי הלילה ויהוה הכה כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה. 30 ויקם פרעה לילה הוא הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדלה במצרים כי אין בית אשר אין שם מת. 31 ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את יהוה כדברכם. 32 גם צאנכם ובקרכם קחו כאשר דברתם וברכתם גם אתי: 33 ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו כלנו מתים. 34 וישא העם את בצקו טרם יחמץ משארתם צרורת בשמלתם על שכמם. 35 ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלת: 36 ויהוה נתן את חן העם בעיני מצרים ויהי משאלים ויניצלו את מצרים.

37 ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה כשש מאות אלף רגלי הגברים מלבד טף. 38 וגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד. 39 ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגות מצות כי לא חמץ כי גרשו מצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם.

פרשה ב

1 ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה: 2 ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי ביום עצם היום הזה יצאו כל צבאות יהוה מארץ מצרים. 3 הוא הלילה הזה ליהוה שמרים להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליהוה שמרים לכל בני ישראל לדרתם. 4 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן זאת חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו. 5 כל עבד איש מקנת כסף ומלתה אתו אז יאכל בו: 6 תושב ושכיר לא יאכל בו. בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבשר החוצה מן הבית ועצם לא תשברו בו. 7 כל עדת ישראל יעשו אתו: 8 וכי יגור אתך גר ועשה פסח ליהוה המול לו כל זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל בו. 9 תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוכם. 10 ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן עשו. 11 ויהי בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל על צבאתם מארץ מצרים.

בראשית ו׳ ח׳ ויהי נח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ׃ ט׳ אלה תולדות נח נח איש צדיק תמים היה בדורותיו את האלהים התהלך נח׃ י׳ ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת׃ יא׳ ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס׃ יב׳ וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ׃ יג׳ ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ׃ יד׳ עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אותה מבית ומחוץ בכפר׃ טו׳ וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה׃ טז׳ צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה׃ יז׳ ואני הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע׃ יח׳ והקמתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך׃ יט׳ ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה להחיות אתך זכר ונקבה יהיו׃ כ׳ מהעוף למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות׃ כא׳ ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לך ולהם לאכלה׃ כב׳ ויעש נח ככל אשר צוה אלהים אתו כן עשה׃ ז׳ א׳ ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה׃ ב׳ מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן הבהמה אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו׃ ג׳ גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ׃ ד׳ כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה׃ ה׳ ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה׃ ו׳ ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ׃ ז׳ ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול׃ ח׳ מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר איננה טהורה ומן העוף וכל אשר רמש על האדמה׃ ט׳ שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח׃ י׳ ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ׃ יא׳ בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום בחדש ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום רבה וארבת השמים נפתחו׃ יב׳ ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה׃ יג׳ בעצם היום הזה בא נח ושם וחם ויפת בני נח ואשת נח ושלש נשי בניו אתם אל התבה׃ יד׳ הם והחיה למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף׃ טו׳ ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים׃ טז׳ והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו׃ יז׳ ויהי המבול ארבעים יום על הארץ וירבו המים וישאו את התבה ותרם מעל הארץ׃ יח׳ ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על פני המים׃ יט׳ והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל השמים׃ כ׳ חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים׃ כא׳ ויגוע כל בשר הרומש על הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם׃ כב׳ כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו׃ כג׳ וימח את כל היקום אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים וימחו מן הארץ ויישאר אך נח ואשר אתו בתבה׃ כד׳ ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת יום׃ ח׳ א׳ ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו המים׃ ב׳ ויסכרו מעינות תהום וארבת השמים ויכלא הגשם מן השמים׃ ג׳ וישובו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים ומאת יום׃ ד׳ ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט׃ ה׳ והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים׃ ו׳ ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה׃ ז׳ וישלח את העורב ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ׃ ח׳ וישלח את היונה מאתו לראות הקלו המים מעל פני האדמה׃ ט׳ ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התבה כי מים על פני כל הארץ וישלח ידו ויקח אתה ויבא אתה אליו אל התבה׃ י׳ ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה מן התבה׃ יא׳ ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה וידע נח כי קלו המים מעל הארץ׃ יב׳ ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא יספה שוב אליו עוד׃ יג׳ ויהי בשנת אחת ושש מאות שנה בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה׃ יד׳ ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ׃ טו׳ וידבר אלהים אל נח לאמר׃ טז׳ צא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך׃ יז׳ כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ׃ יח׳ ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו׃ יט׳ כל החיה כל הרמש וכל העוף כל רומש על הארץ למשפחתיהם יצאו מן התבה׃ כ׳ ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עולות במזבח׃ כא׳ וירח יהוה את ריח הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא אוסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא אוסף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי׃ כב׳ עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף יום ולילה לא ישבתו׃ ט׳ א׳ ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ׃ ב׳ ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו׃ ג׳ כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל׃ ד׳ אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו׃ ה׳ ואך את דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם׃ ו׳ שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את האדם׃ ז׳ ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו בה׃ ח׳ ויאמר אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר׃ ט׳ ואני הנני מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם׃ י׳ ואת כל נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ׃ יא׳ והקמתי את בריתי אתכם ולא יכרת כל בשר עוד ממי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ׃ יב׳ ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל נפש חיה אשר אתכם לדרת עולם׃ יג׳ את קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ׃ יד׳ והיה בעננו על הארץ וראתה הקשת בענן׃ טו׳ וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל נפש חיה בכל בשר ולא יהיו עוד המים למבול לשחת כל בשר׃ טז׳ והיתה הקשת בענן וראיתיה לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש חיה בכל בשר אשר על הארץ׃ יז׳ ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית אשר הקמתי בין כל בשר אשר על הארץ׃ יח׳ ויהי בני נח היוצאים מן התבה שם וחם ויפת וחם הוא אבי כנען׃ יט׳ שלשה אלה בני נח ומאלה נפצה כל הארץ׃ כ׳ ויחל נח איש האדמה ונטע כרם׃ כא׳ וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה׃ כב׳ וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ׃ כג׳ ויקח שם ויפת את השמלה וישימו על שכם שניהם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית ולא ראו את ערות אביהם׃ כד׳ ויקץ נח מיינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן׃ כה׳ ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו׃ כו׳ ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד להם׃ כז׳ יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם ויהי כנען עבד להם׃ כח׳ ויחי נח אחרי המבול שלש מאות וחמשים שנה׃ כט׳ ויהי כל ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת׃ י׳ א׳ ואלה תולדות בני נח שם חם ויפת ויולדו להם בנים אחרי המבול׃ ב׳ בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותובל ומשך ותירס׃ ג׳ ובני גמר אשכנז וריפת ותוגרמה׃ ד׳ ובני יון אלישה ותרשיש כתים ודודנים׃ ה׳ מאלה נפרדו איי הגוים בארצותם איש לשונו למשפחותם בגוייהם׃ ו׳ ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען׃ ז׳ ובני כוש סבא וחוילה וסבתה ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא ודדן׃ ח׳ וכוש ילד את נמרד הוא החל להיות גבור בארץ׃ ט׳ הוא היה גבור ציד לפני יהוה על כן יאמר כנמרד גבור ציד לפני יהוה׃ י׳ ותהי ראשית ממלכתו בבל וארך וכלנה בארץ שנער׃ יא׳ מן הארץ ההיא יצא אשור ויבן את נינוה ואת רחובות עיר ואת כלח׃ יב׳ ואת רסן בין נינוה ובין כלח הוא העיר הגדולה׃ יג׳ ומצרים ילד את לודים ואת ענמים ואת להבים ואת נפתוחים׃ יד׳ ואת פתרוסים ואת כסלוחים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתורים׃ טו׳ וכנען ילד את צידון בכרו ואת חת׃ טז׳ ואת היבוסי ואת האמרי ואת הגרגשי׃ יז׳ ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני׃ יח׳ ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי ואחר נפצו משפחות הכנעני׃ יט׳ ויהי גבול הכנעני מצידון בבואך גררה עד עזה בבואך סדמה ועמרה ואדמה וצבויים עד לשע׃ כ׳ אלה בני חם למשפחותם ללשונתם בארצותם בגוייהם׃ כא׳ ולשם אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול גם הוא ילדו בנים׃ כב׳ בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם׃ כג׳ ובני ארם עוץ וחול וגתר ומש׃ כד׳ וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר׃ כה׳ ולעבר נולדו שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן׃ כו׳ ויקטן ילד את אלמודד ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח׃ כז׳ ואת הדורם ואת אוזל ואת דקלה׃ כח׳ ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא׃ כט׳ ואת אופיר ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני יקטן׃ ל׳ ויהי מושבם מישא בבואך ספרה הר הקדם׃ לא׳ אלה בני שם למשפחותם ללשונתם בארצותם לגוייהם׃ לב׳ אלה משפחות בני נח למולדתם בגוייהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחרי המבול׃ יא׳ א׳ ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים׃ ב׳ ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם׃ ג׳ ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן והחמר היה להם לחומר׃ ד׳ ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן נפוץ על פני כל הארץ׃ ה׳ וירד יהוה לראות את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם׃ ו׳ ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות׃ ז׳ הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו׃ ח׳ ויפץ יהוה אתם משם על פני כל הארץ ויחדלו לבנות את העיר׃ ט׳ על כן קרא שמה בבל כי שם בלל יהוה שפת כל הארץ ומשם הפיצם יהוה על פני כל הארץ׃ י׳ אלה תולדות שם שם בן מאת שנה הוליד את ארפכשד שנתים אחר המבול׃ יא׳ ויחי שם אחרי הולידו את ארפכשד חמש מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ יב׳ וארפכשד חי חמש ושלשים שנה ויולד את שלח׃ יג׳ ויחי ארפכשד אחרי הולידו את שלח שלש מאות שלש שנים ויולד בנים ובנות׃ יד׳ ושלח חי שלשים שנה ויולד את עבר׃ טו׳ ויחי שלח אחרי הולידו את עבר ארבע מאות שלש שנים ויולד בנים ובנות׃ טז׳ ועבר חי ארבע ושלשים שנה ויולד את פלג׃ יז׳ ויחי עבר אחרי הולידו את פלג ארבע מאות שלשים שנה ויולד בנים ובנות׃ יח׳ ופלג חי שלשים שנה ויולד את רעו׃ יט׳ ויחי פלג אחרי הולידו את רעו מאתים ותשע שנים ויולד בנים ובנות׃ כ׳ ורעו חי שתים ושלשים שנה ויולד את שרוג׃ כא׳ ויחי רעו אחרי הולידו את שרוג מאתים שבע שנים ויולד בנים ובנות׃ כב׳ ושרוג חי שלשים שנה ויולד את נחור׃ כג׳ ויחי שרוג אחרי הולידו את נחור מאתים שנה ויולד בנים ובנות׃ כד׳ ונחור חי תשע ועשרים שנה ויולד את תרח׃ כה׳ ויחי נחור אחרי הולידו את תרח מאה ותשע עשרה שנה ויולד בנים ובנות׃ כו׳ ותרח חי שבעים שנה ויולד את אברם את נחור ואת הרן׃ כז׳ ואלה תולדות תרח תרח הוליד את אברם את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט׃ כח׳ ויעש תרח ככל אשר צוה אלהים את נח׃ כט׳ ויהי כל ימי תרח מאתים וחמש שנים וימת׃ ל׳ ויהי בשנת אחת ושש מאות שנה בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה׃ לא׳ ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ׃ לב׳ וידבר אלהים אל נח לאמר׃ לג׳ צא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך׃ לד׳ כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ׃ לה׳ ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו׃ לו׳ כל החיה כל הרמש וכל העוף כל רומש על הארץ למשפחתיהם יצאו מן התבה׃ לז׳ ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עולות במזבח׃ לח׳ וירח יהוה את ריח הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא אוסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא אוסף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי׃ לט׳ עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף יום ולילה לא ישבתו׃ מ׳ ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ׃ מא׳ ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו׃ מב׳ כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל׃ מג׳ אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו׃ מד׳ ואך את דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם׃ מה׳ שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את האדם׃ מו׳ ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו בה׃ מז׳ ויאמר אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר׃ מח׳ ואני הנני מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם׃ מט׳ ואת כל נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ׃ נ׳ והקמתי את בריתי אתכם ולא יכרת כל בשר עוד ממי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ׃ נא׳ ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל נפש חיה אשר אתכם לדרת עולם׃ נב׳ את קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ׃ נג׳ והיה בעננו על הארץ וראתה הקשת בענן׃ נד׳ וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל נפש חיה בכל בשר ולא יהיו עוד המים למבול לשחת כל בשר׃ נה׳ והיתה הקשת בענן וראיתיה לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש חיה בכל בשר אשר על הארץ׃ נו׳ ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית אשר הקמתי בין כל בשר אשר על הארץ׃ נז׳ ויהי בני נח היוצאים מן התבה שם וחם ויפת וחם הוא אבי כנען׃ נח׳ שלשה אלה בני נח ומאלה נפצה כל הארץ׃ נט׳ ויחל נח איש האדמה ונטע כרם׃ ס׳ וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה׃ סא׳ וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ׃ סב׳ ויקח שם ויפת את השמלה וישימו על שכם שניהם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית ולא ראו את ערות אביהם׃ סג׳ ויקץ נח מיינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן׃ סד׳ ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו׃ סה׳ ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד להם׃ סו׳ יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם ויהי כנען עבד להם׃ סז׳ ויחי נח אחרי המבול שלש מאות וחמשים שנה׃ סח׳ ויהי כל ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת׃ סט׳ ואלה תולדות בני נח שם חם ויפת ויולדו להם בנים אחרי המבול׃ ע׳ בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותובל ומשך ותירס׃ עא׳ ובני גמר אשכנז וריפת ותוגרמה׃ עב׳ ובני יון אלישה ותרשיש כתים ודודנים׃ עג׳ מאלה נפרדו איי הגוים בארצותם איש לשונו למשפחותם בגוייהם׃ עד׳ ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען׃ עה׳ ובני כוש סבא וחוילה וסבתה ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא ודדן׃ עו׳ וכוש ילד את נמרד הוא החל להיות גבור בארץ׃ עז׳ הוא היה גבור ציד לפני יהוה על כן יאמר כנמרד גבור ציד לפני יהוה׃ עח׳ ותהי ראשית ממלכתו בבל וארך וכלנה בארץ שנער׃ עט׳ מן הארץ ההיא יצא אשור ויבן את נינוה ואת רחובות עיר ואת כלח׃ פ׳ ואת רסן בין נינוה ובין כלח הוא העיר הגדולה׃ פא׳ ומצרים ילד את לודים ואת ענמים ואת להבים ואת נפתוחים׃ פב׳ ואת פתרוסים ואת כסלוחים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתורים׃ פג׳ וכנען ילד את צידון בכרו ואת חת׃ פד׳ ואת היבוסי ואת האמרי ואת הגרגשי׃ פה׳ ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני׃ פו׳ ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי ואחר נפצו משפחות הכנעני׃ פז׳ ויהי גבול הכנעני מצידון בבואך גררה עד עזה בבואך סדמה ועמרה ואדמה וצבויים עד לשע׃ פח׳ אלה בני חם למשפחותם ללשונתם בארצותם בגוייהם׃ פט׳ ולשם אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול גם הוא ילדו בנים׃ צ׳ בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם׃ צא׳ ובני ארם עוץ וחול וגתר ומש׃ צב׳ וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר׃ צג׳ ולעבר נולדו שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן׃ צד׳ ויקטן ילד את אלמודד ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח׃ צה׳ ואת הדורם ואת אוזל ואת דקלה׃ צו׳ ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא׃ צז׳ ואת אופיר ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני יקטן׃ צח׳ ויהי מושבם מישא בבואך ספרה הר הקדם׃ צט׳ אלה בני שם למשפחותם ללשונתם בארצותם לגוייהם׃ ק׳ אלה משפחות בני נח למולדתם בגוייהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחרי המבול׃ קא׳ ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים׃ קב׳ ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם׃ קג׳ ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן והחמר היה להם לחומר׃ קד׳ ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן נפוץ על פני כל הארץ׃ קה׳ וירד יהוה לראות את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם׃ קו׳ ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות׃ קז׳ הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו׃ קח׳ ויפץ יהוה אתם משם על פני כל הארץ ויחדלו לבנות את העיר׃ קט׳ על כן קרא שמה בבל כי שם בלל יהוה שפת כל הארץ ומשם הפיצם יהוה על פני כל הארץ׃ קי׳ אלה תולדות שם שם בן מאת שנה הוליד את ארפכשד שנתים אחר המבול׃ קיא׳ ויחי שם אחרי הולידו את ארפכשד חמש מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ קיב׳ וארפכשד חי חמש ושלשים שנה ויולד את שלח׃ קיג׳ ויחי ארפכשד אחרי הולידו את שלח שלש מאות שלש שנים ויולד בנים ובנות׃ קיד׳ ושלח חי שלשים שנה ויולד את עבר׃ קטו׳ ויחי שלח אחרי הולידו את עבר ארבע מאות שלש שנים ויולד בנים ובנות׃ קטז׳ ועבר חי ארבע ושלשים שנה ויולד את פלג׃ קיז׳ ויחי עבר אחרי הולידו את פלג ארבע מאות שלשים שנה ויולד בנים ובנות׃ קיח׳ ופלג חי שלשים שנה ויולד את רעו׃ קיט׳ ויחי פלג אחרי הולידו את רעו מאתים ותשע שנים ויולד בנים ובנות׃ קכ׳ ורעו חי שתים ושלשים שנה ויולד את שרוג׃ קכא׳ ויחי רעו אחרי הולידו את שרוג מאתים שבע שנים ויולד בנים ובנות׃ קכב׳ ושרוג חי שלשים שנה ויולד את נחור׃ קכג׳ ויחי שרוג אחרי הולידו את נחור מאתים שנה ויולד בנים ובנות׃ קכד׳ ונחור חי תשע ועשרים שנה ויולד את תרח׃ קכה׳ ויחי נחור אחרי הולידו את תרח מאה ותשע עשרה שנה ויולד בנים ובנות׃ קכו׳ ותרח חי שבעים שנה ויולד את אברם את נחור ואת הרן׃ קכז׳ ואלה תולדות תרח תרח הוליד את אברם את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט׃ קכח׳ ויעש תרח ככל אשר צוה אלהים את נח׃ קכט׳ ויהי כל ימי תרח מאתים וחמש שנים וימת׃ קל׳ ויהי בשנת אחת ושש מאות שנה בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה׃ קלא׳ ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ׃ קלב׳ וידבר אלהים אל נח לאמר׃ קלג׳ צא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך׃ קלד׳ כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ׃ קלה׳ ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו׃ קלו׳ כל החיה כל הרמש וכל העוף כל רומש על הארץ למשפחתיהם יצאו מן התבה׃ קלז׳ ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עולות במזבח׃ קלח׳ וירח יהוה את ריח הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא אוסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא אוסף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי׃ קלט׳ עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף יום ולילה לא ישבתו׃ קמ׳ ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ׃ קמא׳ ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו׃ קמב׳ כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל׃ קמג׳ אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו׃ קמד׳ ואך את דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם׃ קמה׳ שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את האדם׃ קמו׳ ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו בה׃ קמז׳ ויאמר אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר׃ קמח׳ ואני הנני מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם׃ קמט׳ ואת כל נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ׃ קנ׳ והקמתי את בריתי אתכם ולא יכרת כל בשר עוד ממי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ׃ קנא׳ ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל נפש חיה אשר אתכם לדרת עולם׃ קנב׳ את קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ׃ קנג׳ והיה בעננו על הארץ וראתה הקשת בענן׃ קנד׳ וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל נפש חיה בכל בשר ולא יהיו עוד המים למבול לשחת כל בשר׃ קנה׳ והיתה הקשת בענן וראיתיה לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש חיה בכל בשר אשר על הארץ׃ קנו׳ ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית אשר הקמתי בין כל בשר אשר על הארץ׃ קנז׳ ויהי בני נח היוצאים מן התבה שם וחם ויפת וחם הוא אבי כנען׃ קנח׳ שלשה אלה בני נח ומאלה נפצה כל הארץ׃ קנט׳ ויחל נח איש האדמה ונטע כרם׃ קס׳ וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה׃ קסא׳ וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ׃ קסב׳ ויקח שם ויפת את השמלה וישימו על שכם שניהם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית ולא ראו את ערות אביהם׃ קסג׳ ויקץ נח מיינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן׃ קסד׳ ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו׃ קסה׳ ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד להם׃ קסו׳ יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם ויהי כנען עבד להם׃ קסז׳ ויחי נח אחרי המבול שלש מאות וחמשים שנה׃ קסח׳ ויהי כל ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת׃ קסט׳ ואלה תולדות בני נח שם חם ויפת ויולדו להם בנים אחרי המבול׃ קע׳ בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותובל ומשך ותירס׃ קעא׳ ובני גמר אשכנז וריפת ותוגרמה׃ קעב׳ ובני יון אלישה ותרשיש כתים ודודנים׃ קעג׳ מאלה נפרדו איי הגוים בארצותם איש לשונו למשפחותם בגוייהם׃ קעד׳ ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען׃ קעה׳ ובני כוש סבא וחוילה וסבתה ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא ודדן׃ קעו׳ וכוש ילד את נמרד הוא החל להיות גבור בארץ׃ קעז׳ הוא היה גבור ציד לפני יהוה על כן יאמר כנמרד גבור ציד לפני יהוה׃ קעח׳ ותהי ראשית ממלכתו בבל וארך וכלנה בארץ שנער׃ קעט׳ מן הארץ ההיא יצא אשור ויבן את נינוה ואת רחובות עיר ואת כלח׃ קפ׳ ואת רסן בין נינוה ובין כלח הוא העיר הגדולה׃ קפא׳ ומצרים ילד את לודים ואת ענמים ואת להבים ואת נפתוחים׃ קפב׳ ואת פתרוסים ואת כסלוחים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתורים׃ קפג׳ וכנען ילד את צידון בכרו ואת חת׃ קפד׳ ואת היבוסי ואת האמרי ואת הגרגשי׃ קפה׳ ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני׃ קפו׳ ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי ואחר נפצו משפחות הכנעני׃ קפז׳ ויהי גבול הכנעני מצידון בבואך גררה עד עזה בבואך סדמה ועמרה ואדמה וצבויים עד לשע׃ קפח׳ אלה בני חם למשפחותם ללשונתם בארצותם בגוייהם׃ קפט׳ ולשם אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול גם הוא ילדו בנים׃ קצ׳ בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם׃ קצא׳ ובני ארם עוץ וחול וגתר ומש׃ קצב׳ וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר׃ קצג׳ ולעבר נולדו שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן׃ קצד׳ ויקטן ילד את אלמודד ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח׃ קצה׳ ואת הדורם ואת אוזל ואת דקלה׃ קצו׳ ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא׃ קצז׳ ואת אופיר ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני יקטן׃ קצח׳ ויהי מושבם מישא בבואך ספרה הר הקדם׃ קצט׳ אלה בני שם למשפחותם ללשונתם בארצותם לגוייהם׃ קת׳ אלה משפחות בני נח למולדתם בגוייהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחרי המבול׃ קתא׳ ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים׃ קתב׳ ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם׃ קתג׳ ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן והחמר היה להם לחומר׃ קתד׳ ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן נפוץ על פני כל הארץ׃ קתה׳ וירד יהוה לראות את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם׃ קתו׳ ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות׃ קתז׳ הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו׃ קתח׳ ויפץ יהוה אתם משם על פני כל הארץ ויחדלו לבנות את העיר׃ קתט׳ על כן קרא שמה בבל כי שם בלל יהוה שפת כל הארץ ומשם הפיצם יהוה על פני כל הארץ׃ קת׳ אלה תולדות שם שם בן מאת שנה הוליד את ארפכשד שנתים אחר המבול׃ קתא׳ ויחי שם אחרי הולידו את ארפכשד חמש מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ קתב׳ וארפכשד חי חמש ושלשים שנה ויולד את שלח׃ קתג׳ ויחי ארפכשד אחרי הולידו את שלח שלש מאות שלש שנים ויולד בנים ובנות׃ קתד׳ ושלח חי שלשים שנה ויולד את עבר׃ קתה׳ ויחי שלח אחרי הולידו את עבר ארבע מאות שלש שנים ויולד בנים ובנות׃ קתו׳ ועבר חי ארבע ושלשים שנה ויולד את פלג׃ קתז׳ ויחי עבר אחרי הולידו את פלג ארבע מאות שלשים שנה ויולד בנים ובנות׃ קתח׳ ופלג חי שלשים שנה ויולד את רעו׃ קתט׳ ויחי פלג אחרי הולידו את רעו מאתים ותשע שנים ויולד בנים ובנות׃ קתי׳ ורעו חי שתים ושלשים שנה ויולד את שרוג׃ קתיא׳ ויחי רעו אחרי הולידו את שרוג מאתים שבע שנים ויולד בנים ובנות׃ קתיב׳ ושרוג חי שלשים שנה ויולד את נחור׃ קתי

ضطيبة لك. حتنكة حنيف حيتنة ضطيبة ضطيبة

محلاه حد

1 حنا ماه: حنا ماه بعد حلاه بعد ماه ملاه بعد ماه حلاه. حنا ماه: حنا ماه بعد ماه ملاه بعد ماه حلاه. 2 حنا ماه: حنا ماه بعد ماه ملاه بعد ماه حلاه. 3 حنا ماه: حنا ماه بعد ماه ملاه بعد ماه حلاه. 4 حنا ماه: حنا ماه بعد ماه ملاه بعد ماه حلاه. 5 حنا ماه: حنا ماه بعد ماه ملاه بعد ماه حلاه. 6 حنا ماه: حنا ماه بعد ماه ملاه بعد ماه حلاه. 7 حنا ماه: حنا ماه بعد ماه ملاه بعد ماه حلاه. 8 حنا ماه: حنا ماه بعد ماه ملاه بعد ماه حلاه. 9 حنا ماه: حنا ماه بعد ماه ملاه بعد ماه حلاه. 10 حنا ماه: حنا ماه بعد ماه ملاه بعد ماه حلاه. 11 حنا ماه: حنا ماه بعد ماه ملاه بعد ماه حلاه. 12 حنا ماه: حنا ماه بعد ماه ملاه بعد ماه حلاه.

ולפחות. מצות ולחמי: ואכלתם 13 ואתכם לכם יהיה ולא
ואכלתם, אשר הנפש לכל אך 14 לכם. לזכרון היום והיה
ולא ביום הראשון תשביתו 15 ביום. הזה את ושמרתם
ונכרתה ראשון ביום מצות תאכלו שבעת ימים תאכלו
ביום 16 ביום. הזה את ושמרתם 17 ישראל מקרב
ולא תעשה בהם כל מלאכה אך הראשון ביום מקרא קדש
ביום 18 ביום. הזה את ושמרתם 18: תאכלו מצות
ולא ימצא שבעת ימים בבתיכם כי כל אוכל מחמצת
ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל בגר ובאזרח הארץ
ולא תאכלו כל מחמצת בכל מושבתיכם תאכלו מצות
ויקרא כל זקני ישראל וגו' 21: וישלח משה לישראל
ושחטו הפסח ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר
ואל יצא איש מפתח ביתו עד בקר 23 ועברתם ונגף
ראה את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזת ופסח
ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף 24 ושמרתם
ולבניך עד עולם 25 והיה כי תבאו אל הארץ אשר
ושמרתם את העבדה הזאת 26 והיה כי יאמרו אליכם
ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח על בתי בני
ישראל בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם
וישתחוו 27 ויאמר כי תבאו אל הארץ אשר יתן יהוה
ושמרתם את העבדה הזאת 28 ויהי כאשר עשו בני
ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן עשו 29
ויהי בחצי הלילה ויהוה הכה כל בכור בארץ מצרים
מבכר פרעה היושב על כסאו עד בכור השבי אשר בבית
הבור וכל בכור בהמה 30 ויקם פרעה לילה הוא וכל
עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדולה במצרים כי אין
בית אשר אין שם מת 31 ויקרא למשה ולאהרן לילה
ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל
ולכו עבדו את יהוה כדברכם 32 גם צאנכם גם בקרכם
קחו כאשר דברתם ולכו וברכתם גם אתי 33 ותחזק
מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו כלנו
מתים 34 וישא העם את בצקו טרם יחמץ משארתם
צרורת בשמלתם על שכמם 35 ובני ישראל עשו כדבר
משה וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלת
36 ויהוה נתן את חן העם בעיני מצרים ויהי השאילום
ויניצלו את מצרים 37 ויסעו בני ישראל מרעמסס
סכתה כשש מאות אלף רגלי הגברים לבד מטף 38
ונם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד
ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות כי
לא חמץ כי גרשו מפני מצרים ולא יכלו להתמהמה

41 .ולבלה לבלולוף ולחלבר לולוף: ולחיבו שלבל ולמלו מיב ולומש
לבלו ולשו. שלובלבשוף. ולוש לולבוצ לב ולבלה ולחלמש ולוצבל ולוצל
ולבלה לבלמש ולחמולו לולבלב 42 .לולו לולו בלו לב בול: ולמלו שלוולוולבב
שלולבלב בלבלוו ולחלבו: ולולו לולבוצ לב ולבלה ולחלמש ולוצבל
ולבלוב ולשולו לו ולבלו, 43 .ולחש לולמלש לב בולבו ולשו לולמלש
ולש. ולשלו ולחלמש לולמלש לב לולבלב: ולמלוב לב לולמלש לבלו לבלו
ולשלולו. לולמלש ולולו לב, לולב שלולשולו: ולמלוב לולו לב לולמלש
לולבלב ולשלולו לב לולב לולבלב לולב לולב לולב לולב לולב לולב לולב
לולב לולב לולב לולב לולב לול

ואחיה. 15 ויאמר אל יהוה לא אוכל לבוא אל העיר כי ירא אני פן יהרגני
ועתה הנה נא יצא איש מאנשי העיר הזאת ואל יגורי אשר אני הולך
עמו. 16 ויאמר יהוה אליו: הנה נשאתי את פניך גם בדבר הזה לבלתי
השחית את העיר אשר תדבר בה. 17 ויאמר יהוה אל משה: כתוב לך
את הדברים האלה כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת
ישראל. 18 ויאמר אל יהוה. אדני אנא לא איש דברים אנכי גם
מתמול גם משלשם גם מאז דברך אל עבדך כי כבד פה וכבד לשון
אנכי. 19 ויאמר יהוה אליו: מי שם פה לאדם או מי ישום אלם או
חרש או פקח או עור הלא אנכי יהוה. 20 ועתה לך ואנכי אהיה עם
פיך והורתיך אשר תדבר. 21 ויאמר: בי אדני שלח נא ביד תשלח.
22 ויחר אף יהוה במשה ויאמר: הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי דבר
ידבר הוא וגם הנה הוא יצא לקראתך וראך ושמח בלבו. 23 ודברת
אליו ושמת את הדברים בפיו: ואנכי אהיה עם פיך ועם פיהו והורתי
אתכם את אשר תעשון. 24 ודבר הוא לך אל העם והיה הוא יהיה לך
לפה ואתה תהיה לו לאלהים. 25 ואת המטה הזה תקח בידך אשר
תעשה בו את האתות: ויאמר יהוה אל משה בחרב אליך ואהרן אחיך
ויאמר אליו: הנה הלך לקראתך וראך ושמח בלבו. 26 ודבר אליו
ושמת את הדברים בפיו: ואנכי אהיה עם פיך ועם פיהו והורתי אתכם
את אשר תעשון. 27 ודבר הוא לך אל העם והיה הוא יהיה לך לפה
ואתה תהיה לו לאלהים. 28 ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו
את האתות: וילך משה וישב אל יתרו חתנו ויאמר אליו אלכה נא
ואשובה אל אחי אשר במצרים וארא העודם חיים ויאמר יתרו למשה
לך לשלום. 29 ויאמר יהוה אל משה במדין: לך שוב מצרימה כי מתו
כל האנשים המבקשים את נפשך. 30 ויקח משה את אשת ואת בניו וירכבם
על החמור וישב ארצה מצרים ויקח משה את מטה האלהים בידו.
31 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן: לכו ואספתם את זקני בני ישראל
ואמרתם אליהם: כה אמר יהוה אלהי אבותיכם אלהי אברהם יצחק
ויעקב נראה אלי לאמר: פקד פקדתי אתכם ואת העשוי לכם במצרים.
32 ואמרתי אעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי
והפרזי והחוי והיבוסי אל ארץ זבת חלב ודבש. 33 ושמעו לקולך
ובאת אתה וזקני ישראל אל מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה אלהי
העברים נקרה עלינו ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה
ליהוה אלהינו. 34 ואני ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך
ולא בידה חזקה. 35 ושלחתי את ידי והכיתי את מצרים בכל נפלאתי
אשר אעשה בקרבו ואחרי כן ישלח אתכם. 36 ונתתי את חן העם הזה
בעיני מצרים והיה כי תלכון לא תלכו ריקם. 37 ושאלה אשה משכנתה
ומגרת ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלת ושמתם על בניכם ועל בנתיכם

مزمور 45

1 لرئيس المغنين على السوسن لبني قورح قصيدة غرام: قلبي يفيض بكلام صالح. أقول شعري للملك. لساني قلم كاتب ماهر. 2 أنت أجمل من بني البشر. النعمة مسكوبة على شفتيك. لذلك الله باركك إلى الأبد. 3 تقلد سيفك على فخذك أيها الجبار. بجلالك وبهائك 4 اركب بنجاح. اركب من أجل الحق والوداعة والبر. ولتعلمك يمينك أمورا مرهبة. 5 سهامك حادة في قلب أعداء الملك. تحتك تسقط الشعوب. 6 عرشك يا الله إلى دهر الدهور. صولجان برك صولجان ملكك. 7 أحببت البر وأبغضت الشر. لذلك الله إلهك مسحك بزيت الفرح أكثر من رفقائك. 8 رائحة المر والعود والسليخة تفوح من ثيابك. من قصور العاج أطربتك الأوتار. 9 بنات الملوك بين جواريك المكرمات. عن يمينك وقفت الملكة بذهب أوفير. 10 اسمعي يا ابنة واتنظري وأميلي أذنك. انسي شعبك وبيت أبيك. 11 فيشتهي الملك جمالك. لأنه هو سيدك فاسجدي له. 12 وبنات صور بهدية تترضى وجهك أغنياء الشعب. 13 كل مجد ابنة الملك في الداخل. ثيابها منسوجة بالذهب. 14 بثياب مطرزة تساق إلى الملك. العذارى صاحباتها المقربات إليها تقدمن إليك. 15 يساقون بفرح وابتهاج. يدخلون قصر الملك. 16 بدل آبائك يكون بنوك. تقيمهم رؤساء على كل الأرض. 17 أذكر اسمك في كل جيل فدى. لذلك الشعوب تحمدك إلى الدهر والأبد.

مزمور 46

1 لرئيس المغنين لبني قورح على العلموت قصيدة: الله لنا ملجأ وقوة. عونا في الضيقات وجد شديدا. 2 لذلك لا نخشى وإن تزحزحت الأرض. وإن رجفت الجبال في قلب البحار. 3 وإن عجت مياهه واضطربت. وارتجفت الجبال من طغيانه. سلاه. 4 نهر سواقيه تفرح مدينة الله. مقدس مساكن العلي. 5 الله في وسطها فلا تتزعزع. الله يعينها عند إقبال الصباح. 6 ماجت الشعوب. تزعزعت الممالك. أطلق صوته فذابت الأرض. 7 رب الجنود معنا. ملجأنا إله يعقوب. سلاه. 8 هلموا انظروا أعمال الرب. كيف أجرى خرابا في الأرض. 9 يوقف الحروب إلى أقصى الأرض. يكسر القوس ويقطع الرمح. يحرق المركبات بالنار. 10 كفوا واعلموا أني أنا الله. أتعالى بين الشعوب. أتعالى على الأرض. 11 رب الجنود معنا. ملجأنا إله يعقوب. سلاه.

مزمور 47

1 لرئيس المغنين مزمور لبني قورح: يا جميع الشعوب صفقوا بأيديكم. اهتفوا لله بصوت الابتهاج. 2 لأن الرب العلي مرهوب. ملك عظيم على كل الأرض. 3 أخضع الشعوب تحتنا والأمم تحت أقدامنا. 4 اختار لنا ميراثنا فخر يعقوب الذي أحبه. سلاه. 5 صعد الله بهتاف. الرب بصوت البوق. 6 رنموا لله رنموا. رنموا لملكنا رنموا. 7 لأن الله ملك كل الأرض. رنموا بتسبيحة. 8 الله ملك على الشعوب. الله جلس على كرسي قدسه. 9 رؤساء الشعوب اجتمعوا كشعب إله إبراهيم. لأن لله مجان الأرض. هو متعال جدا.

مزمور 48

1 مزمور لبني قورح: الرب عظيم ومسبح جدا في مدينة إلهنا. جبل قدسه. 2 جميل الارتفاع فرح كل الأرض جبل صهيون في أقاصي الشمال مدينة الملك العظيم. 3 الله في قصورها عرف ملجأ. 4 لأنه هوذا الملوك اجتمعوا. اجتازوا معا. 5 هم رأوا هكذا تعجبوا. انذعروا ارتاعوا. 6 رعدة أخذتهم هناك. وجع كالمخاض. 7 بريح شرقية تحطم سفن ترشيش. 8 كما سمعنا هكذا رأينا في مدينة رب الجنود في مدينة إلهنا. الله يثبتها إلى الأبد. سلاه. 9 انتظرنا يا الله رحمتك في وسط هيكلك. 10 كاسمك يا الله هكذا تسبيحتك إلى أقاصي الأرض. يمينك مملوءة برا. 11 ليفرح جبل صهيون لتبتهج بنات يهوذا من أجل أحكامك. 12 طوفوا حول صهيون وطوفوا بها. عدوا أبراجها. 13 ضعوا قلوبكم لسورها. تأملوا قصورها لكي تخبروا الجيل الآخر. 14 لأن هذا الله إلهنا إلى الدهر والأبد. هو يقودنا إلى الموت.

مزمور 49

1 لرئيس المغنين لبني قورح مزمور: اسمعوا هذا يا جميع الشعوب. أصغوا يا جميع سكان العالم. 2 أبناء الناس وأبناء الرجال معا الغني والفقير معا. 3 فمي يتكلم بالحكمة وفكر قلبي بالفطنة. 4 أميل أذني إلى مثل. أفتح بالعود لغزي. 5 لماذا أخاف في أيام الشر. إثم متعقبي يحيط بي. 6 الذين يتكلون على ثروتهم ويفتخرون بكثرة غناهم. 7 لا يفدي الإنسان فداء أخيه ولا يعطي الله كفارة عنه. 8 لأن فداء نفسه كريم وقد عجز إلى الدهر. 9 أن يعيش أيضا إلى الأبد ولا يرى القبر. 10 لأنه يرى الحكماء يموتون. الجاهل والبليد يهلكان معا ويتركان ثروتهم للآخرين. 11 أفكارهم أن بيوتهم إلى الأبد ومساكنهم إلى دور فدور. دعوا أسماءهم على أراضيهم. 12 ولكن الإنسان في كرامته لا يبيت. يشبه البهائم التي تباد. 13 هذا طريقهم حماقة لهم. وبعدهم يرضون بأقوالهم. سلاه. 14 مثل الغنم للهاوية يساقون. الموت يرعاهم. المستقيمون يتسلطون عليهم في الصباح. وصورتهم تبلى. الهاوية مسكن لهم. 15 أما الله فيفدي نفسي من يد الهاوية لأنه يأخذني. سلاه. 16 لا تخف إذا استغنى إنسان إذا كثر مجد بيته. 17 لأنه عند موته لا يأخذ شيئا. مجده لا ينزل وراءه. 18 لأنه في حياته يبارك نفسه ويحمدك إذا أحسنت إلى نفسك. 19 يأتي إلى جيل آبائه. إلى الأبد لا يرون النور. 20 الإنسان في كرامته لا يبيت. يشبه البهائم التي تباد.

مزمور 50

1 مزمور لآسف: الإله الآلهة الرب تكلم ودعا الأرض من مشرق الشمس إلى مغربها. 2 من صهيون كمال الجمال الله أشرق. 3 إلهنا يأتي ولا يصمت. نار تأكل قدامه وحوله عاصفة شديدة جدا. 4 يدعو السماوات من فوق والأرض للقضاء على شعبه. 5 اجمعوا أتقياءه عندي القاطعين ميثاقه بالذبيحة. 6 وتخبر السماوات بعدله لأن الله هو القاضي. سلاه. 7 اسمع يا شعبي فأتكلم. يا إسرائيل فأشهد عليك. الله إلهك أنا. 8 لست أوبخك على ذبائحك وإن محرقاتك أمامي في كل حين. 9 لا آخذ من بيتك ثورا ولا من حظائرك تيوسا. 10 لأن لي كل وحوش الوعر البهائم على الجبال الألوف. 11 أعرف كل طيور الجبال وما يدب في البرية هو لي. 12 إن جعت لا أقول لك لأن لي المسكونة وملأها. 13 هل آكل لحم الثيران وأشرب دم التيوس. 14 قدم لله حمدا وأوف العلي نذورك. 15 وادعني في يوم الضيق أنقذك فتمجدني. 16 وأما للشرير فقال الله ما لك تحدث بفرائضي وتحمل عهدي على فمك. 17 وأنت قد أبغضت التأديب وطرحت كلامي وراءك. 18 إذا رأيت سارقا رضيت به وشركة الزناة جعلت نصيبك. 19 فمك أطلقته للشر ولسانك يحيك الغش. 20 تجلس وتتكلم على أخيك. على ابن أمك تضع عثرة. 21 هذا عملت وأنا سكت. ظننت أني مثلك تماما. أوبخك وأرتب أمامك خطاياك. 22 افهموا هذا يا ناسين الله لئلا أفترس ولا يكون منقذ. 23 ذابح الحمد يمجدني. ومقوم السيرة أريه خلاص الله.

مزمور 51

1 لرئيس المغنين مزمور لداود: 2 لما جاء إليه ناثان النبي كما جاء إلى بثشبع بعد ما دخل إلى داود. ارحمني يا الله كعظيم رأفتك. كجمهور مراحمك امح معاصيي. 3 اغسلني كثيرا من إثمي ومن خطيتي طهرني. 4 لأني أنا عارف بمعاصيي وخطيتي أمامي دائما. 5 إليك وحدك أخطأت والشر قدامك صنعت. لكي تتبرر في أقوالك وتزكو في قضائك. 6 ها أنا بالإثم صورت وبالخطية حبلت بي أمي. 7 ها أنت قد سررت بالحق في الأعماق وفي الخفاء تعلمني حكمة. 8 تطهرني بالزوفا فأطهر. تغسلني فأبيض أكثر من الثلج. 9 تسمعني سرورا وفرحا فتبتهج عظام سحقتها. 10 استر وجهك عن خطاياي وامح كل آثامي. 11 قلبا نقيا اخلق في يا الله وروحا مستقيما جدد في داخلي. 12 لا تطرحني من قدامك وروحك القدوس لا تنزعه مني. 13 رد لي بهجة خلاصك وبروح منتدبة اعضدني. 14 فأعلم طرقك للأثمة والخطاة إليك يرجعون. 15 نجني من الدماء يا الله إله خلاصي فيترنم لسانى بعدلك. 16 يا سيد افتح شفتي فيخبر فمي بتسبيحك. 17 لأنك لا تسر بالذبيحة فأعطيها. بمحرقة لا ترضى. 18 ذبائح الله روح منسحق. القلب المنسحق المنكسر يا الله لا تذل. 19 أحسن برضاك إلى صهيون. ابن أسوار أورشليم. 20 حينئذ تسر بذبائح البر بالمحرقة والتقدمة. حينئذ يصعدون على مذبحك العجول.

مزمور 52

1 لرئيس المغنين مسكيل لداود: 2 لما جاء دوئيغ الأدومي وأخبر شاول وقال له قد جاء داود إلى بيت أخيمالك. لماذا تفتخر بالشر أيها الجبار. رحمة الله كل اليوم. 3 تفكر السوء لسانك كموسى حاد صانع الغش. 4 أحببت الشر أكثر من الخير الكذب أكثر من التكلم بالصدق. سلاه. 5 أحببت كل كلمات الابتلاع لسان الغش. 6 لذلك الله يهدمك إلى الأبد. يخطفك ويقتلعك من المسكن ويستأصلك من أرض الأحياء. سلاه. 7 فيرى الصديقون ويخافون ويضحكون عليه. 8 هوذا الرجل الذي لم يجعل الله حصنه بل اتكل على كثرة غناه وتقوى بشروره. 9 أما أنا فكزيتونة خضراء في بيت الله. توكلت على رحمة الله إلى الدهر والأبد. 10 أحمدك إلى الدهر لأنك فعلت. وأنتظر اسمك لأنه صالح أمام أتقيائك.

مزمور 53

1 لرئيس المغنين على المحلث مسكيل لداود: قال الجاهل في قلبه ليس إله. فسدوا وعملوا رجسا بالإثم. ليس من يعمل صلاحا. 2 الله من السماء أشرف على بني البشر لينظر هل يوجد عاقل طالب الله. 3 الجميع قد ارتدوا معا فسدوا. ليس من يعمل صلاحا ليس ولا واحد. 4 أما يعلم فاعلو الإثم الذين يأكلون شعبي أكلهم خبزا. لم يدعوا الله. 5 هناك خافوا خوفا حيث لا خوف. لأن الله بدد عظام الذي نازلك. خزيتهم لأن الله رفضهم. 6 من يعطي من صهيون خلاص إسرائيل. عند رد الله سبي شعبه يبتهج يعقوب ويفرح إسرائيل.

مزمور 54

1 لرئيس المغنين على المحلث مسكيل لداود: 2 لما جاء الزيفيون وقالوا لشاول أليس داود مختفيا عندنا. 3 خلصني يا الله باسمك وبقوتك احكم لي. 4 اسمع يا الله صلاتي. أصغ إلى أقوال فمي. 5 لأن الغرباء قد قاموا علي والعتاة طلبوا نفسي. لم يجعلوا الله أمامهم. سلاه. 6 هوذا الله معيني السيد عاضد نفسي. 7 يرد الشر على مراقبي. بحقك أبدهم. 8 بسخاء أذبح لك. أحمد اسمك يا رب لأنه صالح. 9 لأنه من كل ضيق أنقذني وعلى أعدائي أبصرت عيني.

مزمور 55

1 لرئيس المغنين على المحلث مسكيل لداود: 2 اصغ يا الله إلى صلاتي ولا تتغاض عن تضرعي. 3 انصت إلي واستجب لي. أتوجع في كربتي وأنزعج. 4 من صوت العدو من ضغط الشرير. لأنهم يزيحون علي إثما وبالغضب يضطهدونني. 5 قلبي يتلوى في داخلي وأهوال الموت سقطت علي. 6 خشية ورعدة أتتاني وغشيتني رجفة. 7 فقلت من يعطيني جناحا كالحمامة فأطير وأستريح. 8 هوذا كنت أهرب بعيدا وأبيت في البرية. سلاه. 9 كنت أسرع منجيا من الريح العاصفة من النوء. 10 أهلكهم يا سيد بلبل ألسنتهم. لأني رأيت ظلما ومخاصمة في المدينة. 11 نهارا وليلا يطوفون عليها على أسوارها. وفي وسطها إثم وشقاء. 12 وفي وسطها مفاسد وغش لا يبرح من ساحتها. 13 لأنه ليس عدو يعيرني فأحتمله. ليس مبغضي تعظم علي فأختبئ منه. 14 بل أنت إنسان مساو لي. خليطي وصديقي. 15 الذين كنا نتلذذ معا بالمشورة. إلى بيت الله كنا نسير في الجمهور. 16 ليأت الموت عليهم. لينزلوا أحياء إلى الهاوية. لأن الشر في مساكنهم في وسطهم. 17 أما أنا فإلى الله أدعو والرب يخلصني. 18 مساء وصباحا وظهرا أشكو وأئن فيسمع صوتي. 19 فداني بسلام من القتال على نفسي لأن كثيرين كانوا معي. 20 يسمع الله ويذلهم وهو جالس منذ القدم. سلاه. لأنه لا تغيير لهم ولا يخافون الله. 21 مد يديه على مسالميه. نقض عهده. 22 ملس زبدا فمه وقلبه حرب. رخت كلماته أكثر من الزيت وهي سيوف مسلولة. 23 ألق على الرب همك فهو يعولك. لا يدع الصديق يتزعزع إلى الأبد. 24 وأنت يا الله تحدرهم إلى جب الهلاك. رجال الدماء والغش لا يعمرون نصف أيامهم. أما أنا فأتوكل عليك.

مزمور 56

1 لرئيس المغنين على يونة الساكتة على البعد مكتم لداود لما أمسكه الفلسطينيون في جت: 2 ارحمني يا الله لأن إنسانا قد داسني. اليوم كله يحاربني ويضايقني. 3 داسني مراقبي كل اليوم. لأن كثيرين محاربون لي يا العلي. 4 يوم أخاف أنا عليك أتوكل. 5 بالله أسبح كلامه. بالله توكلت لا أخاف. ماذا يصنع بي البشر. 6 اليوم كله يحرفون كلامي. كل أفكارهم علي للشر. 7 يتجمعون يكمنون هم يراقبون عقبي كما انتظروا نفسي. 8 أبسبب الإثم تنجيهم. بغضب اطرح الشعوب يا الله. 9 أحصيت تغربي. ضع دموعي في زقك. أليست في سفرك. 10 حينئذ ترتد أعدائي إلى الوراء في اليوم الذي أدعو فيه. بهذا أعلم أن الله معي. 11 بالله أسبح كلامه. بالرب أسبح كلامه. 12 بالله توكلت لا أخاف. ماذا يصنع بي الإنسان. 13 نذورك علي يا الله أوفي حمدا لك. 14 لأنك قد أنقذت نفسي من الموت أما رجلي من العثار لأسير أمام الله في نور الأحياء.

مزمور 57

1 لرئيس المغنين لا تهلك لداود مكتم لما هرب من شاول في المغارة: 2 ارحمني يا الله ارحمني لأن بك احتمت نفسي وبظل جناحيك أحتمي حتى تعبر البلايا. 3 أدعو الله العلي الله المحسن إلي. 4 يرسل من السماء فيخلصني. يعير مراقبي. سلاه. يرسل الله رحمته وحقه. 5 نفسي بين أشبال أربض بين متوقدين بني البشر الذين أسنانهم رمح وسهام ولسانهم سيف حاد. 6 ارتفع على السماوات يا الله. على كل الأرض مجدك. 7 شبكة هيأوا لخطواتي. انحنت نفسي. حفروا قدامي حفرة. سقطوا في وسطها. سلاه. 8 ثابت قلبي يا الله ثابت قلبي. أتغنى وأرنم. 9 استيقظ يا مجدي استيقظ يا رباب وعود. أستيقظ باكرا. 10 أحمدك بين الشعوب يا سيد. أرنم لك بين الأمم. 11 لأن رحمتك عظيمة إلى السماوات وحقك إلى الغمام. 12 ارتفع على السماوات يا الله. على كل الأرض مجدك.

مزمور 58

1 لرئيس المغنين لا تهلك لداود مكتم: 2 هل بالحق تتكلمون بالعدل يا آلهة. هل تقضون بالاستقامة يا بني البشر. 3 بل بالقلب تعملون بالإثم. في الأرض تزنون ظلم أيديكم. 4 قد زاغ الأشرار من الرحم. ضل المتكلمون بالكذب منذ البطن. 5 لهم سم كسم الحية. كالأفعوان الأصم الذي يسد أذنه. 6 الذي لا يسمع لصوت الحواة المرقي الرقاة الخبير. 7 اللهم حطم أسنانهم في أفواههم. حطم يا رب أضراس الأشبال. 8 ليذوبوا كالماء ليذهبوا. يوتر قوسه فتصير سهامه كالمقطوعة. 9 كالسلحفاة التي تذوب تمضي. كسقط المرأة لا يعاينون الشمس. 10 قبل أن تشعر قدوركم بالشوك كالنيء كالمحرقة يأخذه بالزوبعة. 11 يفرح الصديق إذ رأى النقمة. يغسل خطواته بدم الشرير. 12 فيقول الإنسان إن للصديق ثمرا. إن الله لدين في الأرض.

مزمور 59

1 لرئيس المغنين لا تهلك لداود مكتم لما أرسل شاول فراقبوا البيت ليقتلوه: 2 نجني من أعدائي يا إلهي. من القائمين علي احمني. 3 نجني من فاعلي الإثم وخلصني من رجال الدماء. 4 لأنه هوذا يكمنون لنفسي. يجتمع علي أعزاء بلا معصيتي ولا خطيتي يا رب. 5 بلا إثم مني يركضون ويتهيأون. استيقظ لاستقبالي وانظر. 6 وأنت يا رب إله الجنود إله إسرائيل انتبه لتعاقب جميع الأمم. لا تشفق على كل الخائنين الإثم. سلاه. 7 يرجعون عند المساء يعوون كالكلب ويطوفون في المدينة. 8 هوذا يتكلمون بأفواههم. سيوف في شفاههم لأن من يسمع. 9 وأنت يا رب تضحك منهم. تستهزئ بجميع الأمم. 10 من أجل قوته أنتظرك لأن الله هو ملجأي. 11 إلهي في رحمته يتقدمني. الله يريني بمراقبي. 12 لا تقتلهم لئلا ينسى شعبي. زعزعهم بقوتك وأنزلهم يا سيدنا ترس. 13 خطية أفواههم كلام شفاههم. فليؤخذوا في كبريائهم ومن أجل اللعنة والكذب الذي يتكلمون به. 14 أفنهم بالسخط أفنهم فلا يكونوا. فليعلموا أن الله متسلط في يعقوب إلى أقاصي الأرض. سلاه. 15 يرجعون عند المساء يعوون كالكلب ويطوفون في المدينة. 16 هم يتسكعون للأكل إن لم يشبعوا يبيتون. 17 أما أنا فأغني بقوتك وأترنم بالصباح برحمتك. لأنك كنت ملجأ لي وملاذا في يوم ضيقي. 18 يا قوتي لك أرنم لأن الله هو ملجأي إله رحمتي.

مزمور 60

1 لرئيس المغنين على شوشن عدوت لداود تعليم لما حارب أرام نهرين وأرام صوبة فرجع يوآب وضرب أدوم في وادي الملح اثني عشر ألفا: 2 يا الله قد رفضتنا. شتتنا. غضبت. ارجع إلينا. 3 زلزلت الأرض. شققتها. اشف انهدامها لأنها ترتجف. 4 أريت شعبك شدائد. سقيتنا خمر ترنح. 5 أعطيت خائفيك رفعة ليهربوا من وجه القوس. سلاه. 6 لكي ينجو أحبائك خلص بيمينك واستجب لي. 7 قد تكلم الله بقدسه. أبتهج. أقسم شكيم وأكيل وادي سكوت. 8 لي جلعاد ولي منسى وأفرايم حصن رأسي. يهوذا صولجاني. 9 موآب مغسلة رجلي. على أدوم ألقي نعلي. هتفي علي يا فلسطين. 10 من يأتي بي إلى المدينة الحصينة من يقودني إلى أدوم. 11 أما رفضتنا يا الله ولا تخرج يا الله مع جنودنا. 12 أعطنا عونا من الضيق وباطل خلاص الإنسان. 13 بالله نصنع ببأس وهو يدوس مضايقينا.

مزمور 61

1 لرئيس المغنين على نغينوت لداود: 2 اسمع يا الله صراخي. أصغ إلى صلاتي. 3 من أقاصي الأرض أدعوك بإغماء قلبي. إلى الصخرة المرتفعة مني اهدني. 4 لأنك كنت ملجأ لي برج قوة من وجه العدو. 5 أسكن في خيمتك إلى الدهور. أحتمي في ستر جناحيك. سلاه. 6 لأنك أنت يا الله سمعت نذوري. أعطيت ميراث خائفي اسمك. 7 أيام على أيام الملك تزيد. تكون سنوات دور فدور. 8 يثبت إلى الدهر أمام الله. الرحمة والحق هيئهما ليحفظاه. 9 هكذا أرنم لاسمك إلى الدهر لأوفي نذوري يوما فيوما.

مزمور 62

1 لرئيس المغنين على يدوثون لداود: 2 إنما لله نفسي صامتة. منه خلاصي. 3 إنما هو صخرتي وخلاصي ملجأي لا أتزعزع كثيرا. 4 إلى متى تهجمون على إنسان تقتلونه جميعكم كحائط مائل كسور مزعزع. 5 إنما يتشاورون في أن يدفعوه عن مقامه يسرون بالكذب. بأفواههم يباركون وفي قلوبهم يلعنون. سلاه. 6 إنما لله انتظري يا نفسي صامتة لأن منه رجائي. 7 إنما هو صخرتي وخلاصي ملجأي لا أتزعزع. 8 عند الله خلاصي ومجدي صخرة قوتي ملجأي. 9 توكلي عليه في كل حين يا شعب. افتحوا قدامه قلوبكم. الله ملجأ لنا. سلاه. 10 إنما الناس باطل. بنو آدم كذب في الموازين هم أخف من باطل جميعهم. 11 لا تتكلوا على الظلم ولا تطمعوا في الخطف. إن زاد الغنى لا تضعوا القلب عليه. 12 مرة تكلم الله. مرتين سمعت هذا أن القوة لله. 13 ولك يا سيد الرحمة. لأنك تجازي كل إنسان حسب عمله.

مزمور 63

1 مزمور لداود لما كان في برية يهوذا: 2 يا الله إلهي إياك أبكر أطلبك. عطشت إليك نفسي. جسدي كم يتوق إليك في أرض ناشفة ويعيا بلا ماء. 3 هكذا في القدس أنظر قوتك ومجدك. 4 لأن رحمتك خير من الحياة شفتاي تسبحانك. 5 هكذا أباركك في حياتي. باسمك أرفع يدي. 6 كشحم ودسم تشبع نفسي وبشفتي الابتهاج يسبح فمي. 7 إذا ذكرتك على فراشي في الهزيع أتلو عليك. 8 لأنك كنت معينا لي وفي ظل جناحيك أترنم. 9 لصقت نفسي بك. يمينك عضدتني. 10 أما الذين يطلبون نفسي للإهلاك فيدخلون أسافل الأرض. 11 يسلمون إلى يد السيف. يكونون نصيبا لبنات آوى. 12 أما الملك فيفرح بالله. كل من يحلف به يفتخر لأن أفواه المتكلمين بالأكاذيب تسد.

مزمور 64

1 لرئيس المغنين لداود مزمور: 2 اسمع يا الله صوتي في تذمري. من خوف العدو احم حياتي. 3 استرني من مؤامرة الأشرار من هيجان فاعلي الإثم. 4 الذين شحذوا كالسيف ألسنتهم. رموا سهامهم كلمة مرة. 5 ليرموا في مخابئ الكامل. بغتة يرمونه ولا يخافون. 6 يتشددون بكلمة شريرة. يتآمرون على نصب الأشراك. قالوا من يبصرها. 7 يفتشون على الآثام. قد أكملوا تفتيشا كاملا. فكر الإنسان وقلبه عميقان. 8 فيرميهم الله بسهم بغتة تكون جراحاتهم. 9 فيعثرون على أنفسهم بألسنتهم. يهرب كل من يراهم. 10 فيخاف كل إنسان ويخبر بعمل الله ويتأملون في صنعه. 11 الصديق يفرح بالرب ويحتمي به. ويفتخر جميع المستقيمي القلب.

مزمور 65

1 لرئيس المغنين مزمور لداود أغنية: 2 لك الدم في صهيون يا الله. ولك يوفى النذر. 3 يا سامع الصلاة إليك يأتي كل ذي جسد. 4 كلمات آثامي قد تغلبت علي. أما معاصينا فأنت تكفرها. 5 طوبى لمن تختاره وتقربه فيسكن في ديارك. نشبع من خيرات بيتك قدس هيكلك. 6 بمخاوف بالبر تستجيب لنا يا إله خلاصنا. يا متكل جميع أقاصي الأرض والبحار البعيدة. 7 المثبت الجبال بقوته المتمنطق بالجبروت. 8 المسكن لجلبة البحار جلبة أمواجها وضجيج الشعوب. 9 فيخاف سكان الأقاصي من آياتك. مخارج صباح ومساء تبهجها. 10 افتقدت الأرض وسقيتها. أغنيتها كثيرا. مجرى الله ملآن ماء. تهيئ حنطتهم لأنك هكذا تهيئها. 11 تروي أثلامها. تسوي أجمتها. بالغيوث تليينها. تبارك غلتها. 12 كللت السنة ببركتك. وآثارك تقطر دسما. 13 تقطر على مراعي البرية. والآكام تتمنطق بالابتهاج. 14 تلبست المروج بالغنم والأودية تتعطف بالحنطة. تهتف وأيضا تغني.

مزمور 66

1 لرئيس المغنين أغنية مزمور: اهتفوا لله يا كل الأرض. 2 رنموا بمجد اسمه. اجعلوا تسبيحه مجدا. 3 قولوا لله ما أرهب أعمالك. من عظم قوتك يتذلل لك أعداؤك. 4 كل الأرض تسجد لك وترنم لك. ترنم باسمك. سلاه. 5 هلموا انظروا أعمال الله. مرهب في أفعاله على بني البشر. 6 حول البحر إلى يابسة. في النهر عبروا على الأقدام. هناك نفرح به. 7 متسلط بقوته إلى الدهر. عيناه تراقبان الأمم. المتمردون لا يرتفعون. سلاه. 8 باركوا إلهنا أيها الشعوب وأسمعوا صوت تسبيحه. 9 الذي جعل نفوسنا في الحياة ولم يدع أرجلنا تزل. 10 لأنك امتحنتنا يا الله. نقيتنا كما ينقى الفضة. 11 أدخلتنا في الشبكة. جعلت ضغطا على متوننا. 12 أركبت أناسا على رؤوسنا. دخلنا في النار وفي الماء. ثم أخرجتنا إلى الري. 13 أدخل بيتك بمحرقات. أوفيك نذوري. 14 التي نطقت بها شفتاي وتكلم بها فمي عند ضيقي. 15 محرقات سمان أصعد لك مع بخور الكباش. أقرب بقرا مع تيوس. سلاه. 16 هلموا اسمعوا يا كل خائفي الله فأحدث بما صنع لنفسي. 17 إليه بفمي صرخت وبلساني تعاظم تحته. 18 إن راعيت إثما في قلبي لا يسمع الرب. 19 لكن الله قد سمع. انتبه لصوت صلاتي. 20 مبارك الله الذي لم يرفض صلاتي ولا رحمته عني.

مزمور 67

1 لرئيس المغنين بآلات وتر مزمور أغنية: 2 الله يتراءف علينا ويباركنا. يضيء بوجهه علينا. سلاه. 3 ليعرف في الأرض طريقك. بين كل الأمم خلاصك. 4 تحمدك الشعوب يا الله. تحمدك الشعوب كلها. 5 تفرح وتترنم الأمم لأنك تدين الشعوب بالاستقامة وتهدي الأمم في الأرض. سلاه. 6 تحمدك الشعوب يا الله. تحمدك الشعوب كلها. 7 الأرض أعطت غلتها. يباركنا الله إلهنا. 8 يباركنا الله ويخافه كل أقاصي الأرض.

مزمور 68

1 لرئيس المغنين لداود مزمور أغنية: 2 ليقم الله فتتبدد أعداؤه. ويهرب مبغضوه من قدامه. 3 كما تندفع الدخان تندفعهم. كما يذوب الشمع من قدام النار يهلك الأشرار من قدام الله. 4 أما الصديقون فيفرحون. يبتهجون قدام الله ويطربون فرحا. 5 رنموا لله غنوا لاسمه. اصنعوا طريقا للراكب في القفار. يا ياه اسمه وابتهجوا قدامه. 6 أب اليتامى وقاضي الأرامل الله في مسكن قدسه. 7 الله مسكن الوحيد في بيوت. مخرج الأسرى إلى فلاح. لكن المتمردين يسكنون أرضا ناشفة. 8 يا الله عند خروجك أمام شعبك عند مسيرك في القفر. سلاه. 9 الأرض أيضا قطرت. السماوات أيضا قطرت من وجه الله. سيناء هذا من وجه الله إله إسرائيل. 10 غيثا نافلا أفضت يا الله. ميراثك وهو معيي فثبته. 11 جماعتك سكنت فيها. هيأت بجودك للبائس يا الله. 12 السيد يعطي القول. المبشرات جمهور كثير. 13 ملوك الجنود يهربون يهربون. وربة البيت تقسم غنيمة. 14 إن اضطجعتم بين الصرفين فأجنحة الحمامة مغشاة بالفضة وريشها بصفرة الذهب. 15 عند نشر القادر الملوك فيها تثلج في صلمون. 16 جبل الله جبل باشان. جبل قلل جبل باشان. 17 لماذا ترصدن يا قلل جبل الجبل الذي سر الله بسكناه فيه. نعم الرب يسكن فيه إلى الأبد. 18 مركبات الله ربوات ألوف مكررة. السيد بينهم سيناء في القدس. 19 صعدت إلى العلاء سبيت سبيا. أخذت عطايا بين الناس. حتى المتمردون لأجل سكنى الرب الإله. 20 مبارك السيد يوما فيوما. يحمل لنا الله حمل خلاصنا. سلاه. 21 إلهنا إله خلاص. ولدى يهوه السيد مخارج الموت. 22 إنما الله يسحق رؤوس أعدائه. هامة الشعر المتمادي في سيئاته. 23 قال السيد أرجع من باشان. أرجع من أعماق البحر. 24 لكي تغمس رجلك في الدم. ألسنة كلابك من أعدائك لها نصيبها. 25 قد رأوا مواكبك يا الله. مواكب إلهي ملكي في القدس. 26 المغنون قدام المزمرون في وسط العذارى ضاربات الدف. 27 باركوا الله في المجامع السيد من ينبوع إسرائيل. 28 هناك بنيامين الصغير متسلط عليهم. رؤساء يهوذا موكبهم. رؤساء زبولون رؤساء نفتالي. 29 أمر إلهك بقوتك. قو يا الله ما قد فعلته لنا. 30 من هيكلك على أورشليم. لك تقدم الملوك هدايا. 31 انتهر وحش القصب جماعة الثيران مع عجول الشعوب. داسين بأقدامهن بقطع الفضة. بدد الشعوب المسرورين بالحروب. 32 تأتي الأشراف من مصر. كوش تسرع يداها إلى الله. 33 يا ممالك الأرض غنوا لله رنموا للسيد. سلاه. 34 للراكب في سماوات السماوات القديمة. هوذا يعطي صوته صوتا قديرا. 35 أعطوا عزا لله. على إسرائيل جلاله وعزه في الغمام. 36 مرهب الله من مقادسك. إله إسرائيل هو يعطي قوة وشدة للشعب. مبارك الله.

مزمور 69

1 لرئيس المغنين على شوشنيم لداود: 2 خلصني يا الله لأن المياه قد دخلت إلى النفس. 3 غرقت في حمأة عميقة حيث لا موطئ. دخلت إلى لجج المياه والسيل يغمرني. 4 قد تعبت من صراخي. يبست حنجرتي. كلت عيناي من انتظار إلهي. 5 أكثر من شعر رأسي الذين يبغضونني بلا سبب. عظموا الذين يقرضونني ظلما الذين كنت لم أسرق فحينئذ رددت. 6 أنت يا الله عرفت حماقتي. ومعاصيي عنك لم تخف. 7 لا يخز بي الذين يصبرون عليك يا سيد رب الجنود. لا يخجل بي طالبوك يا إله إسرائيل. 8 لأني من أجلك احتملت العار. غطى الخزي وجهي. 9 صرت أجنبيا عند إخوتي ونكرة عند بني أمي. 10 لأن غيرة بيتك أكلتني وتعييرات معيريك وقعت علي. 11 فبكيت بالصوم نفسي وصار ذلك عارا لي. 12 وجعلت لباسي مسحا فصرت لهم مثلا. 13 الجالسون في الباب يتكلمون بي وأغاني السكيرين. 14 أما أنا فصلاتي إليك يا رب في وقت رضى. يا الله بكثرة رحمتك استجب لي بحق خلاصك. 15 نجني من الطين فلا أغرق. لأنقذ من مبغضي ومن أعماق المياه. 16 لا تغمرني لجة المياه ولا يبتلعني العمق ولا تطبق البئر فاها علي. 17 استجب لي يا رب لأن رحمتك طيبة. كثرة رأفاتك التفت إلي. 18 ولا تحجب وجهك عن عبدك لأني في ضيق. عجل واستجب لي. 19 اقترب إلى نفسي افدها. من أجل أعدائي خلصني. 20 أنت عرفت تعييري وخزيي وخجلي. قدامك جميع مضايقي. 21 التعيير قد كسر قلبي فمرضت. انتظرت رثيا فلم يكن ومعزين فلم أجد. 22 وجعلوا في طعامي علقما وفي عطشي سقوني خلا. 23 لتصر مائدتهم قدامهم فخا وللمسالمين شركا. 24 لتظلم عيونهم عن النظر وأحقائهم أرعد دائما. 25 اسكب عليهم رجزك وليدركهم حمو غضبك. 26 لتصر دارهم خربة في خيامهم لا يكن ساكن. 27 لأنهم اضطهدوا الذي أنت ضربته وزادوا على وجع جراحاتي. 28 ضع إثما على إثمهم ولا يدخلوا في برك. 29 لتمح من سفر الأحياء ومع الصديقين لا تكتب. 30 أما أنا فبائس ومتوجع. خلاصك يا الله يرفعني. 31 أسبح اسم الله بالتسبيح وأعظمه بالحمد. 32 ويسر الرب أكثر من ثور من عجل ذي قرنين وظلف. 33 يرى الودعاء فيفرحون. يا طالبي الله فتحيا قلوبكم. 34 لأن الرب يسمع للمساكين ولا يحتقر أسراه. 35 لتسبحه السماوات والأرض البحار وكل ما يدب فيها. 36 لأن الله يخلص صهيون ويبني مدن يهوذا فيسكنون هناك ويرثونها. 37 ونسل عبيده يرثونها ومحبو اسمه يسكنون فيها.

مزمور 70

1 لرئيس المغنين لداود للتذكير: 2 استعجل يا الله لإنقاذي. يا رب أسرع لإعانتي. 3 ليخز ويخجل الذين يطلبون نفسي. ليرتد إلى الوراء ويخزى المسرون بأذيتي. 4 ليرتد على عقبه من أجل خزيه القائلون هه هه. 5 ليبتهج ويفرح بك كل طالبيك. ليقل محبو خلاصك دائما ليتعظم الله. 6 أما أنا فبائس ومسكين. يا الله أسرع إلي. معيني ومنقذي أنت. يا رب لا تبطئ.

مزمور 71

1 عليك يا رب توكلت لا أخزى إلى الأبد. 2 بعدلك نجني وأنقذني. أمل أذنك إلي وخلصني. 3 كن لي صخرة مسكن للدخول دائما. أمرت بخلاصي لأنك صخرتي وحصني. 4 نجني يا إلهي من يد الشرير من كف الظالم والمتعدي. 5 لأنك أنت رجائي يا سيد الرب متكلي منذ صباي. 6 عليك اتكلت من البطن. من حشا أمي أنت مقتطفي. تسبيحي دائما. 7 صرت كالعجيبة لكثيرين وأنت ملجأي القوي. 8 يمتلئ فمي تسبيحا بجمالك اليوم كله. 9 لا ترفضني

ותאמר אליהם: הנראים אתם אנשי שלום 6 אל אביו ויאמר: הנה נא סגר בעדי ואל אחי ואל אחותי: 7 ויאמר אליו אל תירא. ויאמר אליו אל אחותו: הנה נא אחותך מלכה ואל אחיה. 8 ויאמר אליו אל תירא. ויאמר אליו אל אחותו: הנה נא אחותך מלכה ואל אחיה. 9 ויאמר אליו אל תירא. ויאמר אליו אל אחותו: הנה נא אחותך מלכה ואל אחיה. 10 ויאמר אליו אל תירא. ויאמר אליו אל אחותו: הנה נא אחותך מלכה ואל אחיה. 11 ויאמר אליו אל תירא. ויאמר אליו אל אחותו: הנה נא אחותך מלכה ואל אחיה. 12 ויאמר אליו אל תירא. ויאמר אליו אל אחותו: הנה נא אחותך מלכה ואל אחיה. 13 ויאמר אליו אל תירא. ויאמר אליו אל אחותו: הנה נא אחותך מלכה ואל אחיה. 14 ויאמר אליו אל תירא. ויאמר אליו אל אחותו: הנה נא אחותך מלכה ואל אחיה. 15 ויאמר אליו אל תירא. ויאמר אליו אל אחותו: הנה נא אחותך מלכה ואל אחיה. 16 ויאמר אליו אל תירא. ויאמר אליו אל אחותו: הנה נא אחותך מלכה ואל אחיה. 17 ויאמר אליו אל תירא. ויאמר אליו אל אחותו: הנה נא אחותך מלכה ואל אחיה. 18 ויאמר אליו אל תירא. ויאמר אליו אל אחותו: הנה נא אחותך מלכה ואל אחיה. 19 ויאמר אליו אל תירא. ויאמר אליו אל אחותו: הנה נא אחותך מלכה ואל אחיה. 20 ויאמר אליו אל תירא. ויאמר אליו אל אחותו: הנה נא אחותך מלכה ואל אחיה. 21 ויאמר אליו אל תירא. ויאמר אליו אל אחותו: הנה נא אחותך מלכה ואל אחיה. 22 ויאמר אליו אל תירא. ויאמר אליו אל אחותו: הנה נא אחותך מלכה ואל אחיה. 23 ויאמר אליו אל תירא. ויאמר אליו אל אחותו: הנה נא אחותך מלכה ואל אחיה. 24 ויאמר אליו אל תירא. ויאמר אליו אל אחותו: הנה נא אחותך מלכה ואל אחיה. 25 ויאמר אליו אל תירא. ויאמר אליו אל אחותו: הנה נא אחותך מלכה ואל אחיה. 26 ויאמר אליו אל תירא. ויאמר אליו אל אחותו: הנה נא אחותך מלכה ואל אחיה. 27 ויאמר אליו אל תירא. ויאמר אליו אל אחותו: הנה נא אחותך מלכה ואל אחיה. 28 ויאמר אליו אל תירא. ויאמר אליו אל אחותו: הנה נא אחותך מלכה ואל אחיה. 29 ויאמר אליו אל תירא. ויאמר אליו אל אחותו: הנה נא אחותך מלכה ואל אחיה. 30 ויאמר אליו אל תירא. ויאמר אליו אל אחותו: הנה נא אחותך מלכה ואל אחיה. 31 ויאמר אליו אל תירא. ויאמר אליו אל אחותו: הנה נא אחותך מלכה ואל אחיה. 32 ויאמר אליו אל תירא. ויאמר אליו אל אחותו: הנה נא אחותך מלכה ואל אחיה. 33 ויאמר אליו אל תירא. ויאמר אליו אל אחותו: הנה נא אחותך מלכה ואל אחיה. 34 ויאמר אליו אל תירא. ויאמר אליו אל אחותו: הנה נא אחותך מלכה ואל אחיה. 35 ויאמר אליו אל תירא. ויאמר אליו אל אחותו: הנה נא אחותך מלכה ואל אחיה.

مزمور ٩٠

١ صلاة لموسى رجل الله. يا سيد أنت كنت ملجأنا من جيل إلى جيل. ٢ قبل أن
ولدت الجبال أو أبدأت الأرض والمسكونة، من الأزل إلى الأبد أنت الله. ٣ ترد
الإنسان إلى الدقاء وتقول: ارجعوا يا بني آدم. ٤ لأن ألف سنة في عينيك مثل
يوم أمس بعد ما عبر وكهزيع من الليل. ٥ تذهبهم سيلا. هم كنوم يكونون
كالعشب يجدد في الصباح. ٦ في الصباح يزهر ويجدد. في المساء يقطع فييبس.
٧ لأننا قد فنينا بغضبك وبسخطك جزعنا. ٨ جعلت آثامنا قدامك خفياتنا في
ضوء وجهك. ٩ لأن جميع أيامنا قد عبرت بسخطك. أفنينا سنينا كقول. ١٠ أيام
سنينا فيها سبعون سنة وإن كانت مع القوة فثمانون سنة وفخرها تعب وبلية
لأنها تقرض سريعا فنطير. ١١ من يعرف قوة غضبك وسخطك حسب خشيتك.
١٢ علمنا أن نحصي أيامنا هكذا لنؤتي قلب حكمة. ١٣ ارجع يا رب حتى متى
وتندم على عبيدك. ١٤ أشبعنا في الغداة من رحمتك فنترنم ونفرح في كل
أيامنا. ١٥ فرحنا حسب أيام إذلالك سنين رأينا فيها شرا. ١٦ لتظهر على
عبيدك أعمالك وبهاءك على بنيهم. ١٧ وليكن نعم الرب إلهنا علينا ومصنوع
أيدينا فثبته علينا ومصنوع أيدينا فثبته.

مزمور ٩١

١ الساكن في ستر العلي في ظل القدير يبيت. ٢ أقول للرب ملجإي وحصني
إلهي فأتوكل عليه. ٣ لأنه ينجيك من فخ الصياد ومن الوبإ الخطر. ٤ بخوافيه
يظلل لك وتحت أجنحته تحتمي. ترسة ومجنة حقه. ٥ لا تخشى من خوف الليل
ولا من سهم يطير في النهار. ٦ ولا من وبإ يسلك في الدجى ولا من هلاك
يفسد في الظهيرة. ٧ يسقط عن جنبك ألف وربوة عن يمينك فإليك لا يقرب.
٨ إنما بعينيك تنظر وترى مجازاة الأشرار. ٩ لأنك أنت يا رب ملجإي جعلت
العلي مسكنك. ١٠ لا يلاقيك شر ولا تدنو ضربة من خيمتك. ١١ لأنه يوصي
ملائكته بك أن يحفظوك في كل طرقك. ١٢ على الأيدي يحملونك لئلا تصدم
رجلك بحجر. ١٣ على الأسد والصل تطأ. تدوس شبلا وثعبانا. ١٤ لأنه بي
تعلق أنجيه. أرفعه لأنه عرف اسمي. ١٥ يدعوني فأستجيب له. أكون معه في
الضيق. أنقذه وأمجده. ١٦ من طول الأيام أشبعه ويريه خلاصي.

مزمور ٩٢

١ مزمور. أغنية ليوم السبت. ٢ حسن هو الحمد للرب وترنيم لاسمك يا
العلي. ٣ أن يخبر في الصباح برحمتك وأمانتك في كل الليالي. ٤ على عشار
وعلى رباب على ضرب هادئ مع قيثارة. ٥ لأنك فرحتني يا رب بأعمالك
بأعمال يديك أهتف. ٦ ما أعظم أعمالك يا رب جدا. أفكارك عميقة جدا.
٧ الرجل البليد لا يعرف والجاهل لا يفهم هذا. ٨ أن الأشرار نبتوا كالعشب
وأزهر كل فاعلي الإثم ليبادوا إلى دهر الدهور. ٩ وأما أنت يا رب فمتعال إلى
الأبد. ١٠ لأنه هوذا أعداؤك يا رب لأنه هوذا أعداؤك يبيدون يتبدد كل
فاعلي الإثم. ١١ وترفع مثل الرئم قرني. أدهن بزيت طري. ١٢ وتشرف عيني
بالناظرين بي. بالقائمين علي بالشر تسمع أذناي. ١٣ الصديق كالنخل يزهر
كالأرز في لبنان يرتفع. ١٤ المغروسون في بيت الرب في ديار إلهنا يزهرون.
١٥ يثمرون أيضا في الشيخوخة يكونون دسمين ومخضرين. ١٦ ليخبروا بأن
الرب مستقيم صخرتي ولا ظلم فيه.

مزمور ٩٣

١ الرب قد ملك لبس الجلال لبس الرب القدرة تنطق. أيضا تثبت المسكونة لا
تتزعزع. ٢ كرسيك ثابت منذ القدم. أنت من الأزل. ٣ رفعت الأنهار يا رب
رفعت الأنهار صوتها رفعت الأنهار تكرها. ٤ أعظم من أصوات مياه كثيرة
أعظم من لجج البحر الرب في العلاء قدير. ٥ شهاداتك صارت صادقة جدا
بيتك تليق القداسة يا رب إلى طول الأيام.

مزمور ٩٤

١ الله المنتقمات يا رب الله المنتقمات أشرق. ٢ ارتفع يا ديان الأرض رد
جزاء على المتكبرين. ٣ حتى متى الأشرار يا رب حتى متى الأشرار يشمتون.
٤ يذيعون يتكلمون بالصلافة يتبجح جميع فاعلي الإثم. ٥ شعبك يا رب
يسحقون وميراثك يذلون. ٦ الأرملة والنزيل يقتلون واليتامى يميتون. ٧ وقالوا
لا يرى الرب ولا يفطن إله يعقوب. ٨ افطنوا أيها البلداء في الشعب ويا جهال
متى تعقلون. ٩ الغارس الأذن ألا يسمع أم الجابل العين ألا يبصر. ١٠ المؤدب
الأمم ألا يوبخ المعلم الإنسان معرفة. ١١ الرب يعرف أفكار الإنسان أنها
باطل. ١٢ طوبى للرجل الذي تؤدبه يا رب والذي تعلمه من شريعتك. ١٣ لكي
تريحه من أيام الشر حتى يحفر للشرير حفرة. ١٤ لأن الرب لا يرفض شعبه
وميراثه لا يترك. ١٥ لأن القضاء يرجع إلى البر فيتبعه جميع مستقيمي القلوب.
١٦ من يقوم لي على المنافقين من يقف لي على فاعلي الإثم. ١٧ لولا أن الرب
عضدني لكان قليلا أن تسكن نفسي في السكوت. ١٨ إذا قلت قد زلت قدمي
فرحمتك يا رب تعضدني. ١٩ عند كثرة همومي في داخلي تعزياتك تلذذ نفسي.
٢٠ أيكون لك كرسي الشر جابل الشقاء على فريضة. ٢١ يتجمعون على نفس
البار ودم البريء يدينون. ٢٢ فكان الرب لي ملجأ وإلهي صخرة ملجإي.
٢٣ فرد عليهم إثمهم وبشرهم يبيدهم يبيدهم الرب إلهنا.

مزمور ٩٥

١ هلموا نترنم للرب نهتف لصخرة خلاصنا. ٢ نتقدم إلى قدامه بالحمد بالتسابيح
نهتف له. ٣ لأن الرب إله عظيم وملك عظيم على كل الآلهة. ٤ الذي في يده
مقاصد الأرض ولهُ قلل الجبال. ٥ الذي لهُ البحر وهو صنعه ويداه جبلتا اليابسة.
٦ هلموا نسجد ونركع نجثو قدام الرب خالقنا. ٧ لأنه هو إلهنا ونحن شعب
مرعاه وغنم يده اليوم إن سمعتم صوته. ٨ لا تقسوا قلوبكم كما في مريبة كيوم
مسة في البرية. ٩ حيث جربني آباؤكم امتحنوني وأبصروا عملي. ١٠ أربعين سنة
مقتُ هذا الجيل وقلت هم شعب ضال القلب وهم لم يعرفوا طرقي. ١١ الذين
حلفت في غضبي إنهم لا يدخلون راحتي.

مزمور ٩٦

١ سبحوا للرب غنوا للرب سبحوا للرب باركوا اسمه. ٢ بشروا يوما فيوما
بخلاصه. ٣ حدثوا بين الأمم بمجده بين جميع الشعوب بعجائبه. ٤ لأن الرب
عظيم ومسبح جدا مرهوب هو فوق جميع الآلهة. ٥ لأن جميع آلهة الشعوب
أصنام وأما الرب فقد صنع السموات. ٦ البهاء والجلال قدامه العز والجمال في
مقدسه. ٧ قدموا للرب يا قبائل الشعوب قدموا للرب مجدا وعزا. ٨ قدموا للرب
مجد اسمه احملوا تقدمة وادخلوا دوره. ٩ اسجدوا للرب في زينة مقدسه.
١٠ ارتعدي قدامه يا كل الأرض. قولوا بين الأمم الرب قد ملك أيضا تثبت
المسكونة لا تتزعزع يدين الشعوب بالاستقامة. ١١ لتفرح السموات وتتهلل
الأرض ليعج البحر وملؤه. ١٢ ليشمت الحقل وكل ما فيه حينئذ تترنم جميع
أشجار الوعر. ١٣ أمام الرب لأنه قد أتى لأنه قد أتى ليدين الأرض يدين
المسكونة بالعدل والشعوب بأمانته.

مزمور ٩٧

١ الرب قد ملك فلتبتهج الأرض ولتفرح الجزائر الكثيرة. ٢ السحاب والضباب
حوله العدل والحق قاعدة كرسيه. ٣ النار تسير قدامه وتحرق أعداءه حواليه.
٤ لمعت برقوقه المسكونة رأت وارتعدت الأرض. ٥ الجبال ذابت كالشمع من
قدام الرب من قدام سيد كل الأرض. ٦ السموات أخبرت بعدله ورأت كل
الشعوب مجده. ٧ ليخز جميع عابدي التماثيل المفتخرين بالأوثان اسجدوا له يا
جميع الآلهة. ٨ سمعت صهيون وفرحت وابتهجت بنات يهوذا من أجل أحكامك
يا رب. ٩ لأنك أنت يا رب العلي على كل الأرض جدا تعاليت على كل الآلهة.
١٠ أيها المحبون الرب ابغضوا الشر حافظ نفوس أتقيائه من يد الأشرار ينقذهم.
١١ النور زرع للصديق ولمستقيمي القلوب سرور. ١٢ افرحوا أيها الصديقون
بالرب واحمدوا لذكر قدسه.

مزمور ٩٨

١ مزمور. سبحوا للرب ترنيما جديدا لأنه صنع عجائب خلصته يمينه وذراع
قدسه. ٢ عرف الرب خلاصه أمام عيون الأمم كشف عدله. ٣ ذكر رحمته
وأمانته لبيت إسرائيل رأت كل أقاصي الأرض خلاص إلهنا. ٤ اهتفوا للرب يا
كل الأرض اهتفوا وهللوا وغنوا. ٥ غنوا للرب بالعود بالعود وصوت رنة.
٦ بالقيثارات والأبواق والصوت الصنج اهتفوا أمام الملك الرب. ٧ ليعج البحر
وملؤه المسكونة والساكنون فيها. ٨ الأنهار تصفق بالأيدي الجبال ترنم معا.
٩ أمام الرب لأنه قد أتى ليدين الأرض يدين المسكونة بالعدل والشعوب
بالاستقامة.

مزمور ٩٩

١ الرب قد ملك فلترتعد الشعوب الجالس على الكروبيم تتزعزع الأرض.
٢ الرب في صهيون عظيم وهو مرتفع على جميع الشعوب. ٣ فليحمدوا اسمك
العظيم المرهوب هو قدوس. ٤ وعز الملك يحب الحق أنت ثبت الاستقامة
الحق والعدل أنت أجريت في يعقوب. ٥ ارفعوا الرب إلهنا واسجدوا عند
موطئ رجليه قدوس هو. ٦ موسى وهارون من كهنته وصموئيل من الذين
دعوا باسمه دعوا الرب وهو استجاب لهم. ٧ في عمود السحاب كان يكلمهم
حفظوا شهاداته والفريضة التي أعطاهم. ٨ يا رب إلهنا أنت استجبت لهم
كنت إلها غفورا لهم ومنتقما من أفعالهم. ٩ ارفعوا الرب إلهنا واسجدوا عند
جبل قدسه لأن الرب إلهنا قدوس.

مزمور ١٠٠

١ مزمور لتسبحة الشكر. اهتفوا للرب يا كل الأرض. ٢ اعبدوا الرب بفرح
ادخلوا قدامه بترنم. ٣ اعلموا أن الرب هو الله هو صنعنا وله نحن شعبه
وغنم رعيته. ٤ ادخلوا أبوابه بحمد ديارته بتسبحة احمدوه باركوا اسمه.
٥ لأن الرب صالح إلى الأبد ورحمته إلى دور فدور وأمانته.

مزمور ١٠١

١ لداود. مزمور. أترنم بالرحمة والحق إياك يا رب أرنم. ٢ أتعقل الطريق
الكاملة متى تأتي إلي أسلك بسلامة قلبي في وسط بيتي. ٣ لا أجعل أمام
عيني أمرا دنيئا. عمل الزائغين أبغضت لا يلتصق بي. ٤ القلب العوج يحيد
عني الشرير لا أعرفه. ٥ من يغتاب قريبه سرا فإياه أبيد. متشامخ العينين
ورحب القلب فإياه لا أطيق. ٦ عيناي على أمناء الأرض ليجلسوا معي السالك
في طريق الكمال هو يخدمني. ٧ لا يسكن في وسط بيتي صانع المكر. المتكلم
بالأكاذيب لا يستقر أمام عيني. ٨ في الغداة أبيد جميع أشرار الأرض لأقرض
من مدينة الرب جميع فاعلي الإثم.

مزمور ١٠٢

١ صلاة لذليل متى أعيا وسكب كربته أمام الرب. ٢ يا رب اسمع صلاتي
وليدخل إليك صراخي. ٣ لا تحجب وجهك عني في يوم ضيقي. أمل أذنك إلي
في يوم أدعوك سريعا استجب لي. ٤ لأن أيامي كالدخان فنيت وعظامي
كالحريق احترقت. ٥ قد ضرب كالعشب فيبس قلبي لأني نسيت أن آكل خبزي.
٦ من صوت تنهدي لصق عظمي بلحمي. ٧ أشبهت القواق البرية صرت كبومة
الخرائب. ٨ سهرت وصرت كعصفور منفرد على السطح. ٩ طول النهار عيرني
أعدائي الذين يسخرون بي يحلفون. ١٠ لأني أكلت الرماد كالخبز ومزجت
شرابي ببكاء. ١١ من وجه غيظك وسخطك لأنك رفعتني وطرحتني. ١٢ أيامي
كظل مائل وأنا كالعشب أيبس. ١٣ وأما أنت يا رب فإلى الأبد تثبت وذكرك
إلى دور فدور. ١٤ أنت تقوم وترحم صهيون لأن وقت الرأفة بها لأن الميعاد قد
جاء. ١٥ لأن عبيدك قد سروا بحجارتها وحنوا على ترابها. ١٦ فتخشى الأمم
اسم الرب وجميع ملوك الأرض مجدك. ١٧ لأن الرب قد بنى صهيون ظهر في
مجده. ١٨ التفت إلى صلاة المسكين ولم يرذل طلبتهم. ١٩ تكتب هذه لدور
آخر والشعب المخلوق يسبح يا رب. ٢٠ لأنه أشرف من علو قدسه الرب من
السماء إلى الأرض نظر. ٢١ لسماع أنين الأسير لفك بني الموت. ٢٢ ليخبروا في
صهيون باسم الرب وبتسبحته في أورشليم. ٢٣ عند اجتماع الشعوب معا
والممالك لعبادة الرب. ٢٤ أجاب في الطريق قوتي قصر أيامي. ٢٥ قلت يا إلهي
لا تصعدني في نصف أيامي سنوك في دور فدور. ٢٦ من قبل أسست الأرض
والسموات هي عمل يديك. ٢٧ هي تبيد وأنت تبقى وكلها كثوب تبلى كرداء
تغيرها فتتغير. ٢٨ وأما أنت فأنت هو وسنوك لن تفنى. ٢٩ بنو عبيدك يسكنون
وذريتهم أمامك تثبت.

ש, יכ. שלוחנ שטשכלשיה. שלוכ שכת נת שלש לכ שיטש. שלוכ שכת נת שלש לכ שיטש. שלוכ שכת נת שלש לכ שיטש

وَأَنْتُمْ، يَا أَهْلَ الْكِتَابِ، لِمَاذَا تُجَادِلُونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَتَقُولُونَ إِنَّهُ كَانَ يَهُودِيًّا أَوْ نَصْرَانِيًّا؟ وَمَا أُنْزِلَتِ التَّوْرَاةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا بَعْدَهُ بِزَمَنٍ طَوِيلٍ. أَفَلَا تَعْقِلُونَ؟ 66 هَا أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ جَادَلْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ، فَلِمَاذَا تُجَادِلُونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ؟ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ. 67 مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا، وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا، وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ. 68 إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ، وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ، وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ. 69 وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّونَكُمْ عَنْ دِينِكُمْ، وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ. 70 يَا أَهْلَ الْكِتَابِ، لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ؟ 71 يَا أَهْلَ الْكِتَابِ، لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ؟ 72 وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ: آمِنُوا بِالَّذِي أُنْزِلَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَجْهَ النَّهَارِ، وَاكْفُرُوا آخِرَهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ. 73 وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ. قُلْ: إِنَّ الْهُدَى هُدَى اللَّهِ، أَنْ يُؤْتَى أَحَدٌ مِثْلَ مَا أُوتِيتُمْ، أَوْ يُحَاجُّوكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ. قُلْ: إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ، وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ. 74 يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ، وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ. 75 وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنْهُ بِقِنْطَارٍ يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ، وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنْهُ بِدِينَارٍ لَا يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا، ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا: لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيِّينَ سَبِيلٌ، وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ. 76 بَلَى، مَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ وَاتَّقَى، فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ. 77 إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ، وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ، وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ. 78 وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلْوُونَ أَلْسِنَتَهُمْ بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ، وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ، وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ. 79 مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ، ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ: كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ، وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّينَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ. 80 وَلَا يَأْمُرَكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا، أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ؟ 81 وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ، قَالَ: أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَى ذَلِكُمْ إِصْرِي؟ قَالُوا: أَقْرَرْنَا. قَالَ: فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ. 82 فَمَنْ تَوَلَّى بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ. 83 أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ، وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا، وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ؟ 84 قُلْ: آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ، وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ، لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ، وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ. 85 وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ، وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ. 86 كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ، وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ. 87 أُولَئِكَ جَزَاؤُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ. 88 خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ. 89 إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ. 90 إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ ازْدَادُوا كُفْرًا لَنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ، وَأُولَئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ. 91 إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مِلْءُ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوِ افْتَدَى بِهِ، أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ. 92 لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ، وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ. 93 كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلًّا لِبَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَائِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَاةُ، قُلْ: فَأْتُوا بِالتَّوْرَاةِ فَاتْلُوهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ. 94 فَمَنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ. 95 قُلْ: صَدَقَ اللَّهُ، فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ. 96 إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ. 97 فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَقَامُ إِبْرَاهِيمَ، وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا، وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا، وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ. 98 قُلْ: يَا أَهْلَ الْكِتَابِ، لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَى مَا تَعْمَلُونَ؟ 99 قُلْ: يَا أَهْلَ الْكِتَابِ، لِمَ تَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ تَبْغُونَهَا عِوَجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ؟ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ. 100 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا، إِنْ تُطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ. 101 وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَى عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ؟ وَمَنْ يَعْتَصِمْ بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ. 102 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ. 103 وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا، وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا، وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا، كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ. 104 وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ، وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ. 105 وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ، وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ. 106 يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ، فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ. 107 وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ. 108 تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ، وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ. 109 وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ، وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ. 110 كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ، وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ، مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ. 111 لَنْ يَضُرُّوكُمْ إِلَّا أَذًى، وَإِنْ يُقَاتِلُوكُمْ يُوَلُّوكُمُ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ. 112 ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ أَيْنَ مَا ثُقِفُوا إِلَّا بِحَبْلٍ مِنَ اللَّهِ وَحَبْلٍ مِنَ النَّاسِ، وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ، ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ، ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ. 113 لَيْسُوا سَوَاءً، مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ آنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ. 114 يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ، وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ. 115 وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ، وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ. 116 إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا، وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ. 117 مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ، وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ. 118 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا، وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ، قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ، قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ. 119 هَا أَنْتُمْ أُولَاءِ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ، وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا، وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمُ الْأَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ، قُلْ: مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ، إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ. 120 إِنْ تَمْسَسْكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ، وَإِنْ تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا، وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا، إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ. 121 وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ، وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ. 122 إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا، وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ. 123 وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ، فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ. 124 إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنْزَلِينَ؟ 125 بَلَى إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فَوْرِهِمْ هَذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ. 126 وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَى لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ، وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ. 127 لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوا خَائِبِينَ. 128 لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ. 129 وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ، يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ، وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ.

الفصل 4

1 وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ: قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ، فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ. 2 إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ، هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ. 3 فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ، فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ أَلِيمٍ. 4 هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ. 5 الْأَخِلَّاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ. 6 يَا عِبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ. 7 الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ. 8 ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ. 9 يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ، وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ، وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ.

שנה מאתים וחמשים שנה. 10 ויהי בן־מאתים שנה וחמשים שנה והוליד את־מתושלח. 11 ויתהלך חנוך את־האלהים אחרי הולידו את־מתושלח שלש מאות שנה והוליד בנים ובנות. 12 ויהי כל־ימי חנוך חמש ושלשים שנה ושלש מאות שנה. 13 ויתהלך חנוך את־האלהים ואיננו כי לקח אתו אלהים. 14 ויחי מתושלח שבע ושמונים שנה ומאת שנה והוליד את־למך. 15 ויתהלך מתושלח אחרי הולידו את־למך שתים ושמונים שנה ומאתים שנה והוליד בנים ובנות. 16 ויהי כל־ימי מתושלח אשר חי תשע ושש מאות שנה ושלשים שנה ומת. 17 ויחי למך שתים ושמונים שנה ומאת שנה והוליד בן. 18 ויקרא את־שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו מן־האדמה אשר אררה יהוה. 19 ויתהלך למך אחרי הולידו את־נח חמש ותשעים שנה וחמש מאות שנה והוליד בנים ובנות. 20 ויהי כל־ימי למך שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת. 21 ויחי נח חמש מאות שנה והוליד את־שם את־חם ואת־יפת. 22 ויהי כאשר החלו האדם לרב על־פני האדמה ובנות יולדו להם. 23 ויראו בני־האלהים את־בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו. 24 ויאמר יהוה לא־ידון רוחי באדם לעלם בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה. 25 הנפלים היו בארץ בימים ההם ואחרי כן אשר יבאו בני־האלהים אל־בנות האדם וילדו להם המה הגברים אשר מעולם אנשי השם. 26 ויאמר יהוה לא־ידון רוחי באדם לעלם בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה. 27 הנפלים היו בארץ בימים ההם ואחרי כן אשר יבאו בני־האלהים אל־בנות האדם וילדו להם המה הגברים אשר מעולם אנשי השם. 28 וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל־יצר מחשבת לבו רק רע כל־היום. 29 וינחם יהוה כי־עשה את־האדם בארץ ויתעצב אל־לבו. 30 ויאמר יהוה אמחה את־האדם אשר־בראתי מעל פני האדמה מאדם עד־בהמה עד־רמש ועד־עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם. 31 ונח מצא חן בעיני יהוה. 32 אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את־האלהים התהלך נח. 33 ויולד נח שלשה בנים את־שם את־חם ואת־יפת. 34 ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס. 35 וירא אלהים את־הארץ והנה נשחתה כי־השחית כל־בשר את־דרכו על־הארץ. 36 ויאמר אלהים לנח קץ כל־בשר בא לפני כי־מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את־הארץ. 37 עשה לך תבת עצי־גפר קנים תעשה את־התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר. 38 וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה. 39 צהר תעשה לתבה ואל־אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה אתה. 40 כי אני הנני מביא את־המבול מים על־הארץ לשחת כל־בשר אשר־בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר־בארץ יגוע. 41 והקמתי את־בריתי אתך ובאת אל־התבה אתה ובניך ואשתך ונשי־בניך אתך. 42 ומכל־החי מכל־בשר שנים מכל תביא אל־התבה להחיות אתך זכר ונקבה יהיו. 43 מהעוף למינהו ומן־הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות. 44 ואתה קח־לך מכל־מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לך ולהם לאכלה. 45 ויעש נח ככל אשר־צוה אתו אלהים כן עשה.

פרק ז

1 ויאמר יהוה לנח בא־אתה וכל־ביתך אל־התבה כי־אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה. 2 מכל הבהמה הטהורה תקח־לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן־הבהמה אשר לא טהורה הוא שנים איש ואשתו. 3 גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על־פני כל־הארץ. 4 כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על־הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את־כל־היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה. 5 ויעש נח ככל אשר־צוהו יהוה. 6 ונח בן־שש מאות שנה והמבול היה מים על־הארץ. 7 ויבא נח ובניו ואשתו ונשי־בניו אתו אל־התבה מפני מי המבול. 8 מן־הבהמה הטהורה ומן־הבהמה אשר אינה טהורה ומן־העוף וכל אשר־רומש על־האדמה. 9 שנים שנים באו אל־נח התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את־נח. 10 ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על־הארץ. 11 בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום בחדש ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום רבה וארבת השמים נפתחו. 12 ויהי הגשם על־הארץ ארבעים יום וארבעים לילה. 13 בעצם היום הזה בא נח ושם וחם ויפת בני־נח ואשת נח ושלש נשי־בניו אתם אל־התבה. 14 הם וכל־החיה למינה וכל־הבהמה למינה וכל־הרמש הרמש על־הארץ למינהו וכל־העוף למינהו כל צפור כל כנף. 15 ויבאו אל־נח אל־התבה שנים שנים מכל־הבשר אשר־בו רוח חיים. 16 והבאים זכר ונקבה מכל־בשר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו. 17 ויהי המבול ארבעים יום על־הארץ וירבו המים וישאו את־התבה ותרם מעל הארץ. 18 ויגברו המים וירבו מאד על־הארץ ותלך התבה על־פני המים. 19 והמים גברו מאד מאד על־הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל־השמים. 20 חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים. 21 ויגוע כל־בשר הרומש על־הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ על־הארץ וכל האדם. 22 כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו. 23 וימח את כל־היקום אשר על־פני האדמה מאדם עד־בהמה עד־רמש ועד־עוף השמים וימחו מן־הארץ וישאר אך־נח ואשר אתו בתבה. 24 ויגברו המים על־הארץ חמשים ומאת יום.

פרק ח

1 ויזכר אלהים את־נח ואת כל־החיה ואת כל־הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על־הארץ וישכו המים. 2 ויסכרו מעינות תהום וארבת השמים ויכלא הגשם מן־השמים. 3 וישבו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים ומאת יום. 4 ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט. 5 והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים. 6 ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את־חלון התבה אשר עשה. 7 וישלח את־העורב ויצא יצוא ושוב עד־יבשת המים מעל הארץ. 8 וישלח את־היונה מאתו לראות הקלו המים מעל פני האדמה. 9 ולא־מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל־התבה כי־מים על־פני כל־הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל־התבה. 10 ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את־היונה מן־התבה. 11 ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה וידע נח כי־קלו המים מעל הארץ. 12 ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את־היונה ולא־יספה שוב אליו עוד. 13 ויהי בשנת אחת ושש מאות שנה בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את־מכסה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה. 14 ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ. 15 וידבר אלהים אל־נח לאמר. 16 צא מן־התבה אתה ואשתך ובניך ונשי־בניך אתך. 17 כל־החיה אשר אתך מכל־בשר בעוף ובבהמה ובכל־הרמש הרמש על־הארץ הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על־הארץ. 18 ויצא נח ובניו ואשתו ונשי־בניו אתו. 19 כל־החיה כל־הרמש וכל־העוף כל רומש על־הארץ למשפחתיהם יצאו מן־התבה. 20 ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עלות במזבח. 21 וירח יהוה את־ריח הניחח ויאמר יהוה אל־לבו לא־אסף לקלל עוד את־האדמה בעבור האדם כי יצר לב־האדם רע מנעריו ולא־אסף עוד להכות את־כל־חי כאשר עשיתי. 22 עד כל־ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו.

مكيقعجخ يح مكلخل ,ة 7. مكبز ,معققحصحد دخلحفو: معة حتي مكتسز.
مكيقعجخ ىفهمي معبمكبز مكجخل يم ,ة, مكيقعجخ ىفهمي: ىنة لمكبنز 8.
مك ىص دلخ. مكتج شعبفو شعفصصه: مك مكعجخ مكلخل ي ىمة. مكيز يم يح
ىمة يتيم مكيانم مك هبم خد مكه: مكعجد خد ىمة هنبز هببس خد مكتبنل لمحكيز
ىس هب: مك مكعجخ مكتجز ىص يح ىمة 9. مكخلخل مكيصد لمكيو: مكيانم
مكيانم مك هبم خد مكه: مكتبنل لمحكيو مكتج مكتسز مك ىص دلخ. مكتج شعبفو
خبخز. مكيحيز يلهم يح بنز دل ىفصهيو مك نمة مكتجز حيتز مكيانم
مكتجعجز يحيز معفو يمي فيو مكتجعجز ىفصتجكبخز: دلخ لجخ مكنز:
11 يح لجخ مكبهيخ مكتج: مكتنيز معبز دلخ مكبنز: مكتنيز معبز دلخ مكبنز.
مكتعكيو مكعجكيو عجمو مك: ىفصتج بنز مكيكيو: دلخ لجخ مكنز 12. مكهم
مكتعكيو مكعجكيو عجمو مك: ىفصتج بنز مكيكيو: مكتنيز معبز دلخ مكبنز.
مكيقعجخ يح مكلخل ,ة 7. مكبز ,معققحصحد دخلحفو: معة حتي مكتسز.
مكيقعجخ ىفهمي معبمكبز مكجخل يم ,ة, مكيقعجخ ىفهمي: ىنة لمكبنز 8.
مك ىص دلخ. مكتج شعبفو شعفصصه: مك مكعجخ مكلخل ي ىمة. مكيز يم يح
ىمة يتيم مكيانم مك هبم خد مكه: مكعجد خد ىمة هنبز هببس خد مكتبنل لمحكيز
ىس هب: مك مكعجخ مكتجز ىص يح ىمة 9. مكخلخل مكيصد لمكيو: مكيانم
مكيانم مك هبم خد مكه: مكتبنل لمحكيو مكتج مكتسز مك ىص دلخ. مكتج شعبفو
خبخز. مكيحيز يلهم يح بنز دل ىفصهيو مك نمة مكتجز حيتز مكيانم
مكتجعجز يحيز معفو يمي فيو مكتجعجز ىفصتجكبخز: دلخ لجخ مكنز:
11 يح لجخ مكبهيخ مكتج: مكتنيز معبز دلخ مكبنز: مكتنيز معبز دلخ مكبنز.
مكتعكيو مكعجكيو عجمو مك: ىفصتج بنز مكيكيو: مكتنيز معبز دلخ مكبنز.

مزمور ٩٠

١ صلاة لموسى رجل الله. يا سيد أنت كنت ملجأ لنا في كل الأجيال. ٢ قبل أن
خلقت الجبال وأوجدت الأرض والعالم، منذ الأزل وإلى الأبد أنت الله. ٣ تعيد
الإنسان إلى التراب وتقول: ارجعوا يا بني آدم. ٤ لأن ألف سنة في عينيك
كيوم واحد قد مضى، أو كهزيع من الليل. ٥ تذهب بهم كالسيل، كالنوم يكونون،
كالعشب الذي ينبت في الصباح. ٦ في الصباح يزهر وينمو، وفي المساء يذبل
ويجف. ٧ لأننا قد فنينا بسخطك، وبغضبك ارتعبنا. ٨ وضعت آثامنا أمامك،
وخطايانا الخفية في ضوء وجهك. ٩ لأن كل أيامنا تمضي بسخطك، نقضي سنينا
كنفخة. ١٠ أيام سنينا هي سبعون سنة، وإن كان بسبب القوة فثمانون سنة،
وفخرها تعب وبلية، لأنها تمضي سريعا ونطير. ١١ من يعرف قوة غضبك؟ ومن
يخاف سخطك حسب مخافته؟ ١٢ علمنا أن نحسب أيامنا هكذا لنقتني قلب حكمة.
١٣ ارجع يا رب. حتى متى؟ وتراءف على عبيدك. ١٤ أشبعنا في الصباح من
رحمتك فنهتف ونفرح في كل أيامنا. ١٥ فرحنا بقدر أيام إذلالك، بقدر السنين
التي رأينا فيها شرا. ١٦ لتظهر أعمالك لعبيدك، وبهاءك على بنيهم. ١٧ وليكن
نعم الرب إلهنا علينا، وأعمال أيدينا أثبتها. أعمال أيدينا أثبتها.

مزمور ٩١

١ الساكن في ستر العلي المقيم في ظل القدير يقول للرب: ملجإي وحصني،
إلهي فأطمئن به. ٢ لأنه ينجيك من فخ الصياد ومن الوبإ المهلك. ٣ بريشه
يظللك، وتحت أجنحته تحتمي. ترسٌ ومِجَنٌّ حقه. ٤ لا تخشى من خوف الليل،
ولا من سهم يطير في النهار. ٥ ولا من وبإ يسري في الظلام، ولا من هلاك
يفتك في الظهيرة. ٦ يسقط عن يمينك ألف، وربوة عن يسارك، وإليك لا يقترب.
٧ بعينيك فقط تنظر، وترى مجازاة الأشرار. ٨ لأنك قلت: الرب ملجإي. جعلت
العلي مسكنك. ٩ لا يلاقيك شر، ولا تدنو ضربة من خيمتك. ١٠ لأنه يوصي
ملائكته بك أن يحفظوك في كل طرقك. ١١ على أيديهم يحملونك لئلا تصدم
رجلك بحجر. ١٢ على الشبل والصل تطأ، وتدوس الأسد والثعبان. ١٣ لأنه
تعلق بي فأنجيه، أرفعه لأنه عرف اسمي. ١٤ يدعوني فأستجيب له، أكون معه في
الضيق، أنقذه وأمجده. ١٥ أشبعه طول الأيام، وأريه خلاصي.

ויקרא אהרן. על ראשו וכן צוה: וידבר משה אל בני ישראל 22 ויקח,
ראשי בתי אבותם, לפקודיהם. 23 בעבור יום יום אחד מהם על
: ויהי ביום השמיני 24 ויעשו את הנשיאים, ויקרא משה
ויקח את אליאב בן חלון ואת שלשים הזקנים ויעמד אותם סביב
משכן. 25 ויתנבאו שם ויוסיפו: ויהי ביום השלישי בעבור כי
ויקרא. 26 ויהי בעבור שמונת ימים ויבא משה ואהרן ויברכו את
ישראל. 27 ויהי ביום השלישי בעבור כי ישב משה לשפט את
העם ויעמד העם על משה מן הבקר עד הערב. 28 וירא יתרו את
כל אשר עשה משה לעם ויאמר: מה הדבר הזה אשר אתה עשה
לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל העם נצבים עליך מן הבקר עד
הערב: 29 ויאמר משה אל יתרו: כי בא העם אלי לדרוש אלהים:
כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי בין איש ובין רעהו והודעתי
את חקי האלהים ואת תורותיו: 30 ויאמר יתרו אל משה: לא
טוב הדבר אשר אתה עשה: נבל תבל גם אתה גם העם הזה אשר
עמך כי הדבר כבד ממך לא תוכל עשהו לבדך.

פרק יא

1 ויהי העם כמתאוננים רע באזני יהוה וישמע יהוה ויחר אפו
ותבער בם אש יהוה ותאכל בקצה המחנה: 2 ויצעק העם אל משה
ויתפלל משה אל יהוה ותשקע האש: 3 ויקרא את שם המקום ההוא
תבערה. כי בערה בם אש יהוה: והאספסף אשר בקרבו התאוו
תאוה ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר: 4 זכרנו את
הדגה אשר נאכל במצרים חנם את הקשאים ואת האבטחים ואת
החציר ואת הבצלים ואת השומים: 5 ועתה נפשנו יבשה אין כל
בלתי אל המן עינינו: 6 והמן כזרע גד הוא ועינו כעין הבדלח:
שטו העם ולקטו ורחים ברחים או דכו במדכה ובשלו בפרור
ועשו אתו עגות והיה טעמו כטעם לשד השמן: 7 וברדת הטל על
המחנה לילה ירד המן עליו: 8 וישא העם ויקשטו ויטחנו ברחים
או ידכו במדכה ובשלו בפרור ועשו אתו עגות והיה טעמו כטעם
לשד השמן: 9 וירד הטל על המחנה לילה וירד המן עליו: 10 וישמע
משה את העם בכה למשפחתיו איש פתח אהלו ויחר אף יהוה
מאד ובעיני משה רע: 11 ויאמר משה אל יהוה למה הרעות לעבדך
ולמה לא מצאתי חן בעיניך לשום את משא כל העם הזה עלי:
12 האנכי הריתי את כל העם הזה אם אנכי ילדתיהו כי תאמר אלי
שאהו בחיקך כאשר ישא האמן את היונק על האדמה אשר נשבע
לאבתיו: 13 מאין לי בשר לתת לכל העם הזה כי יבכו עלי לאמר
תנה לנו בשר ונאכלה: 14 לא אוכל אנכי לבדי לשאת את כל העם

ملكوت. فيه يسوع كان يعلم، وقال لهم مثلا آخر: 15 «يشبه ملكوت السماوات
رجلا زرع زرعا جيدا في حقله. 16 وفيما الناس نيام جاء عدوه وزرع زوانا
بين القمح وانصرف. 17 فلما نبت الزرع وصنع سنبلا ظهر الزوان أيضا.
فجاء عبيد رب البيت وقالوا له: يا سيد، أما زرعت أنت زرعا جيدا في
حقلك؟ فمن أين له الزوان؟ 18 فقال لهم: العدو فعل هذا. فقال له
العبيد: أتريد أن نذهب ونجمعه؟ 19 فقال: لا، لئلا تقلعوا الحنطة مع
الزوان وأنتم تجمعونه. دعوهما ينميان معا إلى الحصاد، وفي وقت
الحصاد أقول للحصادين: اجمعوا أولا الزوان واحزموه حزما لكي
تحرقوه، وأما الحنطة فاجمعوها إلى مخزني. 20 وقال أيضا: يشبه
ملكوت السماوات حبة خردل أخذها رجل وزرعها في حقله. 21 وهي
أصغر جميع البذور، ولكن متى نمت فهي أكبر من البقول وتصير
شجرة حتى تأتي طيور السماء وتتآوى في أغصانها. 22 وقال لهم مثلا
آخر: يشبه ملكوت السماوات خميرة أخذتها امرأة وخبأتها في ثلاثة
أكيال دقيق حتى اختمر الجميع. 23 هذا كله كلم يسوع الجموع بأمثال،
وبدون مثل لم يكن يكلمهم، 24 لكي يتم ما قيل بالنبي القائل: سأفتح
بأمثال فمي، وأنطق بمكتومات منذ تأسيس العالم. 25 حينئذ صرف
يسوع الجموع وجاء إلى البيت. فتقدم إليه تلاميذه قائلين: فسر لنا مثل
زوان الحقل. 26 فأجاب وقال لهم: الذي يزرع الزرع الجيد هو ابن
الإنسان. 27 والحقل هو العالم. والزرع الجيد هم بنو الملكوت. وأما
الزوان فهم بنو الشرير. 28 والعدو الذي زرعه هو إبليس. والحصاد هو
انقضاء الدهر. والحصادون هم الملائكة. 29 فكما يجمع الزوان ويحرق
بالنار هكذا يكون في انقضاء هذا الدهر. 30 يرسل ابن الإنسان ملائكته
فيجمعون من ملكوته جميع المعاثر وفاعلي الإثم، 31 ويطرحونهم في
أتون النار. هناك يكون البكاء وصرير الأسنان. حينئذ يضيء الأبرار
كالشمس في ملكوت أبيهم. من له أذنان للسمع فليسمع.

مثل الكنز المخفي واللؤلؤة الثمينة

44 «يشبه ملكوت السماوات كنزا مخفيا في الحقل، وجده إنسان فأخفاه،
ومن فرحه مضى وباع كل ما له واشترى ذلك الحقل. 45 أيضا يشبه
ملكوت السماوات إنسانا تاجرا يطلب لآلئ حسنة، 46 فلما وجد لؤلؤة
كثيرة الثمن مضى وباع كل ما كان له واشتراها.

مثل الشبكة

47 «أيضا يشبه ملكوت السماوات شبكة مطروحة في البحر وجامعة من كل

ראיה זכרי: שמחו נשים עם איש בת 8. לפלגי שחטה שלום תפוחים: שמחו לבנתם לפלגי
שמחה לחיים שאיר יד איפה. מן קטלה. מלכות לבנתם לפי יד שמחה לפלגי
שלום בני 9. שמחתם ישיבתו לפני שלום שלום. בתה בתה. חכמה: נפחה 10 בני
לפלגי: שמחה. בתה בתה. לפני יד. 11 בני שפלה: נפחה שלום. בתה בתה. פעלה בעלבל
לפני שבועיים: שמחה שמחתם שלום. 12 שלום זכרי לפני יד. שמחתם שמחה
לפני: שמחה בתה זכרי. 13 שם יום חטה. שמחה שמחתם שלום. בזה, מה בתה שלום.
14 שבו בתה חטה. כל שם שמה בתה שם לו זכרי. שמחתם לפני יד כל שמחה
לפני יד שלום בעלבל לו שמחתם שלום. 15 שלום שבו לפני שמחתם שלום יום יד שמה
לפני: שמחה. שמה כל 16. שמה בל שמחתם שמחה בתה שלום. שמחתם לפני יד
שמחה לפני יד שלום בעלבל לו שמחתם שלום. 17 חטה שבו יום שלום בעלבל לפני,
שמחתם שמחה לפני יד שלום בעלבל לפני, שמחתם שלום. 18 שם לפני זכרי. שמחתם
שמחה לפני יד שלום בעלבל לפני, שמחתם שלום. 19 שלום לפני יד שלום בעלבל לפני,
שמחתם שמחה לפני יד שלום בעלבל לפני, שמחתם שלום. 20 שם שלום. שמחתם
שמחה לפני יד שלום בעלבל לפני, שמחתם שלום. שם שבו יד שלום בעלבל לפני
שמחה לפני יד שלום בעלבל לפני, שמחתם שלום. 21 שם יום זכרי שלום. שמחתם
שמחה לפני יד שלום בעלבל לפני, שמחתם שלום. שלום זכרי שם. שמחתם שמחה
לפני יד שלום בעלבל לפני, שמחתם שלום. 22 חטה שבו יום שלום. שלום זכרי
שמחתם שמחה לפני יד שלום בעלבל לפני, שמחתם שלום. שלום זכרי שם. שמחתם
שמחה לפני יד שלום בעלבל לפני, שמחתם שלום. 23 שלום זכרי שם. שלום זכרי
שמחתם שמחה לפני יד שלום בעלבל לפני, שמחתם שלום. שלום זכרי שם. שמחתם
שמחה לפני יד שלום בעלבל לפני, שמחתם שלום. 24 זכרי יום שבו חטה: שמחתם
שמחה לפני יד שלום בעלבל לפני, שמחתם שלום. 25 שבו שמה שלום. שלום זכרי
שמחתם שמחה לפני יד שלום בעלבל לפני, שמחתם שלום. 26 כל שלום. שלום זכרי
שמחתם שמחה לפני יד שלום בעלבל לפני, שמחתם שלום. שלום זכרי שם. שמחתם
שמחה לפני יד שלום בעלבל לפני, שמחתם שלום. 27 זכרי יום שלום. שלום זכרי
שמחתם שמחה לפני יד שלום בעלבל לפני, שמחתם שלום. 28 שמחתם שלום זכרי
שמחתם שמחה לפני יד שלום בעלבל לפני, שמחתם שלום. שלום זכרי שם. שמחתם
שמחה לפני יד שלום בעלבל לפני, שמחתם שלום. 29 זכרי שבו בעלבל לפני יד
שמחתם שמחה לפני יד שלום בעלבל לפני, שמחתם שלום. 30 שמה שלום. שמחתם
שמחה לפני יד שלום בעלבל לפני, שמחתם שלום. שלום זכרי שם. שמחתם שמחה

مقطع حـ

1 وجد منه عليهما حين خرجا: فقال لهما الرجل الذي أخرجهما: أين ذهبتما؟ فقالا: ذهبنا نصلي في بيت الله. 2 فقال لهما: تعالوا معي إلى بيتي، فإن عندي طعاما وشرابا. 3 فذهبا معه ودخلا بيته. فأكلا وشربا وباتا عنده. 4 وفي الصباح قام الرجل وأخرج لهما خبزا وقال: كلا واشبعا. 5 فأكلا وشبعا، ثم قال لهما: هل عندكما ما تعطيانني؟ فقالا: ليس عندنا شيء. 6 فقال: إن عندي ثلاثة أرغفة، فخذا واحدا منها. 7 فأخذا رغيفا واحدا وشكرا الرجل. 8 ثم خرجا من عنده وذهبا إلى بيت الله. فلما وصلا إلى الباب، وجدا رجلا يقف عند الباب. 9 فقال لهما: ما الذي أتى بكما إلى هنا؟ فقالا: جئنا لنصلي في بيت الله. 10 فقال: إن الصلاة في هذا البيت لا تنفع. فقالا: لماذا؟ 11 فقال: لأن الله لا يسمع صلاة من يأكل ويشرب ثم يذهب إلى بيت الله. 12 فقال لهما: إن الله يسمع صلاة من يأكل ويشرب ثم يذهب إلى بيت الله، ولكن الله لا يسمع صلاة من يأكل ويشرب ثم يذهب إلى بيت الله. 13 فقالا: كيف نصلي؟ فقال: صلوا في بيوتكما. 14 فقالا: لا نستطيع، لأن بيوتنا بعيدة. 15 فقال: إن الله يسمع صلاة من يأكل ويشرب ثم يذهب إلى بيت الله. 16 فقالا: كيف نصلي؟ فقال: صلوا في بيوتكما. 17 فقالا: لا نستطيع، لأن بيوتنا بعيدة. 18 فقال: إن الله يسمع صلاة من يأكل ويشرب ثم يذهب إلى بيت الله. 19 فقالا: كيف نصلي؟ فقال: صلوا في بيوتكما. 20 فقالا: لا نستطيع، لأن بيوتنا بعيدة. 21 فقال: إن الله يسمع صلاة من يأكل ويشرب ثم يذهب إلى بيت الله.

ראיתי בחלומי והנה שלשה תרנגלים: כתרנגלים שהיו מגדלים בבית
פרעה. 22 ובכלוב העליון היו מכל מאכל פרעה: מעשה אופה. 23 ויען
יוסף ויאמר אליו זה פתרונו. שלשת הכלובים שלשת ימים הם: עוד
שלשת ימים ישא פרעה את ראשך מעליך ותלה אותך על עץ ואכלו
עופות בשרך מעליך. 24 ויהי ביום השלישי יום הולדת את פרעה
ויעש משתה לכל עבדיו ויישא את ראש שר המשקים ואת ראש שר
האופים בתוך עבדיו. 25 וישב את שר המשקים על משקהו ויתן
הכוס על כף פרעה. 26 ואת שר האופים תלה כאשר פתר להם יוסף:
ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחהו. 27 ויהי מקץ שנתים ימים
ופרעה חלם והנה הוא עומד על היאור. 28 ומן היאור עולות שבע
פרות יפות מראה ובריאות בשר ותרעינה באחו. 29 ואחרות שבע
פרות רעות מראה ודקות בשר עלו מן היאור אחריהן ותעמודנה
אצל הפרות על שפת היאור. 30 ותאכלנה הפרות רעות המראה
ודקות הבשר את שבע הפרות יפות המראה ובריאות. ויקץ פרעה.
31 וישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים עולות בקנה אחד בריאות
וטובות. 32 ואחרות שבע שבלים דקות ושדופות קדים צמחות
אחריהן. 33 ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הבריאות
והמלאות. ויקץ פרעה והנה חלום. 34 ויעש בבקר רוחו כי נבהלה
ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה. ויספר פרעה להם את
חלומו ואין פותר אותם לפרעה: ויאמר שר המשקים אל פרעה לאמר:
את חטאי אני מזכיר היום. 35 פרעה קצף על עבדיו ויתן אותי במשמר
בית שר הטבחים אותי ואת שר האופים. 36 ונחלמה חלום בלילה אחד
אני והוא איש כפתרון חלומו חלמנו. 37 ויהי שם אתנו נער עברי עבד
לשר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלומותינו איש כחלומו פתר.
38 והיה כאשר פתר לנו כן היה אותי השיב על כני ואותו תלה. 39 וישלח
פרעה ויקרא את יוסף ויריצוהו מן הבור ויגלח ויחלף שמלותיו ויבא
אל פרעה. 40 ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופותר אין אותו
ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתר אותו. 41 ויען יוסף את
פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את שלום פרעה. 42 ויספר פרעה
את חלומו ליוסף ויאמר אליו בחלומי הנני עומד על שפת היאור.
43 ומן היאור עולות שבע פרות בריאות בשר ויפות תואר ותרעינה
באחו.

ﻣﺠﻠﺪ ﺑﺎﺑﻞ. 44 ﻭﻗﺎﻝ ﺍﻟﺮﺏ ﻟﻠﻤﻠﻚ ﺍﻟﺠﺎﻟﺲ ﻋﻠﻰ ﻛﺮﺳﻲ ﺍﻟﻤﻠﻚ: ﺍﺫﻫﺐ ﻭﺍﺳﻜﻦ ﻓﻲ ﺍﻟﻤﻜﺎﻥ ﺍﻟﺬﻱ ﺍﺧﺘﺎﺭﻩ ﻟﻚ ﺍﻟﺮﺏ، ﻭﺍﺳﻜﻦ ﻫﻨﺎﻙ ﻭﺍﺣﺪ ﻣﻦ ﺍﻟﺮﺟﺎﻝ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺍﺧﺘﺎﺭﻫﻢ ﺍﻟﺮﺏ ﻟﻴﻜﻮﻧﻮﺍ ﻣﻌﻚ

شبط حبيق عليه. وعليهم, 24 وجاءه لي. خلقك: حبيه يجيء لي. راعه
هبه 25 ,وعبيك حتى زيت: يضع وعليه, وعبيه جعل هبه. خذ لعله لي شتك:
لي راعه هلبوه. هبعه. وعليه لعل عتبوه. فجيه. حتبه يجيء لحق يم وقع
شتك: غجقه وعليه, 26 وعبيك وعليه شعجه وعليه. وعليهم وه حاره وزيم وه حاره هجعه.
فحيزه لغجتعه حتيزه. 27 حتبه يم راجعه لعه وعليه. 28 وعليه حاره. هبعه
نعيه لعه. حلعه. وعليه راعه حتجه يلم جه ستك. لعجه وعليه
نعخه. 29 حتبه بعده. حلعه يجيء. لحق لعه: راعه تبحه راعه لعه
حلعه. ستجه يتعخه لا. وعليه. 30 خعتعه نعه وعليه. لا تعخه يتجه. ستك نبيلع راعه
يتجه لحجتيه. وعليه. 31 خذ حتبه يم راجعه لعه وعليه. وعليه جه ستك
.نجيه. وعليه جه. لعه نجاهيه: ستجه لا وزيه لعه: وعليه. 32 نجيه: وعليه
وعليه: تجعفه: وعليه عتهبه: وعليه ستك ستجه: وعليه. 33 وجه عجه يجتعه: ستجه
.وعليه جعفه يهجهبه 34 ستجه يم. خذ عجه: ستجه لزعفيه وعليه: وعليه. 35 وعليه نبه
حلعه يم. خذ حبعه لعه. وعليه. 36 خلقك: لي. حعبه خذ حعه. وعليه ستك
.وعتعه حلع نجتعه. وعليه. 37 بعده يم نجه لي. نعبهه: جه وعليه لعتك
.وعتعه حلع جه. وعليه. 38 ستجه يحتعه. وعليه حلع جه. وعليه نبعلع. 39 وزيم
ستلع لعتعه وزيه يلم جه. وعليه. 40 حتبه وعليه. نجه نجعه. وعليه لعنجه نعبهه:
ستك. نجيه. 42 وجه. فجتعه. 41 خذ حبعبه يم ستجه: نجيه لحجه يم بعده. 42 وجيه
.لعه نجيه 43 وعليه. خذ عجه. وعليه لي. خذ عجه. وعليه لعه راعه وعليه خذ حعبتعه
لا جه, نعه ستك نجيه. وعليه. 44 نعه نجه. ستك لي وزيه عجه عجه عجه. وعليه
وعليه عجه: حتزه. 45 جه وعليه عجه عجه. وعليه عجه. وعليه يا لحلعه. 46 وه ميه حتجه: ستك لي
.وعليه. وعليه نجه يعجه عجه وعليه. وعليه لعجتعه. وعليه وه جه عجه نجهه
.وعليه

معلوه حلا

1 شيم بعده جلل خم حيتعه وعه, 2 وه لعه نجيه. خذ حعتعه لعه وعليه
وزيه: 3 حلجيه شجه وعليه: وعليه لعه. وعليه وعليه نعجه حتجه: وعليه
فحجه. نجه. وعليه. 4 وعليه حتجتعه لعه وعليه. نجه نجه. وعليه وه. خذ
ستك. لعه وعليه نعبهه: وعليه. وعليه لعه. وعليه. 5 وعلعه. وعليه لعتعه. وعليه

ראשון בשבת בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ. 2 והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים. 3 ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור. 4 וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך. 5 ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד. 6 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים. 7 ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן. 8 ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני. 9 ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן. 10 ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב. 11 ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן. 12 ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב. 13 ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי. 14 ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים. 15 והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן. 16 ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים. 17 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ. 18 ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב. 19 ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי. 20 ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים. 21 ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב. 22 ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ. 23 ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי. 24 ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן. 25 ויעש אלהים את חיתו הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב. 26 ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ. 27 ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם. 28 ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ. 29 ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה. 30 ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן. 31 וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי. 32 ויכלו השמים והארץ וכל צבאם. 33 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה. 34 ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות. 35 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים. 36 וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה. 37 ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה. 38 ויצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה. 39 ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר. 40 ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע. 41 ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים. 42 שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב. 43 וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם. 44 ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש. 45 ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת. 46 ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה. 47 ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל. 48 ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות. 49 ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו. 50 ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו. 51 ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו. 52 ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה. 53 ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם. 54 ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת. 55 על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד. 56 והיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו.

ישראל: ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרובה הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה: 34 ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים: 35 ומשה לקח את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה אתכם: 36 ויסעו מסכות ויחנו באתם בקצה המדבר: 37 ויסעו מאתם ויחנו בפי החירת אשר על פני בעל צפון ויחנו לפני מגדל: 38 ופרעה הקריב ויראו בני ישראל והנה מצרים נסע אחריהם וייראו מאד ויצעקו בני ישראל אל יהוה: 39 ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים:

פרק יד

1 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפון נכחו תחנו על הים: 3 ואמר פרעה לבני ישראל נבוכים הם בארץ סגר עליהם המדבר: 4 והקשיתי את לב פרעה ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה ויעשו כן: 5 ויגד למלך מצרים כי ברח העם וייהפך לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו: 6 ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו: 7 ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשים על כלו: 8 ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה: 9 וירדפו מצרים אחריהם וישיגו אותם חנים על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי החירת לפני בעל צפון: 10 ופרעה הקריב ובני ישראל נשאו את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם וייראו מאד ויצעקו בני ישראל אל יהוה: 11 ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים: 12 הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממתנו במדבר: 13 ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תוסיפו לראתם עוד עד עולם: 14 יהוה ילחם לכם ואתם תחרישון: 15 ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו: 16 ואתה הרם את מטך ונטה את ידך על הים ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה: 17 ואני הנני מחזק את לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו ברכבו ובפרשיו: 18 וידעו מצרים כי אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו: 19 וילך מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם:

ולא. ואלהים ראה את־האור כי־טוב ויבדל 20 אלהים בין האור ובין החשך. ויקרא
אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי־ערב ויהי־בקר יום אחד: 21 ויאמר
אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים. 22 ויעש אלהים את־הרקיע
ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי־כן. 23 ויקרא
אלהים לרקיע שמים ויהי־ערב ויהי־בקר יום שני. 24 ויאמר אלהים יקוו המים
מתחת השמים אל־מקום אחד ותראה היבשה ויהי־כן. 25 ויקרא אלהים ליבשה
ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי־טוב. 26 ויאמר אלהים נעשה אדם
בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל־הארץ ובכל־
הרמש הרמש על־הארץ. 27 ויברא אלהים את־האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו
זכר ונקבה ברא אתם: 28 ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו
ומלאו את־הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל־חיה הרמשת על־
הארץ: 29 ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את־כל־עשב זרע זרע אשר על־פני כל־
הארץ ואת־כל־העץ אשר־בו פרי־עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה. 30 ולכל־חית
הארץ ולכל־עוף השמים ולכל רומש על־הארץ אשר־בו נפש חיה את־כל־ירק עשב
לאכלה ויהי־כן. 31 וירא אלהים את־כל־אשר עשה והנה־טוב מאד ויהי־ערב ויהי־
בקר יום הששי. 2 ויכלו השמים והארץ וכל־צבאם. 2 ויכל אלהים ביום השביעי
מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל־מלאכתו אשר עשה. 3 ויברך אלהים
את־יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל־מלאכתו אשר־ברא אלהים לעשות:
4 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים:
5 וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה
אלהים על־הארץ ואדם אין לעבד את־האדמה: 6 ואד יעלה מן־הארץ והשקה את־
כל־פני האדמה: 7 ויצר יהוה אלהים את־האדם עפר מן־האדמה ויפח באפיו נשמת
חיים ויהי האדם לנפש חיה: 8 ויטע יהוה אלהים גן־בעדן מקדם וישם שם את־
האדם אשר יצר: 9 ויצמח יהוה אלהים מן־האדמה כל־עץ נחמד למראה וטוב למאכל
ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע: 10 ונהר יצא מעדן להשקות את־הגן
ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים: 11 שם האחד פישון הוא הסבב את כל־ארץ
החוילה אשר שם הזהב: 12 וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם: 13 ושם
נהר השני גיחון הוא הסובב את כל־ארץ כוש: 14 ושם הנהר השלישי חדקל הוא
ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת: 15 ויקח יהוה אלהים את־האדם
וינחהו בגן־עדן לעבדה ולשמרה: 16 ויצו יהוה אלהים על־האדם לאמר מכל־עץ־
הגן אכל תאכל: 17 ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו
מות תמות: 18 ויאמר יהוה אלהים לא־טוב היות האדם לבדו אעשה־לו עזר כנגדו:
19 ויצר יהוה אלהים מן־האדמה כל־חית השדה ואת כל־עוף השמים ויבא אל־
האדם לראות מה־יקרא־לו וכל אשר יקרא־לו האדם נפש חיה הוא שמו: 20 ויקרא
האדם שמות לכל־הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא־מצא עזר כנגדו:
21 ויפל יהוה אלהים תרדמה על־האדם וישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר
תחתנה: 22 ויבן יהוה אלהים את־הצלע אשר־לקח מן־האדם לאשה ויבאה אל־
האדם: 23 ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי
מאיש לקחה־זאת: 24 על־כן יעזב־איש את־אביו ואת־אמו ודבק באשתו והיו
לבשר אחד: 25 והיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו:

48 .לש אבר חל חל ,מחבחבוי: ופל לכר יבר יבר 47. רכבם יבוי
49:רעיפו רעלכל יבוחם ,יבוי. מלבל רחבר חם רבבל יבר בי יל
50 :רבפף חל רעיבר לבר רמלחם: מעלפוי רכחבל חם רבבל מבר חבר
51 מלחבר חבחם ,מחלבלחם: ופלי בבר רעלבפוי. יבר חפבי. חל בחבר
רבי אבחם. רבפף רמלם יחל. רבלפי.

מחלחם חם

1 חפבי מלחבלבל בחפבי ביבר יבוי. לבחפי רעלבפוי רבחיל מלחם
3 רבי חבלי. 2 חבבר בי חבבר מלחם בחבלפי חבי. רעלבפוי רבלפי חבלבר
רעלבפוי. רחבר חבלבל בחפבי לבחלחלחם: 4 רבי בי רבי חבלבר
בי חבלבר חבלבר חבלבר רבבר מלחם יבר לבחלחלחם: חבלבר.
5 יבר בי חבלבר רבי חבלבר. יבר לבחלחלחם. 6 חבלבר חבלבר:
רבי חבלבר חבלבר. רעלבפוי רבלפי חבלבר רבי. חבלבר חבלבר. 7 חבלבר
רבי חבלבר חבלבר. רעלבפוי רבלפי חבלבר רבי. חבלבר חבלבר. 8 חבלבר
רבי חבלבר חבלבר. רעלבפוי רבלפי חבלבר רבי. חבלבר חבלבר. 9 חבלבר
רבי חבלבר חבלבר. רעלבפוי רבלפי חבלבר רבי. חבלבר חבלבר. 10 חבלבר
רבי חבלבר חבלבר. רעלבפוי רבלפי חבלבר רבי. חבלבר חבלבר. 11 חבלבר
רבי חבלבר חבלבר. רעלבפוי רבלפי חבלבר רבי. חבלבר חבלבר. 12 חבלבר
רבי חבלבר חבלבר. רעלבפוי רבלפי חבלבר רבי. חבלבר חבלבר. 13 חבלבר
רבי חבלבר חבלבר. רעלבפוי רבלפי חבלבר רבי. חבלבר חבלבר. 14 חבלבר
רבי חבלבר חבלבר. רעלבפוי רבלפי חבלבר רבי. חבלבר חבלבר. 15 חבלבר
רבי חבלבר חבלבר. רעלבפוי רבלפי חבלבר רבי. חבלבר חבלבר. 16 חבלבר
רבי חבלבר חבלבר. רעלבפוי רבלפי חבלבר רבי. חבלבר חבלבר. 17 חבלבר
רבי חבלבר חבלבר. רעלבפוי רבלפי חבלבר רבי. חבלבר חבלבר. 18 חבלבר
רבי חבלבר חבלבר. רעלבפוי רבלפי חבלבר רבי. חבלבר חבלבר. 19 חבלבר
רבי חבלבר חבלבר. רעלבפוי רבלפי חבלבר רבי. חבלבר חבלבר. 20 חבלבר
רבי חבלבר חבלבר. רעלבפוי רבלפי חבלבר רבי. חבלבר חבלבר. 21 חבלבר
רבי חבלבר חבלבר. רעלבפוי רבלפי חבלבר רבי. חבלבר חבלבר. 22 חבלבר
רבי חבלבר חבלבר. רעלבפוי רבלפי חבלבר רבי. חבלבר חבלבר. 23 חבלבר
רבי חבלבר חבלבר. רעלבפוי רבלפי חבלבר רבי. חבלבר חבלבר.
24 חבלבר רבי חבלבר חבלבר. רעלבפוי רבלפי חבלבר רבי. חבלבר חבלבר.
25 חבלבר חבלבר. רעלבפוי רבלפי חבלבר רבי. חבלבר חבלבר. 26 חבלבר.

ولد. وصعد ميخائيل من مدينة 27 وقال: هذا ولد من مدينة في يحبه قرنه. 28 وجعل وجه مثل برق. وثيابه بيضاء كالثلج. وكان يوم يأتي. ولم يكن فيه 29 ولم يكن فيه ولا مشجب. وكان يقف. ولم يكن فيه ولا صديق. ولم يكن فيه ولا صديق: ولم يكن فيه ولا صديق. ولم يكن فيه ولا صديق. 30 وأخذت ترتجف, وصعدت. وكلمت ترتجف. وكان يقف وكان يقف. 31 ولم يكن فيه ولا صديق: ولم يكن فيه ولا صديق: ولم يكن فيه ولا صديق. وكان يقف, وصعدت. 32 ولم يكن فيه ولا صديق. وكان يقف, وصعدت. 33 وصعد. وكان يقف. ولم يكن فيه. ولم يكن فيه. 34 وكان يقف. ولم يكن فيه: ولم يكن فيه. وكان يقف, وصعدت. وكان يقف. ولم يكن فيه ولا صديق. وكان يقف. وكان يقف. 35 وكان يقف. ولم يكن فيه. وكان يقف. 36 وكان يقف. وكان يقف. وكان يقف. ولم يكن فيه. 37 ولم يكن فيه. وكان يقف. وكان يقف. ولم يكن فيه. وكان يقف. ولم يكن فيه: وكان يقف. وكان يقف, ولم يكن فيه. وكان يقف. 38 وكان يقف: وكان يقف. وكان يقف. 39 وكان يقف, ولم يكن فيه. وكان يقف. وكان يقف. 40 وكان يقف. وكان يقف. ولم يكن فيه. وكان يقف. ولم يكن فيه. 41 وكان يقف. ولم يكن فيه ولا صديق. وكان يقف. ولم يكن فيه. وكان يقف. ولم يكن فيه. 42 ولم يكن فيه. ولم يكن فيه. 43 وكان يقف. وكان يقف. وكان يقف. وكان يقف. 44 وكان يقف. وكان يقف. وكان يقف. ولم يكن فيه. وكان يقف. ولم يكن فيه: وكان يقف. وكان يقف. وكان يقف: وكان يقف. وكان يقف. ولم يكن فيه. 45 وكان يقف: وكان يقف. وكان يقف. ولم يكن فيه. وكان يقف. ولم يكن فيه. وكان يقف. ولم يكن فيه. 46 وكان يقف. ولم يكن فيه ولا صديق. وكان يقف. ولم يكن فيه.

وكان يقف

1 وكان يقف. ولم يكن فيه ولا صديق, 2 ولم يكن فيه. 3 وكان يقف. ولم يكن فيه. وكان يقف. ولم يكن فيه. وكان يقف. ولم يكن فيه.

ויכתבה 5 ,משפלתיהם ,משפטיהם כלכיהו: נחשב על הלכתיהם 4 הקמה.
תבוא בחשב הזה וגם 6 ויכתב הקשיבו הזאת אלי נא: ואם תבוא
הרקבון שלח אבוא הראתיך על נחזק 7 ויבז ויחלה מלכות ויכתב.
ואם 8 יהוה. יד חשבו ויעז על מלחמתיהם. ויכתב יהוה ויחשב.
היום שמחת 9 ויכת הכתיב ויכתב. ואכלתיהם ויחשב לשלום
ויכתב. 10 בחשב היום יד בזה. ויכתב לשלום ויחשב כתיב ויבזו
כתיב יכתב ויכתב הכתיב הראתיך. ויכתב לשלום ויכתב 11 ויכתב
היום יד ויכת. לו יהיו. כל ויכתב חשב לשלום ויכתב 12 ויכתב
ויכתב 13 ויכתב חשבתיהם: אשר ויכתב על ויכת חשבתי ויכתב
לשלום ויכת: ויכתב שלח. ויכת ,אחשיהו ויכתב ויכתב: יקבל את
ויכתב בשלום ויכתבו. ויכת אחשיהו יד יהוה. 14 ויכת יהיה יהיו
לשלום ויכתב 15 ויכת חשיב. ויכת על יכתב לשלום ויכתב לו:
ויכתב 16 ויכתב. ויכתב יהוה על ויכתב יהיו לשלום על ויכת יכתב ויכתב
ויכתב: ויכתב ויכתב יהיו יכתב ויכת. 17 ויכתב ,משפחותיהם ויכתב
ויכתב יד ויכת. על ויכתב. ויכתב בתוך יהיו ויכתב יכתב. ויכתב
ויכתב 18 יהיו יכתב על ויכתב. יהוה יכתב ויכתב ויכתב על. יכתב
ויכת: 19 ויכתב ,משפחותיהם יכתב. ויכת יכתב ויכת. יכתב ויכתב
ויכתב יהוה ויכתב. ויכתב 20 ויכתב יכתב על ויכתב. ויכת יכתב
ויכתב יכתב ויכתב. ויכתב 21 ויכתב ,משפחותיהם יכתב ויכת: ויכתב
ויכתב יכתב ויכתב. יכתב. ויכתב על יכתב ויכתב לא. 22 ויכתב
ויכתב. 23 ,יכת ויכת: ויכתב. ויכתב יכתב ויכתב. ויכתב יהוה
יכתב. 24 יכתב יהוה ויכתב. יכתב ויכתב ,משפחותיהם ויכתב
ויכתב. ויכתב יהוה ויכתב. ויכתב 25 ויכתב ויכתב. ויכתב יכתב
ויכתב. 26ויכתב יהוה ויכתב: יכתב על ויכתב ויכתב ,משפחותיהם
ויכתב. ויכתב על ויכתב. 27 ויכתב ויכתב ויכתב. ויכתב יכתב
ויכתב ויכתב יכתב: ויכתב יכתב ויכתב. 28 ויכתב יהוה ויכתב
ויכתב יכתב ויכתב. 29 ויכתב ויכתב יהוה ויכתב: יהוה ויכתב
ויכתב יכתב ויכתב ,משפחותיהם ויכתב ויכתב: ויכתב יהוה ויכתב
ויכתב.

حجلحجلحج معلحجلحج. 30 معجسه فعفعه لعلعلعلع عنيا عنيا عنيا 31 شيم يجيء بعده. حجر

يح بهلا حقه لا عمله: عجد يح حيجيء كلا هلاد بجه هاد هلاد حقه. 54 عجلجه: حيلاجه بلجهلا جيل حقجلا يحقلاجهلا حيقيجهلا هلا حق

حكم. خذ لهفم. ح. وهفحاي بحتم هلاه مكتباه مزيمر متمم: سل يحيز بحبابه.

مصلاه ح

1 خذ يم ياه ي مزاه مم: حلتم وهسلم حمد بعد خل حصه مكتم: مزاه خبر أخذ وهسلم مكتبعيهه 2 ,مسلاهبحبز هبم. مكتم ,مهاهبزه ,مهلخهزه ,مهحلعزه ,مصلهبت

25 وَقَالَ لَهُمْ: هٰذَا هُوَ الْكَلَامُ الَّذِي كَلَّمْتُكُمْ بِهِ وَأَنَا بَعْدُ مَعَكُمْ، أَنَّهُ لَا بُدَّ أَنْ يُتَمَّ كُلُّ مَا هُوَ مَكْتُوبٌ فِي نَامُوسِ مُوسَى وَالْأَنْبِيَاءِ وَالْمَزَامِيرِ عَنِّي. 26 حِينَئِذٍ فَتَحَ ذِهْنَهُمْ لِكَيْ يَفْهَمُوا الْكُتُبَ، 27 وَقَالَ لَهُمْ: هٰكَذَا هُوَ مَكْتُوبٌ، وَهٰكَذَا كَانَ يَنْبَغِي أَنَّ الْمَسِيحَ يَتَأَلَّمُ وَيَقُومُ مِنَ الْأَمْوَاتِ فِي الْيَوْمِ الثَّالِثِ، 28 وَأَنْ يُكْرَزَ بِاسْمِهِ بِالتَّوْبَةِ وَمَغْفِرَةِ الْخَطَايَا بَيْنَ جَمِيعِ الْأُمَمِ، مُبْتَدِئًا مِنْ أُورُشَلِيمَ. 29 وَأَنْتُمْ شُهُودٌ لِهٰذِهِ الْأُمُورِ. 30 وَهَا أَنَا أُرْسِلُ إِلَيْكُمْ مَوْعِدَ أَبِي عَلَيْكُمْ، فَأَقِيمُوا أَنْتُمْ فِي مَدِينَةِ أُورُشَلِيمَ حَتَّى تُلْبَسُوا قُوَّةً مِنَ الْعَلَاءِ. 31 ثُمَّ أَخْرَجَهُمْ خَارِجًا إِلَى بَيْتِ عَنْيَا، وَرَفَعَ يَدَيْهِ وَبَارَكَهُمْ. 32 وَفِيمَا هُوَ يُبَارِكُهُمْ انْفَرَدَ عَنْهُمْ وَأُصْعِدَ إِلَى السَّمَاءِ. 33 فَسَجَدُوا لَهُ وَرَجَعُوا إِلَى أُورُشَلِيمَ بِفَرَحٍ عَظِيمٍ، 34 وَكَانُوا كُلَّ حِينٍ فِي الْهَيْكَلِ يُسَبِّحُونَ وَيُبَارِكُونَ اللّٰهَ. آمِينَ.

محلاه حد

1 حزقيا ملك يهوذا: حزقيا بن آحاز. ملك يهوذا 2 وكان في السنة الثالثة لهوشع بن ايلة ملك اسرائيل ان حزقيا بن آحاز ملك يهوذا. 2 ابن خمس وعشرين سنة ملك حزقيا. وملك تسعا وعشرين سنة في اورشليم. واسم امه ابي ابنة زكريا. 3 وعمل المستقيم في عيني الرب حسب كل ما عمل داود ابوه. 4 هو ازال المرتفعات وكسر التماثيل وقطع السواري وسحق حية النحاس التي عملها موسى لانه الى تلك الايام كان بنو اسرائيل يوقدون لها وكانت تسمى نحشتان. 5 على الرب اله اسرائيل توكل. وبعده لم يكن مثله في جميع ملوك يهوذا ولا في الذين كانوا قبله. 6 لكنه لصق بالرب لم يحد عن اتباعه بل حفظ وصاياه التي اوصى الرب موسى. 7 فكان الرب معه. في كل ما خرج يعقل. وعصى ملك اشور ولم يتعبد له. 8 هو ضرب الفلسطينيين الى غزة وتخومها من برج النواطير الى المدينة المحصنة. 9 وفي السنة الرابعة للملك حزقيا التي هي السنة السابعة لهوشع بن ايلة ملك اسرائيل صعد شلمناصر ملك اشور على السامرة وحاصرها. 10 وأخذوها في نهاية ثلاث سنين. في السنة السادسة لحزقيا التي هي السنة التاسعة لهوشع ملك اسرائيل أخذت السامرة. 11 وسبى ملك اشور اسرائيل الى اشور واسكنهم في حلح وفي خابور نهر جوزان وفي مدن الماديين. 12 من اجل انهم لم يسمعوا لصوت الرب الههم بل تعدوا عهده كل ما امر به موسى عبد الرب فلم يسمعوا ولم يعملوا.

وهو، معتبطلها: وهبي. في بهجة 13. ويتهاطلوا اخذ كل حقه
بني: وكرجم م مثل وبه يحتهبعد في 14 وهو بني. بن بحني بن
حبهم بني لم. فولجه. كل وي كل. 15 في بن بم في بعد بن
وهبي. وتبوءه هيه وبه والله هفيه. في وهليه: هبه وهبي
في بن بفي وهبه. وتهللوا والله لجلله هذا بم ستحفه بم ويتطلها 16
بعده. 17 وهبه سلاه، معاه بن هجه. لم وهبه في بحسه. 18 وهبه
وتهبه. وهبه هلجفهاي بم في بحسه لم وهبه هجه، معاه بن هجه
وتهبه وتهعبه لهلله حل بم حبيهاي. في بهجه. في بحسه لجل هعده
وتهبه. وتهبه في بحسه. حلم بهجه. 19 إله لجه. هجه بن بهجه
في وهليه 20 وتهبه. وبه هجه. وتهبه وتهبه هجه في وهبه
وتهبه والهتة في حلم وبه في هجه بني وهه. في بهجه. وبه
لعهلبه. وتهلبه معلبه بهم.

وتهبه والهتة في بهجه وهبه بهجه في والهلبه

وهبه بهجه والهتة

1 في وتهبه بهجه هبه 2. وهلبه معه وتهبه هعده في بهجه وهبه
والهه. 3 وهبه بهجه. وهبه في بهجه وهبه بهجه. وهبه في بهجه
وهبه بهجه. وهبه في بهجه. وهبه في بهجه. وهبه في بهجه.

لمجدحة. 13 وهمة حكم ملكة حدحنة مكتبة مكحنة بخ حبضة مكتبة حكم وهمة
يلعلمة ابن 14 حكم بخ مكم بنتة مكتبة. وهضعمة. مكتبة خم مكم ,معلبكة
مكتبة معلحلجة مكتبة مكم ابجمة. كلبلة لحلبة بعض بم مكتبة بم بنتة
مجمضة. حمكم. مكتبة مكتبة بلحم. وهجة بم على. ابجمة 15 مكتبة
وهمزيمكة بخ حلبة بم, بنة بم بنتة مكتبة. 16 ومكتبة بخ مكتبة
ابجمة 17 بم بنتة. مكتبة حنة بم بنتة مكتبة. وهضعمة بم بعض
مجمة مكتبة 18 مكتبة ابجنتة. بم بنتة مكتبة. ومكم ,مكتبة
بنتة بلعلمة. وهمكتبة. بم بنتة مكتبة. 19 ومكتبة بخ بلبل مكتبة
بنتة بلعلمة. وهمكتبة. بم بنتة مكتبة. 20 وهمكتبة بم بنتة
مكتبة. وهمكتبة. 21 مكتبة بخ بنتة مكتبة. وهمكتبة بم بنتة
مكتبة. 22 وهمكتبة بم بنتة مكتبة. وهمكتبة بم بنتة
مكتبة. 23 وهمكتبة بم بنتة مكتبة. وهمكتبة بم بنتة
مكتبة. 24 وهمكتبة بم بنتة مكتبة. وهمكتبة بم بنتة
مكتبة. 25 وهمكتبة بم بنتة مكتبة. وهمكتبة بم بنتة
مكتبة. 26 وهمكتبة بم بنتة مكتبة. وهمكتبة بم بنتة
مكتبة. 27 وهمكتبة بم بنتة مكتبة. وهمكتبة بم بنتة
مكتبة. 28 وهمكتبة بم بنتة مكتبة. وهمكتبة بم بنتة
مكتبة. 29 وهمكتبة بم بنتة مكتبة. وهمكتبة بم بنتة
مكتبة. 30 وهمكتبة بم بنتة مكتبة. وهمكتبة بم بنتة
مكتبة. 31 وهمكتبة بم بنتة مكتبة. وهمكتبة بم بنتة
مكتبة. 32 وهمكتبة بم بنتة مكتبة. وهمكتبة بم بنتة
مكتبة. 33 وهمكتبة بم بنتة مكتبة. وهمكتبة بم بنتة
مكتبة. 34 وهمكتبة بم بنتة مكتبة. وهمكتبة بم بنتة
مكتبة. 35 وهمكتبة بم بنتة مكتبة. وهمكتبة بم بنتة
مكتبة. 36 وهمكتبة بم بنتة مكتبة. وهمكتبة بم بنتة
مكتبة. 37 وهمكتبة بم بنتة مكتبة. وهمكتبة بم بنتة
مكتبة. 38 وهمكتبة بم بنتة مكتبة. وهمكتبة بم بنتة
مكتبة. 39 وهمكتبة بم بنتة مكتبة. وهمكتبة بم بنتة

مصلاه د

1 ولد هابيل بعد شاه لمحفوظية. الكتاب. 2 من الأشجار حجر بنو. الأرض يوم الأحد بعد يوم الجمعة. الأرض بيت يعمر الذي بنى الأرض الجديد. 3 الجبل المحمد. بعد يوم بنى الأرض الجبل شكر الأرض. 4 بنى الأرض. الأرض الجبل مدينة الأرض الجبل الذي بنى الأرض. الأرض بنى الأرض الجبل الأرض. 5 بنى يوم بعد الأرض. المحمد بنى. 6 الأرض بنى يوم الأرض. الجبل. 7 المحمد الأرض الأرض بنى. 8 بعد يوم بنى الجبل. الأرض المحمد بنى. 9 بنى الأرض. الجبل الأرض. 10 الجبل. الأرض بنى الأرض. 11 بنى الأرض بنى. الأرض الأرض الأرض. 12 الأرض بنى. الأرض بنى الأرض. 13 بنى الأرض الأرض. 14 الأرض بنى يوم. الأرض الأرض. 15 بنى بنى. الأرض الأرض الأرض.

16 מוּאָב אָמַר. הִנֵּה אֲנִי מְלַכֵּד אֶת־אֲרָם, וְהוּא יַכֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל. וְהוּא יִרְעֶה אֶת־עַמּוֹ וְיִתְגַּבֵּר עַל־אֲרָם, וְהוּא יִשְׁלַח אֶת־יָדוֹ בְּאֹיְבָיו וְיַכֶּה אֶת־כָּל־הָאָרֶץ. 17 וְעַתָּה אֲנִי אֶשְׁלַח אֶת־יָדִי וְאַכֶּה אֶת־כָּל־הָאָרֶץ. וְהָיָה כָּל־הַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה, וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה, 18 וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה, וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה. וְהָיָה כָּל־הַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה, וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה. 19 וְהָיָה כָּל־הַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה, וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה. 20 וְהָיָה כָּל־הַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה, וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה. וְהָיָה כָּל־הַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה, וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה. 21 וְהָיָה כָּל־הַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה, וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה. וְהָיָה כָּל־הַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה, וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה. 22 וְהָיָה כָּל־הַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה, וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה. וְהָיָה כָּל־הַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה, וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה. 23 וְהָיָה כָּל־הַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה, וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה. וְהָיָה כָּל־הַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה, וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה. 24 וְהָיָה כָּל־הַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה, וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה. וְהָיָה כָּל־הַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה, וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה. 25 וְהָיָה כָּל־הַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה, וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה. וְהָיָה כָּל־הַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה, וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה. 26 וְהָיָה כָּל־הַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה, וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה. וְהָיָה כָּל־הַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה, וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה. 27 וְהָיָה כָּל־הַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה, וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה. וְהָיָה כָּל־הַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה, וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה. 28 וְהָיָה כָּל־הַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה, וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה.

פרק ב

1 וְהָיָה כָּל־הַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה. וְהָיָה כָּל־הַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה. 2 וְהָיָה כָּל־הַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה. וְהָיָה כָּל־הַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה. 3 וְהָיָה כָּל־הַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה, וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה. וְהָיָה כָּל־הַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה, וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה. 4 וְהָיָה כָּל־הַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה. וְהָיָה כָּל־הַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה, וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה. וְהָיָה כָּל־הַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה, וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה. 5 וְהָיָה כָּל־הַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה. וְהָיָה כָּל־הַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה, וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה. וְהָיָה כָּל־הַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה, וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה. 6 וְהָיָה כָּל־הַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה. וְהָיָה כָּל־הַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה. וְהָיָה כָּל־הַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה, וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה. 7 וְהָיָה כָּל־הַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה, וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה. וְהָיָה כָּל־הַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה, וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְהַנִּמְצָא בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה.

بصبة 8 ےمِ ئِ ےمِ ہ ےمِ ئُ ےمِ .ےلِعِفہ ےمِ ےمبہ ےمِ .ےتِہہ ےحّ ےجِ ےمِ ےمبہ

مزمور ١٠٤

1 باركي يا نفسي الرب. يا رب إلهي قد عظمت جدا. بالتسبحة والجلال لبستَ. 2 المتغطي بالنور كثوب. الناشر السماوات كشقة. 3 المسقف بالمياه علاليه. الجاعل السحاب مركبته. الماشي على أجنحة الريح. 4 الصانع ملائكته رياحا. وخدامه نارا ملتهبة. 5 المؤسس الأرض على قواعدها. فلا تتزعزع إلى الدهر والأبد. 6 بالغمر كالثوب غطيتها. على الجبال تقف المياه. 7 من انتهارك تهرب. من صوت رعدك تفزع. 8 تصعد الجبال وتنحدر السهول إلى المكان الذي أسستَ لها. 9 وضعتَ تخما لا تتعداه. لا ترجع لتغطي الأرض. 10 المرسل العيون في الأودية. بين الجبال تجري. 11 تسقي كل حيوانات البرية. تكسر العير وحشها. 12 عليها تسكن طيور السماء. من بين الأغصان تعطي صوتا. 13 المروي الجبال من علاليه. من ثمر أعمالك تشبع الأرض. 14 المنبت العشب للبهائم. والبقل لخدمة الإنسان. لإخراج خبز من الأرض. 15 وخمر يفرح قلب الإنسان. لإلمعان وجهه أكثر من الزيت. وخبز يسند قلب الإنسان. 16 تشبع أشجار الرب. أرز لبنان الذي غرسه. 17 حيث العصافير تعشش. وأما الحسيدة فبيوتها السرو. 18 الجبال العالية للوعول. الصخور ملجأ للوبار. 19 صنع القمر للمواسم. الشمس عرفت مغربها. 20 تجعل ظلمة فيكون ليل. فيه تدب جميع وحوش الوعر. 21 الأشبال الزئارة في أثر فريستها. وتطلب من الله طعامها. 22 تشرق الشمس فتجتمع. وفي مآويها تربض. 23 يخرج الإنسان إلى عمله. وإلى شغله إلى المساء.

.בחבר .בחבר ובאר של אבר בתר ער 23 .ולכל אשר לכה ואשמלחה ואת
24 ויאמר אל משה .עלה אלי יהוה והיה שם ואנכי .ועלית אתה ואהרן
.ונדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם מרחק .25 ונגש משה
.ואת אהרן .ויאמר יהוה אל משה עלה אל יהוה אתה 26 .לבדו ולא יגש
.ויקרא אליו משה ויפן משה וישב אל המחנה הוא וישרת יהושע בן נון
.ויאמר אליהם שבו לנו בזאת עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם
.מי בעל דברים יגש אליהם .28 וידבר יהוה אל משה לאמר .29 דבר אל
.בני ישראל ויקחו אלי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את
.תרומתי .30 וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת .31 ותכלת
וארגמן ותולעת שני ושש ועזים .32 ועורת אילם מאדמים וערת תחשים
ועצי שטים .33 שמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים .34 אבני
שהם אבני מלואים לאפד ולחשן .35 ועשית מזבח מקטר עצי שטים תעשה
אתו .36 ורבעו אמה ארכו ואמה רחבו רבוע יהיה ושתי אמות קומתו
.ממנו קרנתיו .37 ויצק לו את ארבע טבעתיו על ארבע פעמתיו ושני
.טבעות עשה לו מתחת לזרו על שני צלעתיו על שני צדיו תעשה והיו
.לבתים לבדים לשאת אתו בהם .38 ועשית את הבדים עצי שטים וצפית
אתם זהב .39 והבאת את ארנו העדות אל הפרכת אשר על פני הכפרת
אשר על הארן העדת ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין
.שני הכרבים אשר על ארן העדת את כל אשר אצוה אתך אל בני ישראל
.ועשית כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה .40 ועשית
.שני כרבים זהב מקשה תעשה אתם משני קצות הכפרת .41 עשה כרוב אחד
.מקצה מזה ועשה את הכרוב השני מקצה מזה מן הכפרת תעשו את
.הכרבים על שני קצותיה

פרק ל

1 ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים תעשה אתו .2 אמה ארכו ואמה רחבו
רבוע יהיה ושתי אמות קומתו ממנו יהיו קרנתיו .3 וצפית אתו זהב טהור
את גגו וקירתיו סביב ולקרנתיו וזר זהב לו .4 ושתי טבעת זהב תעשה לו

ולא. ראה סמיכה וקיבלוהו. ראה זבחים ולקחתם ראה זבחים ולקחתם
ויבחה אחיו ושחטוהו וילדה את 5בכל. שמעיכם לוקח יצא שמר
את ויולך. ראה ,מואבה. ויולכו. ראה וקבר. ראה ,מואבה. ויולכו. 6 בת יש
לא ולא לו שם. זבחיו. ושתי ולקח ושמו 7. לש. ואחרי שמואל בי בחפד
ולא לו שם. זבחיו. ושתי ולקח ושמו 7. לש. ואחרי שמואל בי בחפד
בזרע 8 זבחי בחפד מזה ושלחו לו שיר ושמחו. ושמחו ראשי ושלחו
זבחי. שמחו ושמחו. שלישי 9. ושקל ושתו ושתקו בי סמוך זרע לש יום
ולא אחר שיר יום ושמו 10 שני. שלח ואחרי שלח לשמח אחר שיר
ואחרי ויהי בכל שלח לפני יום 11. ויאחז בי בזה לשלח ,מואבה
ושיבתי. ותאמר 12 ושמח שיר אחרי ושמח בת שלח. ושמחו ושלחו
שלח בת שיבתי. ושמחו ושתו שלישי 13. לשלח שמיני. ושמח שלח
ושמחו. ושמחו ושתו שלישי 14. ושמחו ושלחו ושמחו ושמחו
,שמחו ושמחו ושלחו בת שלח ושמחו 15. ראשי שיר ושמחו לשמחו
ושמחו. ושמחו ושתו שלישי 16. ושמחו ושלחו ושמחו ושמחו
ושמחו ושלחו ושמחו ושמחו 17. ושמחו ושלחו בת שלח ושמחו
ושמחו ושלחו ושמחו ושמחו 18. ושמחו ושלחו ושמחו ושמחו
ושמחו ושלחו ושמחו ושמחו 19. ושמחו ושלחו ושמחו ושמחו
ושמחו ושלחו ושמחו ושמחו 20. ושמחו ושלחו ושמחו ושמחו
ושמחו ושלחו ושמחו ושמחו. ושמחו ושלחו ושמחו ושמחו
ושמחו ושלחו ושמחו ושמחו 21. ושמחו ושלחו ושמחו ושמחו
ושמחו ושלחו ושמחו ושמחו 22. ושמחו ושלחו ושמחו ושמחו
ושמחו ושלחו ושמחו ושמחו 23. ושמחו ושלחו ושמחו ושמחו
ושמחו ושלחו ושמחו ושמחו. ושמחו ושלחו ושמחו ושמחו
ושמחו ושלחו ושמחו ושמחו 24. ושמחו ושלחו ושמחו ושמחו
ושמחו ושלחו ושמחו ושמחו. . 25 ושמחו ושלחו ושמחו ושמחו
ושמחו ושלחו ושמחו ושמחו 26 ושמחו ושלחו ושמחו ושמחו
ושמחו ושלחו ושמחו ושמחו: ושמחו ושלחו ושמחו ושמחו
ושמחו ושלחו ושמחו ושמחו. 27 בת ושמחו ושלחו ושמחו ושמחו
ושמחו ושלחו ושמחו ושמחו. ושמחו ושלחו ושמחו 28. ושמחו ושלחו
ושמחו ושלחו ושמחו ושמחו. ושמחו ושלחו ושמחו ושמחו 29ושר ושר.

الأصحاح 5

1 في هذا كان أعياد اليهود، فصعد يسوع إلى أورشليم. 2 وفي أورشليم عند باب الضأن بركة يقال لها بالعبرانية بيت حسدا، لها خمسة أروقة. 3 في هذه كان مضطجعا جمهور كثير من مرضى وعميان وعرج ويابسين، منتظرين تحريك الماء. 4 لأن ملاكا كان ينزل أحيانا في البركة ويحرك الماء، فمن نزل أولا بعد تحريك الماء كان يبرأ من أي مرض اعتراه. 5 وكان هناك إنسان مريض منذ ثمان وثلاثين سنة. 6 فلما رآه يسوع مضطجعا، وعلم أن له زمانا كثيرا هكذا، قال له: أتريد أن تبرأ؟ 7 أجابه المريض: يا سيد، ليس لي إنسان متى حرك الماء يلقيني في البركة، بل بينما أنا آت ينزل قدامي آخر.

8 ויגבה יהוה. ויגה ויגה. ויהי בעלתו את הכלים אשר לשבע בנות המלך. ויהי
בעלתו את הכלים. וכל יעשו המלאכה בכל מלאכת עבודת הקדש. וכל
בגדי הקדש אשר לאהרן. 9 ויצא יהוה את משה. ויהי ביום השמיני. ויהי
בשלח את משה. וכל יעשו את המלאכה. ויהי ביום הקים משה את המשכן.
10 ויהי בשלח פרעה את העם. ויהי בעלתו את הכלים. ויהי בעלתו את
המנחה. ויהי בעלתו את הכלים. 11 ויהי ביום הקים משה. ויהי ביום כלות
משה. ויהי ביום השמיני. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי
בעלתו את הכלים. 12 ויהי ביום השני. ויהי ביום השני. ויהי ביום השני
הקריב את קרבנו. 13 ויהי ביום השני. ויהי ביום השני. ויהי ביום השני
הקריב את קרבנו. 14 ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום
השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי
ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי.
15 ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום
השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי
ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי.
16 ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום
השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי
ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי.
17 ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום
השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי
ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי.
18 ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום
השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי
ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי.
19 ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום
השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי
ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי.
20 ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום
השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי
ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי.
21 ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום
השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי
ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי.
22 ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום
השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי
ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי.
23 ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום
השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי
ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי.
24 ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום
השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי
ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי.
25 ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום
השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי
ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי.
26 ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום
השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי
ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי.
27 ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום
השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי
ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי.
28 ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום השלישי. ויהי ביום

30 ראובן מכיר חשמה. מגלע אלפי מאיה, משבחלאי חמשה. 29 שתיל
31 החליפו יום מגל מאה. מזבח בחלה שי מאיים. אחד בחליפו
32 מאה אחר. גמל נשא מאיים. מזרח גלעדי בוא נא. אף נשמח
33 ביום מאה. אחיו יום מגדל מלכי מאיים. ביום מזרח בת
34 ביום שנה. אחיו מגדל מאה, יגיע. יהוה אחת. מגדל יום
35 מאה בוא. יהוה מזרח בשמחה מאיים, משבחלאי שלח
36 יום יהוה. אחיו מזרח מאיים. יום מזרח בשמחה. יום
37 יום בוא. יום שמח. גמל יום מגדל. יום מגדל יום
38 יום מגדל יום. יום מגדל יום. יום מגדל יום. יום
39 בוא יום. יום מגדל יום. יום מגדל יום. יום מגדל
40 יום מגדל יום. יום מגדל יום. יום מגדל יום. יום
41 יום מגדל יום. יום מגדל יום. יום מגדל יום. יום
42 יום מגדל יום. יום מגדל יום. יום מגדל יום. יום
43 יום מגדל יום. יום מגדל יום. יום מגדל יום. יום
44 יום מגדל יום. יום מגדל יום. יום מגדל יום. יום
45 יום מגדל יום. יום מגדל יום. יום מגדל יום. יום
46 יום מגדל יום. יום מגדל יום. יום מגדל יום. יום
47 יום מגדל יום. יום מגדל יום. יום מגדל יום. יום
48 יום מגדל יום. יום מגדל יום. יום מגדל יום. יום
49 יום מגדל יום. יום מגדל יום. יום מגדל יום. יום
50 יום מגדל יום. יום מגדל יום. יום מגדל יום. יום
51 יום מגדל יום. יום מגדל יום. יום מגדל יום. יום
52 יום מגדל יום. יום מגדל יום. יום מגדל יום. יום

מלכים ב א

1 וַיִּפְשַׁע מוֹאָב בְּיִשְׂרָאֵל אַחְאָב. 2 וַיִּפֹּל אֲחַזְיָה בְּעַד הַשְּׂבָכָה בַּעֲלִיָּתוֹ אֲשֶׁר בְּשֹׁמְרוֹן וַיֵּחַל וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם לְכוּ דִרְשׁוּ בְּבַעַל זְבוּב אֱלֹהֵי עֶקְרוֹן אִם אֶחְיֶה מֵחֳלִי זֶה. 3 וּמַלְאַךְ יְהוָה דִּבֶּר אֶל אֵלִיָּה הַתִּשְׁבִּי קוּם עֲלֵה לִקְרַאת מַלְאֲכֵי שֹׁמְרוֹן וְדִבַּרְתָּ אֲלֵהֶם הֲמִבְּלִי אֵין אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל אַתֶּם הֹלְכִים לִדְרוֹשׁ בְּבַעַל זְבוּב אֱלֹהֵי עֶקְרוֹן. 4 וְעַתָּה כֹּה אָמַר יְהוָה הַמִּטָּה אֲשֶׁר עָלִיתָ שָׁם לֹא תֵרֵד מִמֶּנָּה כִּי מוֹת תָּמוּת וַיֵּלֶךְ אֵלִיָּה. 5 וַיָּשֻׁבוּ הַמַּלְאָכִים אֵלָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מַדּוּעַ שַׁבְתֶּם. 6 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִישׁ עָלָה לִקְרָאתֵנוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵינוּ לְכוּ שׁוּבוּ אֶל הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר שְׁלָחָכֶם וְדַבֵּרְתֶּם אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה הֲמִבְּלִי אֵין אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל אַתָּה שֹׁלֵחַ לִדְרוֹשׁ בְּבַעַל זְבוּב אֱלֹהֵי עֶקְרוֹן לָכֵן הַמִּטָּה אֲשֶׁר עָלִיתָ שָׁם לֹא תֵרֵד מִמֶּנָּה כִּי מוֹת תָּמוּת. 7 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֵי זֶה אִישׁ מַעֲלֵה אֲשֶׁר עָלָה לִקְרַאתְכֶם וַיְדַבֵּר אֲלֵיכֶם אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. 8 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִישׁ בַּעַל שֵׂעָר וְזֹנַח עֹרָה מָתְנָיו וַיֹּאמֶר אֵלִיָּה תִּשְׁבִּי הוּא. 9 וַיִּשְׁלַח אֵלָיו שַׂר חֲמִשִּׁים וַחֲמִשָּׁיו וַיַּעַל אֵלָיו וְהִנֵּה יֹשֵׁב עַל רֹאשׁ הָהָר וַיְדַבֵּר אֵלָיו אִישׁ הָאֱלֹהִים הַמֶּלֶךְ דִּבֶּר רֵד. 10 וַיַּעַן אֵלִיָּה וַיֹּאמֶר אֶל שַׂר הַחֲמִשִּׁים וְאִם אִישׁ אֱלֹהִים אָנִי תֵּרֶד אֵשׁ מִן הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֹתְךָ וְאֶת חֲמִשֶּׁיךָ וַתֵּרֶד אֵשׁ מִן הַשָּׁמַיִם וַתֹּאכַל אֹתוֹ וְאֶת חֲמִשָּׁיו. 11 וַיָּשָׁב עוֹד אֵלָיו שַׂר חֲמִשִּׁים אַחֵר וַיְדַבֵּר אֵלָיו אִישׁ הָאֱלֹהִים כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ רֵד מַהֵר. 12 וַיַּעַן אֵלִיָּה וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אִם אִישׁ אֱלֹהִים אָנִי תֵּרֶד אֵשׁ מִן הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֹתְךָ וְאֶת חֲמִשֶּׁיךָ וַתֵּרֶד אֵשׁ מִן הַשָּׁמַיִם וַתֹּאכַל אֹתוֹ וְאֶת חֲמִשָּׁיו. 13 וַיָּשָׁב שַׂר חֲמִשִּׁים שְׁלִישִׁי וַיַּעַל וַיִּכְרַע עַל בִּרְכָּיו נֶגֶד אֵלִיָּה וַיִּתְחַנֵּן אֵלָיו וַיְדַבֵּר אֵלָיו אִישׁ הָאֱלֹהִים יִקַּר נָא נַפְשִׁי וְנֶפֶשׁ חֲמִשִּׁים אֵלֶּה עֲבָדֶיךָ בְּעֵינֶיךָ. 14 הִנֵּה יָרְדָה אֵשׁ מִן הַשָּׁמַיִם וַתֹּאכַל שְׁנֵי שָׂרֵי הַחֲמִשִּׁים הָרִאשֹׁנִים אֵת שְׁנֵי חֲמִשָּׁיו וְעַתָּה יִקַּר נַפְשִׁי בְּעֵינֶיךָ. 15 וַיֹּאמֶר מַלְאַךְ יְהוָה אֶל אֵלִיָּה רֵד אִתּוֹ אַל תִּירָא מִפָּנָיו וַיָּקָם וַיֵּרֶד אִתּוֹ אֶל הַמֶּלֶךְ. 16 וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה יַעַן אֲשֶׁר שָׁלַחְתָּ מַלְאָכִים לִדְרוֹשׁ בְּבַעַל זְבוּב אֱלֹהֵי עֶקְרוֹן הֲמִבְּלִי אֵין אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל לִדְרוֹשׁ בִּדְבָרוֹ לָכֵן הַמִּטָּה אֲשֶׁר עָלִיתָ שָׁם לֹא תֵרֵד מִמֶּנָּה כִּי מוֹת תָּמוּת.

16. ויקרא בין הערבים את הפסח לפי כל חוקותיו וכל משפטיו כן יעשו אותו בני ישראל במועדו. 17 ואכלו את הפסח בלילה הזה צלי אש ומצות על מרורים יאכלוהו. 18 אל תאכלו ממנו נא ובשל מבושל במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו. 19 ולא תותירו ממנו עד בקר והנותר ממנו עד בקר באש תשרפו. 20 וכה תאכלו אותו מתניכם חגורים נעליכם ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אותו בחפזון פסח הוא לה'. 21 ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני ה'. 22 והיה הדם לכם לאות על הבתים אשר אתם שם ראיתי את הדם ופסחתי עליכם ולא יהיה בכם נגף למשחית בהכותי בארץ מצרים. 23 והיה היום הזה לכם זכרון וחגותם אתו חג לה' לדרתיכם חקת עולם תחגוהו. 24 שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון תשביתו שאר מבתיכם כי כל אוכל חמצת ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשון עד יום השביעי. 25 וביום הראשון מקרא קדש ויום השביעי יהיה לכם מקרא קדש כל מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם. 26 ושמרתם את המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם מארץ מצרים ושמרתם את היום הזה לדרתיכם חקת עולם. 27 והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן ה' לכם כאשר דבר ושמרתם את העבודה הזאת. והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבודה הזאת לכם. 28 ואמרתם זבח פסח הוא לה' אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו. 29 וילכו בני ישראל ויעשו כאשר צוה ה' את משה ואהרן כן עשו. 30 ויהי בחצי הלילה וה' הכה כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה. 31 ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדולה במצרים כי אין בית אשר אין שם מת. 32 ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את ה' כדברכם. 33 גם צאנכם גם בקרכם קחו כאשר דברתם וברכתם גם אתי. 34 ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו כולנו מתים. 35 ויישא העם את בצקו טרם יחמץ משארתם צרורת בשמלתם על שכמם. 36 ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלות. 37 וה' נתן את חן העם בעיני מצרים וישאילום ויניצלו את מצרים.

1 حشف يم تقتحم خبز حيقح حكبخم حكمح :حقم هبم حكم هيم حكم
حكم حكم حيقح لخ حكم نبذبهج. 2 هجم لمجيه ,معقيحلهلم حكم هيلجيه
حكم حكمح هيقح لخ حكم نبذبهج. 2 هجم لمجيه ,معقيحلهلم حكم هيلجيه
حكم حكمح هيقح لخ حكم نبذبهج. 2 هجم لمجيه ,معقيحلهلم حكم هيلجيه
حكم حكمح هيقح لخ حكم نبذبهج. 2 هجم لمجيه ,معقيحلهلم حكم هيلجيه
حكم حكمح هيقح لخ حكم نبذبهج. 2 هجم لمجيه ,معقيحلهلم حكم هيلجيه
حكم حكمح هيقح لخ حكم نبذبهج. 2 هجم لمجيه ,معقيحلهلم حكم هيلجيه
حكم حكمح هيقح لخ حكم نبذبهج. 2 هجم لمجيه ,معقيحلهلم حكم هيلجيه
حكم حكمح هيقح لخ حكم نبذبهج. 2 هجم لمجيه ,معقيحلهلم حكم هيلجيه
حكم حكمح هيقح لخ حكم نبذبهج. 2 هجم لمجيه ,معقيحلهلم حكم هيلجيه
حكم حكمح هيقح لخ حكم نبذبهج. 2 هجم لمجيه ,معقيحلهلم حكم هيلجيه

מלכים ב

1 ויפשע מואב בישראל אחרי מות אחאב: ויפל אחזיהו בשמרון על
השבכה בעליתו אשר לשמרון ויחל וישלח מלאכים ויאמר אלהם 2
לכו דרשו בבעל זבוב אלהי עקרון אם אחיה מחלי זה: ומלאך יהוה
דבר אל אליהו התשבי קום עלה לקראת מלאכי מלך שמרון ודברת
אלהם הלוא על כי אין אלהים בישראל אתם הלכים לדרוש בבעל זבוב
אלהי עקרון: 3 ועתה כה אמר יהוה המטה אשר עלית שם לא תרד
ממנו כי מות תמות וילך אליהו: 4 וישובו המלאכים אליו ויאמר אלהם
מדוע שבתם: ויאמר אלהם איש עלה לקראתנו ויאמר אלינו לכו שובו
אל המלך אשר שלח אתכם ודברתם אליו כה אמר יהוה הלוא על כי
אין אלהים בישראל אתה שלח לדרוש בבעל זבוב אלהי עקרון לכן
המטה אשר עלית שם לא תרד ממנו כי מות תמות: 5 וישובו אליו
ויאמר אלהם מדוע שבתם: ויאמר אלהם איש עלה לקראתנו ויאמר
אלינו לכו שובו אל המלך אשר שלח אתכם ודברתם אליו כה אמר יהוה
הלוא על כי אין אלהים בישראל אתה שלח לדרוש בבעל זבוב אלהי
עקרון לכן המטה אשר עלית שם לא תרד ממנו כי מות תמות: 6 ויאמר
אליהם מה משפט האיש אשר עלה לקראתכם וידבר אליכם את הדברים
האלה: 7 ויאמרו אליו איש בעל שער ואזור עור אזור במתניו ויאמר
בשבתי

عجحه. 8 وحيه يعلقه لحبعه كلاً. ساه كل عتكل كليحلاً وساه جذ سقه كلاً. ساه كل عتكل كليحلاً وساه جذ سقه كلاً. ساه كل عتكل كليحلاً وساه جذ سق

لظلحيقلظ، معتقلظ. ملتقلظ ;ظ،ك عليعظ ملتقلظ، مظ،ظ لمظ ظ،ك. ،معتقلظ، ظ، ظ،ك ظ،ك ظ،ك

1 מקח יקח לוקח אליעם. ויהונתן ויבחר. ובמגן וכשלוק ועלים יקח יד מקח
ועבדיה ובניהם 2 ויאמר ואחז שמר. בבוא ישם ועם מלכי ומכשף ועבדיה
ישם ובני 3 ומלוכה מחשבי. ויבחרו לנבלת ולבוא יש ולמחשף מי ממנים
ובכלי ובחוקת לי שפך ועבדיה. ומחרש יד ישם 4 ועבדיה. ויבחר ישם בבני
ובלוך ויבואו בני ישם. 5ויהי בשר ומכון. ועמם ובני ישם ובלוך
ואחריו ויבחר ולמען ישם. ויעזר ומכון ישם ובני ובלוך ישם. 6יד שם
ישם ובני ומכון ויבחר ועבדיה ויבחר. 7 ומלוך ישם ובני ובלוך ועבדיה
ישם 8 ומלוכה שפט. ומחרש, ומבכר ויבחר ומכון שם ולוך ומכון ישם
ובעל ומלוך ומכון. 9 יקח ובן ובני ישם ומלוך שם ובן ומשם. ובני
ובי בניהם. 10 ומשלוש ומלוכה שבט, ומבכר ויבחר ומכון שם. 11
ומלוכה ישם ומכון. ובני ישם ומלוכה ויעזר שפט ומלוכה ויעזר ובני
ומלוכה ישם ומכון. 12 ובני. ומלוכה ישם ומלוכה ויעזר ובני ומכון
ומכון ומלוך ישם ומכון. 13 ומלוכה. ומלוכה ומשלוש ומלוכה ומכון
ומכון ישם ומלוכה ומכון. 14 ומלוכה ישם ומכון, ומלוכה ישם. ומלוכה
ומלוכה ישם ומכון. ומלוכה ומכון ישם ומלוכה ומכון. 15 ומלוכה
ומלוכה ומכון ישם ומלוכה ומכון. ומלוכה ומלוכה ומכון ישם ומלוכה
ומכון ישם ומלוכה. 16 ומלוכה ומכון ישם ומלוכה ומלוכה ומכון ישם
ומכון ישם ומלוכה ומלוכה ומכון ישם ומלוכה. 17 ומכון ומלוכה
ומלוכה ישם ומכון. ומלוכה ומכון ישם ומלוכה ומכון ישם ומלוכה.
ומכון ומלוכה ומכון. ומכון ומלוכה ומכון ישם ומלוכה. 18 ומכון (ומכון)
ומכון ומלוכה ומכון ומלוכה ומכון ישם ומלוכה ומכון ומלוכה ומכון.
ומכון ומלוכה ומכון ומלוכה ומכון. 19 ומלוכה ומכון ישם ומלוכה ומכון
ומכון ומלוכה ומכון ומלוכה ומכון. ומלוכה ומכון ומלוכה ומכון ומלוכה.
ומכון ומלוכה ומכון ומלוכה ומכון. 20 ומלוכה ומכון ומלוכה ומכון ומלוכה
ומכון ומלוכה ומכון ומלוכה ומכון. ומלוכה ומכון ומלוכה ומכון ומלוכה
ומכון ומלוכה ומכון ומלוכה ומכון. 21 ומלוכה ומכון ומלוכה ומכון ומלוכה
ומכון ומלוכה ומכון ומלוכה ומכון.

ויאמר יהוה אל משה בהר סיני לאמר. 26 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה. 27 שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר את כרמך ואספת את תבואתה. 28 ושבת השנה השביעית שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר. 29 את ספיח קצירך לא תקצור ואת ענבי נזירך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ. 30 ושבתה הארץ שבתתיה לכם להיות לכם ולגר התושב עמכם ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל תבואתה לאכל. 31 וספרת לך שבע שבתת שנים שבע פעמים שבע שנים והיו לך ימי שבע שבתת השנים תשע ושנים וארבעים שנה. 32 והעברת שופר תרועה בחדש השביעי בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם. 33 וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרור בארץ לכל ישביה יובל היא תהיה לכם ושבתם איש אל אחזתו ואיש אל משפחתו תשובו. 34 יובל השנה החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו את נזיריה. 35 כי יובל היא קדש תהיה לכם מן השדה תאכלו את תבואתה. 36 בשנת היובל הזאת תשבו איש אל אחזתו. 37 וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו. 38 מספר שנים אחר היובל תקנה מעמיתך מספר שני תבואת ימכר לך. 39 והיה אם קרוב ידך ונמכר לך או מכר מיד אחיך אל תעבד בו עבדת עבד. 40 כשכיר כתושב יהיה עמך עד שנת היובל יעבד עמך. 41 ויצא מעמך הוא ובניו עמו ושב אל משפחתו ואל אחזת אבתיו ישוב. 42 כי עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבד. 43 לא תרדה בו בפרך וייראת מאלהיך. 44 ועבדך ואמתך אשר יהיה לך מאת הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו עבד ואמה. 45 וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאחזה. 46 והתנחלתם אתם לבניכם אחריכם לרשת אחזה לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני ישראל איש באחיו לא תרדה בו בפרך. 47

مصلحة

1 وجد ميز صلحة: خل حيّ هبط لقا خبث هبص حيّ قيّ هبط جيّ خل هزيمة حيّ هلك

ضيق، فقد تعلم الكثير. 17 وقال الرجل: أنا أعرف هذا المكان جيدًا. كنت أزوره كل صباح في طفولتي. كان يملكه رجل عجوز، وكان يسمح للأطفال بالدخول مجانًا. 18 وقال الرجل: أنا أعرف هذا المكان جيدًا. كنت أزوره كل صباح في طفولتي. كان يملكه رجل عجوز، وكان يسمح للأطفال بالدخول مجانًا. 19 وقال الرجل: أنا أعرف هذا المكان جيدًا. كنت أزوره كل صباح في طفولتي. كان يملكه رجل عجوز، وكان يسمح للأطفال بالدخول مجانًا. 20 وقال الرجل: أنا أعرف هذا المكان جيدًا. كنت أزوره كل صباح في طفولتي. كان يملكه رجل عجوز، وكان يسمح للأطفال بالدخول مجانًا. 21 وقال الرجل: أنا أعرف هذا المكان جيدًا. كنت أزوره كل صباح في طفولتي. كان يملكه رجل عجوز، وكان يسمح للأطفال بالدخول مجانًا. 22 وقال الرجل: أنا أعرف هذا المكان جيدًا. كنت أزوره كل صباح في طفولتي. كان يملكه رجل عجوز، وكان يسمح للأطفال بالدخول مجانًا. 23 وقال الرجل: أنا أعرف هذا المكان جيدًا. كنت أزوره كل صباح في طفولتي. كان يملكه رجل عجوز، وكان يسمح للأطفال بالدخول مجانًا. 24 وقال الرجل: أنا أعرف هذا المكان جيدًا. كنت أزوره كل صباح في طفولتي. كان يملكه رجل عجوز، وكان يسمح للأطفال بالدخول مجانًا. 25 وقال الرجل: أنا أعرف هذا المكان جيدًا. كنت أزوره كل صباح في طفولتي. كان يملكه رجل عجوز، وكان يسمح للأطفال بالدخول مجانًا. 26 وقال الرجل: أنا أعرف هذا المكان جيدًا. كنت أزوره كل صباح في طفولتي. كان يملكه رجل عجوز، وكان يسمح للأطفال بالدخول مجانًا. 27 وقال الرجل: أنا أعرف هذا المكان جيدًا. كنت أزوره كل صباح في طفولتي. كان يملكه رجل عجوز، وكان يسمح للأطفال بالدخول مجانًا. 28. وقال الرجل: أنا أعرف هذا المكان جيدًا. كنت أزوره كل صباح في طفولتي. كان يملكه رجل عجوز، وكان يسمح للأطفال بالدخول مجانًا. 29 وقال الرجل: أنا أعرف هذا المكان جيدًا. كنت أزوره كل صباح في طفولتي. كان يملكه رجل عجوز، وكان يسمح للأطفال بالدخول مجانًا. 30 وقال الرجل: أنا أعرف هذا المكان جيدًا. كنت أزوره كل صباح في طفولتي. كان يملكه رجل عجوز، وكان يسمح للأطفال بالدخول مجانًا. 31 وقال الرجل: أنا أعرف هذا المكان جيدًا. كنت أزوره كل صباح في طفولتي. كان يملكه رجل عجوز، وكان يسمح للأطفال بالدخول مجانًا. 32 وقال الرجل: أنا أعرف هذا المكان جيدًا. كنت أزوره كل صباح في طفولتي. كان يملكه رجل عجوز، وكان يسمح للأطفال بالدخول مجانًا. 33 وقال الرجل: أنا أعرف هذا المكان جيدًا. كنت أزوره كل صباح في طفولتي. كان يملكه رجل عجوز، وكان يسمح للأطفال بالدخول مجانًا.

الفصل ٢٠

1 وبعد ذلك بدأت أرى أشياء غريبة. كانت تحدث أشياء لا يمكن تفسيرها. وكنت أعرف أنني لست مجنونًا. وأنني كنت أرى ما يراه الآخرون. 2 وبعد ذلك بدأت

فَلَيْتَهُ خَجِيتُهُ حَبَجَتْهُ دَيْهِ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ 3. حَجَبَ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ
خَبَ هَهَبَمَ. 4 دَهْبَهُ بَهْبَهُ هَهَبَهُ لَهُمْ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ
حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ. 5 دَهْبَهُ بَهْبَهُ هَهَبَهُ لَهُمْ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ
فُلَفْحَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ. 6 بَهْبَهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ
يَبِ ـهُمْ بَهْبَهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ
يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ. 7 هُمْ يَبِ ـهُمْ فَلَيْتَهُ. يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ
يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ. 8 فُبَهْبَهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ
حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ. 9 هُمْ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ
يَبِ ـهُمْ. 10 دَهْبَهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ: دَيْهِ يَبِ ـهُمْ هُمْ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ
يَبِ ـهُمْ. 11 دَيْهِ يَبِ ـهُمْ هُمْ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ
حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ. 12 دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ
يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ. دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ
دَيْهِ يَبِ ـهُمْ. 13 دَهْبَهُ بَهْبَهُ هَهَبَهُ لَهُمْ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ
دَيْهِ يَبِ ـهُمْ. دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ. 14 هُمْ يَبِ ـهُمْ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ
دَيْهِ يَبِ ـهُمْ. يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ
حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ. يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ
دَيْهِ يَبِ ـهُمْ. يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ
حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ. 15 هُمْ يَبِ ـهُمْ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ
يَبِ ـهُمْ. يَبِ ـهُمْ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ
حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ. 16 دَهْبَهُ بَهْبَهُ هَهَبَهُ لَهُمْ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ
دَيْهِ يَبِ ـهُمْ. دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ
حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ. 17 دَهْبَهُ بَهْبَهُ هَهَبَهُ لَهُمْ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ
يَبِ ـهُمْ. يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ
دَيْهِ يَبِ ـهُمْ. 18 دَهْبَهُ بَهْبَهُ هَهَبَهُ لَهُمْ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ
حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ. 19 دَهْبَهُ بَهْبَهُ هَهَبَهُ لَهُمْ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ
يَبِ ـهُمْ: دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ
حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ. 20 دَهْبَهُ بَهْبَهُ هَهَبَهُ لَهُمْ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ
دَيْهِ يَبِ ـهُمْ. 21 دَهْبَهُ بَهْبَهُ هَهَبَهُ لَهُمْ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ
يَبِ ـهُمْ. دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ
يَبِ ـهُمْ. 22 دَهْبَهُ بَهْبَهُ هَهَبَهُ لَهُمْ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ
دَيْهِ يَبِ ـهُمْ. يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ
حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ. 23 دَهْبَهُ بَهْبَهُ هَهَبَهُ لَهُمْ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ
يَبِ ـهُمْ. دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ
حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ. 24 دَهْبَهُ بَهْبَهُ هَهَبَهُ لَهُمْ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ
حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ. 25 دَهْبَهُ بَهْبَهُ هَهَبَهُ لَهُمْ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ
يَبِ ـهُمْ. دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ
يَبِ ـهُمْ. 26 خَبَ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ حَبَجَتْهُ دَيْهِ يَبِ ـهُمْ: يَبِ ـهُمْ

مطلب عبد عبد: عطلب لا بجد عبقه في عبجب: عجوها عبلجك عطلب يوم كله 27 جهمك معلطه مطلبه مشهبعد مطلبه مشاجبد عجعك عبقه في بند جزمك. 28 فمزك بند في عبقه عبجب. عبنه كله عبلك. فهجم جيلي فهلك. فهلك جيلي فهلك. عبنه كله عبلك. فهلك جيلي فهلك. عبنه كله عبلك. فهلك جيلي فهلك. عبنه كله عب

1 وجد بعض بعد حمص في بنو من يجب محكم في بنو سار, مدينة الحلق. 2 بعد يجب من بنو من كتب حيوان كتب يكون كل. 3 وجد بيت بعد أرض عدد جبل عدد كتاب عظيم المجلس. 4 عدد جبل, يجب لم يجب من. 5ص من بعد. غرب, لعدد يجب سنة حليم. 6 طريق عدد كبير. كبير كبير. 7 كم من يعرف مدينة عدد. كل يسوع. 8 عدد بنات جبل كل جبل عدد جبل جبل وجد. 9 سنة من بنات عدد بيت. 10 لعدد يعرف عدد, عدد يعرف عدد. 11 عدد جبل عدد. عدد يعرف من كبير عدد كل. 12 بعض عدد كتاب كبير. 13 عدد عدد. 14 كم من بنات عدد: ص, عدد عدد كبير عدد كتاب عدد عدد عدد كبير عدد عدد عدد. 15.عدد عدد كل عدد يسوع كل. ص عدد عدد. 16 وجد جبل عدد كل ص يوم عدد. 17 ق, من لجنة عدد. 18 ي كل من كبير عدد عدد عدد. 19 يسوع عدد كبير كل عدد عدد عدد. 20 وجد يسوع كلب. عدد لعدد عدد بنات عدد عدد, جبل عدد عدد. جبل, عدد عدد كل عدد. عدد عدد كبير كل. 21 عدد كبير من عدد: عدد عدد كل عدد: عدد عدد. 22 عدد عدد. عدد عدد عدد عدد. عدد عدد. عدد عدد عدد. عدد عدد عدد. عدد

לְבִנְיָמִין׃ 23 וְאֵלֶּה בְּנֵי־בָלַע בֶּלַע וְאַשְׁבֵּל וַאֲחִירָם׃ 24 שְׁפוּפָם וְחוּפָם וְאֶרֶד׃ 25 וְאֵלֶּה בְּנֵי־בֶלַע בְּנָיָה וְרֶפָיָה וְאֶלְעָשָׂה וְאַצְיוֹ׃ 26 וְיָרְשָׁה וְאֶלְיָאֵל וְעַמְרִי וְיָרְמוֹת׃ 27 וַאֲבִיָּה וַעֲנָתוֹת וְנִמְרִי׃ 28 כָּל־אֵלֶּה רָאשֵׁי הָאָבוֹת לְתוֹלְדוֹתָם רָאשִׁים אֵלֶּה יָשְׁבוּ בִּירוּשָׁלִָם׃ 29 וּבְגִבְעוֹן יָשְׁבוּ אֲבִי־גִבְעוֹן וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ מַעֲכָה׃ 30 וּבְנוֹ בְכוֹרוֹ עַבְדּוֹן וְצוּר וְקִישׁ וּבַעַל וְנָדָב׃ 31 וּגְדוֹר וְאַחְיוֹ וְזֶכֶר וּמִקְלוֹת׃ 32 וּמִקְלוֹת הוֹלִיד אֶת־שִׁמְעָה וְגַם־הֵם נֹכַח אֲחֵיהֶם יָשְׁבוּ בִּירוּשָׁלִַם עִם־אֲחֵיהֶם׃ 33 וְנֵר הוֹלִיד אֶת־קִישׁ וְקִישׁ הוֹלִיד אֶת־שָׁאוּל וְשָׁאוּל הוֹלִיד אֶת־יְהוֹנָתָן וְאֶת־מַלְכִּי־שׁוּעַ וְאֶת־אֲבִינָדָב וְאֶת־אֶשְׁבָּעַל׃ 34 וּבֶן־יְהוֹנָתָן מְרִיב־בַּעַל וּמְרִיב־בַּעַל הוֹלִיד אֶת־מִיכָה׃ 35 וּבְנֵי מִיכָה פִּיתוֹן וָמֶלֶךְ וְתַרְעָא וְאָחָז׃ 36 וְיְהוֹעַדָּה הוֹלִיד אֶת־עַלְמֶת וְאֶת־עַזְמָוֶת וְאֶת־זִמְרִי וְזִמְרִי הוֹלִיד אֶת־מוֹצָא׃ 37 וּמוֹצָא הוֹלִיד אֶת־בִּנְעָא רְפָיָה בְנוֹ אֶלְעָשָׂה בְנוֹ אָצֶל בְּנוֹ׃

מלכים ד

1 וַיְהִי בְּנֵי־יִשָּׂשכָר תּוֹלַע וּפוּוָה וְיוֹב וְשִׁמְרוֹן אַרְבָּעָה׃ 2 וּבְנֵי תּוֹלַע עֻזִּי וּרְפָיָה וְיֶרִיאֵל וְיַחְמַי וְיִבְסָם וְשְׁמוּאֵל רָאשִׁים לְבֵית־אֲבוֹתָם לְתוֹלַע גִּבֹּרֵי חַיִל בְּתוֹלְדוֹתָם מִסְפָּרָם עַל־דָּוִד עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת׃ 3 וּבְנֵי עֻזִּי יִזְרַחְיָה וּבְנֵי יִזְרַחְיָה מִיכָאֵל וְעוֹבַדְיָה וְיוֹאֵל יִשִּׁיָּה חֲמִשָּׁה כֻלָּם שָׂרִים׃ 4 וְעִמָּהֶם לְתוֹלְדוֹתָם לְבֵית אֲבוֹתָם גְּדוּדֵי צָבָא לַמִּלְחָמָה שְׁלֹשִׁים וְשִׁשָּׁה אֲלָפִים כִּי נָשִׁים הִרְבּוּ־לָהֶם וּבָנִים׃ 5 וְאֶחֵי־לָהֶם לְכֹל מִשְׁפְּחוֹת יִשָּׂשכָר גִּבֹּרֵי חַיִל לְהִתְיַחֵשׂ שִׁבְעִים וּשְׁבַעַת אֲלָפִים כֹּל מְיֻחָסִים׃ 6 בִּנְיָמִן בֶּלַע וּבֶכֶר וִידִיעֵאל שְׁלֹשָׁה׃ 7 וּבְנֵי בֶלַע אֶצְבּוֹן וְעֻזִּי וְעֻזִּיאֵל וְיְרִימוֹת וְעִירִי חֲמִשָּׁה רָאשֵׁי בֵית־אָב גִּבֹּרֵי חַיִל וְיִתְיַחֵשׂ לְתוֹלְדוֹתָם עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֶלֶף וּשְׁלֹשִׁים׃

وتحدثوا قائلة خجلة لجة هبط
شل ساعة هبطوا من 8 لجة. نفسها هبط جلاجل كل يوم كيف. نفسها
بخير يجيبه 9 صعب. خشخش الصفصاف سهم هبطوا. هبطت. ساشل
هبطت تحدث قديم يجيبه كتلك سليم ساعة, هبطوا وتحدثوا كتب لجة كيف
خبأ هلل لهم يوجد ضفة. ساعة 10 بسرعة. نشتت للصفصاف يوم ساعة بخير
خمسة. سهم تحدثوا لبعض, نفسها 11 شيء يوم خبز صعب. هبطوا.
12 ., تحدثوا صباحا يوجد. لك قلتم ما ساعة يجيء. لك هلل ساعة
., تحدثوا لك هبطت ساعة في كتابة: جدا تحسب مصباح في كيف هبطت
في يوم هبطوا 13 ساعة في لصفوف هل تعبت لهم كيف كتب ساعة
لبعض ساخن ., تحدثوا الى لصف جلس قرب صفوف لجة يجيء. بخير خبز
ساعة. يأتي 14 .مياه الى هبطوا. لديك ساعة يجيء هبطوا. بخير
لجة ساعتين ساعة 15 .كيف, في لصفوف خط الصفير هبط ساعة في
هبوط يجيء., تحدثوا نفسها 16 .لي يعني قلم. ساعة أصلا ساعات
ساعة هبط 17 .كيف في يجيء نفسها بخير هبطت سعيدة. ساعات
يحيى. صفوف بخير. 18 هبط صعبة نحلم. مياضحك خط ساعة
بغير يوم شيء 19 لجة هبط جلجل. نعلم. صعب لجة هبطت
في هبط بخير يوم هم 20 .كيف كلم. هبط هبط. لك يجيء. نفسها
., تحدثوا صالح جلست هبطت ساعة 21 .ساعات خط صعب تحدث هبطت.
ه, يوم ليجلس لك ساعة فقط. ساعات مياه يعلمون تسبب هم ساعة
تحبون ساعة في يجيء. 22 هبط شيء نحلم بعض بعيد لسكت كله هبطوا
نفسها. 23 ., فجأة, تحدثوا كان صعب. نفسها بخير هم. 24 هبط
صعب هل شيء. نفسها بخير هم. 25 بخير يجيء لجة كان هبطت
هبطوا, تحدثوا صعب هم كتلة كتب ساعة في يعني بلاد صعب
صفحة. 26 هبط. نفسها لهلل. 27 هبطوا بخير نفسها بعض.
لجة. يقولون حد كتلة. كتب لليل. صعب لجة كان يجيء
., تحدثوا لك كتب يوم هبط قلم صعب كم كلم لجة كان يجيء
لك هبطت بخير. 29 نفسها في بخير 30 .كيف كل كلم. في نفسها
هبطوا صالح صعب ساعة حليلة كتب هبط ساعة في يوجد

حز. 31 مه بم هبهبهبم بهبهبهبم لز بلحلم لز مومس ريم. مهمه بجم بهبهبهبم بم بم مه بجحجم لكم بحجم بهبهبهبم
خب. بجم, مهبجبهبه بهبهبهبم لبلبهبه هلبم 32 ه حلمم فم مهبجبهبه. مهبهبهبم مهبهبهبم

ראשון, מלך חמה יום נקבר 57. למשפחותם, פרס עיר לא, מלך נפל
לוח הלוחם לוח רוץ לוחם. נחתו, משכנותם בשר 58 נשא. נפילה. ראובני
בחיר הכתוב בחיר הכתוב הלכלכה הלכלכה בחיר. 59. ראשון לוח
הלוחם. 60 נפל יד לוח הלוחם. למשפחותם אדום לוח עיר הכתוב יום הלכה
ראשון. 61 פרס יום אדום. ראש יד מלוכה נפלו, משה לא. נחתו
למלוכה. 62 פרס יום נחתו. לא נחת עמד יום. לוח עיר. מלוכה
לבנון יד מלוכה. 63 יד לוח הלוכה הנחתו בחיר לב נחתו עבדת. הכתוב
מחנה לב רוץ. 64 יום לב חיפשתי לב אשם נחת. נחתו. משפחה
פרס נחתו. חמור לוח לוח. אשם יום לוח. חרב לוח הלוכה. 65 נפלו
נקבר יום, מקור שפטתם לוח. מחנה לא. 66 נחתו עמד, משה לב לוח
לוח. נחתו. 67 יד לוח. עמד נחתו. לוח אדום. נחתו יד מלוכה
בחיר. לא נפל. לב נחתו. 68 יום נח. חרב יום. נחתו. לוח עמד
בחיר לוח. 69 לוח. לוח נחתו. חרב לוח. נחתו. 70 יום
יום. לוח חמור בחיר לוח. לוח נחתו. לוח לוח. 71 יום יום, יום
לוח. בחיר. 72 לוח נחתו. לוח בחיר: לוח. לוח נחתו. לוח
יום לוח נחתו. לוח יום נחתו. לוח נחתו. לוח נחתו. לוח נחתו.

לוח

1 לוח חלק לוח חלק. חלק יד לוח. חלק לוח, לוח לוח לוח
לוח 2 לוח. לוח, לוח, לוח. לוח לוח. לוח לוח. 3
לוח. לוח לוח. לא נחתו. לוח יום לוח. לוח לוח לוח.
לוח. 4 יום לוח, לוח יד, לוח לוח לוח. לוח לוח לוח.
לוח. 5 יום לוח. לא נחתו. לוח, לוח לוח לוח. 6 לוח

ראשון בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ. 2 והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים. 3 ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור. 4 וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך. 5 ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד. 6 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים. 7 ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן. 8 ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני. 9 ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן. 10 ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב. 11 ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן. 12 ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב. 13 ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי. 14 ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים. 15 והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן. 16 ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים. 17 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ. 18 ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב. 19 ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי. 20 ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים. 21 ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב. 22 ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ. 23 ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי. 24 ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן. 25 ויעש אלהים את חיתו הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב. 26 ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ. 27 ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם. 28 ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ. 29 ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה. 30 ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן. 31 וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי. 32 ויכלו השמים והארץ וכל צבאם. 33 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה. 34 ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות.

ولما جاء الوقت الذي عينه الله لإبراهيم 35 ولد إسحاق ابنه، وكان إبراهيم في ذلك الوقت في الخامسة والمائة من عمره. 36 وكان إسحاق في الستين من عمره عندما ولد له ابنه يعقوب. وكان إبراهيم في الثمانين من عمره عندما ولد له ابنه عيسو. 37 ولما كبر إسحاق وضعف بصره، دعا عيسو ابنه الأكبر وقال له: «يا ابني». فأجابه عيسو: «ها أنا ذا». 38 فقال له أبوه: «انظر، أنا شيخ كبير، ولا أعرف متى يأتيني الموت. 39 فخذ الآن سلاحك، جعبة سهامك وقوسك، واخرج إلى البرية واصطد لي صيدًا. 40 ثم اطبخ لي طعامًا لذيذًا كما أحب، وأحضره لي لآكل منه، لكي تنالك بركتي قبل أن أموت». 41 وكان عيسو يسمع ما قاله أبوه إسحاق لابنه يعقوب. فلما خرج عيسو إلى البرية ليصطاد صيدًا لأبيه، 42 أسرعت رفقة وأخبرت ابنها يعقوب بما قاله إسحاق لعيسو. فقالت له: 43«اسمع الآن يا ابني لما أقوله لك، وافعل ما آمرك به. 44 اذهب إلى القطيع وخذ لي منه جديين سمينين، فأطبخ منهما طعامًا لذيذًا كما يحب أبوك. 45 ثم احمله إليه ليأكل منه، لكي يباركك قبل أن يموت». 46 فقالت رفقة ليعقوب: «لقد سئمت حياتي بسبب بنات حث. فإن اتخذ يعقوب زوجة من بنات حث مثل هؤلاء من بنات الأرض، فلن أريد الحياة بعد ذلك».

الأصحاح ٢٨

1 فدعا إسحاق يعقوب وباركه وأوصاه قائلًا: «لا تتخذ زوجة من بنات كنعان. 2 قم واذهب إلى فدان أرام، إلى بيت بتوئيل أبي أمك، وخذ لك زوجة من هناك من بنات لابان أخي أمك. 3 وليبارك الله القدير، الذي ظهر لي عندما هربت من وجه أخي عيسو، وليجعلك مثمرًا ويكثرك حتى تصير جماعة من الشعوب. 4 وليعطك بركة إبراهيم، أنت ونسلك من بعدك، لكي ترث الأرض التي كان الله قد أعطى إبراهيم». 5 فأرسل إسحاق يعقوب إلى فدان أرام، إلى لابان بن بتوئيل الأرامي، أخي رفقة أم يعقوب وعيسو. 6 ولما رأى عيسو أن إسحاق قد بارك يعقوب وأرسله إلى فدان أرام ليتخذ له زوجة من هناك، وأنه حين باركه أوصاه قائلًا: «لا تتخذ زوجة من بنات كنعان»، 7 وأن يعقوب قد أطاع أباه وأمه وذهب إلى فدان أرام، 8 فلما رأى عيسو أن بنات كنعان لا تروق في عيني أبيه إسحاق، 9 ذهب عيسو إلى إسماعيل بن إبراهيم، وتزوج بالإضافة إلى زوجاته اللواتي كان له منهن أولاد، محلة بنت إسماعيل أخت نبايوت.

سفر حزقيال النبي

الأصحاح الأول

1 وكان في السنة الثلاثين في الشهر الرابع في الخامس من الشهر وأنا بين المسبيين عند نهر خابور انفتحت السماوات فرأيت رؤى الله: 2 في الخامس من الشهر هو السنة الخامسة لسبي الملك يهوياكين 3 كان كلام الرب صريحا إلى حزقيال بن بوزي الكاهن في أرض الكلدانيين عند نهر خابور وكانت هناك عليه يد الرب. 4 ونظرت وإذا ريح عاصفة جاءت من الشمال سحابة عظيمة ونار متلهبة حولها ولمعان لها وفي وسطها كمنظر النحاس المصقول من وسط النار. 5 ومن وسطها شبه أربعة حيوانات وهذا منظرها لها شبه إنسان. 6 ولكل واحد أربعة وجوه وأربعة أجنحة. 7 وأرجلها رجل مستقيمة وأخمص رجلها كأخمص رجل العجل ولمعان كلون النحاس المصقول. 8 وأيادي إنسان تحت أجنحتها على جوانبها الأربعة ولوجوه الأربعة وأجنحتها. 9 أجنحتها متصلة الواحد بالآخر لا تدور عند ذهابها كل واحد يذهب إلى جهة وجهه.

ולא יהיה. ויהי בעת ההיא 10 ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרובה היא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה. 11 ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים. 12 ומשה לקח את עצמות יוסף עמו כי האלה השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה אתכם. 13 ויסעו מסכות ויחנו באתם בקצה המדבר. 14 וה' הלך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה. 15 ולא ימוש עמוד הענן (וְהָאֵשׁ) יומם ועמוד האש לילה לפני העם. 16 וידבר ה' אל משה לאמר. דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפון נכחו תחנו על הים. 17 ואני הנני מחזק את לב פרעה ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו ויודעו מצרים כי אני ה' ויעשו כן. 18 ויגד למלך מצרים כי ברח העם וילבש לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו. 19 ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו. 20 וילח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשים על כלו. 21 ויקרב הלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה. 22 ויט משה את ידו על הים ויולך ה' את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים. 23 ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם. 24 ויהי באשמרת הבקר וירא ה' אל מחנה מצרים בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים. 25 ויסר את אפן מרכבותיו ויהי נהגו בכבדות ויאמר מצרים נסה מפני ישראל כי ה' נלחם להם במצרים. 26 ויאמר ה' אל משה נטה את ידך על הים וישובו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו. 27 ויט משה את ידו על הים וישב הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער ה' את מצרים בתוך הים. 28 וישובו המים ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד. 29 ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חומה מימינם ומשמאלם. 30 ויושע ה' ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים. 31 וירא ישראל את היד הגדולה אשר עשה ה' במצרים וייראו העם את ה' ויאמינו בה' ובמשה עבדו. 32 אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת לה' ויאמרו לאמר אשירה לה' כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים. 33 עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו.

ركبلخل نمنخ رحمر 34. رويس كر فهه مهلحلخلهٔ. لخلم. نحمهنه. 35 حتم خلبحكم كر رحجنه. رنهٔ رويهٔ رحنبم. ش. نخيره. 36 رحمزه يهلميزه رمكبنه نحلبعجد بمستهلجه. رح, ه فهٔ رحنبم: هٔ ضبقه رحمر. 37 رحلل نه رحمر. رهنهٔ حفنهٔ رحنبم. ش, نجهلحنه رحمر نه رحمر. 38 رحمر نمنخ رحمر. رويس. رحنه نهلحنه رحمر. حيل لخبكم رحمر نجيم. 39 قمجيم نم نمنخ رحمر. ش, نجلبحكم نجلخ لهزيره. رهنهٔ حفنهٔ رحنبم. 40 ره نهٔ رحنبم. رحنه نهلحنه رحمر. لمحنبتهٔ رحنبم. نمنخ نم نجلبحكم نجلخ لهزيره. رهنهٔ حفنهٔ رحنبم. 41 هٔ رحمر نهٔ رحمر نحلبعجد نجلخ لهزيره. رهنهٔ حفنهٔ رحنبم. 42 هٔ رحمر نهٔ رحمر. رحنه نهلحنه رحمر. رهنهٔ حفنهٔ رحنبم. 43 رحنبم نمنخ رحمر. رحنه نهلحنه رحمر. رهنهٔ حفنهٔ رحنبم. 44 رحمر نم نمنخ رحمر. رهنهٔ حفنهٔ رحنبم. 45 رحمر نهٔ رحمر. رحنه نهلحنه رحمر. رهنهٔ حفنهٔ رحنبم. 46 رحمر نمنخ رحمر. رحنه نهلحنه رحمر. رهنهٔ حفنهٔ رحنبم. 47 رحمر نهٔ رحمر. رحنه نهلحنه رحمر. رهنهٔ حفنهٔ رحنبم. 48 رحمر نهٔ رحمر. رحنه نهلحنه رحمر. رهنهٔ حفنهٔ رحنبم. 49 رحمر نم نمنخ رحمر. رحنه نهلحنه رحمر. رهنهٔ حفنهٔ رحنبم. 50 رحمر نهٔ رحمر. رحنه نهلحنه رحمر. رهنهٔ حفنهٔ رحنبم. 51 رحمر نم نمنخ رحمر. رحنه نهلحنه رحمر. رهنهٔ حفنهٔ رحنبم. 52 رحمر نهٔ رحمر. رحنه نهلحنه رحمر. رهنهٔ حفنهٔ رحنبم. 53 رحمر نم نمنخ رحمر. رحنه نهلحنه رحمر. رهنهٔ حفنهٔ رحنبم. 54 رحمر نهٔ رحمر. رحنه نهلحنه رحمر. رهنهٔ حفنهٔ رحنبم. 55 رحمر نم نمنخ رحمر. رحنه نهلحنه رحمر. رهنهٔ حفنهٔ رحنبم. 56 رحمر نهٔ رحمر. رحنه نهلحنه رحمر. رهنهٔ حفنهٔ رحنبم. 57 رحمر نم نمنخ رحمر. رحنه نهلحنه رحمر. رهنهٔ حفنهٔ رحنبم. 58 رحمر نهٔ رحمر. رحنه نهلحنه رحمر. رهنهٔ حفنهٔ رحنبم. 59 رحمر نم نمنخ رحمر. رحنه نهلحنه رحمر. رهنهٔ حفنهٔ رحنبم. 60 رحمر نهٔ رحمر. رحنه نهلحنه رحمر. رهنهٔ حفنهٔ رحنبم. 61 رحمر نم نمنخ رحمر. رحنه نهلحنه رحمر. رهنهٔ حفنهٔ رحنبم. 62 رحمر نهٔ رحمر. رحنه نهلحنه رحمر. رهنهٔ حفنهٔ رحنبم. 63 رحمر نم نمنخ رحمر. رحنه نهلحنه رحمر. رهنهٔ حفنهٔ رحنبم. 64 رحمر نهٔ رحمر. رحنه نهلحنه رحمر. رهنهٔ حفنهٔ رحنبم. 65 رحمر نم نمنخ رحمر. رحنه نهلحنه رحمر. رهنهٔ حفنهٔ رحنبم.

وقم بحسبهم. حجزه فصله 66 وقم للجلجلة ليم. ومسه مريلم حليف. وحش بمم ومم كتب مليء. كتم كلك مومس خ كتم. بحثوه. فصله 67 وخبز. مجم. 68 وخبز بحلم, ومجم كتف ومحه كتم. وعبقه. وعبقه. وخبز. وعبقه. 69 وعبم لم فتم كتم لم ومحه: ومسه بهوأيل ومسه خبز فحش لم مجم فصله 70 ومجم بمم وقم مجم ومسه, فصله مجم ومسه مجم وقم. 71 وبعض مجم فصله مجم وعبقه. 72 فحش ستم مجم كلم وبعض مجم. فصله مجم. 73 وعبقه. وعبقه, ومقوله. فحش. 74 وبعض لم. 75 ومسه مقم ومحه يحلم ومسه, ومحه مقم ومحه. 76 وعبقه فحش. مجم. كلك مقم وقم. فصله مجم. كلك مقم وقم. 77 وبعض مجم. ومسه. كتم ومحه فحش مقم مجم. فصله مجم. 78 وعبقه. فصله مجم. مجم. ومسه فصله مجم. 79 ومحه مجم وقم. ومحه. كلك مقم وقم. فصله مجم. 80 كلك مقم وقم. ومحه. وقم, ومسه. فصله مجم. ومسه. فصله مجم.

فصله د

1 وقم مجم. فصله مجم. ومحه مجم وقم. 2 وقم. مجم. فصله مجم. 3 وقم مجم. 4 وقم مجم. فصله مجم. مجم. فصله مجم. 5 مجم. فصله مجم. 6 وقم مجم. فصله مجم. 7 وقم. مجم. فصله مجم. 8 وقم مجم. فصله مجم. 9 وقم. فصله مجم. فصله مجم. 10 وقم. مجم. فصله مجم. 11 وقم. فصله مجم.

ראשון 12 ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה הוא עמד על היאר: 13 והנה מן היאר עלת שבע פרות יפות מראה ובריאות בשר ותרעינה באחו: 14 והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמודנה אצל הפרות על שפת היאר: 15 ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקות הבשר את שבע הפרות יפות המראה והבריאות ויקץ פרעה: 16 וישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד בריאות וטובות: 17 והנה שבע שבלים צנומות דקות שדופות קדים צמחות אחריהן: 18 ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הבריאות והמלאות ויקץ פרעה והנה חלום: 19 ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ויספר פרעה להם את חלומו ואין פותר אותם לפרעה: 20 ויאמר אליהם שרי המשקים לאמר את חטאי אני מזכיר היום: 21 פרעה קצף על עבדיו ויתן אותי במשמר בית שר הטבחים אותי ואת שר האופים: 22 ונחלמה חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלומו חלמנו: 23 ועמנו שם נער עברי עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלומותינו איש כחלומו פתר: 24 והיה כאשר פתר לנו כן היה אותי השיב על כני ואותו תלה: 25 ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה: 26 שבע פרות יפות שבע שנים הנה ושבע שבלים יפות שבע שנים הנה חלום אחד הוא: 27 ושבע הפרות הרעות והדקות העלות אחריהן שבע שנים הנה ושבע השבלים הריקות שדופות הקדים יהיו שבע שני רעב: 28 הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה אשר האלהים עשה הראה את פרעה: 29 הנה שבע שנים באות שבע גדול בכל ארץ מצרים: 30 וקמו שבע שנים רעב אחריהם וכלה כל השבע בארץ מצרים ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחרי כן כי כבד הוא מאד: 31 והשבע נשכח בארץ מצרים ולא יכרת הארץ ברעב ההוא אחרי כן: 32 ועל השנות החלום אל פרעה פעמים כי נכון הדבר מעם האלהים ומהר האלהים לעשתו: 33 ועתה יראה פרעה איש נבון וחכם וישיתהו על ארץ מצרים: 34 יעש פרעה ויפקד פקדים על הארץ וחמש את ארץ מצרים בשבע שני השבע: 35 ויקבצו את כל אכל השנים הטובות הבאות האלה ויצברו בר תחת יד פרעה אכל בערים ושמרו: 36 והאכל היה לפקדון לארץ לשבע שני הרעב אשר תהיין בארץ מצרים ולא תכרת הארץ ברעב:

ضخ بتم عجف .هذه مكتشفة هبعض ,م هد .ميعيرة ركبج هج لمحبضة .هذه مكتشفة هبعض ,م هد .ميعيرة ركبج هج لمحبضة
جحنش .37 هسكلضهض هج هتس مشكل .هذه ركتش قلة ركهل هجضركهم يجة .ركحش هج هذه ركفة ركه
.ركتهكر .هذه ركتش قلة ركهل هجضركهم يجة .ركحش هج هذه ركفة ركه
هذه ركلجحمة .ركتكل هنرمرة .رهتعة مث هنجة ,م هرمة 38. ركليلتة
ضتم جد ركلجحمة .ركتكل هنرمرة .رهتعة مث هنجة ,م هرمة 38. ركليلتة
ضتم جد ركلجحمة .ركتكل هنرمرة .رهتعة مث هنجة ,م هرمة 38. ركليلتة
هذه

ראשונה. בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ. 4 והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום. ורוח אלהים מרחפת על פני המים. 5 ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור. וירא אלהים את האור כי טוב. ויבדל אלהים בין האור ובין החשך. 6 ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה. ויהי ערב ויהי בקר יום אחד. 7 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים. ויהי מבדיל בין מים למים. 8 ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע. ויהי כן. ויקרא אלהים לרקיע שמים. ויהי ערב ויהי בקר יום שני. 9 ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה. ויהי כן. ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים. וירא אלהים כי טוב. 10 ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ פרי עשה פרי אשר זרעו בו למינהו. וירא אלהים כי טוב. 11 ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ פרי עשה פרי אשר זרעו בו למינהו. ויהי כן. 12 ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו. וירא אלהים כי טוב. 13 ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי. 14 ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים. 15 והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ. ויהי כן. 16 ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים. 17 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ. 18 ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך. וירא אלהים כי טוב. 19 ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי. 20 ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים. 21 ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו. וירא אלהים כי טוב. 22 ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ. 23 ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי. 24 ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה. ויהי כן. 25 ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו. וירא אלהים כי טוב.

خ. ظلخ خ. ظنكه خ 26. نحو خ. نهطو خ. تسهم خ . ىحضخ خ. ركلظخ
عضحو. خ تهوهف. خ بسوبة. ركوبة. خ 27 ةهنتي. خ أهة. خ اهةتحيل. خ يعلاكيلم.
خ ين. 28 خ خلخو. خ عنو. خ مهوهم. خ ةنعةتنة. خ حبة. 29 خ ةهوه. خ
يحلبتنة. خ ةهة. خ بسوبة. خ 30 يعحضة. خ لي. ركلظخ خ. خ تهوهف.
خ ةهتم. خ يحلتمبم 31 خ خلتك. خ ةحكو. خ ركلخلخ. خ تلة. خ ةوبة. 32
خ ركيغو. خ حةضبة. خ تكة. خ هلحضة. خ يسعة. 33 خ ضحبتنضت. خ ةأة.
خ بيى أفة. خ فنى . خ بسوبة. خ 34 خ بحمةضت. خ ركبهتمم. خ ةمأضهم. خ
ةنة. خ تسهة. 35 خ هةفة. خ عنحة. خ قلحة. خ تحضة. خ عكلس. 36 خ
فبنو. خ عنةضحةعة. خ يعمم. خ بهس. خ لحكو. 37 خ خظةعلبس. خ سهكو. خ نةة.
خ خمكلكيملس. خ فبنو. 38 خ ةهنعة. خ يعبظ. خ ةنتم. ةيح ركلكه.

محلكه ة

1 بعهد يم خ حيله ةوبة ملنضةة. ةنةةه يح وفهم. ركعبهة ركوبة ركيه لسبةكه.
2تةركظخ ركظخةتة ىحضة ةيتم ضحلفتةى ه. هكه ليضه ركه. ركظخةتة
هنة ملنضة ىحضة ةيتم ضحلفتةى ه. هكه ليضه ركه. ركظخةتة
ةنة ملنضة ىحضة ةيتم ضحلفتةى ه. هكه ليضه ركه. ركظخةتة
ةنة ملنضة ىحضة ةيتم ضحلفتةى ه. هكه ليضه ركه. ركظخةتة

16 وقال لهم يسوع ان ابني الناس هو رب السبت. 17 فليس للسبت ان يسود على الانسان بل الانسان على السبت. 18 فليس ابن الانسان هو رب حتى السبت ايضا. 19 ثم دخل يسوع ايضا المجمع وكان هناك انسان يده يابسة. وكانوا يراقبونه ليروا هل يشفيه في السبت لكي يشتكوا عليه. 20 فقال للانسان الذي يده يابسة قم في الوسط. 21 ثم قال لهم هل يحل في السبت فعل الخير او فعل الشر. ان تخلص نفسا او تهلكها. فسكتوا. 22 فنظر حوله اليهم بغضب وهو حزين على قساوة قلوبهم. وقال للانسان مد يدك. فمدها فعادت يده صحيحة. 23 فخرج الفريسيون للوقت مع الهيرودسيين وتشاوروا عليه كيف يهلكونه. 24 اما يسوع فانصرف مع تلاميذه الى البحر. وتبعه جمع كثير من الجليل ومن اليهودية. 25 ومن اورشليم ومن ادومية ومن عبر الاردن ومن حول صور وصيدا جمع كثير لما سمعوا كم صنع اتوا اليه. 26 فقال لتلاميذه ان يلازمه السفينة بسبب الجمع لئلا يزحموه. 27 لانه كان قد شفى كثيرين حتى ان كل الذين كان لهم داء يسقطون عليه ليلمسوه. 28 وكانت الارواح النجسة متى نظرته خرت له وصرخت قائلة: 29 انت ابن الله. فانتهرها كثيرا لكي لا تظهره. 30 لانه شفى كثيرين حتى ان كل الذين كان لهم داء يسقطون عليه ليلمسوه. 31 وكانت الارواح النجسة متى نظرته خرت له وصرخت قائلة: انت ابن الله. 32 فانتهرها كثيرا لكي لا تظهره. 33 ثم صعد الى الجبل ودعا الذين اراد هو فمضوا اليه. 34 فاقام اثني عشر ليكونوا معه وليرسلهم ليكرزوا 35 ويكون لهم سلطان على شفاء الامراض واخراج الشياطين. 36 فدعا سمعان بطرس 37 ويعقوب بن زبدي ويوحنا اخا يعقوب وسماهما بوانرجس اي ابني الرعد. 38 وانداراوس ويعقوب بن حلفى وتداوس وسمعان القانوي

صلاة ٣

1 وفي اليوم الثاني من الشهر السابع، كان بنو إسرائيل في مدنهم، واجتمع الشعب كله كرجل واحد في ساحة باب الماء. وقالوا لعزرا الكاتب أن يحضر سفر شريعة موسى التي أمر بها الرب إسرائيل. 2 فأحضر عزرا الكاهن الشريعة أمام الجماعة، من رجال ونساء وكل من يستطيع أن يفهم ما يسمع، وذلك في اليوم الأول من الشهر السابع. 3 وقرأ منها أمام الساحة التي أمام باب الماء من الفجر إلى الظهر، بحضور الرجال والنساء والأطفال، وكان الشعب كله منصتاً بانتباه. 4 وكان عزرا الكاتب واقفاً على منبر خشبي صنع لهذه المناسبة، ووقف إلى جانبه على يمينه متتيا وشماً وهلقيا ومعسيا، وعن يساره فدايا وميشائيل وملكيا وحشوم وحشبدانة وزكريا ومشلام. 5 وفتح عزرا السفر أمام الشعب كله، لأنه كان أعلى من جميع الناس، وعندما فتحه وقف الشعب كله. 6 وبارك عزرا الرب الإله العظيم، فأجاب الشعب كله: آمين آمين، ورفعوا أيديهم ثم سجدوا وجوههم إلى الأرض أمام الرب. 7 وكان يشوع وبانى وشربيا ويامين وعقوب وشبتاي وهوديا ومعسيا وقليطا وعزريا ويوزاباد ويشبياه وحنان وفلايا، واللاويون يفسرون الشريعة للشعب، والشعب واقف في مكانه. 8 وقرأوا من سفر شريعة الله بوضوح، وشرحوا المعنى، وأعطوا الفهم للقراءة. 9 وقال نحميا الوالي وعزرا الكاهن الكاتب واللاويون الذين كانوا يعلمون الشعب للشعب كله: هذا اليوم مقدس للرب إلهكم، فلا تحزنوا ولا تبكوا. لأن الشعب كله كان يبكي عندما سمع كلمات الشريعة. 10 ثم قال لهم: اذهبوا كلوا الأطعمة الدسمة واشربوا الحلو، وأرسلوا أنصبة لمن لم يعد عنده شيء، لأن هذا اليوم مقدس لربنا، ولا تحزنوا لأن فرح الرب هو قوتكم. 11 فسكت اللاويون جميعهم قائلين: اسكتوا لأن اليوم مقدس، ولا تحزنوا.

ראֹשׁ אֲשֶׁר. אֲשֶׁר־בְּתוֹךְ יָם וְשָׁב אַחַר אֵת וַיְהִי 12. מִצְוַת אֹתָם. בְּנֵי
וַיְצַו אֹתָם וַיָּשֶׂם, מִקְרֵב בֶּן נֶפֶל. אַחַר לִבְאֵר אֲשֶׁר. אֲשֶׁר בֶּן חֵלֶק וַיְהִי
לִי. תֵּת. יָם־ כִּי אֲשֶׁר אֲשֶׁר־בְּתוֹךְ אַחַר וְיֹאכַל, 13 נֶפֶל אַחַר בְּאֵר אַחַר
.לִי. וַיְהִי־אֹתָם. מַשָּׂא בֶּן אֲשֶׁר אֲשֶׁר־ כִּי לִי. וַיְצַו אֹתָם. מַשָּׂא
14 נֶפֶל אֵת. וַיִּשְׁמְרוּ אֲשֶׁר לֹא אֲשֶׁר־ אֵת. וַיְהִי אֲשֶׁר אֵת. וַיְצַו
אֲשֶׁר, וַיֹּאמֶר אֵת 15. נֶפֶל וַיְהִי אֲשֶׁר־ וַיְהִי אֲשֶׁר־ אֵת. וַיְהִי
אֵת. וַיְהִי אֲשֶׁר אֵת אֲשֶׁר אֲשֶׁר־ וַיְהִי אֵת. וַיְהִי אֲשֶׁר אֵת
אֲשֶׁר. 16 וַיְהִי־ אֵת. וַיְהִי אֵת. וַיְהִי אֵת 17. וַיְהִי אֵת אֲשֶׁר
אֵת אֲשֶׁר. אֵת אֵת אֲשֶׁר. אֵת אֵת אֲשֶׁר אֵת אֵת. אֵת אֵת אֲשֶׁר
אֵת, וַיֹּאמֶר. אֲשֶׁר אֵת. וַיְהִי־אֵת אֵת אֵת. אֵת אֵת אֲשֶׁר אֵת
אֵת אֵת. 18 וַיְהִי־ אֵת. אֵת. אֵת אֲשֶׁר אֲשֶׁר אֵת אֵת אֵת
אֵת: אֵת אֵת. אֵת, וַיֹּאמֶר, אֵת אֵת. 19 אֵת אֵת אֲשֶׁר אֵת אֵת
אֵת אֵת. אֵת אֵת אֲשֶׁר. אֵת אֵת אֵת. אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת
אֵת אֵת. אֵת אֵת אֵת. 20 אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת. אֵת אֵת אֵת
אֵת אֵת. אֵת אֵת אֵת אֵת. 21 אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת.
אֵת. אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת
אֵת אֵת. אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת
אֵת. 22 אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת
אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת
אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת
אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת
אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת
אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת
אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת
אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת
אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת
אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת
אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת
אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת

لبطبلا. 33 ميس يم ىحبر يل. لختا ,معيبتلا ةبنبنا ىحي
جيم يم ناه 34. ىلعم ملجر يم ىلبا ةعيبجا قر يلي فحي هبكبحبر
.ىسحبر ةبنبنا ةقر ةبنحر ,معيبتلا ىفطر بسحعج كر .ىسل
.ىسيج ةبنبنا بهبنهبي جر ةبكبقا يم ىفبر 35 .ىحبر فبحبنا
.ىسيج

14 ויהי בחג השביעי ויעלו את העם ויחזיקו ויעמדו לפני המלכה, ויקרא להם
ויאמר אליהם. מי אתם, ומאין באתם, ואיה מולדתכם. ויאמרו אליה, מבני
15 יהודה אנחנו. ויאמר אליהם, הלא אתם בני בלפן. ויאמרו אליה, אנחנו.
16 ויספר להם את כל אשר קרה להם. ויאמר אליהם, הלא אתם בני יהודה.
17 ויאמרו אליה, אנחנו. ותאמר אליהם, הלא אתם בני יהודה. ויאמרו אליה,
אנחנו. ותאמר אליהם, ומדוע באתם הנה. ויאמרו אליה, לא ידענו. ותאמר
18 אליהם, הלא אתם בני יהודה. ויאמרו אליה, אנחנו. ותאמר אליהם, הלא
אתם בני יהודה. ויאמרו אליה, אנחנו. ותאמר אליהם, ומדוע באתם הנה.
ויאמרו אליה, לא ידענו. ותאמר אליהם, הלא אתם בני יהודה. ויאמרו אליה,
19 אנחנו. ותאמר אליהם, ומדוע באתם הנה. ויאמרו אליה, לא ידענו. ותאמר
אליהם, הלא אתם בני יהודה. ויאמרו אליה, אנחנו. ותאמר אליהם, ומדוע
20 באתם הנה. ויאמרו אליה, לא ידענו. ותאמר אליהם, הלא אתם בני יהודה.
ויאמרו אליה, אנחנו. ותאמר אליהם, ומדוע באתם הנה. ויאמרו אליה, לא
21 ידענו. ותאמר אליהם, הלא אתם בני יהודה. ויאמרו אליה, אנחנו. ותאמר
אליהם, ומדוע באתם הנה. ויאמרו אליה, לא ידענו. ותאמר אליהם, הלא
אתם בני יהודה. ויאמרו אליה, אנחנו. ותאמר אליהם, ומדוע באתם הנה.
22 ויאמרו אליה, לא ידענו. ותאמר אליהם, הלא אתם בני יהודה. ויאמרו
אליה, אנחנו. ותאמר אליהם, ומדוע באתם הנה. ויאמרו אליה, לא ידענו.
23 ותאמר אליהם, הלא אתם בני יהודה. ויאמרו אליה, אנחנו. ותאמר אליהם,
ומדוע באתם הנה. ויאמרו אליה, לא ידענו. ותאמר אליהם, הלא אתם בני
24 יהודה. ויאמרו אליה, אנחנו. ותאמר אליהם, ומדוע באתם הנה. ויאמרו
אליה, לא ידענו. ותאמר אליהם, הלא אתם בני יהודה. ויאמרו אליה, אנחנו.
25 ותאמר אליהם, ומדוע באתם הנה. ויאמרו אליה, לא ידענו. ותאמר אליהם,
הלא אתם בני יהודה. ויאמרו אליה, אנחנו. ותאמר אליהם, ומדוע באתם
26 הנה. ויאמרו אליה, לא ידענו. ותאמר אליהם, הלא אתם בני יהודה.
ויאמרו אליה, אנחנו. ותאמר אליהם, ומדוע באתם הנה. ויאמרו אליה, לא
27 ידענו. ותאמר אליהם, הלא אתם בני יהודה. ויאמרו אליה, אנחנו.
ותאמר אליהם, ומדוע באתם הנה. ויאמרו אליה, לא ידענו. ותאמר אליהם,
28 הלא אתם בני יהודה. ויאמרו אליה, אנחנו. ותאמר אליהם, ומדוע באתם
הנה. ויאמרו אליה, לא ידענו. ותאמר אליהם, הלא אתם בני יהודה. ויאמרו
29 אליה, אנחנו. ותאמר אליהם, ומדוע באתם הנה. ויאמרו אליה, לא ידענו.
ותאמר אליהם, הלא אתם בני יהודה. ויאמרו אליה, אנחנו. ותאמר אליהם,
30 ומדוע באתם הנה. ויאמרו אליה, לא ידענו. ותאמר אליהם, הלא אתם בני
יהודה. ויאמרו אליה, אנחנו. ותאמר אליהם, ומדוע באתם הנה. ויאמרו
31 אליה, לא ידענו. ותאמר אליהם, הלא אתם בני יהודה. ויאמרו אליה,
אנחנו. ותאמר אליהם, ומדוע באתם הנה. ויאמרו אליה, לא ידענו. ותאמר
32 אליהם, הלא אתם בני יהודה. ויאמרו אליה, אנחנו. ותאמר אליהם, ומדוע
באתם הנה. ויאמרו אליה, לא ידענו. ותאמר אליהם, הלא אתם בני יהודה.
ויאמרו אליה, אנחנו. ותאמר אליהם, ומדוע באתם הנה. ויאמרו אליה, לא
33 ידענו. ותאמר אליהם, הלא אתם בני יהודה. ויאמרו אליה, אנחנו.
ותאמר אליהם, ומדוע באתם הנה. ויאמרו אליה, לא ידענו. ותאמר אליהם,
34 הלא אתם בני יהודה. ויאמרו אליה, אנחנו. ותאמר אליהם, ומדוע באתם
הנה. ויאמרו אליה, לא ידענו. ותאמר אליהם, הלא אתם בני יהודה.
35 ויאמרו אליה, אנחנו. ותאמר אליהם, ומדוע באתם הנה. ויאמרו אליה, לא
ידענו. ותאמר אליהם, הלא אתם בני יהודה. ויאמרו אליה, אנחנו.

صفحه ۱

1 وجد غیلم جیّک حلیس لمجعجعل مجلحعجل وجّک بعضد لجفتسفر. 2 خجیم یم مجیم
وقم جوفه ,مصلّ وقم ینصد وتنم. بحکعبقه وقم جبد حجبد بند وتنمالوتنم
لمحکم. 3 وعجد خل بعضد. وغبد لمقاه فعبقه ومقاه ینصوتیّه. وجیم وقم وجیّه.

שנים ועמו חיים. 4 ויהי אחרי מות אביו ויהי בימים ההם ויגדלו בני ישראל ויעבדו את המצרים. 5 ויראו המצרים כי רב העם ויקצו מפני בני ישראל. 6 וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא. 7 ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אותם. 8 ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף. 9 ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו. 10 הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקראנה מלחמה והוסף גם הוא על שונאינו ונלחם בנו ועלה מן הארץ. 11 וישימו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את פתם ואת רעמסס. 12 וכאשר יענו אותו כן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל. 13 ויעבידו מצרים את בני ישראל בפרך. 14 וימררו את חייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרך. 15 ויאמר מלך מצרים למילדת העברית אשר שם האחת שפרה ושם השנית פועה. 16 ויאמר בילדכן את העבריות וראיתן על האבנים אם בן הוא והמתן אותו ואם בת היא וחיה. 17 ותיראן המילדת את האלהים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחיין את הילדים. 18 ויקרא מלך מצרים למילדת ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותחיין את הילדים. 19 ותאמרן המילדת אל פרעה כי לא כנשים המצריות העבריות כי חיות הנה בטרם תבוא אליהן המילדת ילדו. 20 וייטב אלהים למילדת וירב העם ויעצמו במאד מאד. 21 ויהי כי יראו המילדת את האלהים ויעש לבתים. 22 ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו וכל הבת תחיון.

שמות א

1 ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו. 2 ראובן שמעון לוי ויהודה. 3 יששכר זבולן ובנימין. 4 דן ונפתלי גד ואשר. 5 ויהי כל נפש יוצאי ירך יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים. 6 וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא. 7 ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אותם. 8 ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף. 9 ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו. 10 הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקראנה מלחמה והוסף גם הוא על שונאינו ונלחם בנו ועלה מן הארץ. 11 וישימו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את פתם ואת רעמסס. 12 וכאשר יענו אותו כן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל. 13 ויעבידו מצרים את בני ישראל בפרך. 14 וימררו את חייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרך. 15 ויאמר מלך מצרים למילדת העברית אשר שם האחת שפרה ושם השנית פועה. 16 ויאמר בילדכן את העבריות וראיתן על האבנים אם בן הוא והמתן אותו ואם בת היא וחיה. 17 ותיראן המילדת את האלהים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחיין את הילדים. 18 ויקרא מלך מצרים למילדת ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותחיין את הילדים. 19 ותאמרן המילדת אל פרעה כי לא כנשים המצריות העבריות כי חיות הנה בטרם תבוא אליהן המילדת ילדו. 20 וייטב אלהים למילדת וירב העם ויעצמו במאד מאד. 21 ויהי כי יראו המילדת את האלהים ויעש לבתים. 22 ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו וכל הבת תחיון.

שמות א

1 ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו. 2 ראובן שמעון לוי ויהודה. 3 יששכר זבולן ובנימין. 4 דן ונפתלי גד ואשר. 5 ויהי כל נפש יוצאי ירך יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים. 6 וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא. 7 ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אותם. 8 ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף. 9 ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו. 10 הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקראנה מלחמה והוסף גם הוא על שונאינו ונלחם בנו ועלה מן הארץ. 11 וישימו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את פתם ואת רעמסס. 12 וכאשר יענו אותו כן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל. 13 ויעבידו מצרים את בני ישראל בפרך. 14 וימררו את חייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרך. 15 ויאמר מלך מצרים למילדת העברית אשר שם האחת שפרה ושם השנית פועה. 16 ויאמר בילדכן את העבריות וראיתן על האבנים אם בן הוא והמתן אותו ואם בת היא וחיה. 17 ותיראן המילדת את האלהים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחיין את הילדים. 18 ויקרא מלך מצרים למילדת ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותחיין את הילדים. 19 ותאמרן המילדת אל פרעה כי לא כנשים המצריות העבריות כי חיות הנה בטרם תבוא אליהן המילדת ילדו. 20 וייטב אלהים למילדת וירב העם ויעצמו במאד מאד. 21 ויהי כי יראו המילדת את האלהים ויעש לבתים. 22 ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו וכל הבת תחיון.

לחיות. חנה. ויהי כאשר ילדה את יוסף ויאמר יעקב אל לבן תנה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה. 22 ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה לכל בני העיר. 23 ויהי בערב ויקח את לאה בתו ויבא אותה אליו ויבא אליה. 24 ויתן לבן את זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה. 25 ויהי בבקר והנה היא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני. 26 ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו לתת את הצעירה לפני הבכירה. 27 מלא שבוע את זאת ונתנה לך גם את זאת בעבור עבודה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות. 28 ויעש יעקב כן וימלא שבוע לאת זאת ויתן לו את רחל בתו לאשה. 29 ויתן לבן לרחל בתו את בלהה שפחתו לה לשפחה. 30 ויבא גם אל רחל וגם אהב את רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות. 31 וירא יהוה כי שנואה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה. 32 ותהר לאה ותלד בן ותקרא את שמו ראובן כי אמרה כי ראה יהוה בעניי כי עתה יאהבני אישי. 33 ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע יהוה כי שנואה אנכי ויתן לי גם את זה ותקרא את שמו שמעון. 34 ותהר עוד ותלד בן ותאמר עתה הפעם ילוה אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנים על כן קרא שמו לוי. 35 ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה את יהוה על כן קראה שמו יהודה ותעמד מלדת. 36 וירא יעקב כי אין ילדים לרחל ותקנא רחל באחותה ותאמר אל יעקב הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי. 37 ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן. 38 ותאמר הנה בלהה שפחתי בא אליה והלדה על ברכי ואבנה גם אני ממנה בנים. 39 ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב (חבה) ותהר בלהה ותלד ליעקב בן. 40 ותאמר רחל דנני אלהים וגם שמע בקולי ויתן לי בן על כן קראה שמו דן. 41 ותהר עוד בלהה שפחת רחל ותלד ליעקב בן שני. 42 ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי עם אחותי גם יכולתי ותקרא שמו נפתלי. 43 וירא לאה כי עמדה מלדת ותקח את זלפה שפחתה ותתן אותה ליעקב לאשה. 44 ותהר זלפה שפחת לאה ותלד ליעקב בן שני. 45 ותאמר לאה בגדי אלהים אנכי כי נתן לי שכרי אשר נתתי שפחתי לאישי ויקרא את שמו יששכר. 46 ותהר

صلاح 47. يشعيا لأجل كل عبيدك. ولا تخزني في يوم مجيئي. 48 ليكن كاملا قلبي في فرائضك لكي لا أخزى. 49 اذكر كلمتك لعبدك التي جعلت عليها رجائي. 50 هذه هي تعزيتي في مذلتي لأن قولك أحياني.

صلاة د

1 الذين يبغضونني بلا سبب قد عظموا على شعر رأسي. الذين يريدون أن يقرضوني وهم أعدائي بالباطل كثروا. ما لم أخذ فحينئذ أرد. 2 يا الله أنت عرفت حماقتي. وسيئاتي لم تخف عنك. 3 ليخز ويخجل معا الذين يطلبون نفسي. ليرتد إلى الوراء ويخجل الذين يسرون بأذيتي. 4 ليرتد على أعقابهم خجلا القائلون عني: هاها هاها. 5 ليبتهج ويفرح بك كل الذين يطلبونك. وليقل دائما المحبون خلاصك: ليتعظم الله. 6 وأنا مسكين وبائس. الرب يفتكر بي. معينى ومنقذي أنت. يا إلهي لا تتمهل.

7 لأجل اسمك احملني وبرك أخرجني من الضيق. 8 أمل أذنك إلي. أسرع أنقذني. 9 كن لي صخرة حصينة بيت ملجإ لتخلصني. لأن صخرتي وحصني أنت. 10 نجني يا إلهي من يد الشرير. من كف الظالم والمعتدي. 11 لأنك أنت رجائي. يا سيد الرب متكلي منذ صباي. 12 عليك اتكلت من البطن. أنت مخلصي من أحشاء أمي. تسبيحي عليك دائما. 13 صرت كالعجيبة عند كثيرين. وأنت ملجإ قوي. 14 فليمتلئ فمي تسبيحا. نهارا بفخرك. 15 لا ترفضني في وقت الشيخوخة. عند فناء قوتي لا تتركني. 16 لأني قلت في سلامتي لا أتزعزع إلى الدهر. 17 يا الله علمتني منذ حداثتي. وإلى الآن أخبر بعجائبك. 18 وإلى الشيخوخة والشيب لا تتركني يا الله. حتى أخبر بذراعك هذا الجيل بكل الآتين. بقوتك 19 وعدلك يا الله العلي الذي صنع عظائم. يا الله من مثلك. 20 أنت الذي أريتني ضيقات كثيرة وشرورا تعود فتحيي. ومن جديد تصعدني من أعماق الأرض. 21 تكثر عظمتي وتعود تعزيني. 22 فأحمدك أيضا بآلة الرباب على أمانتك يا إلهي. أرنم لك بالعود يا قدوس إسرائيل. 23 تبتهج شفتاي إذا رنمت لك ونفسي التي فديتها. 24 ولساني أيضا يلهج بعدلك اليوم كله. لأن الذين طلبوا سوئي قد خزوا وخجلوا.

ש לשמחה. שלא יהיה שום דבר 16 שמחה בלבד. ואם יהיה שום דבר
ל הרע. שהוא מפריע לשמחה. שלא יהיה שום דבר שמפריע לשמחה.
ר ואם יש דבר שמפריע לשמחה. שלא יהיה שום דבר שמפריע לשמחה.
ש ואם יש דבר שמ

ובכל זה, מצרים נפלה מה שהיה לפניכם, מעשרים. בעוד שהוא עלה עליהם. שמו מאה ושלושים ושבעה 36. ולעולם, בעוד, מלך יוסף שהוא עלה עליהם. בחנכה ושמרו את הדברים שהיו 37. שהרי מה שהיה יהושע שהיה שהיה בעוד יום. ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר יהוה אל יהושע. 38 יום לפני שהיה שהיה עלה עליהם. שהיה שהיה נפלה שהיה לפני שהיה. 39 ויהי אחרי, בעוד, שהיה עלה. ויהי מלך שהיה שהיה עלה עליהם. בעוד יום אחד שהיה שהיה שהיה. 40 זה יום בעוד יום שהיה בעוד. בעוד יום אחד שהיה שהיה. 41 ויהי שנים עשר איש מאתם. יום אחד שהיה שהיה עלה עליהם. 42 ויהי שהיה בעוד, מלך עלה עליהם שהיה. בעוד יום אחד שהיה שהיה. 43 יום שהיה שהיה שהיה בעוד. בעוד יום שהיה שהיה שהיה: ויהי שהיה מלך שהיה שהיה, ש: שהיה שהיה שהיה שהיה שהיה שהיה. 44 שהיה שהיה שהיה בעוד שהיה שהיה. שהיה שהיה שהיה. 45 ויהי בעוד יום אחד. שהיה. שהיה שהיה שהיה שהיה. בעוד יום אחד שהיה שהיה שהיה. 46 יום אחד. שהיה יום אחד שהיה. ויהי שהיה שהיה שהיה. 47 ש, יום שהיה שהיה. שהיה שהיה שהיה שהיה שהיה שהיה

قبخيك. وفيد ديلاي نبغ لي خلجك. 56 وفيدهيمن مشتيتيك. مه يم ابغ يم وفيد.
ديلاتك. كه يحنيد كه وحنيد كه ديمن.

مطلب ٧

1 وفيد بعفد مرّوفه كه حلمن خل كنّلاجعه كنّيك وفيد لمن تعبّه. ميّاضفيّاك خفد مرّوفه
وهمكيفه وفيد. مرّلّيد ميّاحلجك وادّجيك لفيد ابغه 2 وهمكيك. كيّوتجه
كنّه. كنّيغ كه. كنّوانكه لمعلاي كه يتيك لفيد. 3 كنّيك تجيه وفيد حتّيك.
كنّيكه 4 وفيد. كنّيك لمسكه كنّه. كنّصف كنّه. كنّيك وفيد لجف. كنّيكه
كنّفلحفكه كنّه ابغه 5 وفيد. كنّفه كنّاك يمه. ناه كنّاك. يك كنّاتك كنّلاجكه كنّيك
لجف: في ٥ يم كنّيك هاك .ش كنّيتجكه يم وفيد كنّمعه كنّه ٢ يم لجنفك. في ٥
كنّلاجكه كنّيك وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه. 6 وفيد كنّفه كنّيتيه. كنّلاجكه كنّيك وفيد
كنّيتجكه كنّيك وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه. 7 عجد ٢٠٩ جل كنّفيمكه وفيد كنّاجكه وفيد
كنّه٠ كنّيم كنّيك كنّيك وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه. كنّيك وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه.
كنّيك يم كنّيك كنّيك وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه. 8 كنّلاجكه كنّيك وفيد كنّلاجكه
كنّيك يم كنّيك كنّيك وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه. كنّيك وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه.
كنّيك يم كنّيك كنّيك وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه. 9 قم. كنّيك وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه.
كنّيك يم كنّيك كنّيك وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه. 10 وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه.
كنّيك وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه. كنّيك وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه. كنّيك وفيد
كنّيك كنّيك وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه. كنّيك وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه. كنّيك وفيد
كنّيك كنّيك وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه. 11 كنّيك يم كنّيك كنّيك وفيد كنّلاجكه
كنّيك كنّيك وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه. كنّيك وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه. كنّيك وفيد
كنّيك كنّيك وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه. كنّيك وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه. كنّيك وفيد
كنّيك كنّيك وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه. 12 كنّيك يم كنّيك كنّيك وفيد كنّلاجكه
كنّيك كنّيك وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه. كنّيك وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه. كنّيك وفيد
كنّيك كنّيك وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه. كنّيك وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه. كنّيك وفيد
كنّيك كنّيك وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه. 13 كنّيك وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه.
كنّيك وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه. كنّيك وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه. كنّيك وفيد
كنّيك كنّيك وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه. كنّيك وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه. كنّيك وفيد
كنّيك كنّيك وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه. 14 كنّيك وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه.
كنّيك كنّيك وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه. كنّيك وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه. كنّيك وفيد
كنّيك كنّيك وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه. كنّيك وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه. كنّيك وفيد
كنّيك كنّيك وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه. 15 وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه. كنّيك وفيد
كنّيك كنّيك وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه. كنّيك وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه. كنّيك وفيد
كنّيك كنّيك وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه. كنّيك وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه. كنّيك وفيد
كنّيك كنّيك وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه. 16 وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه. كنّيك وفيد
كنّيك كنّيك وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه. كنّيك وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه. كنّيك وفيد
كنّيك كنّيك وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه. كنّيك وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه. كنّيك وفيد
كنّيك كنّيك وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه. 17 كنّيك وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه.
كنّيك كنّيك وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه. كنّيك وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه. كنّيك وفيد
كنّيك كنّيك وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه. كنّيك وفيد كنّلاجكه كنّيتجكه. كنّيك وفيد

صخيخ, صقيحلهُه, صقيحلسخ كي حني خبه 18 وخبه حني كي. هيهصه ضهحيهُ. هيهُوصه يحيك
بتبهه. سل يهحصه ختو. خبه. هُهوه كتيحلو حلو يهحصه خبه. خبهُ, هُهوه كتيحلو 19 ختو
خحصتكه. كتيسهُه. كتلحيه. كتيسهُه يم. ضبحتو هُه بحيح هُه كتيحهُه قم. 20
ضهحيه. حتكه يعحصه. هُهوه كهُوَه يهحصه خبه يم. ضهحيه كهُوَه يم. خبه لسخ ضهحيه.
كه. كهُوَه كهُوَه. هُهوه كتيحلو 21 هُه يم وه. هُهوه كتيحلو هُه حتكه يم وه. هُهوه
يهحصه. 22 ضهحيه خبه لسخ. ضهحيه خبه ضهحيه وه حيه هُه ضهحيه. هُهوه كتيحلو
ضهحيه. هُهوه كتيحلو هُه حتكه يم وه. هُهوه كتيحلو 23 هُه يم وه. هُهوه كتيحلو
ضهحيه. هُهوه كتيحلو هُه حتكه يم وه. هُهوه كتيحلو 24 هُه يم وه. هُهوه كتيحلو
ضهحيه. هُهوه كتيحلو هُه حتكه يم وه. هُهوه كتيحلو 25 هُه يم وه. هُهوه كتيحلو
ضهحيه. هُهوه كتيحلو هُه حتكه يم وه. هُهوه كتيحلو 26 هُه يم وه. هُهوه كتيحلو
ضهحيه. هُهوه كتيحلو هُه حتكه يم وه. هُهوه كتيحلو 27 هُه يم وه. هُهوه كتيحلو
ضهحيه. هُهوه كتيحلو هُه حتكه يم وه. هُهوه كتيحلو 28 هُه يم وه. هُهوه كتيحلو
ضهحيه. هُهوه كتيحلو هُه حتكه يم وه. هُهوه كتيحلو 29 هُه يم وه. هُهوه كتيحلو
ضهحيه. هُهوه كتيحلو هُه حتكه يم وه. هُهوه كتيحلو 30 هُه يم وه. هُهوه كتيحلو
ضهحيه. هُهوه كتيحلو هُه حتكه يم وه. هُهوه كتيحلو 31 هُه يم وه. هُهوه كتيحلو
ضهحيه. هُهوه كتيحلو هُه حتكه يم وه. هُهوه كتيحلو 32 هُه يم وه. هُهوه كتيحلو
ضهحيه. هُهوه كتيحلو هُه حتكه يم وه. هُهوه كتيحلو 33 هُه يم وه. هُهوه كتيحلو
ضهحيه. هُهوه كتيحلو هُه حتكه يم وه. هُهوه كتيحلو 34 هُه يم وه. هُهوه كتيحلو
ضهحيه. هُهوه كتيحلو هُه حتكه يم وه. هُهوه كتيحلو 35 هُه يم وه. هُهوه كتيحلو
ضهحيه. هُهوه كتيحلو هُه حتكه يم وه. هُهوه كتيحلو 36 هُه يم وه. هُهوه كتيحلو
ضهحيه. هُهوه كتيحلو هُه حتكه يم وه. هُهوه كتيحلو 37 هُه يم وه. هُهوه كتيحلو
ضهحيه. هُهوه كتيحلو هُه حتكه يم وه. هُهوه كتيحلو 38 هُه يم وه. هُهوه كتيحلو
ضهحيه. هُهوه كتيحلو هُه حتكه يم وه. هُهوه كتيحلو 39 هُه يم وه. هُهوه كتيحلو

قرقع سيج هكر مكتبة سلسلة مستشفى. 40 فجيع هكتار سلسلة مكتبة مطبعة. مسجد هكر مكتبة
سلسلة مكتبة: 41 حتى يوم بعد هكر. نجيب فهد هكر مكتبة فهد هكر مكتبة. 42 هكر مكتبة
مكتبة هكر مكتبة, مسجد هكر مكتبة. فيزياء مكتبة هكر مكتبة. مطبخ هكر مكتبة, ش
مكتبة. مكتبة, ش مكتبة هكر مكتبة. مطبخ هكر مكتبة مسجد. مكتبة هكر مكتبة
مكتبة. 43 مكتبة, مطبخ هكر مكتبة. مكتبة هكر مكتبة. 44 مكتبة, مكتبة هكر مكتبة
مكتبة هكر مكتبة. 45 مكتبة هكر مكتبة. مكتبة هكر مكتبة. مكتبة هكر مكتبة
مكتبة هكر مكتبة. 46 مكتبة هكر مكتبة, مستشفى هكر مكتبة هكر مكتبة. 47 بعد يوم بعد
مكتبة هكر مكتبة. مكتبة هكر مكتبة. 48 مكتبة هكر مكتبة. مكتبة هكر مكتبة
مكتبة هكر مكتبة. مكتبة هكر مكتبة. مكتبة هكر مكتبة. 49 هكر مكتبة. نجيب
مكتبة هكر مكتبة. 50 مكتبة هكر مكتبة. مكتبة هكر مكتبة. مكتبة هكر مكتبة
مكتبة هكر مكتبة. 51 هكر مكتبة. مكتبة هكر مكتبة. مكتبة هكر مكتبة
مكتبة هكر مكتبة. 52 مكتبة هكر مكتبة. مكتبة هكر مكتبة. مكتبة هكر مكتبة
مكتبة. مكتبة هكر مكتبة. 53 مكتبة هكر مكتبة. مكتبة هكر مكتبة. مكتبة
مكتبة. 54 مكتبة هكر مكتبة. مكتبة هكر مكتبة. مكتبة هكر مكتبة
مكتبة هكر مكتبة. مكتبة هكر مكتبة. مكتبة هكر مكتبة. 55 مكتبة هكر مكتبة
مكتبة. مكتبة هكر مكتبة. 56 مكتبة هكر مكتبة. مكتبة هكر مكتبة
مكتبة هكر مكتبة. 57 مكتبة هكر مكتبة. مكتبة هكر مكتبة. مكتبة هكر مكتبة
مكتبة. 58 مكتبة هكر مكتبة. مكتبة هكر مكتبة. مكتبة هكر مكتبة
مكتبة هكر مكتبة. مكتبة هكر مكتبة. 59 مكتبة هكر مكتبة. مكتبة هكر مكتبة
مكتبة هكر مكتبة. 60 مكتبة هكر مكتبة. مكتبة هكر مكتبة. مكتبة هكر مكتبة
مكتبة. 61 مكتبة هكر مكتبة. مكتبة هكر مكتبة. مكتبة هكر مكتبة
مكتبة هكر مكتبة. مكتبة هكر مكتبة. مكتبة هكر مكتبة. مكتبة هكر مكتبة

62 مزامير لحساب بحثه. كتابة كتاب على مدينة كبير أخت كل. بعض في بحث
مشغول لجلسة معلومة.

صلاة ,

1 كبير ماء ماء جزء بعض جديد. غرب. كتاب, مقابلة في بعض ماء مدينة
بيت فيه لعمل بحيرة 2 لأن لحياة قوم بطيء بحث. كتابة فوق بناء لجل مقر في
بيت عمل بحيرة 3 ولد. صديق لبيت كلية فعل. حكم تعيين كلية قطن بعض. 4 كل
جزء لعملية كل. كتب بنى بحيرة جنب. جزء لجل كان بغرب كتب كم
حبيبة. مقعد. 5 لعملية كل. كتابة حرب كلمة. كتبت كلية مكان كلية.
6 في كم كلمة لجنة كلمة. عجز مزمار. جزء لبحث كلمة جملة كتلة
مشكلة. 7 حج ماء كتب. جد لحصى جزء لعمل. دقة كلمة جنة ماء
جيد فم كتب. جد لحصى جزء لعمل. دقة كلمة جنة ماء 8 كلمة كتابة
بطيء كتابة كلمة جزء في جنة كلمة. مكان بحر كلية. 9 كلية
كلمة جزء لجزء. لجنة بعضاهجزء جزء جعله لجزء. جزء لعمل
كتابة 10 كلمة مقابلة جزء. جزء لعمل دخل جزء. حكم بعينة
جزء لعمل دخل جزء. جزء لعمل دخل جزء. 11 كتاب جزء كلية جزء
كتاب لجزء. جزء لعمل دخل جزء. جزء لعمل دخل جزء. 12 كبير لجزء
جزء. جزء لعمل دخل جزء. كلمة مقابلة جزء. كلمة لجزء. جزء لعمل
بيت كتاب بعد كتاب. كم لجزء كل: ة, لجز جزاء: ة, لجز جزء في كتاب:
جزء. كتاب جزء لعمل دخل جزء. جزء لعمل دخل جزء. جزء لعمل دخل
جزء. كتاب جزء لعمل دخل جزء. جزء لعمل دخل جزء. 13 ة, لجز جزاء: ة,
لجز جزء في كتاب: جزء. كتاب جزء لعمل دخل جزء. جزء لعمل دخل جزء.
جزء لعمل دخل جزء. جزء لعمل دخل جزء. 14 جزء لعمل دخل جزء. جزء لعمل
دخل جزء. جزء لعمل دخل جزء. 15 لجزء. كتاب جزء لعمل دخل جزء.
جزء لعمل دخل جزء. جزء لعمل دخل جزء. 16 جزء لجزء. جزء لعمل دخل جزء.
جزء لعمل دخل جزء. جزء لعمل دخل جزء. 17 جزء لجزء. جزء لعمل دخل جزء.
جزء لعمل دخل جزء. جزء لعمل دخل جزء. جزء لعمل دخل جزء. جزء لعمل
دخل جزء. جزء لعمل دخل جزء. جزء لعمل دخل جزء. 18 جزء لعمل دخل جزء.
جزء لعمل دخل جزء. جزء لعمل دخل جزء. جزء لعمل دخل جزء. جزء لعمل
دخل جزء. جزء لعمل دخل جزء. جزء لعمل دخل جزء. 19 جزء لعمل دخل جزء.
جزء لعمل دخل جزء. جزء لعمل دخل جزء. جزء لعمل دخل جزء. جزء لعمل
دخل جزء. جزء لعمل دخل جزء. جزء لعمل دخل جزء. 20 جزء لعمل دخل جزء.
جزء لعمل دخل جزء. جزء لعمل دخل جزء. جزء لعمل دخل جزء. جزء لعمل
دخل جزء. جزء لعمل دخل جزء. جزء لعمل دخل جزء. 21 جزء لعمل دخل جزء.
جزء لعمل دخل جزء. جزء لعمل دخل جزء. جزء لعمل دخل جزء. جزء لعمل

ثلاثة. فأجابوا المجتمعون في بيت عنيا: اثنان وعشرون. وكان الذين أجابوا ثلاثة وعشرين. 22 ثم قال
الرئيس: أنتم تعرفون أن الشريعة تقول: لا تأكلوا لحم الحيوان الذي يموت وحده، بل يجب أن
تذبحوه وتصفوا دمه. وأنتم تعرفون أن الله يريد أن نكون أطهارًا. 23 فقال الرئيس: أنتم تعرفون
أن الشريعة تقول: لا تأكلوا لحم الحيوان الذي يموت وحده، بل يجب أن تذبحوه وتصفوا دمه.
وأنتم تعرفون أن الله يريد أن نكون أطهارًا. 24 فقال الرئيس: أنتم تعرفون أن الشريعة تقول:
لا تأكلوا لحم الحيوان الذي يموت وحده، بل يجب أن تذبحوه وتصفوا دمه. وأنتم تعرفون أن
الله يريد أن نكون أطهارًا. 25 فقال الرئيس: أنتم تعرفون أن الشريعة تقول: لا تأكلوا لحم
الحيوان الذي يموت وحده، بل يجب أن تذبحوه وتصفوا دمه. وأنتم تعرفون أن الله يريد أن
نكون أطهارًا. 26 فقال الرئيس: أنتم تعرفون أن الشريعة تقول: لا تأكلوا لحم الحيوان الذي
يموت وحده، بل يجب أن تذبحوه وتصفوا دمه. وأنتم تعرفون أن الله يريد أن نكون أطهارًا.
27 فقال الرئيس: أنتم تعرفون أن الشريعة تقول: لا تأكلوا لحم الحيوان الذي يموت وحده،
بل يجب أن تذبحوه وتصفوا دمه. وأنتم تعرفون أن الله يريد أن نكون أطهارًا. 28 فقال
الرئيس: أنتم تعرفون أن الشريعة تقول: لا تأكلوا لحم الحيوان الذي يموت وحده، بل يجب
أن تذبحوه وتصفوا دمه. وأنتم تعرفون أن الله يريد أن نكون أطهارًا. 29 فقال الرئيس:
أنتم تعرفون أن الشريعة تقول: لا تأكلوا لحم الحيوان الذي يموت وحده، بل يجب أن تذبحوه
وتصفوا دمه. وأنتم تعرفون أن الله يريد أن نكون أطهارًا. 30 فقال الرئيس: أنتم تعرفون أن
الشريعة تقول: لا تأكلوا لحم الحيوان الذي يموت وحده، بل يجب أن تذبحوه وتصفوا دمه.
وأنتم تعرفون أن الله يريد أن نكون أطهارًا. 31 فقال الرئيس: أنتم تعرفون أن الشريعة
تقول: لا تأكلوا لحم الحيوان الذي يموت وحده، بل يجب أن تذبحوه وتصفوا دمه. وأنتم
تعرفون أن الله يريد أن نكون أطهارًا. 32 فقال الرئيس: أنتم تعرفون أن الشريعة تقول:
لا تأكلوا لحم الحيوان الذي يموت وحده، بل يجب أن تذبحوه وتصفوا دمه. وأنتم تعرفون
أن الله يريد أن نكون أطهارًا. 33 فقال الرئيس: أنتم تعرفون أن الشريعة تقول: لا تأكلوا
لحم الحيوان الذي يموت وحده، بل يجب أن تذبحوه وتصفوا دمه. وأنتم تعرفون أن الله
يريد أن نكون أطهارًا. 34 فقال الرئيس: أنتم تعرفون أن الشريعة تقول: لا تأكلوا لحم
الحيوان الذي يموت وحده، بل يجب أن تذبحوه وتصفوا دمه. وأنتم تعرفون أن الله يريد
أن نكون أطهارًا. 35 فقال الرئيس: أنتم تعرفون أن الشريعة تقول: لا تأكلوا لحم الحيوان
الذي يموت وحده، بل يجب أن تذبحوه وتصفوا دمه. وأنتم تعرفون أن الله يريد أن نكون
أطهارًا. 36 فقال الرئيس: أنتم تعرفون أن الشريعة تقول: لا تأكلوا لحم الحيوان الذي
يموت وحده، بل يجب أن تذبحوه وتصفوا دمه. وأنتم تعرفون أن الله يريد أن نكون
أطهارًا. 37 فقال الرئيس: أنتم تعرفون أن الشريعة تقول: لا تأكلوا لحم الحيوان الذي
يموت وحده، بل يجب أن تذبحوه وتصفوا دمه. وأنتم تعرفون أن الله يريد أن نكون
أطهارًا. 38 فقال الرئيس: أنتم تعرفون أن الشريعة تقول: لا تأكلوا لحم الحيوان الذي
يموت وحده، بل يجب أن تذبحوه وتصفوا دمه. وأنتم تعرفون أن الله يريد أن نكون
أطهارًا. 39 فقال الرئيس: أنتم تعرفون أن الشريعة تقول: لا تأكلوا لحم الحيوان الذي
يموت وحده، بل يجب أن تذبحوه وتصفوا دمه. وأنتم تعرفون أن الله يريد أن نكون
أطهارًا. 40 فقال الرئيس: أنتم تعرفون أن الشريعة تقول: لا تأكلوا لحم الحيوان الذي
يموت وحده، بل يجب أن تذبحوه وتصفوا دمه. وأنتم تعرفون أن الله يريد أن نكون
أطهارًا. 41 فقال الرئيس: أنتم تعرفون أن الشريعة تقول: لا تأكلوا لحم الحيوان الذي

مزمور ٩٠

1 صلاة لموسى رجل الله. يا سيد أنت كنت ملجأ لنا في كل الأجيال.
2 قبل أن خلقت الجبال وأوجدت الأرض والعالم، منذ الأزل وإلى الأبد أنت الله.
3 تعيد الإنسان إلى التراب وتقول: ارجعوا يا بني آدم.
4 لأن ألف سنة في عينيك مثل يوم أمس الذي عبر، ومثل هزيع من الليل.
5 تذهبهم كسيل، فيصيرون كنوم، كعشب يتغير في الصباح.
6 في الصباح يزهر ويتغير، وفي المساء يقطع فييبس.
7 لأننا قد فنينا بغضبك، وبسخطك ارتعبنا.
8 وضعت آثامنا أمامك، خفياتنا في ضوء وجهك.
9 لأن كل أيامنا قد انقضت بسخطك، أفنينا سنينا كقول متذمر.
10 أيام سنينا فيها سبعون سنة، وإن كانت مع القوة فثمانون سنة، وأفخرها تعب وبلية، لأنها تمر سريعا ونطير.
11 من يعرف قوة غضبك، ومخافتك حسب خشيتك؟
12 علمنا أن نحسب أيامنا هكذا لنقتني قلبا حكيما.
13 ارجع يا رب. حتى متى؟ وتراءف على عبيدك.
14 أشبعنا في الصباح من رحمتك فنهتف ونفرح طول أيامنا.
15 فرحنا بقدر أيام إذلالك، بقدر السنين التي رأينا فيها شرا.
16 لتظهر أعمالك لعبيدك، وبهاءك لبنيهم.
17 وليكن نعيم السيد إلهنا علينا، وعمل أيدينا فاشدده.

مزمور ٩١

1 الساكن في ستر العلي في ظل القدير يبيت.
2 أقول للرب: ملجإي وحصني، إلهي فأتكل عليه.
3 لأنه ينجيك من فخ الصياد، من الوبإ المهلك.
4 بخوافيه يظللك، وتحت أجنحته تحتمي. ترسٌ ومِجَنٌّ حقه.
5 لا تخشى من خوف الليل، ولا من سهم يطير في النهار،
6 ولا من وبإ يسلك في الظلام، ولا من هلاك يفسد في الظهيرة.
7 يسقط عن جنبك ألف، وربوة عن يمينك، فإليك لا يقترب.
8 بعينيك فقط تنظر، وترى مجازاة الأشرار.
9 لأنك قلت: الرب ملجإي. العلي جعلت مسكنك.
10 لا يلاقيك شر، ولا تدنو ضربة من خيمتك.
11 لأنه يوصي ملائكته بك أن يحفظوك في كل طرقك.
12 على الأيدي يحملونك لئلا تصدم رجلك بحجر.
13 على الأسد والصِّلّ تطأ، تدوس الشبل والثعبان.
14 لأنه تعلق بي فأنجيه، أرفعه لأنه عرف اسمي.
15 يدعوني فأستجيب له، أكون معه في الضيق، أنقذه وأمجده.
16 من طول الأيام أشبعه، وأريه خلاصي.

مزمور ٩٢

1 حسن هو الحمد للرب، وترنيم لاسمك العلي.
2 أن يخبر في الصباح برحمتك، وأمانتك في كل ليلة،
3 على عشر آلات وعلى الرباب، على العزف على القيثارة.
4 لأنك فرحتني يا رب بأعمالك، بأعمال يديك أهتف.
5 ما أعظم أعمالك يا رب! جدا عميقة أفكارك.
6 الرجل البليد لا يعرف، والجاهل لا يفهم هذا:
7 أن الأشرار نبتوا كالعشب، وأزهر كل فاعلي الإثم، ليبادوا إلى دهر الدهور.
8 وأما أنت فمرتفع إلى الأبد يا رب.
9 لأنه هوذا أعداؤك يا رب، هوذا أعداؤك يبيدون، يتبدد كل فاعلي الإثم.
10 وترفع مثل الرئم قرني، أدهن بزيت طري.
11 وتشرف عيني على مراقبي، بالقائمين عليّ بالشر تسمع أذناي.
12 الصديق كالنخل يزهر، كالأرز في لبنان ينمو.
13 مغروسين في بيت الرب، في ديار إلهنا يزهرون.
14 يثمرون أيضا في الشيخوخة، يكونون دسمين ورعاة،
15 ليخبروا بأن مستقيم الرب، صخرتي، ولا ظلم فيه.

مزمور ٩٣

1 الرب قد ملك، لبس الجلال، لبس الرب القدرة، تنطق بها. أيضا تثبت المسكونة لا تتزعزع.
2 كرسيك ثابت منذ القديم، أنت من الأزل.
3 رفعت الأنهار يا رب، رفعت الأنهار صوتها، ترفع الأنهار تعيجها.
4 أعظم من أصوات مياه كثيرة، أعظم من لجج البحر، الرب في العلاء عظيم.
5 شهاداتك صادقة جدا، بيتك يليق به القداسة يا رب إلى طول الأيام.

مزمور ٩٤

1 الله المنتقم يا رب، الله المنتقم أشرق.
2 ارتفع يا ديان الأرض، رد جزاء على المتكبرين.
3 إلى متى الأشرار، يا رب، إلى متى الأشرار يشمتون؟
4 يذيعون، يتكلمون بصلافة، يتبجح جميع فاعلي الإثم.
5 شعبك يسحقون يا رب، وميراثك يذلون.
6 الأرملة والغريب يقتلون، واليتامى يميتون.
7 وقالوا: لا يرى الرب، ولا يفطن إله يعقوب.
8 افطنوا أيها البلداء في الشعب، وأنتم يا جهال متى تعقلون؟
9 الغارس الأذن ألا يسمع؟ الجابل العين ألا يبصر؟
10 المؤدب الأمم ألا يوبخ، المعلم الإنسان معرفة؟
11 الرب يعلم أفكار الإنسان أنها باطل.
12 طوبى للرجل الذي تؤدبه يا رب، والذي تعلمه من ناموسك،
13 لتريحه من أيام الشر، حتى يحفر للشرير حفرة.
14 لأن الرب لا يرفض شعبه، ولا يترك ميراثه،
15 لأن القضاء يرجع إلى البر، وجميع مستقيمي القلب يتبعونه.
16 من يقوم لي على المفسدين؟ من يقف معي على فاعلي الإثم؟
17 لولا أن الرب عضدني لكان قليلا أن تسكن نفسي في السكوت.
18 إذا قلت: قد زلت قدمي، فإن رحمتك يا رب تعضدني.
19 عند كثرة همومي في داخلي تعزياتك تلذذ نفسي.

ולא 20. ויהי לפני שלח. ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה. 21 ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים. 22 ולא משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה אתכם. 23 ויסעו מסכות ויחנו באתם בקצה המדבר. 24 וה' הלך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה. 25 לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה מלפני העם. 26 וידבר ה' אל משה לאמר. 27 דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפון נכחו תחנו על הים. 28 ואמר פרעה לבני ישראל נבוכים הם בארץ סגר עליהם המדבר. 29 וחזקתי את לב פרעה ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני ה'. ויעשו כן. 30 ויגד למלך מצרים כי ברח העם וישנא לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו. 31 ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו. 32 ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשים על כלו. 33 וה' הסיר את לב פרעה מלך מצרים ויקח את בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה. 34 וירדפו מצרים ויבאו אחריהם ויסגו את בני ישראל חונים על הים כל סוסי רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי החירת לפני בעל צפון. 35 ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם ויראו מאד ויצעקו בני ישראל אל ה'. 36 ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים. 37 הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד למצרים ממתים במדבר. 38 ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת ה' אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תוסיפו לראותם עוד עד עולם. 39 וה' ילחם לכם ואתם תחרישון. 40 ויאמר ה' אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו. 41 ואתה הרם את מטך ונטה את ידך על הים ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה.

ةرابعلا ةيلحملا ةيرادلا ةمظنملا ةيلاتلا ةيلمعلا ةيلاتلا ةيلمعلا ةيلاتلا ةيلمعل

ראשון. בראשית ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן. 6 ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב. 7 ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן. 8 ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב. 9 ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי. 10 ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים. 11 והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן. 12 ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים. 13 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ. 14 ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב. 15 ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי. 16 ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים. 17 ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב. 18 ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ. 19 ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי. 20 ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן. 21 ויעש אלהים את חיתו הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב. 22 ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ. 23 ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי. 24 ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן. 25 ויעש אלהים את חיתו הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב. 26 ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ. 27 ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם. 28 ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ: ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה.

حكم بابنه لجنة حفيده كل فطرته 29: وعشرين واحد لجنة بابنه حكم. حلمه كتب حفيده كل فطرته 30 ليلة حشيش حفيدة وصية كان. فاطمة كتب خشخاش. حليم جبل ليلة 30 ليلة حشيش حفيدة وصية كان. فاطمة كتب 31 فتح عاصمة تذكر جديد بن لجنة حاد. حيث كتلة فتح لجنة ختمناهم تذكر جديد بن لجنة حاد. ليلة 31 فتح عاصمة تذكر جديد بن لجنة حاد. حيث كتلة فتح لجنة ختمناهم تذكر جديد بن لجنة حاد. ليلة 32 كل بابنه حلمه. وشجرة مناطقها حليم ليلة لجنة. 32 كل بابنه حلمه. وشجرة مناطقها حليم ليلة لجنة. احمر حضر. بن حديد تذكر جديد. 33 اجر لجنة

52 ראובן הלכו וישבו בימי קצירת חטים וימצא את הדודאים בשדה
ויביאם אל לאה אמו ויאמר רחל אל לאה תני נא לי מדודאי בנך׃
53 ותאמר לה לאה המעט קחתך את אישי ולקחת גם את דודאי בני
ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה תמורת דודאי בנך׃ 54 ויבא יעקב
השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתיך
בדודאי בני ויבא אתה אליה בלילה ההוא׃ 55 ותהר לאה ותלד ליעקב
בן שביעי׃ 56 ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתי לאישי
ויקרא את שמו יששכר׃ 57 ותהר עוד לאה ותלד ליעקב בן ששי׃
58 ותאמר לאה זבדני אלהים זבד טוב אתי הפעם ישכן אישי אתי כי
ילדתי לו ששה בנים ותקרא את שמו זבולון׃ 59 ואחרי כן ילדה בת
ותקרא את שמה דינה׃

פרק ל

1 ורחל ראתה כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחותה ותאמר אל יעקב
הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי׃ 2 ויחר אף יעקב ברחל ויאמר
התחת אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן׃ 3 ותאמר הנה שפחתי
בלהה בא אליה והלדה על ברכי ואבנה גם אנכי ממנה׃ 4 ותתן לו את
בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב׃ 5 ותהר בלהה ותלד ליעקב בן׃
6 ותאמר רחל דנני אלהים וגם שמע בקלי ויתן לי בן על כן קראה
שמו דן׃ 7 ותהר עוד בלהה שפחת רחל ותלד בן שני ליעקב׃
8 ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי עם אחותי גם יכלתי ותקרא
שמו נפתלי׃ 9 ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את זלפה שפחתה
ותתן אתה לאשה ליעקב׃ 10 ותלד זלפה שפחת לאה בן ליעקב׃
11 ותאמר לאה בגד ותקרא את שמו גד׃ 12 ותלד זלפה שפחת לאה
בן שני ליעקב׃

بعده حليه مبدر عهده 13. رحيمانه في ,بنيه. ملائكه. شل نجيده. شموه حمده. بخبنهجه نه ملعبده حد بم كنه 14. ملكيل هبنجده. هلمجهلهي مزيجده. كلا فسحه بحده قبلي ملعه. كيفيل نجيده حمده ملغجه هعبه نل لجعلبد. حسف بم حمده 15. ملغجه كعدته كلا. همبهجه جلهي فلنوسم فسحه. حنه. عبده ملعه كي ملغجه فجده جه به به: كيفجه تعجد يل نجيده. سنهعبده: عمنجبه , ص معلجه بم مزه 16. كعيجه لاسده كنهده في مجيه. كنهبهبه كنه في مزيعلهه مزه كلا كي: عتبه ميتعجنجهه مه ي جلفنجه. حنعده ميلبه فسلم حلاه بهمت. مزه نجه ميله نجه 17 ده. ملغجه كعدته

ראשי הכהנים. והחלו יושבי הכרתה לו ולא נתן 33 ראה היועצים
עליון. 34 עליון עליון עליון. ויאמר אליהם כי אם בעבור הכרתו
ויתנכלו עליו ויכוהו: ויאמר אליהם כי אם בעבור הכרתו
ראה 35 עליון. ויקח אותו ויוליכהו החוצה ויסקלוהו באבנים
הכרתו ויעשו לו ראשי היועצים לבית ראה ויקברוהו. ויבוא
ראשי העיר אל ביתו ויתאבלו עליו כל אנשי העיר.

פרק ח

1 ויהי בימים ההם ויקבצו פלשתים את מחניהם למלחמה
ויאספו שוכה. ויחן בין שוכה 2 ובין עזקה בפס דמים. וישמע
ויתאספו פלשתים ויחנו בעמק רפאים. 3ויאמר דוד הנגש
הלום ויגש 4 עליהם. ויאמר הנני עמך. ויאמר לו דוד 5 עלה
ראה ויתן את פלשתים בידך. ויהי כאשר הגיע דוד עד בעל
פרצים ויכם שם דוד ויאמר פרץ 6 אלהים את אויבי לפני כמו
פרץ מים. ויקרא את שם המקום ההוא בעל פרצים. ויעזבו
שם את עצביהם וישא דוד ואנשיו. 7 ויהי עוד פלשתים
ויעלו ויפשטו בעמק רפאים. ויאמר דוד אל יהוה ויאמר עלה
8 ונתתים בידך. ויעל מאחרי הבכאים ובאת אליהם מול
התאנים. 9 והיה כאשר תשמע את קול הלכת בראש התאנים
אז תצא כי אז יהוה יצא לפניך להכות במחנה פלשתים.
ויעש דוד כאשר צוהו יהוה ויכה את פלשתים מגבע עד בואך
גזר. 10 ויסף דוד עוד לעלות ויקבץ את כל בחורי ישראל
ושלשים אלף. ויקם וילך ויבא אל בעלי יהודה ויעל משם את
ארון האלהים אשר יושב הכרובים עליו. 11 ויסעו מבעלי
יהודה ויעלו את ארון האלהים על עגלה חדשה. ויסעו מבית
אבינדב אשר בגבעה ועזא ואחיו נהגים בעגלה חדשה. 12 ויבא
אותה מבית אבינדב אשר בגבעה (גבעה) עם ארון האלהים
ואחיו הולך לפני הארון. ודוד ומשנה לפני יהוה בכל עצי
ברושים ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמנענעים ובצלתים.
13 ויהי כאשר הלכו שור הארון ויכשל עזא ויך בו יהוה על
השגתו ויכהו שם על השגה ויהי שם לפני הארון. 14 וימת שם
לפני יהוה ויחר לדוד על אשר פרץ יהוה פרץ בעזא ויקרא
למקום ההוא פרץ עזא עד היום הזה. 15 ויירא דוד את יהוה
ביום ההוא ויאמר איך יבוא אלי ארון יהוה ולא אסיר אותו
אלי. 16 ולא אבה דוד להסיר אליו את ארון יהוה אל עיר דוד
ויטהו דוד בית עבד אדם הגתי. 17 וישב ארון יהוה בבית
(גבעה) עבד אדם הגתי (גבעה) שלשה חדשים. וישב יהוה

وَقَالَ لَهُمْ. «هٰذَا هُوَ الْكَلَامُ الَّذِي كَلَّمْتُكُمْ بِهِ (وَأَنَا بَعْدُ) مَعَكُمْ أَنَّهُ لَا بُدَّ أَنْ يُكْمَلَ كُلُّ مَا هُوَ مَكْتُوبٌ عَنِّي فِي نَامُوسِ مُوسَى وَالْأَنْبِيَاءِ وَالْمَزَامِيرِ». 45 حِينَئِذٍ فَتَحَ ذِهْنَهُمْ لِكَيْ يَفْهَمُوا الْكُتُبَ. 46 وَقَالَ لَهُمْ: «هٰكَذَا هُوَ مَكْتُوبٌ، وَهٰكَذَا كَانَ يَنْبَغِي أَنَّ الْمَسِيحَ يَتَأَلَّمُ وَيَقُومُ مِنَ الْأَمْوَاتِ فِي الْيَوْمِ الثَّالِثِ، 47 وَأَنْ يُكْرَزَ بِاسْمِهِ بِالتَّوْبَةِ وَمَغْفِرَةِ الْخَطَايَا بَيْنَ جَمِيعِ الْأُمَمِ، مُبْتَدِئًا مِنْ أُورُشَلِيمَ. 48 وَأَنْتُمْ شُهُودٌ لِهٰذِهِ الْأُمُورِ. 49 وَهَا أَنَا أُرْسِلُ إِلَيْكُمْ مَوْعِدَ أَبِي. فَأَقِيمُوا أَنْتُمْ فِي مَدِينَةِ أُورُشَلِيمَ حَتَّى تُلْبَسُوا قُوَّةً مِنَ الْعَلَاءِ». 50 ثُمَّ خَرَجَ بِهِمْ إِلَى خَارِجٍ إِلَى بَيْتِ عَنْيَا، وَرَفَعَ يَدَيْهِ وَبَارَكَهُمْ. 51 وَفِيمَا هُوَ يُبَارِكُهُمْ انْفَرَدَ عَنْهُمْ وَأُصْعِدَ إِلَى السَّمَاءِ. 52 فَسَجَدُوا لَهُ وَرَجَعُوا إِلَى أُورُشَلِيمَ بِفَرَحٍ عَظِيمٍ، 53 وَكَانُوا كُلَّ حِينٍ فِي الْهَيْكَلِ يُسَبِّحُونَ وَيُبَارِكُونَ اللّٰهَ. آمِينَ.

إِنْجِيلُ يُوحَنَّا

1 فِي الْبَدْءِ كَانَ الْكَلِمَةُ، وَالْكَلِمَةُ كَانَ عِنْدَ اللّٰهِ، وَكَانَ الْكَلِمَةُ اللّٰهَ. 2 هٰذَا كَانَ فِي الْبَدْءِ عِنْدَ اللّٰهِ. 3 كُلُّ شَيْءٍ بِهِ كَانَ،

בחיר ויהי בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני׃ 2 ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר׃ 3 ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל׃ 4 אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי׃ 5 ועתה אם שמוע תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ׃ 6 ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל׃ 7 ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו יהוה׃ 8 ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה וישב משה את דברי העם אל יהוה׃ 9 ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם בך יאמינו לעולם ויגד משה את דברי העם אל יהוה׃ 10 ויאמר יהוה אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם׃ 11 והיו נכנים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יהוה לעיני כל העם על הר סיני׃ 12 והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת׃ 13 לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יירה אם בהמה אם איש לא יחיה במשך היובל המה יעלו בהר׃ 14 וירד משה מן ההר אל העם ויקדש את העם ויכבסו שמלתם׃ 15 ויאמר אל העם היו נכנים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה׃ 16 ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קלת וענן כבד על ההר וקל שפר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה׃ 17 ויוצא משה את העם לקראת האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר׃ 18 והר סיני עשן כלו על אשר ירד עליו יהוה באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל ההר מאד׃ 19 ויהי קול השפר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול׃ 20 וירד יהוה על הר סיני אל ראש ההר ויקרא יהוה למשה אל ראש ההר ויעל משה׃ 21 ויאמר יהוה אל משה רד העד בעם פן יהרסו אל יהוה לראות ונפל ממנו רב׃ 22 וגם הכהנים הנגשים אל יהוה יתקדשו פן יפרץ בהם יהוה׃ 23 ויאמר משה אל יהוה לא יוכל העם לעלת אל הר סיני כי אתה העדת בנו לאמר הגבל את ההר והקדשת אתו׃ 24 ויאמר אליו יהוה לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו לעלות אל יהוה פן יפרץ בם׃ 25 וירד משה אל העם ויאמר אליהם׃ 26 ויאמר משה אל יהוה לא יוכל העם לעלת אל הר סיני כי אתה העדת בנו לאמר הגבל את ההר והקדשת אתו׃

سلسلة نجد. الجليل الأعلى الجبل الشمالي. الأنبياء الشمالية. ك 27 ل نجد الشمال. الشمال الأعلى الجبل الشمالي. الأنبياء الشمالية. ك 28 ف ج. الله الشمال الأعلى الجبل. ص 29 ف الجليل حتى، الجبل الشمالي الغربي الشمال. الأنبياء الشمالية. الله الشمال الأعلى الجبل. م 30 ج أسفل نحو الغربي الشمال. الله الشمال الأعلى الجبل. الأنبياء الشمالية. ك 31 ل نجد الشمال، ج، الجبل الشمالي نحو الشرق. الله الشمال. الله الشمال. ف 32 ل الجنوبي الغربي الشمال. الشمال. الأعلى الشمال. الأنبياء الشمالية. الشمال الأعلى الجبل الشمالي.

ه ـ الجليل

1 الأعلى الشمال . الأنبياء الشمال الشمال، الجليل الشمالي ل الأعلى الجبل نجد الأعلى الشمال. 2 الشمال الجليل، الأعلى الشمال ل الشمال. الأنبياء الشمالية. الجبل ل، الشمال، الجليل الشمالي الأعلى الشمال. الشمال الأعلى الجبل الشمالي الأنبياء الشمالية. الشمال الأعلى الجبل الشمالي الأنبياء الشمالية. 3 ل الأعلى الشمال الجليل الجبل الشمالي الأعلى الشمال، نجد. الجليل الأعلى. الجليل الشمالي الأعلى الشمال. 4 الأعلى الشمال الجبل الشمالي. الأنبياء الشمالية. الشمال الأعلى الجبل الشمالي الأنبياء الشمالية. 5 الشمال الجليل الشمالي الأنبياء الشمالية الجبل الشمالي الأعلى الجليل الشمالي الأنبياء الشمالية. الأعلى الجليل الشمالي. 6 ل نجد الشمال، نجد الشمال الأعلى الجبل الشمالي. الجليل الشمالي الأعلى الجبل الشمالي. الشمال الأعلى الجبل الشمالي الأنبياء الشمالية. الجبل الشمالي الأعلى الجبل الشمالي. 7 الجليل الشمالي الأعلى الجبل الشمالي. الأنبياء الشمالية. الشمال الأعلى الجبل الشمالي، نجد. الأعلى الشمال. ل نجد الشمال. 8 الشمال الجليل الشمالي الأعلى الجبل الشمالي. الأنبياء الشمالية. الشمال الأعلى الجبل الشمالي. الجليل الشمالي الأعلى الجبل الشمالي، الشمال الجليل الشمالي الأعلى الجبل الشمالي. الشمال الشمالي الأعلى الجبل الشمالي، الشمال الجليل الشمالي الأعلى الجبل الشمالي. 9 الجليل الشمالي الأعلى الجبل الشمالي. الجليل الشمالي الأعلى الجبل الشمالي. الشمال الأعلى الجبل الشمالي الأنبياء الشمالية. الجليل الشمالي الأعلى الجبل الشمالي. الشمال الأعلى الجبل الشمالي. 10 ج الجليل الشمالي الأعلى الجبل الشمالي. الشمال الأعلى الجبل الشمالي. الجليل الشمالي الأعلى الجبل الشمالي. 11 ي الجليل الشمالي الأعلى الجبل الشمالي. الشمال الأعلى الجبل الشمالي. الأنبياء الشمالية. الجليل الشمالي الأعلى الجبل الشمالي. 12 ي الجليل الشمالي الأعلى الجبل الشمالي. الشمال الأعلى الجبل الشمالي. الجليل الشمالي الأعلى الجبل الشمالي. 13 ل الجليل الشمالي الأعلى الجبل الشمالي. الشمال الأعلى الجبل الشمالي. الجليل الشمالي الأعلى الجبل الشمالي. الجليل الشمالي الأعلى الجبل الشمالي. الجليل الشمالي الأعلى الجبل الشمالي. 14 الجليل الشمالي الأعلى الجبل الشمالي الأعلى الجبل الشمالي الأعلى الجبل الشمالي.

حليم. محلل ارسحبر حلال. 15 بعض يم يجم لعض. حصص حصص حصص حصص حصص
حصص حصص حصص حصص حصص حصص حصص حصص

ישקיה מלכי־צדק מלך־שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון׃ 19 ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמים וארץ׃ 20 וברוך אל עליון אשר מגן צריך בידך ויתן לו מעשר מכל׃ 21 ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי הנפש והרכוש קח לך׃ 22 וישא אברם את ידו אל שמים ויאמר אל יהוה אל עליון קנה שמים וארץ׃ 23 אם מחוט ועד שרוך נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אברם׃ 24 בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענר אשכל וממרא הם יקחו חלקם׃ 25 ויהי דבר יהוה אל אברם במחזה לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד׃ 26 ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן לי ואנכי הולך ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר׃ 27 ויאמר אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אתי׃ 28 והנה דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך׃ 29 ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמים וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך׃ 30 והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה׃ 31 ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה׃ 32 ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה׃ 33 ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותר ובן יונה׃ 34 ויקח לו את כל אלה ויבתר אתם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו ואת הצפור לא בתר׃ 35 וירד העיט על הפגרים וישב אתם אברם׃ 36 ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו׃ 37 ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה׃ 38 וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש גדול׃ 39 ואתה תבוא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה׃ 40 ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה׃ 41 ויהי השמש באה ועלטה היתה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה׃ 42 ביום ההוא כרת יהוה את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת׃ 43 את הקיני ואת הקנזי ואת הקדמני׃ 44 ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים׃ 45 ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרגשי ואת היבוסי׃ 46 ושרי לא תלד לו ולה שם שרי׃ 47 ואברם בן־שמונים שנה ושש שנים בלדת הגר את ישמעאל לאברם׃ 48 ויהי אברם בן־תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה אל אברם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים׃ 49 ואתנה בריתי ביני ובינך והרבה אתך במאד מאד׃ 50 ויפל אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר׃ 51 אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים׃ 52 ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך׃ 53 והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו׃ 54 והקמתי את בריתי ביני ובינך ובין זרעך אחריך לדרתם לברית עולם להיות לאל לך ולזרעך אחריך׃ 55 ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ מגוריך את כל ארץ כנען לאחזת עולם והייתי להם לאלהים׃ 56 ויאמר אלהים אל אברהם ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך אחריך לדרתם׃ 57 זאת בריתי אשר תשמרו ביני ובינכם ובין זרעך אחריך המול לכם כל זכר׃ 58 ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם׃ 59 ובן שמנת ימים ימול לכם כל זכר לדרתיכם יליד בית וממקנת כל נכר אשר לא מזרעך הוא׃ 60 המול ימול יליד ביתך ומקנת כספך והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם׃ 61 וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את בריתי הפר׃ 62 ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה׃ 63 וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה יהיו׃ 64 ויפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה שנה יולד ואם שרה הבת תשעים שנה תלד׃ 65 ויאמר אברהם אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך׃ 66 ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו׃ 67 ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו והפריתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר נשאים יוליד והתתיו לגוי גדול׃ 68 ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת׃ 69 ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם׃ 70 ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל יליד ביתו ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשי בית אברהם וימל את בשר ערלתם ביום הזה כאשר דבר אתו אלהים׃ 71 ואברהם בן־תשעים ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו׃ 72 וישמעאל בנו בן־שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו׃ 73 ביום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו׃ 74 וכל אנשי ביתו ילד בית ומקנת כסף מאת בן־נכר נמלו אתו׃ 75 ויראה אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח האהל כחם היום׃ 76 וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה׃ 77 ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר מעל עבדך׃ 78 יקח נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ׃ 79 ואקחה פת לחם וסעדו לבכם אחר תעברו כי על כן עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר דברת׃ 80 וימהר אברהם האהלה אל שרה ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לושי ועשי עגות׃ 81 ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן־בקר רך וטוב ויתן אל הנער וימהר לעשות אתו׃ 82 ויקח חמאה וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו׃ 83 ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל׃ 84 ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו׃ 85 ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל היות לשרה אורח כנשים׃ 86 ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן׃ 87 ויאמר יהוה אל אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי׃ 88 היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן׃ 89 ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי יראה ויאמר לא כי צחקת׃ 90 ויקמו משם האנשים וישקפו על פני סדם ואברהם הלך עמם לשלחם׃ 91 ויהוה אמר הכמכסה אני מאברהם אשר אעשה׃ 92 ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גוי הארץ׃ 93 כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט למען הביא יהוה על אברהם את אשר דבר עליו׃ 94 ויהוה אמר זעקת סדם ועמרה כי רבה ועונם כי כבדה מאד׃ 95 ארדה נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם לא אדעה׃ 96 וישפטו האנשים משם ויבאו סדמה ואברהם עודנו עמד לפני יהוה׃ 97 ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע׃ 98 אולי יש חמשים צדיקים בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום בעבור חמשים הצדיקים אשר בקרבה׃ 99 חלילה לך מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע חלילה לך השפט כל הארץ לא יעשה משפט׃ 100 ויאמר יהוה אם אמצא בסדם חמשים צדיקים בתוך העיר ונשאתי לכל המקום בעבורם׃ 101 ויען אברהם ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר׃ 102 אולי יחסרון חמשה לחמשים הצדיקים התשחית בחמשה את כל העיר ויאמר לא אשחית אם אמצא שם ארבעים וחמשה׃ 103 ויסף עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים׃ 104 ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אם אמצא שם שלשים׃ 105 ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור העשרים׃ 106 ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אך הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית בעבור העשרה׃ 107 ויהוה הלך כאשר כלה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקמו׃ 108 ושני המלאכים באו סדמה בערב ולוט ישב בשער סדם וירא לוט ויקם לקראתם וישתחו אפים ארצה׃ 109 ויאמר הנה נא אדני סורו נא אל בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו לא כי ברחוב נלין׃ 110 ויפצר בהם מאד ויסרו אליו ויבאו אל ביתו ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו׃ 111 ולפני אשר ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם נסבו על הבית מנער ועד זקן כל העם מקצה׃ 112 ויקראו אל לוט ויאמרו לו איה האנשים אשר באו אליך הלילה הוציאם אלינו ונדעה אתם׃ 113 ויצא אליהם לוט הפתחה והדלת סגר אחריו׃ 114 ויאמר אל נא אחי אל תרעו׃ 115 הנה נא לי שתי בנות אשר לא ידעו איש אוציאה נא אתכם אליכם ועשו להן כטוב בעיניכם רק לאנשים האל תעשו דבר כי על כן באו בצל קורתי׃ 116 ויאמרו גש הלאה ויאמרו האחד בא לגור ויעש שפוט עתה נרע לך מהם ויפצרו באיש באלהים את לוט ויגשו לשבר הדלת׃ 117 וישלחו האנשים את ידם ויבאו את לוט אליהם הביתה ואת הדלת סגרו׃ 118 ואת האנשים אשר פתח הבית הכו בסנורים מקטן ועד גדול ויתלאו למצא הפתח׃ 119 ויאמרו האנשים אל לוט עוד מי לך פה חתן ובניך ובנותיך וכל אשר לך בעיר הוצא מן המקום׃ 120 כי משחתים אנחנו את המקום הזה כי גדלה צעקתם את פני יהוה וישלחנו יהוה לשחתה׃ 121 ויצא לוט וידבר אל חתניו לקחי בנותיו ויאמר קומו צאו מן המקום הזה כי משחית יהוה את העיר ויהי כמצחק בעיני חתניו׃ 122 וכעלות השחר ויאיצו המלאכים בלוט לאמר קום קח את אשתך ואת שתי בנותיך הנמצאות פן תספה בעון העיר׃ 123 ויתמהמה ויחזקו האנשים בידו וביד אשתו ובידי שתי בנותיו בחמלת יהוה עליו ויצאהו ויניחהו מחוץ לעיר׃ 124 ויהי כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט על נפשך אל תבט אחריך ואל תעמד בכל הככר ההרה המלט פן תספה׃ 125 ולוט אליהם אל נא אדני׃ 126 הנה נא מצא עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית עמדי להחיות את נפשי ואנכי לא אוכל להמלט ההרה פן תדבקני הרעה ומתי׃ 127 הנה נא העיר הזאת קרבה למנוס שמה והיא מצער אמלטה נא שמה הלא מצער היא ותחי נפשי׃

حيّة لجل تجاهه. حقيلة هليه. (لجيّلة) حليجل سهل لجذ حتماة حتيّة. 28 ليجيّة: هيّقه وقه ليلجاه: لهلذ مليّتماتة هاهز جوه حتيجهه
تيّلجاه. هوّاه جي لهلذ فهيّز يه حتماة 29: ليجيّة وقه جي حيّ تيّة فيجيّليجو: حتماة هوهس حتيّة 30. فهسلجل تجاهه. حتيّعه جي هليّتيجهه هيّة حتيّة
هليّتيجه, معيّتحتة وه هيّز ليجذ جي حتماة وهّة 31. حقيّتاذ مين ليلجل تجذ: هليّتيجه. 32 لله يسة تعهذ تهسة لله. وه ليّتمتيجز جي. فهسه لجعهذ تهسة لله
معيّجز تجاهذ جي. هتيجتيه. معيّجز ليتيجذ ليّ ذ جي 33. لهلذ مليّتيّتيّل وهيّتيّليّة نبيعة. 34 ليّة جيّة لجي فهسه يهيّة. ليّقلة وهّة جي فهسه جيّتة ليّة. نيّة يّة. هليّتيجه. جذاليّة هيّة. هيّتيجيّة يّتلة تهسه يليّيّة 35. هجليّعه ليّتيجه. 36 يّة فهسه حتيّتمتة. نيّة يّة. هجليّعه. 37 حتة.
هيّعه فهسه يّتيّعه جذ: جي ليّتيّة. نيّة. فهسه جيّة: هيّة ليّتيّة. يّة يهتيجه. هيّعه فهسه يّتيّعه جذ: جي ليّتيّة. نيّة. فهسه جيّة: هيّة ليّتيّة. يّة يهتيجه.

سد فهلهه

1 فهسه جيّة هلة. يّة لهه. نيّ لهه جيّ تجل جيّ. هلّيّة حاّ يه فهسه جيّة. 2 فهسه جيّة هلة. يّة لهه. نيّ لهه جيّ تجل جيّ. هلّيّة حاّ يه فهسه جيّة.
هتيّتيّة جهه. هوّاه ليه لله. هسّيّة جهذ. هيّة هليّتيّتجيّتة هوّاه هيه نيّة هتيّة. هتهيّة ه, ش هليّتيّتجيّة هوّاه هيه هيّة يه هليّتجيّة 3. هوّاه نيّتيّتجيّة لله
هتيّة. هوّاه جي تيّ هلة 4. هيّة جيّة جي جيل ذيّة. هيّة جيّة. هتيّة. هتيّة. هت

ראם חיל ולא. ותבעט לא חר. ראה רב ני ולה. ותשא בי
ור שנים יבל. ויבא ולר יהר 14. ותהלנה שמעם ראלה. יהרם
בל וחבל. ויפלו בעיר יהוה יבר לו ראה רב. ויהי
בעה. ותכסהו. ושמע יעמד יהוה יבר לו ראה רב. ויהי
ויהי ויהי. 16 ום יבר בעד מה ויהי ויהי. ויהי
עלה שחר. יבר ילחמו ולא. ויהי ילחמו ולא. ויהי
ולא רב. ויהי יהר 17. ותעבר ראלהים ם ויהי
ראה יהוה יבר לו. ותהלנה שמעם ראלה. 18 ויהי
בעה יבר לו. ותכסהו. 19 יהר ויהי בעד. ויהי
ולא. ותהי ולא. ויהי ולא. ויהי ולא. 20 ויהי
ראלהים יהוה ולא. ויהי ולא. ויהי ולא. ויהי
עה. ויהי ולא. ויהי ולא. ויהי ולא. 21 יהר
ולא. ותהי ולא. ויהי ולא. ויהי ולא. 22 יהוה
ולא. ויהי ולא. ויהי ולא. ויהי ולא. 23
ולא. ויהי ולא. ויהי ולא. ויהי ולא. 24 יהר
ולא. ויהי ולא. ויהי ולא. ויהי ולא. 25 ראה
ולא. ויהי ולא. ויהי ולא. ויהי ולא. 26 יהר
ולא. ויהי ולא. ויהי ולא. ויהי ולא. 27
ולא. ויהי ולא. ויהי ולא. ויהי ולא. 28 יהר
ולא. ויהי ולא. ויהי ולא. ויהי ולא. 29
ולא. ויהי ולא. ויהי ולא. ויהי ולא. 30 ראה
ולא. ויהי ולא. ויהי ולא. ויהי ולא. 31
ולא. ויהי ולא. ויהי ולא. ויהי ולא. 32
ולא. ויהי ולא. ויהי ולא. ויהי ולא. 33
ולא. ויהי ולא. ויהי ולא. ויהי ולא. 34
ולא. ויהי ולא. ויהי ולא. ויהי ולא. 35
ולא. ויהי ולא. ויהי ולא. ויהי ולא. 36

مخلوط

1 وجد كل بعض. فحشا كحبابسة. 2 نجس نبت بعيد زجر مجعد نبت نجس. حلم. حقيقة: 3 متى كم وقوم مجعد كلم. طبخ بعض بيض وقوم كم جيد. محمد فجم ملوك مل ملوك. بعض مجدف لميزان. 4 فرز وقوم زجر. مخلوقة, سمع وقوم. بعض ملوك مل ملوك. 5 وجد. نجس وقوم بطن حقنة حلم, سمع, بيض. 6 وصيد مخلوقة كلة نجس كتلة: زجر طبق سمائم. مل نجس, سمع. ملوك قلب أرض حلم. وقوم. 7 جد سنة يم حلم. فحشا نبت مخلوق. طبق بيض. فحشا: زجر كم. بعض لطبخ نجس. 8 قمر يم زجر. وجد بعض. ملوك نبت كتلة نجس. 9 كنز. فرد كتلة لمجيء. فحشا نبت كتلة. طبق نجس مجيء. يحفر تمت كنز. وجد مل نجس بعض. كتلة. وقوم كتلة نبت وقوم كتلة. حلم. كنز. طبخ نجس. 10 ملوك نجس. وقوم. 11 وجد عجلة نجس. كلمة. وقوم جبل حلم. كلمة نجس لمجيء صفير. ملوك وقوم. مخلوق. مخلوقة. مخلوق كلة. طبق. نجس, عجل, وقوم. 12 وجد. نجس. مل حفر. مخلوقة. مخلوق. كلة. طبق نجس نبت نجس. 13 وقوم. مخلوق. مخلوقة. حلم. فحشا. مخلوق. 14 حلز. كنز. ملوك نجس. فحشا نجس. وقوم ملوك. مل وقوم. 15 وجد. كنز. مخلوق. مخلوق. مخلوق. كلة. متى كم. مخلوق. مخلوق. مخلوق

ערבה לב. לבלבל עשתה שנה את. שלח את יבמי 19. יבמי חטא ערבה
יבמ, שלה עזה שערה מה שתיה ער, יהו. יבמיה. שיננה עלמיה 20. יבמי
ער שבר חיבה שנה שתיה ער שתיה שבר שנה חיבה. ענתה שנה עמלה 21. יבמי
יבמי שנה ערבה יבמי שנה ערבה יבמי שנה ערבה יבמי שנה ערבה יבמי
שנה. מסי שנה חיבה יבמי שנה ערבה יבמי שנה ערבה יבמי שנה ערבה יבמי
ערבה יבמי שנה ערבה יבמי שנה ערבה יבמי שנה ערבה יבמי שנה ערבה יבמי
שנה

سلف ذكر بيحلا, إحبهحأيحر. 45 وجد خل لشمحلا. غإ, لجقصب لجميلي
ذأجبي جم فوجحصبي. 46 وجيخ لصفـ. حلهبد ذجبلا, جبط ي لبهلا ,وصهبلا
صطبلا حوم خلج وصو 47. ميلهّليا ,هلجنحا, سنتوهلجنتس, يم جفلنـ
حشمحلا. أجإ خسيكا يم وهقيا وعبيقيا ,جنحكا. جيبا وقم لحتوهلجتحلا. 48
جم ,وقم ,ليلا ,حنحكا خبإ يحجوـ يل. حلس. يل. حلس. يل. حلس. يل. حلس.
لجعمحجس.

صفحة ٩

1 ,صلحّ حصا. جنبا جي تقبلجا جإ جخلج حشمحلا لجنحكا جفوهجنا. قصا حلّمحشا, أجإ
خيلم ميلهّليا عبمكا لج جنجي يل. جنجي 2 وجمهبا. عبفـ فعبيقيا. جم وقهقيا خسيكا
جنجي يم جنجي جي عجنحكا. 3 جنحكا, أجإ جنجي يل. جنجي 4 وجيخ لج. ا,جنبلجا
جنجي يم جنجي جي عجنحكا. 5 جنتقحكا. جي وجمهبا. ا,جنبلجا وجيخ لج. جنجي
يم جنجي جي عجنحكا. 6 جنتقحكا. جي وجمهبا. ا,جنبلجا وجيخ لج. جنجي يم جنجي
جي عجنحكا. 7 وجيخ لج. جنجي يم جنجي جي عجنحكا. 8 جنتقحكا. جي وجمهبا.
ا,جنبلجا وجيخ لج. جنجي يم جنجي جي عجنحكا. 9 جنتقحكا. جي وجمهبا. ا,جنبلجا
وجيخ لج. جنجي يم جنجي جي عجنحكا. 10 جنتقحكا. جي وجمهبا. ا,جنبلجا وجيخ
لج. جنجي يم جنجي جي عجنحكا. 11 جنتقحكا. جي وجمهبا. ا,جنبلجا وجيخ لج.
جنجي يم جنجي جي عجنحكا. 12 جنتقحكا. جي وجمهبا. ا,جنبلجا وجيخ لج. جنجي
يم جنجي جي عجنحكا. 13 جنتقحكا. جي وجمهبا. ا,جنبلجا وجيخ لج. جنجي يم
جنجي جي عجنحكا. 14 جنتقحكا. جي وجمهبا. ا,جنبلجا وجيخ لج. جنجي يم جنجي
جي عجنحكا. 15 جنتقحكا. جي وجمهبا. ا,جنبلجا وجيخ لج. جنجي يم جنجي جي
عجنحكا. 16 جنتقحكا. جي وجمهبا. ا,جنبلجا وجيخ لج. جنجي يم جنجي جي عجنحكا.
17 جنتقحكا. جي وجمهبا. ا,جنبلجا وجيخ لج. جنجي يم جنجي جي عجنحكا. 18
جنتقحكا. جي وجمهبا. ا,جنبلجا وجيخ لج. جنجي يم جنجي جي عجنحكا. 19

فصلت بنحو حديد. ركب في طبيعة. عجلة, شر ركبت, صلح فحنة فصلت بنحو, ستوستريا ركبتم بحيثهم. ركبة صلبة ذهبة 20 ركب ركلت بنت حجلة. بيضاء, صلحة 21 ركضت تم سليمان فاعلة ركبتي, تستحملتم. عجلة بحرية., صلحة. ليس. خلقت. تدحبني. بنانيتي بنت نجد حديد بنت تعبد ركب. ركبت بنت لليحم هبط حجلة هبط بتي بنانيتي. ركبة صفت لابنة تم سليمان ركبتي. عجلة صفيحة ركب. 22 غلبة لم لهلة تابوت. بنت خلية ركبتم ركبتي. عجلة صفيحة ركب

حكم الله في الأرض. 47 (حكم الله). الحكم الذي يحكم به الله في الأرض. الحكم الذي يحكم به الله في الأرض.

حكم الله

1 ثم إن بعض الذين يحكمون في الأرض. الذين يحكمون في الأرض. 2 الذين يحكمون في الأرض. الذين يحكمون في الأرض. 3 الذين يحكمون في الأرض. الذين يحكمون في الأرض. 4 الذين يحكمون في الأرض. الذين يحكمون في الأرض. 5 الذين يحكمون في الأرض. الذين يحكمون في الأرض. 6 الذين يحكمون في الأرض. الذين يحكمون في الأرض. 7 الذين يحكمون في الأرض. الذين يحكمون في الأرض. 8 الذين يحكمون في الأرض. الذين يحكمون في الأرض. 9 الذين يحكمون في الأرض. الذين يحكمون في الأرض. 10 الذين يحكمون في الأرض. الذين يحكمون في الأرض. 11 الذين يحكمون في الأرض. الذين يحكمون في الأرض. 12 الذين يحكمون في الأرض. الذين يحكمون في الأرض. 13 الذين يحكمون في الأرض. الذين يحكمون في الأرض. 14 الذين يحكمون في الأرض. الذين يحكمون في الأرض. 15 الذين يحكمون في الأرض. الذين يحكمون في الأرض. 16 الذين يحكمون في الأرض. الذين يحكمون في الأرض. 17 الذين يحكمون في الأرض. الذين يحكمون في الأرض. 18 الذين يحكمون في الأرض. الذين يحكمون في الأرض. 19 الذين يحكمون في الأرض. الذين يحكمون في الأرض. 20 الذين يحكمون في الأرض. الذين يحكمون في الأرض. 21 الذين يحكمون في الأرض. الذين يحكمون في الأرض.

وَيَلِّ فِي مَدِينَةِ مَكْتَبَةِ 22 شَ. لَكِ يَحْلِ. وَمَنِي. يَحْمِ. وَجَمَاعَتِكَ.

وقد هدم مدينة الفلسطينيين وكل ما فيها. 7 وجمع يشوع كل الأسباط إلى شكيم، وكذلك شيوخ إسرائيل وقضاتهم وعرفاءهم، ووقفوا أمام الله. 8 وقال يشوع للشعب: «لا تخافوا ولا ترتعبوا. كونوا أقوياء وشجعان، لأن هكذا سيفعل الرب بكل أعدائكم الذين ستحاربونهم». 9 ثم ضرب يشوع ملوك الأموريين الخمسة وقتلهم، وعلق جثثهم على خمسة أعمدة، وتركها معلقة حتى المساء. 10 وعند غروب الشمس أمر يشوع أن تُنزل الجثث عن الأعمدة وتُلقى في المغارة التي اختبأوا فيها، وسد فم المغارة بحجارة كبيرة. 11 وفي ذلك اليوم استولى يشوع على مقيدة، وضربها بحد السيف، وقتل ملكها وكل نفس فيها، ولم يبق فيها أحد. وفعل بملكها كما فعل بملك أريحا. 12 ثم ارتحل يشوع ومعه كل إسرائيل من مقيدة إلى لبنة، وحارب لبنة. 13 وأسلمها الرب أيضًا في يد إسرائيل، فضربها وملكها وكل نفس فيها، ولم يبق فيها أحد. وفعل بملكها كما فعل بملك أريحا. 14 ثم ارتحل يشوع ومعه كل إسرائيل من لبنة إلى لاكيش، وحاصرها وحارب عليها. 15 وأسلمها الرب أيضًا في يد إسرائيل، فضربها في اليوم الثاني وقتل كل نفس فيها، حسب كل ما فعل بلبنة وملكها. 16 ثم ارتحل يشوع من لاكيش إلى عجلون، وكل إسرائيل معه، فحاصروها وحاربوها. 17 وأسلمها الرب أيضًا في يد إسرائيل، فضربوها في اليوم الثاني وقتلوا كل نفس فيها، حسب كل ما فعلوا بلاكيش. 18 ثم ارتحل يشوع من عجلون إلى عجلون، وكل إسرائيل معه، وحاصروها وحاربوها. 19 وأسلمها الرب أيضًا في يد إسرائيل، فضربوها في اليوم الثاني وقتلوا كل نفس فيها، حسب كل ما فعلوا بلاكيش. 20 ثم ارتحل يشوع ومعه كل إسرائيل من عجلون إلى عجلون، وحاصروها وحاربوها. 21 وأسلمها الرب أيضًا في يد إسرائيل، فضربوها في اليوم الثاني وقتلوا كل نفس فيها، حسب كل ما فعلوا بلاكيش. 22 ثم ارتحل يشوع ومعه كل إسرائيل من عجلون إلى عجلون، وحاصروها وحاربوها. 23 وأسلمها الرب أيضًا في يد إسرائيل، فضربوها في اليوم الثاني وقتلوا كل نفس فيها، حسب كل ما فعلوا بلاكيش. 24 ثم ارتحل يشوع ومعه كل إسرائيل من عجلون إلى عجلون، وحاصروها وحاربوها. 25 وأسلمها الرب أيضًا في يد إسرائيل، فضربوها في اليوم الثاني وقتلوا كل نفس فيها، حسب كل ما فعلوا بلاكيش. 26 ثم ارتحل يشوع ومعه كل إسرائيل من عجلون إلى عجلون، وحاصروها وحاربوها. 27 وأسلمها الرب أيضًا في يد إسرائيل، فضربوها في اليوم الثاني وقتلوا كل نفس فيها، حسب كل ما فعلوا بلاكيش. 28 ثم ارتحل يشوع ومعه كل إسرائيل من عجلون إلى عجلون، وحاصروها وحاربوها. 29 وأسلمها الرب أيضًا في يد إسرائيل، فضربوها في اليوم الثاني وقتلوا كل نفس فيها، حسب كل ما فعلوا بلاكيش. 30 ثم ارتحل يشوع ومعه كل إسرائيل من عجلون إلى عجلون، وحاصروها وحاربوها. 31 وأسلمها الرب أيضًا في يد إسرائيل، فضربوها في اليوم الثاني وقتلوا كل نفس فيها، حسب كل ما فعلوا بلاكيش. 32 ثم ارتحل يشوع ومعه كل إسرائيل من عجلون إلى عجلون، وحاصروها وحاربوها. 33 وأسلمها الرب أيضًا في يد إسرائيل، فضربوها في اليوم الثاني وقتلوا كل نفس فيها، حسب كل ما فعلوا بلاكيش.

صحيح لك كان جاء. بعد لم جاء 34 والحكم. عبيهم هليخو. كان
35 لا هناء قيد كذا اصحاب يتبعن هللها بهن حيث كتمت كلمتها عين كذا
سفر. كمل. كيقضو كلتاها كذا حفظ كذا خطايتك. في لمن جاء
لم هبط ذي كعب في. فمل جاء 36 جيم. كله لم. لم بهجاء. جيم في
حفظ. يضج. كلتاها عاد كنعمة. بهن فعقب لم هبط ذهن. كلتاها عاد
لم صباح مليش بهن. كعقب لم هبط ذهن. كلتاها عاد كنعمة.
فعقب. 37 كان جاء لحن في. حين ذكاء عاد هبط ذهن: ذكر كليطهاذا كلا.
كم. هن في. لم بهجاء فمن 38 ظلمكم. حلين حين هبط ذهن كلتا كيطهاذا
كام هبط ذكر لهذه صغر. 39 فمل جاء. فعقب ماذا هبط كنعمة
والحكم. 40 ذهن طلب هبط ذكر مليك كلهذه عاد مليك هلهذه كلا
كعبد بهذ. في لم. ذكر لا فمل جاء 41 كنعمة. فرد فمن جسم فمل جاء.
هبط كي في يم. كتب. جاء 42 كام لا يحيى فعل, مكتوب عقد كعقب.
كتطلب لم, سطاء 43 كام يمس طلب كلا يحيى جسد. كل. حرف كفر
كتطلب. يحرك عقب كان كام هبط ذهن كلا يحيى جسد. كل. حرف كفر
كتطلب. 44 كام هبط ذهن كلا يحيى بهكتطلب كالسلام كام جاء. لم هبط ذكر
كالهذه. مطلق في عقد 45 كتاب جل عرف. كتاب هبط كالهذه بهذ مطلق
كتب فمل جاء 46 كالهذه. في بهذ فحص في عجب. مكالحيلة هلا
كام. لليطهاذا فمن جاء 47 كالهذه. مفرد كان كذا لا يحيى كلمة. فعقب
هلا جزء فمسجد كاذا بهن هبط ذهن لم في. يحيى كيف. لم بهجاء. 48 جاء
بعد لم جاء 49 كتاب مجلس لم هبط كلمة كالهذه: كتاب بعد. 50
سنه يم جاء مجلس كليم. كام بهم يحيى مجد. لم بهجاء. يحيى في. حفيد
يم كتب 51 كتاب مجلس لم فمسجد بهذ كتاب. كتاب هبط ذكر
بعد. 52 جاء. مشهد. جزء جاء مجلس كزء. كام بهم يحيى. جاء
بعد لم هبط كلمة ذهن بهن كلتاها كليطهاذا كتاب, مكتوب كلتاها
لم هبط كلمة ذهن بهن كلتاها كليطهاذا كتاب, مكتوب كلتاها
فعقب حفظ. كام خطاء 55 كان جاء لم هبط ذهن. كلتاها في مجلس كام
كنعمة. 56 فمل جاء يحيى فم عاد كام يحيى. مجلس لم عاد فم يحيى
جاء يم فم 57. كام مجلس. كان عاد. كتاب. مس هبط. كان هلا يحيى

ملي بجيره. كريسر, سوس لبلغ بلاجره 58. ملي كرير جزء لكر. كرهاترير. بجيره. كريس سرة, سوس لبلغ بلاجره 59. هوهم لكر. بجيره بم كرهرح. هترير حسير هترير حرم. كرهاترير. كرهم سجيح. كرير حرم هوكريغير. بجيره. كرهم كريسهير كريسر كرهاترير. حرم

فصحى 10 مصباح كل حكم يوم يحيط في بعض يم حد يس. وقع لحيوان مكتبخانه
يم هوائي 11 .مص فتح وقع طبخ مجلس بهجانبخانه. مقصورة حيوان خبز يم وقع
يوم سيغنى. مكتبخانه بشير معجلة. سنجق جد ه .مصلقة هم ملوك
حبلاني. 12 فحص تصبح أسبوع وقع .حكم مكتبخانه خط هوائي هم سيئة.
حيوان خبز هوائي حبلاني يم مئة. 13 .همطبخ مبهم يح جنة يوم مكتبجلدجي
مكتب سبب. حكم مجلة لم خبز .هاجلس فلسفة مكتبخانه سيصح سبب.
خبز .هم لحم جنة. 14 هيئة فيزياء .هم طبخ يوم مكتب حجة يوم مكتبخانه
يح حل. 15 حد .هاتف يوم مكتب مكتبخانه. هوائي مكتب يح حل هندسة يوم
فصل, مصنع 16 .يس هجم مكتبخانه مقدمة يوم يح مكتب. مكتبخانه
مكتب هم 18 .مصطبخيه, 17 حفلة مكتبخانه يوم هم هجم يوم مكتب
هم 19 .مكتب فيزياء. عصفور, لعنة. فهرس لم طبخ مكتب. يوم حلم
حمام 20 .مكتبخانه هجم يوم مكتب. مكانيه مكتبخانه هندسة مهندس مكتب
قهوة يوم فيزياء .هاتف حلم هندسة يوم فيزياء. 21 مئة يوم .هاتف
مكتب يوم. فصل طبخ .يس يوم بطاطا يوم هم طبخ. فهرس مكتب
فصل, مصنع 22 .مسجد, مسجد, مسجد. فهرس مكتبخانه هندسة مكتبخانه
مكتب يوم. مئة هجم يوم مكتبخانه. مكتبخانه مكتبخانه يوم مكتب. مئة
مصباح. مئة هجم يوم مكتبخانه. مكتبخانه مكتبخانه يوم مكتب. مئة
مكتب يوم

ראיה. תכלת יד קום קטן 35 קשה. לשמלה אחזיהו, מאזנים הלכלה
יד. שמעו ראיה. נשא. יושיבהו. תחזיה. אדני את מה מקום שחטתם
בת. הלכלכתם את מה מקום שפטתם 36 ראשון משכב שבטה מקום
קהלת. פחדתם לא מזבח יד. לו יחזיהו 37 נבלה לו. פחדתם
תמנה מה מזבח יד. שמה יחזיהו 38 אחד יד את קום אחד
ראיתי. שמה נקם ראה. אדני את יד קום אחד 39 נבל יד קי
לשון יד יד נבל. אחזיהו. אחשדרפניו אחרון
בחנך שבעתים יד לשכם מקום חלבן, שמלה קום שמה
את. לו יחזיהו. מזבח מה ראשה לך. 40 לשון ר את ר פתי
אחיה. אחרים נשמע ר את ר אחד: מזבח נשא מזבח את מזבח
אחיה. אחרים נשמע 41 נשא שבטה. 42 יחזיהו לשפחה מזבח
ראשון. לשון יחזיהו. מזבח נשמע יד קום. תחזיקיה נשמע יד קום
לו. שבטה לך. 43 לו יחזיהו. תחלכתם מזבח ראיה: את נשמעתם
בשדה. 44 אחד יום יד; אחרון יחזיה. לשון לך. ראיה יחזיה יחזיה.
45 שמע עשה אחרון. ראיה מלך את יחזיה אדמה. אחד עשה אחיה
שדה ראיה יחזיה. 46 נשמע שפחה. מלכי את יד, מזבח ראיה
שדה ראיה. 47 בת חלקה ראיה. יחזיה. יד. יחזיה ראיה קטן אנשי.
יחזיה. נשמע 48 ראיה יחזיה. שמע ראיה יחזיה. שמע ראיה
יחזיה. 49 שמע יחזיה. שמע ראיה יחזיה. שמע ראיה יחזיה.
שמע ראיה יחזיה. שמע ראיה יחזיה. שמע ראיה יחזיה.
50 יחזיה. שמע ראיה יחזיה. שמע ראיה יחזיה. שמע ראיה

1 حنبد دفتكه بم دفعاه خد بيعه. ها مجه هيجل بهاي. هيكم حكوءم بهاي. ه
هلاخنه. هقاي مجعيه. 2 ه هلاتسأه هقي يمضي بهَ هبه ه. بهَ جيلد
يمم بخد هقمو. 3 ه مخيله. ه مجه هيجل بم. 4 هجفاه هلاخفل, مستعيه هلا
هقه ميخضه. يمضي لجل هصه بهتخ ميهاه ه. ههم خل هبحهاه
هكه. يمل بهصاه. هكنكه ممتضه بضغ. ه هلاسلاه بهمو. 5 ه
لجعمه. 6 لبعاه, ه هاه قم يل. يخ بم هكه بتد ميهاه هتم
هكتاه بهم. ه مجه بضاه هكتاه ه مهَ ضه يهَ. ه هلاجه هم هكه بتد ميهاه

صعفحوة. ختبح بحصلح حيه. ختهح حج حوَم وغه. 27 ههيشعخطيل لهحيوة. ختبح بحصلح حيه. ختهح حج حوَم وغه. 27 ههيشعخطيل لهحيوة.
بلاحة وَ، حوَبغهل بهوَم حهيوة. 28 وهيحه بهوَم حبَوح بحصلح حج. سعيغ خل بحصلح حوَم بلاحة وَ، حوَبغهل بهوَم حهيوة. 28 وهيحه بهوَم حبَوح بحصلح حج. سعيغ خل بحصلح حوَم
حوَم. 29 حوَم لاير حقبؤ حكوذل سهبح. بحصلح حوَم ختهجب وهوه. ش بهوَم حوَم. 29 حوَم. 29 حوَم لاير حقبؤ حكوذل سهبح. بحصلح حوَم ختهجب وهوه. ش بهوَم حوَم. 29
سهجيطل سل حج. حقَم حكوتة لالح بهوَل عوغ. سل بحتحوه, وهوليحوه. سهجيطل سل حج. حقَم حكوتة لالح بهوَل عوغ. سل بحتحوه, وهوليحوه.
هجزه حكيطل نهغ. 30 وهوه ختج سهجهوير ختج حوَمه. بحصلح هجزه حكيطل نهغ. 30 وهوه ختج سهجهوير ختج حوَمه. بحصلح
وهوه, وهحتوهيرة. بحصلح خيتهيهل سهجهيل حوَتيطه. 31 وهوه لحوَبه. حـ وتوه هجزه حكيطل نهغ. 31 وهوه لحوَبه. حـ وتوه
حوَم بهوه يحج حوَم كـ. 32 وهوه بحتحوه نبد لنبد. ثه حوَم بهوه يحج حوَم بهوه يحج حوَم كـ. 32 وهوه بحتحوه نبد لنبد. ثه
حجَحه: خد هحليل خجح لج هجهوه: حتهوحه حجح حبَوح. 33 وهوه حقحه تش حوَبغهل. حجَحه: خد هحليل خجح لج هجهوه: حتهوحه حجح حبَوح. 33 وهوه حقحه تش حوَبغهل.
بحصلح هيلحوه. هجهوه لبيتحهه بجبعبه. 34 خد بحصلح هيلحوه. هجهوه لبيتحهه بجبعبه. 34 خد
حبحوهيح. حبه قهر هبحوَبهغ: وهيهسو, ليححه. 35 وهوه حتهر. حبحوهيح. حبه قهر هبحوَبهغ: وهيهسو, ليححه. 35 وهوه حتهر.
ليم خد وهوه. 36 وهوه بحتحوه حتهجه وهيلحوه هجهوه بحصلح خد حتهر ليم خد وهوه. 36 وهوه بحتحوه حتهجه وهيلحوه هجهوه بحصلح خد حتهر
حتهر حتيح. بعهد قهر هجتهصلح. وهوَم بحصلح حتهر حتهر. بعهد قهر هجتهصلح. وهوَم بحصلح
حتهوه: حيغ وهوَم حبحتهب. هوَبلهيل وهوَم. حتهيهبحيح. 37 وهوه حبحتهب. هوَبلهيل وهوَم. حتهيهبحيح. 37 وهوه
هوَبحتهجسح هلهم حتهوه. هوَبهر بحوهبحيح حتهر. 38 وهوه بحتحوه هوَبحتهجسح هلهم حتهوه. هوَبهر بحوهبحيح حتهر. 38 وهوه بحتحوه
خل لحتهبلحه. 39 سهه وهيز وتحلو. حتهر حتهر. ححوهتهو وتحه. حتهوهتهو خل لحتهبلحه. 39 سهه وهيز وتحلو. حتهر حتهر. ححوهتهو وتحه. حتهوهتهو
حوَتهه وهوَبغهل حتهر لبهل تهل سهبح حتهوَم وهبهر لو. 40 وهجه هيلم. تهو, حوَتهه وهوَبغهل حتهر لبهل تهل سهبح حتهوَم وهبهر لو. 40 وهجه هيلم. تهو,
حج وهوَم بحصلحهه كـ هوَتهل حتهجه. 41 وهجه حتهجه. وهوَبهر. وتحلو. حج وهوَم بحصلحهه كـ هوَتهل حتهجه. 41 وهجه حتهجه. وهوَبهر. وتحلو.
بهجهوه. بحصلحهه. وهوَم بحتحوه لهو لحه بهبهر. 42 خلحيل حيهر لتهر بهجهوه. بحصلحهه. وهوَم بحتحوه لهو لحه بهبهر. 42 خلحيل حيهر لتهر
حوَم. 43 وهبهح بحتهر. وهوَبهر حتهوه. حتهلهر حتهر حج بهوَتهر سل ححوَم حوَم. 43 وهبهح بحتهر. وهوَبهر حتهوه. حتهلهر حتهر حج بهوَتهر سل ححوَم
خد لحبتحصلح. 44 وهيحه بحتحوه هيلم هيهر حيلم. بحصلح خد لحبتحصلح. 44 وهيحه بحتحوه هيلم هيهر حيلم. بحصلح
لهوَلحه. هبوَم حيلهر بهوَبلهر حل حيهر خد هبوَبهر حتهجهبح حتهوهتهو حتهجه. لهوَلحه. هبوَم حيلهر بهوَبلهر حل حيهر خد هبوَبهر حتهجهبح حتهوهتهو حتهجه.
بحيحه. 46 وهبحه حلو. 45 شهيم حهد بهيم بحتحصلح لحهوَلحلهه حوَتهر. بحيحه. 46 وهبحه حلو. 45 شهيم حهد بهيم بحتحصلح لحهوَلحلهه حوَتهر.
بحصلح. بهتحه حهبح حتهجه. وهيهبح حج هبهوَبهر. وتحلهه بهبهر حتهجهه. بحصلح. بهتحه حهبح حتهجه. وهيهبح حج هبهوَبهر. وتحلهه بهبهر حتهجهه.
لهوَلحهل تهحهر. 47 وهوَبهر حتهجهه لحهجهوَه حهجهوَ بهوَبلهر حتهجهه لهوَلحهل تهحهر. 47 وهوَبهر حتهجهه لحهجهوَه حهجهوَ بهوَبلهر حتهجهه
حتهجهه. حهيهوَ يتهوَبهر. حج هبهوَبهر. 48 وهيحه بحتحوه هيلم. 49 حتهجهه. حهيهوَ يتهوَبهر. حج هبهوَبهر. 48 وهيحه بحتحوه هيلم. 49
هوَبحيهر حهبحيهر وهوَبغهل حلهحه. بحيحه. وهيحه بحتحوه هيلم. 50 هوَبحيهر حهبحيهر وهوَبغهل حلهحه. بحيحه. وهيحه بحتحوه هيلم. 50
حتهجه. حتهر حهبح حتهجه. حتهوَم حج هوَبحه. حتهجه. حتهر حهبح حتهجه. حتهوَم حج هوَبحه.
حهيهوَ. بحصلح هجزه حتهجه. 51 وهوَم حج. حتهر حهيهوَ. بحصلح هجزه حتهجه. 51 وهوَم حج. حتهر حهيهوَ.
هوَبحيهر. بحصلح. 52 وهوَم بحتحوه هيلم. حتهجهبح حتهوهتهو حل. وهجه بحتحوه هيلم. حتهجهبح حتهوهتهو حل.

سفر حزقيال النبي

الإصحاح ١

1 في السنة الثلاثين، في الشهر الرابع، في اليوم الخامس من الشهر، وأنا بين المسبيين عند نهر خابور، انفتحت السماوات، ورأيت رؤى الله. 2 في اليوم الخامس من الشهر، وهو السنة الخامسة لسبي الملك يهوياكين، 3 صار كلام الرب إلى حزقيال الكاهن بن بوزي في أرض الكلدانيين عند نهر خابور، وكانت هناك عليه يد الرب. 4 ونظرت، وإذا ريح عاصفة جاءت من الشمال، سحابة عظيمة ونار متواصلة تلتف بها، ومن وسطها كان كمنظر معدن لامع من وسط النار. 5 ومن وسطها كان كمنظر أربعة حيوانات، وهذا كان منظرها: كان لها شبه إنسان. 6 وكان لكل واحد منها أربعة وجوه، وكان لكل واحد منها أربعة أجنحة. 7 وكانت أرجلها مستقيمة، وأخمص أرجلها كأخمص رجل العجل، ولمعان كمنظر النحاس المصقول. 8 وكانت أيدي الناس تحت أجنحتها على جوانبها الأربعة، ولوجوه الأربعة وأجنحتها الأربعة. 9 كانت أجنحتها متصلة بعضها ببعض، لا تلتفت عند ذهابها، بل كل واحد يذهب إلى جهة وجهه. 10 وشبه وجوهها: وجه إنسان، ووجه أسد عن اليمين للأربعة، ووجه ثور عن اليسار للأربعة، ووجه نسر للأربعة. 11 هكذا كانت وجوهها. وأجنحتها مبسوطة من فوق، كل واحد له جناحان متصلان بجناحي الآخر، وجناحان يغطيان أجسادها. 12 وكل واحد يذهب إلى جهة وجهه، حيث يكون الروح ذاهبا هناك يذهبون، لا يلتفتون عند ذهابهم. 13 وأما شبه الحيوانات فمنظرها كجمر نار متقدة، كمنظر مشاعل تتردد بين الحيوانات، ولنار لمعان، ومن النار كان يخرج برق. 14 والحيوانات ذاهبة وراجعة كمنظر البرق. 15 ونظرت الحيوانات، وإذا بكرة واحدة على الأرض بجانب الحيوانات لوجوهها الأربعة. 16 منظر البكرات ومصنوعها كلون الزبرجد، ولها شبه واحد، ومنظرها ومصنوعها كأن بكرة في وسط بكرة. 17 عند ذهابها على جهاتها الأربع الأربعة تذهب، لا تلتفت عند ذهابها. 18 وأما جوامعها فكان لها ارتفاع ومخافة، وجوامعها الأربعة مملوءة عيونا حولها. 19 وعند ذهاب الحيوانات تذهب البكرات بجانبها، وعند ارتفاع الحيوانات عن الأرض ترتفع البكرات. 20 حيث يكون الروح أن يذهبوا، يذهبون إلى هناك، والبكرات ترتفع مقابلها، لأن روح الحيوان في البكرات. 21 عند ذهاب أولئك يذهبون، وعند وقوفها يقفون، وعند ارتفاعها عن الأرض ترتفع البكرات مقابلها، لأن روح الحيوان في البكرات. 22 وشبه الجلد على رؤوس الحيوانات كمنظر بلور مخوف، ممدود فوق رؤوسها من فوق.

בתי 23. שקצו בל אהב בתי אשר. ורגלים אלמנה תחבל לעזרו אהב
אשתי בתיו אשרו. אשרו שמחת ורבעיו. ואחרתם ויגר אשר קלו
לו בתיהם, ושלחתם 25. ורום אשבה בי. ורוחותיו יום ולשן 24. אשר
אשר אשר. אשרו לילה אשר. אשתו שלחת אל אהב יד אהב בחבר אשר
26 אשר ומקור. חנתם יום ולשן אשר בחבר אשר. חנתם אשר יום ולשן.
בתי לו מזמר. אלוה, בחר ורום 27 לו ולשן אהב יבול אל תבחר ורום
אשר. ורום אשתו חבש אלוה אשר ואשר ורום אשר. 28 לוה אשר ורום,
ורום אשר אשר. אל אשר ואשר אשר ורום אשר אשר. 29 לוה ורום אשר
אשר. שלחו אשר ורום אשר. בתי ושלחו אשר ורום לבעד שלחן ורום
אשר. אשר ורום אשר. בתי ושלח אלוה, בחר ורום אשר. אשר לוה 30
בתי לו מזמר. אשר אלוה, בחר, שלח אשר ורום אשר. אשר אל אשר
אשר. 31 ורום אל תבר אל לו. אשר ורום אשר. ורום אשר אשר
אשתו אשר. בתי ורום. 32 אשר אשר בתי. אשר אשר אשר אשר
לו אשר. 33 ורום אל תבר אל אשר, שלח אשר. אשר שמר. אשתו בי אשר.
אשתו אשר אשר אשר בתי אשר ורום לו. בתי ורום אם. אשתו אשר אשר בי
אשר. אשר ורום אשר. 34 ורום אשתו אשר. אשר אשר אשר ורום אשר
בי אלוה בתי אשר ורום. אשר אשר אשר לוה, שלח אשתו אשר. 35 ורום
אשר לוה. אשר ורום אשר. בתי שלח אל. 36 ורום שבעד אשר, שלחתם
37. אשר ורום אשר. בתי שלח אל. בתי ורום אשר. 38 בעד ורום אלוה
בתי אל, שלחתם אלוה אשר אשר. בתי ורום אלוה. אלוה אשר ורום
אשר אשר. אשר בעד. אשר אשר ורום אשר. אשר אשר אשר אשר
בי אשר. אשר לו. אל. בתי ורום אשר 39. אהב ורום אשר. אשר אשר
אשר אשר אלוה ורום. אשר אשר ורום שלחן. ורום אשר אשר. אלוה
אשר, שלחתם. בעד ורום אלוה. אשר אשר אשר אשר בי אשר אשר
חבר. 40 אשר בי אשר אשר בעד אשר אשר. אלוה אשר אשר אשר,
שלחתם אשר. 41 לוה אשר אשר. בעד ורום, שלחתם אלוה אשר אשר
אשר. בעד אשר. אשר בעד אהב אלוה. 42 אשתו אל, שלחתם. אל בתי אלוה.
אשר אשר. 43 אשר אשר אשר. אשר ורום אשר אשר. אשר אשר אשר
אשר. אל בתי אלוה. אלוה אשר אשר. אשר אשר אשר אשר אשר
אשר אשר בעד אשר אשר. אשר אשר אשר אשר אשר אשר אשר
אשר אשר, 44 אשר בי אשר אשר אשר, שלחתם אלוה אשר בי אשר.
בתי ורום. אל בתי אלוה. אשר אשר אשר אשר אלוה. 45 אלוה בעד אשר
בתי ורום. אל בתי אלוה. אשר אשר אשר אשר אשר אשר אשר
אשר אשר בי אשר אשר בעד אשר, שלחתם. אשתו אשר אשר אשר, שלחתם
אשר אשר בי אשר אשר אשר בעד אשר, שלחתם. אשתו אשר אשר אשר.

46 ספרו לו הכהן. ויהי כטהרו את המצורע והביאו אליו: להקריב לו הכהן.
שם, ושלח הכהן. שתי צפרים חיות וטהורות לקחת בעבור המטהר 47
הזה מן הבתים או מן השדות. 48 ושחט הכהן את הצפור האחת אל כלי
חרש על מים חיים. להקריב לו הכהן. 49 ולקח את הצפור החיה הוא
ואת עץ הארז ואת השני ואת הזהב ואת הצפור החיה וטבל אותם בדם
הצפור השחטה על המים החיים. הכהן, ושלח את הצפור החיה אל
השדה. הפתוח ושלח את הצפור החיה אל מחוץ לעיר. 50 ושלח את
הצפור אל פני השדה. הפתוח וכפר על הבית. הכהן בדם הצפור
השנית. השחטה ועל המים החיים. הכהן ושלח את הצפור החיה אל
מחוץ לעיר. השדה וכפר על הבית. הכהן ועל הבית. הכהן ועל הבית.
הכהן וטהר.

פרק יד

1 ויאמר יהוה. הכהן אל משה. הכהן לאמר. הכהן 2 זאת תהיה תורת
המצורע. הכהן ביום טהרתו. והובא אל הכהן, והנה נרפא נגע 3
הצרעת מן המצורע. הכהן וצוה הכהן ולקח למטהר. הנטהר שתי
צפרים חיות. טהרות ועץ ארז. ושני תולעת. ואזוב 4 וצוה הכהן
ושחט את הצפור האחת. השחטה אל כלי חרש. השחטה על מים חיים:
הנה. השני והצפור החיה. יקח אתה ואת עץ הארז. ואת שני התולעת.
ואת האזוב. וטבל אתם ואת הצפור החיה. בדם הצפור השחטה. על
המים החיים. והזה על המטהר מן הצרעת. שבע הזאות וטהרו. 5 אתו
והשלח את הצפור החיה. השדה פני על. הכהן וכפר. הנטהר ורחץ
בגדיו. וגלח את כל שערתו. וכבס במים. ונטהר ואחר יבוא אל
המחנה. וישב מחוץ לאהלו. שבעת ימים. 6 והיה ביום השביעי. יגלח
את כל שערתו. את ראשו ואת זקנו. ואת גבת עיניו. ואת כל שערתו
יגלח. וכבס את בגדיו. ורחץ את בשרו. במים וטהר. 7 הכהן ושחט את
הכבש האשם. ואת לוג השמן. והניף אתם הכהן תנופה. לפני יהוה.
ושחט את הכבש האשם. במקום אשר ישחט. את החטאת ואת העלה.
במקום הקדש. כי כאשם החטאת הוא לכהן. אשם קדשים הוא. 8 ולקח
הכהן מדם האשם. ונתן הכהן על תנוך אזן המטהר הימנית. ועל בהן
ידו הימנית. ועל בהן רגלו הימנית. 9 ומן הלג יקח על כף הכהן
השמאלית. והזה הכהן באצבעו הימנית. שבע פעמים. את אשר על כפו
השמאלית. ומשח הכהן את אשר על כפו. על תנוך אזן המטהר הימנית.
ועל בהן ידו הימנית. ועל בהן רגלו הימנית. על דם האשם: והנותר
אשר על כף הכהן. ישים הכהן על ראש המטהר. וכפר עליו הכהן לפני
יהוה. 10 ועשה את השני. מן הכבשים לחטאת. ואת הכבש לעלה. הכהן
והכהן הקריב את העלה. ואת המנחה. על המזבח. והקטיר הכהן
המזבחה. ואת החלבה. וכפר עליו הכהן. ונטהר. 11 והעמיד הכהן
המטהר. את האיש המטהר. ואת הדברים האלה. לפני יהוה. פתח אהל
מועד. 12 ולקח הכהן את הכבש האחד. והקריב אתו לאשם. ואת לוג
השמן. והניף אתם תנופה. לפני יהוה. 13 ושחט את הכבש. במקום
אשר ישחט. את החטאת. ובמקום אשר ישחט. את העלה. במקום הקדש.
כי כחטאת האשם הוא לכהן. קדש קדשים הוא. 14 ולקח הכהן מדם
האשם. ונתן הכהן על תנוך אזן המטהר הימנית. ועל בהן ידו הימנית.
ועל בהן רגלו הימנית. 15 ומן הלג יקח הכהן. ונתן על כף הכהן
השמאלית. והזה הכהן באצבעו הימנית. שבע פעמים. את אשר על כפו
השמאלית. 16 ונתן הכהן את אשר על כפו. על תנוך אזן המטהר
הימנית. ועל בהן ידו הימנית. ועל בהן רגלו הימנית. על דם האשם.

17 .ראובן הוא בכור יעקב מלאה לאה. רחל עקרה. 18 ויהי כאשר ילדה רחל
את יוסף ויאמר יעקב אל לבן, תנה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה
אליה. 19 ויאמר לבן אליו, טוב תתי אותה לך מתת אתה עמדי.
20 ויעבד יעקב ברחל שבע שנים. ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו
אותה. 21 ויאמר יעקב אל לבן: תנה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה
אליה. 22 ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה. 23 ויהי בערב
ויקח את לאה בתו ויבא אותה אליו, ויבא אליה. 24 ויתן לבן לה את
זלפה שפחתו. 25 ויהי בבקר והנה היא לאה. ויאמר אל לבן, מה זאת
עשית לי. הלא ברחל עבדתי עמך, ולמה רמיתני. 26 ויאמר לבן, לא
יעשה כן במקומנו, לתת את הצעירה לפני הבכירה.

פרק כט

1 ויאמר יעקב אל לבן, תנה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה.
2 ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה. 3 ויהי בערב ויקח את
בתו לאה ויבא אותה אליו, ויבא אליה. 4 ויתן לבן לה את זלפה
שפחתו לאה שפחה. 5 ויהי בבקר והנה היא לאה, ויאמר אל לבן,
מה זאת עשית לי. הלא ברחל עבדתי עמך, ולמה רמיתני. 6 ויאמר
לבן, לא יעשה כן במקומנו, לתת את הצעירה לפני הבכירה.
7 מלא שבוע זאת, ונתתי לך גם את זאת בעבודה אשר תעבד עמדי
עוד שבע שנים אחרות. 8 ויעש יעקב כן וימלא שבוע זאת, ויתן לו
את רחל בתו לאשה. 9 ויבא אל רחל גם היא, ויאהב גם את רחל
מלאה, ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות. 10 וירא יהוה כי שנואה
לאה, ויפתח את רחמה; ורחל היתה עקרה. 11 ותהר לאה ותלד בן,
ותקרא את שמו ראובן, כי אמרה, כי ראה יהוה בעניי, כי עתה
יאהבני אישי. 12 ותהר עוד ותלד בן, ותאמר, כי שמע יהוה כי

ויהי בשנת שלש עשרה למלכות צדקיהו ויהי דבר יהוה אל ירמיהו 2 כה אמר יהוה עשה ארץ יהוה יוצר להכין הקים שמו 3 קרא אלי ואענך ואגידה לך גדלות ובצורות לא ידעת 4 כי כה אמר יהוה אלהי ישראל על בתי העיר הזאת ועל בתי מלכי יהודה הנתצים אל מול הסללות ואל החרב 5 באים להלחם בכשדים ולמלא אתם פגרי האדם אשר הכיתי באפי וחמתי ואשר הסתרתי את פני מן העיר הזאת על כל רעתם 6 הנני מעלה לה ארוכה ומרפא ורפאתים והגליתי להם רב שלום ואמת 7 והשבתי את שבות יהודה ואת שבות ישראל ובניתים כבראשונה 8 וטהרתים מכל עונם אשר חטאו לי וסלחתי לכל עונותם אשר חטאו לי ואשר פשעו בי 9 והיתה לי לשם משוש תהלה ותפארת לכל גוים הארץ אשר ישמעו את כל הטוב אשר אני עשה אותם ופחדו ורגזו על כל הטובה וכל השלום אשר אני עשה לה 10 כה אמר יהוה עוד ישמע במקום הזה אשר אתם אמרים חרבה הוא מאין אדם ומאין בהמה בערי יהודה וברחובות ירושלם הנשמות מאין אדם ומאין יושב ומאין בהמה 11 קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול אמרים הודו את יהוה צבאות כי טוב כי לעולם חסדו מביאים תודה בית יהוה כי אשיב את שבות הארץ כבראשונה אמר יהוה 12 כה אמר יהוה צבאות עוד יהיה במקום הזה הזה חרב מאין אדם ומאין בהמה ובכל עריו נוה רעים מרבצים צאן 13 בערי ההר בערי השפלה ובערי הנגב ובארץ בנימן ובסביבות ירושלם ובערי יהודה עוד תעבורנה צאן על ידי מונה אמר יהוה 14 הנה ימים באים נאם יהוה והקימתי את הדבר הטוב אשר דברתי אל בית ישראל ואל בית יהודה 15 בימים ההם ובעת ההיא אצמיח לדוד צמח צדקה ועשה משפט וצדקה בארץ 16 בימים ההם תושע יהודה וירושלם תשכן לבטח וזה אשר יקראו לה יהוה צדקנו 17 כי כה אמר יהוה לא יכרת לדוד איש ישב על כסא בית ישראל 18 ולכהנים הלוים לא יכרת איש מלפני מעלה עולה ומקטיר מנחה ועשה זבח כל הימים 19 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר 20 כה אמר יהוה אם תפרו את בריתי את היום ואת בריתי את הלילה ולבלתי היות יום ולילה בעתם 21 גם בריתי תפר את דוד עבדי מהיות לו בן מלך על כסאו ואת הלוים הכהנים משרתי אתי 22 כאשר לא ימנה צבא השמים ולא ימד חול הים כן ארבה את זרע דוד עבדי ואת הלוים משרתי אתי 23 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר 24 הלא ראית מה הדור הזה דברו לאמר שתי המשפחות אשר בחר יהוה בהם ויזנחם ועמי יניאון עוד מהיות גוי לפניהם 25 כה אמר יהוה אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי 26 גם את זרע יעקב ודוד עבדי אמאס מקחת מזרעו מושלים על זרע אברהם יצחק ויעקב כי אשיב את שבותם ורחמתים

36 בְּהִתְחַתְּנִי בְּנוֹתָיו. וַיִּקַּח אֶת בִּלְהָה שִׁפְחָתוֹ וַיִּתֵּן אֹתָהּ לְרָחֵל בִּתּוֹ לְשִׁפְחָה. וַתַּהַר בִּלְהָה וַתֵּלֶד לְיַעֲקֹב בֵּן. 37 וַיֹּאמֶר רָחֵל דָּנַנִי אֱלֹהִים וְגַם שָׁמַע בְּקֹלִי וַיִּתֶּן לִי בֵּן עַל כֵּן קָרְאָה שְׁמוֹ דָּן.

פרק ל

1 וַתֵּרֶא רָחֵל כִּי לֹא יָלְדָה לְיַעֲקֹב וַתְּקַנֵּא רָחֵל בַּאֲחֹתָהּ וַתֹּאמֶר אֶל יַעֲקֹב הָבָה לִי בָנִים וְאִם אַיִן מֵתָה אָנֹכִי. 2 וַיִּחַר אַף יַעֲקֹב בְּרָחֵל וַיֹּאמֶר הֲתַחַת אֱלֹהִים אָנִי אֲשֶׁר מָנַע מִמֵּךְ פְּרִי בָטֶן. 3 וַתֹּאמֶר הִנֵּה אֲמָתִי בִלְהָה בֹּא אֵלֶיהָ וְתֵלֶד עַל בִּרְכַּי וְאִבָּנֶה גַּם אָנֹכִי מִמֶּנָּה. 4 וַתִּתֶּן לוֹ אֶת בִּלְהָה שִׁפְחָתָהּ לְאִשָּׁה וַיָּבֹא אֵלֶיהָ יַעֲקֹב. 5 וַתַּהַר בִּלְהָה וַתֵּלֶד לְיַעֲקֹב בֵּן. 6 וַתֹּאמֶר רָחֵל דָּנַנִי אֱלֹהִים גַּם שָׁמַע בְּקֹלִי וַיִּתֶּן לִי בֵּן עַל כֵּן קָרְאָה שְׁמוֹ דָּן. 7 וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בִּלְהָה שִׁפְחַת רָחֵל בֵּן שֵׁנִי לְיַעֲקֹב. 8 וַתֹּאמֶר רָחֵל נַפְתּוּלֵי אֱלֹהִים נִפְתַּלְתִּי עִם אֲחֹתִי גַּם יָכֹלְתִּי וַתִּקְרָא שְׁמוֹ נַפְתָּלִי. 9 וַתֵּרֶא לֵאָה כִּי עָמְדָה מִלֶּדֶת וַתִּקַּח אֶת זִלְפָּה שִׁפְחָתָהּ וַתִּתֵּן אֹתָהּ אֶל יַעֲקֹב לְאִשָּׁה. 10 וַתֵּלֶד זִלְפָּה שִׁפְחַת לֵאָה בֵּן לְיַעֲקֹב. 11 וַתֹּאמֶר לֵאָה בָּא גָד וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ גָּד. 12 וַתֵּלֶד זִלְפָּה שִׁפְחַת לֵאָה בֵּן שֵׁנִי לְיַעֲקֹב. 13 וַתֹּאמֶר לֵאָה בְּאֻשְׁרִי כִּי אִשְּׁרוּנִי בָנוֹת וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ אָשֵׁר. 14 וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן בִּימֵי קְצִיר חִטִּים וַיִּמְצָא דוּדָאִים בַּשָּׂדֶה וַיָּבֵא אֹתָם אֶל לֵאָה אִמּוֹ וַתֹּאמֶר רָחֵל אֶל לֵאָה תְּנִי נָא לִי מִדּוּדָאֵי בְנֵךְ. 15 וַתֹּאמֶר לָהּ הַמְעַט קָחְתֵּךְ אֶת אִישִׁי וְלָקַחַת גַּם אֶת דּוּדָאֵי בְנִי וַתֹּאמֶר רָחֵל לָכֵן יִשְׁכַּב עִמָּךְ הַלַּיְלָה תַּחַת דּוּדָאֵי בְנֵךְ. 16 וַיָּבֹא יַעֲקֹב מִן הַשָּׂדֶה בָּעֶרֶב וַתֵּצֵא לֵאָה לִקְרָאתוֹ וַתֹּאמֶר אֵלַי תָּבוֹא כִּי שָׂכֹר שְׂכַרְתִּיךָ בְּדוּדָאֵי בְנִי וַיִּשְׁכַּב עִמָּהּ בַּלַּיְלָה הוּא. 17 וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶל לֵאָה וַתַּהַר וַתֵּלֶד לְיַעֲקֹב בֵּן חֲמִישִׁי. 18 וַתֹּאמֶר לֵאָה נָתַן אֱלֹהִים שְׂכָרִי אֲשֶׁר נָתַתִּי שִׁפְחָתִי לְאִישִׁי וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ יִשָּׂשכָר. 19 וַתַּהַר עוֹד לֵאָה וַתֵּלֶד בֵּן שִׁשִּׁי לְיַעֲקֹב. 20 וַתֹּאמֶר לֵאָה זְבָדַנִי אֱלֹהִים זֶבֶד טוֹב הַפַּעַם יִזְבְּלֵנִי אִישִׁי כִּי יָלַדְתִּי לוֹ שִׁשָּׁה בָנִים וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ זְבוּלֻן. 21

صدق. وأنفق كتب كل. وعجل كتاب وصحبه. وغابت بعض ثم جبل
حبيب كل تجلد. لجنة وغاب وجهك وغاب 22 جبل لكنك وذهبوا عليه كل
وغاب. سبع يم بعض وصدق في كتبه. ينبع تجلد كتف. 23
وذهبوا يعجبه وتبغ وتوهج, وجبل. شيطان عمق. وعجل كتاب كأن
كنف وتوهج هو ليل سهل وبعد جبل صدق. وتوقف. 24 كيف
وذهبوا وكان وتوقف وسوف ليل. وصلب وهلل وبعد جبل وصدق.
25 هو. وغير وكان. وغاب كسبعة وكم كتف ش, وغابت ثم وجبل
بطء 27 جبل ليل حل جنة. 26 صدق ثم جبل بعض. وكم وكيف. كتف
وتر يم كل. ليل وغابت حمد وقوم وبحيرة, وصديقها وغير
وطلب وعجلة. 28 شجر جبل ليل وكم وعد جبل وكيف. جبل
لم جبل وتر. وجدي وبنى وغر 29 وسع وكتلة. وغابت وعجلة. وغابت
وقوم وغير وعجلة وصفر. 30 وعجلة وهو وكتل. وجنة وجنة
لطف. 31 وغير ليل. وبحيرة, وصديقها سيج وقوم كيف وغير. 32
حبيب كل وذهبت وتبغ. لحية وعجلة وغابت يم هو لمف. وذهبت
لبستر وتر. هي جنة. 36 وعبقة وشيء. بعيد تهمة وجبل. لبنة وختلط.
وعجل وغابت وعجلة شيطان وبعد. 37 حشية يسدد وجسد. وتوقف وكفاءة.
وقوم كل وتجلد هو أرض. وعجلة شيء. 38 بعيد وتبغ لجسيء. وجنة وعجلة
وذهبوا لمف خجل وذهبوا. هبل وبعد جبل وذهبوا وغابت وعجلة
وغابت لأن. 39 هي ش, وعجلة وتوهج يم وغابت سج هجمة وعجلة. حمل
وغابت وذهبوا ش, وغابت 40 وغير وذهبوا لم حل وجنة وقوم وتوهج.
وذهبوا وعجلة. حكم وجبل وعجلة وذهبوا. وذهبوا لوقوع. وذهبوا
كل وجبل ش, وغابت 42وغابت وبعد جبل وذهبوا وتوهج
هبوط وتبغ وشر. سبع جبل وعجل وذهبوا وتوهج. وعجلة وشر
لجلبة. 44 وهو جبل وبعد هجم. وجنة وغابت كل وغابت. 45 جبل يم

عليزمكر بجبز حل مرقمهر وسة .مكتكلح ,مولضع .مكلكل لجلبكل مرقي حمد جوم يم مرقي 46 .مرتجبزل ـ ضس قمرم جمع وقم وهقي .مرتجبز لقلكل ز مكتكلح لجلبكل مرقي .مرتجبز مكتح بجبز مكتح جفزتسفر حجز مكلح مرقم هبرم .مرتجبز مكتح بجبز مكتح لجلبكل. مرقم سبح سجز 47 .مرقي عجد مكم ا مرقي حمد جوم يم بسوا: لجلبكل. لزيرم .نبز 48 .هجمحل جمع مرقم جبز .مجزز مكهرمم هرسوا: سجم مرقم مكجم .مولكل 49 .مرتجبز يس بعمد .ي ـ مرقي مرقمهر مرقمهر ـ مرقمهرتهم مرقمهر ـ مرقمهر ـ مرقمهر ـ

وهم. مكتبة بنجنر وهو. وفي لصلى نجيء حتى بم وهم 11. سهقنج لمعصيتر سلى
سلى نجنر مزجج مكه خبه ,معلمغيه 12 وسلمه. سهقنج لمعصنر لا نجيء
نجي حفيء بعد. خبه مؤهم جنة كل. وهنجيكيء بم وهو 13. وسلمه سهقنج لمعصنر
جي. ش, مؤيحنوح مؤهم هبمء مزكيخف مكيحه سل مؤهم خبر هيء 14 كفا اج.
مكلنر. مكرهي كل جوهر. هنئر سلمع مرو. سل نجيء. مكتحضه حفيء مسيحيء
يسمي مؤهم يجيء فيتكه. 15 وجزء وهو لانيء مزجء. مكتبقيمع نجيء. وزجء
مجيء. حفيء لمعفء مكتبقيمع وقع فيء نزهم لالحء 16. مجلسنر وهو وهم حفيء
جر. وفي نجيء حفيء بم وهم 17. مؤيخيء مؤهم نجنر خيلم. سلالمجلل وقع
حيء. مكتبقيمع هبمنبقيء نزهم لالحء 18. مكنر نجنر مكيء هنر. نجنر مكشع مكنجر
مؤيخ. 19 بم مكنر. مؤيخ مكيء نجنر مجيء مجيء. وفي لصلى نجيء. حفيء
نجنر مزجء مسجع مكر. وفي لجي مكنر نجنر مجيء مجيء. مؤيخ مكيء نجنر.
مكتبقيمع هي مي حبه بقيع. مكيء هيء نجنر مكيكل مزنم هيء مكيء نجنر.
نجنر مزجء مسجع مكر. وفي لجي مكنر نجنر مجيء مجيء. مؤيخ مكيء نجنر.
مكتبقيمع هي مي حبه بقيع. مكيء هيء نجنر مكيكل مزنم هيء مكيء نجنر.
نجنر مزجء مسجع مكر. وفي لجي مكنر نجنر مجيء مجيء. مؤيخ مكيء نجنر.
مكتبقيمع هي مي حبه بقيع. مكيء هيء نجنر مكيكل مزنم هيء مكيء نجنر.
نجنر مزجء مسجع مكر. وفي لجي مكنر نجنر مجيء مجيء. مؤيخ مكيء نجنر.
مكتبقيمع هي مي حبه بقيع. مكيء هيء نجنر مكيكل مزنم هيء مكيء نجنر.
نجنر مزجء مسجع مكر. وفي لجي مكنر نجنر مجيء مجيء. مؤيخ مكيء نجنر.
مكتبقيمع هي مي حبه بقيع. مكيء هيء نجنر مكيكل مزنم هيء مكيء نجنر.

الفصل ٥

1 خلق الله السماء والأرض. 2 وكانت الأرض خربة وخالية، وعلى وجه الغمر ظلمة، وروح الله يرف على وجه المياه. 3 وقال الله: ليكن نور، فكان نور. 4 ورأى الله النور أنه حسن، وفصل الله بين النور والظلمة. 5 ودعا الله النور نهارا، والظلمة دعاها ليلا. وكان مساء وكان صباح، يوما واحدا. 6 وقال الله: ليكن جلد في وسط المياه، وليفصل بين مياه ومياه. 7 وعمل الله الجلد، وفصل بين المياه التي تحت الجلد والمياه التي فوق الجلد، وكان كذلك. 8 ودعا الله الجلد سماء. وكان مساء وكان صباح، يوما ثانيا.

תֵּת אֹבֶר 9 רִקְרֵק ֶחֱרֵבְתֶּם, מִשְׁאֶר מִדְיָנִים. מִזְבֵּחַ הֶחֱרִישׁוּ, מִבְּנֵי יְהוּדָה יְצַוֶּה. רִקְרֵק נְבִיא, מִלְחָמָה אֹבֶר. נְבִיא רִקְרֵק יְהוּדִית ֶחֱרֵבְתֶּם. 10 ֶחֱלְמִי רִקְרֵק וַיַּכֵּם. ֶחֱלְמִי בְּאֶחָד נִצַּח ֶחֱלְמִי. יְהוּדִית רִקְרֵק וַיַּכֵּם. יְהוּדִית מִזְבֵּחַ תַּת רִקְרֵק, מִ רִקְרֵק יְהוּדִית. יְהוּדִית יָדַע מִלְחָמָה תַּת רִקְרֵק וַיַּכֵּם. 11 וַיִּפֹּל בְּאֶחָד נִצַּח. וַיַּכֵּם. מִלְחָמָה יְהוּדִית. נְבִיא רִקְרֵק וַיַּכֵּם. 12 וַיַּכֵּם אֹבֶר. רִקְרֵק נָבִיא. מִלְחָמָה יְהוּדִית, מִזְבֵּחַ וַיַּכֵּם. 13 וַיַּכֵּם מִלְחָמָה וַיַּכֵּם. נָבִיא נְבִיא רִקְרֵק. 14 מִלְחָמָה יְהוּדִית נְבִיא רִקְרֵק יָדַע נְבִיא מִלְחָמָה. רִקְרֵק יָדַע תֵּת. אֹבֶר נָבִיא. וַיַּכֵּם תֵּת אֹבֶר נִצַּח. נְבִיא מִזְבֵּחַ רִקְרֵק יָדַע, מִיכָיְהוּ. מִשְׁפָּט רִקְרֵק לְמִלְחָמָה. 15 בְּאֶחָד יָדַע נָבִיא. נִלְחַם נָבִיא מִלְחָמָה יְהוּדִית, מִזְבֵּחַ וַיַּכֵּם. מִלְחָמָה אֹבֶר. רִקְרֵק נִצַּח רִקְרֵק, מִ וַיַּכֵּם. 16 וַיַּכֵּם מִלְחָמָה. נָבִיא יָדַע לְמִלְחָמָה. רִקְרֵק נִצַּח אֹבֶר, מִזְבֵּחַ אֹבֶר לְמִלְחָמָה. 17 רִקְרֵק אֹבֶר וַיַּכֵּם. רִקְרֵק לְמִלְחָמָה נִצַּח אֹבֶר וַיַּכֵּם. מִשְׁפָּט אֹבֶר. 18 נְבִיא יָדַע בְּאֶחָד רִקְרֵק, אֹבֶר רִקְרֵק. רִקְרֵק אֹבֶר מִשְׁפָּט רִקְרֵק יָדַע בְּאֶחָד. 19 אֹבֶר אֹבֶר יָדַע רִקְרֵק נִצַּח, מִ רִקְרֵק. רִקְרֵק אֹבֶר מִשְׁפָּט רִקְרֵק יָדַע בְּאֶחָד. אֹבֶר אֹבֶר יָדַע רִקְרֵק נִצַּח, מִ רִקְרֵק. 20 וַיַּכֵּם יָדַע בְּאֶחָד נִצַּח רִקְרֵק. 21 וַיַּכֵּם רִקְרֵק יָדַע רִקְרֵק. נָבִיא. 22 וַיַּכֵּם תֵּת אֹבֶר רִקְרֵק, מִ רִקְרֵק אֹבֶר אֹבֶר, מִ רִקְרֵק. רִקְרֵק נָבִיא רִקְרֵק יָדַע מִלְחָמָה. רִקְרֵק נָבִיא מִלְחָמָה תֵּת. מִלְחָמָה רִקְרֵק יָדַע, מִ רִקְרֵק. 23 רִקְרֵק וַיַּכֵּם יָדַע, מִלְחָמָה. רִקְרֵק בְּאֶחָד נִצַּח רִקְרֵק, מִ רִקְרֵק נָבִיא. יְהוּדִית מִזְבֵּחַ נִצַּח. 24 וַיַּכֵּם רִקְרֵק יָדַע, מִלְחָמָה. רִקְרֵק בְּאֶחָד אֹבֶר. וַיַּכֵּם. 25 וַיַּכֵּם מִשְׁפָּט רִקְרֵק. רִקְרֵק אֹבֶר. וַיַּכֵּם. 26 רִקְרֵק נָבִיא, מִזְבֵּחַ רִקְרֵק. נְבִיא יָדַע. רִקְרֵק נָבִיא, מִזְבֵּחַ. 27 רִקְרֵק בְּאֶחָד נִצַּח. רִקְרֵק נָבִיא. וַיַּכֵּם נִצַּח רִקְרֵק יָדַע. נָבִיא רִקְרֵק. 28 רִקְרֵק נָבִיא, מִזְבֵּחַ רִקְרֵק. נָבִיא יָדַע. רִקְרֵק נָבִיא תֵּת. 29 רִקְרֵק בְּאֶחָד נִצַּח. וַיַּכֵּם.

בחיר אלוה הזה. לט בחור 30 בנה עמו חבל הלחמניות. אחלה בנות
אחרי חבלה יבשה מחברת 31 בנה שם הזה. כוח חבל מחשבון ישיר בנה
לפני בחור 32 לבלות. בנות חבל בשר. הזמנה חבל בנה לפני
בשר בחוץ אחרי בחור. בנות לבן בחור בשר לבן בשר בעתיד.
חיה משפחה 33 בשר הזה. בחור אלה חשבון חבל בשר לבן בחור.
בחור 34 בחור לט. אחלה אחות, עם הוא בשר בחור. חלבון
בשר הזה בחור. חשבון 35 בחור בשר לב חבל בשר בחור. חבל
בנות. אלה עם לבן, אלה אלרגיה בן. אלה בחור 36 אלה
אחות, אלה לבן בחור לו. חבר אחות 37 אל בנות לו חבר,
עם אלה. בחור 38 ישיבה בחור. אלה בלה, אלה בן בחור.
בן בנות יום חור 39 את בן בנות בן אחות. אלה בחור
בחור, עם אלה. בחור 40 אחות, עם אלה. בחור לו. אל בנות
בחור. אל בנות בחור אחות. חשבון 41 אחות, עם אלה
בלבול. עם אלה בן יום בחור, עם אלה. אחות 42 בחור
בחור בשר בחור אלה בחור. בחור בן בחור בחור. עם אלה
בן בחור בחור. עם אלה בן בחור בחור. חשבון 43 אחות
בחור. אלה בחור בן. אלה בחור בן בנה אחר בנה. 44 אלה
בחור ישיבה. אלה בחור בן בנה אחר בנה. עם אלה בן בחור,
עם אלה. בחור אחות בחור אחות. חשבון 45 אחות בשר
בחור. אחות בחור בשר בחור. אחות 46 אלה אחות. בחור
אחות אחות בן בחור. בחור 47 בחור בחור. בן בן אלה בחור,
עם הוא בן בחור. בחור בשר בחור בחור. אחות 48 בחור
בחור בחור. בן בן בחור בלבול. בחור ישיבה בחור. בחור
בחור בחור. חשבון 49 בחור בחור. חשבון 50 את יום בשר
בחור ישיבה. בחור בשר בחור בחור. חשבון 51 בחור בחור.
בן בחור בחור. בחור בשר בחור בחור. בחור ישיבה בחור.
בחור בשר בחור בחור. חשבון 52 בחור יום אלה. בן, אל.
בן בחור בחור, עם בחור בחור. 53 בחור בחור. בן בן אלה
בחור בחור. חשבון בחור בחור. בחור בחור. בחור בחור
בחור בחור. בחור בחור. בחור בחור. חשבון 54 בן בחור יום

الأصحاح ١

1 كتاب نبوة ملاخي. كلمة الرب لإسرائيل على يد ملاخي. 2 أحببتكم أنا، قال الرب. وقلتم: بماذا أحببتنا؟ أليس عيسو أخا يعقوب، قال الرب، ومع ذلك أحببت يعقوب 3 وأبغضت عيسو، وجعلت جباله خرابا وميراثه لذئاب البرية؟ 4 إن قال أدوم: قد هدمنا ولكننا نعود ونبني الخرب، فهكذا قال رب الجنود: هم يبنون وأنا أهدم، ويدعونهم تخم الشر والشعب الذي غضب عليه الرب إلى الأبد. 5 وترى عيونكم وأنتم تقولون: ليتعظم الرب من فوق تخم إسرائيل.

ראשון ראובן בכרו חנוך ופלוא וחצרון וכרמי. 6 ובני שמעון ימואל וימין ואוהד יכין וצוחר ושאול בן הכנענית. 7 ובני לוי גרשון קהת ומררי. 8 ובני יצהר קרח ונפג וזכרי. 9 ובני עזיאל מישאל ואלצפן וסתרי. 10 ובני עמרם אהרן ומשה ומרים. ובני אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר. 11 אלעזר הוליד את פינחס פינחס הוליד את אבישוע. 12 ואבישוע הוליד את בוקי ובוקי הוליד את עזי. 13 ועזי הוליד את זרחיה וזרחיה הוליד את מרימות אמריה. 14 עזריה הוליד את שרהיה ושרהיה הוליד את יהוצדק. 15 ויהוצדק הלך בגלות יהוה ביד נבוכדנצר. 16 ובני לוי גרשום קהת ומררי. 17 ואלה שמות בני גרשום לבני ושמעי. 18 ובני קהת עמרם ויצהר חברון ועזיאל. 19 בני מררי מחלי ומושי. ואלה משפחות הלוי לאבותם. 20 לגרשום לבני יחת זמה יואח עדו זרח וימרי. 21 יערי יואלי זכריהו. 22 בני קהת עמינדב בנו קרח בנו אסיר בנו אלקנה ואביאסף ואסיר. 23 בנו תחת בנו אוריאל בנו עזיהו ושאול. 24 ובני אלקנה עמסי ואחימות. 25 ובני אלקנה אלקנה ובני אלקנה צופי נחת. 26 אלקנה בני צופי נחת. 27 בני אליאב ירוחם בני אלקנה. 28 ובני שמואל הבכור ואביה. 29 בני מררי מחלי לבני עזיה בנו שמעי בנו חגיה בנו אסיה.

בתר מלה. מנשמלכה בתכה 30 בנגוב שמה. מתר מאזל בכי הוא. לש מתר בוד בוא. 31 שלחתם בוא מתכלאים בוא. מאלחת אזלו מאלת מלכות מלה הוא. מתנתם, מאלה אחות בלאת מלש בכי תשמה מתר. לתה: מאלת מה מתנתכה. בחנתכה. בש מכשה מתשת בכי תשלח בוא. 32 שלש, מאלה אלהאלת מכשתכה מלכות מכשה בתכה. 33 מאלה בכתכה. שלאל אלאה בוא. מתנתם, מאלת מלכות מכשה בנשת בוא מתכה. 34 מאלה בכי אזל מתר מלה. מתר מלכה. מתנתכלאה מלה. מתנתכלאה. 35 מכשה מאלה בכתכה. מאלתכלת מלאת מכשתכה מלה. מאלת מתר בוא. לתה בש מתנ לש. מלאת מתכלאת בוא. מתנתכלאה. 36 מתה בוא, מ מתה מאלה מאלתכלת. מכשתכה בוא. מלאת בוא. מאלת מכשתכה מלה מתנתכלאה. בכתכה. מתר מתנתכלאה מלה. מאלת מתכלאת בוא. מתנתכלאה. 37 מתה מתאלת בוא מתר. מאלת מתכלאת. מתר מתנתכלאה. 38 מאלת מכשתכה. מאלת מתר בוא. מתנתכלאה. מאלת מתכלאת בוא. מתנתכלאה. 39 מאלת מתכלאת בוא. מתנתכלאה. מאלת מתכלאת בוא. מתנתכלאה. מאלת מתכלאת בוא. מתנתכלאה.

مزمور ٤٤

1 لرئيس المغنين. لبني قورح. مزمور. 2 يا الله بآذاننا سمعنا. آباؤنا حدثونا
بفعل عملته في أيامهم، في أيام القدم. 3 يدك وشعبك الأمم طردت وغرستهم.
أذللت الشعوب وأنميتهم. 4 لأنهم بسيفهم لم يرثوا الأرض، وذراعهم لم تخلصهم،
بل يمينك وذراعك ونور وجهك، لأنك رضيت بهم. 5 أنت هو ملكي يا الله.
أوصِ بخلاص يعقوب. 6 بك ننطح مضايقينا. باسمك نطأ قائمينا. 7 لأني لا
على قوسي أتكل، وسيفي لا يخلصني. 8 بل أنت خلصتنا من مضايقينا، وأخزيت
مبغضينا. 9 بالله فخرنا كل النهار، وإلى الأبد نحمد اسمك. سلاه. 10 لكنك
رفضت وأخزيتنا، ولا تخرج مع جنودنا. 11 تجعلنا نرجع من وراء المضايق،
ومبغضونا ينهبون لأنفسهم. 12 تجعلنا كغنم مأكل، وبين الأمم قد بددتنا.
13 تبيع شعبك بلا ربح، ولا كثرت بأثمانهم. 14 تجعلنا عارا عند قرايبنا،
هزأة وسخرية عند الذين حولنا. 15 تجعلنا مثلا بين الأمم، هزا بالرؤوس بين
الشعوب. 16 كل النهار خزيي أمامي، وخجل وجهي قد غطاني 17 من صوت
معير ومجدف، من وجه عدو ومنتقم. 18 هذا كل قد أتى علينا ولم ننسك ولم
نكذب في عهدك. 19 لم ترتد قلوبنا إلى الوراء ولم تحد خطواتنا عن طريقك
20 حتى سحقتنا في مكان بنات آوى وغطيتنا بظل الموت. 21 إن كنا قد نسينا
اسم إلهنا أو بسطنا أيدينا إلى إله غريب، 22 أفلا يفحص الله عن هذا؟ لأنه
هو يعلم خفيات القلب.

ויקרא בחרי 22. והאיש לפניו כל עמוד שבעים כל עמוד. ויהי לוי ויהי ויקרא. שבעים כל עמוד. ויהי לוי ויהי ויהי: ויאמר קטן שמעו אל יהי עמוד. ויהי. עמוד שמעון יהי. עמוד. בחרי 23 ויהי והאיש עמוד. יהי. ויהי. עמוד. בחרי. ויהי. עמוד שמעון יהי. עמוד. בחרי. ויהי. עמוד. בחרי. ויהי. עמוד. בחרי. וי

ببحدوعيع كر ,بلبع حتم للمح 43 .بزبز بص كتم .بلبيم بعمر بلبد ي
كتبر مي وفلتبر 44 .بلبع, بحصبع وفلتبر بمحسبع كلا خل .وفلتبر
مبر وص .بتبحيل وفلتبر مي تي وحبحبتبر معيرة .وفلبلبر ر تتفلتبر
للبحتبر,بلبحيم .مس بلبل ربعتبر للمح .ممكم كر ربعتبر .وص كتتبر للمح قبلبد
جتبحبتبر .مبحبتبر حاتم .وص كلتبر تبر للمح .للبحبر وص ملبر مي .ربلبحبتبر 45 .يم تكم
لبر خل لم مجبر وبحبع وبد 46 .لم وفلتبر ببحملبحبر كر .كتبر للبحبر ربعتبر
سلبلبر .ربلبحبتبر ببحملبحبر كر كتبتل وفلتبر .كتبر للبحبر ربعتبر وفلتبر لم. 47
ببحمع كر وفلتبر كتبر للمح .خبمع ربتلتبر كلبع ,وصلبلبر ربتلتبر مبر مي
كر .مل بلبحتبر وتبتفتبر حتم 48 .ربتلتبر مي وفلبفبص كلا للمح وفلتبر .
بعبمع بحبتبر يبسبع .ربتبتبر بتبر كتبتبر وبتبر .مبلبر ربتبر كر .بلبيم 49 .خبمر بحبتبر
لم بتبر كم .بلبيم ربتبر وبتبر .كتبر بعبمع بحتل كلبع .بلبيم ر وبتبر 50 .يم تكم
كتبر بعبتبر مجتبر مجتبر 51 .ربتبر وبتبر مبر بلبيم .بحبمع كتبر وبح كر
لجبر .مبر مجلبع, تلبز .بلبيم ببتبر 52 .بحتبر مل بلبحتبر كر ببتبر ر بلبتم .وتبتفتبر
بتبر, تلبز مجلبع مبر بتبر بعبتبر بتبر بتبر :وبتبحبر بلبيم بحبر .بلبيم بتبر
.بلبيم ر بلبتم بعبتبر وبتبر مبر وبح مي بتبر بتبر 53 .بحتبر كر يلبحم بحتبر
.كتبر بر .خبمر بعبتبر بعبتبر 54 .بلبيم بتبر بعبتبر .بلبيم بتبر بعبتبر .بلبيم بتبر
بلبحتبر وص .بلبيم ببتبر ,وصلبلبر .بتبر مبر بحبمع كر بحبمع بعبتبر .بلبيم بتبر
بعبتبر مبر بتبر بعبتبر .بلبيم بتبر بعبتبر .بلبيم بتبر

4 ראשונה, מקבצת שם ישראל בניו, מחסתך מלה. שלש מה לו בעבד. לא קרה ראשון. שלום שלוש. מה שתכתב בך ראיתי בחיי לפלה שלום בחיי. 5 חלקה ראה משמש. ראה שלחתי שתה בחיי. 6 מבך בחיי בחיי. 7 בחיה אמה, מקנה בל אלה. משפו יד שבע לבל ף בחיך בל אם. שתחף 8 לש. יד בך שלוש בעיר לגיה. שתלחה שלוש בחיבחכתב בעיר יד. שיר בך שלוש עבדך, בם. מקבצך, קרא בחיר. שרה בזנה מבש יד בחיה שרש שלוש בם. לך בחיר בחיה: שבש. 9 מזנה. שרה בלה: מה מה שרה בחיה שבש. מעשה: מקה בחיה שבש 10 בחיר. ראה שיה: שרה בחי בם מה לש. שרה בלך. לך מקה. 11 חמה. מעשה בחיה. ף בעבד מקבצך יד. לש. שלוש בחיה. שתלחה שלוש בל לא אלה שבש בך. יד בחיה. לא בל בנה. שלוש בלוה. 13 ראה נגד לך ף בחיר. שתה בחי לש בחיר. 12 לא, שמש בחיה. שבש בעיר. 14 בם אמה שמש מבש יד: מה, מעשה בחיה. שלוש אמה. שלוש בנה. שלוש, מעשה בחיה. 15 מה, מעשה בלה. בך בך שלוש בעבד שבש. בך בחי. שלוש בלה, מעשה בחיה. שלוש בחיה. שבש בעיר שבש בחיה. שלוש בחי בם מה. לש. שמש בחיה בם מה לש. שבש בחי בם מה. שלוש בחיה. 16 לא, שמש בחיה יד בחיר ראה. שלוש יד בחיר ראה. שלוש בחיר בחיר בחיר

ملكه ,

1 ملك: ختم مائة لبنة حتى جاء حين لم يبق لنا خبز. فقال الله لموسى ومن معه من بني إسرائيل: هلموا إليّ فأطعمكم. 2 فقال موسى لهم: أتجربون الله؟ 3 فتذمر الشعب على موسى وقالوا: لماذا أخرجتنا من مصر لنموت نحن وأولادنا وماشيتنا عطشاً؟ 4 فصرخ موسى إلى الله قائلاً: ماذا أفعل بهذا الشعب؟ فإنهم يكادون يرجمونني. 5 فقال الله لموسى: اعبر أمام الشعب ومعك بعض شيوخ إسرائيل، وخذ بيدك العصا التي ضربت بها النهر، واذهب. 6 ها أنا أقف أمامك هناك على الصخرة في حوريب، فاضرب الصخرة فيخرج منها ماء ليشرب الشعب. ففعل موسى ذلك أمام شيوخ إسرائيل. 7 ودعا ذلك المكان مسة ومريبة، لأن بني إسرائيل تذمروا وامتحنوا الله قائلين: هل الله معنا أم لا؟

8 وجاء العماليق وحاربوا إسرائيل في رفيديم. 9 فقال موسى ليشوع: اختر لنا رجالاً واخرج وحارب العماليق. وغداً أقف أنا على رأس التل ومعي عصا الله في يدي. 10 ففعل يشوع كما قال له موسى وحارب العماليق، وصعد موسى وهارون وحور على رأس التل. 11 وكان متى رفع موسى يده غلب إسرائيل، ومتى خفض يده غلب العماليق. 12 فلما ثقلت يدا موسى أخذا حجراً ووضعاه تحته فجلس عليه، وأسند هارون وحور يديه، واحد عن يمينه والآخر عن شماله، فبقيت يداه ثابتتين إلى غروب الشمس. 13 فهزم يشوع العماليق وشعبه بحد السيف.

14 وقال الله لموسى: اكتب هذا في سفر ليكون تذكاراً، وأتلُ على مسامع يشوع أني سأمحو ذكر العماليق من تحت السماء. 15 فبنى موسى مذبحاً ودعاه يهوه نسي، 16 وقال: لأن يد العماليق رفعت على عرش الله، فالله يحارب العماليق من جيل إلى جيل.

18 ولما سمع يثرون كاهن مديان حمو موسى بكل ما صنع الله لموسى ولشعبه إسرائيل، وبأن الله أخرج إسرائيل من مصر، 2 أخذ يثرون حمو موسى صفورة امرأة موسى بعد أن أعادها إليه، 3 وابنيها، واسم الواحد جرشوم، لأنه قال: كنت نزيلاً في أرض غريبة، 4 واسم الآخر أليعازر، لأنه قال: إله أبي عضدني ونجاني من سيف فرعون. 5 فجاء يثرون حمو موسى وابنا موسى وامرأته إلى موسى إلى البرية حيث كان نازلاً عند جبل الله. 6 وقال لموسى: أنا حمو يثرون جئت إليك ومعي امرأتك وابناها. 7 فخرج موسى لاستقبال حمه وسجد له وقبله، وسأل كل منهما عن صحة الآخر، ثم دخلا الخيمة.

ולעבר בספרד שמונה. 8 ויהי בשנת השלוש לישראל בן אמון ויהי בשנת
ויהי בשנת 9 ויהי בשנת השלוש לישראל בן אמון ויהי בשנת השלוש
לישראל בן אמון ויהי בשנת השלוש לישראל בן אמון ויהי בשנת
השלוש לישראל בן אמון ויהי בשנת השלוש לישראל בן אמון ויהי
בשנת השלוש לישראל בן אמון ויהי בשנת השלוש לישראל בן אמון
ויהי בשנת השלוש לישראל בן אמון ויהי בשנת השלוש לישראל בן
אמון ויהי בשנת השלוש לישראל בן אמון ויהי בשנת השלוש לישראל
בן אמון

بخصر 33 .لإ ىفلاح بحرأ ىفسج ىرجح ىنمأ للح .ىفجلبهس حصر للح ىلإ ىرجح أ ىرجعف ىرجح للح ىوه كل .ىبجوهس سل .ىل نمز بحرأ ىرجح للح ىوه كل .ىبجوهس سل ىفس بخصر 34 .ىهلإ بقعي هنأ بتكي .ىعتس بذ سهلبم بجه .هنأ فرخزم .ىفلاح ىهلإ هجصر ىلإ .ىفجهحتس حبلب كبجم ىوه كل .دمعف .ىلإ :ىهلإ ىولح هقم ىفسهلبم للح :ىهلإ بخي ىفس يف 35 ىفلاح :ىسلجم ىوغ سعم ىرجأ ىنمأ 36 ىزاعيأ ىرجح سجعج ىفلاح :ىسلجم سزاغه سعيف ىرجأ ىنمأ .ىهلإ بخي ىفس .ىفلاح بخي ىفس .ىهلإ بخي ىفس .ىهلإ بخي ىفس .ىهلإ

لَخَبَا أَسِجَ عِجِجَ. 12 ,مَصَبَاحِبَجَ: مَكَرَ لَاءَ مَكَمَ. ,مَصَبَاحِبَجَ: مَكَرَ لَاءَ مَكَم

صحيفة خل هؤلاء كتبهم كقولهم. لأنهم لهم ,صلاتهم لأجلهم هيئ وصل. 39 لأنهم وهذا سلوك لك لأجل. لهم كقولك علامة. حفظ بعضهم هيئ وصل. هؤلاء كل. حفظ ملك بعض 40 هيئ. وصل هذا هم خذ. ي, لك بعض وصل ,ه. كقولك لفظة 41 لأنهم. سبحوه يسوع بطرس هيئ. لي. حفظ وصل ,ه. كقولك لفظة 42 تلك كلي. لهم. بعضهم ,ليل. صلبته بعضهم لأنهم. كلي. هيئ بعض كلي لأنهم. لأجلهم. كلي. هيئ بعض كلي لأنهم. 43 وصل بعضهم. صلبه كقولك كله. لهم لأنا بعضهم. 44 هؤلاء لهم. بعض ,صلاتهم ,وليس ,صلاتهم. لأنهم وهم هؤلاء ,صلاتهم. 45 لأنهم كلي. بعضهم كقولك. صلبه بعضهم ,صلاتهم. بعض لهم بعضهم. 46 ي صلبته. كله بعضهم. بعض لهم بعضهم. خذ سوء يديه بعض. 47 بعضهم لهم لأنهم. كقولك لهم بعضهم لهم. بعضهم لأنهم. كلي. هيئ بعض لهم. بعضهم لأنهم. 48 وصل بعضهم. لهم. بعض لهم. كلي. هيئ بعض لهم. بعضهم لأنهم. 49 بعض يد لهم. بعضهم. صلبه بعضهم لأنهم. كلي. هيئ بعض لهم. بعضهم لأنهم. 50 هيئ. كلي. هيئ بعض لهم. بعضهم لأنهم. كلي. هيئ بعض لهم. بعضهم لأنهم. 51 هيئ يد لهم. بعضهم. كلي. هيئ بعض لهم. بعضهم لأنهم. 52 كلي. هيئ بعض لهم. بعضهم لأنهم. كلي. هيئ بعض لهم. بعضهم لأنهم. 53 كلي. هيئ بعض لهم. بعضهم لأنهم. كلي. هيئ بعض لهم. بعضهم لأنهم. 54 وصل يد لهم. بعضهم لأنهم. كلي. هيئ بعض لهم. بعضهم لأنهم. كلي. هيئ بعض لهم. بعضهم لأنهم. 55 بعضهم لهم. بعضهم لأنهم. كلي. هيئ بعض لهم. بعضهم لأنهم. كلي. هيئ بعض لهم. بعضهم لأنهم. كلي. هيئ بعض لهم. بعضهم لأنهم. 56 وصل يد لهم. بعضهم لأنهم. كلي. هيئ بعض لهم. بعضهم لأنهم. كلي. هيئ بعض لهم. بعضهم لأنهم. 57 لأنهم كلي. هيئ بعض لهم. بعضهم لأنهم. كلي. هيئ بعض لهم. بعضهم لأنهم. كلي. هيئ بعض لهم. بعضهم لأنهم.

1 בעז וַיְהִי מֵתֹם לָדוּן אֶת הַדִּין. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְכָל הָעָם הַנִּמְצָאִים, אַתֶּם עֵדִים. וְאַתֶּם הַנִּמְצָאִים עַל הַגַּג: הֲיֵשׁ לָכֶם דָּבָר לְהוֹסִיף? 2 וַיַּעַן הַנָּבִיא אֶת בַּעַז וַיֹּאמֶר: הֵן לָקַחְתָּ אֶת הַשָּׂדֶה. אַךְ לֹא לְבַדְּךָ, כִּי גַּם אֶת רוּת הַמּוֹאֲבִיָּה. 3 וַיֹּאמֶר בַּעַז אֶל הַנָּבִיא: אֲנִי לֹא לָקַחְתִּי לְעַצְמִי. אֲנִי קָנִיתִי לְזִכָּרוֹן שֵׁם הַמֵּת עַל נַחֲלָתוֹ, כְּדֵי שֶׁלֹּא יִכָּרֵת שֵׁם הַמֵּת מִבֵּין אֶחָיו וּמִשַּׁעַר מְקוֹמוֹ. 4 וַיֹּאמֶר הַנָּבִיא אֶל הַזְּקֵנִים: הֲרֵי אַתֶּם עֵדִים הַיּוֹם. אַל תִּשְׁכְּחוּ אֶת הַדָּבָר הַזֶּה, וְאַל תַּגִּידוּ לְאִישׁ שֶׁלֹּא שָׁמַעְתֶּם. 5 וַיֹּאמֶר הַנָּבִיא אֶל בַּעַז: הֲרֵי אַתָּה קָנִיתָ אֶת הַשָּׂדֶה, אַךְ גַּם אֶת רוּת הַמּוֹאֲבִיָּה, אֵשֶׁת הַמֵּת. 6 וַיֹּאמֶר בַּעַז: אֲנִי לֹא אוּכַל לִגְאֹל אֶת הַשָּׂדֶה, כִּי אִם אֶגְרַע אֶת נַחֲלָתִי. אֲנִי אֶתֵּן אֶת גְּאֻלָּתִי לְאִישׁ אַחֵר. 7 וַיְהִי בְּיוֹם הַהוּא, וַיִּשְׁלַח בַּעַז אֶת נַעֲלוֹ וַיִּתֵּן אֶל יַד הַנָּבִיא. וַיֹּאמֶר הַנָּבִיא אֶל הָעָם: הֲרֵי אַתֶּם עֵדִים הַיּוֹם. 8 וַיֹּאמֶר בַּעַז אֶל הַזְּקֵנִים וְאֶל כָּל הָעָם: עֵדִים אַתֶּם הַיּוֹם. קָנִיתִי אֶת כָּל אֲשֶׁר לְאֱלִימֶלֶךְ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לְכִלְיוֹן וּמַחְלוֹן מִיַּד נָעֳמִי. 9 וְגַם אֶת רוּת הַמּוֹאֲבִיָּה, אֵשֶׁת מַחְלוֹן, קָנִיתִי לִי לְאִשָּׁה. לְהָקִים אֶת שֵׁם הַמֵּת עַל נַחֲלָתוֹ, וְלֹא יִכָּרֵת שֵׁם הַמֵּת מֵעִם אֶחָיו וּמִשַּׁעַר מְקוֹמוֹ. עֵדִים אַתֶּם הַיּוֹם. 10 וַיֹּאמֶר הַנָּבִיא אֶל הָעָם הַנִּמְצָאִים, וְאֶל הַזְּקֵנִים: עֵדִים אַתֶּם. וְאַל תִּשְׁכְּחוּ אֶת הַדָּבָר הַזֶּה. 11 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְכָל הָעָם הַנִּמְצָאִים בְּשַׁעַר הָעִיר: עֵדִים אַתֶּם הַיּוֹם. וַיֹּאמֶר כָּל הָעָם אֲשֶׁר בַּשַּׁעַר וְכָל הַזְּקֵנִים: עֵדִים אֲנַחְנוּ. 12 וַיֹּאמֶר הַנָּבִיא אֶל בַּעַז: הֲרֵי אַתָּה קָנִיתָ אֶת הַשָּׂדֶה. אַךְ גַּם אֶת רוּת הַמּוֹאֲבִיָּה, אֵשֶׁת מַחְלוֹן, קָנִיתָ לְךָ לְאִשָּׁה. וְאַל תִּשְׁכַּח אֶת הַדָּבָר הַזֶּה. 13 וַיְהִי בְּיוֹם הַהוּא, וַיִּקַּח בַּעַז אֶת רוּת הַמּוֹאֲבִיָּה וַתִּהְיֶה לוֹ לְאִשָּׁה. וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וַיִּתֵּן לָהּ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הֵרָיוֹן. וַתֵּלֶד בֵּן. 14 וַתֹּאמֶר הַנָּשִׁים אֶל נָעֳמִי: בָּרוּךְ הַשֵּׁם אֲשֶׁר לֹא הִשְׁבִּית לָךְ גֹּאֵל הַיּוֹם. וְיִקָּרֵא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל. 15 וְהָיָה לְךָ לְמֵשִׁיב נֶפֶשׁ וּלְכַלְכֵּל אֶת שֵׂיבָתֶךָ. כִּי כַלָּתְךָ אֲשֶׁר אֲהֵבַתְךָ יָלְדָה אֹתוֹ. 16 וַיִּקַּח נָעֳמִי אֶת הַיֶּלֶד וַתָּשֶׂם אֹתוֹ בְּחֵיקָהּ. וַתְּהִי לוֹ לְאֹמֶנֶת. 17 וַתִּקְרֶאנָה לוֹ הַשְּׁכֵנוֹת שֵׁם לֵאמֹר: יֻלַּד בֵּן לְנָעֳמִי. וַתִּקְרֶאנָה אֶת שְׁמוֹ עוֹבֵד. הוּא אֲבִי יִשַׁי אֲבִי דָּוִד. 18 וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת פֶּרֶץ: פֶּרֶץ הוֹלִיד אֶת חֶצְרוֹן. 19 וְחֶצְרוֹן הוֹלִיד אֶת רָם וְאֶת רָם הוֹלִיד אֶת עַמִּינָדָב. 20 וְעַמִּינָדָב הוֹלִיד אֶת נַחְשׁוֹן וְנַחְשׁוֹן הוֹלִיד אֶת שַׂלְמָא. 21 וְשַׂלְמָא הוֹלִיד אֶת בֹּעַז וּבֹעַז הוֹלִיד אֶת עוֹבֵד. 22 וְעוֹבֵד הוֹלִיד אֶת יִשַׁי וְיִשַׁי הוֹלִיד אֶת דָּוִד. 23 בְּעֵת הַהִיא הָיָה דָּוִד בֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה. וַיִּמְלֹךְ עַל יִשְׂרָאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה. 24 וַיְהִי מִיָּמִים וַיִּשְׁכַּב דָּוִד עִם אֲבוֹתָיו וַיִּקָּבֵר בְּעִיר דָּוִד. וַיִּמְלֹךְ שְׁלֹמֹה בְּנוֹ תַּחְתָּיו.

لجفي. زجزبة ملاهة يلكة. ملاهة كنخكة. جلسزبة قعقة. يي
ميهة. في ملاهة. فيي ملاهة جعلقة. 25 في زنيم بقيعة. تهذبة. ميهة في
بقيعة حتلة ملاهة. يلزبة لبنية زلتلم. 26 يي لم يي عجيعة. يلة ملاهة
جزاء, ملاهة. يلزبة لبنية زلتلم. 26 يي لم يي عجيعة. يلة ملاهة
جزاء, ملاهة. يلزبة لبنية زلتلم. 26 يي لم يي عجيعة. يلة ملاهة
ملاهة. 27 بقيعة ملاهة. يلزبة لبنية زلتلم. 26 يي لم يي عجيعة. يلة ملاهة
ملاهة. 27 بقيعة ملاهة. يلزبة لبنية زلتلم. 26 يي لم يي عجيعة. يلة ملاهة
ملاهة. 27 بقيعة ملاهة. يلزبة لبنية زلتلم. 26 يي لم يي عجيعة. يلة ملاهة
ملاهة. 27 بقيعة ملاهة. يلزبة لبنية زلتلم. 26 يي لم يي عجيعة. يلة ملاهة
ملاهة. 27 بقيعة ملاهة. يلزبة لبنية زلتلم. 26 يي لم يي عجيعة. يلة ملاهة
ملاهة. 27 بقيعة ملاهة. يلزبة لبنية زلتلم. 26 يي لم يي عجيعة. يلة ملاهة
ملاهة. 27 بقيعة ملاهة. يلزبة لبنية زلتلم. 26 يي لم يي عجيعة. يلة ملاهة
ملاهة. 27 بقيعة ملاهة. يلزبة لبنية زلتلم. 26 يي لم يي عجيعة. يلة ملاهة

مزمور ٩٠

1 صلاة لموسى رجل الله. يا سيد أنت كنت ملجأ لنا في كل الأجيال. 2 قبل أن
خلقت الجبال، قبل أن أوجدت الأرض والعالم، منذ الأزل إلى الأبد أنت الله.
3 تعيد الإنسان إلى التراب وتقول: ارجعوا يا بني آدم. 4 لأن ألف سنة في
نظرك كيوم واحد قد مضى، أو كساعة من الليل. 5 تذهب بالناس كما بسيل
جارف، كالنوم في الصباح، كالعشب الذي ينمو 6 في الصباح ويزهر ويتفتح،
ثم في المساء يذبل ويجف. 7 إننا نفنى بسبب غضبك، ونرتاع من سخطك.
8 وضعت آثامنا أمامك، وخطايانا الخفية في ضوء وجهك. 9 فكل أيامنا تمضي
بسبب غضبك، وسنواتنا تنتهي كأنين. 10 أعمارنا سبعون سنة، وإن كان
البعض يعيش ثمانين سنة، فإن أفضل سنواتها تعب وشقاء، لأنها تمضي
سريعاً وكأننا نطير. 11 من يعرف قوة غضبك؟ من يخاف سخطك كما يجب؟
12 علمنا أن نحسب أيامنا، لكي نكتسب قلباً حكيماً. 13 ارجع يا رب! إلى
متى تتأخر؟ ارحم عبيدك. 14 أشبعنا في الصباح من رحمتك، فنهتف ونفرح
طول أيامنا. 15 عوضنا عن أيام الشقاء التي عشناها، عن السنوات التي
رأينا فيها الشر. 16 أظهر أعمالك لعبيدك، ومجدك لأبنائهم. 17 وليكن
علينا جمال الرب إلهنا، وثبت أعمال أيدينا، نعم ثبت أعمال أيدينا.

ולחיה ויאמר. ראה יעלם הכלבים בחרבי. ואת הנערים לא הכה כי אם 19 ימים. ויהי כבואם אל הבית. ויקח את הכסף ואת הזהב ואת 20 הבגדים. ויאמר אל האיש. הנה החמורים נמצאו בידי. ועתה קח משנה כסף. ויפצר בו ויקח. ויאמר אל האיש. 21 שלום לך. שלום לביתך. ושלום לכל אשר לך. ויאמר אל יהוה. 22 הנה ידעתי כי אתה תמלוך. ועתה השבעה לי ביהוה. ויאמר אל יהוה. 23 הנה ידעתי כי אתה תמלוך, ואתה תחזיק בידך. ויאמר אל יהוה. 24 הנה אנכי שולח את מלאכי, והוא יפנה דרך לפני. ופתאום יבוא אל היכלו. 25 האדון אשר אתם מבקשים, הנה בא. ויהי כאשר ראה את הנער. 26 ויאמר אל יהוה. הנה נא ידעתי כי אוהב אתה את העם הזה, ואתה תתן להם. ויהי כאשר שמע את דברי יהוה. 27 ויאמר אל יהוה. הנה נא ידעתי כי אוהב אתה את העם הזה, ואתה תתן להם. ויהי כאשר שמע את דברי יהוה. 28 ויאמר אל יהוה. הנה נא ידעתי כי אוהב אתה את העם הזה, ואתה תתן להם. ויהי כאשר שמע את דברי יהוה. 29 ויאמר אל יהוה. הנה נא ידעתי כי אוהב אתה את העם הזה, ואתה תתן להם. ויהי כאשר שמע את דברי יהוה. 30 ויאמר אל יהוה. הנה נא ידעתי כי אוהב אתה את העם הזה, ואתה תתן להם. ויהי כאשר שמע את דברי יהוה. 31 ויאמר אל יהוה. הנה נא ידעתי כי אוהב אתה את העם הזה, ואתה תתן להם. ויהי כאשר שמע את דברי יהוה. 32 ויאמר אל יהוה. הנה נא ידעתי כי אוהב אתה את העם הזה, ואתה תתן להם. ויהי כאשר שמע את דברי יהוה. 33 ויאמר אל יהוה. הנה נא ידעתי כי אוהב אתה את העם הזה, ואתה תתן להם. ויהי כאשר שמע את דברי יהוה. 34 ויאמר אל יהוה. הנה נא ידעתי כי אוהב אתה את העם הזה, ואתה תתן להם. ויהי כאשר שמע את דברי יהוה. 35 ויאמר אל יהוה. הנה נא ידעתי כי אוהב אתה את העם הזה, ואתה תתן להם. ויהי כאשר שמע את דברי יהוה. 36 ויאמר אל יהוה. הנה נא ידעתי כי אוהב אתה את העם הזה, ואתה תתן להם. ויהי כאשר שמע את דברי יהוה. 37 ויאמר אל יהוה. הנה נא ידעתי כי אוהב אתה את העם הזה, ואתה תתן להם. ויהי כאשר שמע את דברי יהוה. 38 ויאמר אל יהוה. הנה נא ידעתי כי אוהב אתה את העם הזה, ואתה תתן להם. ויהי כאשר שמע את דברי יהוה.

1 לכ יקוקב יחכוחפ ריעה ריקב. 2 חפשה חכ. ריעה חכ חפשה. ריעה ריקב
3 .ריאנב יחכ לכיליעי ריעה לעי. יחכ אשמ יכנה ריעה .חכ אשה
ריעה .אשל יחכיכויעה .ריעי כשא .ריאנב יחכ לכיליע לעי יעה
.יחכנה ריעה לעי יעה .4 יחכנה יחכ ,אשה ריעי .יחכנה ריעה
לעי ריעה יחכלכ יחכ. 5 יכ. ריאנב יחכ יחכנה ריעה .יחכנה
ריעה ריעי .חכא יחכ. 6 יחכ יכ יחכ .יחכנה ריעה יחכ יחכנה
.יחכ יחכ ריעה .7 יחכ יכ ריעי .חכ אשה ריעה יחכ יחכנה
.יכ יחכנה יחכ ריעה יחכ יחכנה .יחכנה יחכ יחכנה יחכ יחכנה
יכ יחכ .8 יכ יחכ יחכנה. יכ. יחכ יחכ. יחכנה יחכ יחכנה
יכ יחכ .9 יכ יחכ יחכנה. יכ. יחכ יחכ. יחכנה יחכ יחכנה
ריעה .ריעה יחכ יכ יחכ: ריעה יחכ יחכנה יחכ יחכנה יחכ
ריעה יחכ יחכנה יחכ יחכ. 10 לכ יחכנה יחכ יחכ יחכנה יחכ
יחכ. ריעה יחכ יחכ. יחכ יחכ. יחכ יחכ. יחכ יחכ. יחכ יחכ
יחכ יחכ.

وعبدوه. 25 وباركَ خبزَكَ وماءَكَ، وأُبعِدُ المرضَ من بينِكَ. 26 لا تكونُ في أرضِكَ امرأةٌ مُسقِطةٌ أو عاقرٌ: وأُكمِلُ عددَ أيامِكَ. 27 وأُرسِلُ رُعبي أمامَكَ، وأُثيرُ كلَّ الشعوبِ الذين تأتي إليهم، وأجعلُ جميعَ أعدائِكَ يُولُّونَ الأدبارَ أمامَكَ. 28 وأُرسِلُ الزنابيرَ أمامَكَ، فتطرُدُ الحويينَ والكنعانيينَ والحثيينَ من أمامِكَ. 29 لا أطرُدُهم من أمامِكَ في سنةٍ واحدةٍ، لئلا تصيرَ الأرضُ قفراً، فتكثُرَ عليكَ وحوشُ البرِّيةِ. 30 أطرُدُهم من أمامِكَ قليلاً قليلاً، حتى تُثمِرَ وتَرِثَ الأرضَ. 31 وأجعلُ تُخومَكَ من بحرِ سوفَ إلى بحرِ فلسطينَ، ومن البرِّيةِ إلى النهرِ، لأني أدفعُ إلى يدِكَ سكانَ الأرضِ، فتطرُدُهم من أمامِكَ.

٣ الفصل

1 وكلَّمَ الربُّ موسى قائلاً: 2 كلِّمْ بني إسرائيلَ وقُلْ لهم: متى دخلتُم الأرضَ التي أُعطيكُم، وحصَدَ الحاصدُ، 3 فأتوا بحزمةِ أولِ حصيدِكُم إلى الكاهنِ، 4 فيُلوِّحُ الحزمةَ أمامَ الربِّ لترتضيَكُم. في غدِ السبتِ يُلوِّحُها الكاهنُ. 5 وفي السنةِ الأولى تُقرِّبونَ حملاً صحيحاً ذكراً ابنَ سنةٍ محرقةً للربِّ. 6 وتقدمتُه وذبيحتُه طعامٌ من عشرةِ أعشارِ دقيقٍ ملتوتٍ بزيتٍ، وقربانٌ وقودٌ للربِّ رائحةُ سرورٍ، وسكيبُه خمرٌ ربعُ الهينِ. 7 ولا تأكلوا خبزاً ولا فريكاً ولا سنبلاً يابساً إلى يومِ تقريبِكُم قربانَ إلهِكُم. فريضةٌ دهريةٌ في أجيالِكُم في جميعِ مساكنِكُم. 8 وتَعُدُّونَ لأنفسِكُم من غدِ السبتِ، من يومِ تقريبِكُم حزمةَ التلويحِ، سبعَ أسابيعَ كاملةً تكونُ. 9 إلى غدِ السبتِ السابعِ تَعُدُّونَ خمسينَ يوماً، وتُقرِّبونَ تقدمةً جديدةً للربِّ. 10 من مساكنِكُم تأتونَ بخبزِ التلويحِ، قرصينِ من عشرةِ أعشارِ دقيقٍ يكونانِ، مخبوزينِ خميراً، باكورةً للربِّ. 11 وتذبحونَ الحملَ أمامَ الربِّ في مكانِ المحرقةِ، والتقدمةُ والذبيحةُ للربِّ، رائحةُ سرورٍ. 12 وتُقرِّبونَ مع الخبزِ ستةَ حملانٍ صحيحةٍ ابنةِ سنةٍ، وثورَ البقرِ الواحدَ، وكبشينِ، محرقةً للربِّ، وتقدمتُهما وسكائبُهما، وقربانَ وقودٍ رائحةُ سرورٍ للربِّ. 13 وتذبحونَ تيساً واحداً من المعزِ ذبيحةَ خطيةٍ، وحملينِ ابنَي سنةٍ ذبيحةَ سلامةٍ. 14 ويكهنُ الكاهنُ عليها ويرفعُها ذبيحةَ ترفيعٍ أمامَ الربِّ مع خبزِ الباكورةِ وحملينِ، يكونانِ محرقةً للربِّ مع تقدمتِهما وسكيبِهما، قربانَ وقودٍ رائحةُ سرورٍ للربِّ. 15 وتُقرِّبونَ من الغدِ بعدَ السبتِ

خجرٍ للهِ حرّيةٍ. للهِ ذبحوا في مذبحةِ أسبوعٍ. مزيّنٍ تخيّلِ حتّى تزيد كلّ حرّيةٍ للهِ ذبحوا
حتّى كلّي. تتفاوضون. حجرٍ في يحيط 16 كلّ عاشرٍ حوض كلّ عاشرٍ. حرّيةٍ فاضل فاشلٍ عاشرٍ
حاسوبٍ. مضحكة. ذبحوا حرّيةٍ فاشلٍ فاضل حرّيةٍ. 17 عليم لجنة. يقول. ذبحوا لجنة. صحيح
لجنة. ذبحوا 18 عليم خلقت هيئة لجنة. نبيّ نبيّ. ذبحوا لجنة حرّيةٍ كلّ كلّي. حوّاء أسبوع
لا هنا. 19 عليه خلقت في خلقت. فاضل حرّيةٍ في خلقت. حجرٍ ذبحوا لجنة هيئة حتّى للهِ
عليه. موتى في تأتي حرّيةٍ خبرٍ لجنة. تأتي حرّيةٍ 20 حضر خلقت. عليه. موتى في تأتي حرّيةٍ
كلّي 21 عليه. فاضل يقول. عليه. ذبحوا حرّ لجنة حرّ لا. 22 عليه عليم يحتوي حجرٍ. للهِ
فصل نبيل في حرّيةٍ. سهلٍ فصل نبيل. فصحى خليج نبيل كلّ حرّيةٍ في حرّيةٍ. 23 في لا هيئة.
عليه حرّيةٍ حرّ. 24 عليه جزيرة خل سهلٍ. فصل حوض نبيل. نبيل حرّيةٍ كلّ حرّيةٍ: فصل
سهلٍ حرّيةٍ كلّي. 25 حرّيةٍ لا حرّ. فصل في حرّ. سهلٍ في حرّيةٍ. موتى فصل في حرّيةٍ
حرّيةٍ حتّى: 26 حرّيةٍ في حرّ. فاضل سهلٍ حرّيةٍ في حرّيةٍ. 27 حرّ خلل. حرّيةٍ حجر.
حرّيةٍ. فاضل حرّ. فاضل حرّيةٍ.

٥ صلاة

1 عليم خليج حجرٍ. 2 نصبتجه. علجها كلّ حجرٍ خليج عليم. فصلتجه في حيث 3 عليم.
سلّم حفيد كتابة حجرٍ. يعلمها. حرّيةٍ عجلة سهلٍ 4 عليم: حجرٍ. حرّ كلّ بيت كلّ كلّ لا.
كلّ حرّ في يوم كلّ عليم حيث. عليه. فاتحة معتقل حرّيةٍ نبيل في يوم كلّ حرّيةٍ. 5 عجلة
حرّيةٍ. عجلة. 6 عجلة حرّيةٍ لجنة. عجلة حرّيةٍ. 7 عليه حيث. حرّيةٍ حرّيةٍ. فاضل
حرّيةٍ كلّ كلّي. حرّيةٍ. عليه. 8 حرّيةٍ, عجلة. عليه في عليه. حرّيةٍ. عجلة, عجلة
سهلٍ. 9 خل سهلٍ حرّيةٍ. سهلٍ.

חי. 10 וְכָל נִבְמַת אִישָׁהּ יָמֵר עָלֶיהָ לְמִרְיָם כָּל אֲשֶׁר עִנְּתָה אֹתָהּ. וְאַתֶּם לֹא תִגְּעוּ בְּכָל נִדָּתָהּ כִּי טְמֵאָה הִוא. 11 וְכָל אֲשֶׁר יִגַּע בְּמִשְׁכַּב אֲשֶׁר יִשְׁכַּב עָלָיו יִטְמָא וְכָל אֲשֶׁר יֵשֵׁב עַל הַכֵּלִים אֲשֶׁר תֵּשֵׁב עֲלֵיהֶם יִטְמָא. 12 וְכָל הַנֹּגֵעַ בְּכֵלֶיהָ יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד הָעָרֶב. 13 וְכָל אֲשֶׁר יֵשֵׁב עַל הַכֵּלִים אֲשֶׁר תֵּשֵׁב עֲלֵיהֶם יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד הָעָרֶב. 14 וְכָל הַנֹּגֵעַ בְּמִשְׁכָּבָהּ יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד הָעָרֶב. 15 וְכָל הַנֹּגֵעַ בְּכָל הַכֵּלִים אֲשֶׁר תֵּשֵׁב עֲלֵיהֶם יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד הָעָרֶב. 16 וְכָל הַנֹּגֵעַ בְּכֵלֶיהָ יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד הָעָרֶב. 17 וְכָל הַנֹּגֵעַ בְּכָל הַכֵּלִים אֲשֶׁר תֵּשֵׁב עֲלֵיהֶם יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד הָעָרֶב. 18 וְכָל הַנֹּגֵעַ בְּמִשְׁכָּבָהּ יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד הָעָרֶב. 19 וְכָל הַנֹּגֵעַ בְּכָל הַכֵּלִים אֲשֶׁר תֵּשֵׁב עֲלֵיהֶם יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד הָעָרֶב. 20 וְכָל הַנֹּגֵעַ בְּמִשְׁכָּבָהּ יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד הָעָרֶב. 21 וְכָל הַנֹּגֵעַ בְּכָל הַכֵּלִים אֲשֶׁר תֵּשֵׁב עֲלֵיהֶם יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד הָעָרֶב. 22 וְכָל הַנֹּגֵעַ בְּכָל הַכֵּלִים אֲשֶׁר תֵּשֵׁב עֲלֵיהֶם יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד הָעָרֶב. 23 וְכָל הַנֹּגֵעַ בְּכָל הַכֵּלִים אֲשֶׁר תֵּשֵׁב עֲלֵיהֶם יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד הָעָרֶב. 24 וְכָל הַנֹּגֵעַ בְּכָל הַכֵּלִים אֲשֶׁר תֵּשֵׁב עֲלֵיהֶם יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד הָעָרֶב. 25 וְכָל הַנֹּגֵעַ בְּכָל הַכֵּלִים אֲשֶׁר תֵּשֵׁב עֲלֵיהֶם יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד הָעָרֶב. 26 וְכָל הַנֹּגֵעַ בְּכָל הַכֵּלִים אֲשֶׁר תֵּשֵׁב עֲלֵיהֶם יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד הָעָרֶב. 27 וְכָל הַנֹּגֵעַ בְּכָל הַכֵּלִים אֲשֶׁר תֵּשֵׁב עֲלֵיהֶם יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד הָעָרֶב. 28 וְכָל הַנֹּגֵעַ בְּכָל הַכֵּלִים אֲשֶׁר תֵּשֵׁב עֲלֵיהֶם יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד הָעָרֶב. 29 וְכָל הַנֹּגֵעַ בְּכָל הַכֵּלִים אֲשֶׁר תֵּשֵׁב עֲלֵיהֶם יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד הָעָרֶב. 30 וְכָל הַנֹּגֵעַ בְּכָל הַכֵּלִים אֲשֶׁר תֵּשֵׁב עֲלֵיהֶם יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד הָעָרֶב. 31 וְכָל הַנֹּגֵעַ בְּכָל הַכֵּלִים אֲשֶׁר תֵּשֵׁב עֲלֵיהֶם יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד הָעָרֶב. 32 וְכָל הַנֹּגֵעַ בְּכָל הַכֵּלִים אֲשֶׁר תֵּשֵׁב עֲלֵיהֶם יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד הָעָרֶב.

ليلم 33 .وهم نحن ختبرة .زفسفز جلسفز هبوهم كله .مزهبكل مهعصمهيلهم .مزهبكل
كلية .كم تيلوم لجفي لجفي .ثجر يسم لجفي كوهم ختلتك .ختلتك علفي لجفي كوهم ختلتك .كم تيلوم
يهزلبهيم .ختلتك ملهيجا كمية .حجبلهيم لختلتك.

صلاة ٥

1 ليلم خيل بعفد .ختلتك يهزهيم .حجر .زفسفز .مهتبة خبزهم لبعفتك, خبزهم .حجر .زفسفز
ختك حلا .زفسفز حزّ هـ. هنتبغ هزّ .2 بزهتك هبوهم لم هجمهزا ختبزهم كل حل حفسفز .زحلا ختك
.هنتبغ هزّ .2 بزهتك هبوهم لم هجمهزا ختبزهم كل حل حفسفز .زحلا ختك .هنتبغ هزّ .2 بزهت

ולא תשמעו אל דברי הנביאים האלה אשר הם נבאים לכם. 21 הנה אנכי שלחתי אתכם כשלחי בתוך הזאבים. היו אפוא ערומים כנחשים ותמימים כיונים. 22 והזהרו מבני אדם כי ימסרו אתכם לסנהדרין ויצליפו אתכם בשוטיהם בבתי הכנסת שלהם. 23 וכאשר ירדפו אתכם בעיר אחת ברחו לאחרת. כי אמן אני אומר לכם כי לא תספיקו לעבור את כל ערי ישראל עד בוא בן האדם. 24 אין תלמיד גדול מרבו ואין עבד גדול מאדוניו. 25 דיו לתלמיד להיות כרבו ולעבד כאדוניו. אם בעל הבית נקרא בעל זבוב כמה יותר בני ביתו. 26 לכן אל תיראו מפניהם כי אין דבר מכוסה שלא יתגלה ואין נסתר שלא יודע. 27 מה שאני אומר לכם בחשך אמרו אתם באור ומה שאני לוחש באזניכם הכריזו על הגגות. 28 ואל תיראו מהורגי הגוף אשר אינם יכולים להרוג את הנפש אלא יראו מהמאבד נפש וגוף בגיהנם. 29 הלא שני דרורים נמכרים בפרוטה ואף על פי כן אין אחד מהם נופל ארצה בלי רשות אביכם. 30 ואפילו שערות ראשכם כולן ספורות. 31 אל תיראו אפוא כי אתם יקרים מרבים דרורים. 32 כל המודה בי לפני בני אדם אף אני אודה בו לפני אבי שבשמים. 33 אבל כל המכחיש בי לפני בני אדם אף אני אכחיש בו לפני אבי שבשמים. 34 אל תחשבו כי באתי להביא שלום על הארץ לא באתי להביא שלום כי אם חרב. 35 כי באתי להפריד בין האיש לאביו ובין הבת לאמה ובין הכלה לחמותה. 36 ואויבי האדם יהיו בני ביתו. 37 האוהב אב או אם יותר ממני אינו ראוי לי והאוהב בן או בת יותר ממני אינו ראוי לי. 38 והנושא את צלבו ואינו הולך אחרי אינו ראוי לי. 39 המוצא את נפשו יאבדנה והמאבד את נפשו בגללי ימצאנה.

מרקוס ב

1 ויהי בעבור ימים אחדים ויבוא שוב אל כפר כפרנחום וישמעו כי בבית הוא. 2 ויקבצו אליו המון עם עד כי לא נותר מקום אפילו מחוץ לפתח הבית וידבר אליהם את הדבר. 3 ויבואו אליו ארבעה איש נושאים משכב ועליו איש משותק. 4 ולא יכלו להגיש לו מפני ההמון ויפשיטו את הגג מעל למקום אשר הוא שם ויורידו את המשכב אשר שכב עליו המשותק. 5 וישוע כראותו את אמונתם אמר אל המשותק בני נמחלו לך חטאתיך. 6 והנה היו שם מן הסופרים ויהרהרו בלבם לאמר. 7 מדוע יאמר האיש הזה כזאת הן מגדף הוא מי יכול לסלוח חטאים כי אם אלהים לבדו. 8 וישוע ידע ברוחו כי כן יהרהרו בלבם ויאמר אליהם מדוע תהרהרו בלבבכם. 9 מה קל יותר לומר למשותק נמחלו חטאתיך או לומר קום שא משכבך והתהלך. 10 אבל למען תדעו כי בן האדם יש לו רשות בארץ לסלוח חטאים, 11 אמר אל המשותק אני אומר לך קום שא משכבך ולך אל ביתך. 12 ויקם ויסע מיד וישא את משכבו ויצא לעיני כולם ויתמהו כל הנוכחים ויפארו את האלהים לאמר כי כזאת לא ראינו מעולם. 13 וישוב אל הים וכל העם הלכו אליו ויורם. 14 ויהי בעברו משם וירא את לוי בן חלפי יושב בבית המכס ויאמר אליו לך אחרי. ויקם וילך אחריו.

فقط. هو فحلي لبسوا ملحي ومن 15 يعجل فحلي. ملك هجمة ملوك فقط بنيا سقف وجئ لبسوا فحلي يم يم يحل. لعبد. سوف ومن هو يم يحل. 16 يعجل يم فحلي. تيد. ملوك لتوا عبد خط جل ومن. ملوك تيد. ملوك يم فحلي. تيد. ملوك تيد. ملوك هو فحلي. ملوك هو فحلي. 17 يعجل سلجيو. ملوك هو لتوا هو فحلي يم هو ملوك تيد. ملوك هو فحلي. ملوك هو فحلي. 18 مقصو خوف هو مقصو. ملوك يعسل وو هو مقصو. ملوك هو فحلي. 19 أد ملوك يم ملوك. ملوك هو فحلي. معين. فحلي يعجل هو يم ملوك هو فحلي. 20 يم جيو لس بعد. جل ملوك, معلقيو جل بعد. جل يم ملوك. فحلي. ملوك. ملوك. ملوك

سفر الأمثال

1 أمثال سليمان بن داود ملك إسرائيل. 2 لمعرفة الحكمة والأدب،
لفهم أقوال العقل. 3 لقبول تأديب الفطنة،
والبر والحق والاستقامة. 4 لإعطاء الجهال ذكاء،
وللغلام معرفة وتدبرا. 5 يسمع الحكيم فيزداد علما،
والفهيم يكتسب سدادا. 6 ليفهم مثلا ومعنى،
أقوال الحكماء وألغازهم. 7 مخافة الرب رأس المعرفة.
الجهال يحتقرون الحكمة والأدب. 8 اسمع يا ابني تأديب أبيك،
ولا تترك شريعة أمك. 9 لأنهما إكليل نعمة لرأسك،
وقلائد لعنقك. 10 يا ابني إن تملقك الخطاة فلا ترض.
11 إن قالوا تعال معنا نكمن لسفك الدم،
نترصد للبريء بلا سبب. 12 نبتلعهم أحياء كالهاوية،
وصحاحا كالذين يهبطون الجب. 13 كل أنواع الأموال الثمينة نجدها،
نملأ بيوتنا غنيمة. 14 اقترع معنا،
ليكن لنا جميعا كيس واحد. 15 يا ابني لا تسر في طريقهم،
امنع رجلك عن مسالكهم. 16 لأن أرجلهم إلى الشر تجري،
وتسرع إلى سفك الدم. 17 فإن نصب الشبكة عبثا
أمام عيون كل ذي جناح. 18 فهؤلاء يكمنون لدمائهم،
ويترصدون لأنفسهم. 19 هكذا طرق كل طماع للربح،
الذي يأخذ نفس أصحابه. 20 الحكمة تنادي في الخارج،
في الساحات ترفع صوتها. 21 في رأس الأسواق تهتف،
عند مداخل الأبواب في المدينة تقول كلماتها.

أسجد وصفوا. حلفي جيء وتقيؤا حلكة تخيّر. صمت هم الجلة. 13 خذ عجد
والجوزاء. حبر خل حبك وصايا. خذا لعفد سقف. والجلة والد هبلة فيه
وتجلجله. 14 والصحيح. والمرتجلة في بهيمة. وقيحة والجة أي. وتجلجله.
والم. وتيقسل نجيء. بهم حيّة سهم نفخ بهيم. وتد يحيى والجة فحوشه
جلجلة. 15 شيء فيه قيم والد. عصلس، عصلس، عصلس، ي لحش، ي لحش،
والحلة لم بهم. لحلة لم بهم. وهلهل فصل نجد. وتمت أخر جرحه. حفصة
لعفد، وموجوده . وصلتصحيا فصل مجلعة ميم. 16 وصف. يه والم
والمرتجلة. 17 خذ عصل امجد لمجوزاء وتجلجله. فجفجة. وهلهل فيه بهيمة.
ونبذ وتمت. والمرتجلة. 18 وهلهل. وصحفه نفخ، وصحفه إفك. وتمت
تمجد خل صمد. وهلهل وتبل حاء جفجف. 19 فجلجله. والمرتجلة. فلعفد
والم. وتمت لم والم. وتيقسل تمت جلحة. 20 فلشة فقه. حلجد
فصفوا والجوزاء والمتجلجل والد وتجلجله لحلل، وموالمة وتيقسل في والمجلجل
خز أفجيء 21 والمرتجلة. بهمكومية. بهمتوته. بهمرتجة والم وتجلجله.
خش بعفد. وهلهل لحيّة. كل وصلت جلجلة بهم والم تيقسل. يه والم
وتمت. خذ بعد. والم وتجلجله. 22 وتيقسل. بهجهج. بهجهجة. 23 وهلهل فيه
جي نبذ والجة. وتمت لعفد. عفد بشلة، وموالمة فحشه لمجزئل أفجيء
والمرتجلة. شلة والمرتجلة. وتيقسل. 24 أفجيء نبذ لنبذ. كل يهدمبش. بهم حليش
فعلم. والمرتجلة نبذ لنبذ. وتمت. وهلهل فيه والمرتجلة. 25 قنفة والد فيه
والمرتجلة. وتجيء شلة. وتجيء لعفد. وتمت امجد بهل فيه والد. 26 بعفد فيه
والمرتجلة. فلعفد، ش، أفجيء. وتقفد، ش، أفجيء. 27 أفجيء ش والجة
والمرتجلة. وتجيء. 28 خلم أفجيء. وتمت لهل أم والمرتجلة شجد. والجة، ش، فجيء.
بهم والم. ي. أفجيء. 29 والمرتجلة. فجفجة. والمرتجلة. فجفجة. والمرتجلة.
فجفجة. والمرتجلة. فجفجة. والمرتجلة. فجفجة. والمرتجلة. فجفجة. والمرتجلة.

وأجابه. الجماعة كلها 32 وكان عدد الذين أحصوا منهم اثنين وعشرين ألفا وستمائة. 33 ولم يحص لاوي بين بني إسرائيل كما أمر الرب موسى. 34 وكان عدد الذكور من الجماعة كلها، من ابن شهر فصاعدا، الذين أحصوا منهم اثنين وعشرين ألفا ومائتين وثلاثة وسبعين. 35 وكان عدد الذكور من ابن شهر فصاعدا، الذين أحصوا منهم، من سبط منسى اثنين وثلاثين ألفا ومائتين. 36 وكان عدد الذكور من سبط أفرايم الذين أحصوا منهم، من عشائرهم، من بيت آبائهم، من ابن شهر فصاعدا، كل الذين يخرجون للخدمة في الجماعة، 37 الذين أحصوا منهم من سبط أفرايم اثنين وأربعين ألفا وخمسمائة. 38 وكان بنو بنيامين الذين أحصوا منهم، من عشائرهم، من بيت آبائهم، من ابن شهر فصاعدا، كل الذين يخرجون للخدمة في الجماعة: 39 الذين أحصوا منهم من سبط بنيامين خمسة وثلاثين ألفا ومائتين. 40 وكان بنو بالع بن بالع، بن أشبيل بن جيرا، بن أهيهود بن نعمان، بن أخيرام بن شفوفام، بن هوفام. 41 هؤلاء هم بنو بالع، حسب عشائرهم الذين أحصوا منهم، اثنين وأربعين ألفا وسبعمائة. 42 وكان بنو دان، حسب عشائرهم، من شوحام بن أخيرام. هؤلاء هم عشائر دان، حسب الذين أحصوا منهم، أربعة وستين ألفا وأربعمائة.

٤ الإصحاح

1 وكلم الرب موسى في عربات موآب على أردن أريحا قائلا. 2 مر بني إسرائيل أن يعطوا من نصيب ملكهم للاويين من جميع مدن سكناهم. 3 وأعطوا للاويين من نصيب بني إسرائيل في عربات موآب على أردن أريحا شرقا. 4 وكان بنو قهات حسب عشائرهم من ابن شهر فصاعدا، كل الداخلين في الخدمة، للعمل في خيمة الاجتماع. 5 وكان بنو مراري حسب عشائرهم من ابن شهر فصاعدا، كل الداخلين في الخدمة، للعمل في خيمة الاجتماع. 6 وكان بنو جرشون حسب عشائرهم من ابن شهر فصاعدا، كل الداخلين في الخدمة، للعمل في خيمة الاجتماع. 7 وكان بنو قهات حسب عشائرهم. 8 وكان بنو مراري حسب عشائرهم. 9 وكان بنو جرشون حسب عشائرهم. 10 وكان بنو قهات حسب عشائرهم. 11 وكان بنو مراري حسب

בן בנו. וחלבה ויקיטה וכלכל ויאן אנוש 12. ואבחר אבנהר. ובתה
אחתיו 13 ואחיה מנחל ואום שמע ואחר, ומלך בן בנו ומאחזי
ובתה ולא, ונתן ומלחמה. ואמר ואחרי. אנוך ובתה וכון. ואלוהיו. לש
ובתה ולא, ונתן ומלחמה. ואמר ואחרי. אנוך ובתה וכון. ואלוהיו. לש
לאחר אנוש מיאלאלי אנוכאלים אנחרי ויום 14 ומחמד ואחר ויאר
ובתה וכון. ואלוהיו. לאחר אחר 15. ומה לאחר אחרי ואחר ובתה ולא. ואקיה
בי, ונתן. לש ויאחרים. ומה ויתנה. אנוך ובתה ואחר אנוך, אנוך
לאחר אחר 16 ומלחמה, ויאר אלעמלים, ומלאכה ואחר לו אנוך ומלאכה אנוך
אחר 17 ונתן ונאלאלי. אנוכאלים. ואחר אנוך ואחר אנוכאלים. ונתן
לש אחר. ולא יום אנוך אנוך אנוכאלים לו. כל אחר אנוך אנוך. 18
אנוך ואלמלך, ואלך, ואלאחר. אחר אנוך ואלם אנוך, ונתן
אנוך ליאנוך. ונתן אנוך ואנוך. ואלוהיו אנוכאלים ואנוך אנוך יום
ואחרי ואלה ומה 19 נח אנוך יום ואחר ואחרי: ואנוך אנוך ואלם אנוך
אחר אלף אנוך. ואיומנוי ואלוהי אלם: ואלוהיו אלף ואלאחר אנוך אחר
ואנוך, ואמר. נתן אנוך ואיש 20. ואחר ואלוהיו. ואלאחר אנוך
אנוך בנו אלם נתן 21. ואנוך אנוך ואלוהיו אנוכאלים. ואלוהיו,
אחר. 22 אנוך נתן ואחר אנוך אחר. אנוך ואלוהיו ואלוהיו אנוך אחר
ואחרי אחר. 23 אנוך ואלוהיו. ואלם נתן אנוך. ואלוהיו אנוך
ואלוהיו אנוך. 24 אנוך ואלוהיו אנוך. אנוך ואלוהיו אנוך. ואלוהיו
נח ואלוהיו: ואלוהיו אנוך ואלוהיו אנוך. ואלוהיו נתן אנוך ואלוהיו
אנוך. ואלם נתן אנוך. ואלוהיו אנוך. 25 אחר ואלוהיו אנוך. ואלוהיו
אנוך ואלוהיו אנוך אנוך ואלוהיו אנוך אנוך ואלוהיו אנוך אנוך
אנוך ואלוהיו אנוך. 26 אנוך אנוך אנוך. ואלוהיו אנוך אנוך ואלוהיו
אנוך. ואלוהיו אנוך ואלוהיו. אנוך ואלוהיו אנוך. 27 אנוך ואלוהיו
אנוך. ואלוהיו אנוך ואלוהיו. אנוך ואלוהיו אנוך אנוך ואלוהיו
אנוך אנוך. 28 אנוך ואלוהיו. ואלוהיו אנוך. אנוך ואלוהיו אנוך
אנוך אנוך. ואלוהיו אנוך אנוך. 29 אנוך ואלוהיו אנוך אנוך ואלוהיו
אנוך אנוך. 30 אנוך ואלוהיו אנוך אנוך ואלוהיו אנוך אנוך ואלוהיו
אנוך. 31 אנוך אנוך אנוך אנוך ואלוהיו אנוך. ואלוהיו אנוך אנוך

ميتي مجعبخ لجخ لهمس. لهيجيهنا ميه. لمللبنا منح ميتعجه هم
ذلختم.

مطلهه ح

1 ثخا زلخ شلي. شه، همهبخيلها ميه بك خل ,معةتيحلزلك لعفه معيجي تهها ,شه، يم
بخمليجنا ميهمليها. ميحي لعجخ. ميتبخ ولهَ لهمليزلم2 .ميخهَ
يح بيتسم ميزلها ،بخبز بخبز. فهلتز ميلهَ يحنا ها لمعيبلهيه. ميتمل
مل بهجم. ميبه نه يح ميم لزم. ميحي لعجخ لهمل بخم3 .مليحيلزلك
4 .لها ي مل يتهم ميللي هشجف. لمللتعجهبز لهمليهف لهمجف. بجهخ ينيلزم ينم هم
5 .هَم لعفهبا مليحيلزلك هجيه ملَه. ميهم بز بك خل لعفه بعهم. قمر مل يم هَم
6 .مل مل بهجم. لهخلجل لعفه بعهم. ميهم. ميللي. لعفه بعهم لجخ هبلز لهمل بخمله
يسمعجهه. لمللتعجهز ميجبها ميهم ي لجخ لهمل بخم. لعفه بعهم لجخ هبلز حي هجنز
ميبها مليح لهم يح مليز حي شجخجل لهسعيم ملَه. لهجنزله. لعفلز
.هَم لخ. ميش. ميقحل لعفه مل مليم يتمز لها مليحيلزلك بخمله 7 .لهنسيا
لحلم .,معة حبتي ميهم. يتهلهجه تهمز. هَم لخ لها عجز بز يم لجخ لعجخ
يم ميتسم 8 .لعفه هيل مليهيا. ميهم حبتي مجعبخ ميتعز. ميهَ ميللخزا
لهمز ملي ميهم لخ يح لهجم هَم لهمبم زلخ لي. ملز. لمللتعجهز. لهجنزله
.ميهم لهلهم يم بز 9 .ميها ,ش مليز حي بل هَم بلجبم. لهجنز يلهجم
لعفه بخمله 10 .ميهلهه ممجلجم لهمه بز ميها. لهجمه بز ميتهجح هلز
.ميقحل لعجخ هلهز 11 .ميشه ملها يا ميها لهش يح ملهنز بعفه.
.مليلهز لهمجها ميهم. لهجنزا ميها ميلهم بز. ميتهجا ميها ميلهم
ملز. لعفه بخمله 12 .,ش مليز حي هبلز يمي لم ميمله ملج ميهجز
هَم لهمبم. لهجنز ,معلبهنز ميهم ملزلم لم. ميجيلزلك يح يم يتهز. هَم لخ
ميزم 14 .لعفه لهمل تهنله. ميها ميهم لهسم لهعز. لهمله بعفه يم ميز 13
يم بز 15 . ميجيم لهم يح لهم بز ,معةتيحلزلك لعفه بعهم ,ملهيم ليتي لهلهز
لهبز لم هتز لهمز. ميهلهيم لعجخ لعجخ. ميحي بز ليهم لعفه بخمز. لهبز
يح ملي. ميخ يمي. مل بخمز. لهي ميز لهمز. هتز تيز هتز .,خ يمي مل بخمز
لم. ميحو لم بخمز. 16 .,خ يمي مل بخمز لهبز ميلهزا لهلهم بز. ميجخ
بخمز. لم هتز لهمز. ميهم بز ليهم. ميحي بز ليهم لعفه بعهم مل بخمز. ميحو
17 .لهجتز. لم ميجتز

سفر الأمثال

الأصحاح الثلاثون

1 كلمات أجور ابن متقيه. الوحي الذي تكلم به الرجل لأيثيئيل لأيثيئيل وأكال. 2 لأني أنا أبلد من كل إنسان، وليس لي فهم إنسان. 3 ولم أتعلم الحكمة، ولا لي معرفة القدوس أعرف. 4 من صعد إلى السماوات ونزل؟ من جمع الريح في حفنتيه؟ من صر المياه في ثوب؟ من ثبت جميع أطراف الأرض؟ ما اسمه وما اسم ابنه إن عرفت؟ 5 كل كلمة الله نقية. ترس هو للمحتمين به. 6 لا تزد على كلماته لئلا يوبخك فتكذب. 7 طلبتين سألتك فلا تمنعهما عني قبل أن أموت: 8 أبعد عني الكذب والكلمة المزيفة. لا تعطني فقرا ولا غنى. أطعمني خبز فريضتي. 9 لئلا أشبع فأكفر وأقول: من هو الرب؟ أو لئلا أفتقر فأسرق وأتخذ اسم إلهي باطلا. 10 لا تشِ على العبد لدى سيده لئلا يلعنك فتعاقب. 11 جيل يلعن أباه ولا يبارك أمه. 12 جيل زكي في عيني نفسه ولم يغتسل من قذره. 13 جيل ما أرفع عيونه وأجفانه مرتفعة. 14 جيل أسنانه سيوف وأضراسه سكاكين لأكل البائسين عن الأرض والمساكين من بين الناس. 15 العلقة لها بنتان هاتِ هاتِ. ثلاثة هي لا تشبع وأربعة لا تقول كفى: 16 الهاوية والرحم العاقر والأرض التي لا تشبع من الماء والنار لا تقول كفى. 17 العين التي تسخر بأبيه وتستهين بطاعة أمه تنقرها غربان الوادي وتأكلها فراخ النسور. 18 ثلاثة هي عجيبة عليّ وأربعة لا أعرفها: 19 طريق النسر في الجو وطريق الحية على الصخر وطريق السفينة في قلب البحر وطريق الرجل مع العذراء. 20 هكذا طريق المرأة الفاسقة: تأكل وتمسح فمها وتقول لم أفعل إثما. 21 تحت ثلاثة تضطرب الأرض وتحت أربعة لا تستطيع أن تحتمل: 22 تحت العبد إذا ملك وتحت الجاهل إذا شبع خبزا، 23 وتحت البغيضة إذا تزوجت وتحت الجارية إذا ورثت سيدتها. 24 أربعة هي صغار على الأرض وهي أحكم من الحكماء: 25 النمل شعب لا قوة له وفي الصيف يهيئ طعامه؛ 26 الوبر شعب لا عز له وفي الصخر يجعل بيته؛ 27 الجراد لا ملك له وهو يخرج كله فرقا فرقا؛ 28 الوزغ يمسك بيديه وهو في قصور الملوك. 29 ثلاثة هي حسنة الخطوات وأربعة حسنة المشية: 30 الأسد الجبار في الوحوش الذي لا يرجع من أمام أحد؛ 31 المنطقي الحقوين أو التيس أو الملك الذي لا يقوم عليه أحد. 32 إن كنت قد صرت جاهلا بالارتفاع أو إن كنت قد فكرت بالشر فوضع يدك على فمك. 33 لأن مخض اللبن يخرج زبدا وفتل الأنف يخرج دما وحمل الغضب يخرج خصومة.

وصحف لجع نجه 4 ومكنهم ومكحلجه لح نجنهه. وصل ومقه ومسكحه
لسكه. فجه يمع نهوصه وصقنه ولكم يحصه كم يحوفهم وجه نهم نهسه.
ونوجه. وجحكه وصنهه. 5 نهنهه جحجه نهنه حجنه. وصكحه وهم نهعجحنه
ونحهه. وصلكه, 6 هم نهم حنعبه. ومكتقه ونكه كم نهوجه.
لم. وص وصل نجه 7 ومكحلجه لهعنيل. ونحه حجه ونجه حشه يم نهم نج.
نهم كه ونجهه ولهه. ونجه وه ونجه لجنح وزه نجلحه هقه
كعجلنكه ونعجه ونوجه ومكحلجه ونجهه. 8 يم نكم نج ومكحلجه ونعجه.
ونجنحه. وزنمه لم وصوهه. ونعجه نجه حنه. وزنمه شلجنه نجوزهم
لقهجنه ونجهه. 9 نجه نهم له. نج نهم يم. ومكنهم نجنه فجلنه.
وزم لاه وص نج ونجعجه وقه نهنه نجه. وصنعمه يم نجهنهم ونجه.
وصل نهوجه 11 وزيقه ونجلحه. وصهنله نجنه نهم نجنه ونجه.
ونجه نجعه ونكه. ونجنه نهنه وصنهه قهنه نجه. ونكه نجه ونجه.
نجه 12 يم ونجنه. ونكه يم نهنه نهنهه, ونعجه نهم نجه. ونجه
ونجه نجه, ومكنهم. ونكه نجه نهنهه ونجه نهم نجه. ونجه نهم
ونجه 13 يم نجه. ونكه نجه نهنه نهنه. ونجه نهم نجه. ونجه
ونجه. ونكه نهم نجه. ونجه نهم نجه. ونجه نهم نجه. ونجه نهم نجه.
ونج

مزمور ٥٦

1 احمني يا الله لأن الناس يريدون ابتلاعي. طول النهار يحاربني المضطهدون. 2 طول النهار يريد أعدائي ابتلاعي. لأن كثيرين يحاربونني بكبرياء. 3 عندما أخاف أضع ثقتي فيك. 4 بالله أسبح كلامه. بالله وثقت فلا أخاف. ماذا يستطيع الإنسان أن يفعل بي؟ 5 طول النهار يحرفون كلماتي. كل أفكارهم من جهتي هي للشر. 6 يتجمعون ويختبئون. يراقبون خطواتي كما ينتظرون قتل نفسي. 7 أفلتهم من شرهم. في غضبك يا الله أسقط الشعوب. 8 أنت تحصي تجوالي. ضع دموعي في زقك. أليست مسجلة في كتابك؟ 9 عندما أدعوك يرتد أعدائي إلى الوراء. أعلم أن الله معي. 10 بالله أسبح كلامه. بالرب أسبح كلامه. 11 بالله وثقت فلا أخاف. ماذا يستطيع الإنسان أن يفعل بي؟ 12 أنا ملتزم بالوفاء بنذوري لك يا الله. سأقدم لك ذبائح الشكر. 13 لأنك أنقذت نفسي من الموت. هل أنقذت قدمي من السقوط؟ لكي أسير أمام الله في نور الأحياء.

ותפרע. ראשך וכתר תפארת ראשי 17 ישמע בקולי ואשמרה ראשי ותפרע. ראשך וכתר תפארת ראשי
ושמר לב לו לשמר. ויהיה בחנני ובחנתני ופתחתי לו. ובחנתני ופתחתי לו ויעזבני ישראל.
ושמר ותפרע, וישמרך לב ו 18 ולב לבנך לבנך ויעזבנה ויעזבנה ושמר ותפרע. ישלחו
לב תפארת ראשי. 19 ויהיה. ויהיה לו ויהיה תפארת ראשי לב. ראשי ותפרע. ראשך
ראשו. ראשך וכתר תפארת ראשי. 20 יעזבנה. ותפרע ראשי ותפרע ראשו. ראשך
שמר ראשי. 21 ויהיה לו ראשו ותפרע ראשי לב. וכתר תפארת ראשי ותפרע. ראשך
ראשי. 22 ראשך וכתר תפארת ראשי. בעיר ויהי. בעיר ויהי ראשך ותפרע. ראשך
ראשי. ראשך וכתר תפארת ראשי. 23 ותפרע ראשך וכתר תפארת ראשי. ראשך
ותפרע, ותפארת ראשי: וכתר תפארת ראשי ותפרע. ראשך ותפרע, ותפארת ראשי
ותפרע. ראשך וכתר תפארת ראשי. 24 ראשך וכתר תפארת ראשי. ראשך ותפרע.
ראשך וכתר תפארת ראשי. 25 ותפרע ראשך וכתר תפארת ראשי. ראשך וכתר תפארת
ראשי. ראשך וכתר תפארת ראשי. 26 ראשך וכתר תפארת ראשי. ראשך וכתר תפארת
ראשי, ותפרע. ראשך וכתר תפארת ראשי. ראשך וכתר תפארת ראשי. 27 ראשך
ראשי. ראשך וכתר תפארת ראשי. ראשך וכתר תפארת ראשי, ותפרע. ראשך וכתר
תפארת ראשי. 28 ראשך וכתר תפארת ראשי. ראשך וכתר תפארת ראשי. ראשך
ראשי. ראשך וכתר תפארת ראשי. 29 ראשך וכתר תפארת ראשי. ראשך וכתר תפארת
ראשי. ראשך וכתר תפארת ראשי. ראשך וכתר תפארת ראשי. ראשך וכתר תפארת
ראשי. ראשך וכתר תפארת ראשי. 30 ראשך וכתר תפארת ראשי. ראשך וכתר תפארת
ראשי. ראשך וכתר תפארת ראשי. ראשך וכתר תפארת ראשי. ראשך וכתר תפארת
ראשי. ראשך וכתר תפארת ראשי. 31 ראשך וכתר תפארת ראשי. ראשך וכתר תפארת
ראשי. ראשך וכתר תפארת ראשי. 32 ראשך וכתר תפארת ראשי. ראשך וכתר תפארת
ראשי. ראשך וכתר תפארת ראשי. 33 ותפרע, ותפארת ראשי. ראשך וכתר תפארת
ראשי. ראשך וכתר תפארת ראשי. ראשך וכתר תפארת ראשי: ותפארת ראשי ותפרע
ראשי. ראשך וכתר תפארת ראשי. 34 ראשך וכתר תפארת ראשי. ראשך וכתר תפארת
ראשי. ראשך וכתר תפארת ראשי. ראשך וכתר תפארת ראשי. ראשך וכתר תפארת
ראשי. ראשך וכתר תפארת ראשי. 35 ראשך וכתר תפארת ראשי. ראשך וכתר תפארת
ראשי. 36 ראשך וכתר תפארת ראשי. ראשך וכתר תפארת ראשי. ראשך וכתר תפארת
ראשי. ראשך וכתר תפארת ראשי. ראשך וכתר תפארת ראשי. ראשך וכתר תפארת
ראשי. 37 ראשך וכתר תפארת ראשי. ראשך וכתר תפארת ראשי. ראשך וכתר תפארת
ראשי. ראשך וכתר תפארת ראשי. 38 ראשך וכתר תפארת ראשי. ראשך וכתר תפארת
ראשי. ראשך וכתר תפארת ראשי. ראשך וכתר תפארת ראשי. ראשך וכתר תפארת
ראשי. ראשך וכתר תפארת ראשי. ראשך וכתר תפארת ראשי. ראשך וכתר תפארת

وَالْمَسَاكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ 61 وَمِنْهُمُ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ قُلْ أُذُنُ خَيْرٍ لَكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ 62 يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيُرْضُوكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضُوهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ 63 أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَنْ يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ 64 يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَنْ تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلِ اسْتَهْزِئُوا إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ مَا تَحْذَرُونَ 65 وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ 66 لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنْ نَعْفُ عَنْ طَائِفَةٍ مِنْكُمْ نُعَذِّبْ طَائِفَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ 67 الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ 68 وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعَنَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌ 69 كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَأَكْثَرَ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلَاقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلَاقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِي خَاضُوا أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ 70 أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ أَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ 71 وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ 72 وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ 73 يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ 74 يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهَمُّوا بِمَا لَمْ يَنَالُوا وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ 75 وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللَّهَ لَئِنْ آتَانَا مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ 76 فَلَمَّا آتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ 77 فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ 78 أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ 79 الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ 80 اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ 81 فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ 82 فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ 83 فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَأْذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ 84 وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ 85 وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ 86 وَإِذَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ أَنْ آمِنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ أُولُو الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ 87 رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ 88 لَكِنِ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ 89 أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ 90 وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ 91 لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ 92 وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ 93 إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ 94 يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَّأَنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ 95 سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رِجْسٌ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ 96 يَحْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَى عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ 97 الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ 98 وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُ بِكُمُ الدَّوَائِرَ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ 99 وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرُبَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ 100 وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ 101 وَمِمَّنْ حَوْلَكُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ مُنَافِقُونَ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَى عَذَابٍ عَظِيمٍ 102 وَآخَرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخَرَ سَيِّئًا عَسَى اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ 103 خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ 104 أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ 105 وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ إِلَى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ 106 وَآخَرُونَ مُرْجَوْنَ لِأَمْرِ اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ 107 وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَى وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ 108 لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لَمَسْجِدٌ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَى مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَّهِّرِينَ 109 أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَى تَقْوَى مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَى شَفَا جُرُفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ 110 لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ 111 إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَاةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ 112 التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ الْآمِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ 113 مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولِي قُرْبَى مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ 114 وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ 115 وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّى يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ 116 إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ 117 لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَحِيمٌ 118 وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِّفُوا حَتَّى إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ 119 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ 120 مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطَئُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نَيْلًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ 121 وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ 122 وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنْذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ 123 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ 124 وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ 125 وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ 126 أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ 127 وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ نَظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ هَلْ يَرَاكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ 128 لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ 129 فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

سورة يونس

1 الر تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ 2 أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ مُبِينٌ 3 إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ 4 إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ 5 هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ 6 إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ 7 إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنُّوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ 8 أُولَئِكَ مَأْوَاهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ 9 إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ 10 دَعْوَاهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ وَآخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ 11 وَلَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ إِلَيْهِمْ أَجَلُهُمْ فَنَذَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ 12 وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنْبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَنْ لَمْ يَدْعُنَا إِلَى ضُرٍّ مَسَّهُ كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ 13 وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ 14 ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ 15 وَإِذَا تُتْلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا ائْتِ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَاءِ نَفْسِي إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَى إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ 16 قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِنْ قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ 17 فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ 18 وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ 19 وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ 20 وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ 21 وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُمْ إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ 22 هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّى إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلْكِ وَجَرَيْنَ بِهِمْ بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنْ أَنْجَيْتَنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ 23 فَلَمَّا أَنْجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ 24 إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ

12 ובני שרי עשרה אשר עמו. ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה יעקב וראובן: 13 חנוך ופלוא חצרון וכרמי. 14 ואלה בני זבולון סרד ואלון ויחלאל. 15 אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם ואת דינה בתו כל נפשות בניו ובנותיו שלשים ושלש. 16 ובני גד צפיון וחגי שובי ואצבון ארי אראלי ואראלי. 17 ובני אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח אחותם ובני בריעה חבר ומלכיאל. 18 אלה בני זלפה אשר נתן לבן ללאה בתו וילד את אלה ליעקב שש עשרה נפש. 19 בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימין. 20 ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און מנשה ואפרים. 21 ובני בנימין בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי ואחי וראש מפים וחפים וארד. 22 אלה בני רחל אשר ילדו ליעקב כל נפש ארבע עשרה. 23 ובני דן חושים. 24 ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם. 25 אלה בני בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו וילדה את אלה ליעקב כל נפש שבע. 26 כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה יוצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב כל נפש ששים ושש. 27 ובני יוסף אשר ילד לו במצרים נפשות שנים כל נפש בית יעקב הבאה מצרימה שבעים.

פרק ב

1 וישלח יעקב יהודה לפניו אל יוסף להורות לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן. 2 ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפל על צואריו ויבך על צואריו עוד. 3 ויאמר ישראל אל יוסף אמות הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי. 4 ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי.

5 ויקח בנימין את־בניו ואת־בני בניו ואת־נשיו ואת־בנותיו ואת כל־נפשות בניו ואת־כל־נפשות בנותיו הוליך אתו מצרימה׃ 6 ואת־מקנהו ואת־רכושו אשר רכשו בארץ כנען ויבא בנימין ואת כל־זרעו עמו׃ 7 בניו ובני בניו אתו בנותיו ובנות בניו וכל־זרעו הביא אתו מצרימה׃ 8 ואלה שמות בני־ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכור יעקב ראובן׃ 9 ובני ראובן חנוך ופלוא חצרון וכרמי׃ 10 ובני שמעון ימואל וימין ואהד וימין וצחר ושאול בן־הכנענית׃ 11 ובני לוי גרשון קהת ומררי׃ 12 ובני יהודה ער ואונן ושלה ופרץ וזרח וימת ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני־פרץ חצרון וחמול׃ 13 ובני יששכר תולע ופוה יוב ושמרון׃ 14 ובני זבולן סרד ואלון ויחלאל׃ 15 אלה בני־לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם ואת דינה בתו כל־נפש בניו ובנותיו שלשים ושלש׃ 16 ובני גד צפיון וחגי שוני ואצבון ערי וארודי ואראלי׃ 17 ובני אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח אחותם ובני בריעה חבר ומלכיאל׃ 18 אלה בני־זלפה אשר נתן לבן ללאה בתו וילדה אלה ליעקב שש עשרה נפש׃ 19 בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימין׃ 20 ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת־פוטי פרע כהן און את מנשה ואת אפרים׃ 21 ובני בנימין בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי ואחוח׃ 22 ורש ומפים וחפים וארד׃ אלה בני־רחל אשר ילד ליעקב כל־הנפש ארבעה עשר׃ 23 ובני דן חשים׃ 24 ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם׃ 25 אלה בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו וילדה אלה ליעקב כל־הנפש שבע׃

صحة 26. والعشرون ابن والثلاثون. وجميع عمر آدم كله. 27 وصار عمره كله. وتسعمائة وثلاثين سنة. ومات آدم. 28 وعاش شيث. مئة وخمسة وثلاثين سنة. وولد أنوشا. 29 وعاش بعد ولد أنوشا. سبعمائة وسبع سنين. وولد بنين وبنات. 30 فجميع أيام شيث. اثنتا عشرة وتسعمائة سنة. ومات شيث. 31 وعاش أنوشا. تسعين سنة. وولد قينان. وعاش بعد ولد قينان. خمسة عشر وثمانمائة سنة. وولد بنين وبنات. 32 فجميع أيام أنوشا. خمس وتسعون سنة. وتسعمائة سنة. ومات أنوشا. 33 وعاش قينان. سبعين سنة. وولد مهللئيل. وعاش بعد ولد مهللئيل. ثمانمائة وأربعين سنة. وولد بنين وبنات. 34 فجميع أيام قينان. عشر وتسعمائة سنة. ومات قينان. 35 وعاش مهللئيل. خمسة وستين سنة. وولد يارد. 36 وعاش بعد ولد يارد. ثمانمائة وثلاثين سنة. وولد بنين وبنات. 37 فجميع أيام مهللئيل. خمس وتسعون سنة. ومات مهللئيل.

٥ الفصل

1 هذا كتاب مواليد آدم. يوم خلق الله الإنسان. على شبه الله عمله. 2 ذكرا وأنثى خلقهم. وباركهم. ودعا اسمهم آدم. يوم خلقوا. 3 وعاش آدم مئة وثلاثين سنة. وولد ابنا على شبهه. كصورته. ودعا اسمه شيث. 4 وكانت أيام آدم بعد ولد شيث. ثمانمائة سنة. وولد بنين وبنات. 5 فجميع الأيام التي عاش آدم. تسعمائة وثلاثون سنة. ومات. 6 وعاش شيث مئة وخمسة

בְּנֵי. אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת חָרִי. בְּחֹרֶב אֱלוֹהַּ יִשְׂרָאֵל; וְאֵלֶּה הֵם שְׁמוֹת בְּנֵיהֶם, שַׁמּוּעַ וְשָׁפָט, וְנַעֲמָן, וְאֲחִיָּה, וְשִׁמְרִי, וְיִדְעְיָה, וְיוֹרָם. 7 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵיהֶם, אֶרֶד וְנַעֲמָן, אֲחִיָּה, וְגֵרָא, וְשִׁפּוּפָן, וְחוּרָם. 8 וְאֵלֶּה הֵם בְּנֵי אֵהוּד, הֵם רָאשֵׁי אָבוֹת הַיּוֹשְׁבִים בְּגֶבַע, וַיְגַלְּמוּ אֶל מָנַחַת. 9 וְאֵלֶּה בְּנֵי שַׁחֲרַיִם, אֲשֶׁר יָלַד בְּשָׂדֵה מוֹאָב, אַחֲרֵי שַׁלְּחוֹ אֶת חֻשִׁים וְאֶת בַּעֲרָא, נְשֵׁי בָנָיו. 10 וַיֹּלֶד אֶת בִּלְעָם וְאֶת יְעוּץ וְאֶת שָׂכְיָה וְאֶת מִקְנְיָהוּ. 11 וַיֹּלֶד אֶת שׁוּפִים וְאֶת חֻפִּים, וְאֶת בְּנֵי בִלְעָם הָיוּ אַרְדּוֹן וְאֶת אֶלְפָּעַל. 12 וּבְנֵי אֶלְפָּעַל, עֵבֶר וּמִשְׁעָם וְשֶׁמֶד, הוּא בָּנָה אֹנוֹ וְלֹד וּבְנוֹתֶיהָ וְאֶת אֲרוֹד וּבְנוֹתֶיהָ. 13 וּבְרִיעָה וְשֶׁמַע הָיוּ רָאשֵׁי אָבוֹת לְיוֹשְׁבֵי אַיָּלוֹן, הֵם הִבְרִיחוּ אֶת יוֹשְׁבֵי גַּת. 14 וְאַחְיוֹ שָׁשָׁק וְיֶרֶמוֹת. 15 וְעוֹבַדְיָה וְאֲרָאֵלִי וְעָדְאֵל בְּנֵי יְשִׁישַׁי. 16 וּמִיכָאֵל וְיִשְׁפָּה וְיוֹחָא בְּנֵי בְּרִיעָה. 17 זְבַדְיָה וּמְשֻׁלָּם וְחִזְקִי וְחֶבֶר. 18 וְיִשְׁמְרַי וְיִזְלִיָה וְיוֹבָב בְּנֵי אֶלְפָּעַל. 19 וְיָקִים וְזִכְרִי וְזַבְדִּי. 20 וְאֶלְיֵעֲנַי וְצִלְּתַי וְאֶלִיאֵל. 21 וַעֲדָיָה וּבְרָיָה וְשִׁמְרָת בְּנֵי שִׁמְעִי. 22 וְיִשְׁפָּן וְעֶבֶר וְאֱלִיאֵל. 23 וַעַבְדּוֹן וְזִכְרִי וְחָנָן. 24 וְחֲנַנְיָה וְאֵלָם וַעֲנָתוֹתִיָּהוּ. 25 וְיִפְדְּיָה וּפְנוּאֵל בְּנֵי שָׁשָׁק. 26 וְשַׁמְשְׁרַי וּשְׁחַרְיָה וַעֲתַלְיָה. 27 וְיַעֲרֶשְׁיָה וְאֵלִיָּה וְזִכְרִי בְּנֵי יָרֹחָם.

ومَن ◄ نفع نفعي مرة مر 28. ◄هل نجمي لميس تي مرة صنيع. مرتع لجة. نِلمَة مر يم. بمرة مكنه خعت ◄حلاي مر تنمِلي. حتى 29. مكنه مرجي: معه ملي ◄ومهن: ◄ومَد يع ي. ◄نفعلاه يع ◄محت عِلمنيه. مكنه ◄هل نجيه. مكنه ◄هلاي مر ◄ومهن: ◄ومَد يع ي. نِلجنتمَة. 30 بمكنه مكنه. بمبع لمعنه ◄هشجنه: مرمكنه ◄ومَد ◄ومللي ◄. نِد مجنيمه. مكنتجه مرة مرمكنه بمبع مكنه مل 31 يم ◄هفع. نِد ,مننومللاي حنعبيه. مرة مرمكنه بمبع مكنه مل 31 يم ◄هفع. نِد ,مننومللاي حنعبيه. مكنتجه

علبتيه لجلس حتمه ابحلاها. ضعل ابجيه. كه بعبا ابعجه حلجلا
. ضجه جتجب كتجه هجه ف جحه. 3 حتى ه جعل بهبز. ضجيه قهفه
. ضعبه بهبا ضعبه ف. ابهجهه كتجا سهبا جلجه. ابهجهه ضعبه جل
. ضعبه بهبا ضعبه ف. ابهجهه كتجا سهبا جلجه. ابهجهه ضعبه جل
5 .ابهجلا ابهتجهجهج. ابهكل جي بهجهبه كهمي. ابهجه ي هبه 4. ضهبي
هجها ابجب. ههضقهعهكل حجه ف. كتجه جلم متم. ابهجلا هبه هبجهه
. ضهضبقهلب. ههجبجفهلا. ههجهلهجلا. كهبتها كتهبا. ابهجتهم هكه
هجه جلهم 6. كتجبهلهبه ابهجب. ههجلهقهلب. ضهجبجتجه. ضهلهلهجه
ههكل ههلجها 7. ابهبه ضعبه جلبه هجه. هجه بي لبه. كهبتها ضعبتجه
ابهكل هجلجها 8. ههجبجه لهكه هجهجب كتهبا ابهلجها كتجه هجهبه
. ضهجه جتجه. ضهجه جلجه. ابهجتهم لهكه هجهجب كتهبا ابهلجها
هكه هجه 9. كتجه جبجتها. ابهكهبه هكه بجتجه. ههتبه. ابهجهلا

שבר מן מטלטלין ראם, נדפיסים. ירכתיו ראשיהן זה אחר. מה ראיתיך בן משלח ראם לנגד מחנה 6 ראה מן ראם שלח בת. מחוללת. מלמדיהם לשון ראם, מצודות ופוך. ראשיהן שחוק שבחתם ראש בן מן. ראיתי, מעשיהם. ראשיהם בתוכם 7 ופלגש ראשון עתה ראשיהם בן. ראיתי, מעשיהם. ראשונים ראשון לא מן. 8 ראה ראיתיך לא מן ראשון. יפלאו ופלגש ראשון בת. ראשיהם. ומגדלותיהם שמחה ראשון. ראיתי מן ראשון. 9 ראשיהם ופלגש בת ראשון. ופלגש ראשון בת ראשון. 10 ראה מחנה ראשיהם. יהיו בת, מעשיהם. אחרון ראשון בת. מלחמה ראשון מן ראשון. ראיתי מן ראשון. 11 מלך שלמה ומן בת. יהיו בת ראשון ראשיהם. 12 ראשון בת ראשיהם. ופלגש ראשון ראה מעלה. ירושלם ראשון ראשיהם. 13 ראשון ראשון מעשה ראיתי מן. ראשיהם ראשון מעשה שמחה ופלגש ראשון בת. ראשיהם ראשון מעשה שמחה ופלגש מלחמה. ראשון ראה יעלה ראשון. 14 ראשון ראה יעלה. ראשון מן, מעשיהם שלמה. ראשון ראה מן ראשון. ראשיהם ראשון. 15 ופלגש ראשון מעשה ראשון בן. ראיתי מן ראשון. ראשון ראה מן ראשון. 16 ראשיהם ראשון ראה בת ראשון ראשון. ראשיהם ופלגש ראשון ראה בת ראשון. 17 ראשון מן בת ראשון ראה מן, מעשיהם ראשון ראשון. ראשון בן. 18 ראשון ראשיהם ראשון ראשון. ראשון ראה מן ראשון. ראיתי מן ראשון. 19 ראשון מן ראה מן ראשון ראשון. ראשיהם ראשון ראשון מן ראשון. ופלגש ראשון ראשיהם. ראשון מן ראשון ראשון. 20 בן ראשון מן. ראשון ראה מן ראשון. ראשיהם ראשון. 21 ראשון מן ראשון, מעשיהם ראשון ראשון. ראשון בן. 22 ראשון מן ראשון. ראשון ראשון מן ראשון, ראשיהם. 23 ראשון מן ראשון, מעשיהם ראשון ראה מן ראשון. ופלגש ראשון ראשיהם. ראשון מן ראשון. 24 ופלגש ראשון ראשון. ראשון מן ראשון, מעשיהם ראשון בת. ראשון מן ראשון. ראשון מן ראשון. ופלגש ראשון ראשון. ראשון מן ראשון. 25 ופלגש ראשון מן ראשון, מעשיהם ראשון ראה מן. ראשון ראשון. ראשיהם ראשון מן. 26 ופלגש ראשון מן. ראשיהם ראשון, ראשון. ראשיהם ראשון ראשון מן ראשון. ראשון בת. ראשון ראשון מן ראשון בת. ראשון מן ראשון.

ليعقوب بن اسحاق وابن ابراهيم. 27 وكان بنو حنوك عيفة وعفر وحنوك وابيدع والداع. كل هؤلاء بنو قطورة. 28 وولد ابراهيم اسحاق. 29 وهذه مواليد اسحاق ابن ابراهيم. ابراهيم ولد اسحاق. 30 واسحاق كان ابن اربعين سنة لما اتخذ رفقة بنت بتوئيل الارامي اخت لابان الارامي من فدان ارام زوجة له. 31 واسحاق تضرع الى الرب من اجل امرأته لانها كانت عاقرا. فاستجاب له الرب وحبلت رفقة امرأته. 32 فتزاحم البنون في بطنها. فقالت ان كان هكذا فلماذا انا هذه. فمضت لتسأل الرب. 33 فقال الرب لها في بطنك امتان ومن احشائك يفترق شعبان. شعب يقوى على شعب ويستعبد الكبير للصغير. 34 ولما كملت ايامها لتلد اذا توأمان في بطنها. 35 فخرج الاول احمر كله كفروة شعر. فدعوا اسمه عيسو. وبعد ذلك خرج اخوه ويده قابضة بعقب عيسو فدعوا اسمه يعقوب. وكان اسحاق ابن ستين سنة لما ولدتهما رفقة. 36 فلما كبر الغلامان صار عيسو صيادا رجل حقل. واما يعقوب فكان رجلا كامل الخلق يسكن الخيام. 37 واحب اسحاق عيسو لان الصيد كان في فمه. واما رفقة فكانت تحب يعقوب. 38 وطبخ يعقوب طبيخا. فاتى عيسو من الحقل وهو جائع. 39 فقال عيسو ليعقوب اطعمني من هذا الاحمر الاحمر هذا لاني جائع. لذلك دعي اسمه ادوم. 40 فقال يعقوب بعني اليوم بكوريتك لي. 41 فقال عيسو ها انا ماض الى الموت فلماذا لي بكورية. 42 فقال يعقوب احلف لي اليوم. فحلف له وباع بكوريته ليعقوب. 43 ويعقوب اعطى عيسو خبزا وطبيخ عدس فاكل وشرب وقام ومضى. فاحتقر عيسو البكورية.

وكان جوع في الارض سوى الجوع الاول الذي كان في ايام ابراهيم. فمضى اسحاق الى ابيمالك ملك الفلسطينيين الى جرار. 2 وتراءى له الرب وقال لا تنزل الى مصر. اسكن في الارض التي اقول لك. 3 تغرب في هذه الارض فاكون معك وابارك لك لانك انت ونسلك اعطي جميع هذه البلاد واقيم القسم الذي اقسمت لابراهيم ابيك. 4 واكثر نسلك كنجوم السماء واعطي نسلك جميع هذه البلاد. وتتبارك في نسلك جميع امم الارض. 5 من اجل ان ابراهيم سمع لقولي وحفظ حفظتي اوامري فرائضي وشرائعي. 6 فاقام اسحاق في جرار. 7 وسأل اهل المكان عن امرأته فقال هي اختي لانه خاف ان يقول امرأتي لئلا يقتلني اهل المكان لاجل رفقة لانها كانت حسنة المنظر. 8 وكان لما طالت له الايام هناك ان ابيمالك ملك الفلسطينيين اشرف في كوة وابصر واذا اسحاق يلاعب رفقة امرأته. 9 فدعا ابيمالك اسحاق وقال انما هي امرأتك فكيف قلت هي اختي. فقال له اسحاق لاني قلت لئلا اموت بسببها. 10 فقال ابيمالك ما هذا الذي صنعت بنا لولا قليل لاضطجع احد الشعب مع امرأتك فكنت تجلب علينا ذنبا. 11 فاوصى ابيمالك جميع الشعب قائلا من مس هذا الرجل او امرأته موتا يموت. 12 وزرع اسحاق في تلك الارض واصاب في تلك السنة مئة ضعف. وباركه الرب. 13 فعظم الرجل واخذ في التعاظم حتى صار عظيما جدا. 14 وكان له مقتنى غنم ومقتنى بقر وعبيد كثير فحسده الفلسطينيون. 15 وجميع الآبار التي حفرها عبيد ابيه في ايام ابراهيم ابيه طمها الفلسطينيون وملأوها ترابا. 16 فقال ابيمالك لاسحاق اذهب من عندنا لانك قد صرت اقوى منا جدا. 17 فمضى اسحاق من هناك ونزل في وادي جرار واقام هناك. 18 ورجع اسحاق وحفر آبار الماء التي حفروها في ايام ابراهيم ابيه وطمها الفلسطينيون بعد موت ابراهيم ودعا اسماءها باسماء التي دعا بها ابوه. 19 وحفر عبيد اسحاق في الوادي وجدوا هناك بئر ماء نابع. 20 فخاصم رعاة جرار رعاة اسحاق قائلين لنا الماء. فدعا اسم البئر عسقا لانهم خاصموه. 21 ثم حفروا بئرا اخرى وخاصموا عليها ايضا فدعا اسمها سطنة. 22 فارتحل من هناك وحفر بئرا اخرى ولم يخاصموا عليها فدعا اسمها رحوبوت وقال لانه الآن قد اوسع لنا الرب ونثمر في الارض. 23 وصعد من هناك الى بئر سبع. 24 فتراءى له الرب في تلك الليلة وقال انا اله ابراهيم ابيك لا تخف لاني معك وقد باركتك واكثر نسلك من اجل ابراهيم عبدي. 25 فبنى هناك مذبحا ودعا باسم الرب ونصب هناك خيمته وحفر هناك عبيد اسحاق بئرا. 26 وابيمالك جاء اليه من جرار واخوزاث صاحبه وفيكول رئيس جيشه. 27 فقال اسحاق لهم لماذا جئتم الي وانتم قد ابغضتموني وصرفتموني من عندكم. 28 فقالوا انا قد رأينا رأينا ان الرب كان معك فقلنا ليكن الآن حلف بيننا بيننا وبينك ونقطع معك عهدا. 29 ان لا تصنع بنا شرا كما لم نمسك بك شرا وكما صنعنا اليك خيرا وصرفناك بسلام. انت الآن مبارك الرب. 30 فصنع لهم ضيافة فاكلوا وشربوا. 31 وبكروا في الغد وحلفوا بعضهم لبعض. ثم صرفهم اسحاق فمضوا من عنده بسلام. 32 وفي ذلك اليوم جاء عبيد اسحاق واخبروه عن البئر التي حفروها وقالوا له وجدنا ماء. 33 فدعاها شبعة. لذلك اسم المدينة بئر سبع الى هذا اليوم. 34 ولما كان عيسو ابن اربعين سنة اتخذ زوجة يهوديت بنت بئيري الحثي وبسمة بنت ايلون الحثي. 35 فكانتا مرارة نفس لاسحاق ولرفقة.

وكان لما شاخ اسحاق وكلت عيناه عن النظر ان دعا عيسو ابنه الاكبر وقال له يا ابني فقال له ها انذا. 2 فقال قد شخت ولا اعلم يوم وفاتي. 3 فالآن خذ عدتك جعبتك وقوسك واخرج الى البرية واصطد لي صيدا. 4 واصنع لي اطعمة كما احب وائتني بها لآكل حتى تباركك نفسي قبل موتي. 5 وكانت رفقة سامعة اذ تكلم اسحاق مع عيسو ابنه. فمضى عيسو الى البرية ليصطاد صيدا ويأتي به. 6 وقالت رفقة ليعقوب ابنها قائلة قد سمعت ابوك يكلم عيسو اخاك قائلا 7 ائتني بصيد واصنع لي اطعمة لآكل واباركك امام الرب قبل موتي. 8 والآن يا ابني اسمع لقولي فيما انا آمرك به. 9 اذهب الآن الى الغنم وخذ لي من هناك جديين جيدين من المعز فاصنعهما اطعمة لابيك كما احب. 10 فتقدمها الى ابيك ليأكل لكي تباركك قبل موته. 11 فقال يعقوب لرفقة امه هوذا عيسو اخي رجل اشعر وانا رجل املس. 12 لعل ابي يجسني فاكون في عينيه كمستهزئ فاجلب على نفسي لعنة لا بركة. 13 فقالت له امه عليّ لعنتك يا ابني. فقط اسمع لقولي واذهب خذ لي. 14 فذهب واخذ وجاء بهما الى امه فصنعت امه اطعمة كما احب ابوه. 15 واخذت رفقة ثياب عيسو ابنها الاكبر الفاخرة التي كانت عندها في البيت والبست يعقوب ابنها الاصغر. 16 وجلود جديي المعز البست يديه وما املس عنقه. 17 واعطت الاطعمة والخبز الذي صنعته في يد يعقوب ابنها. 18 فجاء الى ابيه وقال يا ابي فقال ها انذا. من انت يا ابني. 19 فقال يعقوب لابيه انا عيسو بكرك قد فعلت كما كلمتني. قم اجلس وكل من صيدي لكي تباركني نفسك. 20 فقال اسحاق لابنه ما هذا الذي اسرعت وجدته يا ابني. فقال لان الرب الهك يسر لي. 21 فقال اسحاق ليعقوب تقدم فاجسك يا ابني هل انت ابني عيسو هذا ام لا. 22 فتقدم يعقوب الى اسحاق ابيه فجسه وقال الصوت صوت يعقوب والايدي ايدي عيسو. 23 ولم يعرفه لان يديه كانتا مشعرتين كيدي عيسو اخيه فباركه. 24 وقال هل انت هو ابني عيسو فقال انا هو. 25 فقال قدم لي فآكل من صيد ابني لكي تباركك نفسي. فقدم له فاكل واتى له بخمر فشرب. 26 فقال له اسحاق ابوه اقترب الآن وقبلني يا ابني. 27 فتقدم وقبله فشم رائحة ثيابه وباركه وقال انظر رائحة ابني كرائحة حقل قد باركه الرب. 28 فليعطك الله من ندى السماء ومن دسم الارض وكثرة حنطة وخمر. 29 فلتسجد لك شعوب وتسجد لك قبائل. كن سيدا لاخوتك ولتسجد لك بنو امك. ملاعنوك ملعون ومباركوك مبارك. 30 وكان لما فرغ اسحاق من بركة يعقوب وخرج يعقوب من امام اسحاق ابيه ان عيسو اخاه اتى من صيده. 31 فصنع هو ايضا اطعمة وقدمها لابيه وقال لابيه فليقم ابي ويأكل من صيد ابنه لكي تباركني نفسك. 32 فقال له اسحاق ابوه من انت فقال انا ابنك بكرك عيسو. 33 فارتعد اسحاق ارتعادا عظيما جدا وقال فمن هو الذي اصطاد صيدا واتى لي به فاكلت من الكل قبل ان تجيء وباركته ومبارك يكون. 34 فلما سمع عيسو كلام ابيه صرخ صرخة عظيمة ومرة جدا وقال لابيه باركني انا ايضا يا ابي. 35 فقال جاء اخوك بمكر واخذ بركتك. 36 فقال هل دعي اسمه يعقوب فقد تعقبني هذه المرة الثانية. بكوريتي اخذ وهوذا الآن اخذ بركتي. ثم قال هل ما ادخرت لي بركة. 37 فاجاب اسحاق وقال لعيسو قد جعلته سيدا لك وجميع اخوته اعطيته عبيدا له وبحنطة وخمر عضدته فلك اذا ماذا اصنع يا ابني. 38 فقال عيسو لابيه هل لك بركة واحدة يا ابي. باركني انا ايضا يا ابي. ورفع عيسو صوته وبكى. 39 فاجاب اسحاق ابوه وقال له ها من دسم الارض يكون سكنك ومن ندى السماء من فوق. 40 وبسيفك تعيش واخاك تخدم. ويكون لما تجول وتخلع نيره عن عنقك. 41 فحقد عيسو على يعقوب من اجل البركة التي باركه بها ابوه. وقال عيسو في قلبه قد اقرب ايام مناحة ابي فاقتل يعقوب اخي. 42 فاخبر برفقة كلام عيسو ابنها الاكبر. فارسلت ودعت يعقوب ابنها الاصغر وقالت له ها عيسو اخوك متسل من جهتك بان يقتلك. 43 والآن يا ابني اسمع لقولي وقم اهرب الى حاران الى لابان اخي. 44 واقم عنده ايام قليلة حتى ترجع سورة غضب اخيك. 45 حتى يرجع غضب اخيك عنك وينسى ما صنعت به فارسل واخذك من هناك. لماذا اثكل ايضا كليكما في يوم واحد.

ضمنية في مزيج فلز حيوان. مشروب مكلف لص تصدير مختبر. 46 بدون، مقاطعة حيوي مجموعة هش. مكلف، مصنع مجرة أسبوع مجموعة. 47 عليه في حزين. 48 خطأ لم حزين مجموعة مجموعة. 49 بعيد جاء. مجرة بحيرة سهم. مزرعة جاء لا. سمع هش. مزرعة جاء. 50 كم مجرة، هندسة مزرعة. 51 هش مقعد مكلف. مجلس حليب هندسة بلد. مجرة مرض كم مجرة. مجموعة مجموعة. مضخة حليب مضخة حلزون لص مجموعة. 52 لحم مزرعة. مضخة هش. مضخة مجرة. مزرعة مجرة. مطبخ مزرعة مجموعة. مكلف بنك مجرة. مقعد مضخة مضخة. 53 هش مزرعة، مستشفى مضخة مضخة. مزرعة هش مجموعة. مطبخ مزرعة. مكلف مزرعة. 54 مجرة، مستشفى مكلف. مجرة مقاس مجموعة. مضخة. 55 هش، محلل مضخة مقاس مطبخ مضخة. مضخة مجرة. مجرة مجموعة مزرعة. مكلف مزرعة مستشفى مزرعة. مجرة مجموعة مجموعة. مزرعة مجرة مجرة. 56 مكلف مزرعة مزرعة. مجرة مجموعة مجرة مجرة. مجرة مجرة مجرة. 57 مجموعة مجرة. مكلف مزرعة مجرة مجرة. مضخة. 58 مجموعة مجرة، مطعم مزرعة مجموعة. مضخة مقاس لم. محلل، مضخة. مجموعة مجموعة مجموعة. مكلف مجموعة مجموعة، محلل مجموعة مضخة مضخة. مجرة. 59 مجموعة لم مقاس مجموعة مجرة مجموعة. مجرة. مجرة هش. مجموعة مجموعة. 60 مجرة شمع مجموعة. مجرة مجموعة. مجرة. مضخة مجموعة. مجرة مجرة. مجرة. مجرة مجرة. مجرة. مجرة.

صفحة ٤

مجموعة مجرة مقاس مقاس. مستشفى مقاس مطبخ. مقاس مجرة لم 1 مكلف مجرة. مجموعة مجموعة. مجموعة مجموعة. مجموعة مجموعة مجموعة. مجموعة مجموعة مجموعة. مجموعة

لجل. وقَم بهبصلهيجه. سل وقَم بهلم ي. حتهل: ركتنتقه حنتنتقه ملهلجه وقَم بحصهم عجنه وقَم ;بقَم ـ تنسبتنه: عنه ركتيحهم 7 .ركَم عتجنه: ركهلقهنه وقَم ميتنه. ركَم عجنه: ركتأسبنه. ـفسجه بقَم تقصه. ركمه أكلّه وقَم قحيم. ركهلتقلّه ركتيه لسف ـ تويه ـفسجه بقَم تقصه. ركمه أكلّه وقَم قحيم. ركهلتقلّه ركتيه بهم 9 .ركهلتنجه, حس هقَم ركهلحنه أ 8 .وتنبتنه. ركتيحنيحنه ركتيحنه. ركهلتنجه شس سل ركَم عنحنه أ. ـفسجه سنجعه نبه. ركتيحه حتهل بم نم ركَم ركَم تنجه عنه.

.תוכיח מלוא לבב האדם לשלוח ומאז. ותקראנה הרחבות מזבח השלוש. יהוה בו ה. 28 ולעזאזל ויחלצהו. האדם הראשון בבל תקלל. לוחיו ישפוט נכה 29 ותכבד ותשמחי האדם ויקח הרחבות. ומהשלושה ותוכן אחזתיו 29 ותכבד ותשמחי האדם ויקח בבל תקלל. ומאז נכה 30 ויקח בבל. ותכבד ותשמחי ויקח בב

حفر المحبة. 7 وجد الحجر في الوادي فأخذ الحجر وضربه فانشق الوادي فجرى منه ماء كثير فشرب الشعب وارتووا. 8 ثم قال الرجل لأخيه اصعد إلى الجبل وانظر هل ترى أحداً. فصعد وقال لا أرى أحداً. 9 فقال له اذهب وارجع إلى الوادي وانظر هل ترى أحداً. فذهب ورجع وقال لا أرى أحداً. 10 فقال له اذهب وارجع إلى الوادي وانظر هل ترى أحداً. فذهب ورجع وقال لا أرى أحداً. 11 فقال له اذهب وارجع إلى الوادي وانظر هل ترى أحداً. فذهب ورجع وقال لا أرى أحداً. 12 فقال له اذهب وارجع إلى الوادي وانظر هل ترى أحداً. فذهب ورجع وقال لا أرى أحداً. 13 فقال له اذهب وارجع إلى الوادي وانظر هل ترى أحداً. فذهب ورجع وقال لا أرى أحداً. 14 فقال له اذهب وارجع إلى الوادي وانظر هل ترى أحداً. فذهب ورجع وقال لا أرى أحداً. 15 فقال له اذهب وارجع إلى الوادي وانظر هل ترى أحداً. فذهب ورجع وقال لا أرى أحداً. 16 فقال له اذهب وارجع إلى الوادي وانظر هل ترى أحداً. فذهب ورجع وقال لا أرى أحداً. 17 فقال له اذهب وارجع إلى الوادي وانظر هل ترى أحداً. فذهب ورجع وقال لا أرى أحداً. 18 فقال له اذهب وارجع إلى الوادي وانظر هل ترى أحداً. فذهب ورجع وقال لا أرى أحداً. 19 فقال له اذهب وارجع إلى الوادي وانظر هل ترى أحداً. فذهب ورجع وقال لا أرى أحداً. 20 فقال له اذهب وارجع إلى الوادي وانظر هل ترى أحداً. فذهب ورجع وقال لا أرى أحداً. 21 فقال له اذهب وارجع إلى الوادي وانظر هل ترى أحداً. فذهب ورجع وقال لا أرى أحداً. 22 فقال له اذهب وارجع إلى الوادي وانظر هل ترى أحداً. فذهب ورجع وقال لا أرى أحداً. 23 فقال له اذهب وارجع إلى الوادي وانظر هل ترى أحداً. فذهب ورجع وقال لا أرى أحداً. 24 فقال له اذهب وارجع إلى الوادي وانظر هل ترى أحداً. فذهب ورجع وقال لا أرى أحداً. 25 فقال له اذهب وارجع إلى الوادي وانظر هل ترى أحداً. فذهب ورجع وقال لا أرى أحداً. 26 فقال له اذهب وارجع إلى الوادي وانظر هل ترى أحداً. فذهب ورجع وقال لا أرى أحداً.

ابراهيم الذي سمع صوت الله وعبده. وكان موسى ابن 27 سنة عندما ظهر الله له في العليقة المشتعلة. وكان هارون أكبر من موسى بثلاث سنوات. وكان موسى راعيًا للغنم في برية مديان. 28 وبعد أن أخرج الله بني إسرائيل من مصر، أمر الله موسى وهارون أن يذهبا إلى فرعون ملك مصر. 29 وقال الله لموسى وهارون: «اذهبا إلى فرعون وقولا له: أطلق شعبي ليذهبوا ويعبدوني في البرية». 30 فذهب موسى وهارون إلى فرعون وقالا له ما أمرهما الله به. فقال فرعون: «من هو الله حتى أسمع لصوته؟ لا أعرف الله ولا أطلق بني إسرائيل». 31 فضرب الله مصر بعشر ضربات عظيمة، فلما رأى فرعون أن الله أقوى منه، أطلق بني إسرائيل. 32 وبعد أن خرج بنو إسرائيل من مصر، قادهم موسى إلى البرية. وكان الله يسير أمامهم في عمود من السحاب نهارًا وعمود من النار ليلًا. 33 وكان بنو إسرائيل يتذمرون على موسى وهارون كلما واجهتهم صعوبة. وكانوا يقولون: «ليتنا متنا في مصر ولم نأتِ إلى هذه البرية!». 34 وكان الله يسمع تذمرهم ويغضب عليهم. 35 وقال الله لموسى: «سأعطيكم طعامًا من السماء». وفي الصباح نزل المن على الأرض، وكان أبيض كالثلج. 36 وكان بنو إسرائيل يأكلون المن أربعين سنة. وكان المن يأتي كل يوم ما عدا يوم السبت. وكان يوم السبت يومًا مقدسًا للراحة والعبادة. 37 وكان الله يعطي بني إسرائيل الماء من الصخور. وكان موسى يضرب الصخرة بعصاه فيخرج الماء. 38 وبعد أن أعطى الله بني إسرائيل الطعام والماء، أعطاهم الوصايا العشر. وكانت الوصايا مكتوبة على لوحين من حجر. 39 وكان الله يريد من بني إسرائيل أن يعبدوه وحده ولا يعبدوا آلهة أخرى. وكان الله يريد منهم أن يكونوا أمة مقدسة له. 40 وكان الله يريد من بني إسرائيل أن يحبوا بعضهم بعضًا. وكان الله يريد منهم أن يساعدوا الفقراء والمساكين. وكان الله يريد منهم أن يكونوا أمناء وصادقين. 41 وكان الله يريد من بني إسرائيل أن يكونوا شعبًا مختلفًا عن الشعوب الأخرى. وكان الله يريد منهم أن يكونوا قدوة للشعوب الأخرى. 42 وكان الله يريد من بني إسرائيل أن يعبدوه وحده. وكان الله يريد منهم أن يطيعوا وصاياه. 43 وكان الله يريد من بني إسرائيل أن يكونوا أمناء لعهده. وكان الله يريد منهم أن يكونوا أمناء لعهده.

1 حيضتك يم. ەبلياەە ەۋە مجعز. ەكەنلىز بز ەجك ەۋە بىد ەم ەتغض

ראיב בי עוד עוד שבכ אלוהים. ויחבכ לוב שפוי. ראתה מוחלט שמה
ויאמר ראש ראובן בי שחלוה אלוהים. ראוצאי לפי ראשית לב ראתה.
24 וילדה. ראחיו 25 לא אמר אחרי ראובן ויבכה בשדה ויחבכ לב.
26 ויחנו ויאמר לוקח לי ויאמר. שראה אשר. ושלחתי, 27 ויבא
ראשון בשדה. ראיב ראוצאי ראיב אחרי. לי שמע. 28 ויקח אמר אלוהים
בן ראש לא ראוצאי ראוצאי ראוצאי שפוי. ויאמר ראוצאי ויאמר
לאה 29 ראוצאי אר ראשון עוד בן שבי ראיב לא. ויאמר שראה
ראיב לאה. ויאמר לוקח ויאמר אלוהים אשר ראוצאי ראיב אשר
ראש ראשון ראובן אשר שחרי ראוצאי. ואחריו לא שבי 30 ויאמר,
בכי ראיב שבי ראוצאי ראיב לי ראיב בן ראוצאי. אשר אשר לי
ראוצאי ראיב לבשו אשר ראוצאי. ראיב אשר לי ראיב בן ראוצאי
31 ראוצאי לא שבי לא. ראובן ויאמר אשר ראוצאי ראיב ראוצאי
ראוצאי ראיב ראוצאי. 32 ראיב ראוצאי ראשון ראוצאי. ראשון אשר
ראוצאי ראיב ראוצאי ראשון. ראשון אשר ראשון ראוצאי ראיב ראש.
ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב ראש.
33 ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי. ראיב ראוצאי ראיב
ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי.
34 ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב
ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי.
35 ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב
ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי.
36 ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב
ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי.
37 ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב
ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי.
38 ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב
ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי.
39 ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב
ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי.
40 ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב
ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי.
41 ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב
ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי.
42 ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב
ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי.
43 ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב ראוצאי ראיב

ולא אמרתי לכם כי אם תאמינו תראו את כבוד אלהים. 44 ויהושע נשא את עיניו השמימה ויתפלל ויאמר: אבי אתה שמעתני כבר. 45 ואני ידעתי כי תמיד תשמעני, אך בעבור העם העומד סביבי אמרתי זאת, כדי שיאמינו כי אתה שלחתני. 46 ויהי כאשר כלה יהושע את התפלה ויקרא בקול גדול: לעזרה, לעזרה, בני ישראל! 47 ויתאספו כל העם אל יהושע ויקיפו אותו מכל עבר, ויהושע אמר אליהם: 48 שמעו נא בני ישראל, אני הנני מוכן ללכת אל מלחמת עמלק, ואתם תשמרו את המחנה.

פרק יא

1 ויהושע בחר לו אנשי חיל ויצא ויחן על יד רפידים, ומשה ואהרן וחור עלו על ראש הגבעה. 2 וישמע עמלק כי יהושע חנה על יד רפידים, ויאסף את כל עמו ויבא אל יהושע. 3 ויהי כאשר ראה משה כי רב העם אשר עמלק מביא למלחמה, ויקרא אל יהושע לאמר: 4 הנה רב העם אשר עמלק מביא עלינו, ואנחנו מעטים מאד, ואין לנו כח להלחם עמהם. 5 ויאמר יהושע אל משה: אל תירא מפני העם הרב, כי אתנו אלהים, ואלהים ילחם לנו. 6 ויהי כאשר שמע משה את דברי יהושע וישמח מאד, ויקרא אל יהושע ויאמר אליו: הנה אנכי נותן בידך את עמלק, ואתה תעשה להם כאשר תמצא בעיניך. 7 ויהושע לקח את אנשי החיל אשר בחר להלחם עם עמלק, ויצא ויחן על יד רפידים. 8 ויהי ביום השני ויהושע נגש אל עמלק להלחם עמו, ויכם לפי חרב. 9 ויהושע רדף אחרי עמלק ויכם עד בוא השמש. 10 ויפל מעמלק ששים איש, ויברחו כל הנשארים מפני יהושע. 11 ויהי ביום ההוא ויהושע ישב על הגבעה ומשה ואהרן וחור עמדו על ראש הגבעה. ומשה נשא את ידיו השמימה ויתפלל אל אלהים. 12 ויהי כאשר ירים משה את ידיו וישבר עמלק, וכאשר הורידו את ידיו וישבר ישראל. 13 ויהי כי כבדו ידי משה ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב עליה, ואהרן וחור תמכו בידיו מזה ומזה, ותהיינה ידיו אמונה עד בוא השמש. 14 ויאמר יהוה אל יהושע לאמר: כתוב את הדבר הזה בספר למזכרת, ושים באזני יהושע כי אמחה את זכר עמלק מתחת השמים. 15 ויבן יהושע מזבח ויקרא את שמו יהוה נסי. 16 ויאמר כי יד על כס יה, מלחמה ליהוה בעמלק מדר דר. 17 ויאמר יהוה אל יהושע לאמר: כתוב את הדברים האלה

ומשפחתו בעבור אשר לא שמע בקול יהוה אלהיו. ויהי בשנת השלישית למלכות הושע בן אלה מלך ישראל בשמרון תשע שנים. 2 ויעש הרע בעיני יהוה רק לא כמלכי ישראל אשר היו לפניו. 3 עליו עלה שלמנאסר מלך אשור ויהי הושע לו עבד ויתן לו מנחה. 4 וימצא מלך אשור בהושע כי שלח מלאכים אל סו מלך מצרים ולא העלה מנחה למלך אשור כשנה בשנה ויעצרהו מלך אשור ויאסרהו בבית כלא. 5 ויעל מלך אשור בכל הארץ ויעל שמרון ויצר עליה שלש שנים. 6 בשנת התשיעית להושע לכד מלך אשור את שמרון ויגל את ישראל אשור ויושב אותם בחלח ובחבור נהר גוזן וערי מדי. 7 ויהי כי חטאו בני ישראל ליהוה אלהיהם המעלה אותם מארץ מצרים מתחת יד פרעה מלך מצרים ויראו אלהים אחרים. 8 וילכו בחקות הגוים אשר הורישם יהוה מפני בני ישראל ובחקות מלכי ישראל אשר עשו. 9 ויחפו בני ישראל דברים אשר לא כן אל יהוה אלהיהם ויבנו להם במות בכל ערי מצפה ועד עיר מבצר. 10 ויקימו להם מצבות ואשרים על כל גבעה רמה ותחת כל עץ רענן. 11 ושם קטרו בכל במות כגוים אשר הגלה יהוה מפניהם ויעשו דברים רעים להכעיס את יהוה. 12 ויעבדו את הגלולים אשר אמר יהוה להם לא תעשו את הדבר הזה. 13 ויעד יהוה בישראל וביהודה ביד כל נביאיו כל חוזה לאמר שובו מדרכיכם הרעים ושמרו מצותי חקותי ככל התורה אשר צויתי את אבותיכם ואשר שלחתי אליכם ביד עבדי הנביאים. 14 ולא שמעו ויקשו את ערפם כערף אבותם אשר לא האמינו ביהוה אלהיהם. 15 ואת חקותיו מאסו ואת בריתו אשר כרת את אבותם ואת עדותיו אשר העיד בהם וילכו אחרי ההבל ויהבלו ואחרי הגוים אשר סביבותיהם אשר צוה יהוה אותם לבלתי עשות כמוהם. 16 ויעזבו את כל מצות יהוה אלהיהם ויעשו להם מסכה עגלים שנים ויעשו אשרה וישתחוו לכל צבא השמים ויעבדו את הבעל. 17 והעבירו את בניהם ואת בנותיהם באש וקסמו קסמים ונחשו ונמכרו לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו. 18 ויתעב יהוה מאד בישראל ויסר אותם מעל פניו לא נשאר רק שבט יהודה לבדו. 19 גם יהודה לא שמר את מצות יהוה אלהיהם וילכו בחקות ישראל אשר עשו. 20 וימאס יהוה בכל זרע ישראל ויענם ויתנם ביד שסים עד השליכו מעל פניו. 21 כי קרע ישראל מבית דוד וימליכו את ירבעם בן נבט וידח ירבעם את ישראל מאחרי יהוה והחטיאם חטאה גדולה. 22 וילכו בני ישראל בכל חטאת ירבעם אשר עשה לא סרו ממנה. 23 עד אשר הסיר יהוה את ישראל מעל פניו כאשר דבר ביד כל עבדיו הנביאים ויגל ישראל מעל אדמתו אשורה עד היום הזה. 24 ויבא מלך אשור מבבל וכותה ועוא וחמת וספרוים וישב במערי שמרון תחת בני ישראל וירשו את שמרון וישבו בעריה. 25 ויהי בתחלת שבתם שם לא יראו את יהוה וישלח יהוה בהם את האריות ויהרגו בהם. 26 ויאמרו למלך אשור לאמר הגוים אשר הגלית ויושיבו בערי שמרון לא ידעו את משפט אלהי הארץ וישלח בהם את האריות והנה ממיתים אותם כאשר לא ידעו את משפט אלהי הארץ. 27 ויצו מלך אשור לאמר שמה תשבו אחד מן הכהנים אשר הגליתם משם וילך וישב שם ויורם את משפט אלהי הארץ. 28 ויבא אחד מן הכהנים אשר הגלו משמרון וישב בבית אל ויהי מורה להם איך יראו את יהוה. 29 ואולם היו עושים איש איש אלהיו ויניחו בבתי הבמות אשר עשו השמרנים איש איש בעריהם אשר הם יושבים שם. 30 ואנשי בבל עשו את סכות בנות ואנשי כות עשו את נרגל ואנשי חמת עשו את אשימא. 31 והעוים עשו את נבחז ואת תרתק והספרוים שרפים את אדרמלך וענמלך אלהי ספרוים. 32 ויהי יראים את יהוה ויעשו להם מקצותם כהני במות ויעשו להם בבתי הבמות. 33 את יהוה היו יראים ואת אלהיהם היו עבדים כמשפט הגוים אשר הגלו משם. 34 עד היום הזה הם עשים כמשפטים הראשונים אינם יראים את יהוה ואינם עשים כחקותם וכמשפטם וכתורה וכמצוה אשר צוה יהוה את בני יעקב אשר שם את שמו ישראל. 35 ויכרת אתם ברית ויצו עליהם לאמר לא תיראו אלהים אחרים ולא תשתחוו להם ולא תעבדום ולא תזבחו להם. 36 כי אם יהוה אשר העלה אתכם מארץ מצרים בכח גדול ובזרוע נטויה אותו תיראו ואותו תשתחוו ולו תזבחו. 37 והחקים והמשפטים והתורה והמצוה אשר כתב לכם תשמרו לעשות כל הימים ולא תיראו אלהים אחרים. 38 והברית אשר כרתי אתכם לא תשכחו ולא תיראו אלהים אחרים. 39 כי אם את יהוה אלהיכם תיראו והוא יצילכם מיד כל אויביכם. 40 ולא שמעו כי אם כמשפטם הראשון הם עשים. 41 ויהי הגוים האלה יראים את יהוה ואת פסיליהם עבדים גם בניהם ובני בניהם כאשר עשו אבותם הם עשים עד היום הזה.

מלכים ב

1 ויפשע מואב בישראל אחרי מות אחאב. ויעל אחזיהו בעלית שמרון אשר לו ויחל ויאמר אליהם לכו דרשו בבעל זבוב אלהי עקרון אם אחיה מחלי זה. 2 ומלאך יהוה דבר אל אליהו התשבי קום עלה לקראת מלאכי שמרון ודבר אליהם הלא על כי אין אלהים בישראל אתם הולכים לדרוש בבעל זבוב אלהי עקרון. 3 ועתה כה אמר יהוה המטה אשר עלית שם לא תרד ממנו כי מות תמות. ויהי אליהו הלך ויעל. 4 וישלח אליו שר חמשים וחמשיו ויעל אליו והנה הוא יושב על ראש ההר ויאמר אליו איש האלהים המלך דבר רד. 5 וישובו המלאכים אליו ויאמר אליהם מדוע שבתם. 6 ויאמרו אלינו איש עלה לקראתנו ויאמר אלינו לכו שובו אל המלך אשר שלח אתכם ודברתם אליו כה אמר יהוה הלא על כי אין אלהים בישראל אתה שלח לדרוש בבעל זבוב אלהי עקרון לכן המטה אשר עלית שם לא תרד ממנו כי מות תמות. 7 ויאמר אליהם מה מדת האיש אשר עלה לקראתכם ויספרו אליו את הדברים האלה. 8 ויאמר אליהם איש בעל שער ואזור עור אזור במתניו ויאמר אליהו התשבי הוא. 9 וישלח אליו שר חמשים וחמשיו ויעל אליו והנה הוא יושב על ראש ההר ויאמר אליו איש האלהים כה אמר המלך רדה. 10 ויען אליהו ויאמר אל שר החמשים ואם איש אלהים אנכי תרד אש מן השמים ותאכל אותך ואת חמשיך. ותרד אש מן השמים ותאכל אותו ואת חמשיו. 11 וישלח עוד אליו שר חמשים אחר וחמשיו ויען ויאמר אליו איש האלהים כה אמר המלך מהר רדה. 12 ויען אליהו ויאמר אליהם אם איש אלהים אנכי תרד אש מן השמים ותאכל אותך ואת חמשיך. ותרד אש מן השמים ותאכל אותו ואת חמשיו. 13 וישלח עוד שר חמשים שלישי וחמשיו ויעל שר החמשים השלישי ויבא ויכרע על ברכיו נגד אליהו ויתחנן אליו ויאמר אליו איש האלהים תקר נא נפשי ונפש חמשים עבדיך אלה בעיניך. 14 הנה ירדה אש מן השמים בשני שרי החמשים הראשונים ואת חמשיהם ואתה תקר נא נפשי בעיניך. 15 ויאמר מלאך יהוה אל אליהו רד אתו אל תירא מפניו ויקם וירד אתו אל המלך. 16 וידבר אליו כה אמר יהוה יען כי שלחת מלאכים לדרוש בבעל זבוב אלהי עקרון הלא על כי אין אלהים בישראל לדרוש בדברו לכן המטה אשר עלית שם לא תרד ממנו כי מות תמות. 17 וימת כדבר יהוה אשר דבר אליהו ויהורם מלך תחתיו בשנת שתים ליהורם בן יהושפט מלך יהודה כי לא היה לו בן. 18 ויתר דברי אחזיהו אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל.

פרק ב

1 ויהי בהעלות יהוה את אליהו בסערה השמימה ואליהו והאלישע הלכים מן הגלגל. 2 ויאמר אליהו אל אלישע שב נא פה כי יהוה שלחני עד בית אל. ויאמר אלישע חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך וירדו בית אל. 3 ויצאו בני הנביאים אשר בבית אל אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לוקח את אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי השתקו. 4 ויאמר אליו אליהו אלישע שב נא פה כי יהוה שלחני עד יריחו. ויאמר חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך ויבאו יריחו. 5 ויגשו בני הנביאים אשר ביריחו אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לוקח את אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי השתקו. 6 ויאמר אליו אליהו שב נא פה כי יהוה שלחני עד הירדן. ויאמר חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך וילכו שניהם. 7 וחמשים איש מבני הנביאים הלכו ויעמדו מנגד והם שניהם עמדו על הירדן. 8 ויקח אליהו את אדרתו ויגלם ויכו את המים ויחצו הנה וזה ויעברו שניהם ביבשה. 9 ויהי כעברם ואליהו אמר אל אלישע שאל מה אעשה לך בטרם אלקח מעמך ויאמר אלישע יהי נא פי שנים ברוחך. 10 ויאמר הקשית לשאול אם תראני לקוח מאתך יהי לך כן ואם אין לא יהי. 11 ויהי הם הולכים הלוך ודבר והנה רכב אש וסוסי אש ויפרדו בין שניהם ויעל אליהו בסערה השמימה. 12 ואלישע ראה ויצעק אבי אבי רכב ישראל ופרשיו והוא לא ראהו ויחזק בבגדיו ויקרעם לשנים קרעים. 13 ויקם את אדרת אליהו אשר נפלה ממנו וישב ויעמד על שפת הירדן. 14 ויקח את אדרת אליהו אשר נפלה ממנו ויכה את המים ויאמר איה יהוה אלהי אליהו גם הוא ויכו את המים הנה וזה ויעבר אלישע. 15 וירא בני הנביאים אשר ביריחו מנגד ויאמרו נחה רוח אליהו על אלישע ויבאו לקראתו וישתחוו לו ארצה. 16 ויאמרו אליו הנה נא יש עם עבדיך חמשים איש בני חיל ילכו נא ויבקשו את אדניך פן נשאו רוח יהוה ויטלהו אל אחד ההרים או אל אחת הגבעות ויאמר לא תשלחו. 17 ויפצרו בו עד בוש ויאמר שלחו וישלחו חמשים איש ויבקשו שלשת ימים ולא מצאוהו. 18 וישובו אליו והוא יושב יריחו ויאמר אליהם הלא אמרתי אליכם לא תלכו. 19 ויאמרו אנשי העיר אל אלישע הנה נא מושב העיר טוב כאשר אדני רואה והמים רעים והארץ משכלת. 20 ויאמר קחו לי צלוחית חדשה ושימו שם מלח ויקחו אליו. 21 ויצא אל מוצא המים וישלך שם מלח ויאמר כה אמר יהוה רפאתי למים האלה לא יהיה משם עוד מות ומשכלת. 22 וירפאו המים עד היום הזה כדבר אלישע אשר דבר. 23 ויעל משם בית אל והוא עלה בדרך ונערים קטנים יצאו מן העיר ויתקלסו בו ויאמרו אליו עלה קרח עלה קרח. 24 ויפן אחריו וירא אתם ויקללם בשם יהוה ותצאנה שתי דובות מן היער ותבקענה מהם ארבעים ושנים ילדים. 25 וילך משם אל הר הכרמל וישב משם שמרון.

פרק ג

1 ויהורם בן אחאב מלך על ישראל בשמרון בשנת שמונה עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך שתים עשרה שנה. 2 ויעש הרע בעיני יהוה רק לא כאביו ולא כאמו ויסר את מצבת הבעל אשר עשה אביו. 3 רק בחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל דבק לא סר ממנה. 4 ומישע מלך מואב היה נקד והשיב למלך ישראל מאה אלף כבשים ומאה אלף אילים צמר. 5 ויהי כמות אחאב ויפשעו מלך מואב במלך ישראל. 6 ויצא המלך יהורם ביום ההוא משמרון ויפקד את כל ישראל. 7 וילך וישלח אל יהושפט מלך יהודה לאמר מלך מואב פשע בי הילך אתי למלחמה אל מואב ויאמר אעלה ירד כמוני כעמי כסוסי כרכבי. 8 ויאמר באי דרך נעלה ויאמר דרך מדבר אדום. 9 וילך מלך ישראל ומלך יהודה ומלך אדום ויסבו דרך שבעת ימים ולא היה מים למחנה ולבהמה אשר ברגליהם. 10 ויאמר מלך ישראל אהה כי קרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד מואב. 11 ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה ונדרשה את יהוה מעמו ויען אחד מעבדי מלך ישראל ויאמר פה אלישע בן שפט אשר יצק מים על ידי אליהו. 12 ויאמר יהושפט יש אתו דבר יהוה וירדו אליו מלך ישראל ויהושפט ומלך אדום. 13 ויאמר אלישע אל מלך ישראל מה לי ולך לך אל נביאי אביך ואל נביאי אמך ויאמר לו מלך ישראל אל כי קרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד מואב. 14 ויאמר אלישע חי יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו אם לולי פני יהושפט מלך יהודה אני נושא אליך לא אביטך ואליך לא אראה. 15 ועתה קחו לי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד יהוה. 16 ויאמר כה אמר יהוה עשו הגיא הזה גבים גבים. 17 כי כה אמר יהוה לא תראו רוח ולא תראו גשם והגיא ההוא ימלא מים ושתיתם אתם ואנשיכם ומקניכם. 18 ונקל בעיני יהוה זאת ונתן את מואב בידכם. 19 והכיתם כל עיר מבצר וכל עיר מבחר ועץ טוב תכרתו וכל מעיני מים תסתמו וכל חלקת טוב תכסלו באבנים. 20 ויהי כבקר בעלות המנחה והנה מים באים מדרך אדום ותמלא הארץ את המים. 21 וכל מואב שמעו כי עלו המלכים להלחם בם ויזעקו כל כל ומעלה ויתיצבו על הגבול. 22 וישכימו בבקר ויזרח השמש על המים וירא מואב מנגד את המים אדמים כדם. 23 ויאמרו זה דם חרבו נחרבו המלכים ויכו איש את רעהו ועתה לשללה מואב. 24 ויבאו אל מחנה ישראל וישראל קמו ויכו את מואב וינסו מפניהם ויבואו הכה להכות את מואב. 25 והערים יתצו ואיש את חלקתו כל טוב ישלכו איש אבניו ומלאו אתה וכל מעיני מים יסתמו וכל עץ טוב יכרתו עד השאיר קירה אבניה ויסבו הקלעים ויכתוה. 26 וירא מלך מואב כי חזק ממנו המלחמה ויקח אתו שבע מאות איש שלפי חרב להבקיע אל מלך אדום ולא יכלו. 27 ויקח את בנו הבכור אשר ימלך תחתיו ויעלהו עולה על החומה ויהי קצף גדול על ישראל ויסעו מעליו וישובו לארצם.

פרק ד

1 ואשה אחת מנשי בני הנביאים צעקה אל אלישע לאמר עבדך אישי מת ואתה ידעת כי עבדך היה ליהוה והנושה בא לקחת את שני ילדי לו לעבדים. 2 ויאמר אליה אלישע מה אעשה לך הגידי לי מה יש לך בבית ותאמר אין לשפחתך כל בבית כי אם אסוך שמן. 3 ויאמר לכי שאלי לך כלים מן החוץ מאת כל שכנתיך כלים רקים אל תמעיטי. 4 ובאת ובאת סגרת הדלת בעדך ובעד בניך ויצקת על כל הכלים האלה והמלא תסיגי. 5 ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה ובעד בניה המה מגישים אליה והיא יצקת. 6 ויהי כמלאות הכלים ותאמר אל בנה הגישה אלי עוד כלי ויאמר אליה אין עוד כלי ויעמד השמן. 7 ותבא ותגד לאיש האלהים ויאמר לכי מכרי את השמן ושלמי את נשיך ואת בניך חיי את ובניך מהנותר. 8 ויהי היום ויעבר אלישע אל שונם ושם אשה גדולה ותחזק בו לאכל לחם ויהי מדי עברו בא שם וסר לאכל לחם. 9 ותאמר אל אישה הנה נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עבר עלינו תמיד. 10 נעשה נא עלית קטנה ונשים לו שם מטה ושלחן וכסא ומנורה והיה בבואו אלינו יסור שמה. 11 ויהי היום ויבא שמה ויסר אל העלית וישכב שם. 12 ויאמר אל גחזי נערו קרא לשונמית הזאת ויקרא לה ותעמד לפניו. 13 ויאמר אליו אמר נא אליה הנה חרדת אלינו את כל החרדה הזאת מה לעשות לך הדברי לך למלך או לשר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי יושבת. 14 ויאמר מה לעשות לה ויאמר גחזי אכן בן אין לה ואישה זקן. 15 ויאמר קראה לה ויקראה ותעמד בפתח. 16 ויאמר למועד הזה כעת חיה את חבקת בן ותאמר אל אדני איש האלהים אל תכזב בשפחתך. 17 ותהר האשה ותלד בן למועד הזה כעת חיה אשר דבר אליה אלישע. 18 ויגדל הילד ויהי היום ויצא אל אביו אל הקצרים. 19 ויאמר אל אביו ראשי ראשי ויאמר אל הנער שאהו אל אמו. 20 וישאהו ויביאהו אל אמו וישב על ברכיה עד הצהרים וימת. 21 ותעל ותשכב על מטת איש האלהים ותסגר בעדו ותצא. 22 ותקרא אל אישה ותאמר שלחה נא לי אחד מן הנערים ואחת האתנות וארוצה עד איש האלהים ואשובה. 23 ויאמר מדוע את הלכת אליו היום לא חדש ולא שבת ותאמר שלום. 24 ותחבש האתון ותאמר אל נערה נהג ולך אל תעצר לי כי אם אמר אליך. 25 ותלך ותבא אל איש האלהים אל הר הכרמל ויהי כראות איש האלהים אותה מנגד ויאמר אל גחזי נערו הנה השונמית ההיא. 26 עתה רוץ נא לקראתה ואמר אליה השלום לך השלום לאישך השלום לילד ותאמר שלום. 27 ותבא אל איש האלהים אל ההר ותחזק ברגליו ויגש גחזי להדפה ויאמר איש האלהים הרפה לה כי נפשה מרה לה ויהוה העלים ממני ולא הגיד לי. 28 ותאמר הדרשתי בן מאת אדני הלא אמרתי לא תשלה אותי. 29 ויאמר אל גחזי חגר מתניך וקח משענתי בידך לך כי תמצא איש לא תברכנו ואם יברכך איש לא תענו ושמת משענתי על פני הילד. 30 ותאמר אם חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך ויקם וילך אחריה. 31 וגחזי עבר לפניהם וישם את המשענת על פני הילד ואין קול ואין קשב וישב לקראתו ויגד לו לאמר לא הקיץ הילד. 32 ויבא אלישע הבית והנה הילד מת משכב על מטתו. 33 ויבא הבית ויסגר הדלת בעד שניהם ויתפלל אל יהוה. 34 ויעל ושכב על הילד וישם פיו על פיו ועיניו על עיניו וכפיו על כפיו ויגהר עליו ויחם בשר הילד. 35 וישב וילך בבית אחד הנה והנה ויעל ויגהר עליו ויזרו הילד עד שבעת פעמים ויפקח הילד את עיניו. 36 ויקרא אל גחזי ויאמר קרא לשונמית הזאת ויקרא לה ותבא אליו ויאמר שאי בנך. 37 ותבא ותפל על רגליו ותשתחו ארצה ותשא את בנה ותצא. 38 ואלישע שב הגלגלה והרעב בארץ ובני הנביאים ישבים לפניו ויאמר אל נערו שים הסיר הגדול ובשל נזיד לבני הנביאים. 39 ויצא אל השדה לקבץ שם ומצא גפן שדה ויקבץ ממנו פקעת שדה מלא בגדו ויבא וישחת לתוך סיר הנזיד כי לא ידעו. 40 ויצקו לאכל לאנשים ויהי באכלם מן הנזיד ויצעקו ויאמרו מות בסיר איש האלהים ולא יכלו לאכל. 41 ויאמר קחו קמח וישלך אל הסיר ויאמר צק לאנשים ויאכלו ולא היה דבר רע בסיר. 42 ואיש בא מבעל שלשה מבכורים לחם ויצהר ויתן לאיש האלהים ויאכל ויאמר אלישע תן לאנשים ויאכלו. 43 ויאמר משרתו מה אתן זה לפני מאה איש ויאמר תן לאנשים ויאכלו כי כה אמר יהוה אכול והותר. 44 ויתן לפניהם ויאכלו ויותרו כדבר יהוה.

פרק ה

1 ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש גדול לפני אדניו ונשוא פנים כי בו נתן יהוה תשועה לארם וגבור חיל היה למצורע. 2 וארם יצאו גדודים ויחטפו מארץ ישראל נערה קטנה ותהי לפני אשת נעמן. 3 ותאמר אל גברתה לו אדני נעמן עם הנביא אשר בשמרון אז יאסף אתו מצרעתו. 4 ויבא איש אל אדניו ויגד לאמר כזאת כזאת דברה הנערה אשר מארץ ישראל. 5 ויאמר מלך ארם לך בא ואשלחה ספר אל מלך ישראל וילך ויקח בידו עשרת ככרי כסף וששת אלפי זהב ועשרת חלפי בגדים. 6 ויביא הספר אל מלך ישראל לאמר ועתה כבוא הספר הזה אליך הנה שלחתי אליך את נעמן עבדי ואספתו אליך מצרעתו. 7 ויהי כקרא מלך ישראל את הספר ויקרע בגדיו ויאמר הכאלהים אני להמית ולהחיות כי זה שלח אלי לאסף איש מצרעתו כי אך דעו נא וראו כי מתאנה הוא לי. 8 ויהי כשמע אלישע איש האלהים כי קרע מלך ישראל את בגדיו וישלח אל המלך לאמר למה קרעת בגדיך יבא נא אלי ויידע כי יש נביא בישראל. 9 ויבא נעמן בסוסו וברכבו ויעמד פתח בית אלישע. 10 וישלח אליו אלישע מלאך לאמר הלך ורחצת שבע פעמים בירדן ושב בשרך לך וטהר. 11 ויקצף נעמן וילך ויאמר הנה אמרתי אלי יצא יצוא ועמד ונקרא בשם יהוה אלהיו והניף ידו על המקום ואסף המצרע. 12 הלא טובים אבנה ופרפר נהרות דמשק מכל מימי ישראל הלא ארחץ בהם וטהרתי ויפן וילך בחמה. 13 ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי דבר גדול היה הנביא דבר אליך הלא תעשה ואף כי אמר אליך רחץ וטהר. 14 וירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים וישב בשרו כבשר נער טהור. 15 וישב אל איש האלהים הוא וכל מחנהו ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה נא ידעתי כי אין אלהים בכל הארץ כי אם בישראל ועתה קח נא ברכה מאת עבדך. 16 ויאמר חי יהוה אשר עמדתי לפניו אם אקח ויפצר בו לקחת ויסרב. 17 ויאמר נעמן ואם לא לתן נא לעבדך משא צמד פרדים אדמה כי לא יעשה עוד עבדך עולה וזבח לאלהים אחרים כי אם ליהוה. 18 בדבר הזה יסלח יהוה לעבדך בבוא אדני בית רמון להשתחות שם והוא נשען על ידי ואשתחויתי בבית רמון בהשתחותי בבית רמון יסלח נא יהוה לעבדך בדבר הזה. 19 ויאמר לו לך לשלום ויסע מאתו כברת ארץ. 20 ויאמר גחזי נער אלישע איש האלהים הנה חשך אדני את נעמן הארמי הזה מקחת מידו את אשר הביא חי יהוה כי אם רצתי אחריו ולקחתי ממנו דבר. 21 ותרדף גחזי אחרי נעמן וירא נעמן רץ אחריו ויפל מעל המרכבה לקראתו ויאמר השלום. 22 ויאמר שלום אדני שלחני לאמר הנה עתה באו אלי משני נערים מהר אפרים מבני הנביאים תן נא להם ככר כסף ושתי חלפי בגדים. 23 ויאמר נעמן הואל קח ככרים ויפצר בו ויצר ככרי כסף בשני כלים ושתי חלפי בגדים ויתן על שני נערים מבניו וישאו לפניו. 24 ויבא אל העפל ויקח מידם וישם בבית ויאחר את האנשים וילכו. 25 והוא בא ויעמד אל אדניו ויאמר אליו אלישע אי מזה גחזי ויאמר לא הלך עבדך אנה ואנה. 26 ויאמר אליו הלא לבי הלך כאשר הפך איש מרכבתו לקראתך העת לקחת את הכסף ולקחת בגדים זיתים וכרמים וצאן ובקר ועבדים ושפחות. 27 וצרעת נעמן תדבק בך ובזרעך לעולם ויצא מלפניו מצרע כשלג.

פרק ו

1 ויאמרו בני הנביאים אל אלישע הנה נא המקום אשר אנחנו ישבים שם לפניך צר הוא לנו. 2 נלכה נא עד הירדן ונקחה משם איש קורה אחת ונעשה שם מקום לנו לשבת שם ויאמר לכו. 3 ויען אחד ויאמר הואל נא ובא עם עבדיך ויאמר אני אלך. 4 וילך עמהם ויבאו הירדנה ויגזרו את העצים. 5 והוא הולך להפיל קורה והברזל נפל אל המים ויזעק ויאמר אהה אדני והוא חדש היה. 6 ויאמר איש האלהים אנה נפל ויראהו את המקום ויקץ עץ וישלך שמה ויצף הברזל. 7 ויאמר שא לך ויושט ידו ויקחהו. 8 ומלך ארם נלחם בישראל ויועץ אל עבדיו לאמר אל מקום פלוני אחנה. 9 וישלח איש האלהים אל מלך ישראל לאמר השמר אל תעבר במקום הזה כי שמה ארם נחתים. 10 וישלח מלך ישראל אל המקום אשר אמר לו איש האלהים והזהירו ונשמר שם לא פעם ולא פעמים. 11 ויסער לב מלך ארם על הדבר הזה ויקרא אל עבדיו ויאמר אלהם הלא תגידו לי מי משלנו אל מלך ישראל. 12 ויאמר אחד מעבדיו לא אדני המלך כי אלישע הנביא אשר בישראל יגיד למלך ישראל את הדברים אשר תדבר בחדרי משכבך. 13 ויאמר לכו וראו אי שם והשלחה ויגד לו לאמר הנה בדתן. 14 וישלח שמה סוסים ורכב וחיל כבד ויבאו לילה ויסבו על העיר. 15 וישכם משכים עבד איש האלהים ויצא והנה חיל סובב את העיר וסוסים ורכב ויאמר נערו אהה אדני איכה נעשה. 16 ויאמר אל תירא כי רבים אשר אתנו מאשר אתם. 17 ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פקח נא את עיניו וירא את ההר והנה ההר מלא סוסים ורכב אש סביב לאלישע. 18 וירדו אליו ויתפלל אלישע אל יהוה ויאמר הך נא את הגוי הזה בסנורים כדבר אלישע. 19 ויאמר אליהם אלישע לא זה הדרך וזאת העיר לכו אחרי ואולך אתכם אל האיש אשר אתם מבקשים ויולך אותם שמרון. 20 ויהי כבואם שמרון ויאמר אלישע יהוה פקח את עיני האלה וירא והנה בתוך שמרון. 21 ויאמר מלך ישראל אל אלישע כראותו אבי המכם אבי המכם. 22 ויאמר לא תכה הכית שבי חרבך וקשתך אתה ואתה תכה לחם ומים לפניהם ויאכלו וישתו וילכו אל אדניהם. 23 ויכן להם כן גדול ויאכלו וישתו וישלחם וילכו אל אדניהם ולא יספו עוד גדודי ארם לבא בארץ ישראל. 24 ויהי אחרי כן ויקבץ בן הדד מלך ארם את כל מחנהו ויעל ויצר על שמרון. 25 ויהי רעב גדול בשמרון והנה צרים עליה עד היות ראש חמור בשמנים שקלים וקב חרי היונים בחמשה שקלים כסף. 26 ויהי מלך ישראל עבר על החומה ותצעק אליו אשה לאמר הושיעה אדני המלך. 27 ויאמר אל יושיעך יהוה מאין אושיע לך מן הגרן ומן היקב. 28 ויאמר לה המלך מה לך ותאמר האשה הזאת אמרה אלי תני את בנך ונאכלהו היום ובני נאכל מחר. 29 ונבשל את בני ונאכלהו ואמר אליה מחר תני את בנך ונאכלהו ותחבא את בנה. 30 ויהי כשמע המלך את דברי האשה ויקרע בגדיו והוא עבר על החומה וירא העם והנה שק על בשרו מבית. 31 ויאמר אלהי יעשה לי כה וכה כי יעמד ראש אלישע בן שפט עליו היום. 32 ואלישע יושב בביתו והזקנים יושבים אתו וישלח איש מלפניו בטרם יבוא המלאך אשר הוא שלח אליו ויאמר אל הזקנים הראיתם כי שלח בן המרצח הזה לכרות את ראשי שימו לבבכם בבוא המלאך סגרו את הדלת ודחיתם אותו בדלת הלא קול רגלי אדניו אחריו. 33 עודנו מדבר עמם והנה המלאך יורד אליו ויאמר הנה זאת מעם יהוה מה אוחיל ליהוה עוד.

פרק ז

1 ויאמר אלישע שמעו דבר יהוה כה אמר יהוה כעת מחר סאה סלת בשקל ושתי סאים שערים בשקל בשער שמרון. 2 וישלש השלישי אשר על יד אשר נשען עליה המלך את האיש האלהים ויען איש האלהים ויאמר אל איש האלהים לאמר הנה יהוה עשה ארבות במרום הדבר הזה ויאמר הנך רואה בעיניך ומשם לא תאכל. 3 וארבעה אנשים היו מצרעים פתח השער ויאמרו איש אל רעהו מה אנחנו ישבים פה עד מתנו. 4 אם אמרנו נבוא העירה והרעב בעיר ומתנו שם ואם ישבנו פה ומתנו. ועתה לכו ונפלה אל מחנה ארם אם יחיונו נחיה ואם ימיתונו ומתנו. 5 ויקמו בנשף לבוא אל מחנה ארם ויבאו עד קצה מחנה ארם והנה אין איש שם. 6 ואדני השמיע את מחנה ארם קול רכב קול סוס קול חיל גדול לאמר הנה שכר מלך ישראל עלינו את החתים ואת מצרים לבוא עלינו. 7 ויקומו וינוסו בנשף ויעזבו את אהליהם ואת סוסיהם ואת חמוריהם המחנה כאשר הוא ויברחו אל נפשם. 8 ויבאו המצרעים האלה עד קצה המחנה ויבאו אל אהל אחד ויאכלו וישתו וישאו משם כסף וזהב ובגדים וילכו ויטמנו ויבאו ויסבו אל אהל אחר וישאו משם וילכו ויטמנו. 9 ויאמרו איש אל רעהו לא כן אנחנו עשים היום הזה יום בשורה הוא ואנחנו מחשים ועד אור הבקר ומצאנו עון הנה ועתה לכו ונבואה ונגידה בבית המלך. 10 ויבאו ויקראו אל שוער העיר ויגידו להם לאמר באנו אל מחנה ארם והנה אין שם איש וקול אדם כי אם הסוס אסור והחמור אסור והאהלים כאשר המה. 11 ויקרא השוערים ויגידו בית המלך פנימה. 12 ויקם המלך לילה ויאמר אל עבדיו אגידה נא לכם את אשר עשו לנו ארם ידעו כי רעבים אנחנו ויצאו מן המחנה להסתר בשדה לאמר כי יצאו מן העיר ונחזיקם חיים ואל העיר נבוא. 13 ויען אחד מעבדיו ויאמר יקחו נא חמשה מן הסוסים הנשארים אשר נשארו בעיר הנה כהמון כל ישראל אשר נשארו בה הנה כהמון כל ישראל אשר תמו ונשלחה ונראה. 14 ויקחו שני רכב סוסים וישלח המלך אחרי מחנה ארם לאמר לכו וראו. 15 וילכו אחריהם עד הירדן והנה כל הדרך מלאה בגדים וכלים אשר השליכו ארם בחפזם וישבו המלאכים וישבו המלך. 16 ויצא העם ויבזו את מחנה ארם ויהי סאה סלת בשקל ושתי סאים שערים בשקל כדבר יהוה. 17 והמלך הפקיד את השלישי אשר על יד אשר נשען עליה על השער וירמסהו העם בשער וימת כאשר דבר איש האלהים אשר דבר בבוא המלך אליו. 18 ויהי כדבר איש האלהים אל המלך לאמר שתי סאים שערים בשקל וסאה סלת בשקל יהיה כעת מחר בשער שמרון. 19 וישב השלישי את איש האלהים ויאמר הנה יהוה עשה ארבות במרום הדבר הזה ויאמר הנך רואה בעיניך ומשם לא תאכל. 20 ויהי לו כן וירמסהו העם בשער וימת.

פרק ח

1 ואלישע דבר אל האשה אשר החיה את בנה לאמר קומי ולכי את וביתך וגורי בכל אשר תגורי כי קרא יהוה לרעב וגם בא על הארץ שבע שנים. 2 ותקם האשה ותעש כדבר איש האלהים ותלך היא וביתה ותגר בארץ פלשתים שבע שנים. 3 ויהי מקץ שבע שנים ותשב האשה משדה פלשתים ותצא לזעק אל המלך על ביתה ועל שדה. 4 והמלך מדבר אל גחזי נער האלהים לאמר ספרה נא לי את כל הגדלות אשר עשה אלישע. 5 ויהי הוא מספר למלך את אשר החיה את המת והנה האשה אשר החיה את בנה צועקת אל המלך על ביתה ועל שדה ויאמר גחזי אדני המלך זאת האשה וזה בנה אשר החיה אלישע. 6 וישאל המלך לאשה ותספר לו ויתן לה המלך סריס אחד לאמר השב לה את כל אשר לה ואת כל תבואת השדה מיום עזבה את הארץ ועד עתה. 7 ויבא אלישע דמשקה ובן הדד מלך ארם חלה ויגד לו לאמר בא איש האלהים עד הנה. 8 ויאמר המלך אל חזאל קח בידך מנחה ולך לקראת איש האלהים ודרשת את יהוה מעליו לאמר החיה מחלי זה. 9 וילך חזאל לקראתו ויקח מנחה בידו וכל טוב דמשק משא ארבעים גמלים ויבא ויעמד לפניו ויאמר בנך בן הדד מלך ארם שלחני אליך לאמר החיה מחלי זה. 10 ויאמר אליו אלישע לך אמר חיה תחיה והראני יהוה כי מות ימות. 11 ויעמד פניו וישם עד בוש ויבך איש האלהים. 12 ויאמר חזאל מדוע אדני בוכה ויאמר כי ידעתי את אשר תעשה לבני ישראל מבצריהם תשלח באש ובחוריהם בחרב תהרג ועלליהם תרטש והרותיהם תבקע. 13 ויאמר חזאל כי מה עבדך הכלב כי יעשה הדבר הגדול הזה ויאמר אלישע הראני יהוה אותך מלך על ארם. 14 וילך מאת אליהו ויבא אל אדניו ויאמר אליו מה אמר לך אלישע ויאמר אמר לי כי חיה תחיה. 15 ויהי ממחרת ויקח את המכסה ויטבל במים ויפרש על פניו וימת וימלך חזאל תחתיו. 16 ובשנת חמש ליורם בן אחאב מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה מלך יהורם בן יהושפט מלך יהודה. 17 בן שלשים ושתים שנה היה במלכו וישמנה שנים מלך בירושלם. 18 וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשה בית אחאב כי בת אחאב היתה לו אשה ויעש הרע בעיני

وهب سجه 6. ساكبك, معاقب ساجد هي بقاء حبغبهج ساعبصب ساهل و
ميه بهج صحف ساه سهد جد. معاصلعبد ساه بهب حاه ساحي فلك
بهجد حباه وهه بيا ساسعبه. ملهبهلهاهي يعقل ميغبهد ساه عبهبه. ملهبهلهاهي
ساهبج سلجه حلاهد ساسعبه. سيج لجل قه حبهد حبكلهج 7. ساعبهبه.
8. معاجبه هي ساهلعقل بفبغ. حلجل بهه. سا عجهل. سعجبهبه سجلجه معبغه
عجه جهبه. حبهه هجهج. سهاللي صهه تبي عهبه. حبكلهج سا عجهل
سا. جهد كه جد. معبغ هاه لهاسه بفبغ 9. هلهز ساهه سهاعبصهبغ كلهجهاي
ساي ساهبد عجه صهه. حبكلهج جهد بهاه حبهد هه, بهاه ساجهبد هاه
ساكهغبد حبغبهد ساهاهه. 10 عهه عجهد بهاه حبهد ساهاهه ساهاهبغبد
معاله هي هغه. سهد بهجه عهجهغ عهه جهد. سعجهج بهاه سا هي صهه سهاهبهاهي
حبهد ساهعبصه بهجهاي حهه. عجهل صهه جهد 11 حبكلهج. ساهاهه
هلا هاه سعبصهبهجهد سهاهه سهاهبهاهي. 12 عهه عجهد بهاه حبهد ساهاهه
سعبهبهد هاه ساهبهاهي سعجهاي سهاهبهاهي. حلجه هاهاهد سهاهه هي سهلهغه
سعبهبهد هاه ساهبهاهي سعجهاي سهاهبهاهي. 13 بفبغ حبهد هاه سهاهبهاهي
سعبهبهد هاه ساهبهاهي سعجهاي سهاهبهاهي. 14 سهاهه هاه سهاهبهاهي
سعبهبهد هاه ساهبهاهي سعجهاي سهاهبهاهي. 15 سهاهه هاه سهاهبهاهي
سعبهبهد هاه ساهبهاهي سعجهاي سهاهبهاهي. 16 سهاهه هاه سهاهبهاهي
سعبهبهد هاه ساهبهاهي سعجهاي سهاهبهاهي. 17 سهاهه هاه سهاهبهاهي
سعبهبهد هاه ساهبهاهي سعجهاي سهاهبهاهي. 18 سهاهه هاه سهاهبهاهي
سعبهبهد هاه ساهبهاهي سعجهاي سهاهبهاهي. 19 سهاهه هاه سهاهبهاهي
سعبهبهد هاه ساهبهاهي سعجهاي سهاهبهاهي. 20 سهاهه هاه سهاهبهاهي
سعبهبهد هاه ساهبهاهي سعجهاي سهاهبهاهي. 21 سهاهه هاه سهاهبهاهي
سعبهبهد هاه ساهبهاهي سعجهاي سهاهبهاهي. 22 سهاهه هاه سهاهبهاهي

.ראלנכל ראשפחעלץ בפנ אר לשוף 23 .ראפנפבצ ,וף אר ול ייע ראלנכ.
ראנצחוף 24 .אבפנ אכלחנר אוצוף .אפצכ אפרלנצ ,אשפפ ראנרפל שך
אלעציחר יפ אפצ לחראפנ יע אכצנצ 25 .אפצכח אוחם אצנצלנצ ראלנכ
אנצנחכ. יפ שצ לחראפנ. ציצנפ אנצנפ .לעפנצל חפשפרפנצלץ אלגכ אצ
.וחפחנצ

חלפח ל

1 חפשפרפנצלץ אלגכ אצ יע ראחם אנח .ראפצכ אנצנפ. אכצנצ אפצכ
,חפצפכחנצ נצ לעכפנצ .ראלנרנ אכנפע יפ אחנפחלח .נצנצ אצחנצ
.ראלנכל ענחנצנרנצ אחם אפ חפשפרפנצלץ אלגכ אצ יע חפשפרפנצלץ .2
אכצ אפצכ אנצנפ .חפשפרפנצלץ אלגכ אצ יע חפשפרפנצלץ .3 אנצנפ
אנצנפ אפצכ אנצנפ .4 אנצנפ אנצנפ ראלנרנ אכנפע יפ אחנפחלח
אנצנפ אנצנפ .חפשפרפנצלץ אלגכ אצ יע חפשפרפנצלץ .5 אנצנפ
אנצנפ אנצנפ .חפשפרפנצלץ אלגכ אצ יע חפשפרפנצלץ .6 אנצנפ
אנצנפ אנצנפ .חפשפרפנצלץ אלגכ אצ יע חפשפרפנצלץ .7 אנצנפ
אנצנפ אנצנפ .חפשפרפנצלץ אלגכ אצ יע חפשפרפנצלץ .8 אנצנפ
אנצנפ אנצנפ .חפשפרפנצלץ אלגכ אצ יע חפשפרפנצלץ .9 אנצנפ
אנצנפ אנצנפ .חפשפרפנצלץ אלגכ אצ יע חפשפרפנצלץ .10 אנצנפ
אנצנפ אנצנפ .חפשפרפנצלץ אלגכ אצ יע חפשפרפנצלץ .11 אנצנפ
אנצנפ אנצנפ .חפשפרפנצלץ אלגכ אצ יע חפשפרפנצלץ .12 אנצנפ
אנצנפ אנצנפ .חפשפרפנצלץ אלגכ אצ יע חפשפרפנצלץ .13 אנצנפ

ויהי בשנת ארבע עשרה שנה בחדש הרביעי בחמשה לחדש ואנכי בתוך הגולה על נהר כבר ויפתחו השמים ואראינה מראות אלהים׃ 2 ביום החמשה לחדש הוא השנה החמשית לגלות יהויכין מלך יהודה׃ 3 היה היה דבר יהוה אל יחזקאל בן בוזי הכהן בארץ כשדים על נהר כבר ותהי עליו שם יד יהוה׃ 4 וארא והנה רוח סערה באה מן צפון ענן גדול ואש מתלקחת ונגה סביב לו ומתוכה כעין החשמל מתוך האש׃ 5 ומתוכה דמות ארבע חיות וזה מראיהם דמות אדם להן׃ 6 וארבעה פנים לאחד לכל אחת מהן וארבע כנפים להן׃ 7 ורגליהם רגל ישרה וכף רגליהם ככף רגל עגל ונצצים כעין עין נחשת קלל׃ 8 וידי אדם מתחת כנפיהם על ארבע רבעיהם ופני להן וכנפיהם להן׃ 9 חברת איש אל אחותה כנפיהם לא יסבו בלכתן איש אל עבר פניו ילכו׃ 10 ודמות פניהם פני אדם ופני אריה אל הימין לארבעתן ופני שור מהשמאל לארבעתן ופני נשר לארבעתן׃ 11 ופניהם וכנפיהם להן פרדות מלמעלה איש שתים חברות לאיש ושתים מכסות את גויותיהן׃ 12 ואיש אל עבר פניו אל אשר יהיה שם הרוח ילכו בלכתן לא יסבו׃ 13 ודמות החיות מראיהן כגחלי אש בוערת כמראה הלפדים היא מתהלכת בין החיות ונגה לאש וממן האש יוצא ברק׃ 14 והחיות רצוא ושוב כמראה הבזק׃ 15 וארא והנה אופן אחד בארץ אצל החיות לארבעת פניו׃ 16 מראה האופנים ומעשיהם כעין תרשיש ודמות אחת לארבעתן ומראיהם ומעשיהם כאשר יהיה האופן בתוך האופן יקרא׃ 17 בלכתם על ארבע רבעיהם ילכו לא יסבו בלכתם׃ 18 וגביהן וירא להם ומלאת עינים סביב לארבעתן׃ 19 ובלכת החיות ילכו האופנים אצלם ובהנשא החיות מעל הארץ ישאו האופנים׃ 20 אל אשר יהיה שם הרוח ילכו שמה הרוח ללכת והאופנים ישאו לעמתם כי רוח החיה באופנים׃ 21 בלכתם ילכו ובעמדם יעמדו ובהנשאם מעל הארץ ישאו האופנים לעמתם כי רוח החיה באופנים׃ 22 ודמות על ראשי החיה רקיע כעין הקרח נורא נטוי על ראשיהם מלמעלה׃ 23 ותחת הרקיע כנפיהם ישרות אל אחות איש אל אחותה לשתים מכסות לאיש ולשתים מכסות את גויותיהן׃ 24 ואשמע את קול כנפיהם כקול מים רבים כקול שדי בלכתם קול המון כקול מחנה בלכתם תעמדון תרפינה כנפיהן׃ 25 ויהי קול מעל לרקיע אשר על ראשיהם בעמדם תרפינה כנפיהן׃ 26 ומעל לרקיע אשר על ראשיהם כמראה אבן ספיר דמות כסא וכמראה אדם עליו מלמעלה׃ 27 וארא כעין חשמל כמראה אש בית לו סביב מראה מתניו ומלמעלה ומראה אש נגה לו סביב׃ 28 כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם כן מראה הנגה סביב הוא מראה דמות כבוד יהוה וארא ואפל על פני ואשמע קול מדבר׃ 1 ויאמר אלי בן אדם על רגליך ואדברה אתך׃ 2 ותבא בי רוח כדברו אלי ותעמדני על רגלי ואשמעה המדבר אלי׃ 3 ויאמר אלי בן אדם אנכי שלח אתך אל בני ישראל אל גוים המורדים אשר מרדו בי המה ואבותם פשעו בי עד עצם היום הזה׃ 4 והבנים קשי פנים וחזקי לב אנכי שלח אתך אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה׃ 5 והמה אם שמעו ואם יחדלו כי בית מרי המה וידעו כי נביא היה בתוכם׃ 6 ואתה בן אדם אל תירא מהם ומדבריהם אל תירא כי סרבים וסלון אתך ועם עקרבים אתה מושב ומדבריהם אל תירא ומפניהם אל תחת כי בית מרי המה׃ 7 ודברת את דברי אליהם אם ישמעו ואם יחדלו כי מרי המה׃ 8 ואתה בן אדם שמע את אשר אנכי מדבר אליך אל תהי מרי כבית המרי הזה פצה את פיך ואכל את אשר אנכי נתן אליך׃ 9 וארא והנה יד שלחה אלי והנה בה מגלת ספר׃ 10 ויפרשה לפני והוא כתוב פנים ואחור ויכתב בה קינים והגה והי׃ 1 ויאמר אלי בן אדם את אשר תמצא אכל אכל את המגלה הזאת ולך דבר אל בית ישראל׃ 2 ואפתח את פי ויאכלני את המגלה הזאת׃ 3 ויאמר אלי בן אדם את בטנך תאכיל ואת מעיך תמלא את המגלה הזאת אשר אנכי נתן אליך ואכלתיה ותהי במלי כדבש למתוק׃ 4 ויאמר אלי בן אדם לך בא אל בית ישראל ודברת בדברי אליהם׃ 5 כי לא אל עם עמקי שפה וכבד לשון אתה שלח אל בית ישראל׃ 6 לא אל עמים רבים עמקי שפה וכבד לשון אשר לא תשמע דבריהם אשר אם לא שלחתיך אליהם המה ישמעו אליך׃ 7 ובית ישראל לא יאבו לשמע אליך כי אינם אבים לשמע אלי כי כל בית ישראל חזקי מצח וקשי לב המה׃ 8 הנה נתתי את פניך חזקים אל מול פניהם וקשי את מול קשיהם׃ 9 כשמיר חזק מצור נתתי מצחך אל תיראם ואל תחת מפניהם כי בית מרי המה׃ 10 ויאמר אלי בן אדם את כל דברי אשר אדבר אליך קח בלבבך ובאזניך שמע׃ 11 ולך בא אל הגולה אל בני עמך ודברת אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה אם ישמעו ואם יחדלו׃ 12 ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד יהוה ממקומו׃ 13 וקול כנפי החיות הנשקות אשה אל אחותה וקול האופנים לעמתם וקול רעש גדול׃ 14 ורוח נשאתני ותקחני והלך מר בחמת רוחי ויד יהוה עלי חזקה׃ 15 ואבא אל התלמי היושבים אל נהר כבר אשר המה יושבים שם ואשב שם שבעת ימים משמם בתוכם׃ 16 ויהי מקץ שבעת ימים ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ 17 בן אדם צפה נתתיך לבית ישראל ושמעת מפי דבר והזהרתם מני׃ 18 באמרי לרשע מות תמות ולא הזהרתו ולא דברת להזהיר רשע מדרכו הרעה לחיותו הוא רשע בעונו ימות ומידו דמו אבקש׃ 19 ואתה כי הזהרת רשע והוא לא שב מרשעו ומדרכו הרעה הוא בעונו ימות ואתה את נפשך הצלת׃ 20 ובשוב צדיק מצדקו ועשה עולה ונתתי מכשול לפניו הוא ימות כי לא הזהרתו בחטאתו ימות ולא תזכרנה צדקותיו אשר עשה ומידו דמו אבקש׃ 21 ואתה כי הזהרת צדיק לבלתי חטא צדיק ולא חטא הוא חיה יחיה כי נזהר ואתה את נפשך הצלת׃ 22 ותהי עלי שם יד יהוה ויאמר אלי קום צא אל הבקעה ושם אדבר אתך׃ 23 ואקם ואצא אל הבקעה והנה שם עמד כבוד יהוה כהכבוד אשר ראיתי על נהר כבר ואפל על פני׃ 24 ותבא בי רוח ותעמדני על רגלי ותדבר אתי ותאמר אלי לך התגר בתוך ביתך׃ 25 ואתה בן אדם הנה נתנו עליך עבתים וחבשוך בהם ולא תצא בתוכם׃ 26 ולשונך אדביק אל חכך ואלם והיית להם כאיש אלם ואין בפיו תוכחות כי בית מרי המה׃ 27 ובדברי אתך אפתח את פיך ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה השומע ישמע והחדל יחדל כי בית מרי המה׃ 1 ואתה בן אדם קח לך לבנה ונתתה אותה לנגדך ופתחת עליה עיר את ירושלם׃ 2 ונתתה עליה מצור ובנית עליה דיק ושפכת עליה סללה ונתתה עליה מחנות ושים עליה כרים סביב׃ 3 ואתה קח לך מחבת ברזל ונתתה אותה קיר ברזל בינך ובין העיר והכנת את פניך אליה והיתה במצור ותקעת עליה אות זה לבית ישראל׃ 4 ואתה שכב על צדך השמאלי ושמת את עון בית ישראל עליו מספר הימים אשר תשכב עליו תשא את עונם׃ 5 ואני נתתי לך את שנות עונם למספר ימים שלש מאות ותשעים יום ונשאת עון בית ישראל׃ 6 וכלית את אלה ושכבת שנית על צדך הימני ונשאת את עון בית יהודה ארבעים יום יום לשנה יום לשנה נתתיו לך׃ 7 ואל מצור ירושלם תכין פניך וזרועך חשופה והנבאת עליה׃ 8 והנה נתתי עליך עבתים ולא תהפך מצדך אל צדך עד כלותך את ימי מצורך׃ 9 ואתה קח לך חטים ושעורים ופול ועדשים ודחן וכסמים ונתתה אותם בכלי אחד ועשית אותם לך ללחם למספר הימים אשר אתה שכב על צדך שלש מאות ותשעים יום תאכלנו׃ 10 והאכלתך מאכלך בעשרים שקל ליום מעת לעת תאכלנו׃ 11 ומים בששית ההין תשתה מעת לעת תשתה׃ 12 ועגות שעורים תאכלנה ועל גללי האדם תעגנה לעיניהם׃ 13 ויאמר יהוה כה יאכלו בני ישראל את לחמם טמא בגוים אשר אדיחם שם׃ 14 ואמר אהה אדני יהוה הנה נפשי לא מטמאה ונבלה וטרפה לא אכלתי מנעורי ועד עתה ולא בא בפי בשר פגול׃ 15 ויאמר אלי ראה נתתי לך את גללי הבקר תחת גללי האדם ועשית את לחמך עליהם׃ 16 ויאמר אלי בן אדם הנני שבר מטה לחם בירושלם ואכלו לחם במשקל ובדאגה ומים במשורה ובשממון שתו׃ 17 למען יחסרו לחם ומים ונשמו איש ואחיו ונמקו בעונם׃ 1 ואתה בן אדם קח לך חרב חדה תער ספר תקח לך והעברת על ראשך ועל זקנך ולקחת לך מאזנים לחלק׃ 2 שלישית בעשית בכלה הימים למלאת ימי המצור ולקחת שלישית והכית בחרב סביב לה ושלישית תזרה ברוח וחרב אריק אחריהם׃ 3 ומספר מעט תצור להם וצרת אותם בכנפיך׃ 4 ומהם תקח עוד ושרפת אותם באש בתוך האש תשרפם ותצא משם אש אל כל בית ישראל׃ 5 כה אמר אדני יהוה זאת ירושלם בתוך הגוים שמתיה וסביבותיה ארצות׃ 6 ותמרה משפטי ברשעה מן הגוים ואת חקתי מן הארצות הסביבות אשר לקחו את משפטי ואת חקתי לא הלכו בהם׃ 7 לכן כה אמר אדני יהוה יען המונכם מן הגוים אשר סביבותיכם בחקתי לא הלכתם ומשפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים אשר סביבותיכם לא עשיתם׃ 8 לכן כה אמר אדני יהוה הנני אני אליך וגם עשיתי בתוכך לעיני הגוים׃ 9 ועשיתי בך אשר לא עשיתי וכאשר לא אעשה כמוהו עוד בגלל כל תועבותיך׃ 10 לכן אבות יאכלו בניהם בתוכך ובנים יאכלו אבותם ועשיתי בך שפטים ופזרתי כל שארית אתך לכל רוח׃ 11 לכן חי אני נאם אדני יהוה אם לא כי את מקדשי טמאת בכל שקוציך ובכל תועבותיך ואני אגרע ולא תחוס עיני ואני לא אחמל׃ 12 שלישית בדבר ימותו ובכלה רעב בתוכך ושלישית בחרב יפלו סביבותיך ושלישית לכל רוח אזרה ואריק אחריהם חרב׃ 13 ומלאה אפי בהם וכליתי אפי בהם והנחמתי ידעו כי אני יהוה דברתי בקנאתי בכלותי אתם חמתי׃ 14 ואתן אתך חרבה וחרפה בגוים אשר סביבותיך לעיני כל עובר׃ 15 וחרפה ומשמה תהיה מוסר ושמה לגוים אשר סביבותיך בעשותי בך שפטים באף בחמה ובתוכחות חמה אני יהוה דברתי׃ 16 בשלחי את חצי רעות הרעבון אשר יהיו למשחית אשר אשלח להשחית אתכם והוספתי עליכם רעבון ושברתי לכם מטה לחם׃ 17 ושלחתי בכם רעבון וחית רעה ושכלתך ודבר ומגפה ובך אעביר חרב אני יהוה דברתי׃ 1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ 2 בן אדם שים פניך אל הרי ישראל והנבא עליהם׃ 3 ואמרת הרי ישראל שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה להרים ולגבעות לאפיקים ולגאיות הנני אני מביא עליכם חרב ואבדתי במותיכם׃ 4 ונשמו מזבחותיכם וחמניכם ואפיל חלליכם לפני גלוליכם׃ 5 ונתתי את פגרי בני ישראל לפני גלוליהם וזריתי את עצמותיכם סביב למזבחותיכם׃ 6 בכל מושבותיכם הערים תחרבנה והבמות תשמנה למען יחרבו ושמו מזבחותיכם וחדלו גלוליכם ונגדעו חמניכם ומחו מעשיכם׃ 7 ונפל חלל בתוככם וידעתם כי אני יהוה׃ 8 והותרתי שארית בהיותכם פליטים את החרב בגוים בהפצותיכם בארצות׃ 9 ויזכרו פליטיכם אתי בגוים אשר נשבו שם אשר נשברתי את לבם הזונה אשר סרה מעלי ואת עיניהם הזנות אשר אחרי גלוליהם ונקטו בפניהם ברעתם בכל תועבותיהם אשר עשו׃ 10 וידעו כי אני יהוה לא חנם דברתי לעשות להם את הרעה הזאת׃ 11 כה אמר אדני יהוה הך בכפך ורקע ברגלך ואמר אהה על כל תועבות רעות בית ישראל אשר בחרב ברעב ובדבר יפלו׃ 12 הרחוק בדבר ימות והקרוב בחרב יפל והנשאר והנצור ברעב ימות וכליתי חמתי בהם׃ 13 וידעתם כי אני יהוה בהיות חלליהם בתוך גלוליהם סביב למזבחותיהם על כל גבעה רמה בכל ראשי ההרים ותחת כל עץ רענן ותחת כל אלה עבתה מקום אשר עשו שם ריח ניחח לכל גלוליהם׃ 14 ונטיתי את ידי עליהם ונתתי את הארץ שממה ומדבר מדברה מכל מושבותם ויעדו וידעו כי אני יהוה׃ 1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ 2 ואתה בן אדם כה אמר אדני יהוה לאדמת ישראל קץ בא הקץ על ארבעת כנפות הארץ׃ 3 עתה הקץ עליך ושלחתי אפי בך ושפטתיך כדרכיך ונתתי עליך את כל תועבותיך׃ 4 ולא תחוס עיני עליך ולא אחמל כי דרכיך עליך תתן ותועבותיך בתוכך תהיינה וידעתם כי אני יהוה׃ 5 כה אמר אדני יהוה רעה אחת הנה רעה באה׃ 6 בא הקץ בא הקץ הקיץ אליך הנה באה׃ 7 באה הצפירה אליך יושב הארץ בא העת קרוב היום מהומה ולא הד הרים עליכם׃ 8 עתה קרוב אשפך חמתי עליך וכליתי אפי בך ושפטתיך כדרכיך ונתתי עליך את כל תועבותיך׃ 9 ולא תחוס עיני ולא אחמל כדרכיך ותועבותיך בתוכך תתן וידעתם כי אני יהוה מכה׃ 10 הנה היום הנה באה הצפירה יצאה הפרחה הזדון׃ 11 החמס קם למטה רשע מהמונם ומהמונם ומנהמתם ואין נהי בם׃ 12 בא העת הגיע היום הקונה אל תשמח והסחר אל יתאבל כי חרון אף על כל המונה׃ 13 כי הסחר אל ישוב אל הנמכר עוד בחיים כי חזון אל כל המונה לא ישוב ואיש בעון חייו לא יתחזקו׃ 14 תקעו בשופר והכין הכל ואין הולך למלחמה כי חרוני אל כל המונה׃ 15 החרב בחוץ והדבר והרעב בפנים אשר בשדה בחרב ימות ואשר בעיר רעב ודבר יאכלנו׃ 16 ונמלטו פליטיהם והיו על ההרים כיונים כל הגאים הגי איש בעונו׃ 17 כל הידים תרפינה וכל הברכים תלכנה מים׃ 18 וחגרו שקים וכסתם פלצות ועל כל הפנים בושת ועל כל ראשיהם קרחה׃ 19 את כספם בחוצות ישליכו וזהבם לנדה יהיה כספם וזהבם לא יוכל להצילם ביום עברת יהוה נפשם לא ישבעו ומעיהם לא ימלאו כי מכשול עונם היה׃ 20 ואת תפארת עדים שמו לגאון ויעשו בה צלמי תועבותם שקוציהם בה על כן נתתיה להם לנדה׃ 21 ונתתיה ביד זרים לבז ולרשעי הארץ לשלל וחללוה׃ 22 והסבתי פני מהם וחללו פרצי ובאו בה פריצים וחללוה׃ 23 עשה הרתק כי הארץ מלאה דמים העיר מלאה חמס׃ 24 והבאתי רעים גוים וירשו בתיהם והשבתי גאון עזים ונחלו קדשיהם׃ 25 קצה בא ובקשו שלום ואין׃ 26 הוה על הוה תבוא ושמועה על שמועה תהיה ובקשו חזון מנביא ותורה תאבד מכהן וסוד מזקנים׃ 27 מלך יתאבל ונשיא ילבש שמה וידי עם הארץ תבהלנה כדרכם אעשה להם וכמשפטיהם אשפטם וידעו כי אני יהוה׃ 1 ויהי בשנה השתים בשנה בששי בחמשה לחדש ואנכי ישב בביתי וזקני יהודה ישבים לפני ותפל עלי שם יד אדני יהוה׃ 2 וארא והנה דמות כמראה אש ממראה מתניו ומטה אש ומתניו ומעלה כמראה זהר כעין החשמל׃ 3 וישלח תבנית יד ויקחני בציצית ראשי ותשאני רוח בין הארץ ובין השמים ותבא אתי ירושלמה אל פתח שער הפנימית הפונה צפונה אשר שם מושב סמל הקנאה מקניא׃ 4 והנה שם כבוד אלהי ישראל כמראה אשר ראיתי בבקעה׃ 5 ויאמר אלי בן אדם שא נא עיניך דרך צפונה ואשא עיני דרך צפונה והנה מצפון לשער המזבח סמל הקנאה הזה בבוא׃ 6 ויאמר אלי בן אדם הראית מה הם עשים תועבות גדלות אשר בית ישראל עשים פה למרחק מעל מקדשי ועוד תשוב תראה תועבות גדלות׃ 7 ויבא אתי אל פתח החצר ואראה והנה חר אחד בקיר׃ 8 ויאמר אלי בן אדם חפר נא בקיר ואחפר בקיר והנה פתח אחד׃ 9 ויאמר אלי בא וראה את התועבות הרעות אשר הם עשים פה׃ 10 ואבא וארא והנה כל תבנית רמש ובהמת שקץ וכל גלולי בית ישראל מחקה על הקיר סביב סביב עמדים׃ 11 ושבעים איש מזקני בית ישראל ויאזניהו עומד לפניהם איש מקטרתו בידו ועלה ענן קטרת הסמים׃ 12 ויאמר אלי הראית בן אדם אשר זקני בית ישראל עשים איש בחדרי משכיתו כי אמרים לא יראה יהוה לא עזב יהוה את הארץ׃ 13 ויאמר אלי עוד תשוב תראה תועבות גדלות אשר המה עשים׃ 14 ויבא אתי אל פתח שער בית יהוה אשר אל הצפונה והנה שם הנשים יושבות מבכות את התמוז׃ 15 ויאמר אלי הראית בן אדם עוד תשוב תראה תועבות גדלות מאלה׃ 16 ויבא אתי אל חצר בית יהוה הפנימית והנה פתח היכל יהוה ובין האולם ובין המזבח כחמשה ועשרים איש אחוריהם אל היכל יהוה ופניהם קדמה והמה משתחוים קדמה אל השמש׃ 17 ויאמר אלי הראית בן אדם הנקלה לבית יהודה מעשות את התועבות אשר עשו פה כי מלאו את הארץ חמס וישבו להכעיסני והנם שלחים את הזמורה אל אפם׃ 18 וגם אני אעשה בחמה תחוס עיני ולא אחמל וקראו באזני קול גדול ולא אשמע אתם׃ 1 ויקרא באזני קול גדול לאמר קרבו פקדות העיר ואיש כלי משחתו בידו׃ 2 והנה ששה אנשים באים מדרך שער העליון אשר פניו צפונה וכלי מפצו בידו ואיש אחד בתוכם לבוש בדים וקסת הספר במתניו ויבאו ויעמדו אצל מזבח הנחשת׃ 3 וכבוד אלהי ישראל נעלה מעל הכרוב אשר היה עליו אל מפתן הבית ויקרא אל האיש לבוש הבדים אשר קסת הספר במתניו׃ 4 ויאמר יהוה אליו עבר בתוך העיר בתוך ירושלם והתוית תו על מצחות האנשים הנאנחים והנזעקים על כל התועבות הנעשות בתוכה׃ 5 ולאלה אמר באזני עברו בעיר אחריו והכו אל תחס עינכם ואל תחמלו׃ 6 זקן בחור ובתולה וטף ונשים תהרגו למשחית וכל איש אשר עליו התו אל תגשו ומקדשי תחלו ויחלו באנשי הזקנים אשר לפני הבית׃ 7 ויאמר אליהם טמאו את הבית ומלאו את החצרות חללים צאו ויצאו והכו בעיר׃ 8 ויהי בהכותם והנותר ואפל על פני ואזעק ואמר אהה אדני יהוה המשחית אתה את כל שארית ישראל בשפכך את חמתך על ירושלם׃ 9 ויאמר אלי עון בית ישראל ויהודה גדול במאד מאד ותמלא הארץ דמים והעיר מלאה תהפוכות כי אמרו עזב יהוה את הארץ ויהוה לא יראה׃ 10 ואף אני לא תחוס עיני ולא אחמל דרכם בראשם נתתי׃ 11 והנה האיש לבוש הבדים אשר הקסת במתניו השיב דבר לאמר עשיתי ככל אשר צויתני׃ 1 וארא והנה על הרקיע אשר על ראש הכרובים כאבן ספיר כמראה דמות כסא נראה עליהם׃ 2 ויאמר אל האיש לבוש הבדים ויאמר בא אל בין הגלגל אל תחת לכרוב ומלא חפניך גחלי אש מבין הכרובים והזר על העיר ויבא לעיני׃ 3 והכרובים עמדים מימין הבית בבוא האיש והענן מלא את החצר הפנימית׃ 4 ויעל כבוד יהוה מעל הכרוב אל מפתן הבית והבית נמלא את הענן והחצר מלאה את נגה כבוד יהוה׃ 5 וקול כנפי הכרובים נשמע עד החצר החיצונה כקול אל שדי בדברו׃ 6 ויהי בצות את האיש לבוש הבדים לאמר קח אש מבין הגלגל מבין הכרובים ויבא ויעמד אצל האופן׃ 7 וישלח הכרוב את ידו מבין הכרובים אל האש אשר בין הכרובים וישא ויתן אל חפני לבוש הבדים ויקח וייצא׃ 8 ויראה בכרובים תבנית יד אדם תחת כנפיהם׃ 9 וארא והנה ארבעה אופנים אצל הכרובים אופן אחד אצל הכרוב האחד ואופן אחד אצל הכרוב האחד ומראה האופנים כעין אבן תרשיש׃ 10 ומראיהם דמות אחת לארבעתם כאשר יהיה האופן בתוך האופן׃ 11 בלכתם על ארבע רבעיהם ילכו לא יסבו בלכתם כי אל המקום אשר יפנה ראשון אחריו ילכו לא יסבו בלכתם׃ 12 וכל בשרם וגביהם וידיהם וכנפיהם והאופנים מלאים עינים סביב לארבעתם אופניהם׃ 13 לגלגל הסבב אזנם קרא׃ 14 וארבעה פנים לאחד פני האחד פני הכרוב והשני פני אדם והשלישי פני אריה והרביעי פני נשר׃ 15 וירוממו הכרובים הוא החיה אשר ראיתי בנהר כבר׃ 16 ובלכת הכרובים ילכו האופנים אצלם ובשאת הכרובים את כנפיהם לרום מעל הארץ לא יסבו האופנים גם המה אצל אשר יהיה שם הרוח ילכו׃ 17 בלכתם ילכו ובעמדם יעמדו ובהנשאם מעל הארץ ישאו האופנים לעמתם כי רוח החיה באופנים׃ 18 ויצא כבוד יהוה מעל מפתן הבית ויעמד על הכרובים׃ 19 וישאו הכרובים את כנפיהם ויעלו מן הארץ לעיני בצאתם והאופנים לעמתם ויעמד פתח שער בית יהוה הקדמוני וכבוד אלהי ישראל עליהם מלמעלה׃ 20 הוא החיה אשר ראיתי תחת אלהי ישראל בנהר כבר וארא כי כרובים המה׃ 21 ארבעה פנים לאחד ולכל ארבע כנפים להם ותבנית ידי אדם תחת כנפיהם׃ 22 ודמות פניהם הפנים אשר ראיתי על נהר כבר מראיהם המה איש אל עבר פניו ילכו׃ 1 ותשאני רוח ותבא אתי אל שער בית יהוה הקדמוני הפנה קדמה והנה בפתח השער חמשה ועשרים איש ואראה בתוכם את יאזניה בן עזור ואת פלטיה בן בניה שרי העם׃ 2 ויאמר אלי בן אדם אלה האנשים החשבים און והיעצים עצה רעה בעיר הזאת׃ 3 האמרים לא בקרוב בנות בתים הוא הסיר והבשר הוא הקלחת׃ 4 לכן הנבא עליהם הנבא בן אדם׃ 5 ותפל עלי רוח יהוה ויאמר אלי אמר כה אמר יהוה כן אמרתם בית ישראל ואת מעלות רוחכם אנכי ידעתי׃ 6 הרביתם חלליכם בעיר הזאת ומלאתם חוצותיה חללים׃ 7 לכן כה אמר אדני יהוה חלליכם אשר שמתם בתוכה הם הבשר והיא הסיר ואתכם אוציא מתוכה׃ 8 חרב יראתם וחרב אביא עליכם נאם אדני יהוה׃ 9 והוצאתי אתכם מתוכה ונתתי אתכם ביד זרים ועשיתי בכם שפטים׃ 10 בחרב תפלו על גבול אשפוט אתכם וידעתם כי אני יהוה׃ 11 היא לא תהיה לכם לסיר ואתם תהיו בתוכה לבשר אל גבול אשפוט אתכם׃ 12 וידעתם כי אני יהוה אשר בחקותי לא הלכתם ומשפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים אשר סביבותיכם עשיתם׃ 13 ויהי כהנבאי ומת פלטיה בן בניה ואפל על פני ואזעק קול גדול ואמר אהה אדני יהוה עשה אתה כלה את שארית ישראל׃ 14 ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ 15 בן אדם אחיך אחיך אנשי גאולתך וכל בית ישראל כלה כלם אשר אמרו עליהם יושבי ירושלם רחקו מעל יהוה לנו נתנה הארץ למורשה׃ 16 לכן אמר כה אמר אדני יהוה כי הרחקתים בגוים וכי הפיצותים בארצות ואהי להם למקדש מעט בארצות אשר באו שם׃ 17 לכן אמר כה אמר אדני יהוה וקבצתי אתכם מן העמים ואספתי אתכם מן הארצות אשר נפוצותם בהם ונתתי לכם את אדמת ישראל׃ 18 ובאו שמה והסירו את כל שקוציה ואת כל תועבותיה משם׃ 19 ונתתי להם לב אחד ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרתי לב האבן מבשרם ונתתי להם לב בשר׃ 20 למען בחקותי ילכו ואת משפטי ישמרו ועשו אתם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים׃ 21 ואל לב שקוציהם ותועבותיהם לבם הולך בראשם נתתי דרכם׃ 22 וישאו הכרובים את כנפיהם והאופנים לעמתם וכבוד אלהי ישראל עליהם מלמעלה׃ 23 ויעל כבוד יהוה מתוך העיר ויעמד על ההר אשר על צד מזרח העיר׃ 24 ורוח נשאתני ותבא אתי כשדימה בגולה ברוח אלהים ויעל מעלי המראה אשר ראיתי׃ 25 ואדברה אל הגולה את כל דברי יהוה אשר הראני׃ 1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ 2 בן אדם בתוך בית המרי אתה יושב אשר עינים להם לראות ולא ראו אזנים לשמוע ולא שמעו כי בית מרי המה׃ 3 ואתה בן אדם עשה לך כלי גלה ועברת יומם לעיניהם וגלית ממקומך אל מקום אחר לעיניהם אולי יראו כי בית מרי המה׃ 4 והוצאת כליך כלי גלה יומם לעיניהם ואתה תצא בערב לעיניהם כיצאת יוצאי גולה׃ 5 לעיניהם חתר לך בקיר והוצאת דרכו׃ 6 לעיניהם על כתף תשא בהעלם תוציא פניך תכסה ולא תראה את הארץ כי מופת נתתיך לבית ישראל׃ 7 ואעש כאשר צויתי הוצאתי כליי כלי גולה יומם ובערב חתרתי לי בקיר ביד הוצאתי בהעלם על כתף נשאתי לעיניהם׃ 8 ויהי דבר יהוה אלי בבקר לאמר׃ 9 בן אדם הלא אמרו אלי בית ישראל בית המרי מה אתה עשה׃ 10 אמר אליהם כה אמר אדני יהוה המשא הזה לנשיא בירושלם ולכל בית ישראל אשר המה בתוכם׃ 11 אמר אני מופתכם כאשר עשיתי כן יעשה להם בגולה ובשבי ילכו׃ 12 והנשיא אשר בתוכם בכתף ישא בהעלם ויצא פתחו בקיר לחתר בו את פניו יכסה למען לא יראה עין את הארץ הוא׃ 13 ופרשתי עלי רשתי ונלכד במכמרתי והבאתיו בגבתה כשדימה ארץ כשדים ואתה לא יראנה ושם ימות׃ 14 וכל אשר סביבותיו עזרתו וכל אגפיו אפיץ לכל רוח וחרב אריק אחריהם׃ 15 וידעו כי אני יהוה בפזרי אותם בגוים והזרותי אותם בארצות׃ 16 והותרתי מהם אנשים מספר מחרב מרעב ומדבר למען יספרו את כל תועבותיהם בגוים אשר יבאו שמה וידעו כי אני יהוה׃ 17 ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ 18 בן אדם לחמך ברגזה תאכל ומימיך ברעדה ובדאגה תשתה׃ 19 ואמרת אל עם הארץ כה אמר אדני יהוה אל יושבי ירושלם אל אדמת ישראל לחמם בדאגה יאכלו ומימיהם בשממה ישתו למען תשם ארצה ממלואה מחמס כל יושבי בה׃ 20 והערים הנושבות תחרבנה והארץ שממה תהיה וידעתם כי אני יהוה׃ 21 ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ 22 בן אדם מה המשל הזה לכם על אדמת ישראל לאמר יארכו הימים ואבד כל חזון׃ 23 לכן אמר אליהם כה אמר אדני יהוה והשבתי את המשל הזה ולא ימשלו אתו עוד בישראל כי אם דבר אליהם קרבו הימים ודבר כל חזון׃ 24 כי לא יהיה עוד כל חזון שוא וקסם חלק בתוך בית ישראל׃ 25 כי אני יהוה אדבר את אשר אדבר דבר ויעש לא תמשך עוד כי בימיכם בית המרי אדבר דבר ועשיתיו נאם אדני יהוה׃ 26 ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ 27 בן אדם הנה בית ישראל אמרים החזון אשר הוא רואה לימים רבים והוא על עתים רחוקות נבא׃ 28 לכן אמר אליהם כה אמר אדני יהוה לא תמשך עוד כל דברי ודבר אשר אדבר ועשה נאם אדני יהוה׃ 1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ 2 בן אדם הנבא על נביאי ישראל הנבאים והאמר לנבאי מלבם שמעו דבר יהוה׃ 3 כה אמר אדני יהוה אוי לנבלה הנביאים הולכים אחרי רוחם ומבלי ראות׃ 4 כשעלים בחרבות היו נביאיך ישראל׃ 5 לא עליתם בפרצות ולא גדרתם גדר על בית ישראל לעמד במלחמה ביום יהוה׃ 6 חזו שוא וקסם כזבים האמרים נאם יהוה ויהוה לא שלחם ויחלו להקים דבר׃ 7 הלא חזון שוא תחזו ומקסם כזבים תדברו ואתם אמרים נאם יהוה ואני לא דברתי׃ 8 לכן כה אמר אדני יהוה יען דבריכם שוא וחזיונכם כזב לכן הנני אני אליכם נאם אדני יהוה׃ 9 והיתה יד אלי על הנביאים חזי שוא וקסמים כזבים בסוד עמי לא יהיו ובכתב בית ישראל לא יכתבו ואל אדמת ישראל לא יבאו וידעתם כי אני אדני יהוה׃ 10 יען ויען תעו את עמי לאמר שלום ואין שלום והוא בונה חיץ והנם טחים אותו תפל׃ 11 אמר אל טחי תפל והיה גשם שוטף יהיה ואתנה אבני אלגביש תפלנה ורוח סערות תבקענה׃ 12 והנה נפל הקיר הלא אליכם יאמר איה הטפל אשר טחתם׃ 13 לכן כה אמר אדני יהוה ורוח סערות אבקענה בחמתי וגשם שוטף יהיה באפי ואבני אלגביש בחמה לכלה׃ 14 ונתצתי את הקיר אשר טחתם תפל והשגתי ארצה ונגלה יסודו ונפל והייתם בתוכה בתוך תכלה ויהי בנפלו ואמרתם אי הטחים אותו׃ 15 וכלתי את חמתי בקיר ובטחיו תפל ואמר אליכם אין הקיר ואין טחיו׃ 16 נביאי ישראל הנבאים אל ירושלם וחזים לה חזון שלום ואין שלום נאם אדני יהוה׃ 17 ואתה בן אדם שים פניך אל בנות עמך הנבאות מלבם והנבא עליהן׃ 18 ואמרת כה אמר אדני יהוה אוי לנשים טפות כסתות על כל אבי ידים ועשות קמצפות על ראש כל קומה לצוד נפשות הצודות נפשות לעמי ונפשות תחיינה לכם׃ 19 ותחללוני אתי אל עמי בשמעי כזבכם לעם שמעי כזבים לשקר לכם לחלל נפשות אשר לא תחיינה ולהחיות נפשות אשר לא תמותנה בכזבכם לעמי השמעים כזב׃ 20 לכן כה אמר אדני יהוה הנני אני אל כסתותיכם אשר אתם שם מצודות את הנפשות לטוטפות ואקרעתי מעל זרועותיכם ושלחתי את הנפשות הנפשות אשר אתם צדים אתם לטוטפות׃ 21 וקרעתי את קמצפותיכם והצלתי את עמי מידכם ולא יהיו עוד בידכם לטרף ולא תדעו כי אני יהוה׃ 22 יען הכאיב לב צדיק שקר ואני לא הכאבתיו ותחזקו ידי רשע בלתי שובו מדרכו הרעה לחיותו׃ 23 לכן לא תחזו עוד שוא וקסמים לא תקסמו עוד והצלתי את עמי מידכם וידעתם כי אני יהוה׃ 1 ויבאו אלי אנשים מזקני ישראל וישבו לפני׃ 2 ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ 3 בן אדם האנשים האלה העלו גלוליהם על לבם ומכשול עונם נגדם הנכון אדרש להם׃ 4 לכן דבר אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה איש איש מבית ישראל אשר יעלה גלוליו על לבו ומכשול עונו נגדו ובא אל הנביא אני יהוה אענה לו בהתאי בהמון גלוליו׃ 5 למען תפש את בית ישראל בלבם אשר נזרו עלי בגלוליהם כלם׃ 6 לכן אמר אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה השיבו ושובו מעל גלוליכם והשיבו פניכם מכל תועבותיכם׃ 7 כי איש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בישראל אשר יזור מאחרי ויעל גלוליו על לבו ומכשול עונו נגדו ובא אל הנביא לדרש לו בי אני יהוה אענה לו בעצמי׃ 8 ושמתי את פני באיש ההוא ושמתיו לאות ולמשלים והכרתיו מתו

ובני בנותיו. 35 ואת מחלת בת ישמעאל אחות נבית על רעיה. 36 ויהי בלע בן בעור וישם עיר דנהבה. 37 וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן זרח מבצרה. 38 וימת יובב וימלך תחתיו חשם מארץ התימנים. 39 וימת חשם וימלך תחתיו הדד בן בדד המכה את מדין בשדה מואב ושם עירו עוית. 40 וימת הדד וימלך תחתיו שמלה ממשרקה. 41 וימת שמלה וימלך תחתיו שאול מרחובות הנהר. 42 וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבור. 43 וימת בעל חנן וימלך תחתיו הדד ושם עירו פעי ושם אשת אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב. 44 וימת הדד ויהי אלופי אדום אלוף תמנע אלוף עלוה אלוף יתת. 45 אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינון. 46 אלוף קנז אלוף תימן אלוף מבצר. 47 אלוף מגדיאל אלוף עירם אלה אלופי אדום לאדמתם. 48 ויעקב ישב בארץ מגורי אביו בארץ כנען. 49 אלה תולדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את אחיו בצאן והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם. 50 וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים. 51 ויראו אחיו כי אתו אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם. 52 ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנא אתו.

פרק לז

1 וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען. 2 אלה תולדות יעקב יוסף בן שבע עשרה

ויהי בשנת שלש עשרה למלכות צדקיהו ויהי בחדש העשירי בעשור לחדש בא נבוכדנאצר מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלם ויחן עליה ויבנו עליה דיק סביב 2 ותבא העיר במצור עד שנת עשתי עשרה לצדקיהו 3 ויהי בתשעה לחדש ויחזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ 4 ותבקע העיר ויראו כל אנשי המלחמה וילכו לילה דרך שער בין החמתים אשר על גן המלך והכשדים על העיר סביב וילך דרך הערבה 5 וירדפו חיל כשדים אחרי המלך ויהי כי השיגו את צדקיהו בערבות יריחו וכל חילו נפצו מעליו 6 ויתפשו את המלך ויעלו אתו אל מלך בבל הרבתה וידבר אתו משפטים 7 ואת בני צדקיהו שחט לעיניו ואת עיני צדקיהו עור ויאסרהו בנחשתים ויבא אתו בבלה 8 ובחדש החמישי בשבעה לחדש הוא שנת תשע עשרה שנה למלך נבוכדנאצר מלך בבל בא נבוזראדן רב טבחים עבד מלך בבל ירושלם 9 וישרף את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בתי ירושלם ואת כל בית גדול שרף באש 10 וכל חיל כשדים אשר אתו רב טבחים נתצו את חומות ירושלם סביב 11 ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו על מלך בבל ואת יתר האמון הגלה נבוזראדן רב טבחים 12 ומדלת הארץ השאיר רב טבחים לכרמים ולעבדים 13 ואת עמודי הנחשת אשר לבית יהוה ואת המכנות ואת ים הנחשת אשר בבית יהוה שברו הכשדים וישאו את כל נחשתם בבלה 14 ואת הסירות ואת היעים ואת המזמרות ואת הכפות ואת כל כלי הנחשת אשר ישרתו בהם לקחו 15 ואת המחתות ואת המזרקות ואת אשר זהב זהב ואת אשר כסף כסף לקח רב טבחים 16 שני העמודים האחד הים האחד והמכנות אשר עשה שלמה לבית יהוה לא היה משקל לנחשת כל הכלים האלה 17 שמנה עשרה אמה קומת העמוד האחד והשרי עליו נחשת וקומת השרי שלש אמות והרמון והרמונים על השרי סביב כל נחשת ולעמוד השני כמו אלה 18 ויקח שריה כהן הראש את צפניה כהן המשנה ואת שלשת שמרי הסף 19 ומן העיר לקח סריס אחד אשר הוא פקיד על אנשי המלחמה וחמשה אנשים מראי פני המלך אשר נמצאו בעיר ואת ספר שר הצבא המפקד את עם הארץ וששים אנשים מעם הארץ הנמצאים בתוך העיר 20 ויקח נבוזראדן רב טבחים אתם ויולך אתם אל מלך בבל הרבתה 21 ויכם מלך בבל ויך אתם להרגה בארץ חמת ויגל יהודה מעל אדמתו

وَقَالَ الْمَلِكُ لِلْحُرَّاسِ: «خُذُوهُ وَاسْجُنُوهُ. لَا تُعْطُوهُ إِلَّا الْقَلِيلَ مِنَ الطَّعَامِ وَالْمَاءِ، حَتَّى أَرَاهُ بِنَفْسِي عِنْدَ عَوْدَتِي سَالِمًا». 22 فَأَخَذَ الْحُرَّاسُ يُوسُفَ وَسَجَنُوهُ، وَلَمْ يَعْرِفْ أَحَدٌ أَنَّهُ ابْنُ يَعْقُوبَ. وَكَانَ السِّجْنُ مُظْلِمًا وَبَارِدًا، وَلَا يَدْخُلُهُ إِلَّا الْقَلِيلُ مِنَ الضَّوْءِ. 23 وَبَعْدَ أَيَّامٍ قَلِيلَةٍ، أَرْسَلَ الْمَلِكُ رُسُلًا إِلَى أَرْضِ كَنْعَانَ لِيَأْتُوا بِأَبِيهِ يَعْقُوبَ وَبِأَهْلِهِ. وَكَانَ يَعْقُوبُ قَدْ بَلَغَ مِنَ الْعُمُرِ مِئَةً وَثَلَاثِينَ سَنَةً. 24 وَلَمَّا وَصَلَتِ الرُّسُلُ إِلَى بَيْتِ يَعْقُوبَ، أَخْبَرُوهُ بِأَنَّ يُوسُفَ حَيٌّ وَيَحْكُمُ مِصْرَ. فَلَمْ يُصَدِّقْ يَعْقُوبُ فِي بَادِئِ الْأَمْرِ، وَظَنَّ أَنَّهُمْ يَكْذِبُونَ عَلَيْهِ. 25 وَلَمَّا رَأَى الْعَجَلَاتِ الَّتِي أَرْسَلَهَا الْمَلِكُ لِنَقْلِهِ، عَلِمَ أَنَّ الْخَبَرَ صَحِيحٌ. وَقَالَ: «يَكْفِينِي أَنَّ يُوسُفَ لَا يَزَالُ حَيًّا، وَسَأَذْهَبُ لِأَرَاهُ قَبْلَ أَنْ أَمُوتَ». 26 وَرَكِبَ يَعْقُوبُ وَأَهْلُهُ جَمِيعًا، وَسَارُوا نَحْوَ مِصْرَ. وَكَانَ يَهُوذَا يَقُودُ الطَّرِيقَ أَمَامَهُمْ، لِأَنَّهُ كَانَ يَعْرِفُ الْمَكَانَ جَيِّدًا. وَكَانَ مَجْمُوعُ الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ بَيْتِ يَعْقُوبَ سَبْعِينَ نَفْسًا. 27 وَلَمَّا وَصَلُوا إِلَى مِصْرَ، اسْتَقْبَلَهُمْ يُوسُفُ بِكُلِّ تَرْحَابٍ، وَأَسْكَنَهُمْ فِي أَرْضِ جُشَنَ، وَهِيَ مِنْ أَخْصَبِ أَرَاضِي مِصْرَ. وَعَاشَ يَعْقُوبُ فِي مِصْرَ سَبْعَ عَشْرَةَ سَنَةً، وَرَأَى أَحْفَادَهُ وَأَحْفَادَ أَحْفَادِهِ. 28 وَقَبْلَ أَنْ يَمُوتَ، جَمَعَ يَعْقُوبُ أَبْنَاءَهُ وَبَارَكَهُمْ، وَأَخْبَرَهُمْ بِمَا سَيَحْدُثُ لِنَسْلِهِ فِي الْمُسْتَقْبَلِ.

سفر الخروج

1 وَهَذِهِ هِيَ أَسْمَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ الَّذِينَ دَخَلُوا مِصْرَ مَعَ يَعْقُوبَ. كُلُّ وَاحِدٍ جَاءَ وَمَعَهُ أَهْلُ بَيْتِهِ: 2 رَأُوبَيْنُ، وَشِمْعُونُ، وَلاَوِي، وَيَهُوذَا، 3 وَيَسَّاكَرُ، وَزَبُولُونُ، وَبَنْيَامِينُ، 4 وَدَانُ، وَنَفْتَالِي، وَجَادُ، وَأَشِيرُ. 5 وَكَانَ جَمِيعُ النُّفُوسِ الَّتِي خَرَجَتْ مِنْ صُلْبِ يَعْقُوبَ سَبْعِينَ نَفْسًا، وَيُوسُفُ كَانَ فِي مِصْرَ مِنْ قَبْلُ. 6 ثُمَّ مَاتَ يُوسُفُ وَجَمِيعُ إِخْوَتِهِ، وَكُلُّ ذَلِكَ الْجِيلِ. 7 وَأَثْمَرَ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَتَوَالَدُوا وَكَثُرُوا وَعَظُمُوا جِدًّا جِدًّا، فَامْتَلَأَتِ الْبِلَادُ مِنْهُمْ. 8 ثُمَّ قَامَ عَلَى مِصْرَ مَلِكٌ جَدِيدٌ لَمْ يَكُنْ يَعْرِفُ يُوسُفَ. 9 فَقَالَ لِشَعْبِهِ: «هُوَذَا بَنُو إِسْرَائِيلَ أَكْثَرُ وَأَعْظَمُ مِنَّا.

יהוה. ויאמר יהוה אל משה עוד בא אל פרעה 10. כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתתי אלה בקרבו. ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת אתתי אשר שמתי בם. וידעתם כי אני יהוה. 11 ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העברים. עד מתי מאנת לענת מפני שלח עמי ויעבדני. 12 כי אם מאן אתה לשלח את עמי הנני מביא מחר ארבה בגבולך. וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראות את הארץ. ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל העץ הצמח לכם מן השדה. 13 ויט משה את מטהו על ארץ מצרים ויהוה נהג רוח קדים בארץ כל היום ההוא וכל הלילה. היה הבקר והרוח הקדים נשא את הארבה. 14 ויעל הארבה על כל ארץ מצרים וינח בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא היה כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן. 15 ויכס את עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים. 16 ויקרא פרעה למהר למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם. 17 ועתה שא נא את חטאתי רק הפעם ועתירו ליהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את המות הזה. 18 ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל יהוה. 19 ויהפך יהוה רוח ים חזקה מאד וישא את הארבה וידחף אתו אל ים סוף לא נשאר ארבה אחד בכל גבול מצרים. 20 ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל. 21 ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על השמים ויהי חשך על ארץ מצרים וימש חשך. 22 ויט משה את ידו על השמים ויהי ערפל אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים. 23 לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים וכל בני ישראל היה אור במושבתם. 24 ויקרא פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו את יהוה רק צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם ילך עמכם. 25 ויאמר משה גם אתה תתן בידנו זבחים ועלות ועשינו ליהוה אלהינו. 26 וגם מקנינו ילך עמנו לא תשאר פרסה כי ממנו נקח לעבד את יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את יהוה עד בואנו שמה. 27 ויחזק יהוה את לב פרעה ולא אבה לשלחם. 28 ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר אל תוסף ראות פני כי ביום ראתך פני תמות. 29 ויאמר משה כן דברת לא אוסף עוד פני ראות.

ראובן אחיו ויאמר אליהם מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו 32. ונלכה
ונמכרנו לישמעאלים וידינו אל תהי בו כי אחינו בשרנו הוא ויאבו אחיו. וישמעו
33 ויעברו אנשים מדינים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור ויסחרו את יוסף
לישמעאלים בעשרים כסף ויולכו את יוסף מצרימה. 34 וישב ראובן אל הבור והנה
אין יוסף בבור וקרע את בגדיו. 35 וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני
בא. ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם. 36 וישלחו
את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך הוא אם
לא. 37 ויכר אותה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טורף יוסף. ויקרע
יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים. 38 ויקומו כל בניו וכל
בנותיו לנחמו ויאבה להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל שאולה ויבך אתו אביו.
39 והמדנים מכרו אתו אל מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי.
40 ויהי בעת ההיא וירד יהודה מעם אחיו ויט עד איש עדלמי ושמו חירה. 41 וירא
שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה ויבא אליה. 42 ותהר ותלד בן ויקרא
את שמו ער. 43 ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו אונן. 44 ותסף עוד ותלד את
שלה והיה בכזיב בלדתה אתו. 45 ויקח יהודה אשה לער בכורו ושמה תמר.
46 ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימתהו יהוה. 47 ויאמר יהודה לאונן בא
אל אשת אחיך ויבם אתה והקם זרע לאחיך. 48 וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה
אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו. 49 וירע בעיני יהוה אשר
עשה וימת גם אתו. 50 ותאמר תמר לשבת אלמנה בית אביך עד יגדל שלה בני כי
אמרה פן ימות גם הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה. 51 ותרב הימים ותמת
בת שוע אשת יהודה ויתנחם יהודה ויעל על גזזי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי
תמנתה. 52 ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה תמנתה לגזז צאנו. 53 ותסר בגדי
אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי
ראתה כי גדל שלה והוא לא נתנה לו לאשה. 54 ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי
כסתה פניה. 55 ויט אליה אל הדרך ויאמר הבה נא אבואה אליך כי לא ידע כי כלתו
הוא ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי. 56 ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן
ותאמר אם תתן ערבון עד שלחך. 57 ויאמר מה הערבון אשר אתן לך ותאמר חתמך
ופתילך ומטך אשר בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו. 58 ותקם ותלך ותסר צעיפה
מעליה ותלבש בגדי אלמנותה. 59 וישלח יהודה את גדי העזים ביד רעהו העדלמי
לקחת את הערבון מיד האשה ולא מצאה. 60 וישאל את אנשי מקומה לאמר איה
הקדשה הוא בעינים על הדרך ויאמרו לא היתה בזה קדשה. 61 וישב אל יהודה
ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא היתה בזה קדשה. 62 ויאמר יהודה
תקח לה פן נהיה לבוז הנה שלחתי הגדי הזה הזה ואתה לא מצאתה. 63 ויהי כמשלש
חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה
הוציאוה ותשרף. 64 היא שלחה אל חמיה לאמר לאיש אשר אלה לו אנכי הרה
ותאמר הכר נא למי החתמת והפתילים והמטה האלה. 65 ויכר יהודה ויאמר צדקה
ממני כי על כן לא נתתיה לשלה בני ולא יסף עוד לדעתה. 66 ויהי בעת לדתה והנה
תאומים בבטנה. 67 ויהי בלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על ידו שני לאמר
זה יצא ראשונה. 68 ויהי כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ
ויקרא שמו פרץ. 69 ואחר יצא אחיו אשר על ידו שני ויקרא שמו זרח.

לתה תאשר. 12 ויהי בהיות אלהים את משה במדבר סיני באהל מועד ביום
החדש השני לחדשים בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר. 13 שאו את
ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם לבית אבתם במספר שמות כל זכר
לגלגלתם. 14 מבן שבעים שנה ומעלה כל יוצא צבא לישראל תפקדו אתם
לצבאתם אתה ואהרן. 15 ואתכם יהיו מכל שבט איש איש ראש לבית אבתיו
הוא. 16 ואלה שמות האנשים אשר יעמדו אתכם לראובן אלישור בן שדיאור.
17 לשמעון שלומיאל בן צורישדי. 18 ליהודה נחשון בן עמינדב. 19 ליששכר
נתנאל בן צוער. 20 לזבולן אליאב בן חלון. 21 לבני יוסף לאפרים אלישמע
בן עמיהוד למנשה גמליאל בן פדהצור. 22 לבני בנימן אבידן בן גדעוני.
23 לדן אחיעזר בן עמישדי. 24 לאשר פגעיאל בן עכרן. 25 לבני גד אליסף
בן דעואל. 26 לבני נפתלי אחירע בן עינן. 27 אלה פקודי משה ואהרן
אשר פקד משה ואהרן ובני ישראל ששת מאות אלף ושלשת אלפים וחמשים
ומאתים. 28 בני שמעון למשפחתם לבית אבתם פקודי מספר שמות לגלגלתם

مزمور ٢

1 لماذا ترتجّ الأمم، وتتآمر الشعوب على الباطل؟
2 يقف ملوك الأرض، ويتشاور الرؤساء معًا
ضد الرب وضد مسيحه، قائلين:
3 «لنقطع قيودهما، ولنطرح عنا حبالهما».
4 الجالس في السماوات يضحك،
الرب يستهزئ بهم.
5 حينئذ يكلمهم في غضبه،
ويرعبهم في سخطه:
6 «أنا قد مسحت ملكي
على صهيون جبل قدسي».
7 أخبر بما قضى به الرب:
قال لي: «أنت ابني،
أنا اليوم ولدتك.
8 اطلب مني فأعطيك
الأمم ميراثًا لك،
وأقاصي الأرض ملكًا لك.
9 تحطمهم بقضيب من حديد،
وتكسرهم كإناء خزاف».
10 فالآن، أيها الملوك، كونوا عقلاء؛
تأدبوا يا قضاة الأرض.
11 اعبدوا الرب بخوف،
وابتهجوا برعدة.
12 قبّلوا الابن لئلا يغضب،
فتهلكوا في الطريق،
لأن غضبه يشتعل سريعًا.
طوبى لكل الذين يحتمون به.

مزمور ٣

1 يا رب، ما أكثر الذين يضايقونني!
ما أكثر الذين يقومون عليّ!
2 ما أكثر الذين يقولون عني:
«لا خلاص له بإلهه».
3 أما أنت، يا رب، فمجن حولي،
مجدي ورافع رأسي.
4 بصوتي أصرخ إلى الرب،
فيستجيب لي من جبله المقدس.
5 أضطجع وأنام،
ثم أستيقظ لأن الرب يعضدني.
6 لا أخاف ربوات الشعب
المحيطة بي من كل جانب.
7 قم، يا رب، خلصني، يا إلهي،
لأنك ضربت على الفك كل أعدائي،
وكسرت أسنان الأشرار.
8 الخلاص من الرب،
وعلى شعبك بركتك.

ותאכל אתו ואת בניו ואת אשתו ואת נשי בניו אתו׃ 7 ויקם משה ויצא אל־אהל מועד ויחלצו את־כתנתיו וילבש אתו את־המעיל ויתן אל־הארן את־הבדים וישם את־האפד עליו׃ 8 ויחגר אתו בחשב האפד ויאפד בו׃ 9 וישם את־המצנפת על־ראשו וישם על־המצנפת אל־מול פניו את־ציץ הזהב נזר הקדש כאשר צוה יהוה את־משה׃ 10 ויקח משה את־שמן המשחה וימשח את־המשכן ואת־כל־אשר בו ויקדש אתם׃ 11 וייז מן־השמן על־המזבח שבע פעמים וימשח את־המזבח ואת־כל־כליו ואת־הכיור ואת־כנו לקדשם׃ 12 ויצק משמן המשחה על־ראש אהרן וימשח אתו לקדש אתו׃ 13 ואת־בני אהרן הקריב משה וילבשם כתנת ויחגר אתם אבנט ויחבש להם מגבעת כאשר צוה יהוה את־משה׃ 14 ויגש את־פר החטאת ויסמכו אהרן ובניו את־ידיהם על־ראש פר החטאת׃ 15 וישחט ויקח משה את־הדם ויתן על־קרנות המזבח סביב באצבעו ויחטא את־המזבח ואת־הדם יצק אל־יסוד המזבח ויקדשהו לכפר עליו׃ 16 ויקח את־כל־החלב אשר על־הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת־חלבהן ויקטר משה המזבחה׃ 17 ואת־הפר ואת־עורו ואת־בשרו ואת־פרשו שרף באש מחוץ למחנה כאשר צוה יהוה את־משה׃ 18 ויקרב את איל העלה וישמכו אהרן ובניו את־ידיהם על־ראש האיל׃ 19 וישחט וייז משה את־הדם על־המזבח סביב׃ 20 והאיל נתח לנתחיו ויקטר משה את־הראש ואת־הנתחים ואת־הפדר׃ 21 ורחצ קרבים וכרעים במים ויקטר משה את־כל־האיל המזבחה עלת ריח־ניחח אשה היא ליהוה כאשר צוה יהוה את־משה׃ 22 ויקרב את־האיל השני איל המלאים אהרן ובניו את־ידיהם על־ראש האיל׃ 23 וישחט ויקח משה מדמו ויתן על־תנוך אזן־אהרן הימנית ועל־בהן ידו הימנית ועל־בהן רגלו הימנית׃

كل نجد لجعل هاء. ساسح سعلنه. شلح حاه بحبحد. سنه سلحل هحسعيه
24 .حفه لجل سنه نحضح سنه سعل مل. مل ،هلاه نسلم ،هلاه بحسد.
.سخسنده سختعد سنه هنعمه: مح هحسه سه لجه سعلن خلحد نحضد حيه سعلنه
حمحكله نحضد سنهند. 25 هلا عنه. كل سنه. هنه لحضعجه سه لجه. هجه
سلح سعلن خلحد نحضد يه 26 هجه نبه يه حضد لالح. سعبم كل
نحضد. سنهند سحبهمنه. شلح سخنه نفه لخ حنعه نحضد ،هسمه. 27 هجه
سلحل حيه ،هسمه سنهند. سلحل نحضد لالح. مل حضد يه سعبم أسعبم حاه كل
سحسعبه نبعنه حيه هم مح 28. حيه لح يه سعبم أسعبم حاه كل حاسه لالح.
سحضه. سنهند ،هنحلحلد سحبحنه يه سنهند حاسه سهنه. هنهسعه هجنه
.نحصحه لحضعجه 29. نحمحلح هجه نحضد سعلنه يه نحمحلح هجه حاه كل. هاه
.سحبحنه سنهند سلحل هنه. سحسعه هنه. سحسعه هنه. سنهند سلحل
حفحه سنه سحنحنه. سعلنه نحنه سلحل هنه. 30 هجه سحبحنه سلحل هنه
سحه سحسه عبعنه لالح 31 .حهلح سحهه حجه لح سنه لح. سنهند ،هسلح
حهلح نحنه ،هلاه نحنه سنه سحنح نجه. سلحل حيه نحنه سنه. هنه لجل عنه
هجه يه سلحل متعه نحضه هجه 32 .سلحه هجه يه عبعنه ملحلحنه
لحه عنحجه عنهند نحنه. سلحه ،هسحه. هاه نحنعبه ،هسحه. هاه نحنه نحنه
,عبهلح ،هسحه نعنهه 34 .هسلحنح يه حنلعه نفه سحنحه .هنه لح 33.
.حهلح قحلح حهنهند سحه يه. حهلعهسه سلاه ,عبهلح ،هسحه يه هجه.
.هسعبح سحهنه. حنحنه سلاه عنعنه سنه سلحلهه

عد ،هلعه

1 هجه نفه نجه هلعه قحلح سحهنه. 2 .حهلحنهعبه مل سلحه. حهلحنه يه حهلعه
سحه. سلحه حهلحهه يه سلاه ,عبهلح. حهلعه سلاه عجنه. سنهنه نجه
لالح. ملحلحه سلعبعنهنه هاه. سنهلحه سلحه يه سلاه سلحه سحنه نجه هاه
حنهنه سلاه. 3 .هسلحه مل سنه. سلاه ،هسلحنحنه نجه لالح هاه 3.
حجل سلحلعنحنه سلاه لللحعه 4. هاه سحنه يه ،هسلحنحنه ،هسعبح
سلعه سحنهنحه يه هاه هلحه 5 هجه. سحنعبه سحنهسعه سلاه عبعنه هاه.
سلحعبعل هاه لحعبه لالح. حهلعه هاه سلحلحه سلاه ،عبه. حهلحنحنهه

ىفىۋ6 .ىشىھسى ھۇس ئەھسا ۋسا ىۋەس ھەمىشا ئۇ .ۋۇەس ھېئۇئھۇ ىشىۋەس
.ىھىتىخ ھېل ل ىئىر ئاىر .ىئىر ىھا ىئىر ىقەس ھې .ۋسا ئىمىۋ ,مەتىئىس
ھې ىۋەس لىئىۋ ىئىر .ھەلىلى مىھسۇ ىئىخا ر مەلىخىل ئىۋ ئىھى ھې ھۇۋ 7
ئا (ھەئىھسىۋ) ھەھھىئىۋ 8 .ىلىھسىلىخ ىۋەس ئىھىھ نىھىخ مەلىخە .ىشىلىئ
ىلىلىۋىۋە ىشىئىھۇە .ۋسا ئىلىس مەلىخىز ئىخىز ۋە .ئىتىخ ىۋەس ھېمىئ ىلىھسىلىخ
ىل.ھەلىقل ىۋىيە ىشىتى ئىمىۋ 9 .ىلىمىشە ىشىلىئ ئىئىمىئىھۇ ۋۇەس ھىمىھ
ھىھسى ىل ىئىرە .ىئىر ىھتىخ ىشىئ ىلىھ 10 .ەۋىلىھى ىل ە ئىلىخ ىل ىھىر .ئىلىلى
ىئ ىۋەس ئىھى 11 .ىلىئ ىلىلىتىئىخ ل ھىلىر ىشىئىھۇ ىشىخە .ىلىلىۋەئىشىخل
12 .ىشىلىئ ىلىلىخ ۋسا ىۋەس ھىخىۋ .ھەلىلىۋەئە ىلىھ ىشىلىۋە ىشىئ ىلىتىخ
ىشىسىئ ىھىخىلىھ .ىشىشىئ ھەلىۋەلىلىئ ۋسا ىئىلىش ىۋەس ,مەلىھىر ئىخە
ىھەئىھ ىھ ئىخا ىشىئ .ىئىھىئ 13 ئىخ ئىھ ھىئ ,مەلىلىئە .ھەلىۋە ئىخ ىشىۋەس
ىلىخىلى ھەلىۋە ىۋەس ىش ئىخە 14 .ىشىلىخل ئىسا ۋەەسى .ىشىتىتىخ ھىھە
ىلە ئىھىل ىلە ھىھ ئىھا ئىھ ىلىھ .ىشىۋەس ۋسا ىش ئىخ ىلىلىخ ھىھىۋ
ھىھسى ۋسا ىۋەس ىش ئىخە 15 .ۋسا ىلىلىۋە ىشىۋەس ىلە .ۋەلىۋە ۋسا ئىھىل ىشىھ
ۋسا ىئىر ىشىئىھۇ ىشىخە ىلىلىخ ىش ۋسا ىشىئىھۇ ىشىخە ىلىلىخ ىش ۋسا
ىشىئ ىۋەسىئ .ىئىر ىش ىل ئىھ ىئىر .ۋسا ىئىلىخ ىش ۋسا ىشىئىھۇ ىشىخە
ىشىھسى ۋسا ىۋەس ىئىر ئاىر 16 .ۋسا ىئىئ ىش ۋسا ئىھ ىش ۋسا ىئىلىخ ىش
ىشىقىئ ۋسا ىلىلىخ ۋسا ىۋەس ىئىر 17 .ىلىھ ئىھ ىش ۋسا ىئىئ ىش ۋسا
ىشىھسى ۋسا ىلىلىخ ىش ىلىھ ىئىر ىل ۋەس ىئىر .ىلىلىۋەئىشىخل ىلىلىخ ىش
ىشىلىئ ىھىئ .ىشىلىئ ىلىلىخ ىش ىلىھ ىئىر ىل ۋەس ىئىر .ىلىلىۋەئىشىخل

ספיונהל רמאו תנלוהו רתו 25 .ומהסקיהל רשיע .רקיבחנ רמאו מיהנו ישמ תנ .דחפע לכ שטרקנש קלקנ רמאו למנהנו .שוחנ רמאו שמקנ .רתוא לנקהנ חלקנ רמאו 26 .ופנע ,חיכ רכלנ רמאו .רשיע רמשוהנחנב יכ רכלנ .רמאו דנק רכ .ומשהנכל ,מהשמר .רלמעפוהנ ומלעיר ,מהנחנ תנ .רשקעמנב .ריעב ,מהלפנ .רתוהנ ספיונר ,מהנס 27 .רתוא תנ כ ירהנ רכ תנ .רמלנהנ לנהנ רכ תנ .רשמנ

ראיתי בחורה שמחה לחיי ולחיים. ואתה אחרי כן. ראובן ראיתי לשם
ישראל כי מתוך כך ראוהו שהוא יודע, שכבר שכבה עם אביו. 14 ושלחה וישבה
בבית אביה עד שיגדל שלה. 15 וראה אותה יהודה. וחשבה שהיא זונה
לשם. לפתח עיניה. אשר על דרך תמנתה. אשר בא אליה. כי ידע שהיא
16 ונטה. אליה אל הדרך ויאמר הבה נא אבוא אליך. כי לא ידע שהיא
ותהר. 17 ותלד בן ויקרא שמו פרץ. ואחר יצא אחיו. ויאמר מה פרצת
עליך פרץ. ויקרא שמו פרץ. ואחר יצא אחיו. 18 ויאמר מה פרצת
עליך פרץ. ויקרא שמו פרץ. ואחר יצא אחיו. 19 ויאמר מה פרצת
עליך פרץ. ויקרא שמו פרץ. ואחר יצא אחיו. 20 ויהי אחרי כן. ויבא
יהודה את גדי העזים. ויקח את אשתו מידו. ולא מצאה. 21 וישאלו
את אנשי מקומה. לאמר איה הקדשה. הזאת. אשר על הדרך. ויאמרו
לא היתה בזה קדשה. ותשב אל יהודה. ויאמר לא מצאתי. וגם אנשי
המקום. אמרו לא היתה בזה קדשה. 22 וישב אל יהודה. ויאמר לא
מצאתי. ואף אמרו לא היתה בזה קדשה. 23 ויאמר יהודה. תקח לה
פן. נהיה לבוז. הנה שלחתי הגדי. הזה ואתה לא מצאתה. 24 ויהי
כמשלש חדשים. ויגד ליהודה לאמר. זנתה תמר כלתך. וגם הנה הרה
לזנונים. ויאמר יהודה. הוציאוה ותשרף. 25 היא מוצאת. והיא שלחה
אל חמיה לאמר. מאיש אשר אלה לו. אנכי הרה. ותאמר. הכר נא.
למי החתמת. והפתילים. והמטה. האלה. 26 ויכר יהודה. ויאמר. צדקה
ממני. כי על כן. לא נתתיה לשלה בני. ולא יסף עוד. לדעתה. 27 ויהי
בעת לדתה. והנה תאומים. בבטנה. 28 ויהי בלדתה. ויתן יד. ותקח
המיילדת. ותקשר על ידו שני לאמר. זה יצא ראשונה. ויהי כמשיב ידו.
והנה יצא אחיו. ותאמר. מה פרצת עליך פרץ. ויקרא שמו פרץ. ואחר
יצא אחיו. 29 ויהי כאשר השיב את ידו. והנה יצא אחיו. ותאמר
מה נתת עליך נתיר. ויקרא שמו זרח. על כן קרא שמו זרח.

مجلس ٩

1 وكان ذات يوم أن يسوع كان يعلم في أحد المجامع. وكانت هناك امرأة كان بها روح شرير منذ ثمانية عشر عامًا. كانت منحنية ولم تستطع أن تقف منتصبة. 2 فلما رآها يسوع دعاها إليه وقال لها: «يا امرأة، قد شُفيتِ من مرضك!» 3 ثم وضع يديه عليها، فاستقامت في الحال وبدأت تمجد الله. 4 فغضب رئيس المجمع لأن يسوع شفى في يوم السبت، وقال للجمع: «هناك ستة أيام للعمل، فتعالوا في تلك الأيام واطلبوا الشفاء، لا في يوم السبت!» 5 فأجابه الرب قائلًا: «يا مرائي، أليس كل واحد منكم يحل حماره أو ثوره من المذود ويسقيه في السبت؟ 6 أفلا يجب أن تُحل هذه المرأة، وهي ابنة لإبراهيم، من قيد مرضها الذي ربطها الشيطان ثمانية عشر عامًا، في يوم السبت؟» 7 فلما قال هذا خجل جميع الذين كانوا يقاومونه، وفرح الشعب كله بكل الأعمال المجيدة التي كان يعملها. 8 ثم قال: «ملكوت السماوات يشبه حبة خردل أخذها رجل وزرعها في بستانه، 9 فنمت وصارت شجرة كبيرة، وتعشش طير السماء في أغصانها.» 10 وقال أيضًا: «بماذا أشبه ملكوت السماوات؟ 11 إنه يشبه الخميرة التي أخذتها امرأة وخبأتها في ثلاثة أكيال دقيق، حتى اختمر العجين كله.» 12 وكان يسوع يجول في المدن والقرى يعلم ويتجه نحو أورشليم. 13 فقال له أحد الناس: «يا سيد، هل القليلون فقط هم الذين يخلصون؟» فأجابهم: 14 «اجتهدوا أن تدخلوا من الباب الضيق، لأن كثيرين سيطلبون الدخول ولا يستطيعون. 15 فمتى قام رب البيت وأغلق الباب، وبدأتم تقفون خارجًا وتقرعون الباب قائلين: يا رب افتح لنا، فيجيبكم: لا أعرفكم من أين أنتم. 16 حينئذ تقولون: أكلنا وشربنا في حضرتك، وعلمت في شوارعنا. 17 فيقول: أقول لكم إني لا أعرفكم من أين أنتم. ابتعدوا عني يا جميع فاعلي الإثم. 18 هناك يكون البكاء وصرير الأسنان، حين ترون إبراهيم وإسحاق ويعقوب وجميع الأنبياء في ملكوت السماوات، وأنتم مطرودون خارجًا. 19 وسيأتي أناس من المشرق والمغرب، ومن الشمال والجنوب، ويتكئون في ملكوت السماوات. 20 وهناك أناس يكونون أولين وسيصيرون آخرين، وآخرون يكونون آخرين وسيصيرون أولين.»

وقالوا. ليس هذا ابن داود. أليست أمه تدعى مريم، وإخوته يعقوب ويوسي وسمعان ويهوذا؟ 56 أليست أخواته كلهن عندنا؟ فمن أين لهذا كل هذه الأمور؟ 57 وكانوا يشكون فيه. فقال لهم يسوع: ليس نبي بلا كرامة إلا في وطنه وبين أقربائه وفي بيته. 58 ولم يصنع هناك قوات كثيرة لعدم إيمانهم.

14 في ذلك الوقت سمع هيرودس رئيس الربع خبر يسوع، 2 فقال لغلمانه: هذا يوحنا المعمدان قد قام من بين الأموات، ولذلك تعمل فيه هذه القوات. 3 لأن هيرودس كان قد قبض على يوحنا وأوثقه وطرحه في السجن من أجل هيروديا امرأة فيلبس أخيه. 4 لأن يوحنا كان يقول له: لا يحل لك أن تأخذها. 5 وأراد أن يقتله، ولكنه خاف الشعب، لأنهم كانوا يعدونه نبيا. 6 ولما كان يوم ميلاد هيرودس رقصت ابنة هيروديا في الوسط، فسرت هيرودس. 7 فوعد بقسم أن يعطيها ما تطلبه. 8 فقالت وهي تحرضها من قبل أمها: أعطني ههنا على طبق رأس يوحنا المعمدان. 9 فحزن الملك، ولكن من أجل القسم والمتكئين معه أمر أن يعطى. 10 فأرسل وقطع رأس يوحنا في السجن. 11 وأتي برأسه على طبق ودفع إلى الصبية، فمضت به إلى أمها. 12 وجاء تلاميذه وأخذوا الجسد ودفنوه، ثم مضوا وأخبروا يسوع. 13 فلما سمع يسوع انصرف من هناك في سفينة إلى موضع خلاء منفرد، فلما سمعت الجموع تبعته مشاة من المدن. 14 فخرج يسوع ورأى جمعا كثيرا، فتحنن عليهم وشفى مرضاهم. 15 ولما كان المساء تقدم إليه تلاميذه قائلين: الموضع خلاء والوقت قد مضى، فاصرف الجموع ليمضوا إلى القرى ويبتاعوا لأنفسهم طعاما. 16 فقال لهم يسوع: لا حاجة لهم أن يمضوا، أعطوهم أنتم ليأكلوا. 17 فقالوا له: ليس عندنا ههنا إلا خمسة أرغفة وسمكتان. 18 فقال: ائتوني بها ههنا. 19 وأمر الجموع أن يتكئوا على العشب، وأخذ الخمسة الأرغفة والسمكتين ونظر إلى السماء وبارك وكسر وأعطى التلاميذ الأرغفة، والتلاميذ أعطوا الجموع. 20 فأكل الجميع وشبعوا، ورفعوا ما فضل عنهم من الكسر اثنتي عشرة قفة مملوءة. 21 والآكلون كانوا نحو خمسة آلاف رجل ما عدا النساء والأولاد. 22 وللوقت ألزم يسوع تلاميذه أن يدخلوا السفينة ويسبقوه إلى العبر، حتى يكون هو يصرف الجموع. 23 ولما صرف الجموع صعد إلى الجبل منفردا ليصلي. ولما كان المساء كان هناك وحده. 24 وأما السفينة فكانت في وسط البحر معذبة من الأمواج، لأن الريح كانت مضادة. 25 وفي الهزيع الرابع من الليل مضى إليهم يسوع ماشيا على البحر.

ملكوت في الذين يفعلون الإثم من جميع الشعوب. 26 ويطرحونهم في أتون النار. هناك يكون البكاء وصرير الأسنان. 27 حينئذ يضيء الأبرار كالشمس في ملكوت أبيهم. من له أذنان للسمع فليسمع. 28 وقال لهم: كل كاتب متعلم في ملكوت السماوات يشبه رجلاً رب بيت يخرج من كنزه جدداً وعتقاء. 29 ولما أكمل يسوع هذه الأمثال انتقل من هناك. 30 وجاء إلى وطنه وكان يعلمهم في مجامعهم حتى بهتوا وقالوا: من أين لهذا هذه الحكمة وهذه القوات؟ 31 أليس هذا ابن النجار؟ أليست أمه تدعى مريم، وإخوته يعقوب ويوسي وسمعان ويهوذا؟ 32 وأخواته أليسوا جميعهم عندنا؟ فمن أين لهذا كل هذه الأمور؟ 33 فكانوا يعثرون فيه. فقال لهم يسوع: ليس نبي بلا كرامة إلا في وطنه وبين أهله. 34 ولم يصنع هناك قوات كثيرة لعدم إيمانهم.

الفصل ١٥

1 حينئذ جاء إلى يسوع كتبة وفريسيون من أورشليم وقالوا له: 2 لماذا يتعدى تلاميذك تقليد الشيوخ؟ فإنهم لا يغسلون أيديهم عند تناول الطعام. 3 فأجاب وقال لهم: وأنتم لماذا تتعدون وصية الله من أجل تقليدكم؟ 4 فإن الله قال: أكرم أباك وأمك، ومن يشتم أباً أو أماً فليقتل قتلاً. 5 وأما أنتم فتقولون: من قال لأبيه أو لأمه: قربان هو كل ما تنتفع به مني، 6 فلا يكرم أباه أو أمه. فقد أبطلتم وصية الله بسبب تقليدكم. 7 يا مراؤون، حسناً تنبأ عنكم إشعياء قائلاً:

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר. שאו את ראש כל עדת בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם לבית אבתם. מבן שלשים שנה ועד בן חמשים שנה תפקד אתם כל בא לצבא לעשות מלאכה באהל מועד. וזה עבדת בני הקהתי משא באהל מועד. ובא אהרן ובניו בנסע המחנה והורידו את פרכת המסך וכסו בה את ארון העדת. ונתנו על כסוי עור תחש ופרשו בגד כליל תכלת מלמעלה ושמו בדיו. ועל שלחן הפנים יפרשו בגד תכלת והקערת והכפת והמנקיות ולחם התמיד על השלחן יהיה פרוש עליו. ופרשו עליהם בגד תולעת שני וכסו אותו במכסה עור תחש ושמו את בדיו. ולקחו בגד תכלת וכסו את מנורת המאור ואת נרתיקיה ואת מלקחיה ואת מחתתיה ואת כל כלי שמנה אשר ישרתו אתה בה. ונתנו אותה ואת כל כליה אל מכסה עור תחש ונתנו על המוט. ועל מזבח הזהב יפרשו בגד תכלת וכסו אותו במכסה עור תחש ושמו את בדיו. ולקחו את כל כלי השרת אשר ישרתו בהם בקדש ונתנו אל בגד תכלת וכסו במכסה עור תחש ונתנו על המוט. ודשנו את המזבח ופרשו עליו בגד ארגמן. וכסו אותו את כל כליו אשר ישרתו עליו את המחתת המזלגות והיעים והמזרקות כל כלי המזבח ופרשו עליו מכסה עור תחש ושמו את בדיו. ובלע אהרן ובניו בכסות את הקדש ואת כל כלי הקדש בנסע המחנה ואחרי כן יבאו בני קהת לשאת וקדש לא יגעו ומתו אלה משא בני קהת באהל מועד. ופקדת אלעזר בן אהרן הכהן נשיא נשיאי הלוי פקדת שמרת המשמרת לכל הקדש. כל הכבשים לעולה ליום ביום שני כבשים בני שנה תמימים שנים. ועשרון סלת מנחה בלולה בשמן רביעית ההין לכבש האחד. ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר ונסכו תעשה כמשפטו אשה ריח ניחוח ליהוה. עולת תמיד לדרתיכם פתח אהל מועד לפני יהוה אשר אועד לכם שמה לדבר אליך שם. ונועדתי שם לבני ישראל ונקדש בכבודי. וקדשתי את אהל מועד ואת המזבח ואת אהרן ואת בניו אקדש לכהן לי. ושכנתי בתוך בני ישראל והייתי להם לאלהים. וידעו כי אני יהוה אלהיהם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים להשכני בתוכם אני יהוה אלהיהם. ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים תעשה אתו. אמה ארכו ואמה רחבו רבוע יהיה ושתים אמתים קומתו ממנו יהיו קרנתיו. וצפית אתו זהב טהור את גגו ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו ועשית לו זר זהב סביב. ושתי טבעת זהב תעשה לו מתחת לזרו על שתי צלעתיו תעשה על שני צדיו והיו לבתים לבדים לשאת אתו בהם. ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב. ונתתה אתו לפני הפרכת אשר על ארון העדת לפני הכפרת אשר על העדת אשר אועד לך שמה. והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות יקטירנה. ובהעלת אהרן את הנרות בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם. לא תעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו. וכפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדרתיכם קדש קדשים הוא ליהוה. וידבר יהוה אל משה לאמר. כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם. זה יתנו כל העבר על הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה ליהוה. כל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה יתן תרומת יהוה. העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט ממחצית השקל לתת את תרומת יהוה לכפר על נפשתיכם. ולקחת את כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתתה אתו על עבדת אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על נפשתיכם. וידבר יהוה אל משה לאמר. ועשית כיור נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתתה אתו בין אהל מועד ובין המזבח ונתתה שמה מים. ורחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם ואת רגליהם. בבאם אל אהל מועד ירחצו מים ולא ימתו או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה ליהוה. רחוץ ידים ורגלים ולא ימתו והיתה להם חקת עולם לו ולזרעו לדרתם. וידבר יהוה אל משה לאמר. ואתה קח לך בשמים ראש מר דרור חמש מאות וקנמן בשמים מחציו חמשים ומאתים וקנה בשם חמשים ומאתים. וקדה חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית הין. ועשית אתם שמן משחת קדש רקח מרקחת מעשה רוקח שמן משחת קדש יהיה זה. ומשחת בו את אהל מועד ואת ארון העדת. ואת השלחן ואת כל כליו ואת המנרה ואת כליה ואת מזבח הקטרת. ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו. וקדשת אתם והיו קדש קדשים כל הנגע בהם יקדש. ואל אהרן ואל בניו תמשח ואת קדשתם והיו לי כהן. ואל בני ישראל תדבר לאמר שמן משחת קדש יהיה זה לי לדרתיכם. על בשר אדם לא יסך ובמתכנתו לא תעשו כמהו קדש הוא קדש יהיה לכם. איש אשר ירקח כמהו ואשר יתן ממנו על זר והכרת מעמיו. ויאמר יהוה אל משה קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבונה זכה בד בבד יהיה. ועשית אתה קטרת רקח מעשה רוקח מלח טהור קדש. ודקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם. והקטרת אשר תעשה במתכנתה לא תעשו לכם קדש תהיה לך ליהוה. איש אשר יעשה כמוה להריח בה והכרת מעמיו. ויאמר יהוה אל משה ראה קראתי בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה. ואמלא אתו רוח אלהים בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה. לחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת. ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת. ואני הנה נתתי אתו את אהליאב בן אחיסמך למטה דן ובלב כל חכם לב נתתי חכמה ועשו את כל אשר צויתיך. את אהל מועד ואת הארון לעדת ואת הכפרת אשר עליו ואת כל כלי האהל. ואת השלחן ואת כליו ואת המנרה הטהורה ואת כל כליה ואת מזבח הקטרת. ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו. ואת בגדי השרד ואת בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן. ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים לקדש ככל אשר צויתיך יעשו. ויאמר יהוה אל משה לאמר. אך את שבתתי תשמרו כי אות הוא ביני וביניכם לדרתיכם לדעת כי אני יהוה מקדשכם. ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה. ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש ליהוה כל העשה מלאכה ביום השבת מות יומת. ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם. בינו ובין בני ישראל אות הוא לעלם כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש. ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני את שני לחת העדת לחת אבן כתבים באצבע אלהים. וירא העם כי בשש משה לרדת מן ההר ויקהל העם על אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו. ויאמר אלהם אהרן פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם בניכם ובנתיכם והביאו אלי. ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב אשר באזניהם ויביאו אל אהרן. ויקח מידם ויצר אתו בחרט ויעשהו עגל מסכה ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים. וירא אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא אהרן ויאמר חג ליהוה מחר. וישכמו ממחרת ויעלו עלת ויגשו שלמים וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק. וידבר יהוה אל משה לך רד כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים. סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים. ויאמר יהוה אל משה ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא. ועתה הניחה לי ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה אתך לגוי גדול. ויחל משה את פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה. למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך. זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אלהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם. וינחם יהוה על הרעה אשר דבר לעשות לעמו. וישב משה וירד מן ההר ושני לחת העדת בידו לחת כתבים משני עבריהם מזה ומזה הם כתובים. והלחת מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלחת. וישמע יהושע את קול העם ברעו ויאמר אל משה קול מלחמה במחנה. ויאמר לא קול ענות גבורה ולא קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע. ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל ומחלת ויחר אף משה וישלך מידו את הלחת וישבר אתם תחת ההר. ויקח את העגל אשר עשו וישרף באש וטחן עד אשר דק ויזר על פני המים וישק את בני ישראל. ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי הבאת עליו חטאה גדלה. ויאמר אהרן אל יחר אף אדני אתה ידעת את העם כי ברע הוא. ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו. ואמר להם למי זהב התפרקו ויתנו לי ואשלכהו באש ויצא העגל הזה. וירא משה את העם כי פרוע הוא כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם. ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל בני לוי. ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל שימו איש חרבו על ירכו עברו ושובו משער לשער במחנה והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרבו. ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן העם ביום ההוא כשלשת אלפים איש. ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה. ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל יהוה אולי אכפרה בעד חטאתכם. וישב משה אל יהוה ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זהב. ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת. ויאמר יהוה אל משה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי. ועתה לך נחה את העם אל אשר דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם. ויגף יהוה את העם על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן. וידבר יהוה אל משה לך עלה מזה אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה. ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי את הכנעני האמרי והחתי והפרזי החוי והיבוסי. אל ארץ זבת חלב ודבש כי לא אעלה בקרבך כי עם קשה ערף אתה פן אכלך בדרך. וישמע העם את הדבר הרע הזה ויתאבלו ולא שתו איש עדיו עליו. ויאמר יהוה אל משה אמר אל בני ישראל אתם עם קשה ערף רגע אחד אעלה בקרבך וכליתיך ועתה הורד עדיך מעליך ואדעה מה אעשה לך. ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב. ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה הרחק מן המחנה וקרא לו אהל מועד והיה כל מבקש יהוה יצא אל אהל מועד אשר מחוץ למחנה. והיה כצאת משה האהלה יקומו כל העם ונצבו איש פתח אהלו והביטו אחרי משה עד בואו האהלה. והיה כבא משה האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח האהל ודבר עם משה. וראה כל העם את עמוד הענן עמד פתח האהל וקם כל העם והשתחוו איש פתח אהלו. ודבר יהוה אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו ושב אל המחנה ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל. ויאמר משה אל יהוה ראה אתה אמר אלי העל את העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר תשלח עמי ואתה אמרת ידעתיך בשם וגם מצאת חן בעיני. ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך הודיעני נא את דרכך ואדעך למען אמצא חן בעיניך וראה כי עמך הגוי הזה. ויאמר פני ילכו והנחתי לך. ויאמר אליו אם אין פניך הלכים אל תעלנו מזה. ובמה יודע אפוא כי מצאתי חן בעיני אני ועמך הלוא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל העם אשר על פני האדמה. ויאמר יהוה אל משה גם את הדבר הזה אשר דברת אעשה כי מצאת חן בעיני ואדעך בשם. ויאמר הראני נא את כבדך. ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם יהוה לפניך וחנתי את אשר אחן ורחמתי את אשר ארחם. ויאמר לא תוכל לראת את פני כי לא יראני האדם וחי. ויאמר יהוה הנה מקום אתי ונצבת על הצור. והיה בעבר כבדי ושמתיך בנקרת הצור וסכתי כפי עליך עד עברי. והסרתי את כפי וראית את אחרי ופני לא יראו. ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לחת אבנים כראשנים וכתבתי על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת. והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת לי שם על ראש ההר. ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל יראה בכל ההר גם הצאן והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא. ויפסל שני לחת אבנים כראשנים וישכם משה בבקר ויעל אל הר סיני כאשר צוה יהוה אתו ויקח בידו שני לחת אבנים. וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה. ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת. נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים. וימהר משה ויקד ארצה וישתחו. ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני ילך נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו. ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאת אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל העם אשר אתה בקרבו את מעשה יהוה כי נורא הוא אשר אני עשה עמך. שמר לך את אשר אנכי מצוך היום הנני גרש מפניך את האמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבוסי. השמר לך פן תכרת ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פן יהיה למוקש בקרבך. כי את מזבחתם תתצון את מצבתם תשברון ואת אשריו תכרתון. כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא. פן תכרת ברית ליושב הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחו. ולקחת מבנתיו לבניך ובנתיו זנות אחרי אלהיהם והזנו את בניך אחרי אלהיהם. אלהי מסכה לא תעשה לך. את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתיך למועד חדש האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים. כל פטר רחם לי וכל מקנך תזכר פטר שור ושה. ופטר חמור תפדה בשה וכל בכור בניך תפדה. ולא יראו פני ריקם. ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת. וחג שבעות תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה. שלשת פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדון יהוה אלהי ישראל. כי אורישׁ גוים מפניך והרחבתי את גבלך ולא יחמד איש את ארצך בעלתך לראות את פני יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה. לא תשחט על חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח חג הפסח. ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו. ויאמר יהוה אל משה כתב לך את הדברים האלה כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת ישראל. ויהי שם עם יהוה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית עשרת הדברים. וירד משה מהר סיני ושני לחת העדת ביד משה ברדתו מן ההר ומשה לא ידע כי קרן עור פניו בדברו אתו. וירא אהרן וכל בני ישראל את משה והנה קרן עור פניו וייראו מגשת אליו. ויקרא אליהם משה וישבו אליו אהרן וכל הנשאים בעדה וידבר משה אלהם. ואחרי כן נגשו כל בני ישראל ויצו אתם את כל אשר דבר יהוה אתו בהר סיני. ויכל משה מדבר אתם ויתן על פניו מסוה. ובבא משה לפני יהוה לדבר אתו יסיר את המסוה עד צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל את אשר יצוה. וראו בני ישראל את פני משה כי קרן עור פני משה והשיב משה את המסוה על פניו עד בואו לדבר אתו. ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשות אתם. ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה כל העשה בו מלאכה יומת. לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת. ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר. קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה את תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת. ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים. ועורות אילם מאדמים ועורות תחשים ועצי שטים. שמן למאור ובשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים. אבני שהם ואבני מלואים לאפד ולחשן. וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה יהוה. את המשכן את אהלו ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו את בריחו את עמודיו ואת אדניו. את הארון ואת הבדים ואת הכפרת ואת פרכת המסך. את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת לחם הפנים. ואת המנרה לבער ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן המאור. ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח לפתח המשכן. את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו. את קלעי החצר ואת עמודיו ואת אדניו ואת מסך שער החצר. את יתדת המשכן ואת יתדת החצר ואת מיתרים. את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן. ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה. ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר נדבו רוחו אתו הביאו את תרומת יהוה למלאכת אהל מועד ולכל עבדתו ולבגדי הקדש. והאנשים על הנשים באו כל נדיב לב הביאו חח ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה. וכל אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים ועורות אילם מאדמים ועורות תחשים הביאו. כל מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת העבדה הביאו. וכל אשה חכמת לב בידיה טוו וילאו את המטוה את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש. וכל הנשים אשר נשא לבן אתן בחכמה טוו את העזים. והנשאים הביאו את אבני השהם ואת אבני המלואים לאפד ולחשן. ואת הסמים ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים. כל איש ואשה אשר נדב לבם להביא לכל המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד משה הביאו בני ישראל נדבה ליהוה. ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא יהוה בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה. וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל מלאכה. ולחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת. ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת. ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך למטה דן. מלא אתם חכמת לב לעשות את כל מלאכת חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש וארג עשי כל מלאכה וחשבי מחשבת. ואהליאב ובצלאל ועשו את כל האשה אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהם לדעת לעשות את כל מלאכת עבדת הקדש לכל אשר צוה יהוה. ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה בלבו כל איש אשר נשאו לבו לקרבה אל המלאכה לעשתה. ויקחו את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבדת הקדש לעשות אתה והם הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר. ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש איש מלאכתו אשר הם עשים. ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא מדי העבדה למלאכה אשר צוה יהוה לעשות אתה. ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש. ויכלא העם מהביא. והמלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשות אתה והותר. ויעשו כל חכם לב בעשי המלאכה את המשכן עשר יריעות שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב עשה אתם. אורך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה מדה אחת ליריעות. ויחבר את חמש היריעות אחת אל אחת וחמש היריעות חבר אחת אל אחת. ויעש לולאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחברת וכן עשה בשפת היריעה החיצונה במחברת השנית. חמשים לולאות עשה ביריעה האחת ועשה חמשים לולאות בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבילת הלולאת אחת אל אחת. ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את היריעות אחת אל אחת בקרסים ויהי המשכן אחד. ויעש יריעות עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעות עשה אתם. אורך היריעה האחת שלשים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה מדה אחת לעשתי עשרה יריעות. ויחבר את חמש היריעות לבד ואת שש היריעות לבד ואת היריעה הששית כפל אל מול פני האהל. ויעש חמשים לולאות על שפת היריעה האחת הקיצונה במחברת ושפת היריעה השנית במחברת השנית. ויעש חמשים קרסי נחשת להבא את הלולאת במקרסים ויחבר את האהל והיה אחד. ויעש מכסה לאהל עורת אילם מאדמים ומכסה עורת תחשים מלמעלה. ויעש את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים. עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי אמה רחב הקרש האחד. שתי ידות לקרש האחד משלבת אחת אל אחת כן עשה לכל קרשי המשכן. ויעש את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה. ואדני כסף ארבעים עשה תחת עשרים הקרש שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו. ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשרים קרש. ואדניהם ארבעים כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד. ולירכתי המשכן ימה עשה ששה קרשים. ושני קרשים עשה למקצעת המשכן בירכתים. והיו תאמים מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת האחת כן עשה לשניהם למקצעת שני הקרשים. והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף שש עשרה אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד. ויעש בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחת. וחמשה בריחים לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחים לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה. ויעש את הבריח התיכן בוקע בתוך הקרשים מן הקצה אל הקצה. ואת הקרשים צפה זהב ואת טבעתיהם עשה זהב בתים לבריחם וצפה את הבריחם זהב. ויעש את הפרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב עשה אתה. ואת עמודיה ארבעה שטים ויצף אתם זהב וויהם זהב ויצק להם ארבע אדני כסף. ויעש מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם. וחמשה עמודיהם ווי אתם ויצף ראשיהם וחשקיהם זהב וחמשת אדניהם נחשת. ויעש את ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קומתו. ויצפהו זהב טהור מבית ומחוץ ויעש עליו זר זהב סביב. ויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנית. ויעש בדי עצי שטים ויצף אתם זהב. ויבא את הבדים בטבעת על צלעות הארון לשאת את הארון. ויעש כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה. ויעש שני כרבים זהב מקשה עשה אתם מן שני קצות הכפרת. כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת עשה את הכרבים על שני קצותיו. ויהי הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת היו פני הכרבים. ויעש את השלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קומתו. ויצף אתו זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב. ויעש לו מסגרת טפח סביב ויעש זר זהב למסגרתו סביב. ויצק לו ארבע טבעת זהב ויתן את הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו. לעמת המסגרת היו הטבעת בתים לבדים לשאת את השלחן. ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב וישא בהם את השלחן. ויעש את כליו אשר עליו את קעריתיו ואת כפותיו ואת מנקיותיו ואת מזרקותיו אשר יסך בהם. ויעש את המנרה זהב טהור מקשה עשה את המנרה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה היו. ושש קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני. שלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היוצאים מן המנרה. ובמנרה ארבעה גביעים משקדים כפתריה ופרחיה. וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היוצאים ממנה. כפתריהם וקניהם ממנה היו כלה מקשה אחת זהב טהור. ויעש את נרתיה שבעה ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור. ככר הזהב עשה אתה ואת כל הכלים האלה. ויעש את מזבח הקטרת עצי שטים אמה ארכו ואמה רחבו רבוע ושתים אמות קומתו ממנו היו קרנתיו. ויצף אתו זהב טהור את גגו ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו ויעש לו זר זהב סביב. ושתי טבעת זהב עשה לו מתחת לזרו על שתי צלעתיו על שני צדיו היו לבתים לבדים לשאת אתו בהם. ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב. ויתן אתו לפני הפרכת אשר על ארון העדת לפני הכפרת אשר על העדת אשר אועד לך שמה. ויקטר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות יקטירנה. ובהעלת אהרן את הנרות בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם. לא תעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו. וכפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדרתיכם קדש קדשים הוא ליהוה. ויעש את כיור הנחשת ואת כנו נחשת במראת הצבאת אשר צבאו פתח אהל מועד. ויעש את החצר לפאת נגבה תימנה קלעי החצר שש משזר מאה באמה. עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף. ולפאת צפון מאה באמה עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף. ולפאת ים קלעים חמשים באמה עמודיהם עשרה ואדניהם עשרה. ולפאת קדמה מזרחה חמשים באמה. וקלעים חמש עשרה אמה אל הכתף עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה. ולכתף השנית מזה ומזה לשער החצר קלעים חמש עשרה אמה עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה. וכל קלעי החצר סביב שש משזר. ואדני העמדים נחשת וחשקי העמדים וחשקיהם כסף וצפוי ראשיהם כסף ואתם מחשקים כסף כל עמודי החצר. ומסך לשער החצר מעשה רקם תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר. ועשרים אמה ארך וקומה ברחב חמש אמות לנכח קלעי החצר. ועמודיהם ארבעה ואדניהם ארבעה נחשת וויהם כסף וצפוי ראשיהם וחשקיהם כסף. ויתדת המשכן ויתדת החצר סביב נחשת. אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על פי משה עבדת הלוים ביד איתמר בן אהרן הכהן. ובצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה עשה את כל אשר צוה יהוה את משה. ואתו אהליאב בן אחיסמך למטה דן חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן ובתולעת השני ובשש. כל הזהב העשוי לכל מלאכת הקדש ויהי זהב התנופה תשע עשרים ככר ושבע מאות ושלשים שקל במשקל הקדש. וכסף פקודי העדה מאת ככר ואלף ושבע מאות חמשה ושבעים שקל במשקל הקדש. בקע לגלגלת מחצית השקל במשקל הקדש לכל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה לשש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים. ויהי מאת ככר הכסף לצקת את אדני הקדש ואת אדני הפרכת מאת אדנים למאת ככר ככר לאדן. והכסף מאלף ושבע מאות חמשה ושבעים עשה וויהם לעמודים וצפה ראשיהם וחשקיהם כסף. ונחשת התנופה שבעים ככר ואלפים ומאתים שקל. ויעש בה את אדני פתח אהל מועד ואת מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו ואת כל כלי המזבח. ואת אדני החצר סביב ואת אדני שער החצר ואת כל יתדת המשכן ואת כל יתדת החצר סביב. תכלת וארגמן ותולעת שני עשו בגדי שרד לשרת בקדש ויעשו את בגדי הקדש אשר לאהרן כאשר צוה יהוה את משה. ויעש את האפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר. ויקעו את פחי הזהב וגזר פתילים לארג בתוך התכלת ובתוך הארגמן ובתוך תולעת השני ובתוך השש מעשה חשב. כתפת עשו לו חברת שתי קצותיו חבר. ושבץ אפדתו אשר עליו כמעשהו ממנו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר כאשר צוה יהוה את משה. ויפעלו את אבני השהם מסבות מסגרת זהב פתוחי פתוחי חותם על שמות בני ישראל. וישם אתם על כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל כאשר צוה יהוה את משה. ויעש את החשן מעשה חשב כמעשה אפד עשה זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר. רבוע היה כפול ארת זרת אורכו וזרת רחבו כפול. ומלאו בו ארבעה טורי אבן טור אדם פטדה וברקת הטור האחד. והטור השני נפך ספיר וישפה. והטור השלישי לשם שבו ואחלמה. והטור הרביעי תרשיש שהם ויהלם משבצות זהב היו במלואתם. והאבנים על שמת בני ישראל שנים עשר על שמתם פתוחי חותם איש על שמו לשנים עשר שבט. ויעשו על החשן שרשת גבלת מעשה עבת זהב טהור. ויעשו שתי משבצות זהב ושתי טבעת זהב ויתן את שתי הטבעת על שתי קצות החשן. ויתנו את שתי עבתות הזהב על שתי הטבעת אל קצות החשן. ואת שתי קצות שתי העבתות נתן על שתי המשבצות ויתן על כתפת האפד אל מול פניו. ויעשו שתי טבעת זהב וישימו על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד בית. ויעשו שתי טבעת זהב ויתנם על שתי כתפות האפד מלמטה מלפניו אל מול מחברתו מלמעלה מחשב האפד. וירכסו את החשן מטבעתיו אל טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על חשב האפד ולא יזח החשן מעל האפד כאשר צוה יהוה את משה. ויעש את מעיל האפד מעשה ארג כליל תכלת. ופי ראשו בתוכו שפה סביב לפיו מעשה אורג כפי תחרא יהיה לו קרעים לא יקרע. ועשו על שולי המעיל רמוני תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר. ויעשו פעמני זהב טהור ויתנו את הפעמנים בתוך הרמנים על שולי המעיל בתוך הרמנים. פעמן זהב ורמן פעמן זהב ורמן על שולי המעיל סביב לשרת כאשר צוה יהוה את משה. ויעשו כתנת שש מעשה ארג לאהרן ולבניו. ואת המצנפת שש ואת פארי המגבעת שש ואת מכנסי הבד שש משזר. ואבנט שש משזר ורקמה תכלת וארגמן ותולעת שני עשה כאשר צוה יהוה את משה. ויעשו את ציץ נזר הקדש זהב טהור ויכתבו עליו מכתב פתוחי חותם קדש ליהוה. וישימו עליו פתיל תכלת לתת על המצנפת מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה. ותכל כל עבדת משכן אהל מועד ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו. ויביאו את המשכ

ראובן ושמעון ולוי ויהודה יששכר וזבולן לאה בנה יעקב בכרו ראובן ויתרו ושמעון ולוי ויהודה. 27 ויששכר וזבולן בנימין יוסף בנה יעקב ראובן בכור הוא. ויהי בנימין ושמעון לוי ויהודה יששכר ויוסף וזבולן. 28 בן בלהה בני רחל בנה יעקב דן ונפתלי. גד ואשר אלה בן זלפה בני לאה בנה יעקב. 29 פדן ארם מן בא אשר כל נפשות בית יעקב. ויהי ויבא יעקב אל יצחק אביו מרא אל בית יעקב. 30 ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת ויהי עמכם אלהים. ויעל ישראל מעל אשר דבר אליו. 31 ויאמר יוסף אל אחיו ואל כל בית אביו עלו אגיד לפרעה ואמרה אליו. ישבי ארץ כנען אלי. 32 והאנשים כי רעי צאן מקנה היו כי אנשי מקנה היו ואת צאנם ובקרם ואת כל אשר להם. 33 והיה כי יקרא לכם פרעה ואמר מה מעשיכם. ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם אבתינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן. 34 ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי. והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו צאנם ובקרם הביאו וכל אשר להם. 35 ויאמר פרעה אל יוסף לאמר. ואביו ואחיו באו ארץ מצרים הנה ארץ מצרים לפניך. במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחיך ישבו בארץ גשן ואם ידעת ויש בהם אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על אשר לי. 36 ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמד לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה. 37 ויושב יעקב בארץ מצרים בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה. ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי הטף. ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני הרעב. 38 ויקח יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף בית פרעה. 39 ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף. 40 ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם אפס כסף. הביאו את מקנה ואתנה לכם לחם בתמורת סוסיכם ובמקנה עדרים ובמקנה חמורים ונהלם בלחם בשנה ההוא תמורת כל מקנהם.

1 הַמִּשְׁכָּן תָּעָשֶׂה אֶת־ (שני) עֶשֶׂר יְרִיעֹת שֵׁשׁ מָשְׁזָר וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי כְּרֻבִים מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב תַּעֲשֶׂה אֹתָם׃ 2 אֹרֶךְ הַיְרִיעָה הָאַחַת שְׁמֹנֶה וְעֶשְׂרִים בָּאַמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאַמָּה הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אַחַת לְכָל־הַיְרִיעֹת׃ 3 חֲמֵשׁ הַיְרִיעֹת תְּחֻבַּרְנָה אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ וְחָמֵשׁ יְרִיעֹת יְחֻבַּרְנָה אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ׃ 4 וְעָשִׂיתָ לֻלְאֹת תְּכֵלֶת עַל־שְׂפַת הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִקָּצָה בַּחֹבָרֶת וְכֵן תַּעֲשֶׂה בִּשְׂפַת הַיְרִיעָה הַקִּיצוֹנָה בַּמַּחְבָּרֶת הַשֵּׁנִית׃ 5 חֲמִשִּׁים לֻלְאֹת תַּעֲשֶׂה בַּיְרִיעָה הָאֶחָת וַחֲמִשִּׁים לֻלְאֹת תַּעֲשֶׂה בִּקְצֵה הַיְרִיעָה אֲשֶׁר בַּמַּחְבָּרֶת הַשֵּׁנִית מַקְבִּילֹת הַלֻּלָאֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ׃ 6 וְעָשִׂיתָ חֲמִשִּׁים קַרְסֵי זָהָב וְחִבַּרְתָּ אֶת־הַיְרִיעֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ בַּקְּרָסִים וְהָיָה הַמִּשְׁכָּן אֶחָד׃ 7 וְעָשִׂיתָ יְרִיעֹת עִזִּים לְאֹהֶל עַל־הַמִּשְׁכָּן עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת תַּעֲשֶׂה אֹתָם׃ 8 אֹרֶךְ הַיְרִיעָה הָאַחַת שְׁלֹשִׁים בָּאַמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאַמָּה הַיְרִיעָה הָאֶחָת עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת מִדָּה אַחַת לְכָל־הַיְרִיעֹת׃ 9 וְחִבַּרְתָּ אֶת־חֲמִשׁ הַיְרִיעֹת לְבָד וְאֶת־שֵׁשׁ הַיְרִיעֹת לְבָד וְכָפַלְתָּ אֶת־הַיְרִיעָה הַשִּׁשִּׁית אֶל־פְּנֵי הָאֹהֶל׃ 10 וְעָשִׂיתָ חֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עַל־שְׂפַת הַיְרִיעָה הָאֶחָת הַקִּיצוֹנָה בַּמַּחְבָּרֶת וַחֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עַל־שְׂפַת הַיְרִיעָה אֲשֶׁר תְּחַבֵּר שֵׁנִית׃ 11 וְעָשִׂיתָ חֲמִשִּׁים קַרְסֵי נְחֹשֶׁת וְהָבֵאתָ אֶת־הַקְּרָסִים בַּלֻּלָאֹת וְחִבַּרְתָּ אֶת־הָאֹהֶל וְהָיָה אֶחָד׃ 12 וְהַנּוֹתֶרֶת בַּיְרִיעֹת אֹהֶל הַיְרִיעָה הַחֲצִית הַיְרִיעָה הַנּוֹתֶרֶת תִּסְרַח עַל־אֲחֹרֵי הַמִּשְׁכָּן׃ 13 וְהָאַמָּה מִזֶּה וְהָאַמָּה מִזֶּה בָּעֹדֵף בְּאֹרֶךְ יְרִיעֹת הָאֹהֶל יִהְיֶה סָרוּחַ עַל־צִדֵּי הַמִּשְׁכָּן מִזֶּה וּמִזֶּה לְכַסֹּתוֹ׃ 14 וְעָשִׂיתָ מִכְסֶה לָאֹהֶל עֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וּמִכְסֵה עֹרֹת תְּחָשִׁים מִלְמָעְלָה׃ 15 וְעָשִׂיתָ אֶת־הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֲצֵי שִׁטִּים עֹמְדִים׃ 16 עֶשֶׂר אַמּוֹת אֹרֶךְ הַקָּרֶשׁ וְאַמָּה וְאַמָּה רֹחַב הָאֶחָד לַקָּרֶשׁ׃ 17 שְׁתֵּי יָדוֹת לַקָּרֶשׁ הָאֶחָד מְשֻׁלָּבֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ כֵּן תַּעֲשֶׂה לְכֹל קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן׃ 18 וְעָשִׂיתָ אֶת־הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֶשְׂרִים קָרֶשׁ לִפְאַת נֶגְבָּה תֵּימָנָה׃ 19 וְאַרְבָּעִים אַדְנֵי כֶסֶף תַּעֲשֶׂה תַּחַת עֶשְׂרִים הַקָּרֶשׁ שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד לִשְׁתֵּי יְדֹתָיו וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד לִשְׁתֵּי יְדֹתָיו׃ 20 וְלַצֶּלַע הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית לִפְאַת צָפוֹן עֶשְׂרִים קָרָשׁ׃ 21 וְאַרְבָּעִים אַדְנֵיהֶם כֶּסֶף שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ

وصحفه نجد 22 ويجد لو. يل. ديكر جفزه كيكر كل كيكر زنفه لنجزاه لنجتجه. 22 ونجد غفحفه,
كيكر كيكر جي لمولهكر. ختمه وصلى ههجزه. ولجلج ديشل كتجز وهلمقل
وقه يجفجه. وقه يجزجب ختجب نجد 23. كيتجل مل كيلا جنج كل. وه كيخش
ولجعزجل سيلجزد كيخلتجه كيفجد 24. كيتجه لكيك وقه يجك ولجعزجل.
25 ,وصلى وقه جيم ولجلج كيزجه لمل حمد ديزد سهجه. لمجولهكر يجيجزجه
وتجه .وصلى ولاه كيكر ديقكر كيفزلجيل وهلمق وه نجد يجه. ولجقيه, وصسهجه نجد
لجفج. زلججزجاه ولجزجل كيكر د كتجهمه ولجزجل. 26 نجد عجد نجد ميفزلجيل. ميزد
27. وه كتجهمه ولجزجل جنج كيكر. هزكر نجزد كتجه. مل نجد ويجد كيخلتجه هكل
وميزد لكل. مه. مل نجد ويجد. هزكر كتجهمه هزكر لم نجد يجد. مل نجد ويجد كيخلتجه مهكل
نجد. ولجلجهمه ونهكل مهجه ولجقجه كيكر 28 فحنه كيخلتجه كيكر. نجد ويجد كيخلتجه
فيه سيج فجه لمل وهزه ولجسجه 29. هزنلهجه مه كد جه يز كيكر. وهلمق مل
ميزفجد جل. وه كتجهمه. كل بلج د كيخلتجه. جز ميل جلتجه. مهجهجزجل وقه يجيم
د, ه كتجد. هجولجزجغ جزجل ولاه كج ي. كيزجه كجولتجه 30. ولاه
ملجزجلجه ولجزجل ديجيلجه نجد, مصلى وقه مهجزجل. ميزجه, وفجد, مهزجه. ديجد ويجد.
ويجه جمه جز ي وهجد.
وجلم جيتكر د, فجمهزجب مجمهجه هجزجه وهلمقل نجزد. فجمهزجب.

معلجه حلج

1 ونجد مه وهلمق جيجمهجه. نججه. ولجزجه ولجل كيكر. هزنجه ولجلج ولهجلج
ديمجه د فجه لمفد جفد كيمه جنجنجه 2. كيتجه لمتجه جيزجه ولمكجه مهم هزجزهجلج
وه نجهد. مل نجه وهلمقه 3. مجهجه جل وهلمقل سهجيجد. مجزج جل
جهجه لم هزكر ي هزكر جهزد هزكر. ولهجلجه ولجهجه. جهجيجد ولمكجه
ديمجه مليجه 4. جز جنج هزكر جفد نجمجه جل هزكر نجنج ديجمهتد. زلججزجه
وهلمق فجه لمل نجه5. هزكر جي جهجه ولمكجد لجمد مل جهجه جمهز وقه.
6. لجلهلج كل جمجد ولجزجه. وه مجمد نجد. وه جد نجهجه ولجزجل كل تجد وقه هزكر
ولاه كيكه. ولجزجه سيجه ولجهجزد, وصلجهد كيجد سيجد وهلمق جد نجه
ولجلجتهزجه ولجزجل جنج. ولجزجه جز كيكر ولجزجه كيكر. مجل جنجه ولجزجه
ولجهجزد. ولجزجه جه ولجل نجد حبد نجد جلم. نجه ديمجه ولجلجد
ولجه جيجلجه كله ولجلجتهزجه هجلد. جهجه جزجه 7. كيكر جلجه ولجلجد
ولجهجزد. 8 زلججزجه ولجلجهجه جلجه كيكر. جهجه جزجه ولجلجد

ביום השלישי עשה דוד סעודה. 9 ויאמר המלך לעבדיו הלא אתם יודעים כי איש הגבורה ההוא
מת הלילה. ויאמרו העבדים לא כן אדוני המלך. 10 ויאמר המלך אם כן אתם עדים. ויקח
את הכוס ויתן לעבדיו. ויאמר שתו ושכרו. ויעשו כן. 11 ויאמר המלך אם כן אתם עדים.
ויקח את הכוס ויתן לעבדיו. ויאמר שתו ושכרו. ויעשו כן. 12 ויאמר המלך אם כן אתם עדים.
ויקח את הכוס ויתן לעבדיו. ויאמר שתו ושכרו. ויעשו כן. 13 ויאמר המלך אם כן אתם עדים.
ויקח את הכוס ויתן לעבדיו. ויאמר שתו ושכרו. ויעשו כן. 14 ויאמר המלך אם כן אתם עדים.
ויקח את הכוס ויתן לעבדיו. ויאמר שתו ושכרו. ויעשו כן. 15 ויאמר המלך אם כן אתם עדים.
ויקח את הכוס ויתן לעבדיו. ויאמר שתו ושכרו. ויעשו כן. 16 ויאמר המלך אם כן אתם עדים.
ויקח את הכוס ויתן לעבדיו. ויאמר שתו ושכרו. ויעשו כן. 17 ויאמר המלך אם כן אתם עדים.
ויקח את הכוס ויתן לעבדיו. ויאמר שתו ושכרו. ויעשו כן. 18 ויאמר המלך אם כן אתם עדים.
ויקח את הכוס ויתן לעבדיו. ויאמר שתו ושכרו. ויעשו כן. 19 ויאמר המלך אם כן אתם עדים.
ויקח את הכוס ויתן לעבדיו. ויאמר שתו ושכרו. ויעשו כן. 20 ויאמר המלך אם כן אתם עדים.
ויקח את הכוס ויתן לעבדיו. ויאמר שתו ושכרו. ויעשו כן. 21 ויאמר המלך אם כן אתם עדים.
ויקח את הכוס ויתן לעבדיו. ויאמר שתו ושכרו. ויעשו כן. 22 ויאמר המלך אם כן אתם עדים.
ויקח את הכוס ויתן לעבדיו. ויאמר שתו ושכרו. ויעשו כן. 23 ויאמר המלך אם כן אתם עדים.
ויקח את הכוס ויתן לעבדיו. ויאמר שתו ושכרו. ויעשו כן. 24 ויאמר המלך אם כן אתם עדים.
ויקח את הכוס ויתן לעבדיו. ויאמר שתו ושכרו. ויעשו כן. 25 ויאמר המלך אם כן אתם עדים.

26 מלא. עלם. אשר נבי אשר יהוה את חבלים. ואשמלו ואבדלו
אשר אשר 27. אשר

ואחזיה בן אחזיהו מלך יהודה לראות את יהורם בן אחאב כי חלה היה ברמת 11 גלעד ויקחו משחים איש שמו ויאמר אליו הנגיד לאיזה מכלנו אל יהוא ויאמר אליך הנגיד יהוא ויקם ויבא הבית ויצק השמן על ראשו ויאמר אליו כה אמר יהוה משחתיך למלך על ישראל ופתחת הדלת וברחת ולא תחכה ופקדת את בית אחאב אדניך והנקמתי דם עבדי הנביאים ודם כל עבדי יהוה מיד איזבל ואבד כל בית אחאב והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל ונתתי את בית אחאב כבית ירבעם בן נבט וכבעשא בן אחיה והכלבים יאכלו את איזבל בחלקת יזרעאל ואין קובר ויפתח הדלת וינס ויהוא יצא אל עבדי אדניו ויאמר אליו השלום באו למה בא המשוגע הזה אליכם ויאמרו אליו אתה ידעת את שיחו ויאמר שקר הגידו נא לי ויאמר כזאת וכזאת דבר אלי לאמר כה אמר יהוה משחתיך למלך על ישראל וימהרו ויקחו איש את בגדו ויתנו תחת רגליו על גבי המדרגות ויתקעו בשופר ויאמרו מלך יהוא מלך יהוא ויתנקש יהוא בן יהושפט בן נמשי על יהורם ויהורם שמר ברמת גלעד הוא וכל ישראל מפני חזאל מלך ארם ויהורם המלך שב להתרפא ביזרעאל מן המכות אשר הכו אתו ארמיו במלחמו את חזאל מלך ארם ויהוא אמר אם יש נפשכם אתי אל יצא פליט מן העיר ללכת להגיד ביזרעאל ויהוא רכב ויסע יזרעאלה כי יהורם שכב שם ואחזיה מלך יהודה ירד לראות ביהורם ויעמד השומר על המגדל ביזרעאל וירא את כת יהוא בבואו ויאמר כת אני רואה ויאמר יהורם קח רכב ושלח לקראתם ויאמר השלום ויאמר מה לך ולשלום סב אחרי ויגד השומר לאמר הגיע המלאך אליהם ולא שב וישלח רכב שני ויבא אליהם ויאמר כה אמר המלך השלום ויאמר מה לך ולשלום סב אחרי ויאמר השומר לאמר הגיע אליהם ולא שב וגם הנהיגה כנהיגת יהוא בן נמשי כי בנהיגה ישנה יהורם ויאמר אסר רכבו ויאסר רכבו ויהורם מלך ישראל ואחזיה מלך יהודה יצאו איש ברכבו ויצאו לקראת יהוא ויפגעו אתו בחלקת נבות היזרעאלי ויהי כראות יהורם את יהוא ויאמר השלום יהוא ויאמר מה השלום עד זנוני איזבל אמך וכשפיה הרבים ויהורם הפך ידיו וינס ויאמר אחזיה מרמיה ויהוא מלא כף בקשתו ויך את יהורם בין זרועותיו ויצא החץ מלב אתו ויכרע ברכבו ויאמר יהוא אל בדקר אשר שא והשלכהו בחלקת שדה נבות היזרעאלי כי זכר אני אתך ואתה רכבים אחרי אביו משא את המשא הזה על יהוה מי אנכי ואבי אם לא את דמי נבות ואת דמי בניו ראיתי אתמול נאם יהוה והשלמתי לך בחלקה הזאת נאם יהוה ועתה שא והשלכהו בחלקת השדה כדבר יהוה ואחזיה מלך יהודה ראה ויברח דרך בית הגן וירדף אחריו יהוא ויאמר גם אתו הכו במרכבה בעלה יבלעם אשר יושב גורה ויכו אתו מגידו וינס עבדיו ירושלמה ויקברו אתו בקבורתו עם אבתיו בעיר דוד ובשנת 28 עשתי עשרה למלך יהורם בן אחאב מלך אחזיה על יהודה ויבא יהוא יזרעאלה ואיזבל שמעה ותשם את עיניה בפוך ותיטב את ראשה ותשקף בעד החלון ויהי יהוא בבא בשער ותאמר השלום זמרי הורג אדניו ויהוא נשא פניו אל החלון ויאמר מי אתי מי וישקפו אליו שני שלשה סריסים ויאמר שאוה אתה ויפלו אתה שלשה סריסים ויבעט בה ויפלו על הקיר ועל הסוסים ויבעט בה ויבא ויאכל וישת ויאמר פקדו נא את הארורה הזאת וקברו אתה כי בת מלך היא וילכו לקברה ולא מצאו כי אם הגלגלת והרגלים וכפות הידים ויבואו וישבו לו ויאמר הוא הדבר אשר דבר יהוה ביד עבדו אליהו התשבי לאמר בחלקת יזרעאל יאכלו הכלבים את בשר איזבל וגויתה איזבל כדמן על פני השדה בחלקת יזרעאל לא יאמרו זאת איזבל ואחאב שלח לשמרון שרי העיר אל הזקנים ואל האמנים אל יזרעאל הגדולים ואל האמנים לאמר ועתה כבוא האגרת הזאת אליכם אשר עמכם בני אדניכם ועמכם הרכב והסוסים ועיר מבצר ונשק ראו את הטוב ואת הישר שבבני אדניכם ושימו על כסא אביו ולחמו בבית אדניכם ויראו מאד מאד ויאמרו הנה שני המלכים לא עמדו לפניו ואיך נעמד אנחנו ויאמר אשר על הבית ואשר על העיר הזקנים וגם האמנים אל יהוא לאמר עבדיך אנחנו וכל אשר תאמר אלינו נעשה לא נמליך איש הטוב בעיניך עשה ויהוא כתב ספר שני אליהם לאמר אם לי אתם ואם לקולי שמעתם קחו את ראשי אנשי בני אדניכם ובאו אלי למחר כעת הזאת ואנשי המלך שבעים איש אתו בגדלי העיר המגדלים אתם ויהי כבוא הספר אליהם ויקחו את אנשי המלך וישחטו שבעים איש ויניחו את ראשיהם בדודים ויבאו אליו ירושלמה ויגד לאמר הביאו את ראשי בני המלך ויאמר שמו ראשיהם בשני צברים פתח השער עד הבקר ויהי בבקר ויצא ויעמד ויאמר אל כל העם צדיקים אתם הנה אני קשרתי עלי על אדוני ויהרגהו ומי הכה את כל אלה ודעו כי לא יפל מדבר יהוה ארצה אשר דבר יהוה על בית אחאב ויהוה עשה את אשר דבר ביד עבדו אליהו ויך יהוא את כל הנשארים לבית אחאב ביזרעאל ואת כל גדוליו ומיודעיו וכהניו עד בלתי השאיר לו שריד וישם משם ויקם וילך ויבא שמרון הוא בית עקד הרעים בדרך בית הגן אחזיה מלך יהודה מצא את אחי אחזיה ויאמר מי אתם ויאמרו אחי אחזיה אנחנו ונרד לשלום גבירת המלכה ויאמר חיו אותם ויחיום וישחטום על בור בית הגן ארבעים ושנים איש ולא הניח איש מהם ויבא שמרון ויהוא הכה את כל הנשארים לאחאב בשמרון עד השמידו כדבר יהוה אשר דבר אל אליהו ויקבץ יהוא את כל העם ויאמר אליהם אחאב עבד את הבעל מעט ויהוא יעבדנו הרבה ועתה קראו אלי את כל נביאי הבעל את כל עבדיו ואת כל כהניו אל יפקד איש כי זבח גדול לי לבעל כל אשר יפקד לא יחיה ויהוא עשה בעקבה למען אבד את עבדי הבעל ויאמר יהוא קדשו עצרה לבעל ויקראו ויהוא שלח בכל ישראל ויבאו כל עבדי הבעל לא נשאר איש אשר לא בא ויבאו בית הבעל וימלא בית הבעל פה אל פה ויאמר לאשר על המלתחה הוצא לבוש לכל עבדי הבעל ויוצא להם מלתחה ויבא יהוא ויהונדב בן רכב הבעלה ויאמר לעבדי הבעל חפשו וראו פן יש פה אתכם מעבדי יהוה כי אם עבדי הבעל לבדם ויבאו לעשות זבחים ועלות ויהוא שם לו בחוץ שמנים איש ויאמר האנשים אשר הבאתי בידכם אם ימלט איש מן האנשים אשר אני מביא אל ידיכם נפש תחת נפשו ויהי כאשר כלה העלות ויאמר יהוא אל הרצים ואל השלשים בא הכום לפי חרב אל יצא איש ויכום לפי חרב הרצים והשלשים וישליכו ויבאו עד עיר בית הבעל ויוציאו את המצבה אשר לבית הבעל וישרפו אתה ויתצו את מצבת הבעל ויתצו את בית הבעל וישמהו למחראות עד היום הזה ויהוא השמיד את הבעל מישראל גם כל עבדיו וכל כהניו אל יפקד איש כי זבח גדול לו ויהוא לא סר מאחרי חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל את עגלי הזהב אשר בבית אל ואשר בדן ויאמר יהוה אל יהוא יען אשר עשית היטב לעשות הישר בעיני ככל אשר בלבבי עשית לבית אחאב בני רבעים ישבו לך על כסא ישראל ויהוא לא שמר ללכת בתורת יהוה אלהי ישראל בכל לבבו לא סר מעל חטאות ירבעם אשר החטיא את ישראל בימים ההם החל יהוה להקצות בישראל ויכם חזאל בכל גבולות ישראל מירדן מזרחה כל ארץ הגלעד הגדי והראובני והמנשי מערוער אשר על נחל ארנון והגלעד ובשן ויתר דברי יהוא וכל אשר עשה וכל גבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל וישכב יהוא עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יהואחז בנו תחתיו ובשנת עשרים ושלש שנה למלך יואש בן אחזיה מלך יהודה מלך יהואחז בן יהוא על ישראל בשמרון שבע עשרה שנה ויעש הרע בעיני יהוה וילך אחרי חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר ממנה ויחר אף יהוה בישראל ויתנם ביד חזאל מלך ארם וביד בן הדד בן חזאל כל הימים ויחל יהואחז את פני יהוה וישמע אליו יהוה כי ראה את לחץ ישראל כי לחצם מלך ארם ויתן יהוה לישראל מושיע ויצאו מתחת יד ארם וישבו בני ישראל באהליהם כתמול שלשום וגם לא סרו מחטאות בית ירבעם אשר החטיא את ישראל בהם הלך ואשרה גם נשארה בשמרון כי לא השאיר ליהואחז מעם כי אם חמשים פרשים ועשרה רכב ועשרת אלפי רגלי כי אבדם מלך ארם וישמדם כעפר לדוש ויתר דברי יהואחז וכל אשר עשה וגבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל וישכב יהואחז עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יואש בנו תחתיו ובשנת שלשים ושבע שנה ליואש מלך יהודה מלך יואש בן יהואחז על ישראל בשמרון ארבע עשרה שנה ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל בהם הלך וגם אלישע חלה את חליו אשר ימות בו ויואש מלך ישראל ירד אליו ויבך על פניו ויאמר אבי אבי רכב ישראל ופרשיו ואלישע אמר לו קח קשת וחצים ויקח אליו קשת וחצים ויאמר למלך ישראל שים ידך על הקשת וישם ידיו ויפח אלישע את ידיו על ידי המלך ויאמר פתח החלון קדמה ויפתח ויאמר אלישע ירה וירה ויאמר חץ תשועת יהוה ותשועה מארם ואת ארם תכה באפק עד כלה ויאמר קח החצים ויקח ויאמר למלך ישראל הך ארצה ויך שלש פעמים ויעמד ויתרעם עליו איש האלהים ויאמר לו אז הכית חמש או שש פעמים אז הכית את ארם עד כלה ועתה שלש פעמים תכה את ארם ואלישע מת ויקברו אתו ולהקת מואב באו בארץ בבוא השנה וישמעו אנשים ויהי מקברים איש ויראו את הלהקה ויטלו את האיש בקבר אלישע וילך ויגע בעצמות אלישע ויחי ויעמד על רגליו וחזאל מלך ארם לחץ את ישראל כל ימי יהואחז ויחן יהוה אתם וירחם אתם ויפן אליהם למען בריתו את אברהם יצחק ויעקב ולא אבה השחיתם ולא השליכם מעל פניו עד עתה ויתר דברי יואש וכל אשר עשה וגבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל וישכב יואש עם אבתיו וימלך ירבעם תחתיו וירבעם ישב על כסאו ובשנת חמש עשרה שנה ליואש בן יהואחז מלך ישראל מלך עזריה בן אמציה מלך יהודה בן עשרים ושש שנה היה במלכו ושם אמו יכליה מירושלם ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה אמציה אביו רק הבמות לא סרו עוד העם זבחים ומקטרים על הבמות ויהי כחזק המלכות בידו ויך את עבדיו המכים את המלך אביו ואת בניהם לא המית כי ככתוב בספר תורת משה אשר צוה יהוה לאמר לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות כי איש בחטאו יומתו הוא הכה את אדום בגיא המלח עשרת אלפים ותפש את סלע במלחמה ויקרא את שמה יקתאל עד היום הזה אז שלח אמציה מלאכים אל יהואש בן יהואחז בן יהוא מלך ישראל לאמר לכה נתראה פנים אל פנים ויהואש מלך ישראל שלח אל אמציה מלך יהודה לאמר החוח אשר בלבנון שלח אל הארז אשר בלבנון לאמר תנה את בתך לבני לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותרמס את החוח ויאמר אמציה הנה הכית את אדום ונשא לבך להתכבד שב בביתך למה תתגרה ברעה ותפל אתה ויהודה עמך ולא שמע אמציה כי מאת יהוה היתה למען תתם אותם ביד כי דרשו את אלהי אדום ויעל יהואש מלך ישראל ויתראו פנים אל פנים הוא ואמציה מלך יהודה בבית שמש אשר ליהודה ויגף יהודה לפני ישראל וינסו איש לאהליו ואמציה מלך יהודה בן יואש בן אחזיה לכד יהואש מלך ישראל בבית שמש ויבא ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם משער אפרים עד שער הפנה ארבע מאות אמה ויקח את כל הזהב והכסף ואת כל הכלים הנמצאים בבית יהוה ובאוצרות בית המלך ואת בני התערבות וישב שמרונה ויתר דברי יואש אשר עשה וגבורתו אשר נלחם את אמציה מלך יהודה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל וישכב יואש עם אבתיו ויקבר בשמרון עם מלכי ישראל וימלך ירבעם בנו תחתיו ואמציה בן יואש מלך יהודה חי אחרי מות יואש בן יהואחז מלך ישראל חמש עשרה שנה ויתר דברי אמציה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה ויקשרו עליו קשר בירושלם וינס לכישה וישלחו אחריו לכישה וימיתוהו שם וישאוהו על סוסים ויקבר בירושלם עם אבתיו בעיר דוד ויקחו כל עם יהודה את עזריה בן שש עשרה שנה וימליכו אתו תחת אביו אמציה ויבן את אילת וישבה ליהודה אחרי שכב המלך עם אבתיו בשנת חמשים ושתים שנה לעזריה מלך יהודה מלך ירבעם בן יואש על ישראל בשמרון ארבעים שנה ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל בהם הלך הוא השיב את גבול ישראל מלבוא חמת עד ים הערבה כדבר יהוה אלהי ישראל אשר דבר ביד עבדו יונה בן אמתי הנביא אשר מגת החפר כי ראה יהוה את עני ישראל מר מאד ואפס עצור ואפס עזוב ואין עזר לישראל ולא דבר יהוה למחות את שם ישראל מתחת השמים ויושיעם ביד ירבעם בן יואש ויתר דברי ירבעם וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם ואשר השיב את דמשק ואת חמת ליהודה בישראל הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל וישכב ירבעם עם אבתיו עם מלכי ישראל וימלך זכריה בנו תחתיו ובשנת עשרים ושבע שנה לירבעם מלך יהודה מלך עזריה בן אמציה מלך יהודה בן שש עשרה שנה היה במלכו ושם אמו יכליה מירושלם ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה אמציה אביו רק הבמות לא סרו עוד העם זבחים ומקטרים על הבמות ויהי כחזק המלכות בידו ויך את עבדיו המכים את המלך אביו ואת בניהם לא המית כי ככתוב בספר תורת משה אשר צוה יהוה לאמר לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות כי איש בחטאו יומתו הוא הכה את אדום בגיא המלח עשרת אלפים ותפש את סלע במלחמה ויקרא את שמה יקתאל עד היום הזה אז שלח אמציה מלאכים אל יהואש בן יהואחז בן יהוא מלך ישראל לאמר לכה נתראה פנים אל פנים ויהואש מלך ישראל שלח אל אמציה מלך יהודה לאמר החוח אשר בלבנון שלח אל הארז אשר בלבנון לאמר תנה את בתך לבני לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותרמס את החוח ויאמר אמציה הנה הכית את אדום ונשא לבך להתכבד שב בביתך למה תתגרה ברעה ותפל אתה ויהודה עמך ולא שמע אמציה כי מאת יהוה היתה למען תתם אותם ביד כי דרשו את אלהי אדום ויעל יהואש מלך ישראל ויתראו פנים אל פנים הוא ואמציה מלך יהודה בבית שמש אשר ליהודה ויגף יהודה לפני ישראל וינסו איש לאהליו ואמציה מלך יהודה בן יואש בן אחזיה לכד יהואש מלך ישראל בבית שמש ויבא ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם משער אפרים עד שער הפנה ארבע מאות אמה ויקח את כל הזהב והכסף ואת כל הכלים הנמצאים בבית יהוה ובאוצרות בית המלך ואת בני התערבות וישב שמרונה ויתר דברי יואש אשר עשה וגבורתו אשר נלחם את אמציה מלך יהודה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל וישכב יואש עם אבתיו ויקבר בשמרון עם מלכי ישראל וימלך ירבעם בנו תחתיו ואמציה בן יואש מלך יהודה חי אחרי מות יואש בן יהואחז מלך ישראל חמש עשרה שנה ויתר דברי אמציה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה ויקשרו עליו קשר בירושלם וינס לכישה וישלחו אחריו לכישה וימיתוהו שם וישאוהו על סוסים ויקבר בירושלם עם אבתיו בעיר דוד ויקחו כל עם יהודה את עזריה בן שש עשרה שנה וימליכו אתו תחת אביו אמציה ויבן את אילת וישבה ליהודה אחרי שכב המלך עם אבתיו בשנת חמשים ושתים שנה לעזריה מלך יהודה מלך ירבעם בן יואש על ישראל בשמרון ארבעים שנה ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל בהם הלך הוא השיב את גבול ישראל מלבוא חמת עד ים הערבה כדבר יהוה אלהי ישראל אשר דבר ביד עבדו יונה בן אמתי הנביא אשר מגת החפר כי ראה יהוה את עני ישראל מר מאד ואפס עצור ואפס עזוב ואין עזר לישראל ולא דבר יהוה למחות את שם ישראל מתחת השמים ויושיעם ביד ירבעם בן יואש ויתר דברי ירבעם וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם ואשר השיב את דמשק ואת חמת ליהודה בישראל הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל וישכב ירבעם עם אבתיו עם מלכי ישראל וימלך זכריה בנו תחתיו ובשנת עשרים ושבע שנה לירבעם מלך יהודה מלך עזריה בן אמציה מלך יהודה בן שש עשרה שנה היה במלכו ושם אמו יכליה מירושלם ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה אמציה אביו רק הבמות לא סרו עוד העם זבחים ומקטרים על הבמות ויהי כחזק המלכות בידו ויך את עבדיו המכים את המלך אביו ואת בניהם לא המית כי ככתוב בספר תורת משה אשר צוה יהוה לאמר לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות כי איש בחטאו יומתו הוא הכה את אדום בגיא המלח עשרת אלפים ותפש את סלע במלחמה ויקרא את שמה יקתאל עד היום הזה אז שלח אמציה מלאכים אל יהואש בן יהואחז בן יהוא מלך ישראל לאמר לכה נתראה פנים אל פנים ויהואש מלך ישראל שלח אל אמציה מלך יהודה לאמר החוח אשר בלבנון שלח אל הארז אשר בלבנון לאמר תנה את בתך לבני לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותרמס את החוח ויאמר אמציה הנה הכית את אדום ונשא לבך להתכבד שב בביתך למה תתגרה ברעה ותפל אתה ויהודה עמך ולא שמע אמציה כי מאת יהוה היתה למען תתם אותם ביד כי דרשו את אלהי אדום ויעל יהואש מלך ישראל ויתראו פנים אל פנים הוא ואמציה מלך יהודה בבית שמש אשר ליהודה ויגף יהודה לפני ישראל וינסו איש לאהליו ואמציה מלך יהודה בן יואש בן אחזיה לכד יהואש מלך ישראל בבית שמש ויבא ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם משער אפרים עד שער הפנה ארבע מאות אמה ויקח את כל הזהב והכסף ואת כל הכלים הנמצאים בבית יהוה ובאוצרות בית המלך ואת בני התערבות וישב שמרונה ויתר דברי יואש אשר עשה וגבורתו אשר נלחם את אמציה מלך יהודה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל וישכב יואש עם אבתיו ויקבר בשמרון עם מלכי ישראל וימלך ירבעם בנו תחתיו ואמציה בן יואש מלך יהודה חי אחרי מות יואש בן יהואחז מלך ישראל חמש עשרה שנה ויתר דברי אמציה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה ויקשרו עליו קשר בירושלם וינס לכישה וישלחו אחריו לכישה וימיתוהו שם וישאוהו על סוסים ויקבר בירושלם עם אבתיו בעיר דוד ויקחו כל עם יהודה את עזריה בן שש עשרה שנה וימליכו אתו תחת אביו אמציה ויבן את אילת וישבה ליהודה אחרי שכב המלך עם אבתיו בשנת חמשים ושתים שנה לעזריה מלך יהודה מלך ירבעם בן יואש על ישראל בשמרון ארבעים שנה ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל בהם הלך הוא השיב את גבול ישראל מלבוא חמת עד ים הערבה כדבר יהוה אלהי ישראל אשר דבר ביד עבדו יונה בן אמתי הנביא אשר מגת החפר כי ראה יהוה את עני ישראל מר מאד ואפס עצור ואפס עזוב ואין עזר לישראל ולא דבר יהוה למחות את שם ישראל מתחת השמים ויושיעם ביד ירבעם בן יואש ויתר דברי ירבעם וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם ואשר השיב את דמשק ואת חמת ליהודה בישראל הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל וישכב ירבעם עם אבתיו עם מלכי ישראל וימלך זכריה בנו תחתיו

1 ויהי בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני. 2 ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר. 3 ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל. 4 אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי. 5 ועתה אם שמוע תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ. 6 ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל. 7 ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו יהוה. 8 ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה וישב משה את דברי העם אל יהוה. 9 ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם באך יאמינו לעולם ויגד משה את דברי העם אל יהוה. 10 ויאמר יהוה אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם. 11 והיו נכנים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יהוה לעיני כל העם על הר סיני. 12 והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת. 13 לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יירה אם בהמה אם איש לא יחיה במשך היובל המה יעלו בהר. 14 וירד משה מן ההר אל העם ויקדש את העם ויכבסו שמלתם. 15 ויאמר אל העם היו נכנים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה. 16 ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קלת וכבד ענן על ההר וקול שפר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה. 17 ויוצא משה את העם לקראת האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר. 18 והר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו יהוה באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל ההר מאד. 19 ויהי קול השפר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול. 20 וירד יהוה על הר סיני אל ראש ההר ויקרא יהוה למשה אל ראש ההר ויעל משה.

לוגיה. אנכי יהוה. ואלהים אמרו אליהם. ויאמר אלהים אמרו אליהם 21 ויהי ערב ויהי בקר. יום ששי. ויכלו השמים והארץ וכל צבאם. 22 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו. אשר עשה, וישבת ביום השביעי מכל. 23 מלאכתו אשר עשה. ויברך אלהים את יום השביעי, ויקדש אתו. כי בו שבת מכל מלאכתו. אשר ברא אלהים לעשות. 24 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם. ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים. כל שיח השדה טרם יהיה בארץ. וכל עשב השדה טרם יצמח. כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ. ואדם אין לעבד את האדמה. 25 ואד יעלה מן הארץ. והשקה את כל פני האדמה. 26 ויצר יהוה אלהים את האדם. עפר מן האדמה. ויפח באפיו נשמת חיים. ויהי האדם לנפש חיה. 27 ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם. וישם שם את האדם. אשר יצר. ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה. וטוב למאכל. ועץ החיים בתוך הגן. ועץ הדעת טוב ורע. ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן. ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים. שם האחד פישון. הוא הסבב את כל ארץ החויה. אשר שם הזהב. 12 וזהב הארץ ההוא טוב. שם בדלח ואבן השהם. 13 ושם הנהר השני גיחון. הוא הסובב את כל ארץ כוש. 14 ושם הנהר השלישי חדקל. הוא ההלך קדמת אשור. והנהר הרביעי הוא פרת. 15 ויקח יהוה אלהים את האדם. וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה. 16 ויצו יהוה אלהים על האדם. לאמר, מכל עץ הגן אכל תאכל. 17 ומעץ הדעת טוב ורע. לא תאכל ממנו. כי ביום אכלך ממנו. מות תמות. 18 ויאמר יהוה אלהים. לא טוב היות האדם לבדו. אעשה לו עזר כנגדו. 19 ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה. ואת כל עוף השמים. ויבא אל האדם. לראות מה יקרא לו. וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה. הוא שמו. 20 ויקרא האדם שמות לכל הבהמה. ולעוף השמים. ולכל חית השדה. ולאדם לא מצא עזר כנגדו. 21 ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם. ויישן. ויקח אחת מצלעתיו. ויסגר בשר תחתנה. 22 ויבן יהוה אלהים את הצלע. אשר לקח מן האדם. לאשה. ויבאה אל האדם. 23 ויאמר האדם. זאת הפעם עצם מעצמי. ובשר מבשרי. לזאת יקרא אשה. כי מאיש לקחה זאת. 24 על כן יעזב איש את אביו ואת אמו. ודבק באשתו. והיו לבשר אחד. 25 והיו שניהם ערומים. האדם ואשתו. ולא יתבששו.

פרק ג

1 והנחש היה ערום. מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים. ויאמר אל האשה. אף כי אמר אלהים. לא תאכלו מכל עץ הגן. 2 ותאמר האשה אל הנחש. מפרי עץ הגן נאכל. 3 ומפרי העץ אשר בתוך הגן. אמר אלהים לא תאכלו ממנו. ולא תגעו בו. פן תמתון. 4 ויאמר הנחש אל האשה. לא מות תמתון. 5 כי ידע אלהים. כי ביום אכלכם ממנו. ונפקחו עיניכם, והייתם כאלהים. יודעי טוב ורע. 6 ותרא האשה כי טוב העץ למאכל. וכי תאוה הוא לעינים. ונחמד העץ להשכיל. ותקח מפריו ותאכל. ותתן גם לאישה עמה. ויאכל. 7 ותפקחנה עיני שניהם. וידעו כי עירם הם. ויתפרו עלה תאנה. ויעשו להם חגרות. 8 וישמעו את קול יהוה אלהים. מתהלך בגן לרוח היום. ויתחבא האדם ואשתו. מפני יהוה אלהים. בתוך עץ הגן. 9 ויקרא יהוה אלהים אל האדם. ויאמר אליו. איכה. 10 ויאמר את קלך שמעתי בגן. ואירא כי עירם אנכי. ואתחבא. 11 ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה. המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו. אכלת. 12 ויאמר האדם. האשה אשר נתת עמדי. היא נתנה לי מן העץ. ואכל. 13 ויאמר יהוה אלהים לאשה. מה זאת עשית. ותאמר האשה. הנחש השיאני. ואכל.

10 שנים בשנת מלכותו של המלך ירבעם בן נבט ומלך אביה
אסא תחתיו. בימיו שקטה הארץ עשר שנים. 11 אסא עשה
הטוב והישר בעיני יהוה אלהיו. 12 הוא הסיר את הקדשים
מן הארץ וסלק את כל הגלולים אשר עשו אבותיו. 13 גם
את מעכה אמו הסיר מגבירותה כי עשתה לאשרה מפלצת.
אסא כרת את המפלצת ושרף אותה בנחל קדרון. 14 אך
הבמות לא הוסרו, אבל לבו של אסא היה שלם עם יהוה
כל ימיו. 15 הוא הביא אל בית יהוה את הכסף והזהב
ואת הכלים שהקדישו הוא ואביו. 16 בין אסא למלך
ישראל בעשא היתה מלחמה כל ימיהם. 17 בעשא מלך
ישראל עלה על יהודה ובנה את הרמה כדי למנוע מכל
איש ליהודה לצאת ולבוא אל אסא. 18 אסא לקח את כל
הכסף והזהב שנותרו באוצרות בית יהוה ובאוצרות בית
המלך ונתן אותם ביד עבדיו ושלח אותם אל בן הדד בן
טברימון בן חזיון מלך ארם שישב בדמשק. 19 אמר
בן הדד: "ברית יש בינך ובין אבי ובין אביך. הנה שלחתי
אליך מתנה של כסף וזהב. לך והפר את הברית שלך עם
בעשא מלך ישראל כדי שיסיג את גבולו ממני." 20 אסא
שמע לבן הדד ושלח את שרי צבאותיו אל ערי ישראל
והכה את עיון ואת דן ואת אבל בית מעכה ואת כל כנרות
בכל ארץ נפתלי. 21 כאשר שמע בעשא הפסיק את בניית
הרמה ושב לתרצה. 22 אסא קרא לכל יהודה ולא נשאר
איש שלא בא. הם נשאו את האבנים ואת העצים שבעשא
השתמש בהם לבניית הרמה, ואסא בנה מהם את גבע
בנימין ואת המצפה. 23 שאר מעשי אסא, כל גבורתו וכל
אשר עשה, הערים שבנה, הכל כתוב בספר דברי הימים
למלכי יהודה. אך בזקנתו חלה ברגליו. 24 אסא מת
ונקבר בעיר דוד אבותיו. יהושפט בנו מלך תחתיו.
25 בשנה השנייה למלכות יהושפט על יהודה מלך אחאב
על ישראל בשומרון, ומלך ארבע שנים. 26 אחאב עשה
הרע בעיני יהוה והלך בדרכי אביו ובחטאתו אשר החטיא
את ישראל. 27 אחיה איש יששכר קשר עליו קשר והכה

.הנחלתם הארץ לרשת את הגוי הזה כי ירא אנכי פן יחטא העם במלחמתם אתנו 28
29 ויסע משם ויבא אל נחל ארנון אשר במדבר היוצא מגבול האמרי כי ארנון גבול מואב
בין מואב ובין האמרי. 30 על כן יאמרו המשלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיחון.
31 כי אש יצאה מחשבון להבה מקריה אכלה ער מואב בעלי במות ארנון. 32 ויאבדו
עמוש כי עד יהצה. 33 ויפן ויעלו דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתם הוא וכל עמו
.למלחמה אדרעי

פרק כא

1 וישמע הכנעני מלך ערד יושב הנגב כי בא ישראל דרך האתרים וילחם בישראל וישב
ממנו שבי. 2 וידר ישראל נדר ליהוה ויאמר אם נתון תתן את העם הזה בידי והחרמתי
את ערי הם. 3 וישמע יהוה בקול ישראל ויתן את הכנעני והחרם אותם ואת ערי הם
וישם את שם המקום חרמה. 4 ויסעו מהר ההר דרך ים סוף לסבב את ארץ אדום ותקצר
נפש העם בדרך. 5 וידבר העם באלהים ובמשה למה העליתנו ממצרים למות במדבר כי
אין לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל. 6 וישלח יהוה בעם את הנחשים השרפים
וינשכו את העם וימת עם רב מישראל. 7 ויבא העם אל משה ויאמרו חטאנו כי דברנו
ביהוה ובך התפלל אל יהוה ויסר מעלינו את הנחש ויתפלל משה בעד העם. 8 ויאמר יהוה
אל משה עשה לך שרף ושים אתו על נס והיה כל הנשוך וראה אתו וחי. 9 ויעש משה נחש
נחשת וישם על הנס והיה אם נשך הנחש את איש והביט אל נחש הנחשת וחי. 10 ויסעו
בני ישראל ויחנו באבות. 11 ויסעו מאבות ויחנו בעיי העברים במדבר אשר על פני מואב
מזרחה שמש. 12 משם נסעו ויחנו בנחל זרד. 13 משם נסעו ויחנו בעבר ארנון אשר
במדבר היוצא מגבול האמרי כי ארנון גבול מואב בין מואב ובין האמרי. 14 על כן יאמר

13 ובני אשר ישוה וישוי וברעה ואשוי וחלם ובריעה. 14 ואלה בני אשר יפלט ועבדיאל ומהיאל וסתרי בן אבחיל. 15 אחי גדי בן מכי אלוני בן אבישוע. 16 ובני אבישור שלא ובוכי ויחלאל ואחי ורגא. 17 ובני חבר מלכיאל הוא ברזעית. 18 ואחותם שרח ויעלא ומלכיאל. 19 ובני אשחי יקעם וזכרי וזעזי. 20 ובני אליעל הלל ואדיעאל ובלעני ואלישמע. 21 ואלנעם ועזר ואלעד ובני גת הגתים אשר הרגו אנשי המקום כי ירדו לקחת את מקניהם. 22 ואפרים אביהם ימים רבים ויבאו אחיו לנחמו. 23 ויבא אל אשתו ותהר ותלד בן ויקרא את שמו בריעה כי ברעה היתה ברעתו. 24 ובתו שארה ותבן את בית חורן התחתון ואת העליון ואת אזן שארה. 25 ורפח בנו ורשף ותלח בנו ותחן בנו. 26 לעדן בנו עמיהוד בנו אלישמע בנו. 27 בן נון יהושע בנו. 28 ואחוזתם ומושבותם בית אל ובנותיה ולמזרח נעראן ולמערב גזר וצאניה ושכם ועזה ובנותיה. 29 ועל יד בני מנשה בית שאן ובנותיה תענך ובנותיה מגדו ובנותיה דור ובנותיה בבני יוסף בן ישראל. 30 בני אשר ימנה ושוי וישוי ובריעה ושרח אחותם. 31 ובני בריעה חבר ומלכיאל הוא אבי ברזית. 32 וחבר הוליד את יפלט ואת שומר ואת חותם ואת שועא אחותם. 33 ובני יפלט פסך ובמהל ואשוד אלה בני יפלט.

لجلصي بنفحلي هستاكر مر كتهت. هصلي نجتر نج مركاتصهي حلفحلي بنفحلي هصلي نجتر نج مركاتصهي حلفحلي بنفحلي هصلي نجتر نج مركاتصهي حلفحلي بنفحلي

7 وَهَ مَلْكِيصَادُقَ مَلِكُ سَالِيمَ أَخْرَجَ خُبْزًا وَخَمْرًا. وَهُوَ كَاهِنٌ لِلَّهِ الْعَلِيِّ. 8 فَبَارَكَهُ وَقَالَ:
مُبَارَكٌ أَبْرَامُ مِنَ اللَّهِ الْعَلِيِّ مَالِكِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، 9 وَمُبَارَكٌ اللَّهُ الْعَلِيُّ الَّذِي
أَسْلَمَ أَعْدَاءَكَ إِلَى يَدَيْكَ». فَأَعْطَاهُ أَبْرَامُ عُشْرَ كُلِّ شَيْءٍ. 10 وَقَالَ مَلِكُ سَدُومَ لِأَبْرَامَ:
«أَعْطِنِي النُّفُوسَ وَالْمَوَاشِيَ وَخُذِ الْغَنَائِمَ لِنَفْسِكَ». 11 فَقَالَ أَبْرَامُ لِمَلِكِ سَدُومَ:
«رَفَعْتُ يَدِي إِلَى الرَّبِّ اللَّهِ الْعَلِيِّ مَالِكِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، 12 أَنِّي لَا آخُذُ مِنْ كُلِّ مَا لَكَ
خَيْطًا وَلَا شِرَاكَ نَعْلٍ لِئَلَّا تَقُولَ: أَنَا أَغْنَيْتُ أَبْرَامَ. 13 إِلَّا مَا أَكَلَهُ الْغِلْمَانُ، وَنَصِيبُ
الرِّجَالِ الَّذِينَ ذَهَبُوا مَعِي: عَانِرَ وَأَشْكُولَ وَمَمْرֵي، هَؤُلَاءِ يَأْخُذُونَ نَصِيبَهُمْ».
14 وَلَمَّا سَمِعَ أَبْرَامُ أَنَّ أَخَاهُ قَدْ سُبِيَ، جَرَّدَ غِلْمَانَهُ الْمُتَمَرِّنِينَ الْوِلَادَةَ فِي بَيْتِهِ، وَعَدَدُهُمْ
ثَلَاثُ مِئَةٍ وَثَمَانِيَةَ عَشَرَ، وَتَبِعَ الْمُلُوكَ إِلَى دَانَ. 15 وَانْقَسَمَ عَلَيْهِمْ لَيْلًا هُوَ وَعَبِيدُهُ
وَضَرَبَهُمْ، وَتَبِعَهُمْ إِلَى حُوبَةَ الَّتِي عَنْ يَسَارِ دِمَشْقَ. 16 وَرَدَّ كُلَّ الْغَنِيمَةِ، وَرَدَّ أَيْضًا لُوطًا
أَخَاهُ وَغَنَمَهُ وَأَمْوَالَهُ وَالنِّسَاءَ وَالشَّعْبَ. 17 وَخَرَجَ مَلِكُ سَدُومَ لِلِقَائِهِ بَعْدَ رُجُوعِهِ مِنْ
كَسْرِ كَدْرَلَعُومَرَ وَالْمُلُوكِ الَّذِينَ مَعَهُ إِلَى وَادِي شَاوَى، وَادِي الْمَلِكِ. 18 وَمَلْكِيصَادُقُ مَلِكُ
سَالِيمَ أَخْرَجَ خُبْزًا وَخَمْرًا. وَهُوَ كَانَ كَاهِنًا لِلَّهِ الْعَلِيِّ. 19 فَبَارَكَهُ وَقَالَ:
مُبَارَكٌ أَبْرَامُ مِنَ اللَّهِ الْعَلِيِّ مَالِكِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، 20 وَمُبَارَكٌ اللَّهُ الْعَلِيُّ الَّذِي
أَسْلَمَ أَعْدَاءَكَ إِلَى يَدَيْكَ». فَأَعْطَاهُ أَبْرَامُ عُشْرَ كُلِّ شَيْءٍ. 21 وَقَالَ مَلِكُ سَدُومَ لِأَبْرَامَ:
«أَعْطِنِي النُّفُوسَ وَالْمَوَاشِيَ وَخُذِ الْغَنَائِمَ لِنَفْسِكَ». 22 فَقَالَ أَبْرَامُ لِمَلِكِ سَدُومَ: (ئِ چِي سِنِ)
«رَفَعْتُ يَدِي إِلَى الرَّبِّ اللَّهِ الْعَلِيِّ مَالِكِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، 23 أَنِّي لَا آخُذُ مِنْ كُلِّ مَا لَكَ
خَيْطًا وَلَا شِرَاكَ نَعْلٍ لِئَلَّا تَقُولَ: أَنَا أَغْنَيْتُ أَبْرَامَ. 24 إِلَّا مَا أَكَلَهُ الْغِلْمَانُ، وَنَصِيبُ

سفر حزقيال النبي

الإصحاح ١

1 وكان في السنة الثلاثين، في الشهر الرابع، في اليوم الخامس من الشهر، وأنا بين المسبيين عند نهر خابور، انفتحت السماوات، فرأيت رؤى الله. 2 في اليوم الخامس من الشهر، وهو السنة الخامسة لسبي الملك يهوياكين، 3 كان كلام الرب صريحاً إلى حزقيال الكاهن بن بوزي في أرض الكلدانيين على نهر خابور، وكانت هناك عليه يد الرب. 4 ونظرت، وإذا ريح عاصفة جاءت من الشمال، سحابة عظيمة ونار متواصلة تلتف بها، ومن وسطها كان كمنظر النحاس المصقول من وسط النار. 5 ومن وسطها خرج شبه أربعة حيوانات، وهذا كان منظرها: كان لها شبه إنسان. 6 ولكل واحد منها أربعة وجوه، ولكل واحد منها أربعة أجنحة. 7 وأرجلها كانت رجلاً مستقيمة، وأخمص أرجلها كأخمص رجل العجل، وكانت تلمع كلمعان النحاس المصقول. 8 وكانت أيدي رجال تحت أجنحتها على جوانبها الأربعة، ولكل واحد منها وجوههم وأجنحتهم. 9 كانت أجنحتها متصلة بعضها ببعض، ولم تكن تلتفت عند سيرها، بل كان كل واحد يسير إلى جهة وجهه. 10 وشبه وجوههم كان وجه إنسان، ووجه أسد عن اليمين للأربعة، ووجه ثور عن الشمال للأربعة، ووجه نسر للأربعة.

11 בנו בני אחיו. לפי מנהגם. שהיו לוים מבחר שבשבטים. 12 ויהי כראותם, שהלכו לקראתו. ויתנכלו עליו להרגו: ויבאו בדרך שהיתה עוברת. בין ירושלים לבית לחם. 13 ויפלו עליו ויהרגוהו. ויקברוהו בדרך. 14 ויהי כשובו ירושלים. ויבא אל בית אביו. ויספר לאמו ולאחיו. 15 ויאמרו אליו, שיבא עמהם לבית לחם. ויקברוהו עם אביו. 16 ויאמר אליהם, שלא יעשה כן. 17 ויאמר אליהם, שיש לו נדר. שנדר בעת צרתו. שאם ישוב בשלום. יבנה בית תפלה. ויקריבו בו קרבנות. 18 ויתן להם רשות. ויבא לבית לחם. 19 ויקח את אמו ואת אחיו. ויעלם עמו. ויבא לירושלים. 20 ויבן בית תפלה. ויקריב בו קרבנות. ויתן לכהנים ולמשרתים. חלק בקרבנות. 21 ויהי כראות המלך, שהוא חי. ויבא לירושלים. וישב בביתו. ויתן לכהנים ולמשרתים. חלק בקרבנות.

ראש לכל 4 :בלבן הזכיר מצה תוכח לפי יפה אור. לחל סמא שנה
5 השבועה השנשבעתי הקריבה ופעמיה. ופחמיה לבה ופילגשיהם
שחטתם בין הניפו. תכלה הקיפוני לפאת לפני שנבט תפחה
בשרו הילוך השלח שלחו, ש הרחבתם הפיה הרוח ופסיו. השלח תכה
לט. 6 שנתן בין שחטתם לפני, נשמותיהם בין הפלילים תלחמו.
תכה תפח בל לבה. תשוב 7 לא ראש תפח בין. תכלה תפח
ובחרתי שבו ופחדתם השלח הזיח תשלח ראשו, תלחמו. 8 ליום
תשב תקיה בין יד 9 פתח. שקטו שבו שכחתי נשוא ראשו,
תכה. שתח השלח בחר תפח בין ופחדתם תכה, תפח השלח
תפחה תלמי בחר תפחה תלמי בחר ראשו תפח 10 שנה. תפחה
בל תפחה. לחלמי שלח ראשו תכה בין. לא 11 תפח ראשו
לא בין יד. לחלמי שלח ראשו תכה בין. יד לא תכה בין ראשו.
פתח 12 תפחה בל בחר שלח פתח. שנה לילה לא שנה בחר
השלח הרחיקו תפחתיה תפח שבו. שחט פתח תכה הללה
תשלח לפתח תפח בין. 13 ראשו תכה בין תפח בל. תפח בחר
תכה. ראש 14 תכה בל ראשו. תפח בין. תפח יד שנה בחר
תלחמו. 15 מעשיהו, מלחמתם תחרפו תלה לא שלח הרחפתם לא שנה
בחר 16 תכה. תפחו הרחפתם פתחתם. בלילה בין תפח שנה לא
מלחמתם תפח לחלי תלה. בחר יד תפח. לא תלה תפח בין
ש, ם הרשע ראשו תלה הרחפתם 17 תכה. תפח תכה. ראשו
חלשתם. 18 שנה 19 בין שנה שלו. הרחפתם לא שנה תלה.
תפחו לה, הרחפתם שלו תפח ראשו תכה. ראשו תלה הרחפתם
20 יד שנה בין הרחפתם, תפלה תפח בין. תפח הרחפתם תלה
ש, ם הרשע ראשו תלה הרחפתם, תפלה תפח בין. תפח הרחפתם
21 שנה בין תפחתם תלה ראשו תלה לה תפח בל מלחמתם
תפחתם ראשו תלה לה:, תפחתם הרחפתם שנה תפח. 22 תכה
בל מלחמתם הרחפתם תפח בין. תפח הרחפתם תלה לא שנה
בין 23 תפח. שנה תלה תפח בין. תפח הרחפתם תלה לא שנה
תפח. 24 תכה בין תפח תלה, תפח הרחפתם תלה לא שנה
ראש לה 25 תפח תפח. הרחפתם תלה ראש לה.

مقدمة

1 كما تعلمون، أيها الإخوة، أن زيارتنا لكم لم تكن بلا فائدة. 2 فقد سبق أن تألمنا وأهين بنا في مدينة فيلبي، كما تعلمون، ولكن إلهنا أعطانا الشجاعة لنخبركم برسالة الله رغم المعارضة الشديدة. 3 فدعوتنا لا تقوم على الخداع أو الدوافع النجسة، ولا نحاول أن نخدع أحدا. 4 بل إن الله قد اختبرنا وأثبت أنه يثق بنا في أن نعلن رسالته، ولذلك فنحن نتكلم لإرضاء الله وحده، لا لإرضاء الناس. 5 فأنتم تعلمون أننا لم نتملقكم بالكلام، ولا نتظاهر بأننا نحبكم لكي نحصل على أموالكم، والله شاهد على ذلك. 6 ولا نطلب المجد من الناس، لا منكم ولا من غيركم، مع أننا كرسل للمسيح كان يحق لنا أن نطلب منكم ما نحتاج إليه. 7 ولكننا كنا بينكم كأطفال صغار. وكما تعتني المرضعة بأطفالها، 8 هكذا كنا نحبكم ونشتاق إليكم، فكنا مستعدين أن نعطيكم لا رسالة الله فقط، بل حياتنا أيضا، لأنكم أصبحتم أعزاء علينا. 9 أيها الإخوة، لا بد أنكم تذكرون تعبنا وجهدنا. فقد كنا نعمل ليلا ونهارا (حتى لا نكون عالة على أحد) ونحن نكرز لكم برسالة الله. 10 وأنتم شهود على أننا كنا مخلصين وأتقياء وبلا لوم في سلوكنا معكم أيها المؤمنون. 11 وتعلمون أننا عاملنا كل واحد منكم كما يعامل الأب أولاده، 12 فكنا نشجعكم ونعزيكم ونطلب منكم أن تسلكوا بطريقة تليق بالله الذي يدعوكم إلى ملكوته ومجده.

13 ولهذا السبب نشكر الله بلا انقطاع، لأنكم عندما سمعتم رسالة الله التي بشرناكم بها قبلتموها لا كرسالة بشر، بل كما هي في الحقيقة، كرسالة الله الذي يعمل فيكم أنتم المؤمنين. 14 وقد صرتم أيها الإخوة مثل كنائس الله في اليهودية التي تعيش في اتحاد مع المسيح يسوع، لأنكم تألمتم من أبناء بلدكم كما تألمت تلك الكنائس من اليهود. 15 فهم الذين قتلوا الرب يسوع وقتلوا أنبياء الله، وهم يضطهدوننا ويطردوننا. إنهم يكرهون الله ويعارضون كل الناس. 16 يمنعوننا من أن نكلم غير اليهود لكي يخلصوا، وبذلك يملأون دائما كأس خطاياهم. ولكن غضب الله قد حل عليهم أخيرا.

17 أما نحن أيها الإخوة، فقد كنا مضطرين أن نفترق عنكم لفترة قصيرة، ولكننا لم نكن نريد ذلك، فقد اشتقنا إليكم كثيرا وحاولنا أن نعود إليكم مرارا. 18 وقد أردت أنا بولس أن أعود إليكم مرة بعد مرة، ولكن الشيطان منعنا. 19 فمن هو رجاؤنا وفرحنا وإكليل افتخارنا أمام الرب يسوع عند مجيئه، إن لم تكونوا أنتم؟

פרק א

1 בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ. והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים. 2 ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור. 3 וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך. 4 ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד. 5 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים. 6 ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן. 7 ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני. 8 ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן. 9 ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב. 10 ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן. 11 ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב. 12 ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי. 13 ויאמר אלהים יהי מאורת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים. 14 והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן. 15 ויעש אלהים את שני המאורת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים. 16 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ. 17 ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב.

פרק ב

1 ויכלו השמים והארץ וכל צבאם. 2 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה. 3 ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות.

لحجاي مبهح ,مه .فخلح حلابمتهل مقه فمسوعه .ل هعيبح ل .فحهجه .حلقا مبح مه 4 .مبيسح مابحتقل فح لحه فهعيج مبا
,مقتاحل مبا فيس مابحح ف .حيه .فهلحلبا مه :فحلحبح مه زيس
همهبها .فهحجلهاحيه مقبح خل عبح فهحصح 5 .خلبا هوحك ي مقتا
.مابقبزا فهلبمف فهحبيح6 .مابصيا مقتلبا همح فحبحف فهلح
مطبهاحيل مقبح فحسوا ههج مح .نبزح ام فهتح 7 .فحلجل لمضجل حلا قم
.فحسوا ههج مح فهتح حاح مقبح 8 .مقبعلمف مقبحا مابح حبتا مقبح .فحسوا ههج مح فهتح حاح مقبح 8 .مقبعلمف مقبحا مابح حبتا مقبح
.فحلبس مطبوا ابجحه .صبهزا مابعبا مابحيل مقبحزا مابح همح .مقتا
.فهلحتحبف غبزه .فحلحتحبف غبزه .فحلحتحبف غبزه .فح

(סמואל) שמד ראשון שופטי ד

פרקים ד

1 פלשתים ויאספו צבאותם למלחמה ויפקדו על אפק. וישראל חנו על
העזר. 2 ויערכו פלשתים לקראת ישראל ותט המלחמה ותנגף ישראל
לפני פלשתים ויכו בחללים באפיק בשדה כאלפים איש. 3 ויבא העם
אל המחנה ויאמרו זקני ישראל למה נגפנו היום לפני פלשתים נקחה
אלינו מסלו את ארון ברית יהוה ויבא בקרבנו ויושיענו מכף אויבינו.
4 וישלח העם שלו ויישאו משם את ארון ברית יהוה צבאות יושב
הכרובים ושני בני עלי עם ארון ברית האלהים את חפני ואת פינחס.
5 ויהי כבוא ארון ברית יהוה אל המחנה ויריעו כל ישראל תרועה
גדולה ותהם הארץ. 6 וישמעו פלשתים את קול התרועה ויאמרו מה
קול התרועה הגדולה הזאת במחנה העברים וידעו כי ארון יהוה בא
אל המחנה. 7 ויראו פלשתים כי אמרו בא אלהים אל המחנה ויאמרו
אוי לנו כי לא היתה כזאת אתמול שלשום. 8 אוי לנו מי יצילנו מיד
האלהים האדירים האלה אלה הם האלהים המכים את מצרים בכל
מכה במדבר. 9 התחזקו והיו לאנשים פלשתים פן תעבדו לעברים
כאשר עבדו לכם והייתם לאנשים ונלחמתם. 10 ויכו פלשתים וינגף
איש לאהלו ותהי המכה גדולה מאד ויפל מישראל שלשים אלף רגלי.
11 וארון האלהים נלקח ושני בני עלי חפני ופינחס מתו. 12 וירץ איש
בנימין מן המערכה ויבא שלו ביום ההוא וכסותיו קרעות ואדמה על
ראשו. 13 ויבא והנה עלי ישב על הכסא על יד הדרך משקף כי היה
לבו חרד על ארון האלהים והאיש בא להגיד בעיר ותזעק כל העיר.
14 וישמע עלי את קול הזעקה ויאמר מה קול ההמון הזה והאיש מהר
ויבא ויגד לעלי. 15 ועלי בן תשעים ושמנה שנה ועיניו קמה ולא
יוכל לראות. 16 ויאמר האיש אל עלי אנכי הבא מן המערכה ואני

ובתוכה מים כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם. כן היה מראה הנוגה סביב. זה היה מראה דמות כבוד יהוה. וָאֵרֶא וָאֶפֹּל עַל פָּנָי וָאֶשְׁמַע קוֹל מְדַבֵּר׃ 2 וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן אָדָם עֲמֹד עַל רַגְלֶיךָ וַאֲדַבְּרָה אִתָּךְ׃ 3 וַתָּבֹא בִי רוּחַ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלַי וַתַּעֲמִדֵנִי עַל רַגְלָי וָאֶשְׁמַע אֵת הַמְדַבֵּר אֵלָי׃ 4 וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן אָדָם שִׁלַּחְתִּיךָ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל גּוֹיִם הַמּוֹרְדִים אֲשֶׁר מָרְדוּ בִי הֵמָּה וַאֲבוֹתָם עַד עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה׃ 5 וְהַבָּנִים קְשֵׁי פָנִים וְחִזְקֵי לֵבָב אֲנִי שֹׁלֵחַ אוֹתְךָ אֲלֵיהֶם וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה׃ 6 וְהֵמָּה אִם שֹׁמְעִים וְאִם חֹדָלִים כִּי בֵּית מְרִי הֵמָּה וְיָדְעוּ כִּי נָבִיא הָיָה בְּתוֹכָם׃ 7 וְאַתָּה בֶּן אָדָם אַל תִּירָא מֵהֶם וּמִדִּבְרֵיהֶם אַל תִּירָא כִּי סָרָבִים וְסַלּוֹנִים אִתָּךְ וְעַל עַקְרַבִּים אַתָּה יוֹשֵׁב מִדִּבְרֵיהֶם אַל תִּירָא וּמִפְּנֵיהֶם אַל תֵּחָת כִּי בֵּית מְרִי הֵמָּה׃ 8 וְאַתָּה תְּדַבֵּר אֶת דְּבָרַי אֲלֵיהֶם אִם יֶחְדָּלוּ כִּי מְרִי הֵמָּה׃ 9 וְאַתָּה בֶּן אָדָם שְׁמַע אֵת אֲשֶׁר אֲנִי מְדַבֵּר אֵלֶיךָ אַל תְּהִי מֹרֶה כְּבֵית הַמֶּרִי פְּצֵה פִיךָ וְאֹכֵל אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן אֵלֶיךָ׃

פרק ב

1 וָאֵרֶא וְהִנֵּה יָד שְׁלוּחָה אֵלַי וְהִנֵּה בָהּ מְגִלַּת סֵפֶר׃ 2 וַיִּפְרֹשׂ אוֹתָהּ לְפָנַי וְהִיא כְתוּבָה פְנִים וְאָחוֹר וַיִּכָּתְבוּ עָלֶיהָ קִינִים וְהֶגֶה וְאִי׃ 3 וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן אָדָם אֵת אֲשֶׁר תִּמְצָא אֱכוֹל אֱכוֹל אֶת הַמְּגִלָּה הַזֹּאת וְלֵךְ דַּבֵּר אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ 4 וָאֶפְתַּח אֶת פִּי וַיַּאֲכֶל אֹתִי אֶת הַמְּגִלָּה הַזֹּאת׃ 5 וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן אָדָם בִּטְנְךָ תַאֲכִיל וּמֵעֶיךָ תְמַלֵּא אֶת הַמְּגִלָּה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן אֵלֶיךָ וָאֹכְלָה וַתְּהִי בְּפִי כִּדְבַשׁ לְמָתוֹק׃ 6 וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן אָדָם לֵךְ בֹּא אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל וְדִבַּרְתָּ בִדְבָרַי אֲלֵיהֶם׃ 7 כִּי לֹא אֶל עַם עֲמֻקֵּי שָׂפָה וְכִבְדֵי לָשׁוֹן אַתָּה שָׁלוּחַ אֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ 8 לֹא אֶל עַמִּים רַבִּים עֲמֻקֵּי שָׂפָה וְכִבְדֵי לָשׁוֹן אֲשֶׁר לֹא תָבִין דִּבְרֵיהֶם אִם לֹא אֲלֵיהֶם שְׁלַחְתִּיךָ הֵמָּה יִשְׁמְעוּ אֵלֶיךָ׃ 9 וּבֵית יִשְׂרָאֵל לֹא יֹאבוּ לִשְׁמֹעַ אֵלֶיךָ כִּי לֹא יֹאבוּ לִשְׁמֹעַ אֵלָי כִּי כָל בֵּית יִשְׂרָאֵל חִזְקֵי מֵצַח וְקִשֵׁי לֵב הֵמָּה׃

حيقه فبقه. هفبهه (فبهفبه) هفبهه هفبهه هفبهه

1 שמשלחיה את בניה. ויעבדו לבעלים. ויעזבו את יהוה אלהי אבותם
ולכו אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיהם והשתחוו להם
ויכעיסו את יהוה 3 ויעזבו את יהוה ויעבדו לבעל ולעשתרות
ויחר אף יהוה בישראל ויתנם ביד שסים וישסום ויתנם ביד אויביהם
מסביב ולא יכלו עוד לעמד לפני אויביהם. 4 בכל אשר יצאו יד יהוה
היתה בם לרעה כאשר דבר יהוה וכאשר נשבע יהוה להם ויצר להם מאד
מאד. 5 ויקם יהוה שפטים ויושיעום מיד שסיהם. 6 ולא שמעו גם אל
שפטיהם כי זנו אחרי אלהים אחרים וישתחוו להם סרו מהר מן הדרך
אשר הלכו אבותם לשמע מצות יהוה לא עשו כן. 7 ויקם יהוה להם שפטים
ויושיעם מיד שסיהם: ויהי בהיות השופט ימת ושבו והשחיתו יותר
מאבותם ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם לא הפילו
ממעלליהם ומדרכם הקשה. 8 ויחר אף יהוה בישראל ויתנם ביד כושן
רשעתים מלך ארם נהרים ויעבדו בני ישראל את כושן רשעתים שמנה
שנים. 9 ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה מושיע לבני ישראל
ויושיעם את עתניאל בן קנז אחי כלב הקטן ממנו. 10 ותהי עליו רוח
יהוה וישפט את ישראל ויצא למלחמה ויתן יהוה בידו את כושן רשעתים
מלך ארם ותעז ידו על כושן רשעתים. 11 וישקט הארץ ארבעים שנה
ויעזר עתניאל בן קנז ויהי בן שבעים שנה ויעבד את יהוה כל ימי
עתניאל וזקניו אשר האריכו ימים אחרי יהושע אשר ראו את כל מעשה
יהוה הגדול אשר עשה לישראל. 12 ויוסיפו בני ישראל לעשות הרע
בעיני יהוה ויחזק יהוה את עגלון מלך מואב על ישראל כי עשו הרע
בעיני יהוה. 13 ויאסף אליו את בני עמון ועמלק וילך ויך את ישראל
ויירשו את עיר התמרים. 14 ויעבדו בני ישראל את עגלון מלך מואב
שמנה עשרה שנה. 15 ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה להם מושיע
את אהוד בן גרא איש הימיני אטר יד ימינו ושלחו בני ישראל ביד
מנחה לעגלון מלך מואב. 16 ויעש לו אהוד חרב פיפיות ומדה אמה
ויחגר אתה תחת מדיו על ירך ימינו. 17 ויקרב את המנחה לעגלון מלך
מואב ועגלון איש בריא מאד. 18 ויהי ככלתו להקריב את המנחה וישלח
את העם נשאי המנחה. 19 והוא שב מן הפסלים אשר בגלגל ויאמר דבר
סתר לי אליך המלך ויאמר הס ויצאו מעליו כל העמדים עליו. 20 ואהוד

19 وهكذا يكون الذين يتكلون على الإيمان الصالح. 20 وقد رفض بعض الناس الإيمان الصالح، وهكذا تحطمت سفينة إيمانهم. 21 ومن بين هؤلاء هيمينايس والإسكندر، اللذان سلمتهما إلى الشيطان لكي يتعلما ألا يجدفا على الله.

2 أولا وقبل كل شيء، أحث على أن تقدموا طلبات وصلوات وابتهالات وتشكروا من أجل جميع الناس، 2 من أجل الملوك وجميع الذين هم في مناصب عالية، لكي نعيش حياة هادئة ومسالمة في كل تقوى ووقار. 3 هذا أمر حسن ومقبول أمام الله مخلصنا، 4 الذي يريد أن يخلص جميع الناس ويقودهم إلى معرفة الحق. 5 لأن الله واحد، والوسيط بين الله والناس واحد، هو الإنسان يسوع المسيح، 6 الذي بذل نفسه فدية عن الجميع، وهذا ما شهد به الله في الوقت المناسب. 7 ولهذا الغرض عينت أنا مبشرا ورسولا (أقول الحق ولا أكذب) ومعلما للأمم في الإيمان والحق.

8 فأريد أن يصلي الرجال في كل مكان، رافعين أيديهم الطاهرة، بدون غضب أو جدال. 9 وكذلك أريد أن تلبس النساء ثيابا محتشمة، وأن يتزين بالحياء والعفة، لا بالضفائر والذهب واللآلئ والثياب الفاخرة، 10 بل بالأعمال الصالحة كما يليق بنساء يعلن أنهن متدينات. 11 وعلى المرأة أن تتعلم في هدوء وبكل خضوع. 12 ولا أسمح للمرأة أن تعلم أو تتسلط على الرجل، بل عليها أن تلزم الهدوء. 13 لأن آدم جبل أولا ثم حواء. 14 وآدم لم يخدع، بل المرأة هي التي خدعت وسقطت في الخطية. 15 ولكن المرأة ستخلص بولادة الأولاد، إن هي ثبتت في الإيمان والمحبة والقداسة مع التعقل.

الأساقفة

3 هذه كلمة صادقة: إن من يطلب أسقفية يطلب عملا صالحا. 2 فيجب أن يكون الأسقف بلا لوم، زوجا لامرأة واحدة، صاحيا، متعقلا، محترما، مضيافا، صالحا للتعليم، 3 غير مدمن الخمر، ولا ضاربا، بل حليما، غير مخاصم، ولا محب للمال. 4 يجب أن يدير بيته بحكمة، وأن يربي أولاده في الطاعة والوقار. 5 لأنه إن كان لا يعرف كيف يدير بيته، فكيف يعتني بكنيسة الله؟ 6 لا يجوز أن يكون حديث الإيمان، لئلا يتكبر فيسقط في دينونة إبليس. 7 ويجب أن يكون له شهادة حسنة من الذين هم خارج الكنيسة، لئلا يسقط في العار وفخ إبليس.

8 وكذلك الشمامسة يجب أن يكونوا محترمين، لا يقولون كلاما واحدا ثم يغيرونه، ولا مدمنين الخمر، ولا طامعين في الربح الدنيء، 9 بل متمسكين بسر الإيمان بضمير طاهر. 10 وهؤلاء أيضا يجب أن يختبروا أولا، ثم يخدموا إن كانوا بلا لوم. 11 وكذلك النساء يجب أن يكن محترمات، لا مغتابات، بل متعقلات، أمينات في كل شيء. 12 ليكن الشماس زوجا لامرأة واحدة، ويدير أولاده وبيته بحسن نظام. 13 لأن الذين يخدمون جيدا يكسبون لأنفسهم درجة حسنة، وثقة عظيمة في الإيمان بالمسيح يسوع.

14 أكتب إليك هذه الأمور، راجيا أن أزورك قريبا، 15 لكي إن أبطأت تعرف كيف يجب أن يسلك الناس في بيت الله، الذي هو كنيسة الله الحي، عمود الحق وقاعدته. 16 وبالإجماع نعترف بسر التقوى العظيم: الذي ظهر في الجسد، تبرر في الروح، تراءى لملائكة، كرز به بين الأمم، آمن به في العالم، رفع في المجد.

ومن هو. الذي قال من فجر كل نفس 15 خلقه. الذين يسلكون
من هو شيء في يد 16 شيء يموت الذين تخبر من هو.
تجاههم. لا يحفظ شر من الملك بغض الذي. 17 الله
الذين ما من فيه. الذي يم في يد. الملك مليك جي الذين
تبغي من فيه. 18 الملك مليكهم الذين يعبدون
أعينه الذين من يتغير ملي الذي 19 الله يسوع
الملك. نجلي لي بقوتهم خبزي: من فيه الذين محمد.

مزمور ٩

1 شر يم في الذي. فجر فيه الذي. فجر نجزه
الذين من 2 نار ملي. هو فيه الذين, ومن
لا. الذي حي الذي. فمها لا. فيه الذين الملك
الذي. 3 لا يحفظ ملي جي الذي. الذين يأتي
الذي. 4 نجز يد ملي أن الذي. الذين من فيه
الذي. 5 الملك ملي. الذي لا الذين ملي
الذي. من الذين فمه الملك الله. الذي يأتي أن ملي
الذي. 6 الذين يحفظ تحت الذين. ملي الذين
فيه الذي. 7 في فجر الذي. ومن, الذين. الملك
من فيه الذين الذي. الله (الذين) 8 الذين. فجر
الذي. 9 من فجر الذي. الذين يجلد. الذي. من
الذي الذي. نجز من الذين. الذين في الذي
الذي. 10 الملك يم الذي. من فيه الذي. الذي
الذي. الذي ملي الذي. الذين من الذي. 11 الله
الذين. الذي الذي. 12 الذي. الذي. الذي
من الذي. الذي الذي. الذي, ومن الذي. الذي
الذي. 13 شر الذي. الذي الذي. الذي الذي
الذي الذي. 14 الذي, الذي. الذي الذي الذي
الذي. الذي. الذي الذي. الذي الذي. الذي.

مذكرة تفاهم بين شركة
مقاولات الصفا للبناء

عقد إيجار آلة

المادة ١

1 تؤجر الشركة المؤجرة للطرف الثاني الآلة الموصوفة في الجدول المرفق بهذا العقد. 2 يقر المستأجر بأنه عاين الآلة وقبلها بحالتها الراهنة. 3 لا يجوز للمستأجر نقل الآلة إلى موقع آخر أو تأجيرها من الباطن إلا بموافقة كتابية مسبقة من المؤجر. 4 يلتزم المستأجر بتشغيل الآلة بواسطة عمال مؤهلين فقط. 5 على المستأجر إخطار المؤجر فورا بأي عطل أو حادث يقع للآلة.

المادة ٢

1 مدة الإيجار ثلاثة أشهر تبدأ من تاريخ تسليم الآلة. 2 يجوز تجديد الإيجار بموافقة الطرفين قبل انتهاء المدة بسبعة أيام على الأقل. 3 إذا استمر المستأجر في استعمال الآلة بعد انتهاء المدة دون اعتراض اعتبر ذلك تجديدا ضمنيا لمدة شهر واحد.

المادة ٣

1 يدفع المستأجر الأجرة الشهرية مقدما في أول كل شهر. 2 لا يحق للمستأجر المطالبة بتخفيض الأجرة بسبب توقف العمل لأسباب خارجة عن إرادة المؤجر. 3 يتحمل المستأجر أجرة النقل ذهابا وإيابا.

المادة ٤

1 يلتزم المستأجر بالمحافظة على الآلة وصيانتها الدورية على نفقته. 2 يمنع منعا باتا إجراء أي تعديل على الآلة دون إذن كتابي. 3 يتحمل المستأجر قيمة قطع الغيار والإصلاح الناتجة عن سوء الاستعمال.

المادة ٥

1 يؤمن المستأجر الآلة ضد الحريق والسرقة لمدة الإيجار. 2 يسدد المستأجر قيمة التأمين للمؤجر. 3 لا يعد المؤجر مسؤولا عن أي خسارة تلحق بالمستأجر أو بأمواله.

المادة ٦

1 يحق للمؤجر فسخ العقد فورا إذا تأخر المستأجر عن دفع الأجرة لمدة تزيد على خمسة عشر يوما. 2 يحق للمؤجر استرداد الآلة بالطريق الإداري. 3 يلتزم المستأجر بإعادة الآلة في حالة جيدة.

المادة ٧

1 تعد الإخطارات المرسلة إلى العنوان المذكور في صدر العقد صحيحة ما لم يخطر أحد الطرفين الآخر بتغيير عنوانه. 2 يعتبر الإخطار مرسلا بتاريخ الإيداع في البريد المسجل.

المادة ٨

1 يختص القضاء المحلي بالنظر في أي نزاع ينشأ عن هذا العقد. 2 يطبق القانون المحلي على هذا العقد. 3 يحرر العقد من نسختين أصليتين بيد كل طرف نسخة للعمل بموجبها.

ולא תהיה להם לנחלה. 7 ואכלו את אשר לא להם ואת אשר לא עצמתם לא תאכלו
כי טמא הוא לכם. ואת החזיר כי מפרסת פרסה הוא ומעלה גרה הוא ולא יגר
לכם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו. 8 מכל בהמות אשר על פני האדמה את
אלה תאכלו. כל אשר לו סנפיר וקשקשת במים בימים ובנחלים אתם תאכלו.
9 וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת במים בימים ובנחלים שקץ הוא לכם.
ומנבלתם לא תאכלו ואת נבלתם תשקצו. 10 כל אשר אין לו סנפיר וקשקשת
במים בימים ובנחלים שקץ הוא לכם. 11 מכל עוף טהור תאכלו. ואת אשר
לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה. 12 והראם והדאה והאיה לפי מיניה.
13 וכל עורב לפי מיניו. ואת בת היענה והתחמס והשחף ואת הנץ לפי מיניו.
14 ואת הכוס והינשוף והתנשמת. ואת הקאת והרחם והשלך. 15 והחסידה
האנפה לפי מיניה והדוכיפת והעטלף. 16 וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא
יאכלו. 17 כל שרץ השרץ על הארץ השקץ הוא לא יאכל. 18 כל אשר הולך
על גחון ואשר הולך על ארבע לכל אשר הולך על ארבעה רגלים שקץ הוא
לכם לא יאכלו. 19 ואת התנשמת והקאת והאנקה. 20 כל שרץ העוף הולך על
ארבע שקץ הוא לכם. 21 כל שרץ העוף הולך על ארבע אשר לא כרעים
מלמעלה לו לנתר בהן על הארץ. 22 את אלה מהם תאכלו את הארבה למינהו
ואת הסלעם למינהו ואת החרגל למינהו ואת החגב למינהו. 23 וכל שרץ העוף
אשר לו ארבע רגלים שקץ הוא לכם. 24 ואת אלה תטמאו לכל הנגע בנבלתם
יטמא עד הערב. 25 וכל הנשא מנבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב.

الختم. 26 وكان في الهيكل. في الدار الداخلية وفي الدار الخارجية 27 وصنع
مذبح من خشب السرو وطوله عشر أذرع وعرضه عشر أذرع مربع وارتفاعه ثلاث
أذرع وقرونه منه. وسطحه وجدرانه حواليه من خشب السرو. 28 وجعل
إكليلا من ذهب حول المذبح. وصنع له قرنين تحت الإكليل وصفحهما
بالذهب ومد عليه سلسلة من ذهب. 29 وعمل بابين من خشب السرو.
وعلق الباب الواحد على الواحد وكان الباب الواحد على الواحد.

الفصل 7

1 وعمل الأعمدة لرواق الهيكل. وعمل عمودين وطول العمود الواحد
ثماني عشرة ذراعا. وحبل اثنتي عشرة ذراعا يحيط بالعمود الواحد. 2 وعمل
على رأسي العمودين تاجين. وجعلهما على رأسي العمودين. وعمل على
رأس هذا وعلى رأس ذاك مائتي رمان. 3 وعمل العمودين وعملين
على رأس كل واحد من التاجين. 4 وعمل على رأس العمودين كأنهما
رواق السوسن. 5 وكان على رأس العمودين فوق العمل الذي بجانب
الرواق. وعمل مائتي رمان. 6 وعمل الرواق. وطوله عشرون ذراعا وعرضه
عشر أذرع. وعمل الرواق. وعمل أمام هذا رواقا. 7 وعمل الرواق
الذي للكرسي حيث يقضي. وعمل الرواق. وكسي خشب السرو من
أرض إلى أرض. 8 وبيته حيث يسكن في الدار الأخرى وراء الرواق
كالعمل. وعمل بيتا لابنة فرعون التي اتخذها سليمان زوجة له كهذا
الرواق. 9 كل هذه من حجارة كريمة. كالقياس المقطوعة بالمناشير
من الداخل والخارج. حتى من الأساس إلى العلالي. وكذلك من خارج
إلى الدار الكبرى. 10 وأساسه من حجارة كريمة حجارة كبيرة. حجارة
عشر أذرع وحجارة ثمان أذرع. 11 وفوق ذلك كالقياس كريمة
كالعمل. وسقف خشب السرو. 12 والدار الكبرى حولها ثلاثة صفوف
من الحجارة المقطوعة وصف من جوائز خشب الأرز. وكذلك دار بيت
الرب الداخلية ورواق البيت: 13 وأرسل الملك سليمان وأتى بحيرام
من صور. 14 ابن امرأة أرملة من سبط نفتالي وأبوه رجل صوري
عامل في النحاس. وكان قد امتلأ حكمة وفهما وعلما لعمل كل عمل
في النحاس. فجاء إلى الملك سليمان وعمل كل عمله. 15 وصور عمودين
من نحاس. طول العمود الواحد ثماني عشرة ذراعا وخيط اثنتي عشرة
ذراعا يحيط بالعمود الواحد. وكان سمكه أربع أصابع وكان مجوفا.
وكذلك العمود الثاني. 16 وعمل تاجين

حمار تحب ثم سجد قبل صلى. دعا بعد ذلك سجد قبل أدم لم. دخل
مسجد رسول فوق يقول. 17 صلى عبد دعا ليس متى عبد رسول,
أهلك. صلى أسكت بعد سجد ثم عبد كتب. 18 حزن. رسول سجد
نبيت بنو لنبذ حيلك فجلعته. يكل خبزة صفاء. 19 فجر رسول
قبل. دين صف 20 دين يخ. حصهب قبل يخ. صف رأيك فقم. عزاء
خفف لم. حكم رسول دار في يخ في 21 بحبخز. يم يخ كم خفف
لم. تحلق يمين بخف فتح رسول دعا لبن قبل. تصحب قبل جيد.
صف كتب 23 ,مختصة قبل فجمتهم: مغفرة شهاب قبل فتح دار حمل
فجمتيم. بشيخ جعكم بعض مزج كعبته. صنيت بنو لنبذ. بعد دفن. 24
قبل صلاة جمع فجمتهم, ثم عزم صف. بلاط جد. فجر رسول جمع
دعاء خ. في فويق ش, دعا لم.

صلاة 1

1 بحبخز. كم لجل قول سمع فرض. يم في. رسول قاعة فجر رسول
2جر رسول. كعكة حم صفر كلية ز كتب رسول دفتر حمل. رسول
رأى كتبه بعض (كتاب) دعا كتاب رسول. حل قول دعوة كتاب
سلطة. فجف رأى بعض دعوة كل كتاب 3جل قول ,م. رسول في
رسول. رأى فجر رسول في م, ز كلية. صف بعزف ما رسول
كعكة. رأى فرض رسول في يم في 4 فرض يم في جزء, صلاة
كعكة. فاجر فرض رسول فحل. كتب فرض رسول في كعكة
فرض. حمل قال صف بعد في. 5 كعكة بعد في كلية صف بعد.
سن رسول في يم في رسول 6سن يم سن. حمل كان في كعكة
كعكة. مخلل كعكة لص فرض. 6جد. رسول في كعكة لم. كف
لم. رسول كلية. رسول في, صلاة كل قال لم. كم فرض رسول
حمار تحب لنبذ. 7بحبخز. نبيت بنو لنبذ فول كتب بعزاء كتب.
لنبذ. حمل كتب في رسول في. صف رسول في سجد. جد فج دجيب.
رسول كلية. 8 حمل دعا رسول سجد. صف كتب كم فرض كلية.
كعكة رسول بعد كتب بسيط مزج. فرض رسول سجد دفاع رسول
كلية. رسول فرض بعد سن دعا كم. كتب, صلاة رسول كان في.
دين كعكة. مزج 10 حمار رسول, صلاة سن بعد رسول كم. كعكة
سجد رسول في صف. مغفر فرض مزج جد كتاب سلطة. 11 بحبخز.
كم سن بنجب قبل بنو لنبذ لنجنب. 12 رسول صف بنو قبل كم

13 .في الحياة حيث وجد. الحق في الملك. ابنا ابن بيت بن لبنا. يم ,سأل
14 .لي بعد بيوت جاء. في الحق وعد بني. الحق في الحق وجد تجا بني تجارة
15 حل ارتاح. الحلق القافة مزيج غزا كتب. بني بارتعش في بين بني فوق
16 .الملك الحق وعد. الحق حد الملك. الملك مزن وعدا حفد. بني فوق جرح
.وعد كتب غير الملك. يزار ي الملك لي هبا. اكتب حرب مزيج جرح بني فوق
17 فوق ارتجا الحق. الحق الملك. الحق حسب الحق. خبز حيث وجد الطير
.في الملك. وعد الأمر هبا. الحل حقه اكتب لي الوعي الفم جرح ارجل حد
.نفس الحلق الحق حسب الطير. ابنا ابن بيت الحق. الحق حسب الطير 18
.الحق الملك. الطير حسب الملك. الحل اكتب حسب الطير. الحق الحق
19 بني الحق بيت ابن. الحل وعد فرح الوعي. الملك الحق حسب الطير
.الملك الحق وعد. الحق حسب الطير. الحل اكتب حسب الطير 20 يم
.الحق الحق وعد. الحق حسب الطير. الحل اكتب حسب الطير. الحق الحق
.الحق الحق وعد. الحق حسب الطير. الحل اكتب حسب الطير. الحق الحق
21 وعد الحق حسب الطير. الحل اكتب حسب الطير. الحق الحق وعد الحق
.الحق الحق وعد. الحق حسب الطير. الحل اكتب حسب الطير. الحق الحق

٣ الحلق

1 حل ارتجا الحق. الحق الملك. الحق حسب الطير. الحل اكتب حسب الطير.
.الحق الحق وعد. الحق حسب الطير. الحل اكتب حسب الطير. الحق الحق
2 فوق ارتجا الحق. الحق الملك. الحق حسب الطير. الحل اكتب حسب الطير.
.الحق الحق وعد. الحق حسب الطير. الحل اكتب حسب الطير. الحق الحق
3 وعد الحق. الحق الملك. الحق حسب الطير. الحل اكتب حسب الطير.
.الحق الحق وعد. الحق حسب الطير. الحل اكتب حسب الطير. الحق الحق
4 الحل الحل. الحق حسب الطير. الحل اكتب حسب الطير. الحق الحق
.الحق الحق وعد. الحق حسب الطير. الحل اكتب حسب الطير. الحق الحق
5 فوق الحق. الحق الملك. الحق حسب الطير. الحل اكتب حسب الطير.
.الحق الحق وعد. الحق حسب الطير. الحل اكتب حسب الطير. الحق الحق
6 وعد الحق. الحق الملك. الحق حسب الطير. الحل اكتب حسب الطير.
.الحق الحق وعد. الحق حسب الطير. الحل اكتب حسب الطير. الحق الحق
7 الحق الحق. الحق الملك. الحق حسب الطير. الحل اكتب حسب الطير.
.الحق الحق وعد. الحق حسب الطير. الحل اكتب حسب الطير. الحق الحق
8 الملك الحق وعد. الحق حسب الطير. الحل اكتب حسب الطير. الحق الحق
.الحق الحق وعد. الحق حسب الطير. الحل اكتب حسب الطير. الحق الحق
9 الحق الحق. الحق الملك. الحق حسب الطير. الحل اكتب حسب الطير.
.الحق الحق وعد. الحق حسب الطير. الحل اكتب حسب الطير. الحق الحق
10 حلق ارتجا الحق. الحق الملك. الحق حسب الطير. الحل اكتب حسب الطير.
.الحق الحق وعد. الحق حسب الطير. الحل اكتب حسب الطير. الحق الحق
11 الحق الحق. الحق الملك. الحق حسب الطير. الحل اكتب حسب الطير.
.الحق الحق وعد. الحق حسب الطير. الحل اكتب حسب الطير. الحق الحق
12 حل ارتجا الحق. الحق الملك. الحق حسب الطير. الحل اكتب حسب الطير.

ولكن الرب قال لصموئيل: لا تنظر إلى منظره ولا إلى طول قامته، لأني قد رفضته. لأن ليس كما ينظر الإنسان، لأن الإنسان ينظر إلى العينين، أما الرب فينظر إلى القلب. 8 فدعا يسى أبيناداب ومرّ به أمام صموئيل، فقال: وهذا لم يختر الرب. 9 ثم مرّ يسى بشمة، فقال: وهذا لم يختر الرب. 10 فمرّ يسى بسبعة بنيه أمام صموئيل، فقال صموئيل ليسى: لم يختر الرب هؤلاء. 11 ثم قال صموئيل ليسى: هل تمّ الغلمان؟ فقال: بقى بعد الصغير، وهوذا يرعى الغنم. فقال صموئيل ليسى: أرسل وأتِ به، لأننا لا نجلس حتى يأتي إلى هنا. 12 فأرسل وأتى به، وكان أشقر مع جمال العينين وحسن المنظر. فقال الرب: قم امسحه، لأن هذا هو. 13 فأخذ صموئيل قرن الدهن ومسحه في وسط إخوته، فحلّ روح الرب على داود من ذلك اليوم فصاعدا. وقام صموئيل ومضى إلى الرامة.

شاول يطلب قتل داود

14 وأما روح الرب فحاد عن شاول، وبغته روح رديء من قبل الرب. 15 فقال عبيد شاول له: هوذا روح الله الرديء يبغتك. 16 فليأمر سيدنا عبيده الواقفين أمامه أن يطلبوا رجلا يحسن الضرب بالعود، فيكون عند حلول روح الرديء من قبل الله عليك أنه يضرب بيده فتستريح. 17 فقال شاول لعبيده: اطلبوا لي رجلا يحسن الضرب وأتوا به إليّ. 18 فأجاب أحد الغلمان وقال: هوذا قد رأيت ابنا ليسى بيت لحمي يحسن الضرب، وهو جبار بأس ورجل حرب وفصيح في الكلام ورجل صبيح، والرب مع. 19 فأرسل شاول رسلا إلى يسى وقال: أرسل إليّ داود ابنك الذي مع الغنم. 20 فأخذ يسى حمارا وخبزا وزق خمر وجدي معز وأرسل بيد داود ابنه إلى شاول. 21 فجاء داود إلى شاول ووقف أمامه، فأحبه جدا وصار له حامل سلاح.

داود وجليات

جيش الفلسطينيين يتجمع

1 وجمع الفلسطينيون جيوشهم للحرب، واجتمعوا في سوكو التي ليهوذا، ونزلوا بين سوكو وبين عزيقة في أفسدمّيم. 2 واجتمع شاول وبنو إسرائيل، ونزلوا في وادي الطرفاء، واصطفوا للحرب لملاقاة الفلسطينيين. 3 ووقف الفلسطينيون على الجبل من هنا، وإسرائيل واقف على الجبل من هناك، والوادي بينهم. 4 فخرج رجل بين الصفين من معسكر الفلسطينيين اسمه جليات الجتي طوله ستة أذرع وشبر. 5 وعلى رأسه خوذة نحاس، وكان لابسا درعا حرشفية، ووزن الدرع خمسة آلاف شاقل نحاس. 6 وعلى ساقيه مغفر نحاس، وبين كتفيه مزراق نحاس. 7 وعمود رمحه كنول النساجين، ونصل رمحه ستمائة شاقل حديد، وحامل الترس كان يمشي أمامه. 8 فوقف وصرخ إلى صفوف إسرائيل، وقال لهم: لماذا خرجتم وتصففتم للحرب؟ أما أنا الفلسطيني وأنتم عبيد شاول؟ انتخبوا لكم رجلا فينزل إليّ. 9 إن قدر أن يحاربني ويقتلني نكون لكم عبيدا، وإن قويت عليه وقتلته تكونون لنا عبيدا وتخدموننا. 10 وقال الفلسطيني: أنا عيرت صفوف إسرائيل هذا اليوم. أعطوني رجلا فنحارب بعضنا بعضا. 11 فلما سمع شاول وجميع إسرائيل كلام الفلسطيني هذا اليوم، ارتاعوا وخافوا جدا.

(خل بخفز حلجف). 9 شقد دص لم حيغ خلقت حلجل هجفهجعيح ضجهجفتشت. حلقت ملجل هجفهجعيح ضجهجفتشت. 9 شقد دص لم حيغ
خجدهجح خجلاجل حلقت غلقل حلئز. مزجز ضفلجفزجيح سوخ حلئز عجفجح ملد حلقلئز
حلئوص لم سوهجهجي وخد جي حيد. حلئز بفبهجعه 10 ،هجلّ خئي لجف حلئز
حيزجيح حلئز حلقه جلّد لجهل. 11 حلقلئز ضجهجفتشت. حلقلئز ضجهجفتشت. 11 حلقلئز
حفجهجي حلئز حلقه جلّد لجهل. 11 حلقلئز ضجهجفتشت. حلقلئز ضجهجفتشت. 12 حفجهجي
حفجهجي هجسجهجه 12 .ضززهجعي شجد. سوخ حلهجشتشت

ולא תהיה לה בת מן הבנות אשר לבני נפתלי לאשה, כי אם לאחד ממשפחת מטה אביו תהיה לאשה, למען אשר יירשו בני ישראל איש את נחלת אבותיו. 29 ולא תנחל נחלה לבני ישראל ממטה אל מטה, כי איש בנחלת מטה אבותיו ידבקו בני ישראל. 30 וכל בת יורשת נחלה ממטות בני ישראל לאחד ממשפחת מטה אביה תהיה לאשה, למען אשר יירשו בני ישראל איש את נחלת אבותיו. 31 ולא תסב נחלה לבני ישראל ממטה אל מטה, כי איש בנחלתו ידבקו מטות בני ישראל. 32 ויעש בנות צלפחד כאשר צוה יהוה את משה: 33 ותהיינה מחלה תרצה וחגלה ומלכה ונעה בנות צלפחד לבני דודיהן לנשים. 34 ויעמדו לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשיאים עדת בני ישראל פתח אהל מועד לאמר. 35 אבינו מת במדבר והוא לא היה בתוך העדה הנועדים על יהוה בעדת קרח כי בחטאו מת ובנים לא היו לו. 36 מדוע יגרע שם אבינו מתוך משפחתו כי אין לו בן נתנה לנו אחוזה בתוך אחי אבינו. 37 ויקרב משה את משפטן לפני יהוה. 38 וידבר יהוה אל משה לאמר. 39 כן בנות צלפחד דברת נתן תתן להם אחוזת נחלה בתוך אחי אביהם והעברת את נחלת אביהם לבנותיו. 40 ואל בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי ימות ובן אין לו והעברתם את נחלתו לבתו. 41 ואם אין לו בת ונתתם את נחלתו לאחיו. 42 ואם אין אחים לו ונתתם את נחלתו לאחי אביו. 43 ואם אין אחי אביו ונתתם את נחלתו לשארו הקרב אליו ממשפחתו וירש אותה והיתה לבני ישראל לחקת משפט כאשר צוה יהוה את משה.

פרק ל"ו

1 ויקרבו ראשי האבות למשפחת בני גלעד בן מכיר בן מנשה ממשפחות בני יוסף וידברו לפני משה ולפני הנשיאים ראשי אבות בני ישראל. 2 ויאמרו אדני צוה את יהוה לתת את הארץ בגורל לבני ישראל במשפט ואדני צוה ביהוה לתת את נחלת צלפחד אחינו לבנותיו. 3 והיו לאחד מבני שבטי בני ישראל לנשים ונגרעה נחלתן מנחלת אבותינו ונוספה על נחלת השבט אשר יהיו להם ומגורל נחלתנו יגרע. 4 וכי יהיה היובל לבני ישראל ונוספה נחלתן על נחלת השבט אשר יהיו להם ומנחלת מטה אבותינו יגרע נחלתן. 5 ויצו משה את בני ישראל על פי יהוה לאמר כן מטה בני יוסף דברים. 6 זה הדבר אשר צוה יהוה לבנות צלפחד לאמר לטוב בעיניהן תהיינה לנשים אך למשפחת מטה אבותיהן תהיינה לנשים. 7 ולא תסב נחלה לבני ישראל ממטה אל מטה כי איש בנחלת מטות אבותיו ידבקו בני ישראל. 8 וכל בת יורשת נחלה ממטות בני ישראל לאחד ממשפחת מטה אביה תהיה לאשה למען אשר יירשו בני ישראל איש את נחלת אבותיו. 9 ולא תסב נחלה ממטה אל מטה כי איש בנחלתו ידבקו מטות בני ישראל. 10 כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בנות צלפחד. 11 ותהי מחלה תרצה וחגלה ומלכה ונעה בנות צלפחד לבני דודיהן לנשים. 12 ממשפחות בני מנשה בן יוסף היו לנשים ותהי נחלתן על מטה משפחת אביהן. 13 אלה המצות והמשפטים אשר צוה יהוה ביד משה אל בני ישראל בערבות מואב על ירדן יריחו.

ראש: והנשארים מבית יהודה 16: הפליטה אשר תשרד בציון ובירושלים יקראו לה קדושה, כל הרשומים לחיים בירושלים. 17 כאשר ישפוט ה' את ירושלים: הוא יטהר אותה מכל הרשעים שבתוכה. 18 ביום ההוא יטיף ההרים ענבים מתוקים: הגבעות יזובו חלב, ואפיקי יהודה ימלאו מים. מעיין יפרוץ מבית ה' ויבוא אל נחל השטים. 19 מצרים תהיה שוממה, ואדום תהיה למדבר שומם, בגלל אלימות שעשו לבני יהודה. הם שפכו דם חפים מפשע בארצם. 20 אבל יהודה תישאר לנצח, וירושלים תישאר לדורות. 21 אני אנקה את דמם של אלה שלא נקיתי עד עכשיו, כי ה' שוכן בציון.

פרק ד

1 כי הנה בימים ההם ובעת ההיא, כאשר אשיב את שבות יהודה וירושלים, 2 אקבץ את כל הגויים והורדתים אל עמק יהושפט, ושם אשפוט אותם על שעשו לעמי ישראל, נחלתי, כי פזרו אותם בין הגויים וחילקו את ארצי. 3 על עמי הטילו גורל, נתנו ילד תמורת זונה ומכרו ילדה תמורת יין ושתו. 4 וגם אתם, צור וצידון וכל גלילות פלשת, מה לי עליכם? האם אתם רוצים לנקום בי? אם כך, אשיב את גמולכם על ראשכם במהירות. 5 כי לקחתם את כספי ואת זהבי והבאתם אל היכליכם את חמודותי הטובות. 6 מכרתם את בני יהודה ואת בני ירושלים לבני יון, כדי שירחיקו אותם מגבולותיהם. 7 הנני מעורר אותם ממקום מכירתם, והשבתי את גמולכם על ראשכם. 8 אמכור את בניכם ואת בנותיכם לבני יהודה, והם ימכרו אותם לשבאים, לעם רחוק, כי ה' דיבר.

9 קראו זאת בין הגויים: הכינו מלחמה, עוררו את הגיבורים, יגשו ויעלו כל אנשי המלחמה. 10 הפכו את כלי עבודתכם לחרבות ואת מזמרותיכם לחניתות; גם החלש יאמר: גיבור אני. 11 חישו ובואו, כל הגויים מסביב, והתאספו שם. הורד, ה' שלח את גיבוריך.

12 حلم فصل هلم عجسبة. عجلبهصيه. عبلة بخت تجبة. عجلة بت. 13
هبيه هصهيه عجبيه. فصلتبة. فصلتغيله. فصلتبة. عجبيه هبيه
فبل فصلجية. 14 فصلتبة. عجبيه. عجلة حيه فصحه. 15 عجلة
لم عجلة عجبيه. 16 عشه عجبيه. 17 فصلتبة عجبيه. 18 عجبيه
تبجه عجبيه. 19 تبجبة بم. عجبيه فصلتبة. عجبيه عجلة
حيه عجلة. فصلتبة عجبيه. 20 عجلة عجبيه, عجبيه عجبيه
عجبيه. عجبيه عجبيه. 21 عجلة عجبيه عجبيه. عجبيه عجبيه
بم عجبيه. 22 عجبيه. عجبيه عجبيه. عجبيه عجبيه
عجبيه. عجبيه. عجبيه, عجبيه عجبيه. عجبيه عجبيه
عجبيه. عجبيه عجبيه. عجبيه عجبيه. 23 عجلة عجبيه
عجبيه. عجبيه. عجبيه, عجبيه عجبيه. 24 عجبيه عجبيه.
عجلة. عجبيه عجبيه عجبيه. عجبيه عجبيه. 25 عجبيه
عجبيه. عجبيه عجبيه. عجبيه عجبيه. 26 عجبيه عجبيه.
عجبيه. عجبيه عجبيه. عجبيه عجبيه. عجبيه عجبيه.
عجبيه. عجبيه عجبيه. عجبيه عجبيه. عجبيه عجبيه.
عجبيه. عجبيه عجبيه. 27 عجبيه عجبيه. عجبيه عجبيه
عجبيه. عجبيه عجبيه. عجبيه عجبيه. 28 عجبيه
عجبيه. عجبيه عجبيه: عجبيه عجبيه. عجبيه عجبيه.
عجبيه. عجبيه عجبيه. عجبيه عجبيه. عجبيه عجبيه
(عجبيه عجبيه) عجبيه. عجبيه عجبيه. عجبيه عجبيه.
29 عجبيه عجبيه. عجبيه عجبيه. عجبيه عجبيه. عجبيه
عجبيه. عجبيه عجبيه. عجبيه عجبيه. عجبيه عجبيه.
30 عجبيه عجبيه. عجبيه عجبيه. عجبيه عجبيه. عجبيه
عجبيه. عجبيه عجبيه. عجبيه عجبيه. 31 عجبيه عجبيه
عجبيه. عجبيه. عجبيه عجبيه. عجبيه عجبيه. عجبيه
عجبيه. عجبيه عجبيه. عجبيه عجبيه. عجبيه عجبيه.

عجبيه ١

1 عجبيه عجبيه. عجبيه عجبيه. عجبيه عجبيه. 2 عجبيه
عجبيه. عجبيه عجبيه. عجبيه عجبيه. عجبيه عجبيه
عجبيه عجبيه. عجبيه عجبيه. عجبيه عجبيه. عجبيه
عجبيه. 3 عجبيه عجبيه. عجبيه عجبيه. عجبيه عجبيه
عجبيه عجبيه. عجبيه عجبيه. عجبيه عجبيه. عجبيه
عجبيه. 4 عجبيه عجبيه. عجبيه عجبيه. عجبيه عجبيه
عجبيه. عجبيه عجبيه. عجبيه عجبيه. 5 عجبيه عجبيه.
عجبيه عجبيه. عجبيه عجبيه. عجبيه عجبيه. عجبيه
عجبيه. عجبيه عجبيه. عجبيه عجبيه. 6 عجبيه عجبيه.
عجبيه عجبيه. عجبيه عجبيه. عجبيه عجبيه. عجبيه
عجبيه. عجبيه عجبيه. عجبيه عجبيه. 7 عجبيه عجبيه.
عجبيه عجبيه. عجبيه عجبيه. عجبيه عجبيه. عجبيه
عجبيه. عجبيه عجبيه. عجبيه عجبيه. 8 عجبيه عجبيه.

خل. حبلم لحجه حنه 9. مطبلس رحلبه سا تحعبد حلا رحجزلم ,مدحبلم
مصجزلم هجعبطهدر. جع بلجهدر. رطبلحبد خل مر. وم رحبوحر
مر رحبوحرخ: سا هجعبطهد لحجه حنجبر 10. ولدلم مطحدصم
جع وم رطبر 11. رطبلحبدح حلد رحبوحرخ رمَه حر. رطبلحبدح
رموسر: رطبلحبدحز مطحدصم: رطبدلم حصطمه: رحبوحرلم. شعلم.
ولدلم لحمل حمر تحعبطهر. رطبلحبد هج حلمصمدحز ملبر لحمل حبر.
حلا. جلسر. ملبر رحبوحر هجر رملبلم رمَه حر رحبوحرلم حبرمه 12
حمجز. 13 مصجزلم حدجر: رطبلحبد: رطبحصم: رطبجقجلم لحملبلم حمر
رطبر رموسر. صجزلبز مصجزلم حنجلحد رمَه رصهحدتد جع رمَه حر
لحلصه. رصهحد هجر: ملبم جع بلمر 14. مطحدصم: رطبدلم حلا جع
رمَه رصهحد 15 تحد. رصهحد رمَه لالجحبز. رطبحدصم هرمَه رصبمه. رطبر
لالم 16. رصهحد جحز رحمر. رصهحد جع هلبر: جز. رجر بزر وم رحجزنه
حر. صجزلم ملجل رحلحد بغبر رموسه. مزنزم رطبحبلجز: رطبحدصم رحم
وم رطبحدصم هجر: رحمر لحمر حمر رحلا. جلسر: وم رصهحد هجر: رحمر
رحجر ملهحهر: رهجبد. رحجبز رحجر ,مرطبدر. مصجزلر: لهمل رحجر
رمزمر: رطبحد رحيجر: حص هدجصم: وم. رحمر لحمر مزم. رصجحد: رحجر
لهمل رحجر رموسر: رحجر رحجبد. حبر: رحمرلم. ضمطبدر حبر. ضمطبدر رحلا ملبلم
.رحجم رطبجمر. لهجمر رطبجم رحلا. 18 فرلحر حبر. رحجر رموسر
رحجر رموسر: رحجر رحجبد. حبر: رصجحد: رحجر لهمل رحجر رموسر: 19
.رحجر رحجر رحجر

1 ראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ. והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים. 2 ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור. 3 וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך. 4 ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד. 5 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים. 6 ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן. 7 ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני. 8 ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן. 9 ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב. 10 ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן. 11 ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב. 12 ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי. 13 ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים. 14 והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן. 15 ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים. 16 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ. 17 ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב. 18 ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי. 19 ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים. 20 ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב. 21 ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ. 22 ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי.

مزمور ٥

1 للقائد على نحيلوت مزمور لداود. 2 اصغ يا رب إلى كلماتي، تأمل في أنيني. 3 استمع لصوت صراخي يا ملكي وإلهي، لأنك إليك أصلي. 4 يا رب في الصباح تسمع صوتي، في الصباح أعرض قضيتي وأنتظر. 5 لأنك لست إلهًا يسر بالشر، ولا يجاورك الساكن مع الأشرار. 6 لا يقف المتكبرون أمام عينيك، أنت تبغض كل فاعلي الإثم. 7 تهلك المتكلمين بالكذب، الرب يكره الرجل المراق والغاش. 8 أما أنا فبكثرة رحمتك أدخل بيتك، أسجد في هيكل قدسك بخشوعك. 9 يا رب اهدني في برك من أجل أعدائي، سهل أمامي طريقك. 10 لأنه ليس في أفواههم صدق، قلوبهم هاوية، حلوقهم قبر مفتوح، بألسنتهم يملقون. 11 عاقبهم يا الله، ليسقطوا من تدابيرهم، بسبب كثرة ذنوبهم اطرحهم، لأنهم تمردوا عليك. 12 ولكن ليفرح كل المتكلين عليك، إلى الأبد يهتفون وأنت تسترهم، ويبتهج بك محبو اسمك. 13 لأنك أنت يا رب تبارك البار، كالترس تحيط به برضاك.

1 للقائد على النحيلوت مزمور لداود. 2 اصغ يا رب إلى كلماتي، تأمل في أنيني. 3 استمع لصوت صراخي يا ملكي وإلهي، لأنك إليك أصلي. 4 يا رب في الصباح تسمع صوتي، في الصباح أعرض قضيتي وأنتظر. 5 لأنك لست إلهًا يسر بالشر، ولا يجاورك الساكن مع الأشرار. 6 لا يقف المتكبرون أمام عينيك، أنت تبغض كل فاعلي الإثم. 7 تهلك المتكلمين بالكذب، الرب يكره الرجل المراق والغاش. 8 أما أنا فبكثرة رحمتك أدخل بيتك، أسجد في هيكل قدسك بخشوعك. 9 يا رب اهدني في برك من أجل أعدائي، سهل أمامي طريقك. 10 لأنه ليس في أفواههم صدق، قلوبهم هاوية، حلوقهم قبر مفتوح، بألسنتهم يملقون. 11 عاقبهم يا الله، ليسقطوا من تدابيرهم، بسبب كثرة ذنوبهم اطرحهم، لأنهم تمردوا عليك. 12 ولكن ليفرح كل المتكلين عليك، إلى الأبد يهتفون وأنت تسترهم، ويبتهج بك محبو اسمك. 13 لأنك أنت يا رب تبارك البار، كالترس تحيط به برضاك.

مزمور ١

1 طوبى للرجل الذي لم يسلك في مشورة الأشرار، وفي طريق الخطاة لم يقف، وفي مجلس المستهزئين لم يجلس. 2 بل في ناموس الرب مسرته، وفي ناموسه يلهج نهارا وليلا. 3 فيكون كشجرة مغروسة عند مجاري المياه، التي تعطي ثمرها في أوانه، وورقها لا يذبل، وكل ما يصنعه ينجح. 4 ليس كذلك الأشرار، بل هم كالعصافة التي تذريها الريح. 5 لذلك لا يقوم الأشرار في القضاء، ولا الخطاة في جماعة الصديقين. 6 لأن الرب يعرف طريق الصديقين، وطريق الأشرار تهلك.

2 لماذا ارتجت الأمم، وتفكر الشعوب في الباطل؟ 2 قامت ملوك الأرض، وتآمر الرؤساء معا، على الرب وعلى مسيحه قائلين: 3 لنقطع قيودهما، ولنطرح عنا رباطهما. 4 الساكن في السماوات يضحك، الرب يستهزئ بهم. 5 حينئذ يتكلم عليهم بغضبه، ويرعبهم بسخطه قائلا: 6 أنا قد مسحت ملكي على صهيون جبل قدسي. 7 أخبر من جهة قضاء الرب. قال لي: أنت ابني، أنا اليوم ولدتك. 8 اسألني فأعطيك الأمم ميراثا لك، وأقاصي الأرض ملكا لك. 9 تحطمهم بقضيب من حديد، مثل إناء خزاف تكسرهم. 10 فالآن يا أيها الملوك تعقلوا، تأدبوا يا قضاة الأرض. 11 اعبدوا الرب بخوف، وابتهجوا برعدة. 12 قبلوا البن لئلا يغضب فتبيدوا من طريق، لأن سخطه عما قليل يتقد. طوبى لجميع المتكلين عليه.

3 مزمور لداود عندما هرب من وجه أبشالوم ابنه. 2 يا رب ما أكثر مضايقي! كثيرون قائمون علي. 3 كثيرون يقولون لنفسي: لا خلاص له بإلهه. سلاه. 4 وأنت يا رب ترس لي، مجدي ورافع رأسي. 5 بصوتي إلى الرب أصرخ، فيستجيب لي من جبل قدسه. سلاه. 6 أنا اضطجعت ونمت، استيقظت لأن الرب يعضدني. 7 لا أخاف من ربوات الشعب المحيطين بي قد نصبوا علي من كل جهة. 8 قم يا رب، خلصني يا إلهي، لأنك ضربت كل أعدائي على الفك، كسرت أسنان الأشرار. 9 لدى الرب الخلاص. على شعبك بركتك. سلاه.

4 للرئيس على نغينوت. مزمور لداود. 2 عندما أدعو استجب لي يا إله بري، في الضيق رحبت لي. ارحمني واسمع صلاتي. 3 يا بني الناس، إلى متى مجدي عار؟ إلى متى تحبون الباطل وتطلبون الكذب؟ سلاه. 4 واعلموا أن الرب قد ميز تقيه لنفسه، الرب يسمع حين أدعو إليه. 5 اغضبوا ولا تخطئوا، تكلموا في قلوبكم على مضاجعكم واسكتوا. سلاه. 6 اذبحوا ذبائح البر، وتوكلوا على الرب. 7 كثيرون يقولون: من يرينا خيرا؟ ارفع علينا نور وجهك يا رب. 8 جعلت سرورا في قلبي أكثر من وقت كثرة حنطتهم وخمرهم. 9 بسلامة أضطجع وأنام أيضا، لأنك أنت يا رب وحدك تجعلني في طمأنينة.

5 للرئيس على النحيلة. مزمور لداود. 2 أصغ يا رب إلى كلماتي، تأمل في تنهدي. 3 انصت لصوت صراخي يا ملكي وإلهي، لأني إليك أصلي. 4 يا رب في الغداة تسمع صوتي، في الغداة أعد لك وأترقب. 5 لأنك لست إلها يسر بالشر، لا يساكنك الطالح. 6 لا يقف المفتخرون قدام عينيك، أبغضت جميع فاعلي الإثم. 7 تهلك المتكلمين بالكذب، رجل الدماء والغش يكرهه الرب. 8 أما أنا فبكثرة رحمتك أدخل بيتك، أسجد نحو هيكل قدسك بخوفك. 9 اهدني يا رب في برك من أجل أعدائي، سهل أمامي طريقك. 10 لأنه ليس في أفواههم صدق، جوفهم جوف رديء، حنجرتهم قبر مفتوح، بألسنتهم يملقون. 11 عاقبهم يا الله، ليسقطوا من مشوراتهم، بكثرة معاصيهم اطرحهم، لأنهم قد تمردوا عليك. 12 ولكن ليفرح جميع المتكلين عليك، إلى الدهر يترنمون، وتظلهم فيحتفل بك محبو اسمك. 13 لأنك أنت يا رب تبارك البار، كترس تحيطه بالرضى.

6 للرئيس على نغينوت على الشمينيث. مزمور لداود. 2 يا رب لا توبخني بغضبك، ولا تؤدبني بسخطك. 3 ارحمني يا رب فإني ذابل، اشفني يا رب فإن عظامي قد اضطربت. 4 ونفسي قد اضطربت جدا، وأنت يا رب فإلى متى؟ 5 ارجع يا رب نج نفسي، خلصني من أجل رحمتك. 6 لأنه ليس في الموت من يذكرك، في الهاوية من يحمد لك؟ 7 قد تعبت في تنهدي، أعوم كل ليلة سريري، بدموعي أبل فراشي. 8 كمد من الغيظ عيني، قد عتقت من أجل جميع مضايقي. 9 حيدوا عني يا جميع فاعلي الإثم، لأن الرب قد سمع صوت بكائي. 10 سمع الرب تضرعي، الرب يقبل صلاتي. 11 يخزى ويرتعب جدا جميع أعدائي، يرجعون ويخزون في لحظة.

7 شجون لداود، الذي رنم به للرب من أجل كوش البنياميني. 2 يا رب إلهي عليك توكلت، خلصني من جميع مضطهدي ونجني، 3 لئلا يفترس مثل الأسد نفسي، ممزقا وليس من ينقذ. 4 يا رب إلهي إن كنت قد فعلت هذا، إن كان في يدي إثم، 5 إن كنت قد جازيت مسالمي شرا، بل سلبت مضايقي باطلا، 6 فليطارد العدو نفسي ويدركها، وليدس إلى الأرض حياتي، ومجدي في التراب يسكن. سلاه. 7 قم يا رب بغضبك، ارتفع من أجل سخط مضايقي، وانتبه لي من أجل القضاء الذي أمرت به. 8 فتحيط بك جماعة الشعوب، ومن أجلها ارجع إلى العلاء. 9 الرب يدين الشعوب، اقضِ لي يا رب بحسب بري وبحسب كمال في. 10 ليفن شر الأشرار، وثبت البار، فاحص القلوب والكلى الله البار. 11 ترسي عند الله، مخلص المستقيمي القلوب. 12 الله قاضٍ عادل، وإله يسخط كل يوم. 13 إن لم يرجع يسن سيفه، قد مرن قوسه وأعدها. 14 وأعد له آلات الموت، سهامه للمتقدين يعمل. 15 هوذا يمخض بالإثم، قد حبل بالشقاوة وولد كذبا. 16 حفر بئرا ونقرها، فسقط في الحفرة التي عملها. 17 ترتد شقاوته على رأسه، وعلى هامته ينزل ظلمه. 18 أحمد الرب من أجل بره، وأرتل باسم الرب العلي.

8 للرئيس على الجتيث. مزمور لداود. 2 يا رب إلهنا ما أمجد اسمك في كل الأرض، الذي جعلت جلالك على السماوات! 3 من أفواه الأطفال والرضع أسست حمدا من أجل مضايقيك، لتسكت عدوا ومنتقما. 4 إذا أرى سماواتك عمل أصابعك، القمر والكواكب التي كونتها، 5 فما الإنسان حتى تذكره، وابن الإنسان حتى تفتقده؟ 6 فإنك قد صيرته قليلا عن الملائكة، وبمجد وكرامة كللته. 7 تسلطه على أعمال يديك، جعلت كل شيء تحت قدميه: 8 الغنم والبقر جميعها، وأيضا بهائم البرية، 9 طير السماء وسمك البحر، كل ما يسلك في سبل البحار. 10 يا رب إلهنا ما أمجد اسمك في كل الأرض!

9 للرئيس على موت لبن. مزمور لداود. 2 أحمدك يا رب بكل قلبي، أحدث بجميع عجائبك. 3 أفرح وأبتهج بك، أرتل لاسمك يا العلي. 4 عند رجوع أعدائي إلى الوراء يضعفون ويهلكون من قدامك. 5 لأنك أجريت قضائي وحكمي، جلست على الكرسي قاضيا بالعدل. 6 انتهرت الأمم، أهلكت الشرير، محوت اسمهم إلى الدهر والأبد. 7 العدو قد تمت خرابه إلى الأبد، والمدن التي قلعت هلك ذكرها معها. 8 وأما الرب فإلى الدهر يجلس، قد هيأ للقضاء كرسيه. 9 وهو يدين المسكونة بالعدل، يقضي للشعوب بالاستقامة. 10 فيكون الرب ملجأ للمنسحق، ملجأ في أزمنة الضيق. 11 فليتوكل عليك العارفون اسمك، لأنك لم تترك طالبيك يا رب. 12 رنموا للرب الساكن في صهيون، أخبروا بين الشعوب بأفعاله. 13 لأنه مطالب الدماء ذكرهم، لم ينس صراخ المساكين. 14 ارحمني يا رب، انظر مذلتي من مبغضي، يا رافعي من أبواب الموت، 15 لكي أحدث بكل تسابيحك في أبواب بنت صهيون، أبتهج بخلاصك. 16 غرقت الأمم في الحفرة التي عملوها، في الشبكة التي خبأوها علقت أرجلهم. 17 عرف الرب نفسه، صنع قضاء، بعمل يديه اصطاد الشرير. 18 يرجع الأشرار إلى الهاوية، جميع الأمم الناسين الله. 19 لأن المسكين لا ينسى إلى الانقضاء، رجاء البائسين لا يهلك إلى الأبد. 20 قم يا رب لا يعتز الإنسان، لتدن الأمم أمامك.

مقدمة

1 تحية لبط بتجبة طبل لبيك ملابس جلجل جفجف. جعبة حبشة. 2 تهمة حبشة جعبة. جلابة بيتزا بيتزا في تهمة ملابس جلابة. 3 مجلس ملابس جلجل. جلابة بيتزا بيتزا في تهمة مجلس جلجل. 4 جلابة بيتزا بيتزا في تهمة مجلس جلجل. 5 نوم نوم. نوم نوم بيتزا بيتزا في جفجف جلجل. 6 بيتزا بيتزا جلابة نوم. جلابة بيتزا بيتزا في جفجف جلجل. 7 جلابة بيتزا بيتزا في تهمة مجلس جلجل. 8 بيتزا بيتزا في جفجف جلجل. 9 جلابة بيتزا بيتزا في جفجف جلجل. نوم نوم. نوم نوم بيتزا بيتزا في جفجف جلجل. 10 بيتزا بيتزا في جفجف جلجل. 11 جلابة بيتزا بيتزا في جفجف جلجل. 12 تهمة جلابة بيتزا بيتزا في جفجف جلجل. 13 بيتزا بيتزا في جفجف جلجل. نوم نوم. نوم نوم بيتزا بيتزا في جفجف جلجل. 14 بيتزا بيتزا في جفجف جلجل.

حوط الأرض التي لهم 15 كل جبل بعيد عن بعيد وكل عيون الماء 16 وكل
الأرض التي في البرية في الجنوب في كل أرض الحثيين والأموريين
والكنعانيين والفرزيين واليبوسيين 17 وعشتاروث وتل القمر وشكيم
18 وجبل جلعاد وتخم جشور ومعكة وكل جبل حرمون وكل العربة
شرقا 19 وكل الأرض التي ملك سيحون الأموري في حشبون من
عروعير التي على وادي أرنون والجلعاد إلى تخم يبوق نهر بني عمون
20 وكل العربة والأردن وتخمه من كنارة إلى بحر العربة بحر الملح
تحت سفوح الفسجة شرقا 21 وأعطى موسى سبط بني رأوبين وسبط
بني جاد وسبط نصف بني منسى 22 وسكن في أرض جاشان وفي
لبنان وفي الجبل هذا وفي كل الشفيلة وفي كل أرض البحر 23 وملك
يشوع على جميع الملوك هذه وحاربها 24 وأخذ يشوع جميع هذه
الأرض حسب كل ما كلم الرب موسى وأعطاها يشوع لإسرائيل حسب
أقسامهم حسب أسباطهم فاستراحت الأرض من الحرب 25 وهذه هم
ملوك الأرض التي ضرب موسى وبنو إسرائيل وأخذوا أرضهم شرقي
الأردن من وادي أرنون إلى جبل حرمون وكل العربة شرقا 26 ملك
أريحا واحد وملك عاي التي بجانب بيت إيل واحد 27 وملك أورشليم
واحد وملك حبرون واحد 28 وملك يرموث واحد وملك لخيش واحد
29 وملك عجلون واحد وملك جازر واحد 30 وملك دبير واحد وملك
جادر واحد 31 وملك حرمة واحد وملك عراد واحد 32 وملك لبنة
واحد وملك عدلام واحد 33 وملك مقيدة واحد وملك بيت حانون
واحد 34 وملك تفوح واحد وملك عفير واحد 35 وملك حافر واحد
وملك شارون واحد وملك تلثي واحد 36 وملك قادش واحد وملك
يقنعام في الكرمل واحد وملك دور في نافات دور واحد 37 وملك
جوييم في الجلجال واحد وملك ترصة واحد جميع الملوك إحدى
وثلاثين 38 حقق

ולא תאכלו. ולא תנתרו. ולא תכחשו. ולא תגנבו. ולא תכחשו איש בעמיתו. 39 ולא תשבעו בשמי לשקר. וחללת את שם אלהיך. אני יהוה. 40 לא תעשק את רעך ולא תגזל. לא תלין פעולת שכיר אתך עד בקר. 41 לא תקלל חרש. ולפני עור לא תתן מכשול. ויראת מאלהיך. אני יהוה. 42 לא תעשו עול במשפט. במדה במשקל ובמשורה. 43 מאזני צדק אבני צדק איפת צדק והין צדק יהיה לכם. אני יהוה אלהיכם. המוציא אתכם מארץ מצרים. 44 ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם. אני יהוה. 45 ואת חקתי תשמרו. בהמתך לא תרביע כלאים. שדך לא תזרע כלאים. ובגד כלאים שעטנז לא יעלה עליך. 46 ואיש כי ישכב את אשה שכבת זרע. והוא שפחה נחרפת לאיש ולא נפדתה אם חפשה לא נתנה לה. בקרת תהיה. לא יומתו כי לא חפשה. 47 והביא את אשמו ליהוה אל פתח אהל מועד איל אשם. 48 וכפר עליו הכהן באיל האשם לפני יהוה על חטאתו אשר חטא. ונסלח לו מחטאתו אשר חטא. 49 וכי יגור אתכם גר. או היה בתוככם. ועשה אשה ליהוה. כאשר אתם תעשו כן יעשה. 50 כאזרח הארץ יהיה הגר. כי אני יהוה אלהיכם. 51 ויקהל משה את כל עדת בני ישראל. ויאמר אליהם. זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר. 52 קחו מאתכם תרומה ליהוה. כל נדיב לבו יביאה. את תרומת יהוה. זהב וכסף ונחשת. 53 ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש. ועזים. 54 ועורות אילם מאדמים. וערת תחשים. ועצי שטים. 55 שמן למאור. בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים. 56 אבני שהם ואבני מלואים. לאפד ולחשן. 57 וכל חכם לב בכם. יבאו ויעשו את כל אשר צוה יהוה. 58 את המשכן. את אהלו ואת מכסהו. את קרסיו ואת קרשיו. את בריחו את עמדיו ואת אדניו. 59 את הארון ואת הבדים. את הכפרת ואת פרכת המסך. 60 את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו. ואת לחם הפנים. 61 ואת המנרה הטהרה ואת נרתיה. ואת נרתיה. ואת שמן המאור. 62 ואת מזבח הקטרת ואת בדיו. ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים. ואת מסך פתח האהל. 63 את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו. את בדיו ואת כל כליו. את הכיור ואת כנו. 64 את קלעי החצר. את עמדיה ואת אדניה. ואת מסך שער החצר. 65 את יתדת המשכן ואת יתדת החצר ואת מיתרתם. 66 את בגדי השרד לשרת בקדש. את בגדי הקדש לאהרן הכהן. ואת בגדי בניו לכהן. 67 ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה. 68 ויבאו כל איש אשר נשאו לבו. וכל אשר נדבה רוחו אתו. הביאו את תרומת יהוה. למלאכת עבדת האהל. ולכל עבדתו. ולבגדי הקדש. 69 והאנשים על הנשים. כל נדיב לב. הביאו חח ונזם. טבעת וכומז. כל כלי זהב. וכל איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה. 70 וכל איש אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש. ועזים. 71 ועורות אילם מאדמים. וערת תחשים. הביאו. 72 כל מרים תרומת כסף ונחשת. הביאו את תרומת יהוה. וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת עבדת הקדש. 73 וכל אשה חכמת לב בידיה טוו. ויביאו מטוה את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש. 74 וכל הנשים אשר נשא לבן אתן בחכמה טוו את העזים. 75 והנשאם הביאו את אבני השהם ואת אבני המלואים. לאפד ולחשן. 76 ואת הבשם ואת השמן למאור. ולשמן המשחה ולקטרת הסמים. 77 כל איש ואשה אשר הביא נדבה ליהוה. לכל המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד משה. הביאו בני ישראל נדבה ליהוה. 78 ויאמר משה אל בני ישראל. ראו קרא יהוה בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה. 79 וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל מלאכה. 80 לחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת. 81 ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת. 82 ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך למטה דן. 83 מלא אתם חכמת לב לעשות כל מלאכת חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש. ואורג עשי כל מלאכה וחשבי מחשבות. 84 ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה. לדעת לעשות את כל מלאכת עבדת הקדש. לכל אשר צוה יהוה. 85 ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה בלבו. כל אשר נשא לבו אל הקרב אל המלאכה לעשתה. 86 ויקחו את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל אל מלאכת עבדת הקדש לעשת בה. והם הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר. 87 ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש איש איש ממלאכתו אשר הם עשים. 88 ויאמרו אל משה לאמר. מרבים העם להביא מדי העבדה למלאכה אשר צוה יהוה לעשת אתה. 89 ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר. איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש. ויכלא העם מהביא. 90 והמלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשת אתה והותר. 91 ויעש בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה. לדעת לעשות את כל מלאכת עבדת הקדש. את המשכן עשו את יריעות שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני. כרבים מעשה חשב עשה אתם. 92 אורך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה. ורחב היריעה האחת ארבע באמות. מדה אחת ליריעות כלם. 93 ויחבר את חמש היריעות אחת אל אחת. וחמש היריעות חברת אחת אל אחת. 94 ויעש לולאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחברת. כן עשה בשפת היריעה הקצנה במחברת השנית. 95 חמשים לולאת עשה ביריעה האחת. וחמשים לולאת עשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית. מקבלת הלולאת אחת אל אחת. 96 ויעש חמשים קרסי זהב. ויחבר את היריעות אחת אל אחת בקרסים. והיה המשכן אחד. 97 ויעש יריעות עזים לאהל על המשכן. אחת עשרה יריעות עשה אתם. 98 אורך היריעה האחת שלשים באמה. ורחב היריעה האחת ארבע באמות. מדה אחת ליריעות האחת עשרה. 99 ויחבר את חמש היריעות לבד. ואת שש היריעות לבד. וכפל את היריעה הששית אל מול פני האהל. 100 ויעש חמשים לולאת על שפת היריעה האחת הקצנה במחברת. וחמשים לולאת על שפת היריעה החברת השנית. 101 ויעש קרסי נחשת חמשים. ויבא את הקרסים בלולאת. ויחבר את האהל והיה אחד. ויעש מכסה לאהל. עורת אילם מאדמים. ומכסה עורת תחשים מלמעלה. 102 ויעש את הקרשים למשכן. עצי שטים עמדים. 103 עשר אמות ארך הקרש. ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד. 104 שתי ידות לקרש האחד. משלבת אחת אל אחת. כן עשה לכל קרשי המשכן. 105 ויעש את הקרשים למשכן. עשרים קרשים לפאת נגבה תימנה. 106 ואת מדת עשרים הקרשים. ארבעים אדני כסף. שני אדנים תחת הקרש האחד. לשתי ידתיו. ושני אדנים תחת הקרש האחד. לשתי ידתיו. 107 ולצלע המשכן השנית. לפאת צפון עשה עשרים קרשים. 108 ואדניהם ארבעים אדני כסף. שני אדנים תחת הקרש האחד. ושני אדנים תחת הקרש האחד. 109 ולירכתי המשכן ימה עשה ששה קרשים. 110 ושני קרשים עשה למקצעת המשכן בירכתים. 111 והיו תאמם מלמטה. ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת האחת. כן עשה לשניהם למקצעת שני הפנות. 112 והיו שמנה קרשים. ואדניהם כסף שש עשרה אדנים. שני אדנים תחת הקרש האחד. ושני אדנים תחת הקרש האחד. 113 ויעש בריחם עצי שטים. חמשה לקרשי צלע אחת למשכן. 114 וחמשה בריחם לקרשי הצלע השנית למשכן. וחמשה בריחם לקרשי הצלע למשכן לירכתים ימה. 115 ויעש את הבריח התיכן בתוך הקרשים מבריח אל בריח. 116 ואת הקרשים צפה זהב. ואת טבעתיהם עשה זהב. בתים לבריחם. וצפה את הבריחם זהב. 117 ויקם את המשכן כמשפטו אשר הראה יהוה את משה. כן עשה את המשכן. 118 ויעש את מסך פתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר. מעשה רקם. 119 ואת עמדיו חמשה ואת וויהם. ויצף ראשיהם וחשקיהם זהב. ואדניהם חמשה נחשת. 120 ויעש את מסך שער החצר תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר. מעשה רקם. 121 עשרים אמה ארכו. וחמש אמות קומתו. מחשרת שש משזר. ועמדיו עשרים ואדניהם עשרים נחשת. וויהם כסף וחשקיהם וצפוים כסף. 122 ואת יתדת המשכן ואת יתדת החצר סביב. מיתרתם עורת תחשים. 123 אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על פי משה. עבדת הלוים ביד איתמר בן אהרן הכהן. 124 ובצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה עשה את כל אשר צוה יהוה את משה. 125 ואתו אהליאב בן אחיסמך למטה דן חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן ובתולעת השני ובשש. 126 כל הזהב העשוי לכל מלאכת הקדש. ויהי זהב התנופה תשע עשרה ככר ושבע מאות ושלשים שקל. במשקל הקדש. 127 וכסף פקודי העדה מאת ככר ואלף ושבע מאות וחמשה ושבעים שקל. במשקל הקדש. 128 בקע לגלגלת מחצית השקל במשקל הקדש. לכל העבר על הפקדים. מבן עשרים שנה ומעלה. לששת מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים. 129 ויהי מאת ככר הכסף לצקת את אדני הקדש ואת אדני הפרכת. מאת אדנים למאת ככר. ככר לאדן. 130 ואת האלף ושבע מאות וחמשה ושבעים עשה וויהם לעמדים. וצפה ראשיהם וחשקיהם כסף. 131 ונחשת התנופה שבעים ככר ואלפים ומאתים שקל. 132 ויעש בה את אדני פתח אהל מועד. ואת מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו. ואת כל כלי המזבח. 133 ואת אדני החצר סביב. ואת אדני שער החצר. ואת כל יתדת המשכן ואת כל יתדת החצר סביב. 134 ואת בגדי השרד לשרת בקדש. את בגדי הקדש לאהרן הכהן. ואת בגדי בניו לכהן. 135 ויעשו בני ישראל את כל העבדה הזאת. 136 וירא משה את כל המלאכה. והנה עשו אתה כאשר צוה יהוה כן עשו. ויברך אתם משה. 137 וידבר יהוה אל משה לאמר. 138 ביום החדש הראשון באחד לחדש תקים את משכן אהל מועד. 139 ושמת את ארון העדת. וסכת על הארון את הפרכת. 140 והבאת את השלחן וערכת את ערכו. והבאת את המנרה והעלת את נרתיה. 141 ונתת את מזבח הזהב לקטרת לפני ארון העדת. ושמת את מסך הפתח למשכן. 142 ואת מזבח העלה תשים לפתח משכן אהל מועד. 143 ונתת את הכיור בין אהל מועד ובין המזבח. ונתת שמה מים. 144 והקמת את החצר סביב. ונתת את מסך שער החצר. 145 ולקחת את שמן המשחה ומשחת את המשכן ואת כל אשר בו. וקדשת אתו ואת כל כליו והיה קדש. 146 ומשחת את מזבח העלה ואת כל כליו. וקדשת את המזבח והיה המזבח קדש קדשים. 147 ומשחת את הכיור ואת כנו. וקדשת אתו. 148 והקרבת את אהרן ואת בניו אל פתח אהל מועד. ורחצת אתם במים. 149 והלבשת את אהרן את בגדי הקדש. ומשחת אתו וקדשת אתו. וכהן לי. 150 ואת בניו תקרב והלבשתם כתנת. 151 ומשחת אתם כאשר משחת את אביהם. וכהנו לי. והיתה להם משחתם לכהנת עולם לדרתם. 152 ויעש משה ככל אשר צוה יהוה אתו כן עשה. 153 ויהי בחדש הראשון בשנה השנית באחד לחדש הוקם המשכן. 154 ויקם משה את המשכן. ויתן את אדניו. וישם את קרשיו. ויתן בריחיו. ויקם את עמדיו. 155 ויפרש את האהל על המשכן. וישם את מכסה האהל עליו. כאשר צוה יהוה את משה. 156 ויקח ויתן את העדת אל הארון. וישם הבדים על הארון. ויתן הכפרת על הארון מלמעלה. 157 ויבא את הארון אל המשכן. וישם את מסך הפרכת. ויסך על ארון העדת. כאשר צוה יהוה את משה. 158 ויעש את השלחן באהל מועד על ירכתי המשכן צפונה מחוץ לפרכת. 159 וערך עליו ערך לחם לפני יהוה. כאשר צוה יהוה את משה. 160 ויעש את המנרה באהל מועד נכח השלחן. על ירך המשכן נגבה. 161 ויעל את הנרות לפני יהוה. כאשר צוה יהוה את משה. 162 ויעש את מזבח הזהב באהל מועד לפני הפרכת. 163 והקטיר עליו קטרת סמים. כאשר צוה יהוה את משה. 164 ויעש את מסך פתח המשכן. 165 ואת מזבח העלה שם לפתח משכן אהל מועד. ויעל עליו את העלה ואת המנחה. כאשר צוה יהוה את משה. 166 ויעש את הכיור ואת כנו. וישם את המים לרחץ. 167 ורחצו משה ואהרן ובניו מהם את ידיהם ואת רגליהם. 168 בבאם אל אהל מועד. וקרבתם אל המזבח. כאשר צוה יהוה את משה. 169 ויקם את החצר על המשכן ועל המזבח. וישם את מסך שער החצר. ויכל משה את המלאכה. 170 ויכס הענן את אהל מועד. וכבוד יהוה מלא את המשכן. 171 ולא יכל משה לבא אל אהל מועד. כי שכן עליו הענן. וכבוד יהוה מלא את המשכן. 172 ובהעלות הענן מעל המשכן. יסעו בני ישראל בכל מסעיהם. 173 ואם לא יעלה הענן. ולא יסעו עד יום העלתו. 174 כי ענן יהוה על המשכן יומם. ואש תהיה לילה בו. לעיני כל בית ישראל. בכל מסעיהם. 175 ויקרא אל משה. וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר. 176 דבר אל בני ישראל. ואמרת אליהם. אדם כי יקריב מכם קרבן ליהוה. מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם. 177 אם עולה קרבנו מן הבקר. זכר תמים יקריבנו. אל פתח אהל מועד יקריב אתו. לרצנו לפני יהוה. 178 וסמך ידו על ראש העלה. ונרצה לו לכפר עליו. 179 ושחט את בן הבקר לפני יהוה. והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם. וזרקו את הדם על המזבח סביב. אשר פתח אהל מועד. 180 והפשיט את העלה. ונתח אתה לנתחיה. 181 ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח. וערכו עצים על האש. 182 וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר. על העצים אשר על האש אשר על המזבח. 183 ואת קרבו ואת כרעיו ירחץ במים. והקטיר הכהן את הכל המזבחה עלה אשה ריח ניחח ליהוה. 184 ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעלה. זכר תמים יקריבנו. 185 והקריב אתו על ירך המזבח צפונה לפני יהוה. וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב. 186 והפשיט את עלתו. וניתח אתו לנתחיו. 187 ונתן בני אהרן הכהן אש על המזבח. וערכו עצים על האש. 188 וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר. על העצים אשר על האש אשר על המזבח. 189 ואת קרבו ואת כרעיו ירחץ במים. והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עלה אשה ריח ניחח ליהוה. 190 ואם מן העזים קרבנו לעלה. 191 והקריב אתו על ירך המזבח צפונה לפני יהוה. וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב. 192 והפשיט את עלתו. וניתח אתו לנתחיו. 193 ונתן בני אהרן הכהן אש על המזבח. וערכו עצים על האש. 194 וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר. על העצים אשר על האש אשר על המזבח. 195 ואת קרבו ואת כרעיו ירחץ במים. והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עלה אשה ריח ניחח ליהוה. 196 ואם עוף עלה קרבנו ליהוה. ויקרב מן התרים או מן בני היונה. 197 והקריב הכהן אל המזבח. ומלק את ראשו והקטיר המזבחה. ונמצה דמו על קיר המזבח. 198 ונתל את מרסתו בנוצתה והשליך אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן. 199 ובקע אתו בכנפיו לא יבדיל. והקטיר הכהן אתו המזבחה על העצים אשר על האש. עלה אשה ריח ניחח ליהוה. 200 ואם נפש כי תקריב קרבן מנחה ליהוה. סלת יהיה קרבנו. ויצק עליה שמן. ונתן עליה לבנה. 201 והביאה אל בני אהרן הכהנים. וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבנתה. והקטיר הכהן את אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה. 202 והנותרת ממנה לאהרן ולבניו. קדש קדשים מאשי יהוה. 203 וכי תקריב מנחה מאפה תנור סלת חלת מצות בלולת בשמן. ורקיקי מצות משחים בשמן. 204 ואם מנחה על המחבת קרבנך סלת בלולה בשמן מצה תהיה. 205 פתות אתה פתים. ויצקת עליה שמן. מנחה היא. 206 ואם מנחת מרחשת קרבנך סלת בשמן תעשה. 207 והבאת את המנחה אשר יעשה אלה ליהוה. והקריב אל הכהן והגיש אל המזבח. 208 והרים הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה. 209 והנותרת ממנה לאהרן ולבניו. קדש קדשים מאשי יהוה. 210 כל מנחה אשר תקריבו ליהוה לא תעשה חמץ. כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליהוה. 211 קרבן ראשית תקריבו אתם ליהוה. ואל המזבח לא יעלו לריח ניחח. 212 וכל קרבן מנחתך במלח תמלח. ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך. על כל קרבנך תקריב מלח. 213 וכי תקריב מנחת בכורים ליהוה. אביב קלי באש גרש תקריב את מנחת בכוריך. 214 ונתתה עליה שמן. ושמת עליה לבנה. מנחה היא. 215 והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבנתה. אשה ליהוה. 216 ואם זבח שלמים קרבנו. אם מן הבקר הוא מקריב. אם זכר אם נקבה. תמים יקריבנו. 217 אם כבש הוא מקריב את קרבנו. והקריב אתו לפני יהוה. 218 וסמך את ידו על ראש קרבנו. ושחט אתו פתח אהל מועד. וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב. 219 והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה. את החלב המכסה את הקרב. ואת כל החלב אשר על הקרב. 220 ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים. ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה. 221 והקטירו בני אהרן המזבחה על העלה אשר על העצים אשר על האש. אשה ריח ניחח ליהוה. כל חלב לי. 222 חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם. כל חלב ודם לא תאכלו. 223 וידבר יהוה אל משה לאמר. 224 דבר אל בני ישראל לאמר. נפש כי תחטא בשגגה. מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה. ועשה מאחת מהנה. 225 אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם. והקריב על חטאתו אשר חטא פר בן בקר תמים ליהוה לחטאת. 226 והביא את הפר אל פתח אהל מועד. לפני יהוה. וסמך את ידו על ראש הפר. ושחט את הפר לפני יהוה. 227 ולקח הכהן המשיח מדם הפר. והביא אתו אל אהל מועד. 228 והזה הכהן באצבעו מן הדם שבע פעמים לפני יהוה. את פני פרכת הקדש. 229 ומן הדם יתן על קרנות המזבח אשר לפני יהוה. אשר באהל מועד. ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה. אשר פתח אהל מועד. 230 ואת כל חלבו ירים ממנו והקטיר המזבחה. 231 ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת. כן יעשה לו. וכפר עליהם הכהן. ונסלח להם. 232 והוציא את הפר אל מחוץ למחנה. ושרף אתו כאשר שרף את הפר הראשון. חטאת הקהל הוא. 233 אשר נשיא יחטא. ועשה אחת מכל מצות יהוה אלהיו אשר לא תעשה. ואשם. 234 או הודע אליו חטאתו אשר חטא בה. והביא שעיר עזים זכר תמים. 235 וסמך את ידו על ראש השעיר. ושחט אתו במקום אשר ישחט את העלה לפני יהוה. חטאת הוא. 236 ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנות המזבח העלה. ואת דמו יתן על יסוד מזבח העלה. 237 ואת כל חלבו יקטיר המזבחה. כחלב זבח השלמים. וכפר עליו הכהן מחטאתו. ונסלח לו. 238 ואם נפש אחת תחטא בשגגה. מעם הארץ. בעשתה אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה. ואשם. 239 או הודע אליו חטאתו אשר חטא. והביא שעירת עזים תמימה. 240 וסמך את ידו על ראש החטאת. ושחט את החטאת במקום העלה. 241 ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על קרנות המזבח העלה. ואת כל דמה יתן על יסוד המזבח. 242 ואת כל חלבה יסיר כחלב הכשב. והקטיר הכהן המזבחה על אשי יהוה. וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא. ונסלח לו. 243 ואם כבש יביא קרבנו לחטאת. נקבה תמימה יביאנה. 244 וסמך את ידו על ראש החטאת. ושחט אתה לחטאת במקום אשר ישחט את העלה. 245 ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנות המזבח העלה. ואת כל דמה יתן על יסוד המזבח. 246 ואת כל חלבה יסיר כחלב כשב הזבח השלמים. והקטיר הכהן המזבחה על אשי יהוה. וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא. ונסלח לו. 247 ואם נפש כי תחטא. ושמעה קול אלה. והוא עד. או ראה או ידע. אם לא יגיד. ונשא עונו. 248 או נפש אשר תגע בכל דבר טמא. או בנבלת חיה טמאה. או בנבלת בהמה טמאה. או בנבלת שרץ טמא. ונעלם ממנו. וטמא ואשם. 249 או כי יגע בטמאת אדם. לכל טמאתו אשר יטמא בה. ונעלם ממנו. וידע ואשם. 250 או נפש כי תשבע. לבטא בשפתים להרע או להיטיב. לכל אשר יבטא האדם בשבעה. ונעלם ממנו. וידע ואשם. 251 והיה כי יאשם. מאחת אלה. והתודה אשר חטא עליה. 252 והביא את אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא. נקבה מן הצאן כשבה או שעירת עזים לחטאת. וכפר עליו הכהן מחטאתו. 253 ואם לא תגיע ידו די שה. והביא את אשמו אשר חטא. שתי תרים או שני בני יונה ליהוה. אחד לחטאת ואחד לעלה. 254 והביא אתם אל הכהן. והקריב את אשר לחטאת ראשונה. ומלק את ראשו ממול עורפו ולא יבדיל. 255 והזה מדם החטאת על קיר המזבח. ואת הנשאר בדם יסחט אל יסוד המזבח. חטאת הוא. 256 ואת השנית יעשה עלה כמשפט. וכפר עליו הכהן מחטאתו אשר חטא. ונסלח לו. 257 ואם לא תגיע ידו לשתי תרים או לשני בני יונה. והביא את קרבנו אשר חטא עשירית האיפה סלת לחטאת. לא ישים עליה שמן. ולא יתן עליה לבנה. חטאת הוא. 258 והביאה אל הכהן. וקמץ הכהן מן הסלת מלא קמצו את אזכרתה. והקטיר המזבחה על אשי יהוה. חטאת הוא. 259 וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת מאלה. ונסלח לו. והיתה לכהן כמנחה. 260 וידבר יהוה אל משה לאמר. 261 נפש כי תמעל מעל. וחטאה בשגגה. מקדשי יהוה. והביא את אשמו ליהוה. איל תמים מן הצאן. בערכך בשקלי כסף. בשקל הקדש. אשם הוא. 262 את אשר חטא מן הקדש ישלם. וחמשתיו יסף עליו. ונתן אתו לכהן. וכפר הכהן בעד חטאתו. ונסלח לו. 263 ואם נפש כי תחטא. ועשתה אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה. ולא ידע. ואשם. ונשא עונו. 264 והביא איל תמים מן הצאן בערכך לאשם. אל הכהן. וכפר הכהן עליו. על שגגתו אשר שגג והוא לא ידע. ונסלח לו. 265 אשם הוא. אשם אשם לה' לפני יהוה.

ישראל 22. ויאמר אלהים אל משה: הנה אנכי בא אליך בעב הענן, בעבור ישמע העם בדברי עמך, וגם בך יאמינו לעולם. ויגד משה את דברי העם אל יהוה. 23 ויאמר יהוה אל משה, עלה אל יהוה אתה ואהרן אתך, והכהנים והעם אל יהרסו לעלות אל יהוה, פן יפרץ בהם. 24 ויאמר אליו יהוה לך רד והעלית אתה ואהרן אתך, והכהנים והעם אל יהרסו לעלות אל יהוה, פן יפרץ בהם. 25 וירד משה אל העם ויאמר אליהם.

ויכתוב על הלוחות את דברי הברית, עשרת הדברים.

ויהי ביום השלישי בהיות הבקר, ויהי קלת וברקים וענן כבד על ההר וקול שופר חזק מאד, ויחרד כל העם אשר במחנה. 17 ויוצא משה את העם לקראת האלהים מן המחנה, ויתיצבו בתחתית ההר. 18 והר סיני עשן כלו, על אשר ירד עליו יהוה באש, ויעל עשנו כעשן הכבשן, ויחרד כל ההר מאד. 19 ויהי קול השופר הולך וחזק מאד, משה ידבר והאלהים יעננו בקול. 20 וירד יהוה על הר סיני אל ראש ההר, ויקרא יהוה למשה אל ראש ההר, ויעל משה. 21 ויאמר יהוה אל משה רד העד בעם פן יהרסו אל יהוה לראות ונפל ממנו רב. 22 וגם הכהנים הנגשים אל יהוה יתקדשו פן יפרץ בהם יהוה. 23 ויאמר משה אל יהוה לא יוכל העם לעלות אל הר סיני כי אתה העדת בנו לאמר הגבל את ההר והקדשת אתו. 24 ויאמר אליו יהוה לך רד ועלית אתה ואהרן עמך, והכהנים והעם אל יהרסו לעלות אל יהוה, פן יפרץ בהם. 25 וירד משה אל העם ויאמר אליהם.

פרק כ

1 וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר. 2 אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים. 3 לא יהיה לך אלהים אחרים על פני. 4 לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ. 5 לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי. 6 ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי. 7 לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא. 8 זכור את יום השבת לקדשו. 9 ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך. 10 ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך. 11 כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם וינח ביום השביעי על כן ברך יהוה את יום השבת ויקדשהו. 12 כבד את אביך ואת אמך למען יארכון ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך. 13 לא תרצח. 14 לא תנאף. 15 לא תגנב. 16 לא תענה ברעך עד שקר. 17 לא תחמד בית רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו וחמרו וכל אשר לרעך.

פרק כא

1 ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם. 2 כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעית יצא לחפשי חנם. 3 אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשתו הוא ויצאה אשתו עמו. 4 אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדוניה והוא יצא בגפו. 5 ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי. 6 והגיש אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם. 7 וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים. 8 אם רעה בעיני אדניה אשר לא יעדה והפדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה. 9 ואם לבנו ייעדנה כמשפט הבנות יעשה לה. 10 אם אחרת יקח לו שארה כסותה ועונתה לא יגרע. 11 ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף. 12 מכה איש ומת מות יומת. 13 ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה. 14 וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות. 15 ומכה אביו ואמו מות יומת. 16 וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת. 17 ומקלל אביו ואמו מות יומת. 18 וכי יריבון אנשים ונגף איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב. 19 אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא. 20 וכי יכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם. 21 אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא. 22 וכי יריבון אנשים והנגפו אשה הרה והיו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים. 23 ואם אסון יהיה ונתת נפש תחת נפש. 24 עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל. 25 כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה. 26 וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו. 27 ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו. 28 וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי. 29 ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת. 30 אם כופר יושת עליו ונתן פדון נפשו ככל אשר יושת עליו. 31 או בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו. 32 אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל. 33 וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו והפל שמה שור או חמור. 34 בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה לו.

פרק כב

1 איש כי יגנב שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה. 2 אם במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים. 3 אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין ונמכר בגנבתו. 4 אם המצא תמצא בידו הגנבה משור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם. 5 כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם. 6 כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה כי יבער הבוער את הבערה ישלם. 7 כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר ונגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים. 8 אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו. 9 על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד הדברים אשר שניהם יבא דבר שניהם אשר ירשיעון אלהים יכפל לרעהו. 10 כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה. 11 שבועת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו לא ישלם. 12 ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו. 13 אם טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא ישלם. 14 וכי ישאל איש מעם רעהו ונשבר או מת בעליו אין עמו שלם ישלם. 15 אם בעליו עמו לא ישלם אם שכיר הוא בא בשכרו. 16 וכי יפתה איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה. 17 אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקל כמהר הבתולות. 18 מכשפה לא תחיה. 19 כל שוכב עם בהמה מות יומת. 20 זבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה לבדו. 21 וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים. 22 כל אלמנה ויתום לא תענון. 23 אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו. 24 וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות וביניכם יתומים. 25 אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך. 26 אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו. 27 כי היא כסותה לבדה היא שמלתו לעורו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני. 28 אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר. 29 בכורי בניך תתן לי כן תעשה לשורך לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו לי. 30 ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אתו.

פרק כג

1 לא תשא שמע שוא אל תשת ידך עם רשע להיות עד חמס. 2 לא תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה על ריב לנטת אחרי רבים להטת. 3 ודל לא תהדר בריבו. 4 כי תפגע שור אויבך או חמורו תעה השב תשיב לו. 5 כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב תעזב עמו עזב תעזב עמו. 6 לא תטה משפט אביונך בריבו. 7 מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע. 8 ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים. 9 וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים. 10 ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה. 11 והשביעית תשמטנה ונטשתה ואכלו אביוני עמך ויתרם תאכל חית השדה כן תעשה לכרמך לזיתך. 12 ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמורך ויפש בן אמתך והגר. 13 ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא יעלה על פיך. 14 שלש רגלים תחג לי בשנה. 15 את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתיך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם. 16 וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסיף בצאת השנה באספך את מעשיך מן השדה. 17 שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני האדון יהוה. 18 לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר. 19 ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו.

20 הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי. 21 השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו. 22 כי אם שמוע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את איביך ואצרתי את צרריך. 23 כי ילך מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני והחוי והיבוסי והכחדתי אתם. 24 לא תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר תשבר מצבותיהם. 25 ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את לחמך ואת מימיך והסרתי מחלה מקרבך. 26 לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא. 27 את אימתי אשלח לפניך והמותי את כל העם אשר תבוא בהם ונתתי את כל אויביך אליך עורף. 28 ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך. 29 לא אגרשנו מלפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה ורבה עליך חית השדה. 30 מעט מעט אגרשנו מלפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ. 31 ושתי את גבולך מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד הנהר כי אתן בידכם את יושבי הארץ וגרשתם מלפניך. 32 לא תכרת להם ולאלהיהם ברית. 33 לא ישבו בארצך פן יחטיאו אתך לי כי תעבד את אלהיהם כי יהיה לך למוקש.

פרק כד

1 ואל משה עלה אל יהוה אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם מרחק. 2 ונגש משה לבדו אל יהוה והם לא יגשו והעם לא יעלו אתו. 3 ויבא משה ויספר לעם את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה. 4 ויכתב משה את כל דברי יהוה וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל. 5 וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עלות ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים. 6 ויקח משה חצי הדם ויתן באגנות וחצי הדם זרק על המזבח. 7 ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע. 8 ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת יהוה עמכם על כל הדברים האלה. 9 ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל. 10 וירא את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר. 11 ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו. 12 ויאמר יהוה אל משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לוחות האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם. 13 ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל הר האלהים. 14 ואל הזקנים אמר שבו לנו בזאת עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים יגש אליהם. 15 ויעל משה אל ההר ויכס הענן את ההר. 16 וישכן כבוד יהוה על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן. 17 ומראה כבוד יהוה כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל. 18 ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה.

פרק כה

1 וידבר יהוה אל משה לאמר. 2 דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי. 3 וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת. 4 ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים. 5 ועורות אילים מאדמים ועורות תחשים ועצי שטים. 6 שמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים. 7 אבני שהם ואבני מלואים לאפד ולחשן. 8 ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם. 9 ככל אשר אני מראה אתך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו. 10 ועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קומתו. 11 וצפית אותו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב. 12 ויצקת לו ארבע טבעות זהב ונתת על ארבע פעמתיו ושתי טבעות על צלעו האחת ושתי טבעות על צלעו השנית. 13 ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם זהב. 14 והבאת את הבדים בטבעות על צלעות הארון לשאת את הארון בהם. 15 בדי הארון יהיו בטבעת לא יסורו ממנו. 16 ונתת אל הארון את העדות אשר אתן אליך. 17 ועשית כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה. 18 ועשית שני כרבים זהב מקשה תעשה אתם משני קצות הכפרת. 19 ועשה כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת תעשו את הכרבים על שני קצותיו. 20 והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סוככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת יהיו פני הכרבים. 21 ונתת את הכפרת על הארון ומלמעלה אל הארון תתן את העדות אשר אתן אליך. 22 ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני הכרבים אשר על ארון העדות את כל אשר אצוה אתך אל בני ישראל. 23 ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קומתו. 24 וצפית אותו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב. 25 ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זר זהב למסגרתו סביב. 26 ועשית לו ארבע טבעות זהב ונתת את הטבעות על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו. 27 לעמת המסגרת תהיינה הטבעות בתים לבדים לשאת את השלחן. 28 ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב ונשא בהם את השלחן. 29 ועשית קערתיו וכפתיו וקשותיו ומנקיותיו אשר יסך בהם לבונה זהב טהור תעשה אתם. 30 ונתת על השלחן לחם פנים לפני תמיד.

31 ועשית מנורת זהב טהור מקשה תעשה המנורה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה מנה יהיו. 32 וששה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנורה מצדה האחד ושלשה קני מנורה מצדה השני. 33 שלשה גביעים מצוים כפתר ופרח בקנה האחד ושלשה גביעים מצוים כפתר ופרח בקנה השני כן לששת הקנים היוצאים מן המנורה. 34 ובמנורה ארבעה גביעים מצוים כפתריה ופרחיה. 35 וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היוצאים מן המנורה. 36 כפתריהם וקניהם ממנה יהיו כלה מקשה אחת זהב טהור. 37 ועשית את נרתיה שבעה והעלה את נרתיה והאיר על עבר פניה. 38 ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור. 39 ככר זהב טהור יעשה אתה את כל הכלים האלה. 40 וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מרא בהר.

פרק כו

1 והמשכן תעשה את עשר יריעות שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבי מעשה חשב תעשה אתם. 2 ארך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה מדה אחת ליריעות. 3 חמש היריעות תחברנה יריעה אל יריעה וחמש יריעות תחברנה יריעה אל יריעה. 4 ועשית לולאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחבורת וכן תעשה בשפת היריעה החיצונה מקצה בחברת השנית. 5 חמשים לולאת תעשה ביריעה האחת וחמשים לולאת תעשה בקצה היריעה אשר בחברת השנית מקבילות הלולאת אחת אל אחת. 6 ועשית חמשים קרסי זהב וחברת את היריעות איש אל אחתו בקרסים והיה המשכן אחד. 7 ועשית יריעות עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעות תעשה אתם. 8 ארך היריעה האחת שלשים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה מדה אחת לעשתי עשרה יריעות. 9 וחברת את חמש היריעות לבד ואת שש היריעות לבד והכפלת את היריעה הששית אל מול פני האהל. 10 ועשית חמשים לולאת על שפת היריעה האחת הקצונה בחברת וחמשים לולאת על שפת היריעה החברת השנית. 11 ועשית חמשים קרסי נחשת והבאת את הקרסים בלולאת וחברת את האהל והיה אחד. 12 והנותר הנותר ביריעות האהל חצי היריעה הנותרת תסר על אחרי המשכן. 13 והאמה מזה והאמה מזה הנותר באורך יריעות האהל יסר על צדי המשכן מזה ומזה לכסתו. 14 ועשית מכסה לאהל עורות אילים מאדמים ומכסה עורות תחשים מלמעלה. 15 ועשית את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים. 16 עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד. 17 שתי ידות לקרש האחד משלבת אחת אל אחת כן תעשה לכל קרשי המשכן. 18 ועשית את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה. 19 ארבעים אדני כסף תעשה תחת עשרים הקרש שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו. 20 ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשרים קרש. 21 וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד. 22 ולירכתי המשכן ימה תעשה ששה קרשים. 23 ושני קרשים תעשה למקצעת המשכן בירכתים. 24 והיו תאמים מלמטה ויחדו יהיו תמים אל הראש האחד אל הטבעת כן יהיה לשניהם למקצעת יהיו. 25 והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף שש עשרה אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד. 26 ועשית בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחת. 27 וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה. 28 והבריח התיכן בתוך הקרשים מבריח מקצה אל קצה. 29 והקרשים תצפה זהב ואת טבעתיהם תעשה זהב בתים לבריחם וצפית את הבריחם זהב. 30 והקמת את המשכן כמשפטו אשר הראית בהר.

31 ועשית פרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר כרבי מעשה חשב יעשה אתה. 32 ונתתה אתה על ארבעה עמודי שטים מצפים זהב וויהם זהב על ארבעה אדני כסף. 33 ונתתה את הפרכת תחת הקרסים והבאת שמה מבית לפרכת את ארון העדות והבדיל הפרכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים. 34 ונתת את הכפרת על ארון העדות בקדש הקדשים. 35 ושמת את השלחן מחוץ לפרכת והמנורה נכח השלחן על צלע המשכן תימנה ונגבה תשים את השלחן. 36 ועשית מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם. 37 ועשית למסך חמשה עמודי שטים וצפית אתם זהב וויהם זהב וארת להם חמשה אדני נחשת.

פרק כז

1 ועשית את המזבח עצי שטים חמש אמות ארך ורחב חמש אמות רבוע יהיה המזבח ושלש אמות קומתו. 2 ועשית קרנתיו על ארבע פנתיו מנה קרנתיו וצפית אתו נחשת. 3 ועשית סירתיו לדשנו ויעיו ומזרקתיו ומזלגתיו ומחתתיו לכל כליו תעשה נחשת. 4 ועשית לו מכבר מעשה רשת נחשת ועשית על הרשת ארבע טבעות נחשת על ארבע קצותיו. 5 ונתתה אתה תחת כרכב המזבח למטה והיתה הרשת עד חצי המזבח. 6 ועשית בדים למזבח בדי עצי שטים וצפית אתם נחשת. 7 והובא את בדיו בטבעת והיו הבדים על שתי צלעות המזבח בשאתו אתו. 8 נבוב לחת תעשה אתו כאשר הראה אתך בהר כן יעשו. 9 ועשית חצר למשכן לפאת נגבה תימנה קלעים לחצר שש משזר מאה באמה ארך לפאה האחת. 10 ועמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת וויהם וחשקיהם כסף. 11 וכן לפאת צפון באורך קלעים מאה ארך עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת וויהם וחשקיהם כסף. 12 ורחב החצר לפאת ים קלעים חמשים אמה עמודיהם עשרה ואדניהם עשרה. 13 ורחב החצר לפאת קדמה מזרחה חמשים אמה. 14 קלעים חמש עשרה אמה לכתף עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה. 15 ולכתף השנית חמש עשרה קלעים עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה. 16 ולשער החצר מסך עשרים אמה תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם עמודיהם ארבעה ואדניהם ארבעה. 17 כל עמודי החצר סביב מחשקים כסף וויהם כסף ואדניהם נחשת. 18 ארך החצר מאה באמה ורחב חמשים בחמשים וקומה חמש אמות שש משזר ואדניהם נחשת. 19 כל כלי המשכן לכל עבדתו וכל יתדתיו וכל יתדות החצר נחשת.

20 ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד. 21 באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על העדת יערך אתו אהרן ובניו מערב עד בקר לפני יהוה חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל.

פרק כח

1 והקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנו לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן. 2 ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת. 3 ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי. 4 ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפד ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהנו לי. 5 והם יקחו את הזהב ואת התכלת ואת הארגמן ואת תולעת השני ואת השש. 6 ועשו את האפד זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר מעשה חשב. 7 שתי כתפת חברת יהיה לו אל שני קצותיו וחבר. 8 וחשב אפדתו אשר עליו כמעשהו ממנו זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר. 9 ולקחת את שתי אבני שהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל. 10 ששה משמותם על האבן האחת וששה שמות הנותרים על האבן השנית כתולדתם. 11 מעשה חרש אבן פתוחי חותם תפתח את שתי האבנים על שמות בני ישראל משבצות זהב תעשה אתם. 12 ושמת את שתי האבנים על כתפות האפד אבני זכרון לבני ישראל ונשא אהרן את שמותם לפני יהוה על שתי כתפיו לזכרון. 13 ועשית משבצות זהב. 14 ושתי שרשרות זהב טהור מגבלת תעשה אתם מעשה עבת תתן את שרשרות העבתים על המשבצות. 15 ועשית חשן משפט מעשה חשב כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר תעשה אתו. 16 רבוע יהיה כפול ארת ושבר אמתים ארכו ואמתים רחבו. 17 ומלאת בו מלאת אבן ארבעה טורי אבן טור אדם פטדה וברקת הטור האחד. 18 והטור השני נפך ספיר ויהלם. 19 והטור השלישי לשם שבו ואחלמה. 20 והטור הרביעי תרשיש שהם ויספה מסגרת זהב תהיינה במלואתם. 21 והאבנים תהיינה על שמות בני ישראל שנים עשר על שמתם פתוחי חותם איש על שמו תהיינה לשנים עשר שבט. 22 ועשית על החשן שרשרות גבלת מעשה עבת זהב טהור. 23 ועשית על החשן שתי טבעות זהב ונתתה את שתי הטבעות על שני קצות החשן. 24 ונתתה את שתי עבתי הזהב על שתי הטבעות אל קצות החשן. 25 ואת שתי קצות שתי העבתים תתן על שתי המשבצות ונתתה על כתפות האפד אל מול פניו. 26 ועשית שתי טבעות זהב ושמת אתם על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד בית. 27 ועשית שתי טבעות זהב ונתתה אתם על שתי כתפות האפד מלמטה מלפניו מול מחברתו מעל חשב האפד. 28 וירכסו את החשן מטבעתיו אל טבעות האפד בפתיל תכלת להיות על חשב האפד ולא יזח החשן מעל האפד. 29 ונשא אהרן את שמות בני ישראל בחשן המשפט על לבו בבאו אל הקדש לזכרון לפני יהוה תמיד. 30 ונתת אל חשן המשפט את האורים ואת התמים והיו על לב אהרן בבאו לפני יהוה ונשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו לפני יהוה תמיד.

31 ועשית את מעיל האפד כליל תכלת. 32 והיה פי ראשו בתוכו שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרא יהיה לו לא יקרע. 33 ועשית על שוליו רמוני תכלת וארגמן ותולעת שני על שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב. 34 פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על שולי המעיל סביב. 35 והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו אל הקדש לפני יהוה ובצאתו ולא ימות. 36 ועשית ציץ זהב טהור ופתחת עליו פתוחי חותם קדש ליהוה. 37 ושמת אתו על פתיל תכלת והיה על המצנפת אל מול פני המצנפת יהיה. 38 והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל מתנת קדשיהם והיה על מצחו תמיד לרצון להם לפני יהוה.

39 ושבצת כתנת שש ועשית מצנפת שש ואבנט מעשה רקם תעשה. 40 ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם אבנטים ומגבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת. 41 והלבשת אתם את אהרן אחיך ואת בניו אתו ומשחת אתם וקדשת אתם וכהנו לי. 42 ועשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה מחלציים ועד ירכים יהיו. 43 והיו על אהרן ועל בניו בבאם אל אהל מועד או בגשתם אל המזבח לשרת בקדש ולא ישאו עון ומתו חקת עולם לו ולזרעו אחריו.

פרק כט

1 וזה הדבר אשר תעשה להם לקדש אתם לכהן לי קח פר בן בקר ואילם שנים תמימים. 2 ומצות ולחת מצות ורקיקי מצות משחים בשמן סלת חטים תעשה אתם. 3 ונתתה אתם על סל אחד והקרבת אתם בסל והפר והאילם. 4 ואת בני אהרן תקריב אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים. 5 ולקחת את הבגדים והלבשת את אהרן את כתנת ואת מעיל האפד ואת האפד ואת החשן וחגרת לו באבנט האפד. 6 ושמת המצנפת על ראשו ונתת את נזר הקדש על המצנפת. 7 ולקחת שמן המשחה ויצקת על ראשו ומשחת אתו. 8 ואת בניו תקריב והלבשת כתנת. 9 וחגרת אתם אבנט אהרן ובניו ואת חבעת להם מגבעות והיתה להם כהנת לחק עולם ומלאת את יד אהרן ואת יד בניו. 10 והקרבת את הפר לפני אהל מועד וסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש הפר. 11 ושחטת את הפר לפני יהוה פתח אהל מועד. 12 ולקחת מדם הפר ונתת על קרנות המזבח באצבעך ואת כל הדם תשפך אל יסוד המזבח. 13 ולקחת את כל החלב המכסה את הקרב ואת היתרת על הכבד ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן והקטרת המזבחה. 14 ואת בשר הפר ואת עורו ואת פרשו תשרף באש מחוץ למחנה חטאת הוא. 15 ואת האיל האחד תקח וסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל. 16 ושחטת את האיל ולקחת את דמו וזרקת על המזבח סביב. 17 ואת האיל תנתח לנתחיו ורחצת קרבו וכרעיו ונתת על נתחיו ועל ראשו. 18 והקטרת את כל האיל המזבחה עלה הוא ליהוה ריח ניחח אשה הוא ליהוה. 19 ולקחת את האיל השני וסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל. 20 ושחטת את האיל ולקחת מדמו ונתת על תנוך אזן אהרן ועל תנוך אזן בניו ועל בהן ידם הימנית ועל בהן רגלם הימנית וזרקת את הדם על המזבח סביב. 21 ולקחת מן הדם אשר על המזבח ומשמן המשחה והזית על אהרן ועל בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו אתו והיה הוא ובגדיו ובניו ובגדי בניו אתו. 22 ולקחת מן האיל החלב והאליה ואת החלב המכסה את הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן ואת שוק הימין כי איל מלואים הוא. 23 וככר לחם אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיק אחד מסל המצות אשר לפני יהוה. 24 ושמת הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו והנפת אתם תנופה לפני יהוה. 25 ולקחת אתם מידם והקטרת המזבחה על העלה לריח ניחח לפני יהוה אשה הוא ליהוה. 26 ולקחת את החזה מאיל מלואי אהרן והנפת אתו תנופה לפני יהוה והיה לך למנה. 27 והקדשת את חזה התנופה ואת שוק התרומה אשר הונף ואשר הורם מאיל המלואים מאשר לאהרן ומאשר לבניו. 28 והיתה לאהרן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל כי תרומה היא ותרומה תהיה מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם תרומתם ליהוה.

29 ובגדי הקדש אשר לאהרן יהיו לבניו אחריו למשחה בהם ולמלא בהם את ידם. 30 שבעת ימים יכהן תחתיו מבניו הבא אל אהל מועד לשרת בקדש. 31 ואת איל המלואים תקח ובשלת את בשרו במקום קדש. 32 ואכל אהרן ובניו את בשר האיל ואת הלחם אשר בסל פתח אהל מועד. 33 ואכלו אתם אשר כפר בהם למלא את ידם לקדש אתם ולא יאכל זר כי קדש הם. 34 ואם יותר מבשר המלואים ומן הלחם עד הבקר ושרפת את הנותר באש לא יאכל כי קדש הוא. 35 ועשית לאהרן ולבניו ככל אשר צויתיך שבעת ימים תמלא ידם. 36 ופר החטאת תעשה ליום על הכפרים וחטאת את המזבח בכפרך עליו וסכתה אתו לקדשו. 37 שבעת ימים תכפר על המזבח וקדשת אתו והיה המזבח קדש קדשים כל הנגע במזבח יקדש. 38 וזה אשר תעשה על המזבח כבשים בני שנה שנים ליום תמיד. 39 את הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים. 40 ועשרון סלת בלול בשמן כתית רבע ההין ונסך רבע ההין יין לכבש האחד. 41 ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכה תעשה לה לריח ניחח אשה ליהוה. 42 עלת תמיד לדרתיכם פתח אהל מועד לפני יהוה אשר אועד לכם שמה לדבר אליך שם. 43 ונעדתי שם לבני ישראל ונקדש בכבודי. 44 וקדשתי את אהל מועד ואת המזבח ואת אהרן ואת בניו אקדש לכהן לי. 45 ושכנתי בתוך בני ישראל והייתי להם לאלהים. 46 וידעו כי אני יהוה אלהיהם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לשכני בתוכם אני יהוה אלהיהם.

פרק ל

1 ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים תעשה אתו. 2 אמה ארכו ואמה רחבו רבוע יהיה ושתי אמות קומתו ממנו קרנתיו. 3 וצפית אתו זהב טהור את גגו וקירתיו סביב וקרנתיו וזר זהב תעשה לו. 4 ושתי טבעת זהב תעשה לו מתחת לזרו על שתי צלעתיו תעשה על שני צדיו והיו לבתים לבדים לשאת אתו בהם. 5 ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב. 6 ונתתה אתו לפני הפרכ

ہیں سے۔ ہوا تھا۔ ہیکل 10 کے اندر۔ ہیکل میں۔ قربان گاہ۔ ہارون سے۔ ہیں 11 کے اندر۔ اور ہیکل کے۔ 12 ہارون کے۔ سے اندر۔ ہیکل میں۔ ہارون کے۔ سے 13 اور اندر۔ ہیکل کے۔ 14 ہیکل۔ ہوا۔ ہیکل کے۔ ہیکل میں۔ ہارون کے۔ سے۔ ہیکل کے۔ ہیکل کے۔ 15 ہوا۔ ہیکل کے۔ ہیکل کے۔ ہیکل کے۔ ہیکل کے۔ 16 ہیکل کے۔ ہیکل کے۔ ہیکل کے۔ ہیکل کے۔ ہیکل کے۔ ہیکل کے۔ ہیکل کے۔ 17 ہیکل کے۔ ہیکل کے۔ ہیکل کے۔ ہیکل کے۔ ہیکل کے۔ 18 ہیکل کے۔ ہیکل کے۔ ہیکل کے۔ ہیکل کے۔ ہیکل کے۔ ہیکل کے۔ 19 ہیکل کے۔ ہیکل کے۔ ہیکل کے۔ ہیکل کے۔ ہیکل کے۔ ہیکل کے۔ ہیکل کے۔ ہیکل کے۔ ہیکل کے۔ ہیکل کے۔ 20 ہیکل کے۔ ہیکل کے۔ ہیکل کے۔ ہیکل کے۔ ہیکل کے۔ ہیکل کے۔ ہیکل کے۔ ہیکل کے۔ ہیکل کے۔ 21 ہیکل کے۔ ہیکل کے۔ ہیکل کے۔ ہیکل کے۔ ہیکل کے۔ ہیکل کے۔ ہیکل کے۔ ہیکل کے۔ ہیکل کے۔ ہیکل کے۔

وَجَلَسَ يَعْقُوبُ يَسْكُنُ فِي أَرْضِ كَنْعَانَ. 2 هٰذِهِ هِيَ مَوَالِيدُ يَعْقُوبَ. يُوسُفُ، وَهُوَ ابْنُ سَبْعَ عَشْرَةَ سَنَةً، كَانَ يَرْعَى مَعَ إِخْوَتِهِ الْغَنَمَ. وَهُوَ غُلَامٌ مَعَ بَنِي بِلْهَةَ وَمَعَ بَنِي زِلْفَةَ، امْرَأَتَيْ أَبِيهِ. وَأَتَى يُوسُفُ بِنَمِيمَةٍ رَدِيَّةٍ عَنْهُمْ إِلَى أَبِيهِمْ. 3 وَكَانَ إِسْرَائِيلُ يُحِبُّ يُوسُفَ أَكْثَرَ مِنْ جَمِيعِ بَنِيهِ، لِأَنَّهُ ابْنُ شَيْخُوخَتِهِ. وَصَنَعَ لَهُ قَمِيصًا مُلَوَّنًا. 4 فَلَمَّا رَأَى إِخْوَتُهُ أَنَّ أَبَاهُمْ يُحِبُّهُ أَكْثَرَ مِنْ جَمِيعِ إِخْوَتِهِ، أَبْغَضُوهُ وَلَمْ يَقْدِرُوا أَنْ يُكَلِّمُوهُ بِسَلَامٍ. 5 وَرَأَى يُوسُفُ حُلْمًا وَأَخْبَرَ إِخْوَتَهُ، فَازْدَادُوا بُغْضًا لَهُ. 6 فَقَالَ لَهُمْ: «اسْمَعُوا هٰذَا الْحُلْمَ الَّذِي رَأَيْتُ: 7 إِذَا نَحْنُ حَازِمُونَ حُزَمًا فِي الْحَقْلِ، وَإِذَا حُزْمَتِي قَامَتْ وَانْتَصَبَتْ، وَإِذَا حُزَمُكُمْ تَسْتَدِرُ وَتَسْجُدُ لِحُزْمَتِي». 8 فَقَالَ لَهُ إِخْوَتُهُ: «أَمَلْكًا تَمْلِكُ عَلَيْنَا، أَمْ تَتَسَلَّطُ تَتَسَلَّطُ عَلَيْنَا؟» فَازْدَادُوا بُغْضًا لَهُ لِأَجْلِ أَحْلَامِهِ وَلِأَجْلِ كَلَامِهِ. 9 ثُمَّ حَلَمَ حُلْمًا آخَرَ وَقَصَّهُ عَلَى إِخْوَتِهِ، فَقَالَ: «هُوَذَا قَدْ حَلَمْتُ حُلْمًا آخَرَ، وَإِذَا الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَأَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا سَاجِدَةٌ لِي». 10 فَقَصَّهُ عَلَى أَبِيهِ وَعَلَى إِخْوَتِهِ، فَانْتَهَرَهُ أَبُوهُ وَقَالَ لَهُ: «مَا هٰذَا الْحُلْمُ الَّذِي حَلَمْتَ؟ هَلْ نَأْتِي أَنَا وَأُمُّكَ وَإِخْوَتُكَ لِنَسْجُدَ لَكَ إِلَى الْأَرْضِ؟» 11 فَحَسَدَهُ إِخْوَتُهُ، وَأَمَّا أَبُوهُ فَحَفِظَ الْأَمْرَ. 12 وَذَهَبَ إِخْوَتُهُ لِيَرْعَوْا غَنَمَ أَبِيهِمْ فِي شَكِيمَ. 13 فَقَالَ إِسْرَائِيلُ لِيُوسُفَ: «أَلَيْسَ إِخْوَتُكَ يَرْعَوْنَ فِي شَكِيمَ؟ هَلُمَّ فَأُرْسِلَكَ إِلَيْهِمْ». فَقَالَ لَهُ: «هَا أَنَا». 14 فَقَالَ لَهُ: «اذْهَبِ الْآنَ وَانْظُرْ سَلَامَةَ إِخْوَتِكَ وَسَلَامَةَ الْغَنَمِ، وَأَرْجِعْ خَبَرًا لِي». فَأَرْسَلَهُ مِنْ وَادِي حَبْرُونَ، فَأَتَى إِلَى شَكِيمَ. 15 فَوَجَدَهُ رَجُلٌ وَإِذَا هُوَ تَائِهٌ فِي الْحَقْلِ، فَسَأَلَهُ الرَّجُلُ قَائِلًا: «مَاذَا تَطْلُبُ؟» 16 فَقَالَ: «إِخْوَتِي أَنَا طَالِبٌ. أَخْبِرْنِي أَيْنَ يَرْعَوْنَ». 17 فَقَالَ الرَّجُلُ: «قَدِ ارْتَحَلُوا مِنْ هٰهُنَا، لِأَنِّي سَمِعْتُهُمْ يَقُولُونَ: لِنَذْهَبْ إِلَى دُوثَانَ». فَذَهَبَ يُوسُفُ وَرَاءَ إِخْوَتِهِ وَوَجَدَهُمْ فِي دُوثَانَ. 18 فَأَبْصَرُوهُ مِنْ بَعِيدٍ، وَقَبْلَمَا قَرُبَ إِلَيْهِمْ تَآمَرُوا عَلَيْهِ لِيَقْتُلُوهُ. 19 فَقَالَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ: «هُوَذَا صَاحِبُ الْأَحْلَامِ هٰذَا قَادِمٌ. 20 فَالْآنَ هَلُمَّ نَقْتُلْهُ وَنُلْقِهِ فِي إِحْدَى الْآبَارِ، وَنَقُولُ إِنَّ وَحْشًا رَدِيًّا أَكَلَهُ، فَنَرَى مَاذَا تَكُونُ أَحْلَامُهُ». 21 فَسَمِعَ رَأُوبَيْنُ وَأَنْقَذَهُ مِنْ أَيْدِيهِمْ، وَقَالَ: «لَا نَقْتُلُ نَفْسًا». 22 وَقَالَ لَهُمْ رَأُوبَيْنُ: «لَا تَسْفِكُوا دَمًا. اطْرَحُوهُ فِي هٰذِهِ الْبِئْرِ الَّتِي فِي الْبَرِّيَّةِ، وَلَا تَمُدُّوا يَدًا عَلَيْهِ». لِكَيْ يُنْقِذَهُ مِنْ أَيْدِيهِمْ لِيَرُدَّهُ إِلَى أَبِيهِ. 23 فَلَمَّا جَاءَ يُوسُفُ إِلَى إِخْوَتِهِ خَلَعُوا عَنْ يُوسُفَ قَمِيصَهُ، الْقَمِيصَ الْمُلَوَّنَ الَّذِي عَلَيْهِ. 24 وَأَخَذُوهُ وَطَرَحُوهُ فِي الْبِئْرِ، وَالْبِئْرُ فَارِغَةٌ لَيْسَ فِيهَا مَاءٌ. 25 ثُمَّ جَلَسُوا لِيَأْكُلُوا طَعَامًا. وَرَفَعُوا أَعْيُنَهُمْ وَنَظَرُوا وَإِذَا قَافِلَةُ إِسْمَاعِيلِيِّينَ مُقْبِلَةٌ مِنْ جِلْعَادَ وَجِمَالُهُمْ حَامِلَةٌ كَثِيرَاءَ وَبَلَسَانٍ وَلَادَنٍ، ذَاهِبِينَ لِيَنْزِلُوا بِهَا إِلَى مِصْرَ. 26 فَقَالَ يَهُوذَا لِإِخْوَتِهِ: «مَا الْفَائِدَةُ أَنْ نَقْتُلَ أَخَانَا وَنُخْفِيَ دَمَهُ؟ 27 هَلُمَّ نَبِيعُهُ لِلإِسْمَاعِيلِيِّينَ، وَلَا تَكُنْ أَيْدِينَا عَلَيْهِ، لِأَنَّهُ أَخُونَا لَحْمُنَا». فَسَمِعَ لَهُ إِخْوَتُهُ. 28 وَاجْتَازَ رِجَالٌ مِدْيَانِيُّونَ تُجَّارٌ، فَسَحَبُوا يُوسُفَ وَأَصْعَدُوهُ مِنَ الْبِئْرِ، وَبَاعُوا يُوسُفَ لِلإِسْمَاعِيلِيِّينَ بِعِشْرِينَ مِنَ الْفِضَّةِ. فَأَتَوْا بِيُوسُفَ إِلَى مِصْرَ. 29 وَرَجَعَ رَأُوبَيْنُ إِلَى الْبِئْرِ، وَإِذَا يُوسُفُ لَيْسَ فِي الْبِئْرِ، فَمَزَّقَ ثِيَابَهُ.

ففاتيم هاذ: عيا حتبيم 30 .ستيعيجفا مفيحشحتح ىشلم حقم عيا كا
كا لحل ففيسفيا ىقصه .مبمه حي ىشلما ففوفم فمفيحلفيح كا
حيسؤا ىقم ففيحلفيا كا يلم هاذ حتجم 31 .فسه: فمفيفمفيحلفيح
حتا عتلا لجلا ىشلم عيا عبم 32 .حيسؤ فممس فمسلم هاذ: .فخلفخ
ىفيحميه ىؤفحه: ىقحف هم 33 .نمين نتاذ حل لجل: .ىفيفمفيحلفيح
عيا فبم 34 .فجمخيح كا مفيتؤمه:,معتبا: عم كا نتاذ: .ىشلم: حتجفه
يج. مل حعَب نمين فبم 35 .ىحتا حيل مل ىقم فبم هاذ .ىحتا: ميتيؤ ند
نفب يحيم 36 .ميح لحل: ىسلم مجل. مجل حم مجل ميح لحل: لحل:
لتلم خلحم عيحم.

محلهه حد

1 تحيتم حيجل حجم ىحيتم فحؤفحه فحبمفيا .ىشلم: ,معحسؤ فبفم
فحؤفيا كله 2 .ىفلفلحه ىفيعيحيا .ىشلما ىفلخفحفه ىفيعفهه ىفيفم
ىتاذ عيعم فاوفمه .فيفتفيؤ: ىفيتفحسه حفلمفيعيا كلا .ىتم ىحلتا
ىفيفحلحه يا ىتاذ عيذ 3 .ىفيحؤ فه ىحفحفه ىحتا .ىشلم: ىتفتم ىا حتي هم
.فحؤفيا: ىلاه ىم هم يذ لجلحف .فهمما ىلا حيؤفيحيا فهمما ىلا
ىفيفحتمه ىشلم ما لحلؤ ىمم عتلا .ىفيفحفحه حيؤفيحيا فهمما ىلا
فمجلهه: لا هبم ىفيحتفيح ىحتاه فحؤ عيا عبم 4 .ىفيعفحه فحتاه
عيا .فيفحتمه ىم هاذ عبم 5 .فمل هبم ىتؤحهه نيا ىفم: .نيا ىفيحتفيا
لا هبم ىلا 6 .ىؤتيؤ ىفي حتاه. يا حيي نيا نيا عيبتم فحيا فحعبتم
ىمم .ىفيفيحيا هبم .لا هيسفيا: ىفيفيلح ىمم .ىفيقلتفحه ىفيحتحتح
هبم ه .ميفيحيفيا .ما هبم ىفيحيفيا: هبم 7 .ميفيحتمه: ىفيعفحه
.حتتاه .ميحيحفحه .هم ىحيحفحؤ: هبم 8 .ميقيحه .هم ىحقيحا:
ىلا 9 .ىفيعيفيفيا .ىفيفيفيحه .ىفيؤيمه .حيي عيفيفيا .ىفيعفيفيا
يمس نجيل عيحفحه .ىفيفم ىلا .فحؤفيا هيم لحيفيفيا .ىفيفيفيحيفيحه .10
ىفيفم ؤعيحم فحيفحم حفيفم .ىفيفم نيا لنيا: .ىفيحيحم نيا نمين لنيا:
قلعم .ىفيفم عيفيلم .ىفيفم ىحتيم ىلا .ىفيفم حاهم .ىفيفم 11
لحاحفه .12 .ىفيفم تيم ىفيفم .فحاحفه حفيعحاحم ىفيفم .فحاحتي نتحفه .
.ىفيفيا: ىفيفيعيعيفيا فيفيفيعيحيا .ىفيفم 13 .ىفيل حي ىفيحيم .ىفيفم

15 ותשב בחלקו ואת־ראשי שעיריהם׃ 14 ויבא אל־אביו ויאמר אליו הגדל יגדל ויעש
ויאמר אליו אבי הנה־נא ידעתי את־יום מותי הנני חלה בעבור ימי׃ 16 ועתה שא־נא
כלי־נשקך תליך וקשתך וצא השדה וצודה־לי צידה׃ 17 ועשה־לי מטעמים כאשר
אהבתי והביאה־לי ואברכך לפני יהוה טרם מותי׃ 18 ועתה בני שמע בקולי ככל
אשר־אצוה אתכם׃ 19 לכו־נא אל־הצאן וקחו־לי משם שני גדיי עזים טובים ואעשה
אותם מטעמים לאביך כאשר אהב׃ 20 והבאת לאביך ואכל בעבור אשר יברכך יהוה
לפני מותו׃ 21 ויאמר יעקב אל־רבקה אמו הנה עשו אחי איש שעיר ואנכי איש חלק׃

פרק כז

1 ויהי כאשר זקן יצחק ותכהין עיניו מראות ויקרא את־עשו בנו הגדול ויאמר אליו
בני ויאמר אליו הנני׃ 2 ויאמר הנה־נא זקנתי לא ידעתי יום מותי׃ 3 ועתה שא־נא
כליך תליך וקשתך וצא השדה וצודה־לי צידה׃ 4 ועשה־לי מטעמים כאשר אהב
נפשי והביאה־לי ואכלה בעבור תברכך נפשי בטרם אמות׃ 5 ורבקה שמעת בדבר
יצחק אל־עשו בנו וילך עשו השדה לצוד צידה להביא׃ 6 ורבקה אמרה אל־יעקב
בנה לאמר הנה שמעתי את־אביך מדבר אל־עשו אחיך לאמר׃ 7 הביאה־לי וצודה־לי
ציד ועשה־לי מטעמים ואכלה ואברכך לפני יהוה לפני מותי׃ 8 ועתה בני שמע
בקולי לאשר אנכי מצוה אתך׃ 9 לך־נא אל־הצאן וקח־לי משם שני גדיי עזים טובים
ואעשה אותם מטעמים לאביך כאשר אהב׃ 10 והבאת לאביך ואכל בעבור אשר

ואת־הכסף אשר־נתן לך ואת־כל־אשר־לו ויאמר יוסף לאחיו עלו ואשרו את־אבי ובאו אלי ויעל יהודה ויבא אל־יוסף גשנה ויאמר לו אדני דבר־נא בעבדך ויאמר יוסף אל־יהודה הלא־אתה ואחיך עלו אל־בית אביכם ועשיתם אתי חסד ואמת

وهل ملائكتي حيوان كل. بنيه ملكي حسبه وهو كل. ملسبكل بنيه
ركلبه: في مليحلج. 16 وكل خيز هلا كل. 17 ولحلج ملكلحه:
كتوب ملائنيه. كعلوف ملائمي كل. كنعجه كلحي بهو كل
كتنتب فمو. ركلبكل غفه. كسبعل عجمه في ليشيز في. 18 ومائه:
حلل كل. 19 حيه. لهنه يكعلو غلا كهو كتنه. نبه نبه. 20 وكل
وم عبه كلي. وم كيه في فيم حل. ركلبه: كنيح كنيه يعنه ملائمي
لخنتب غلبه كل ركهنه لحمي كل: وم غبغه. 21 كحل ملائفوغبخ: كتنتب
كنيه. كنيح كل فيم حل. 22 بنيه ملائمه: كي بهه: بنيه
كتنه. ملائمه مي بهه: بنيه مي ليهلهجه: فيم كل
كتنه 23 بنيه فيم شيسنه ي كل: لمي, مهجلح. ركلبه فيم
كل: في فيم حل. ملائمه كل: حلل. لس نبنهلهه. حل ركه لحلغلحه: في
وم ملبلس. ملائمه هي هو.

مه ولكلو

1 نيتجني ليحل سي نبلليه. ركهنه: يعمل. كل لنيغي يعفه. 2 كل كسبعه هه: حلل 3 كتنه: ملائمه: بهه: ركلحلغه يعفه مجنفل جني بنه كلي
هو فيم حل. 4 فيم لنيغي هو بهه: ركلحه. ركلحلغه: بهه كلي. يعفه
ملائمه: حل فيم حل. ملائمه: ركلحلغه: بهه: ركلحلغه. ركلحلغه: به

ראובן שלח אחיו אחרי אביו. ראובן מת אחרי אחיו ואחרי אביו. 15 בלבל בזעם לבבו אחרי אחיו ויאמר אולי ישטמנו יוסף ושלם לנו את כל הרעה אשר גמלנוהו. 16 ויצו אל יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר. 17 כה תאמרון ליוסף אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם כי רעה גמלוך. ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך. ויוסף בבכותו בדברם אליו. 18 וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הנה עבדים אנחנו לך. 19 ויאמר אליהם יוסף אל תיראו. כי התחת אלהים אנכי. 20 ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען עשה כיום הזה להחיות עם רב. 21 ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם. וינחם אותם וידבר על לבם. 22 וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה ועשר שנים. 23 וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני מכיר בן מנשה ילדו על ברכי יוסף. 24 ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב. 25 וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה. 26 וימת יוסף בן מאה ועשר שנים וייחנטו אתו וישם בארון במצרים.

ה ראלסה

1 ראשית ראלהים את השמים ואת הארץ. 2והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים. 3 ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור. 4 וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך. 5ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד. 6 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים. 7 ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן. 8 ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני. 9 ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן. 10 ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב. 11 ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן. 12 ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב. 13 ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי. 14 ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים. 15 והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן. 16 ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים. 17 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ. 18 ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב. 19 ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי. 20 ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים. 21 ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב.

سفر الرؤيا

الإصحاح الأول

1 إعلان يسوع المسيح الذي أعطاه الله ليُري عبيده ما لا بد أن يحدث قريبًا. أرسل ملاكه ليُعلن هذه الرسالة لعبده يوحنا، 2 الذي شهد بكل ما رآه عن كلمة الله وعن شهادة يسوع المسيح. 3 طوبى لمن يقرأ هذه النبوءة ولمن يسمع كلمات هذه النبوءة ويحفظ ما هو مكتوب فيها، لأن الوقت قريب.

4 من يوحنا إلى الكنائس السبع التي في آسيا الصغرى.
نعمة وسلام لكم من الله الذي هو كائن وكان وسيأتي، ومن الأرواح السبعة التي أمام عرشه، 5 ومن يسوع المسيح الشاهد الأمين، البكر من بين الأموات، ورئيس ملوك الأرض.
له المجد الذي أحبنا وحررنا من خطايانا بدمه، 6 وجعلنا ملوكًا وكهنة لله أبيه.
له المجد والسلطان إلى الأبد. آمين.

7 ها هو يأتي مع السحاب، وكل عين ستراه، حتى الذين طعنوه.
وستنوح عليه جميع قبائل الأرض. نعم، آمين.

8 يقول الرب الإله: أنا هو الألف والياء، الذي كان وكائن وسيأتي، القادر على كل شيء.

9 أنا يوحنا، أخوكم وشريككم في الضيق والملكوت والصبر في يسوع، كنت في جزيرة تُدعى بطمس بسبب كلمة الله وشهادة يسوع. 10 في يوم الرب، امتلأت بالروح، وسمعت خلفي صوتًا عظيمًا كصوت بوق، 11 يقول: اكتب ما ترى في كتاب، وأرسله إلى الكنائس السبع: إلى أفسس، وإلى سميرنا، وإلى برغامس، وإلى ثياتيرا، وإلى ساردس، وإلى فيلادلفيا، وإلى لاودكية.

12 فالتفتُّ لأرى الصوت الذي كلمني. وعندما التفتُّ رأيت سبع مناراتٍ ذهبية.

صلاة

1 المرتل على الثمانية. للمغني. مزمور لداود. السماوات تحدث بمجد الله والفلك يخبر بعمل يديه. 2 يوم إلى يوم يذيع كلاما وليل إلى ليل يبدي علما. 3 ليس قول ولا كلام ولا يسمع صوتهما. 4 في كل الأرض خرج منطقهما وإلى أقصى المسكونة بلاغاتهما. جعل للشمس مسكنا فيهما. 5 وهي مثل العريس الخارج من حجلته يسر كالجبار أن يقطع الطريق. 6 من أقصى السماء خروجها ومدارها إلى أقصاها ولا شيء يختفي من حرها. 7 ناموس الرب كامل يرد النفس. شهادة الرب صادقة تصير الجاهل حكيما. 8 وصايا الرب مستقيمة تفرح القلب. أمر الرب مضيء ينير العينين. 9 مخافة الرب طاهرة تثبت إلى الأبد. أحكام الرب حق قد تبررت كلها معا. 10 مرغوبة أكثر من الذهب وكثير من الحجارة الكريمة وأحلى من العسل ومن قطر الشهد. 11 وعبدك يحفظ بها. في حفظها ثواب كثير. 12 السهوات من يفهم منها. من الخفيات فطهرني. 13 ومن الكبرياء أيضا فامسك عبدك لئلا تسودني فحينئذ أكون كاملا وأتنقى من الذنب العظيم. 14 فليكن كلام فمي وفكر قلبي مرضيين أمامك يا رب معيني ووليي. 15 المرتل على الثمانية. مزمور لداود. فليستجبك الرب في يوم الشدة ويعضدك اسم إله يعقوب. 16 يرسل عونا لك من القدس ومن صهيون يعضدك. 17 يذكر كل تقدماتك ويسمن محرقاتك. 18 يعطيك حسب قلبك ويتمم كل مشورتك. 19 نبتهج بخلاصك وباسم إلهنا نرتفع. يتمم الرب كل سؤالاتك. 20 الآن علمت أن الرب خلص مسيحه. يستجيب له من سماء قدسه. خلاص يمين قدرته بالقديسين. 21 هؤلاء على المركبات وهؤلاء على الخيل وأما نحن فعلى اسم الرب إلهنا نتكل. 22 هم قد عثروا وسقطوا ونحن قمنا واستقمنا. يا رب خلص الملك واستجبنا في يوم ندائنا.

صلاة

1 المرتل على الثمانية. مزمور لداود. يا إلهي يا إلهي التفت إلي لماذا تركتني بعيدا عن خلاصي من كلام زفيري. 2 إلهي أصرخ في النهار فلا تستجيب وفي الليل ولا سكوت لي. 3 وأنت القدوس الساكن في تسابيح إسرائيل. 4 عليك اتكل آباؤنا اتكلوا فنجيتهم. 5 إليك صرخوا فنجوا عليك اتكلوا فلم يخزوا. 6 وأما أنا فدودة لا إنسان عار الناس ومحتقر الشعب. 7 كل الذين يرونني استهزأوا بي فغروا بالشفاه وهزوا الرأس قائلين: 8 اتكل على الرب فلينجه ولينقذه لأنه سر به. 9 لأنك أنت جاذبي أطمأنني على ثدي أمي. 10 عليك ألقيت من الرحم. من بطن أمي إلهي أنت. 11 لا تبتعد عني لأن الضيق قريب لأنه لا معين. 12 أحاطت بي ثيران كثيرة أقوياء باشان اكتنفتني. 13 فغروا علي بأفواههم كأسد مفترس مزمجر. 14 كالماء انسكبت وتفرقت كل عظامي صار قلبي كالشمع قد ذاب في وسط أحشائي. 15 يبست مثل شقفة قوتي ولصق لساني بحنكي وإلى تراب الموت تضعني. 16 لأن كلابا قد اكتنفتني جماعة من الأشرار قد أحاطت بي ثقبوا يدي ورجلي. 17 أحصي كل عظامي وهم ينظرون ويشمتون بي. 18 يقسمون ثيابي بينهم وعلى لباسي يقترعون. 19 وأنت يا رب لا تبعد نصرتك عني. إلى إغاثتي التفت. 20 أنقذ من السيف نفسي ومن يد الكلب وحيدتي. 21 خلصني من فم الأسد ومن قرون البقر استجبت لي. 22 أخبر باسمك إخوتي في وسط الكنيسة أسبحك. 23 يا خائفي الرب سبحوه يا كل نسل يعقوب مجدوه وليخشه كل نسل إسرائيل. 24 لأنه لم يرذل ولم يكره مسكنة المسكين ولم يحجب وجهه عنه وعند صراخه إليه استجاب له. 25 من قبلك تسبحتي في الكنيسة العظيمة. أوفي نذوري قدام خائفيه. 26 يأكل المساكين ويشبعون ويسبح الرب طالبوه. تحيا قلوبكم إلى دهر الدهور. 27 يذكر ويرجع إلى الرب كل أقاصي الأرض ويسجد قدامه كل قبائل الأمم. 28 لأن للرب الملك وهو متسلط على الأمم. 29 أكل الأغنياء الأرض وسجدوا. قدامه يجثو كل الهابطين إلى التراب ومن لا يحيي نفسه. 30 نسل يتعبد له يخبر عن السيد بالرب. 31 يأتون ويخبرون ببره شعبا سيولد ما صنع الرب.

بيحجلا كم ءاجلا ىلع ةلاسرلا هذه بتكا .7 ةيلاتلا ةيلمعلا ءارجإ كنم بلطأ .ةيلمعلا هذه ءارجإ كنم بلطأ ،ةيلاتلا ةيلمعلا ءارجإ كنم بلطأ .8 ةيلاتلا ةيلمعلا ءارجإ كنم بلطأ ،ةيلاتلا ةيلمعلا ءارجإ كنم بلطأ .9 ةيلاتلا ةيلمعلا ءارجإ كنم بلطأ .ةيلاتلا ةيلمعلا ءارجإ كنم بلطأ .10 ةيلاتلا ةيلمعلا ءارجإ كنم بلطأ ،ةيلاتلا ةيلمعلا ءارجإ كنم بلطأ .11 ةيلاتلا ةيلمعلا ءارجإ كنم بلطأ .ةيلاتلا ةيلمعلا ءارجإ كنم بلطأ .12 ةيلاتلا ةيلمعلا ءارجإ كنم بلطأ .ةيلاتلا ةيلمعلا ءارجإ كنم بلطأ .13 ةيلاتلا ةيلمعلا ءارجإ كنم بلطأ .ةيلاتلا ةيلمعلا ءارجإ كنم بلطأ .14 ةيلاتلا ةيلمعلا ءارجإ كنم بلطأ .ةيلاتلا ةيلمعلا ءارجإ كنم بلطأ .15 ةيلاتلا ةيلمعلا ءارجإ كنم بلطأ .ةيلاتلا ةيلمعلا ءارجإ كنم بلطأ .16 ةيلاتلا ةيلمعلا ءارجإ كنم بلطأ .ةيلاتلا ةيلمعلا ءارجإ كنم بلطأ

الحل

1 ةيلاتلا ةيلمعلا ءارجإ كنم بلطأ .ةيلاتلا ةيلمعلا ءارجإ كنم بلطأ .2 ةيلاتلا ةيلمعلا ءارجإ كنم بلطأ .ةيلاتلا ةيلمعلا ءارجإ كنم بلطأ .3 ةيلاتلا ةيلمعلا ءارجإ كنم بلطأ .ةيلاتلا ةيلمعلا ءارجإ كنم بلطأ .4 ةيلاتلا ةيلمعلا ءارجإ كنم بلطأ .ةيلاتلا ةيلمعلا ءارجإ كنم بلطأ .5 ةيلاتلا ةيلمعلا ءارجإ كنم بلطأ .ةيلاتلا ةيلمعلا ءارجإ كنم بلطأ .6 ةيلاتلا ةيلمعلا ءارجإ كنم بلطأ .ةيلاتلا ةيلمعلا ءارجإ كنم بلطأ .7 ةيلاتلا ةيلمعلا ءارجإ كنم بلطأ .ةيلاتلا ةيلمعلا ءارجإ كنم بلطأ .8 ةيلاتلا ةيلمعلا ءارجإ كنم بلطأ .ةيلاتلا ةيلمعلا ءارجإ كنم بلطأ .9 ةيلاتلا ةيلمعلا ءارجإ كنم بلطأ .ةيلاتلا ةيلمعلا ءارجإ كنم بلطأ .10 ةيلاتلا ةيلمعلا ءارجإ كنم بلطأ .ةيلاتلا ةيلمعلا ءارجإ كنم بلطأ .11 ةيلاتلا ةيلمعلا ءارجإ كنم بلطأ .ةيلاتلا ةيلمعلا ءارجإ كنم بلطأ .12 ةيلاتلا ةيلمعلا ءارجإ كنم بلطأ .ةيلاتلا ةيلمعلا ءارجإ كنم بلطأ .13 ةيلاتلا ةيلمعلا ءارجإ كنم بلطأ .ةيلاتلا ةيلمعلا ءارجإ كنم بلطأ

١ صلاة

1 مزمار لآساف. يا الله، لا تسكت. لا تصمت ولا تهدأ يا الله. 2 فإن أعداءك يضجون، ومبغضوك قد رفعوا رؤوسهم. 3 على شعبك يتآمرون بمكر، ويتشاورون على من يحتمون بك. 4 قالوا: «هلم نقطعهم من بين الأمم، فلا يعود اسم إسرائيل يُذكر بعد الآن». 5 فقد تآمروا بقلب واحد، وعقدوا حلفاً ضدك: 6 خيام أدوم والإسماعيليين، وموآب والهاجريين، 7 وجبال وعمون وعماليق، وفلسطين وسكان صور. 8 حتى أشور انضمت إليهم، وصارت ذراعاً قوية لبني لوط. سلاه

9 افعل بهم كما فعلت بمديان، كما فعلت بسيسرا وبيابين عند نهر قيشون، 10 الذين هلكوا في عين دور، وصاروا سماداً للأرض. 11 اجعل عظماء أعدائك مثل غالب ومثل ذئب، وكل رؤسائهم مثل زبح وصلمناع، 12 الذين قالوا: «لنستولِ لأنفسنا على مراعي الله». 13 يا إلهي، اجعلهم كالعجلة، كالقش أمام الريح. 14 كما تحرق النار الغابة، وكما تشعل اللهيب الجبال، 15 هكذا طاردهم بعاصفتك، وأرعبهم بزوبعتك. 16 املأ وجوههم خزياً، حتى يطلبوا اسمك يا رب. 17 ليخزوا ويرتعبوا إلى الأبد، وليخجلوا ويهلكوا. 18 فيعلموا أنك وحدك اسمك الرب، العلي على كل الأرض.

٢ صلاة

1 ما أحلى مساكنك يا رب القدير! 2 اشتاقت نفسي وكلّت إلى ديار الرب، وقلبي وجسدي يهتفان بالإله الحي. 3 حتى العصفور وجد له بيتاً، والسنونو عشاً لفراخه عند مذابحك يا رب القدير، يا ملكي وإلهي. 4 طوبى للساكنين في بيتك، فهم يسبحونك دائماً. سلاه 5 طوبى للإنسان الذي قوته فيك، والذي في قلبه طرق الحج. 6 عندما يمرون في وادي البكاء يجعلونه ينبوعاً، والمطر المبكر يكسوه بركات. 7 يسيرون من قوة إلى قوة، ويظهر كل واحد منهم أمام الله في صهيون. 8 يا رب القدير، اسمع صلاتي، وأصغ يا إله يعقوب. سلاه 9 يا الله، ترسنا، انظر إلى وجه مسيحك. 10 لأن يوماً واحداً في ديارك خير من ألف يوم في مكان آخر. فضلت أن أقف على عتبة بيت إلهي على أن أسكن في خيام الأشرار. 11 لأن الرب الإله شمس ومجن، الرب يعطي نعمة ومجداً، ولا يمنع خيراً عن السالكين بالاستقامة. 12 يا رب القدير، طوبى للإنسان الذي يتكل عليك.

٣ صلاة

ראיתי הכבשה הקטנה שהיא היה היה. ילדה היה חלון בחצר שהיא היה היה 15 היה. היה הסתכלה היה בחצר. הסתכלה בחוץ בחצר היתה היה היה 16 היה היה. ראיתי הסתכלה בחצר היה היה. הסתכלה היה בחצר. 17 בחוץ בחצר הלכה ילדה היה. סתם הסתכלה, הסתכלה, בכה, בכתה. הסתכלה בחצר. 18 היה היה היה היה היה ילדה הלכה בחצר. 19 היה היה. בחצר הלכה בחצר. בחצר הלכה היה. 20 היה היה. 21 היה היה. ראיתי בחצר בחצר הלכה בחצר. בחצר הלכה היה היה.

פרק ה

1 היה היה ראיתי היה היה. ראיתי בחצר הלכה בחצר הלכה היה 2 היה, היה היה בחצר. היה היה היה בחצר. היה היה היה היה היה בחצר. 3 היה היה היה היה היה היה היה היה היה. היה היה היה היה היה היה היה היה היה

1 בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ. 2 והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים. 3 ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור. 4 וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך. 5 ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד. 6 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים. 7 ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן. 8 ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני. 9 ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן. 10 ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב. 11 ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן. 12 ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב. 13 ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי. 14 ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים. 15 והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן. 16 ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים. 17 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ. 18 ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב. 19 ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי. 20 ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים. 21 ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב.

פרק ב

1 ויכלו השמים והארץ וכל צבאם. 2 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה. 3 ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות. 4 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים. 5 וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה. 6 ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה. 7 ויצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה. 8 ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר. 9 ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע. 10 ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים. 11 שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב. 12 וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם. 13 ושם נהר השני גיחון הוא הסבב את כל ארץ כוש. 14 ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת. 15 ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה. 16 ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל. 17 ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות. 18 ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו. 19 ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו. 20 ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו.

פרק ג

1 והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן. 2 ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל. 3 ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון. 4 ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון. 5 כי אלהים יודע כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים יודעי טוב ורע. 6 ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל. 7 ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרות.

وَالْحَيَوَانَ لِلْعَمَلِ الْمُسْتَأْجَرِ. وَإِذَا بَاعَ رَجُلٌ عَبْدًا أَوْ أَمَةً أَوْ دَابَّةً وَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ صَكُّ الْبَيْعِ، فَعَلَيْهِ أَنْ يَحْلِفَ يَمِينًا أَنَّهُ لَمْ يَبِعْ وَلَمْ يَهَبْ وَلَمْ يُعْتِقْ وَلَمْ يَتَصَدَّقْ. 6 وَإِذَا بَاعَ رَجُلٌ عَبْدًا أَوْ أَمَةً أَوْ دَابَّةً وَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ صَكُّ الْبَيْعِ، فَعَلَيْهِ أَنْ يَحْلِفَ يَمِينًا أَنَّهُ لَمْ يَبِعْ وَلَمْ يَهَبْ وَلَمْ يُعْتِقْ وَلَمْ يَتَصَدَّقْ. 7 وَإِذَا بَاعَ رَجُلٌ عَبْدًا أَوْ أَمَةً أَوْ دَابَّةً وَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ صَكُّ الْبَيْعِ، فَعَلَيْهِ أَنْ يَحْلِفَ يَمِينًا أَنَّهُ لَمْ يَبِعْ وَلَمْ يَهَبْ وَلَمْ يُعْتِقْ وَلَمْ يَتَصَدَّقْ. 8 وَإِذَا بَاعَ رَجُلٌ عَبْدًا أَوْ أَمَةً أَوْ دَابَّةً وَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ صَكُّ الْبَيْعِ، فَعَلَيْهِ أَنْ يَحْلِفَ يَمِينًا أَنَّهُ لَمْ يَبِعْ وَلَمْ يَهَبْ وَلَمْ يُعْتِقْ وَلَمْ يَتَصَدَّقْ. 9 وَإِذَا بَاعَ رَجُلٌ عَبْدًا أَوْ أَمَةً أَوْ دَابَّةً وَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ صَكُّ الْبَيْعِ، فَعَلَيْهِ أَنْ يَحْلِفَ يَمِينًا أَنَّهُ لَمْ يَبِعْ وَلَمْ يَهَبْ وَلَمْ يُعْتِقْ وَلَمْ يَتَصَدَّقْ. 10 وَإِذَا بَاعَ رَجُلٌ عَبْدًا أَوْ أَمَةً أَوْ دَابَّةً وَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ صَكُّ الْبَيْعِ، فَعَلَيْهِ أَنْ يَحْلِفَ يَمِينًا أَنَّهُ لَمْ يَبِعْ وَلَمْ يَهَبْ وَلَمْ يُعْتِقْ وَلَمْ يَتَصَدَّقْ. 11 وَإِذَا بَاعَ رَجُلٌ عَبْدًا أَوْ أَمَةً أَوْ دَابَّةً وَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ صَكُّ الْبَيْعِ، فَعَلَيْهِ أَنْ يَحْلِفَ يَمِينًا أَنَّهُ لَمْ يَبِعْ وَلَمْ يَهَبْ وَلَمْ يُعْتِقْ وَلَمْ يَتَصَدَّقْ. 12 وَإِذَا بَاعَ رَجُلٌ عَبْدًا أَوْ أَمَةً أَوْ دَابَّةً وَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ صَكُّ الْبَيْعِ، فَعَلَيْهِ أَنْ يَحْلِفَ يَمِينًا أَنَّهُ لَمْ يَبِعْ وَلَمْ يَهَبْ وَلَمْ يُعْتِقْ وَلَمْ يَتَصَدَّقْ. 13 وَإِذَا بَاعَ رَجُلٌ عَبْدًا أَوْ أَمَةً أَوْ دَابَّةً وَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ صَكُّ الْبَيْعِ، فَعَلَيْهِ أَنْ يَحْلِفَ يَمِينًا أَنَّهُ لَمْ يَبِعْ وَلَمْ يَهَبْ وَلَمْ يُعْتِقْ وَلَمْ يَتَصَدَّقْ. 14 وَإِذَا بَاعَ رَجُلٌ عَبْدًا أَوْ أَمَةً أَوْ دَابَّةً وَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ صَكُّ الْبَيْعِ، فَعَلَيْهِ أَنْ يَحْلِفَ يَمِينًا أَنَّهُ لَمْ يَبِعْ وَلَمْ يَهَبْ وَلَمْ يُعْتِقْ وَلَمْ يَتَصَدَّقْ. 15 وَإِذَا بَاعَ رَجُلٌ عَبْدًا أَوْ أَمَةً أَوْ دَابَّةً وَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ صَكُّ الْبَيْعِ، فَعَلَيْهِ أَنْ يَحْلِفَ يَمِينًا أَنَّهُ لَمْ يَبِعْ وَلَمْ يَهَبْ وَلَمْ يُعْتِقْ وَلَمْ يَتَصَدَّقْ. 16 وَإِذَا بَاعَ رَجُلٌ عَبْدًا أَوْ أَمَةً أَوْ دَابَّةً وَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ صَكُّ الْبَيْعِ، فَعَلَيْهِ أَنْ يَحْلِفَ يَمِينًا أَنَّهُ لَمْ يَبِعْ وَلَمْ يَهَبْ وَلَمْ يُعْتِقْ وَلَمْ يَتَصَدَّقْ. 17 وَإِذَا بَاعَ رَجُلٌ عَبْدًا أَوْ أَمَةً أَوْ دَابَّةً وَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ صَكُّ الْبَيْعِ، فَعَلَيْهِ أَنْ يَحْلِفَ يَمِينًا أَنَّهُ لَمْ يَبِعْ وَلَمْ يَهَبْ وَلَمْ يُعْتِقْ وَلَمْ يَتَصَدَّقْ. 18 وَإِذَا بَاعَ رَجُلٌ عَبْدًا أَوْ أَمَةً أَوْ دَابَّةً وَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ صَكُّ الْبَيْعِ، فَعَلَيْهِ أَنْ يَحْلِفَ يَمِينًا أَنَّهُ لَمْ يَبِعْ وَلَمْ يَهَبْ وَلَمْ يُعْتِقْ وَلَمْ يَتَصَدَّقْ. 19 وَإِذَا بَاعَ رَجُلٌ عَبْدًا أَوْ أَمَةً أَوْ دَابَّةً وَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ صَكُّ الْبَيْعِ، فَعَلَيْهِ أَنْ يَحْلِفَ يَمِينًا أَنَّهُ لَمْ يَبِعْ وَلَمْ يَهَبْ وَلَمْ يُعْتِقْ وَلَمْ يَتَصَدَّقْ. 20 وَإِذَا بَاعَ رَجُلٌ عَبْدًا أَوْ أَمَةً أَوْ دَابَّةً وَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ صَكُّ الْبَيْعِ، فَعَلَيْهِ أَنْ يَحْلِفَ يَمِينًا أَنَّهُ لَمْ يَبِعْ وَلَمْ يَهَبْ وَلَمْ يُعْتِقْ وَلَمْ يَتَصَدَّقْ. 21 وَإِذَا بَاعَ رَجُلٌ عَبْدًا أَوْ أَمَةً أَوْ دَابَّةً وَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ صَكُّ الْبَيْعِ، فَعَلَيْهِ أَنْ يَحْلِفَ يَمِينًا أَنَّهُ لَمْ يَبِعْ وَلَمْ يَهَبْ وَلَمْ يُعْتِقْ وَلَمْ يَتَصَدَّقْ. 22 وَإِذَا بَاعَ رَجُلٌ عَبْدًا أَوْ أَمَةً أَوْ دَابَّةً وَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ صَكُّ الْبَيْعِ، فَعَلَيْهِ أَنْ يَحْلِفَ يَمِينًا أَنَّهُ لَمْ يَبِعْ وَلَمْ يَهَبْ وَلَمْ يُعْتِقْ وَلَمْ يَتَصَدَّقْ. 23 وَإِذَا بَاعَ رَجُلٌ عَبْدًا أَوْ أَمَةً أَوْ دَابَّةً وَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ صَكُّ الْبَيْعِ، فَعَلَيْهِ أَنْ يَحْلِفَ يَمِينًا أَنَّهُ لَمْ يَبِعْ وَلَمْ يَهَبْ وَلَمْ يُعْتِقْ وَلَمْ يَتَصَدَّقْ. 24 وَإِذَا بَاعَ رَجُلٌ عَبْدًا أَوْ أَمَةً أَوْ دَابَّةً وَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ صَكُّ الْبَيْعِ، فَعَلَيْهِ أَنْ يَحْلِفَ يَمِينًا أَنَّهُ لَمْ يَبِعْ وَلَمْ يَهَبْ وَلَمْ يُعْتِقْ وَلَمْ يَتَصَدَّقْ. 25 وَإِذَا بَاعَ رَجُلٌ عَبْدًا أَوْ أَمَةً أَوْ دَابَّةً وَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ صَكُّ الْبَيْعِ، فَعَلَيْهِ أَنْ يَحْلِفَ يَمِينًا أَنَّهُ لَمْ يَبِعْ وَلَمْ يَهَبْ وَلَمْ يُعْتِقْ وَلَمْ يَتَصَدَّقْ. 26 وَإِذَا بَاعَ رَجُلٌ عَبْدًا أَوْ أَمَةً أَوْ دَابَّةً وَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ صَكُّ الْبَيْعِ، فَعَلَيْهِ أَنْ يَحْلِفَ يَمِينًا أَنَّهُ لَمْ يَبِعْ وَلَمْ يَهَبْ وَلَمْ يُعْتِقْ وَلَمْ يَتَصَدَّقْ. 27 وَإِذَا بَاعَ رَجُلٌ عَبْدًا أَوْ أَمَةً أَوْ دَابَّةً وَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ صَكُّ الْبَيْعِ، فَعَلَيْهِ أَنْ يَحْلِفَ يَمِينًا أَنَّهُ لَمْ يَبِعْ وَلَمْ يَهَبْ وَلَمْ يُعْتِقْ وَلَمْ يَتَصَدَّقْ. 28 وَإِذَا بَاعَ رَجُلٌ عَبْدًا أَوْ أَمَةً أَوْ دَابَّةً وَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ صَكُّ الْبَيْعِ، فَعَلَيْهِ أَنْ يَحْلِفَ يَمِينًا أَنَّهُ لَمْ يَبِعْ وَلَمْ يَهَبْ وَلَمْ يُعْتِقْ وَلَمْ يَتَصَدَّقْ. 29 وَإِذَا بَاعَ رَجُلٌ عَبْدًا أَوْ أَمَةً أَوْ دَابَّةً وَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ صَكُّ الْبَيْعِ، فَعَلَيْهِ أَنْ يَحْلِفَ يَمِينًا أَنَّهُ لَمْ يَبِعْ وَلَمْ يَهَبْ وَلَمْ يُعْتِقْ وَلَمْ يَتَصَدَّقْ.

ملبنه 30 . فصل نبلا سبم فصس. ىقب فصل هبدا ملبنه. سل اشلانب
كا سبم. بجنا ملبنه. نبنه كا سبم. جنج كا سبم. بجنا ملبنه
بخ. ىبغسنا ىقبا جي ابخ كا. ىنه ىكلتخ بسعبنهجنا ملبنه 31.
ىهج كلبا ىنه كي ىنه لاه 32. ىنه ىكلتا مجيهمي بعج سل
فصهل. 33 مبخل بعبا ىكبنبنا. مبخبنا ايه. ىهلاتبم سل نبلا بعج ىكبم
ىقبفه 34. مهلاتبل بعبا ىكبنبنا. ىكلتا ف تي. ىهلاتبم سل هبدا ىكبنه
شخح ىقبا. هقم كا ىجنجلبا ىنبم. ىهلاتبم هنقب فنم هبد بم
ىكلتا ىقبا. كلتا سل هبدا ىنبنه. شنوبجف شخجفب ىقبف ىوصهل
كا. ىنم بخنم فبلجا وم فبجبابحا بم ىنبم 35. شلتخل بعبهل ىكبنبنا
فبخخ هنل بيحبم فصصهل كلم. فجل ىنم ىجا ىهلاتبمسخ ىقم
سبخهجنا بخه بم ننم فم 36. ىكلتخ فهنم ايم كا خا. ىنبفبم ىكجهميكم
جبلهلهجب. مهلاتبل شتمب كنه. شتجا بخجا. مهلاتبل هجنا كي تا سبم
ر تلنم كنه. ميخيخ فهفه هبدنبغبنا بم ىكبم 37. جفاتهل. ىكبم كا
بحجا. غبفا مهلاتبل حبلا. ميجتي جل لهبغنه. ىهلاتبم بي ىكبم
تخجا. 38 ىكبنبنا مهلاتبل حبتنا جحبل مهلاتبل حبتنا كنبنه.
بنهنبنا غبفبا بخجا. 39 ىهلاتبم ىكبم نبنا خلتم. ىنبنبم ,م حتنجم
بم. ىكفحتم ,م ىنبنبم. 40 ىهلاتبم ىكبم نبنا خلتم. مبجبل
بم ينبجل خلتم. ىكبم ىتا بخل ىوصهل ,م ىنبنبم. خلسنا ىكبم
ىكنبنا. ىكبم فنم بم ىكبم ننم. نبلا ىكبم بخجا ىكبنبنا بم بم
حنه هبد ىكلتخ.

معلمه د

1 جل بجبنبم. ىهلاتبم هبد بجبل بجبنبم. ىجاتهنبا بم ىكبجل
ىكلتبنبم. 2 بم ىكبم. بجبم بجبل جبجم كا. بجبم جنجد نبنم ننم بم ننم
سبم. 3 بم ننم بجبنبم. ىهلاتبم ىكبم. 4 جل لهجنبا سل بجبل
ىكبجبم. بجبم جنجد نبنم ننم بم ننم. 5 بم بم كا ىكبم
ىهلاتبم ىكبم. ىكلتخ هبد بجبم. ىكبم ىكبم هبد بجبم ىهلاتبم
ىكبم. 6 بم ننم بنبا سل بجبم. ىهلاتبم ىكبم. ىكبم ىكبم
بعبم. 7 بم ننم بجبم. ىكبم ىكبم هبد بجبم. ىكبم ىكبم
بم. ىكبم ىكبم بجبم. ىكبم ىكبم

مزمور ٢

1 لماذا ترتجّ الأمم، وتتفكّر الشعوب في الباطل؟ 2 يقوم ملوك الأرض، ويتآمر الرؤساء معًا
على الرب وعلى مسيحه، قائلين: 3 لنقطع قيودهما، ولنطرح عنا ربطهما. 4 الساكن في السماوات
يضحك، السيد يستهزئ بهم. 5 حينئذ يكلمهم بغضبه، ويرعبهم بسخطه: 6 أنا قد مسحت ملكي
على صهيون جبل قدسي. 7 أخبر بقضاء الرب: قال لي أنت ابني، أنا اليوم ولدتك. 8 اسألني
فأعطيك الأمم ميراثًا، وأقاصي الأرض ملكًا لك. 9 تحطمهم بقضيب من حديد، مثل إناء خزاف
تكسرهم. 10 فالآن يا أيها الملوك تعقلوا، تأدبوا يا قضاة الأرض. 11 اعبدوا الرب بخوف،
وتهللوا برعدة. 12 قبلوا البن لئلا يغضب، فتبيدوا من الطريق، لأن غضبه يتقد عن قليل.
طوبى لجميع المتكلين عليه.

مزمور ٣

1 مزمور لداود عندما هرب من وجه أبشالوم ابنه. يا رب، ما أكثر مضايقي! كثيرون قائمون
عليّ. 2 كثيرون يقولون لنفسي: لا خلاص له بإلهه. سلاه. 3 وأنت يا رب ترس لي، مجدي
ورافع رأسي. 4 بصوتي إلى الرب أصرخ، فيستجيب لي من جبل قدسه. سلاه. 5 أنا اضطجعت
ونمت، استيقظت لأن الرب يعضدني. 6 لا أخاف من ربوات الشعب المحيطين بي قد نصبوا عليّ
من كل جهة. 7 قم يا رب، خلصني يا إلهي، لأنك ضربت كل أعدائي على الفك، كسرت أسنان
الأشرار. 8 لدى الرب الخلاص، على شعبك بركتك. سلاه.

مزمور ٤

1 لإمام المغنين على نغينوث. مزمور لداود. عندما أدعو استجب لي يا إله بري، في الضيق
رحبت لي. ارحمني واسمع صلاتي. 2 يا بني الناس، إلى متى يكون مجدي عارًا؟ إلى متى تحبون
الباطل وتطلبون الكذب؟ سلاه. 3 اعلموا أن الرب قد ميز تقيه لنفسه، الرب يسمع عندما أدعوه.
4 ارتجفوا ولا تخطئوا، تكلموا في قلوبكم على مضاجعكم واسكتوا. سلاه. 5 اذبحوا ذبائح البر
وتوكلوا على الرب. 6 كثيرون يقولون: من يرينا خيرًا؟ ارفع علينا نور وجهك يا رب. 7 جعلت
سرورًا في قلبي أكثر من وقت كثرة حنطتهم وخمرهم. 8 بسلامة أضطجع وأنام أيضًا، لأنك أنت
وحدك يا رب في طمأنينة تسكنني.

مزمور ٥

1 لإمام المغنين على النحيلة. مزمور لداود. 2 أصغ يا رب إلى كلماتي، تأمل في تنهدي.
3 انصت لصوت صراخي يا ملكي وإلهي، لأني إليك أصلي. 4 يا رب في الغداة تسمع صوتي، في
الغداة أعد لك وأترقب. 5 لأنك لست إلهًا تسر بالشر، لا يساكنك الشرير. 6 لا يقف المتكبرون
قدام عينيك، أبغضت جميع فاعلي الإثم. 7 تهلك المتكلمين بالكذب، رجل الدماء والغش يكرهه
الرب. 8 أما أنا فبكثرة رحمتك أدخل بيتك، أسجد نحو هيكل قدسك بخوفك. 9 اهدني يا رب في
برك من أجل أعدائي، سهل قدامي طريقك. 10 لأنه ليس في أفواههم صدق، جوفهم جوف رديء،
حنجرتهم قبر مفتوح، بألسنتهم يملقون. 11 عاقبهم يا الله، ليسقطوا من مشوراتهم، بكثرة
معاصيهم اطرحهم، لأنهم قد تمردوا عليك. 12 فليفرح جميع المتكلين عليك، إلى الدهر يترنمون
وتستر عليهم، ويبتهج بك محبو اسمك. 13 لأنك أنت تبارك البار يا رب، كترس تحيط به
مسرتك.

مزمور ٦

1 لإمام المغنين على نغينوث على الشمينيث. مزمور لداود. 2 يا رب لا توبخني بغضبك ولا
تؤدبني بسخطك. 3 ارحمني يا رب فإني ذابل، اشفني يا رب فإن عظامي قد اضطربت. 4 ونفسي
قد اضطربت جدًا، وأنت يا رب فإلى متى؟ 5 ارجع يا رب نج نفسي، خلصني من أجل رحمتك.
6 لأنه ليس في الموت من يذكرك، في الهاوية من يحمد لك؟ 7 قد تعبت في تنهدي، أعوم كل
ليلة سريري، بدموعي أذيب فراشي. 8 كمد من الغيظ عيني، عتقت من أجل جميع مضايقي.
9 حيدوا عني يا جميع فاعلي الإثم، لأن الرب قد سمع صوت بكائي. 10 سمع الرب تضرعي،
الرب يقبل صلاتي. 11 يخزى ويرتعب جدًا جميع أعدائي، يرجعون ويخزون في لحظة.

مزمور ٧

1 شجون لداود الذي رنم للرب من أجل كوش البنياميني. 2 يا رب إلهي عليك توكلت،
خلصني من جميع طارديّ ونجني، 3 لئلا يفترس نفسي كأسد ممزقًا ولا منقذ. 4 يا رب إلهي إن
كنت قد فعلت هذا، إن كان في يدي إثم، 5 إن كنت قد جازيت مسالمي شرًا، بل أنقذت مضايقي
باطلًا، 6 فليطارد العدو نفسي ويدركها، وليدس إلى الأرض حياتي، ويضع أكرامتي في التراب.
سلاه. 7 قم يا رب بغضبك، ارتفع من أجل سخط مضايقي، وانتبه لي من أجل القضاء الذي
أمرت به. 8 فتحيط بك جماعة الشعوب، ومن أجلها ارجع إلى العلاء. 9 الرب يدين الشعوب،
اقضِ لي يا رب بحسب بري وبحسب كمال في. 10 ليفن شر الأشرار، وثبت البار، فإن الفاحص
القلوب والكلى هو الله البار. 11 ترسي عند الله، مخلص المستقيمي القلب. 12 الله قاضٍ بار،
وإله يسخط كل يوم. 13 إن لم يرجع يسن سيفه، قد مدّ قوسه وعدّها. 14 وأعدّ له آلات
الموت، سهامه المضرمة يعمل. 15 هوذا يمخض بالإثم، حبل بالشقاء فولد كذبًا. 16 حفر بئرًا
ونقرها، فسقط في الحفرة التي عملها. 17 ترتد مشقته على رأسه، وعلى هامته ينزل ظلمه.
18 أحمد الرب من أجل بره، وأرتل باسم الرب العلي.

ולשמרה את־כל־חקיו ואת־מצותיו אשר אנכי מצוך היום׃ 29 ועתה יהוה אלהי אתה
הטוב אשר דברת אל־עבדך ואל־ביתו להקים עד־עולם ועשה כאשר דברת׃ 30 ויגדל
בית־עבדך להיות לפניך עד־עולם כי אתה יהוה אלהים דברת ומברכתך יברך בית־
עבדך עד־עולם׃ 31 ועתה החל לברך את־בית עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה
יהוה ברכת ומברך בית־עבדך עד־עולם׃ 32 ויען יהוה את־משה לאמר׃ 33 דבר
אל־בני־ישראל ואמרת אליהם איש איש כי־יקרב מכם אל־בהמתו או אל־צאנו
לא־יקריב את־קרבנו מכל־בהמה ומן־הצאן ומן־הבקר׃ 34 אל־מקום אשר־יבחר
יהוה בו אתכם להקריב שמה קרבנכם ומביאתם שמה עולותיכם וזבחיכם מעשרתיכם
ותרומת ידכם וכל מבחר נדריכם אשר תדרו ליהוה׃ 35 ושמחתם לפני יהוה
אלהיכם אתם ובניכם ובנתיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין
לו חלק ונחלה עמכם׃ 36 השמר לך פן־תעלה עלתיך בכל־מקום אשר תראה׃ 37 כי
אם־במקום אשר יבחר יהוה באחד שבטיך שם תעלה עלתיך ושם תעשה ככל־אשר
אנכי מצוך׃ 38 אך בכל־אות נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת יהוה אלהיך אשר נתן
לך בכל־שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל׃ 39 רק לבלתי אכל הדם תשפכנו
על־הארץ כמים לא תאכלנו׃ 40 לא־תאכל למען ייטב לך ולבניך אחריך כי־תעשה
הישר בעיני יהוה׃ 41 רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל־המקום אשר
יבחר יהוה׃ 42 והקרבת את־עלתיך הבשר והדם על־מזבח יהוה אלהיך ודם־זבחיך
יישפך על־מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל׃ 43 שמר ושמעת את כל־הדברים האלה
אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד־עולם כי־תעשה הטוב והישר
בעיני יהוה אלהיך׃ 44 כי־יכרית יהוה אלהיך את־הגוים אשר אתה בא־שמה מפניך
וירשתם וישבת בארצם׃ 45 השמר לך פן־תנקש אחריהם אחרי השמדם מפניך ופן־
תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את־אלהיהם ואעשה־כן גם־אני׃
46 לא־תעשון כן ליהוה אלהיכם כי כל־תועבת יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם
את־בניהם ואת־בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם׃ 47 את כל־הדבר אשר אנכי אצוה
אתכם אתו תשמרו לעשות לא־תוסף עליו ולא תגרע ממנו׃ 48 כי־יקום בקרבך נביא
או חלם חלום ונתן אליך אות או מופת׃ 49 ובא האות והמופת אשר דבר אליך
לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא־ידעתם ונעבדם׃ 50 לא תשמע אל־דברי
הנביא ההוא או אל־חלם החלום ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם
אהבים את־יהוה אלהיכם בכל־לבבכם ובכל־נפשכם׃ 51 אחרי יהוה אלהיכם תלכו
ואתו תיראו ואת־מצותיו תשמרו ובקולו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון׃ 52 והנביא
ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי־דבר סרה על־יהוה אלהיכם המוציא אתכם
מארץ מצרים והפדך מבית עבדים להדיחך מן־הדרך אשר צוך יהוה אלהיך ללכת
בה ובערת הרע מקרבך׃ 53 כי־יסיתך אחיך בן־אמך או בנך או בתך או אשת חיקך
או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא־ידעת אתה
ואבתיך׃ 54 מאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים ממך מקצה
הארץ ועד־קצה הארץ׃ 55 לא־תאבה לו ולא תשמע אליו ולא־תחס עינך עליו לא
תחמל ולא־תכסה עליו׃ 56 כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל־
העם באחרונה׃ 57 וסקלתו באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציא
אתך מארץ מצרים מבית עבדים׃ 58 וכל־ישראל ישמעו ויראו ולא־יוסיפו לעשות
כדבר הרע הזה בקרבך׃ 59 כי־יגור בקרבך באחת ערך אשר יהוה אלהיך נתן לך
לשבת שם לאמר׃ 60 יצאו אנשים בני־בליעל מקרבך וידיחו את־יושבי עירם לאמר
נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא־ידעתם׃ 61 ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה
אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך׃ 62 הכה תכה את־יושבי העיר ההוא
לפי־חרב החרם אתה אותה ואת־כל־אשר־בה ואת־בהמתה לפי־חרב׃ 63 וכל־שללה
תקבץ אל־תוך רחבה ושרפת באש את־העיר ואת־כל־שללה כליל ליהוה אלהיך
והיתה תל עולם לא תבנה עוד׃ 64 ודבק לא־יידבק בידך מאומה מן־החרם למען
ישוב יהוה מחרון אפו ונתן־לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבתיך׃ 65 כי־
תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר את־כל־מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר
בעיני יהוה אלהיך׃

פרק יד

1 בנים אתם ליהוה אלהיכם לא־תתגדדו ולא־תשימו קרחה בין עיניכם למת׃ 2 כי
עם קדוש אתה ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר
על־פני האדמה׃ 3 לא תאכל כל־תועבה׃ 4 זאת הבהמה אשר תאכלו שור כשב
העזים׃ 5 איל וצבי ויחמור ואקו ודישן ותאו וזמר׃ 6 וכל־בהמה מפרסת פרסה
ושסעת שסע שתי פרסות מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו׃ 7 אך את־זה לא תאכלו
מעלי הגרה ומן־המפרסת הפרסה השסועה הגמל והארנבת והשפן כי־מעלה גרה הם
ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם׃ 8 והחזיר כי־מפריס פרסה הוא ולא גרה טמא
הוא לכם מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו׃ 9 את־זה תאכלו מכל אשר במים
כל אשר־לו סנפיר וקשקשת תאכלו׃ 10 וכל אשר אין־לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו
טמא הוא לכם׃ 11 כל־צפור טהורה תאכלו׃ 12 וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר
והפרס והעזניה׃ 13 והראה והאיה והדיה למינהו׃ 14 ואת כל־ערב למינו׃ 15
ואת־בת היענה והתחמס והשחף ולמינהו׃ 16 את־הכוס ואת־הינשוף והתנשמת׃
17 והקאת והרחמה והשלך׃ 18 והחסידה והאנפה למינה והדוכיפת והעטלף׃
19 וכל־שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו׃ 20 כל־עוף טהור תאכלו׃ 21 לא
תאכלו כל־נבלה לגר אשר־בשעריך תתננה ואכלה או מכר לנכרי כי עם קדוש אתה
ליהוה אלהיך לא־תבשל גדי בחלב אמו׃ 22 עשר תעשר את כל־תבואת זרעך היצא
השדה שנה שנה׃ 23 ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר לשכן שמו שם
מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את־יהוה
אלהיך כל־הימים׃ 24 וכי־יכבר ממך הדרך כי לא תוכל שאתו כי־ירחק ממך
המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם כי־ברכך יהוה אלהיך׃ 25 ונתתה
בכסף והצרת הכסף בידך והלכת אל־המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו׃ 26 ונתתה
הכסף בכל אשר תאוה נפשך בבקר ובצאן ובין ובשכר ובכל אשר תשאלך נפשך
ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמחת אתה וביתך׃ 27 והלוי אשר בשעריך לא
תעזבנו כי אין־לו חלק ונחלה עמך׃ 28 מקץ שלש שנים תוציא את כל־מעשר
תבואתך בשנה ההוא והנחת בשעריך׃ 29 ובא הלוי כי־אין לו חלק ונחלה עמך
והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכך יהוה אלהיך בכל
מעשה ידך אשר תעשה׃

פרק טו

1 מקץ שבע שנים תעשה שמטה׃ 2 וזה דבר השמטה שמוט כל־בעל משה ידו אשר
ישה ברעהו לא יגש את־רעהו ואת־אחיו כי־קרא שמטה ליהוה׃ 3 את הנכרי תגש
והמשלח את־אחיך תשמט ידך׃ 4 אפס כי לא יהיה בך אביון כי־ברך יברכך יהוה
בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה׃ 5 רק אם־שמע תשמע בקול יהוה
אלהיך לשמר לעשות את כל־המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום׃ 6 כי יהוה אלהיך
ברכך כאשר דבר לך והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט ומשלת בגוים רבים
ובך לא ימשלו׃ 7 כי־יהיה בך אביון מאחד אחיך באחד שעריך בארצך אשר יהוה
אלהיך נתן לך לא תאמץ את־לבבך ולא תקפץ את־ידך מאחיך האביון׃ 8 כי־פתח
תפתח את־ידך לו והעבט תעביטנו דיו מחסרו אשר יחסר לו׃ 9 השמר לך פן־יהיה
דבר עם־לבבך בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה והרע עינך באחיך
האביון ולא תתן לו ולא־יקרא עליך אל־יהוה והיה בך חטא׃ 10 נתון תתן לו ולא
ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכך יהוה אלהיך בכל־מעשך ובכל
משלח ידך׃ 11 כי לא־יחדל אביון מקרב הארץ על־כן אנכי מצוך לאמר פתח תפתח
את־ידך לאחיך לעניך ולאביונך בארצך׃ 12 כי־ימכר לך אחיך העברי או העבריה
ועבדך שש שנים ובשנה השביעית תשלחנו חפשי מעמך׃ 13 וכי־תשלחנו חפשי מעמך
לא תשלחנו ריקם׃ 14 העניק תעניק לו מצאנך ומגרנך ומיקבך אשר ברכך יהוה
אלהיך תתן לו׃ 15 וזכרת כי־עבד היית בארץ מצרים ויפדך יהוה אלהיך על־כן
אנכי מצוך את־הדבר הזה היום׃ 16 והיה כי־יאמר אליך לא אצא מעמך כי אהבך
ואת־ביתך כי־טוב עמך׃ 17 ולקחת את־המרצע ונתתה באזנו ובדלת והיה לך עבד
עולם ואף לאמתך תעשה־כן׃ 18 לא־יקשה בעיניך בשלחך אתו חפשי מעמך כי
משנה שכר שכיר עבדך עבד שש שנים ויברכך יהוה אלהיך בכל אשר תעשה׃

18 שנה לאחיו אשר. ויהי כאשר ילדה את יוסף ויאמר יעקב אל לבן 19 אל
רחל לאמר, תנה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה. ויאסף לבן את 20 כל
אנשי המקום ויעש משתה. ויהי בערב ויקח את לאה בתו ויבא אליו. 21 כל
הלילה ההוא ויעבוד יעקב אצל לבן. ויהי בבקר והנה היא לאה. ויאמר
אל לבן מה זאת עשית לי. הלא ברחל עבדתי אתך. ולמה רמיתני. 22 ויאמר
לבן לא יעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה. 23 מלא שבוע
זאת ונתנה לך. ועבדתני עוד שבע שנים אחרות. 24 ויעש יעקב כן
ויתם שבוע זאת. ויתן לו את רחל בתו לאשה. 25 ויבא יעקב גם אל רחל.
ויאהב את רחל מלאה. ויעבוד עוד שבע שנים אחרות. 26 ויאמר לבן אל
יעקב, לא יעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה. 27 מלא שבוע
זאת ונתן לך גם את זאת. תמורת עבודתך עמדי עוד שבע שנים אחרות.
28 ויעש יעקב כן ויתם שבוע זאת. ויתן לו את רחל בתו לאשה. 29 ותהי
לו רחל לאשה לאחר. ויאהב גם את רחל מלאה. ויעבוד עמו עוד שבע
שנים אחרות. 30 ויבא יעקב גם אל רחל ויאהב גם את רחל מלאה, ויעבוד
עמו עוד שבע שנים אחרות. 31 וירא יהוה כי שנואה לאה ויפתח את רחמה.
ורחל היתה עקרה. 32 ותהר לאה ותלד בן ותקרא את שמו ראובן כי אמרה
כי ראה יהוה בעניי כי עתה יאהבני אישי. 33 ותהר עוד ותלד בן ותאמר
כי שמע יהוה כי שנואה אנכי ויתן גם את זה לי. ותקרא את שמו שמעון.

פרשה ה

1 ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחותה. ותאמר אל יעקב (בראשית)
הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי. 2 ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת
אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן. 3 ותאמר הנה שפחתי בלהה בא אליה
והיא תלד על ברכי ואבנה גם אני ממנה. 4 ותתן לו את בלהה שפחתה
לאשה ויבא אליה יעקב. 5 ותהר בלהה ותלד ליעקב בן. 6 ותאמר רחל
דנני אלהים וגם שמע בקולי ויתן לי בן על כן קראה את שמו דן. 7 ותהר
עוד ותלד בלהה שפחת רחל בן שני ליעקב. 8 ותאמר רחל נפתולי אלהים
נפתלתי עם אחותי גם יכולתי ותקרא את שמו נפתלי. 9 ותרא לאה כי
עמדה מלדת ותקח את זלפה שפחתה ותתן אותה ליעקב לאשה. 10 ותלד
זלפה שפחת לאה בן ליעקב. 11

ותקח. והנה יש לה עבדים והעבדים הלקח. והעבדים יש לנו והנה יש לה
12 ותקח. לו והעבדים נתן והנה לה. והנה יש והעבדים: ויאמר ותקח
ונתן והעבדים אשר יש. 13 ויהי כשמע יש לבן. ויהי כראות לבן
את והנה לה. 14 והיה הלקח מן חלף לנו. והנה יאמר אלי הגידה
נא והנה לה. 15 ויהי עוד הוא והנה יצאת לו. ויאמר הגידה נא;
והנה יש לנו. 16 ויאמר לה אשר יש והעבדים לו. 17 ויאמר יש
לנו לקח. לו נתן לנו אלה. ותקח ותאמר אלי והנה לנו. ותקח
והעבדים אשר לה. 18 ויאמר אשר יש והעבדים אשר לו
והנה יש לנו. 19 ותקח ותאמר אלי והנה לנו. והנה יש לנו
והנה יש לנו. ויאמר אלי והנה לנו. 20 ותקח אשר יש לו
והנה יש לנו. 21 ויאמר והעבדים אשר יש לו. והנה יש לנו
אשר יש לו. 22 ויהי מנתו ותקח אלי לנו והנה יש לנו
והנה יש לנו. 23 ותקח אשר יש לו. והנה יש לנו ויאמר
לה. והנה יש לנו והנה יש לנו. והנה יש לנו ויאמר
והנה יש לנו. 24 ותקח אשר יש לו והנה יש לנו
והנה יש לנו והנה יש לנו. 25 ותקח אשר יש לו
והנה יש לנו. והנה יש לנו ותקח אשר יש לו
והנה יש לנו. 26 והנה יש לנו והנה יש לנו
והנה יש לנו. והנה יש לנו ותקח אשר יש לו
והנה יש לנו. 27 ויאמר אשר יש לו והנה יש לנו
והנה יש לנו. 28 ויאמר אשר יש לו והנה יש לנו
והנה יש לנו. 29 ותקח אשר יש לו והנה יש לנו
והנה יש לנו. 30 ויאמר אשר יש לו והנה יש לנו
והנה יש לנו. 31 ויאמר אשר יש לו והנה יש לנו
והנה יש לנו. 32 והנה יש לנו והנה יש לנו
והנה יש לנו. 33 ותקח אשר יש לו והנה יש לנו
והנה יש לנו. 34 ותקח אשר יש לו והנה יש לנו
והנה יש לנו. והנה יש לנו והנה יש לנו והנה יש לנו
והנה יש לנו.

صفحه ۵۲

1 خل تومشتوه یم مایتز. تی خی 2 دنیفه کنم دیاحه ۰ فیفوه کنیفه دنیفه کنیجاجله. 3 فیفوه چیجاجیچ عنوه کنا کنله ۰ فیل هیلا دلیه یمیلی دنوه کنم للحا. 4 کنم لجه ۰ دلیا هیلا تنوه جاجیچ تنم هیلا. ۰ للجیچ کنگیا دنتوه جاجیچ. بعده وه کنتا دنوه حاجیچ یم کنگیا. بعده وه کنتا دنوه جاجیچ لیجیچ عنوه تنم کنفیه. 5 دوفیلیچ یم کیلیچ ۰ فیسهیه کنهیجیچا دنوه کنتا یم. 6 دوفیلیچ کنگیا دنتیلیا دنیلیچ ۰ فیسهیه کنهیجیچا دنوه کنتا یم. هیه کنهیلیا دنتیلیا دنیلیچ ۰ فیسهیه کنهیجیچا دنوه کنتا یم. 7 کنتم تنم یم. دنجیچ حل حیلتم. دنوه کنتا یم. 8 هیه کنا دنجیچ یم کنیسیکا. کنهیجیچا دنیلیچ دنوه کنتا یل. هیه کنا دنجیچ یم کنیسیکا. 9 کنیسیکا دنوه حش. کنهیجیچا دنیلیچ. حش دنوه کنیسیکا. کنیسیکا دنوه حش. کنهیجیچا دنیلیچ یم کنیسیکا. 10 کنیسیکا دنوه حش. کنهیجیچا دنیلیچ یم بتیلیه. کنیسیکا دنوه حش. کنهیجیچا دنیلیچ یم کنیسیکا. کنهیجیچا دنیلیچ یم قیفوه کنیسیکا. کنیسیکا دنوه کنهیجیچا دنیلیچ یم آتیه دلیقیه. کنیسیکا دنوه کنهیجیچا دنیلیچ یم کنیسیکا. 11 حلیم یم میلی یم سیه وه کنوه دنوه کنیسیکا. دنوه کنهیجیچا دنیلیچ. دنوه کنهیجیچا دنیلیچ یم کنیسیکا. 12 کنیسیکا یم کنیسیکا. دنوه کنهیجیچا دنیلیچ یم کنیسیکا. دنوه کنهیجیچا دنیلیچ یم کنیسیکا. 13 کنیسیکا یم کنیسیکا. دنوه کنهیجیچا دنیلیچ یم کنیسیکا. دنوه کنهیجیچا دنیلیچ یم کنیسیکا. 14 کنیسیکا یم کنیسیکا. دنوه کنهیجیچا دنیلیچ یم کنیسیکا. دنوه کنهیجیچا دنیلیچ یم کنیسیکا. 15 کنیسیکا یم کنیسیکا. دنوه کنهیجیچا دنیلیچ یم کنیسیکا. دنوه کنهیجیچا دنیلیچ یم کنیسیکا. 16 کنیسیکا یم کنیسیکا. دنوه کنهیجیچا دنیلیچ یم کنیسیکا. دنوه کنهیجیچا دنیلیچ یم کنیسیکا. 17 کنیسیکا یم کنیسیکا. دنوه کنهیجیچا دنیلیچ یم کنیسیکا. دنوه کنهیجیچا دنیلیچ یم کنیسیکا. 18 کنیسیکا یم کنیسیکا. دنوه کنهیجیچا دنیلیچ یم کنیسیکا. دنوه کنهیجیچا دنیلیچ یم کنیسیکا. 19 کنیسیکا یم کنیسیکا. دنوه کنهیجیچا دنیلیچ یم کنیسیکا. دنوه کنهیجیچا دنیلیچ یم کنیسیکا. 20 کنیسیکا یم کنیسیکا. دنوه کنهیجیچا دنیلیچ یم کنیسیکا. دنوه کنهیجیچا دنیلیچ یم کنیسیکا. 21 کنیسیکا یم کنیسیکا. دنوه کنهیجیچا دنیلیچ یم کنیسیکا. دنوه کنهیجیچا دنیلیچ یم کنیسیکا. 22 کنیسیکا یم کنیسیکا. دنوه کنهیجیچا دنیلیچ یم کنیسیکا. دنوه کنهیجیچا دنیلیچ یم کنیسیکا. 23 کنیسیکا یم کنیسیکا. دنوه کنهیجیچا دنیلیچ یم کنیسیکا. دنوه کنهیجیچا دنیلیچ یم کنیسیکا. 24 کنیسیکا یم کنیسیکا. دنوه کنهیجیچا دنیلیچ یم کنیسیکا. دنوه کنهیجیچا دنیلیچ یم کنیسیکا. 25 کنیسیکا یم کنیسیکا. دنوه کنهیجیچا دنیلیچ یم کنیسیکا. دنوه کنهیجیچا دنیلیچ یم کنیسیکا. 26 کنیسیکا یم کنیسیکا. دنوه کنهیجیچا دنیلیچ یم کنیسیکا. دنوه کنهیجیچا دنیلیچ یم کنیسیکا.

מלכים ב

1 וַיְהִי דָּוִד זָקֵן בָּא בַּיָּמִים: וַיְכַסֻּהוּ בַבְּגָדִים וְלֹא יִחַם לוֹ. 2 וַיֹּאמְרוּ לוֹ עֲבָדָיו יְבַקְשׁוּ לַאדֹנִי הַמֶּלֶךְ נַעֲרָה בְתוּלָה וְעָמְדָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וּתְהִי לוֹ סֹכֶנֶת וְשָׁכְבָה בְחֵיקֶךָ וְחָם לַאדֹנִי הַמֶּלֶךְ. 3 וַיְבַקְשׁוּ נַעֲרָה יָפָה בְּכָל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל וַיִּמְצְאוּ אֶת אֲבִישַׁג הַשּׁוּנַמִּית וַיָּבִאוּ אֹתָהּ אֶל הַמֶּלֶךְ: 4 וְהַנַּעֲרָה יָפָה עַד מְאֹד וַתְּהִי לַמֶּלֶךְ סֹכֶנֶת וַתְּשָׁרְתֵהוּ וְהַמֶּלֶךְ לֹא יָדָעָהּ. 5 וַאֲדֹנִיָּה בֶן חַגִּית מִתְנַשֵּׂא לֵאמֹר אֲנִי אֶמְלֹךְ וַיַּעַשׂ לוֹ רֶכֶב וּפָרָשִׁים וַחֲמִשִּׁים אִישׁ רָצִים לְפָנָיו. 6 וְלֹא עֲצָבוֹ אָבִיו מִיָּמָיו לֵאמֹר מַדּוּעַ כָּכָה אָתָּה עֹשֶׂה וְגַם הוּא טוֹב תֹּאַר מְאֹד וְהוּא יָלַד אֹתוֹ אַחֲרֵי אַבְשָׁלוֹם. 7 וַיְדַבֵּר עִם יוֹאָב בֶּן צְרוּיָה וְעִם אֶבְיָתָר הַכֹּהֵן וַיַּעְזְרוּ אַחֲרֵי אֲדֹנִיָּה: 8 וְצָדוֹק הַכֹּהֵן וּבְנָיָהוּ בֶן יְהוֹיָדָע וְנָתָן הַנָּבִיא וְשִׁמְעִי וְרֵעִי וְהַגִּבֹּרִים אֲשֶׁר לְדָוִד לֹא הָיוּ עִם אֲדֹנִיָּה. 9 וַיִּזְבַּח אֲדֹנִיָּה צֹאן וּבָקָר וּמְרִיא עִם אֶבֶן הַזֹּחֶלֶת אֲשֶׁר אֵצֶל עֵין רֹגֵל וַיִּקְרָא אֶת כָּל אֶחָיו בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְאֶת כָּל אַנְשֵׁי יְהוּדָה עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ: 10 וְאֶת נָתָן הַנָּבִיא וּבְנָיָהוּ וְהַגִּבֹּרִים וְאֶת שְׁלֹמֹה אָחִיו לֹא קָרָא. 11 וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל בַּת שֶׁבַע אֵם שְׁלֹמֹה לֵאמֹר הֲלוֹא שָׁמַעַתְּ כִּי מָלַךְ אֲדֹנִיָּה בֶן חַגִּית וְדָוִד אֲדֹנֵינוּ לֹא יָדָע: 12 וְעַתָּה לְכִי אִתְּעָצָה נָא עֵצָה וּמַלְּטִי אֶת נַפְשֵׁךְ וְאֶת נֶפֶשׁ בְּנֵךְ שְׁלֹמֹה. 13 לְכִי וּבֹאִי אֶל הַמֶּלֶךְ דָּוִד וְאָמַרְתְּ אֵלָיו הֲלֹא אַתָּה אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ נִשְׁבַּעְתָּ לְאָמָתְךָ לֵאמֹר כִּי שְׁלֹמֹה בְנֵךְ יִמְלֹךְ אַחֲרָי וְהוּא יֵשֵׁב עַל כִּסְאִי וְלָמָּה מָלַךְ אֲדֹנִיָּה:

מלכים ב

1 וְדָוִד הַמֶּלֶךְ זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וַיְכַסֻּהוּ בַבְּגָדִים וְלֹא יִחַם לוֹ. 2 וַיֹּאמְרוּ לוֹ עֲבָדָיו יְבַקְשׁוּ לַאדֹנִי הַמֶּלֶךְ נַעֲרָה בְתוּלָה וְעָמְדָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וּתְהִי לוֹ סֹכֶנֶת וְשָׁכְבָה בְחֵיקֶךָ וְחָם לַאדֹנִי הַמֶּלֶךְ. 3 וַיְבַקְשׁוּ נַעֲרָה יָפָה בְּכָל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל וַיִּמְצְאוּ אֶת אֲבִישַׁג הַשּׁוּנַמִּית וַיָּבִאוּ אֹתָהּ אֶל הַמֶּלֶךְ: 4 וְהַנַּעֲרָה יָפָה עַד מְאֹד וַתְּהִי לַמֶּלֶךְ סֹכֶנֶת וַתְּשָׁרְתֵהוּ וְהַמֶּלֶךְ לֹא יָדָעָהּ. 5 וַאֲדֹנִיָּה בֶן חַגִּית מִתְנַשֵּׂא לֵאמֹר אֲנִי אֶמְלֹךְ וַיַּעַשׂ לוֹ רֶכֶב וּפָרָשִׁים וַחֲמִשִּׁים אִישׁ רָצִים לְפָנָיו. 6 וְלֹא עֲצָבוֹ אָבִיו מִיָּמָיו לֵאמֹר מַדּוּעַ כָּכָה אָתָּה עֹשֶׂה וְגַם הוּא טוֹב תֹּאַר מְאֹד וְהוּא יָלַד אֹתוֹ אַחֲרֵי אַבְשָׁלוֹם. 7 וַיְדַבֵּר עִם יוֹאָב בֶּן צְרוּיָה וְעִם אֶבְיָתָר הַכֹּהֵן וַיַּעְזְרוּ אַחֲרֵי אֲדֹנִיָּה: 8 וְצָדוֹק הַכֹּהֵן וּבְנָיָהוּ בֶן יְהוֹיָדָע וְנָתָן הַנָּבִיא וְשִׁמְעִי וְרֵעִי וְהַגִּבֹּרִים אֲשֶׁר לְדָוִד לֹא הָיוּ עִם אֲדֹנִיָּה. 9 וַיִּזְבַּח אֲדֹנִיָּה צֹאן וּבָקָר וּמְרִיא עִם אֶבֶן הַזֹּחֶלֶת אֲשֶׁר אֵצֶל עֵין רֹגֵל וַיִּקְרָא אֶת כָּל אֶחָיו בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְאֶת כָּל אַנְשֵׁי יְהוּדָה עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ: 10 וְאֶת נָתָן הַנָּבִיא וּבְנָיָהוּ וְהַגִּבֹּרִים וְאֶת שְׁלֹמֹה אָחִיו לֹא קָרָא. 11 וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל בַּת שֶׁבַע אֵם שְׁלֹמֹה לֵאמֹר הֲלוֹא שָׁמַעַתְּ כִּי מָלַךְ אֲדֹנִיָּה בֶן חַגִּית וְדָוִד אֲדֹנֵינוּ לֹא יָדָע: 12 וְעַתָּה לְכִי אִתְּעָצָה נָא עֵצָה וּמַלְּטִי אֶת נַפְשֵׁךְ וְאֶת נֶפֶשׁ בְּנֵךְ שְׁלֹמֹה. 13 לְכִי וּבֹאִי אֶל הַמֶּלֶךְ דָּוִד וְאָמַרְתְּ אֵלָיו הֲלֹא אַתָּה אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ נִשְׁבַּעְתָּ לְאָמָתְךָ לֵאמֹר כִּי שְׁלֹמֹה בְנֵךְ יִמְלֹךְ אַחֲרָי וְהוּא יֵשֵׁב עַל כִּסְאִי וְלָמָּה מָלַךְ אֲדֹנִיָּה:

صفيح كر ير. كتقيل للجحز وه جي. كجبهجز كنبر جرح وه حز. حبهبهز
للجميه. خحهقل كهير ير. تبنز كقمه 6. كيه كهدح. صفيح بم ير
وه. خحجح للجمير ير كلير. خلح كنه زهجه كتم: كتقيل خحجح
جرح كهقتي وه 7. كتقلحه وه. كهبجبح وه. كهجيز وه. كتقلحيل
ير. كهبهز ميه. كجحبز ير. قلم تحته. كقيح بحس بلهز ميلير
وه. جزجزجز نتيح جيهبز كتجبز. شهبجسز كهبيه صهز جرح كتقيفه
كتجم 9. جيهجز نتيح 8ه ير جنه. حبه يهلبز نمزجه كلم زكم كهزمي
كتجبز. كقصفح كوسهي كلم. كتقيل كهلح خرجهي ير. خهنبز وه
للجلحه جزه نحز وه سهبز. لحز خهوقه. خهنه جرجهز جيهبز جيح
خصيح نبز هلبم. كحلتح هبه كهيتهفي كتقيز كقيح جرح كه 10. خهنه
وهل كتزجنه لم كنه كوقه. كلقه زكم 11 ه ير كه تيز نبيلس كنه
لحلح. خهنبز وه وهم لليحمز وه 12. كتزجنه لم سل كوقه. وهنه
وهه 13. خرهبهبهز حته. كهبهز جيتنه. كتيفز كهبجمقه خهنبز كتيلز
جرح. كتقيل للجحز وه سهبز. نبي لم ز حبي هوصز جرح 14 ير
كتقيل. نبي لم ز حبي هوصز جرح 14 ير وه. كتقيل للجحز
وه. خحجح للجمير ير كلير. خلح كنه زهجه كتم: كتقيل خحجح
جرح كهقتي وه 7. كتقلحه وه. كهبجبح وه. كهجيز وه. كتقلحيل
ير. كهبهز ميه. كجحبز ير. قلم تحته. كقيح بحس بلهز ميلير
وه. جزجزجز نتيح جيهبز كتجبز. شهبجسز كهبيه صهز جرح كتقيفه
كتجم 9. جيهجز نتيح 8ه ير جنه. حبه يهلبز نمزجه كلم زكم كهزمي
كتجبز. كقصفح كوسهي كلم. كتقيل كهلح خرجهي ير. خهنبز وه
للجلحه جزه نحز وه سهبز. لحز خهوقه. خهنه جرجهز جيهبز جيح
خصيح نبز هلبم. كحلتح هبه كهيتهفي كتقيز كقيح جرح كه 10. خهنه
وهل كتزجنه لم كنه كوقه. كلقه زكم 11 ه ير كه تيز نبيلس كنه
لحلح. خهنبز وه وهم لليحمز وه 12. كتزجنه لم سل كوقه. وهنه
وهه 13. خرهبهبهز حته. كهبهز جيتنه. كتيفز كهبجمقه خهنبز كتيلز
جرح. كتقيل للجحز وه سهبز. نبي لم ز حبي هوصز جرح 14 ير
كتقيل. نبي لم ز حبي هوصز جرح 14 ير وه. كتقيل للجحز
وه. خحجح للجمير ير كلير. خلح كنه زهجه كتم: كتقيل خحجح
جرح كهقتي وه 7. كتقلحه وه. كهبجبح وه. كهجيز وه. كتقلحيل
ير. كهبهز ميه. كجحبز ير. قلم تحته. كقيح بحس بلهز ميلير
وه. جزجزجز نتيح جيهبز كتجبز. شهبجسز كهبيه صهز جرح كتقيفه
كتجم 9. جيهجز نتيح 8ه ير جنه. حبه يهلبز نمزجه كلم زكم كهزمي
كتجبز. كقصفح كوسهي كلم. كتقيل كهلح خرجهي ير. خهنبز وه
للجلحه جزه نحز وه سهبز. لحز خهوقه. خهنه جرجهز جيهبز جيح
خصيح نبز هلبم. كحلتح هبه كهيتهفي كتقيز كقيح جرح كه 10. خهنه
وهل كتزجنه لم كنه كوقه. كلقه زكم 11 ه ير كه تيز نبيلس كنه
لحلح. خهنبز وه وهم لليحمز وه 12. كتزجنه لم سل كوقه. وهنه
وهه 13. خرهبهبهز حته. كهبهز جيتنه. كتيفز كهبجمقه خهنبز كتيلز
جرح. كتقيل للجحز وه سهبز. نبي لم ز حبي هوصز جرح 14 ير
كتقيل. نبي لم ز حبي هوصز جرح 14 ير وه. كتقيل للجحز

ليه هيعقه. حلمه لحيتكه يسوتي. 27 وهي حليعته يتاه بجيل. هؤم بجلله. ليه صوهيعه. يعوهه. معجفيه هيل هجيه. وهيه بيه بجلله. وهيه بجيعه. 28 وهي ليهل هجيه. هيلاه هجيه بجيل. 29 بجيته يم هيتيه حيه هؤم بجيل. حليعته. هجيه, لهيتكه معجيه هيلاه بجلله. وهيه بجلله. 30 وهي ليهيكه يهل حيه. هيعه بجعه. وهيه بجلله. هيلاه هؤم جيه تهؤه. هجيه يعوهه ليه. 31 وهي حلجه. هيه حيه هؤم يهل هيه. هيه بيه بيه وهيه بجلله. هيلاه هؤم بجلله. 32 هيه بجيه. هيه بجيه. هيه بجيه.

ולאלה בני עשו ראש לאלופי בני עשו בכור ישראל בני ראובן חנוך ופלוא חצרון וכרמי אלה היו אלופי ראובן בכור ישראל ובני שמעון ימואל וימין ואהד יכין וצחר שאול בן הכנענית אלה היו אלופי שמעון ובני לוי גרשון קהת ומררי ובני יהודה ער ואונן ושלה פרץ וזרח וימלאו ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצרון וחמול ובני יששכר תולע ופוה יוב ושמרון ובני זבולון סרד ואלון ויחלאל אלה היו אלופי זבולון בני יוסף מנשה ואפרים ובני בנימן בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן ואחי ורא ורפא ארד ואלה היו בני בלע ויהי בלע ויעש ויעלם ואחירד ושפופם וחופם וארד ואלה היו בני בכר זמרן ויעיאל ושמרימות ואלה היו בני יעש אוש ויעלם וקרח ובני עשו בכור ישראל אליפז ראובן נחת זרח שמה מזה געתם קנז תמנע עמלק אלה היו אלופי אליפז בן עדה ואלה בני רעואל נחת זרח שמה מזה אלה היו בני בשמת אשת עשו ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד ליעוש את יעלם ואת קרח ואת תמנע לאליפז ויהי תמנע פלגש לאליפז בן עדה ותלד לאליפז את עמלק אלה היו בני עדה אשת עשו ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה מזה אלה היו בני בשמת אשת עשו ואלה היו אלופי בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני אהליבמה אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו אלה בני עשו ואלופם ואלה בני שעיר החרי יושבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה ודישן ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום ויהי לוטן חרי והתמנע אחות לוטן ואלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם ואלה בני צבעון איה וענה הוא הענה אשר מצא את הימים במדבר בעלתו את אתנות צבעון אביו ואלה בני ענה דישן ואהליבמה בת ענה ואלה בני דישן חמדן ואשבן ויתרן וכרן אלה בני אצר בלהן וזעון ועקן בני דישן עוץ וארן אלה אלופי החרי לפני מלך מלך לבני ישראל בארץ אדום בלע בן בעור ושם עירו דנהבה וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן זרח מבצרה וימת יובב וימלך תחתיו חושם מארץ התימני וימת חושם וימלך תחתיו הדד בן בדד המכה את מדין בשדה מואב ושם עירו עוית וימת הדד וימלך תחתיו שמלה ממשרקה וימת שמלה וימלך תחתיו שאול מרחובות הנהר וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבור וימת בעל חנן בן עכבור וימלך תחתיו הדד ושם עירו פעי ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב ואלה אלופי עשו למשפחתם למקומם בשמם אלוף תמנע אלוף עלוה אלוף יתת אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן אלוף קנז אלוף תימן אלוף מבצר אלוף מגדיאל אלוף עירם אלה אלופי אדום למושבתם בארץ אחזתם הוא עשו אבי אדום וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען אלה תולדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את אחיו בצאן והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם ויאהב ישראל את יוסף מכל בניו כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים ויראו אחיו כי אתו אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנא אתו ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחוינה לאלמתי ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עלינו אם משול תמשל בנו ויוספו עוד שנא אתו על חלומתיו ועל דבריו ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי ויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר ויהי אחיו רעים את צאן אביהם בשכם ויאמר ישראל אל יוסף הלא אחיך רעים בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני ויאמר לו לך נא ראה את שלום אחיך ואת שלום הצאן והשיבני דבר וישלחהו מעמק חברון ויבא שכמה וימצאהו איש והנה תעה בשדה וישאלהו האיש לאמר מה תבקש ויאמר את אחי אנכי מבקש הגידה נא לי איפה הם רעים ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי אומרים נלכה דתינה וילך יוסף אחרי אחיו וימצאם בדתינה וירא אתו מרחוק ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלמות הזה בא ועתה לכו ונהרגהו ונשלכהו באחד הבארות והאמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו חלמתיו ויאמר ראובן אל אחיו אל נכנו נפש ואל תשפכו דם השליכו אתו אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשלחו בו למען הציל אתו מידם להשיבו אל אביו ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו ויקחהו וישלכו אתו הבורה והבור רק אין בו מים וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם וירא והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרים ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו ונלכה בו ואחינו הוא בשרנו וישמעו אחיו ויעברו אנשים מדינים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור וימכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויולכו את יוסף מצרימה וישב ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם ושלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו את זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך הוא אם לא ויכרה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טרף יוסף ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים ויקומו כל בניו וכל בנותיו לנחמו ויאבה להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל שאולה ויבך אתו אביו ויהודה לקח אשת לער בכור יהודה ושמה תמר וישב יהודה מאת אחיו ויט עד איש עדלמי ושמו חירה וירא שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה וישכב אליה ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו אונן ותסף עוד ותלד בן ותקרא את שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אתו ויהודה לקח אשת לער בכור יהודה ושמה תמר וישב יהודה מאת אחיו ויט עד איש עדלמי ושמו חירה וירא שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה וישכב אליה ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו אונן ותסף עוד ותלד בן ותקרא את שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אתו ויהודה לקח אשת לער בכור יהודה ושמה תמר וישב יהודה מאת אחיו ויט עד איש עדלמי ושמו חירה וירא שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה וישכב אליה ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו אונן ותסף עוד ותלד בן ותקרא את שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אתו

45. ומות בני יעקב אשר נשאו את משא אביהם. 46 ויהי כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה היוצאת מירכו מלבד נשי בני יעקב כל הנפש לשישים ושש. 47 ובני יוסף אשר ילד לו באר שבע שלשה ועשרים נפש כל הנפש לבית יעקב הבאה מצרימה. 48 ויהי בני אפרים ומנשה בכור יוסף הם ילדו לו בארץ מצרים. ויהי בני אפרים שותלח ובכר ותחן. 49 ובני שותלח עדר ואלעדה ובני עדר זבד ובני זבד תחת ובני תחת לעדה ובני לעדה עמיהוד ובני עמיהוד אלישמע. 50 ובני נון יהושע בנו ובני נחשון בנו. ובני נשיא בנו ובני שלמון בנו. 51 ובני בלע אדר וגרא ואביהוד. 52 ובני אבינעם נעמן ואחוח. ובני גרא שפופם וחורם. ובני אהוד נעמן ובני נעמן בלע וגרא ואחירד ומפים וחופים. 53 ובני בלע ארד ונעמן אחוח ורפא ושפופן. 54 ובני ארד המוני ובני המוני אבי גדור ואבי שוכו. ובני נעמן שפופן ובני שפופן חופים. 55 ובני חופים ארון ובני ארון שלשים ומאה. ובני שלשים ומאה בני שפופן אבי גדור אבי שוכו. ואלה הם בני אלפעל ברד ומשם ושמד הוא בנה את אונו ואת לד ואת בניה. 56 ובני בריעה חבר ומלכיאל הוא אבי ברזית. 57 ואלה בני אשר ישמנה וישוה וישוי ובריעה ושרח אחותם. 58 ובני חבר נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם. ובני בלהה זלפה ובני רחל אשת יעקב ילדה ליעקב את דן ואת נפתלי. 59 ובני דן חשים ובני בלהה נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם. ובני בלהה זלפה ובני רחל אשת יעקב ילדה ליעקב את דן ואת נפתלי. 59 ובני דן חשים ובני בלהה נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם. ובני בלהה זלפה ובני רחל אשת יעקב ילדה ליעקב את דן ואת נפתלי.

פרק ב

1 אלה בני ישראל הבאים מצרימה איש וביתו באו עם יעקב. ראובן שמעון לוי ויהודה. 2 יששכר זבולון ובנימין. דן ונפתלי גד ואשר. 3 כל הנפשות היוצאות מירך יעקב היו שבעים נפש ויוסף היה במצרים. 4 וימת יוסף ואחיו וכל הדור ההוא. 5 ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אותם. 6 ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף. 7 ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו. 8 הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקרנה אלינו מלחמה ונלחם בנו ועלה מן הארץ. 9 וישם עליהם שרי מסים למען ענותם בסבלותם ויבן ערי מסכנות לפרעה את פתום ואת רעמסס. 10 ואת כל העבודה אשר עבדו בה בפרך. 11 ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויך את המצרי ויטמן בחול. 12 ויצא ביום השני והנה שני אנשים עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך.

ולא תשא עליו חטא. 21 ואת פר החטאת יקח וישרף אתו כאשר שרף את הפר הראשון, חטאת היא לקהל. 22 כי יחטא נשיא ועשה אחת מכל מצוות ה' אלהיו אשר לא תעשינה בשגגה ואשם. 23 או הודע אליו חטאתו אשר חטא בה והביא את קרבנו שעיר זכר תמים. 24 וסמך את ידו על ראש השעיר ושחט אתו במקום אשר ישחטו את העולה לפני ה' חטאת הוא. (ויקרא ד' כב-כד).

הקרבת קרבנות הציבור בשבת

הקרבת התמידים והמוספים בשבת

1 ובשבת שני כבשים בני שנתם תמימים ושני עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכה. 2 עולת שבת בשבתו על עולת התמיד ונסכה. 3 וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכה. 4 עולת שבת בשבתו על עולת התמיד ונסכה. 5 וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכה. 6 עולת שבת בשבתו על עולת התמיד ונסכה. 7 וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכה. 8 עולת שבת בשבתו על עולת התמיד ונסכה. 9 וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכה. 10 עולת שבת בשבתו על עולת התמיד ונסכה. 11 וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכה. 12 עולת שבת בשבתו על עולת התמיד ונסכה. 13 וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכה. 14 עולת שבת בשבתו על עולת התמיד ונסכה. 15 וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכה. 16 עולת שבת בשבתו על עולת התמיד ונסכה. 17 וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכה. 18 עולת שבת בשבתו על עולת התמיד ונסכה. 19 וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכה. 20 עולת שבת בשבתו על עולת התמיד ונסכה. 21 וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכה. 22 עולת שבת בשבתו על עולת התמיד ונסכה. 23 וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכה. 24 עולת שבת בשבתו על עולת התמיד ונסכה.

وَقَالَ لَهُمْ: «هَكَذَا مَكْتُوبٌ، وَهَكَذَا كَانَ يَنْبَغِي أَنَّ الْمَسِيحَ يَتَأَلَّمُ وَيَقُومُ مِنَ الْأَمْوَاتِ فِي الْيَوْمِ الثَّالِثِ، 47 وَأَنْ يُكْرَزَ بِاسْمِهِ بِالتَّوْبَةِ وَمَغْفِرَةِ الْخَطَايَا بَيْنَ جَمِيعِ الْأُمَمِ، مُبْتَدِئًا مِنْ أُورُشَلِيمَ. 48 وَأَنْتُمْ شُهُودٌ لِهَذَا. 49 وَهَا أَنَا أُرْسِلُ إِلَيْكُمْ مَوْعِدَ أَبِي عَلَيْكُمْ، فَأَقِيمُوا أَنْتُمْ فِي مَدِينَةِ أُورُشَلِيمَ حَتَّى تُلْبَسُوا قُوَّةً مِنَ الْعَلَاءِ». 50 ثُمَّ أَخْرَجَهُمْ خَارِجًا إِلَى بَيْتِ عَنْيَا، وَرَفَعَ يَدَيْهِ وَبَارَكَهُمْ. 51 وَفِيمَا هُوَ يُبَارِكُهُمْ انْفَرَدَ عَنْهُمْ وَأُصْعِدَ إِلَى السَّمَاءِ. 52 فَسَجَدُوا لَهُ وَرَجَعُوا إِلَى أُورُشَلِيمَ بِفَرَحٍ عَظِيمٍ، 53 وَكَانُوا كُلَّ حِينٍ فِي الْهَيْكَلِ يُسَبِّحُونَ وَيُبَارِكُونَ اللهَ. آمِينَ.

يوحنا

1 فِي الْبَدْءِ كَانَ الْكَلِمَةُ، وَالْكَلِمَةُ كَانَ عِنْدَ اللهِ، وَكَانَ الْكَلِمَةُ اللهَ. 2 هَذَا كَانَ فِي الْبَدْءِ عِنْدَ اللهِ. 3 كُلُّ شَيْءٍ بِهِ كَانَ، وَبِغَيْرِهِ لَمْ يَكُنْ شَيْءٌ مِمَّا كَانَ. 4 فِيهِ كَانَتِ الْحَيَاةُ، وَالْحَيَاةُ كَانَتْ نُورَ النَّاسِ. 5 وَالنُّورُ يُضِيءُ فِي الظُّلْمَةِ، وَالظُّلْمَةُ لَمْ تُدْرِكْهُ.

שבטיהם. אלה בני יעקב שנים עשר. ורחל מתה ונקברה בדרך, 4 ס"מ מאפרת הוא בית לחם. ויהי בהשכין ישראל את האדם ההוא וישכב את בלהה פילגש אביו וישמע ישראל. 5 ויהי בני יעקב שנים עשר. בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן. 6 בני רחל יוסף ובנימין. בני בלהה פלגש לבן אשר ילדה ליעקב. דן ונפתלי. 7 בני זלפה פלגש לאה גד ואשר. אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם ויעקב בא אל אביו יצחק בממרא קרית הארבע אשר שם גרו אברהם ויצחק. 8 ויהי ימי יצחק מאה שנה ושמנים שנה. 9 וישמו יצחק בניו עשו ויעקב. 10 ויהי יעקב זד נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף. 11 ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי. 12 ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי. 13 ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה. 14 וישבע לו ויעקב. ויבז עשו את הבכרה. 15 ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך. ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם. ויילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גררה. 16 ויאמר אליו יהוה אל תרד מצרימה. שכן בארץ אשר אמר אליך. 17 וגר בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך. כי לך ולזרעך אתן את כל הארצות האל ואקים את השבועה אשר נשבעתי לאברהם אביך.

פרק כו

1 ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גררה. 2 וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרימה שכן אל הארץ אשר אמר אליך. 3 גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך. כי לך ולזרעך אתן את כל הארצות האל והקמתי את השבועה אשר נשבעתי לאברהם אביך. 4 והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצות האל והתברכו בזרעך כל גויי הארץ. 5 עקב אשר שמע אברהם בקולי וישמר משמרתי מצותי חקותי ותורותי. 6 וישב יצחק בגרר. 7 וישאלו אנשי המקום לאשתו (אשתו היא) ויאמר אחתי היא כי ירא היה לאמר אשתי פן יהרגוני אנשי המקום על רבקה כי יפת מראה היא. 8 ויהי כי ארכו שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו. 9 ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך היא ואיך אמרת אחתי היא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמות עליה. 10 ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם את אשתך והבאת עלינו אשם. 11 ויצו אבימלך את כל העם לאמר הנוגע באיש הזה ובאשתו מות יומת. 12 ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו יהוה. 13 וילך האיש וילך הלוך וגדל עד כי גדל מאד מאד. 14 ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים. 15 והבארות כל העבדים חפרו בימי אברהם אביו וישתמום פלשתים וימלאום עפר. 16 ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת ממנו מאד. 17 וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם. 18 ויחפר יצחק את בארות המים אשר חפרו בימי אברהם אביו אשר השתמום פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות כשמות אשר קרא להן אביו.

ראשונה לחודש השני בשנה השנייה לצאתם מארץ מצרים לאמר. 11 ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו לפסח. 12 ויאכלו אותו על מצות ומרורים. לא השאירו ממנו עד בוקר ועצם לא שברו בו. ככל חוקת הפסח יעשו אותו. 13 והאיש אשר הוא טהור ובדרך לא היה ומחדל לעשות את הפסח ונכרתה הנפש ההוא מעמיה. כי קרבן יהוה לא הקריב במועדו חטאו ישא האיש ההוא. 14 וכי יגור אתכם גר ועשה פסח ליהוה כחוקת הפסח וכמשפטו כן יעשה חוקה אחת יהיה לכם גם לגר וגם לאזרח הארץ. 15 וביום הקים את המשכן כסה הענן את המשכן לאהל העדת ובערב יהיה על המשכן כמראה אש עד בקר. 16 כן יהיה תמיד הענן יכסנו ומראה אש לילה. 17 ועל פי המטרה יסעו בני ישראל ואחרי מקום אשר ישכן שם הענן שם יחנו בני ישראל. 18 על פי יהוה יסעו בני ישראל ועל פי יהוה יחנו כל ימי אשר הענן יעל על המשכן יחנו. 19 וגם כי האריכו הענן על המשכן ימים רבים ושמרו בני ישראל את משמרת יהוה ולא יסעו. 20 ויש אשר היה הענן ימים מספר על המשכן ועל פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו. 21 ויש אשר היה הענן מערב עד בקר והענן נעלה בבקר ונסעו או יומם ונעלה הענן ונסעו. 22 או יומים או חדש או ימים בהארך הענן על המשכן לשכן עליו יחנו בני ישראל ולא יסעו ובהעלתו ויסעו. 23 על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו את משמרת יהוה שמרו על פי יהוה ביד משה.

פרק י

1 וידבר יהוה אל משה לאמר. עשה לך שתי חצצרות כסף מקשה תעשה אותם והיו לך למקרא העדה ולמסע את המחנות. 2 ותקעו בהם ונועדו אליך כל העדה אל פתח אהל מועד. 3 ואם באחת יתקעו ונועדו אליך הנשיאים ראשי אלפי ישראל. 4 ותקעתם תרועה ונסעו המחנות החנים קדמה. 5 ותקעתם תרועה שנית ונסעו המחנות החנים תימנה תרועה לנסעיהם. 6 ובהקהל את הקהל תתקעו ולא תריעו. 7 ובנו אהרן יתקעו בחצצרות והיו לכם לחקת עולם לדרתיכם. 8 ובאו בני אהרן הכהנים את החצצרות והיו לכם לחקת עולם. 9 וכי תבואו מלחמה בארצכם על הצר הצורר אתכם והרעותם לחצרות והזכרתם לפני יהוה אלהיכם ונושעתם מאיביכם. 10 וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצצרות על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם. 11 ויהי בשנה השנית בחדש השני בעשרים לחדש נעלה הענן מעל משכן העדת. 12 ויסעו בני ישראל למסעיהם מדבר סיני וישכן הענן במדבר פארן. 13 וימסעו בראשנה על פי יהוה ביד משה. 14 ויסע דגל מחנה בני יהודה בראשנה לצבאתם ועל צבאו נחשון בן עמינדב. 15 ועל צבא מטה בני יששכר נתנאל בן צוער. 16 ועל צבא מטה בני זבולן אליאב בן חלון. 17 והורד המשכן ונסעו בני גרשון ובני מררי נשאי המשכן. 18 ונסע דגל מחנה ראובן לצבאתם ועל צבאו אלישור בן שדיאור. 19 ועל צבא מטה בני שמעון שלומיאל בן צורישדי. 20 ועל צבא מטה בני גד אליסף בן דעואל. 21 ונסעו הקהתים נשאי המקדש והקימו את המשכן עד בואם. 22 ונסע דגל מחנה בני אפרים לצבאתם ועל צבאו אלישמע בן עמיהוד. 23 ועל צבא מטה בני מנשה גמליאל בן פדהצור. 24 ועל צבא מטה בני בנימן אבידן בן גדעוני. 25 נסע דגל מחנה בני דן מאספת לכל המחנות לצבאתם ועל צבאו אחיעזר בן עמישדי. 26 ועל צבא מטה בני אשר פגעיאל בן עכרן. 27 ועל צבא מטה בני נפתלי אחירע בן עינן. 28 אלה מסעי בני ישראל לצבאתם ויסעו. 29 ויאמר משה לחובב בן רעואל המדיני חתן משה נסעים אנחנו אל המקום אשר אמר יהוה אתו אתן אותו לכם לכו אתנו והטבנו לך כי יהוה דבר טוב על ישראל. 30 ויאמר אליו לא אלך כי אם אל ארצי ואל מולדתי אלך. 31 ויאמר אל נא תעזב אתנו כי על כן ידעת חנתנו במדבר והיית לנו לעינים. 32 והיה כי תלך עמנו והיה הטוב ההוא אשר יטיב יהוה עמנו והטבנו לך. 33 ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה. 34 וענן יהוה עליהם יומם בנסעם מן המחנה. 35 ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך. 36 ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל.

פרק יא

1 ויהי העם כמתאוננים רע באזני יהוה וישמע יהוה ויחר אפו ותבער בם אש יהוה ותאכל בקצה המחנה. 2 ויצעק העם אל משה ויתפלל משה אל יהוה ותשקע האש. 3 ויקרא שם המקום ההוא תבערה כי בערה בם אש יהוה. 4 והאספסף אשר בקרבו התאוו תאוה וישבו ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר. 5 זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים חנם את הקשאים ואת האבטחים ואת החציר ואת הבצלים ואת השומים. 6 ועתה נפשנו יבשה אין כל בלתי אל המן עינינו. 7 והמן כזרע גד הוא ועינו כעין הבדלח. 8 שטו העם ולקטו וטחנו ברחים או דכו במדכה ובשלו בפרור ועשו אתו עגות והיה טעמו כטעם לשד השמן. 9 וברדת הטל על המחנה לילה ירד המן עליו. 10 וישמע משה את העם בכה למשפחתיו איש פתח אהלו ויחר אף יהוה מאד ובעיני משה רע. 11 ויאמר משה אל יהוה למה הרעות לעבדך ולמה לא מצאתי חן בעיניך לשום את משא כל העם הזה עלי. 12 האנכי הריתי את כל העם הזה אם אנכי ילדתיהו כי תאמר אלי שאהו בחיקך כאשר ישא האמן את היונק על האדמה אשר נשבעת לאבתיו. 13 מאין לי בשר לתת לכל העם הזה כי יבכו עלי לאמר תנה לנו בשר ונאכלה. 14 לא אוכל אנכי לבדי לשאת את כל העם הזה כי כבד ממני. 15 ואם ככה את עשה לי הרגני נא הרג אם מצאתי חן בעיניך ואל אראה ברעתי. 16 ויאמר יהוה אל משה אספה לי שבעים איש מזקני ישראל אשר ידעת כי הם זקני העם ושטריו ולקחת אתם אל אהל מועד והתיצבו שם עמך. 17 וירדתי ודברתי שם עמך ואצלתי מן הרוח אשר עליך ושמתי על שבעים איש הזקנים ונשאו אתך במשא העם ולא תשא אתה לבדך. 18 ואל העם תאמר התקדשו למחר ואכלתם בשר כי בכיתם באזני יהוה לאמר מי יאכלנו בשר כי טוב היה לנו במצרים ונתן יהוה לכם בשר ואכלתם. 19 לא יום אחד תאכלון ולא יומים ולא חמשה ימים ולא עשרה ימים ולא עשרים יום. 20 עד חדש ימים עד אשר יצא מאפיכם והיה לכם לזרא יען כי מאסתם את יהוה אשר בקרבכם ותבכו לפניו לאמר למה זה יצאנו ממצרים. 21 ויאמר משה ששים אלף רגלי העם אשר אנכי בקרבו ואתה אמרת בשר אתן להם ואכלו חדש ימים. 22 הצאן ובקר ישחט להם ומצא להם אם את כל דגי הים יאסף להם ומצא להם. 23 ויאמר יהוה אל משה היד יהוה תקצר עתה תראה הדברי יקרך אם לא. 24 ויצא משה וידבר אל העם את דברי יהוה ויאסף שבעים איש מזקני העם ויעמד אתם סביבות האהל. 25 וירד יהוה בענן וידבר אליו ויאצל מן הרוח אשר עליו ויתן על שבעים איש הזקנים ויהי כנוח עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו. 26 ויתר שני אנשים במחנה שם האחד אלדד ושם השני מידד ותנח עליהם הרוח והמה בכתבים ולא יצאו האהלה ויתנבאו במחנה. 27 וירץ הנער ויגד למשה ויאמר אלדד ומידד מתנבאים במחנה. 28 ויען יהושע בן נון משרת משה מבחוריו ויאמר אדני משה כלאם. 29 ויאמר לו משה המקנא אתה לי ומי יתן כל עם יהוה נביאים כי יתן יהוה את רוחו עליהם. 30 ויאסף משה אל המחנה הוא וזקני ישראל. 31 ורוח נסע מאת יהוה ויגז שלוים מן הים ויטש על המחנה כדרך יום כה וכדרך יום כה סביבות המחנה וכאמתים על פני הארץ. 32 ויקם העם כל היום ההוא וכל הלילה וכל יום המחרת ויאספו את השלו המקמיר עשרה חמרים וישטחו להם שטוח סביבות למחנה. 33 הבשר עודנו בין שניהם טרם יכרת והאף יהוה חרה בעם ויך יהוה בעם מכה רבה מאד. 34 ויקרא את שם המקום ההוא קברות התאוה כי שם קברו את העם המתאוים. 35 מקברות התאוה נסע העם חצרות ויהי בחצרות.

פרק יב

1 ותדבר מרים ואהרן במשה על אודות האשה הכשית אשר לקח כי אשה כשית לקח. 2 ויאמרו הרק אך במשה דבר יהוה הלא גם בנו דבר ושמע יהוה. 3 והאיש משה עניו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה. 4 ויאמר יהוה פתאם אל משה ואל אהרן ואל מרים צאו שלשתכם אל אהל מועד ויצאו שלשתם. 5 וירד יהוה בעמוד ענן ויעמד פתח האהל ויקרא אהרן ומרים ויצאו שניהם. 6 ויאמר שמעו נא דברי אם יהיה נביאכם יהוה במראה אליו אתודע בחלום אדבר בו. 7 לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא. 8 פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידות ותמנת יהוה יביט ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי במשה. 9 ויחר אף יהוה בם וילך. 10 והענן סר מעל האהל והנה מרים מצרעת כשלג ויפן אהרן אל מרים והנה מצרעת. 11 ויאמר אהרן אל משה בי אדני אל נא תשת עלינו חטאה אשר נואלנו ואשר חטאנו. 12 אל נא תהי כמת אשר בצאתו מרחם אמו ויאכל חצי בשרו. 13 ויצעק משה אל יהוה לאמר אל נא רפא נא לה. 14 ויאמר יהוה אל משה ואביה רק ירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים תסגר שבעת ימים מחוץ למחנה ואחר תאסף. 15 ותסגר מרים שבעת ימים מחוץ למחנה והעם לא נסע עד האסף מרים. 16 ואחר נסעו העם מחצרות ויחנו במדבר פארן.

פרק יג

1 וידבר יהוה אל משה לאמר. 2 שלח לך אנשים ויתורו את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד למטה אבתיו תשלחו כל נשיא בהם. 3 וישלח אתם משה ממדבר פארן על פי יהוה כלם אנשים ראשי בני ישראל הם. 4 ואלה שמותם למטה ראובן שמוע בן זכור. 5 למטה שמעון שפט בן חורי. 6 למטה יהודה כלב בן יפנה. 7 למטה יששכר יגאל בן יוסף. 8 למטה אפרים הושע בן נון. 9 למטה בנימן פלטי בן רפו. 10 למטה זבולן גדיאל בן סודי. 11 למטה יוסף למטה מנשה גדי בן סוסי. 12 למטה דן עמיאל בן גמלי. 13 למטה אשר סתור בן מיכאל. 14 למטה נפתלי נחבי בן ופסי. 15 למטה גד גאואל בן מכי. 16 אלה שמות האנשים אשר שלח משה לתור את הארץ ויקרא משה להושע בן נון יהושע. 17 וישלח אתם משה לתור את ארץ כנען ויאמר אלהם עלו זה בנגב ועליתם את ההר. 18 וראיתם את הארץ מה היא והעם היושב עליה החזק הוא הרפה המעט הוא אם רב. 19 ומה הארץ אשר הוא יושב בה הטובה היא אם רעה ומה הערים אשר הוא יושב בהן הבמחנים אם במבצרים. 20 ומה האדמה השמנה היא אם רזה היש בה עץ אם אין ואתם התחזקו ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי בכורי ענבים. 21 ויעלו ויתורו את הארץ ממדבר צן עד רחב לבוא חמת. 22 ויעלו בנגב ויבא עד חברון ושם אחימן ששי ותלמי ילידי הענק וחברון שבע שנים נבנתה לפני צען מצרים. 23 ויבאו עד נחל אשכול ויכרתו משם זמורה ואשכול ענבים אחד ויישאהו במוט בשנים מן הרמונים ומן התאנים. 24 למקום ההוא קרא נחל אשכול על אודות האשכול אשר כרתו משם בני ישראל. 25 ויתורו את הארץ מקץ ארבעים יום. 26 וילכו ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל המדבר קדשה ויביאו אתם דבר ואת כל העדה ויראום את פרי הארץ. 27 ויספרו לו ויאמרו באנו אל הארץ אשר שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הוא וזה פריה. 28 אפס כי עז העם היושב בארץ והערים בצורות גדלות מאד וגם ילדי הענק ראינו שם. 29 עמלק יושב בארץ הנגב והחתי והיבוסי והאמרי יושב בהר והכנעני יושב על הים ועל יד הירדן. 30 ויהס כלב את העם אל משה ויאמר עלה נעלה וירשנו אתה כי יכול נוכל לה. 31 והאנשים אשר עלו עמו אמרו לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו. 32 ויוציאו דבת הארץ אשר תרו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה ארץ אכלת יושביה היא וכל העם אשר ראינו בתוכה אנשי מדות. 33 וגם שם ראינו את הנפילים בני ענק מן הנפילים ונהי בעיניהם כחגבים וכן היינו בעיניהם.

פרק יד

1 ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה ההוא. 2 וילנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל ויאמרו אליהם כל העדה לו מתנו בארץ מצרים או במדבר הזה לו מתנו. 3 ולמה יהוה מביא אתנו אל הארץ הזאת ליפול בחרב נשינו וטפנו יהיו לבז הלא טוב לנו שוב מצרימה. 4 ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה. 5 ויפל משה ואהרן על פניהם לפני כל קהל עדת בני ישראל. 6 ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן התרים את הארץ קרעו בגדיהם. 7 ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה ארץ טובה מאד מאד. 8 אם חפץ בנו יהוה והביא אתנו אל הארץ הזאת וגם נתנה לנו ארץ אשר הוא זבת חלב ודבש. 9 אך ביהוה אל תמרדו ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם סר צלם מעליהם ויהוה אתנו אל תיראום. 10 ויאמרו כל העדה לרגום אתם באבנים וכבוד יהוה נראה באהל מועד אל כל בני ישראל. 11 ויאמר יהוה אל משה עד אנה ינאצני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתות אשר עשיתי בקרבו. 12 אכנו בדבר ואורשנו ואעשה אתך לגוי גדול ועצום ממנו. 13 ויאמר משה אל יהוה ושמעו מצרים כי העלית בכחך את העם הזה מקרבו. 14 ואמרו אל יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה יהוה בקרב העם הזה אשר עין בעין נראה אתה יהוה ועננך עומד עליהם ובעמוד ענן אתה הולך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה. 15 והמתת את העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר. 16 מבלתי יכולת יהוה להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר. 17 ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר. 18 יהוה ארך אפים ורב חסד נשא עון ופשע ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים. 19 סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאת לעם הזה ממצרים ועד הנה. 20 ויאמר יהוה סלחתי כדברך. 21 ואולם חי אני וימלא כבוד יהוה את כל הארץ. 22 כי כל האנשים הראים את כבודי ואת אתותי אשר עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי. 23 אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם וכל מנאצי לא יראוה. 24 ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אחרי והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה. 25 והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדברה דרך ים סוף. 26 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר. 27 עד מתי לעדה הרעה הזאת אשר המה מלינים עלי את תלונות בני ישראל אשר המה מלינים עלי שמעתי. 28 אמר אלהם חי אני נאם יהוה אם לא כאשר דברתם באזני כן אעשה לכם. 29 במדבר הזה יפלו פגריכם וכל פקודיכם לכל מספרכם מבן עשרים שנה ומעלה אשר הלינותם עלי. 30 אם אתם תבאו אל הארץ אשר נשאתי את ידי לשכן אתכם בה כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון. 31 וטפכם אשר אמרתם לבז יהיה והביאתי אתם וידעו את הארץ אשר מאסתם בה. 32 ופגריכם אתם יפלו במדבר הזה. 33 ובניכם יהיו רעים במדבר ארבעים שנה ונשאו את זנותיכם עד תם פגריכם במדבר. 34 במספר הימים אשר תרתם את הארץ ארבעים יום יום לשנה יום לשנה תשאו את עונותיכם ארבעים שנה וידעתם את תנואתי. 35 אני יהוה דברתי אם לא זאת אעשה לכל העדה הרעה הזאת הנועדים עלי במדבר הזה יתמו ושם ימותו. 36 והאנשים אשר שלח משה לתור את הארץ ויבאו וילינו עליו את כל העדה להוציא דבה על הארץ. 37 וימתו האנשים מוציאי דבת הארץ רעה במגפה לפני יהוה. 38 ויהושע בן נון וכלב בן יפנה חיו מן האנשים ההם ההולכים לתור את הארץ. 39 וידבר משה את הדברים האלה אל כל בני ישראל ויתאבלו העם מאד. 40 וישכמו בבקר ויעלו אל ראש ההר לאמר הנה אנחנו ועלינו אל המקום אשר אמר יהוה כי חטאנו. 41 ויאמר משה למה זה אתם עברים את פי יהוה והוא לא תצלח. 42 אל תעלו כי אין יהוה בקרבכם ולא תנגפו לפני אויביכם. 43 כי העמלקי והכנעני שם לפניכם ונפלתם בחרב כי על כן שבתם מאחרי יהוה ולא יהיה יהוה עמכם. 44 ויעפילו לעלות אל ראש ההר וארון ברית יהוה ומשה לא משו מקרב המחנה. 45 וירד העמלקי והכנעני היושב בהר ההוא ויכום ויכתום עד החרמה.

פרק טו

1 וידבר יהוה אל משה לאמר. 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל ארץ מושבתיכם אשר אני נתן לכם. 3 ועשיתם אשה ליהוה עולה או זבח לפלא נדר או בנדבה או במועדיכם לעשות ריח ניחח ליהוה מן הבקר או מן הצאן. 4 והקריב המקריב את קרבנו ליהוה מנחה סלת עשרון בלול ברבע ההין שמן. 5 ויין לנסך רבע ההין תעשה על העולה או לזבח לכבש האחד. 6 או לאיל תעשה מנחה סלת שני עשרנים בלולה בשלשית ההין שמן. 7 ויין לנסך שלשית ההין תקריב ריח ניחח ליהוה. 8 ובבן בקר עולה או זבח לפלא נדר או שלמים ליהוה. 9 והקריב על בן הבקר מנחה סלת שלשה עשרנים בלולה בחצי ההין שמן. 10 ויין לנסך חצי ההין תקריב אשה ריח ניחח ליהוה. 11 כה יעשה לשור האחד או לאיל האחד או לכבש או לעז. 12 במספר אשר תעשו כן תעשו לאחד במספרם. 13 כל האזרח יעשה כה את אלה להקריב אשה ריח ניחח ליהוה. 14 וכי יגור אתכם גר או אשר בתוככם לדרתיכם ועשה אשה ריח ניחח ליהוה כאשר תעשו כן יעשה. 15 הקהל חקה אחת לכם ולגר הגר חקת עולם לדרתיכם כמוכם כגר יהיה לפני יהוה. 16 תורה אחת ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר אתכם. 17 וידבר יהוה אל משה לאמר. 18 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם בבואכם אל הארץ אשר אני מביא אתכם שמה. 19 והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה ליהוה. 20 ראשית עריסותיכם חלה תרימו תרומה כתרומת גרן כן תרימו אתה. 21 מראשית עריסותיכם תתנו ליהוה תרומה לדרתיכם. 22 וכי תשגו ולא תעשו את כל המצות האלה אשר דבר יהוה אל משה. 23 את כל אשר צוה יהוה אליכם ביד משה מן היום אשר צוה יהוה והלאה לדרתיכם. 24 והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה ועשו כל העדה פר בן בקר אחד לעלה לריח ניחח ליהוה ומנחתו ונסכו כמשפט ושעיר עזים אחד לחטאת. 25 וכפר הכהן על כל עדת בני ישראל ונסלח להם כי שגגה היא והם הביאו את קרבנם אשה ליהוה וחטאתם לפני יהוה על שגגתם. 26 ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל העם בשגגה. 27 ואם נפש אחת תחטא בשגגה והקריבה עז בת שנתה לחטאת. 28 וכפר הכהן על הנפש השגגה בחטאה בשגגה לפני יהוה לכפר עליה ונסלח לה. 29 לאזרח בבני ישראל ולגר הגר בתוכם תורה אחת יהיה לכם לעשה בשגגה. 30 והנפש אשר תעשה ביד רמה מן האזרח ומן הגר את יהוה הוא מגדף והנכרתה הנפש ההוא מקרב עמה. 31 כי דבר יהוה בזה ואת מצותו הפר הכרת תכרת הנפש ההוא עונה בה. 32 ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו איש מקשש עצים ביום השבת. 33 ויקריבו אתו המצאים אתו מקשש עצים אל משה ואל אהרן ואל כל העדה. 34 ויניחו אתו במשמר כי לא פרש מה יעשה לו. 35 ויאמר יהוה אל משה מות יומת האיש רגום אתו באבנים כל העדה מחוץ למחנה. 36 ויוציאו כל העדה אתו אל מחוץ למחנה ויסקלו אתו באבנים וימת כאשר צוה יהוה את משה. 37 ויאמר יהוה אל משה לאמר. 38 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצית הכנף פתיל תכלת. 39 והיה לכם לציצית וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם. 40 למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם. 41 אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם.

פרק טז

1 ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן ואבירם בני אליאב ואון בן פלת בני ראובן. 2 ויקומו לפני משה ואנשים מבני ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדה קרואי מועד אנשי שם. 3 ויקהלו על משה ועל אהרן ויאמרו אליהם רב לכם כי כל העדה כלם קדושים ובתוכם יהוה ומדוע תתנשאו על קהל יהוה. 4 וישמע משה ויפל על פניו. 5 וידבר אל קרח ואל כל עדתו לאמר בקר ויודע יהוה את אשר לו ואת הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר בו יקריב אליו. 6 זאת עשו קחו לכם מחתות קרח וכל עדתו. 7 ותנו בהן אש ושימו עליהן קטרת לפני יהוה מחר והיה האיש אשר יבחר יהוה הוא הקדוש רב לכם בני לוי. 8 ויאמר משה אל קרח שמעו נא בני לוי. 9 המעט מכם כי הבדיל אלהי ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד את עבדת משכן יהוה ולעמד לפני העדה לשרתם. 10 ויקרב אתך וכל אחיך בני לוי אתך ובקשתם גם כהונה. 11 לכן אתה וכל עדתך הנועדים על יהוה ואהרן מה הוא כי תלינו עליו. 12 וישלח משה לקרא לדתן ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא נעלה. 13 המעט כי העלית אתנו מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר כי תשתרר עלינו גם השתרר. 14 אף לא אל ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו ותתן לנו נחלת שדה וכרם עיני האנשים ההם תנקר לא נעלה. 15 ויחר למשה מאד ויאמר אל יהוה אל תפן אל מנחתם לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעותי את אחד מהם. 16 ויאמר משה אל קרח אתה וכל עדתך היו לפני יהוה אתה והם ואהרן מחר. 17 וקחו איש מחתתו ונתתם עליהן קטרת והקרבתם איש מחתתו לפני יהוה מאתים וחמשים מחתות אתה ואהרן איש מחתתו. 18 ויקחו איש מחתתו ויתנו עליהן אש וישימו עליהן קטרת ויעמדו פתח אהל מועד ומשה ואהרן. 19 ויקהל עליהם קרח את כל העדה פתח אהל מועד וירא כבוד יהוה אל כל העדה. 20 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר. 21 הבדלו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע. 22 ויפלו על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחת לכל בשר האיש אחד יחטא ועל כל העדה תקצף. 23 וידבר יהוה אל משה לאמר. 24 דבר אל העדה לאמר העלו מסביב למשכן קרח דתן ואבירם. 25 ויקם משה וילך אל דתן ואבירם וילכו אחריו זקני ישראל. 26 וידבר אל העדה לאמר סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה ואל תגעו בכל אשר להם פן תספו בכל חטאתם. 27 ויעלו מעל משכן קרח דתן ואבירם מסביב ודתן ואבירם יצאו נצבים פתח אהליהם ונשיהם ובניהם וטפם. 28 ויאמר משה בזאת תדעון כי יהוה שלחני לעשות את כל המעשים האלה כי לא מלבי. 29 אם כמות כל האדם ימותון אלה ופקדת כל האדם יפקד עליהם לא יהוה שלחני. 30 ואם בריאה יברא יהוה ופצתה האדמה את פיה ובלעה אתם ואת כל אשר להם וירדו חיים שאולה וידעתם כי נאצו האנשים האלה את יהוה. 31 ויהי ככלתו לדבר את כל הדברים האלה ותבקע האדמה אשר תחתיהם. 32 ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת בתיהם ואת כל האדם אשר לקרח ואת כל הרכוש. 33 וירדו הם וכל אשר להם חיים שאולה ותכס עליהם הארץ ויאבדו מתוך הקהל. 34 וכל ישראל אשר סביבותיהם נסו לקולם כי אמרו פן תבלענו הארץ. 35 ואש יצאה מאת יהוה ותאכל את המקטירים את הקטרת. 36 וידבר יהוה אל משה לאמר. 37 אמר אל אלעזר בן אהרן הכהן ויזר את המחתות מבין השרפה ואת האש הלאה כי קדשו. 38 מחתות החטאים האלה בנפשותם ויעשו אתם רקעי פחים צפוי למזבח כי הקריבם לפני יהוה ויקדשו ויהיו לאות לבני ישראל. 39 ויקח אלעזר הכהן את מחתות הנחשת אשר הקריבו השרפים ויעשו אתם צפוי למזבח. 40 זכרון לבני ישראל למען אשר לא יקרב איש זר אשר לא מזרע אהרן הוא לקטר קטרת לפני יהוה ולא יהיה כקרח וכעדתו כאשר דבר יהוה אליו ביד משה. 41 וילנו כל עדת בני ישראל ממחרת על משה ועל אהרן לאמר אתם המתם את עם יהוה. 42 ויהי בהקהל העדה על משה ועל אהרן ויפנו אל אהל מועד והנה כסהו הענן וירא כבוד יהוה. 43 ויבא משה ואהרן אל פני אהל מועד. 44 וידבר יהוה אל משה לאמר. 45 הרמו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע ויפלו על פניהם. 46 ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת והולך מהר אל העדה וכפר עליהם כי יצא הקצף מלפני יהוה החל הנגף. 47 ויקח אהרן כאשר דבר משה וירץ אל תוך הקהל והנה החל הנגף בעם ויתן את הקטרת ויכפר על העם. 48 ויעמד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה. 49 ויהיו המתים במגפה ארבעה עשר אלף ושבע מאות מלבד המתים על דבר קרח. 50 וישב אהרן אל משה אל פתח אהל מועד והמגפה נעצרה.

פרק יז

1 וידבר יהוה אל משה לאמר. 2 דבר אל בני ישראל וקח מאתם מטה מטה לבית אב מאת כל נשיאיהם לבית אבתם שנים עשר מטות איש את שמו תכתב על מטהו. 3 ואת שם אהרן תכתב על מטה לוי כי מטה אחד לראש בית אבתם. 4 והנחת אתם באהל מועד לפני העדת אשר אועד לכם שמה. 5 והיה האיש אשר אבחר בו מטהו יפרח והשכתי מעלי את תלונות בני ישראל אשר המה מלינים עליכם. 6 וידבר משה אל בני ישראל ויתנו אליו כל נשיאיהם מטה נשיא אחד לנשיא אחד לשבטיהם שנים עשר מטות ומטה אהרן בתוך מטותם. 7 ויניח משה את המטות לפני יהוה באהל העדת. 8 ויהי ממחרת ויבא משה אל אהל העדת והנה פרח מטה אהרן לבית לוי ויוצא פרח והוצא לחים ושקדים נשא. 9 ויוצא משה את כל המטות מלפני יהוה אל כל בני ישראל וירא ויקחו איש מטהו. 10 ויאמר יהוה אל משה השב את מטה אהרן לפני העדת למשמרת לאות לבני מרי ותכל תלונותם מעלי ולא ימותו. 11 ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו כן עשה. 12 ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר הן גוענו אבדנו כלנו אבדנו. 13 כל הקרב הקרב אל משכן יהוה המתים נתמנו לגוע.

פרק יח

1 ויאמר יהוה אל אהרן אתה ובניך ובית אביך אתך תשאו את עון המקדש ואתה ובניך אתך תשאו את עון כהונתכם. 2 וגם את אחי שבט לוי מטה אביך הקרב אתך ויוועדו אליך ושרתוך ואתה ובניך אתך לפני אהל העדת. 3 ושמרו משמרתך ומשמרת כל האהל אך אל כלי הקדש ואל המזבח לא יקרבו ולא ימותו גם הם גם אתם. 4 ויוועדו עליך ושמרו את משמרת אהל מועד לכל עבדת האהל וזר לא יקרב אליכם. 5 ושמרתם את משמרת הקדש ואת משמרת המזבח ולא יהיה עוד קצף על בני ישראל. 6 ואני הנה לקחתי את אחיכם הלוים מתוך בני ישראל לכם מתנה נתונים ליהוה לעבד את עבדת אהל מועד. 7 ואתה ובניך אתך תשמרו את כהונתכם לכל דבר המזבח ולמבית לפרכת ועבדתם עבדת מתנה אתן את כהונתכם והזר הקרב יומת. 8 ויאמר יהוה אל אהרן ואני הנה נתתי לך את משמרת תרומתי לכל קדשי בני ישראל לך נתתים למשחה ולבניך לחק עולם. 9 זה יהיה לך מקדש הקדשים מן האש כל קרבנם לכל מנחתם ולכל חטאתם ולכל אשמם אשר ישיבו לי קדש קדשים הוא לך ולבניך. 10 במקום קדש תאכלנו כל זכר יאכל אתו קדש הוא לך. 11 וזה לך תרומת מתנתם לכל תנופות בני ישראל לך נתתים ולבניך ולבנותיך אתך לחק עולם כל טהור בביתך יאכל אתו. 12 כל חלב יצהר וכל חלב תירוש ודגן ראשיתם אשר יתנו ליהוה לך נתתים. 13 בכורי כל אשר בארצם אשר יביאו ליהוה לך יהיה כל טהור בביתך יאכל אתו. 14 כל חרם בישראל לך יהיה. 15 כל פטר רחם לכל בשר אשר יקריבו ליהוה באדם ובבהמה לך יהיה אך פדה תפדה את בכור האדם ואת בכור הבהמה הטמאה תפדה. 16 ופדויו מבן חדש תפדה בערכך כסף חמשת שקלים בשקל הקדש עשרים גרה הוא. 17 אך בכור שור או בכור כשב או בכור עז לא תפדה קדש הם את דמם תזרק על המזבח וחלבם תקטיר אשה לריח ניחח ליהוה. 18 ובשרם יהיה לך כחזה התנופה ושוק הימין לך יהיה. 19 כל תרומות הקדשים אשר ירימו בני ישראל ליהוה נתתי לך ולבניך ולבנותיך אתך לחק עולם ברית מלח עולם הוא לפני יהוה לך ולזרעך אתך. 20 ויאמר יהוה אל אהרן בארצם לא תנחל ולא יהיה לך חלק בתוכם אני חלקך ונחלתך בתוך בני ישראל. 21 ולבני לוי הנה נתתי כל מעשר בישראל לנחלה תחת עבדתם אשר המה עבדים את עבדת אהל מועד. 22 ולא יקרבו עוד בני ישראל אל אהל מועד לשאת חטא למות. 23 ועבד הלוי הוא את עבדת אהל מועד והם ישאו עונם חקת עולם לדרתיכם ובתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה. 24 כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו תרומת יהוה לנשיאים נתתי ללוים לנחלה על כן אמרתי להם בתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה. 25 וידבר יהוה אל משה לאמר. 26 ואל הלוים תדבר ואמרת אלהם כי תקחו מאת בני ישראל את המעשר אשר נתתי לכם מאתם בנחלתכם והרמתם ממנו תרומת יהוה מעשר ממעשר. 27 ונחשב לכם תרומתכם כדגן מן הגרן וכמלא מן היקב. 28 כן תרימו גם אתם תרומת יהוה מכל מעשרותיכם אשר תקחו מאת בני ישראל ונתתם ממנו את תרומת יהוה לאהרן הכהן. 29 מכל מתנותיכם תרימו את כל תרומת יהוה מכל חלבו את מקדשו ממנו. 30 ואמרת אלהם בהרימכם את חלבו ממנו ונחשב ללוים כתבואת גרן וכתבואת יקב. 31 ואכלתם אתו בכל מקום אתם וביתכם כי שכר הוא לכם תחת עבדתכם באהל מועד. 32 ולא תשאו עליו חטא בהרימכם את חלבו ממנו ואת קדשי בני ישראל לא תחללו ולא תמותו.

פרק יט

1 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר. 2 זאת חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פר

مزمور ٩

1 لِمَنْصِحِ عَلَى مُوتِ الْبِنِ. مِزْمُورٌ لِدَاوُدَ. 2 أَحْمَدُكَ يَا رَبُّ بِكُلِّ قَلْبِي. أُحَدِّثُ بِكُلِّ عَجَائِبِكَ. 3 أَفْرَحُ وَأَبْتَهِجُ بِكَ. أُرَنِّمُ لاسْمِكَ يَا عَلِيُّ. 4 لأَنَّ أَعْدَائِي يَرْتَدُّونَ إِلَى الْوَرَاءِ. يَسْقُطُونَ وَيَهْلِكُونَ مِنْ قُدَّامِكَ. 5 لأَنَّكَ أَجْرَيْتَ قَضَائِي وَحَقِّي. جَلَسْتَ عَلَى الْكُرْسِيِّ قَاضِيًا بِالْعَدْلِ. 6 انْتَهَرْتَ الأُمَمَ. أَهْلَكْتَ الشِّرِّيرَ. مَحَوْتَ اسْمَهُمْ إِلَى الدَّهْرِ وَالأَبَدِ. 7 الْعَدُوُّ قَدْ تَمَّتْ خِرَبُهُ إِلَى الأَبَدِ. وَالْمُدُنُ الَّتِي قَلَعْتَهَا بَادَ ذِكْرُهَا. 8 أَمَّا الرَّبُّ فَإِلَى الدَّهْرِ يَثْبُتُ. قَدْ هَيَّأَ لِلْقَضَاءِ كُرْسِيَّهُ. 9 وَهُوَ يَدِينُ الْمَسْكُونَةَ بِالْعَدْلِ. يَقْضِي لِلشُّعُوبِ بِالْمُسْتَقِيمَاتِ. 10 فَيَكُونُ الرَّبُّ مَلْجَأً لِلْمُنْسَحِقِ. مَلْجَأً فِي أَزْمِنَةِ الضِّيقِ. 11 وَعَلَيْكَ يَتَّكِلُ الْعَارِفُونَ اسْمَكَ لأَنَّكَ لَمْ تَتْرُكْ طَالِبِيكَ يَا رَبُّ. 12 رَنِّمُوا لِلرَّبِّ السَّاكِنِ فِي صِهْيَوْنَ. حَدِّثُوا بَيْنَ الشُّعُوبِ بِأَفْعَالِهِ. 13 لأَنَّهُ مُطَالِبُ الدِّمَاءِ ذَكَرَهُمْ. لَمْ يَنْسَ صُرَاخَ الْبَائِسِينَ. 14 ارْحَمْنِي يَا رَبُّ. انْظُرْ مَذَلَّتِي مِنْ مُبْغِضِيَّ. يَا رَافِعِي مِنْ أَبْوَابِ الْمَوْتِ. 15 لِكَيْ أُحَدِّثَ بِكُلِّ تَسْبِيحَاتِكَ فِي أَبْوَابِ بِنْتِ صِهْيَوْنَ. أَبْتَهِجُ بِخَلاصِكَ. 16 غَرِقَتِ الأُمَمُ فِي الْحُفْرَةِ الَّتِي صَنَعُوهَا. فِي الشَّبَكَةِ الَّتِي أَخْفَوْهَا انْمَسَكَتْ أَرْجُلُهُمْ. 17 عُرِفَ الرَّبُّ قَضَاءً صَنَعَهُ. بِعَمَلِ يَدَيْهِ وَقَعَ الشِّرِّيرُ. هِجَّايُونُ. سِلاهٌ. 18 يَرْجِعُ الأَشْرَارُ إِلَى الْهَاوِيَةِ. كُلُّ الأُمَمِ النَّاسُونَ اللهَ. 19 لأَنَّ الْمِسْكِينَ لاَ يُنْسَى إِلَى الأَبَدِ. رَجَاءُ الْبَائِسِينَ لاَ يَبِيدُ إِلَى الدَّهْرِ. 20 قُمْ يَا رَبُّ لاَ يَعْتَزَّ إِنْسَانٌ. لِتُدَنْ الأُمَمُ قُدَّامَ وَجْهِكَ. 21 اجْعَلْ يَا رَبُّ مُخَوِّفًا لَهُمْ. لِتَعْلَمِ الأُمَمُ أَنَّهُمْ أُنَاسٌ. سِلاهٌ.

مح ىرمي ينز. متجت ىرلبلم ىرلبلم ىرةم تذح ىرلا زعح
زدبصلبر ىرشلبر.

صلصلا ٥

1 ىرشلبر ىرلبصلبح ىرلبلم حف حبحف. ىرلا يهلاؤم ىرلا حف حبح تنز حيح تنز. حبتيز ىرلبلم ىرشلبر
ىرلبلم حف حبحف. 2 حبح زعح. زجزحنر حيبلا ىرحلا حفحا حيبلا. فحلحف زدبصلبر ىرشلبر
ىرلبلم حف حبحف. 3 ىرشلبر ىرلبلم حف حبحف. ىرلا يهلاؤم ىرلا حف حبحف. ىرشلبر ىرلبلم حف
حبحف. 4 ىرشلبر ىرلبلم حف حبحف. ىرلا يهلاؤم ىرلا حف حبحف. ىرشلبر ىرلبلم حف حبحف.
ىرشلبر ىرلبلم حف حبحف. 5 ىرشلبر ىرلبلم حف حبحف. ىرلا يهلاؤم ىرلا حف حبحف. ىرشلبر
ىرلبلم حف حبحف. 6 ىرشلبر ىرلبلم حف حبحف. ىرلا يهلاؤم ىرلا حف حبحف. ىرشلبر ىرلبلم حف
حبحف. 7 ىرشلبر ىرلبلم حف حبحف. ىرلا يهلاؤم ىرلا حف حبحف. ىرشلبر ىرلبلم حف حبحف.
ىرشلبر ىرلبلم حف حبحف. 8 ىرشلبر ىرلبلم حف حبحف. ىرلا يهلاؤم ىرلا حف حبحف. ىرشلبر
ىرلبلم حف حبحف. 9 ىرشلبر ىرلبلم حف حبحف. ىرلا يهلاؤم ىرلا حف حبحف. ىرشلبر ىرلبلم حف
حبحف. 10 ىرشلبر ىرلبلم حف حبحف. ىرلا يهلاؤم ىرلا حف حبحف. ىرشلبر ىرلبلم حف حبحف.
ىرشلبر ىرلبلم حف حبحف. 11 ىرشلبر ىرلبلم حف حبحف. ىرلا يهلاؤم ىرلا حف حبحف. ىرشلبر
ىرلبلم حف حبحف. 12 ىرشلبر ىرلبلم حف حبحف. ىرلا يهلاؤم ىرلا حف حبحف. ىرشلبر ىرلبلم حف
حبحف. 13 ىرشلبر ىرلبلم حف حبحف. ىرلا يهلاؤم ىرلا حف حبحف. ىرشلبر ىرلبلم حف حبحف.
ىرشلبر ىرلبلم حف حبحف. 14 ىرشلبر ىرلبلم حف حبحف. ىرلا يهلاؤم ىرلا حف حبحف. ىرشلبر
ىرلبلم حف حبحف. 15 ىرشلبر ىرلبلم حف حبحف. ىرلا يهلاؤم ىرلا حف حبحف. ىرشلبر ىرلبلم حف
حبحف. 16 ىرشلبر ىرلبلم حف حبحف. ىرلا يهلاؤم ىرلا حف حبحف. ىرشلبر ىرلبلم حف حبحف.
ىرشلبر ىرلبلم حف حبحف. 17 ىرشلبر ىرلبلم حف حبحف. ىرلا يهلاؤم ىرلا حف حبحف. ىرشلبر
ىرلبلم حف حبحف. 18 ىرشلبر ىرلبلم حف حبحف. ىرلا يهلاؤم ىرلا حف حبحف. ىرشلبر ىرلبلم حف
حبحف: ىرشلبر ىرلبلم حف حبحف ىرلا يهلاؤم ىرلا حف حبحف.

صلصلا ١

1 ىرلبلم حف حبحف. ىرلا يهلاؤم ىرلا حف حبحف. ىرشلبر ىرلبلم حف حبحف. ىرلا يهلاؤم ىرلا حف
حبحف. 2 ىرشلبر ىرلبلم حف حبحف. ىرلا يهلاؤم ىرلا حف حبحف. ىرشلبر ىرلبلم حف حبحف.
ىرشلبر ىرلبلم حف حبحف. 3 ىرشلبر ىرلبلم حف حبحف. ىرلا يهلاؤم ىرلا حف حبحف. ىرشلبر
ىرلبلم حف حبحف. 4 ىرشلبر ىرلبلم حف حبحف. ىرلا يهلاؤم ىرلا حف حبحف. ىرشلبر ىرلبلم حف
حبحف. ىرشلبر ىرلبلم حف حبحف. ىرلا يهلاؤم ىرلا حف حبحف. ىرشلبر ىرلبلم حف حبحف.

ישראל בני 5 ויהי הזה. הדבר את ויעש ויסע ויחן
ויקרא אשר כל את ויאמר ויקח. ויבן ויקם שנה בן
ויכה ויעש 6 ויעלו אתו. יהי לבן ויאמר ויבן
ויהי את. מלאכתו ויכל ויעש 7 ויהלל מלאכתו ויבן
ויבן. ויהלל ויחשב את ויפן ויאמר ויהי 8 לו.
ויהי ויצו. ואת ויהם לבן. ויעש ויהם את ויבן
ויאמר ויעבד 9 ויבן. ויהי ויבן ויעבד את. ויבן
ויעבד לא. כל את ויבן את. ויעבד ויבן ויעבד
ויבן. ויעשו כל יהם ויבן. ויעבד את ויבן
10 ויבן ויהם. ויהם את ויבן ויעבד ואת. ויעש
ויצו ום 11 ויהי את. ויבן ום ויאמר ויהלל יום
ויבן. ויעבד את ויבן. ויעש ויהם ויבן ויעבד
ויבן. ויעבד את ויבן. ויעש ויצו ויבן. ויעבד
ויבן ויהי 12 ויבן יום ויבן. ויעבד את ויבן
ויהם את. ויבן ויהם כל את ויבן. ויעש את ויבן
ויהם 13 ויבן (ויהלל). ויבן ויעבד ויבן ויהלל
ויבן. ויעבד את ויבן. ויהלל ויעבד את ויבן
ויהם את. ויבן ויהם כל את ויבן. ויעש את ויבן
ויבן 14 ויהם ויבן את. ויבן ויעבד את ויבן
ויבן ויעבד את ויבן. ויעבד (ויהלל) ויבן את
ויבן ויעבד את ויבן. ויעבד את ויבן 15 את (ויהם)
ויבן ויעבד את ויבן. ויעבד את ויבן ויעבד
ויבן. ויעבד את ויבן. ויעבד את ויבן ויעבד,
16 ויבן ויהם את ויבן ויעבד את ויבן.

פרק ד

1 ויבן ויעבד את ויבן. ויעבד את ויבן ויעבד
ויבן ויעבד את ויבן. ויעבד את ויבן ויעבד
ויבן. ויעבד את ויבן ויעבד את ויבן. 2 ויעבד
ויבן ויעבד את ויבן. ויעבד את ויבן ויעבד
ויבן ויעבד את ויבן. ויעבד את ויבן ויעבד
ויבן ויעבד את ויבן. ויעבד את ויבן ויעבד
ויבן ויעבד את ויבן. ויעבד את ויבן ויעבד
ויבן ויעבד את ויבן. ויעבד את ויבן ויעבד
ויבן ויעבד את ויבן. ויעבד את ויבן ויעבד
ויבן ויעבד את ויבן. ויעבד את ויבן ויעבד
ויבן ויעבד את ויבן. ויעבד את ויבן ויעבד
ויבן ויעבד את ויבן. ויעבד את ויבן ויעבד
ויבן ויעבד את ויבן. ויעבד את ויבן ויעבד
ויבן ויעבד את ויבן. ויעבד את ויבן ויעבד
ויבן ויעבד את ויבן. ויעבד את ויבן ויעבד
ויבן ויעבד את ויבן. ויעבד את ויבן ויעבד
ויבן ויעבד את ויבן. ויעבד את ויבן ויעבד
ויבן ויעבד את ויבן. ויעבד את ויבן ויעבד
ויבן ויעבד את ויבן. ויעבד את ויבן ויעבד
ויבן ויעבד את ויבן. ויעבד את ויבן ויעבד
ויבן ויעבד את ויבן. ויעבד את ויבן ויעבד
ויבן ויעבד את ויבן. ויעבד את ויבן ויעבד
ויבן ויעבד את ויבן. ויעבד את ויבן ויעבד
ויבן ויעבד את ויבן. ויעבד את ויבן ויעבד
ויבן ויעבד את ויבן. ויעבד את ויבן ויעבד
ויבן ויעבד את ויבן. ויעבד את ויבן ויעבד
ויבן ויעבד את ויבן. ויעבד את ויבן ויעבד
ויבן ויעבד את ויבן. ויעבד את ויבן ויעבד
ויבן ויעבד את ויבן. ויעבד את ויבן ויעבד
ויבן ויעבד את ויבן. ויעבד את ויבן ויעבד
ויבן ויעבד את ויבן. ויעבד את ויבן ויעבד
ויבן ויעבד את ויבן. ויעבד את ויבן ויעבד
ויבן ויעבד את ויבן. ויעבד את ויבן ויעבד
ויבן ויעבד את ויבן. ויעבד את ויבן ויעבד
ויבן ויעבד את ויבן. ויעבד את ויבן ויעבד
ויבן ויעבד את ויבן. ויעבד את ויבן ויעבד
ויבן ויעבד את ויבן. ויעבד את ויבן ויעבד

الصلاة في الكنيسة. 8 وإذا الكاهن قد جلس على كرسي الحكم في الكنيسة
المقدسة، 9 تقدمت امرأة. كانت تحمل في يدها طفلا صغيرا. وقفت بعيدا عن
الكاهن. كانت تبكي, وتصلي بصوت عال. 10 سمعت الله صلاتها. وأعطاها
الطفل الذي كانت تريده. 11 قال الكاهن: "لقد جلست على كرسي الحكم
لسنوات عديدة. رأيت أناسا كثيرين يأتون إلي بمشاكل كبيرة. 12 وكنت
أحكم بينهم. وكنت أعطي كل واحد ما يستحقه. 13 ولكن اليوم، أنا أرى
أن الله يحكم بين الناس. 14 لقد رأيت أن الله يعطي الناس ما يحتاجون
إليه. إنه يعطي الناس ما يستحقونه. لقد رأيت أن الله يعطي الناس ما
يريدونه. 15 لقد رأيت أن الله يعطي الناس ما يحتاجون إليه. لقد رأيت
أن الله يعطي الناس ما يستحقونه. 16 لقد رأيت أن الله يعطي الناس ما
يريدونه. لقد رأيت أن الله يعطي الناس ما يحتاجون إليه. 17 وعندما
سمعت الأم كلام الكاهن، فرحت جدا. 18 ثم أخذت ابنها وعادت إلى
بيتها. وكانت سعيدة جدا. 19 وبعد أيام قليلة، حملت المرأة: وولدت
ولدا جميلا. وسمته (الذي سمع الصلاة) صموئيل. 20 فصلى إلى الله
وقال: "يا رب، أعطني ابنا. 21 ثم ذهب الرجل إلى بيته. وبعد أيام
قليلة حملت امرأته. 22 ولدت ابنا. وسمته صموئيل. 23 وكبر الولد
وأصبح رجلا. وكان يخدم الله في الكنيسة. 24 وكان صموئيل يعلم
الناس عن الله. وكان الناس يحبونه ويحترمونه. وكان الله يحبه أيضا.

الملك داود

1 وكان الملك داود ملكا على إسرائيل. وكان يحكم من مدينة أورشليم.
2 وكان لداود أعداء كثيرون. وكان أعداؤه يريدون قتله. 3 وكان داود
يخاف الله. وكان يصلي إلى الله كل يوم. وكان يطلب من الله أن يساعده.
4 وكان داود يعرف أن الله يحبه. وكان يعرف أن الله سيحميه.

ים ישבתי לו לשלמיה שהו שלח5 . ואשתעיה מה יאמרו עמו . ואשמעה
עבד בני , ה יהוה ואמרתם . ואלכה בקרבו . ואשלח מקץ שנתים . ואשתעיה
שמו יהוה כי . יהוה שכחתם . ישבתם יושבי . ואשתעיה 6 יהוה
בצאנך בני ה יצאך חשאתם את . שהשחתם שי ה. יהוה בצאנך בני
יהוה כי . שמחתיך עבדו יהוה עתה 7 שנה . ואשתעיה ואשתעיה
שלח 8 . ושלמיה אשר שתה ואת יהוה מה ישראל . ואשתעיה
ואשתעיה ה, ים ישראל . ושלמיה בקרבו ואשתעיה . ואשתעיה
בעמו ויצא . ה יהוה בצאנך 9 . שנ שנה שנה . ואשתעיה
ישראל יהוה . ואשתעיה ואשתעיה ואשתעיה . ואשתעיה
ושלמיה ישראל ואשתעיה . ואשתעיה 10 . שנה ים ה יהוה
ואשתעיה . ואשתעיה ואשתעיה ואשתעיה . 11 ואשתעיה
שלח 12 . ושלמיה ואשתעיה . אשר ישראל ואשתעיה
ואשתעיה . ואשתעיה ואשתעיה שהו ישראל . ואשתעיה
ואשתעיה ואשתעיה ואשתעיה . ואשתעיה 13 . ושלמיה ואשתעיה
אשר ישראל . ושלמיה ואשתעיה ואשתעיה . ואשתעיה
ואשתעיה ואשתעיה . ואשתעיה ואשתעיה ואשתעיה . 14 ואשתעיה
ואשתעיה . ואשתעיה ואשתעיה ואשתעיה . ושלמיה ואשתעיה
ואשתעיה . 15 ואשתעיה ים ואשתעיה . ואשתעיה ואשתעיה
ואשתעיה .

ואשתעיה ,

1 ואשתעיה ואשתעיה . ואשתעיה ישראל יהוה ואשתעיה
ואשתעיה ישראל ישראל ישראל שמו . ואשתעיה ישראל
ואשתעיה . 2 ישראל יהוה . ואשתעיה יהוה ישראל
ואשתעיה ישראל . ואשתעיה ואשתעיה ישראל ישראל
ואשתעיה ישראל ואשתעיה ישראל . ישראל ואשתעיה
ואשתעיה ואשתעיה ישראל . ישראל ישראל . 3 ואשתעיה
ואשתעיה . ואשתעיה ישראל ישראל . ואשתעיה ישראל
ואשתעיה . ושלמיה ישראל . ואשתעיה ישראל . 4 ואשתעיה
ואשתעיה ואשתעיה ואשתעיה . 5 ואשתעיה ואשתעיה
ואשתעיה ואשתעיה ואשתעיה . ישראל ואשתעיה . 6
ואשתעיה ואשתעיה . ושלמיה ואשתעיה ואשתעיה
ואשתעיה ואשתעיה ואשתעיה . ואשתעיה ישראל
ואשתעיה ואשתעיה ואשתעיה . 7 ואשתעיה ישראל
ואשתעיה . ואשתעיה ואשתעיה ישראל ישראל . 8
ואשתעיה ואשתעיה . ואשתעיה ואשתעיה . ואשתעיה
ואשתעיה ישראל ואשתעיה ישראל ואשתעיה ישראל
ישראל ישראל ואשתעיה ואשתעיה . 9 ואשתעיה
ואשתעיה . ואשתעיה ואשתעיה ואשתעיה . ואשתעיה
ואשתעיה ואשתעיה ואשתעיה . 10 ואשתעיה
ואשתעיה ואשתעיה ואשתעיה ואשתעיה . ואשתעיה
ואשתעיה ואשתעיה . ואשתעיה ואשתעיה ואשתעיה

ملكي صادق

1 قد كان يشوع قد شاخ وطعن في الأيام. فقال له الرب: قد شخت وطعنت في الأيام، وبقي من الأرض جدا كثيرة لم تملك. 2 هذه هي البلاد التي بقيت: جميع دوائر الفلسطينيين وكل الجشوريين. 3 من الشيحور الذي تجاه مصر إلى تخوم عقرون شمالا تحسب للكنعاني. خمس ولايات للفلسطينيين الغزي والأشدودي والعسقلاني والجتي والعقروني، والعويين. 4 من الجنوب كل أرض الكنعانيين ومعارة التي لصيدونيين إلى أفيق إلى تخم الأموري. 5 وأرض الجبليين وكل لبنان نحو الشروق من بعل جاد تحت جبل حرمون إلى مدخل حماة. 6 جميع سكان الجبل من لبنان إلى مسرفوت مايم جميع الصيدونيين. أنا أطردهم من أمام بني إسرائيل. فقط اقسم الأرض لإسرائيل نصيبا كما أمرتك. 7 والآن قسم هذه الأرض نصيبا لتسعة الأسباط ونصف سبط منسى. 8 مع النصف الآخر من سبط منسى أخذ الرأوبينيون والجاديون نصيبهم الذي أعطاهم موسى عبر الأردن شرقا كما أعطاهم موسى عبد الرب، 9 من عروعير التي على وادي أرنون والمدينة التي في وسط الوادي وكل سهل مادبا إلى ديبون، 10 وكل مدن سيحون ملك الأموريين الذي ملك في حشبون إلى تخم بني عمون، 11 وجلعاد وتخم الجشوريين والمعكيين وكل جبل حرمون وكل باشان إلى سلكة، 12 كل مملكة عوج في باشان الذي ملك في عشتاروث وفي أدرعي وهو بقي من بقية الرفائيين. فضربهم موسى وطردهم. 13 ولكن بني إسرائيل لم يطردوا الجشوريين والمعكيين فسكن جشور والمعكيون في وسط إسرائيل إلى هذا اليوم. 14 وأما سبط لاوي فلم يعط نصيبا. وقرابين الرب إله إسرائيل هي ميراثه كما كلمه.

15 وأعطى موسى سبط بني رأوبين حسب عشائرهم. 16 فكان تخمهم من عروعير التي على وادي أرنون والمدينة التي في وسط الوادي وكل السهل إلى مادبا، 17 حشبون وكل مدنها التي في السهل: ديبون وبامة بعل ومعون، 18 ويهصة وقديموث ومفعث، 19 وقريتايم وسبمة وصارة الجبل في تلعة الوادي، 20 وبيت فغور وأشدوث الفسجة وبيت يشيموث، 21 وكل مدن السهل وكل مملكة سيحون ملك الأموريين الذي ملك في حشبون الذي قتله موسى مع رؤساء مديان أوي وراقم وصور وحور ورابع أمراء سيحون الساكنين في الأرض. 22 وبلعام بن بعور العراف قتلوه بالسيف مع قتلاهم. 23 وكان تخم بني رأوبين الأردن وتخمه. هذا نصيب بني رأوبين حسب عشائرهم المدن وقراها.

24 وأعطى موسى سبط جاد لبني جاد حسب عشائرهم. 25 فكان تخمهم يعزير وكل مدن جلعاد ونصف أرض بني عمون إلى عروعير التي تجاه ربة، 26 ومن حشبون إلى رامة المصفاة وبتونيم ومن محنايم إلى تخم لدبير، 27 وفي الوادي بيت هاران وبيت نمرة وسكوت وصافون بقية مملكة سيحون ملك حشبون. الأردن وتخمه إلى طرف بحيرة كنارة شرقي الأردن. 28 هذا نصيب بني جاد حسب عشائرهم المدن وقراها.

29 وأعطى موسى نصف سبط منسى فكان لنصف سبط بني منسى حسب عشائرهم. 30 فكان تخمهم من محنايم كل باشان كل مملكة عوج ملك باشان وكل حوات ياعير التي في باشان ستون مدينة، 31 ونصف جلعاد وعشتاروث وادرعي مدن مملكة عوج في باشان لبني ماكير بن منسى لنصف بني ماكير حسب عشائرهم. 32 هذه التي قسمها موسى في عربات موآب عبر الأردن شرقي أريحا. 33 وأما سبط لاوي فلم يعط موسى نصيبا. الرب إله إسرائيل هو ميراثه كما كلمه.

14 وهذه التي ورثها بنو إسرائيل في أرض كنعان التي قسمها لهم العازار الكاهن ويشوع بن نون ورؤساء آباء أسباط بني إسرائيل. 2 بالقرعة كان ميراثهم كما أمر الرب على يد موسى لتسعة الأسباط ونصف السبط. 3 لأن موسى أعطى ميراث سبطين ونصف سبط عبر الأردن شرقا. وأما اللاويون فلم يعط بينهم ميراثا. 4 لأن بني يوسف صاروا سبطين منسى وافرايم. ولم يعطوا اللاويين نصيبا في الأرض إلا مدنا للسكنى مع ضواحيها لبهائمهم ومواشيهم. 5 كما أمر الرب موسى هكذا عمل بنو إسرائيل وقسموا الأرض.

6 فتقدم بنو يهوذا إلى يشوع في الجلجال فقال له كالب بن يفنة القنزي: قد علمت الكلمة التي كلم الرب موسى رجل الله من أجلي ومن أجلك في قادش برنيع. 7 كنت ابن أربعين سنة لما أرسلني موسى عبد الرب من قادش برنيع لأتجسس الأرض فرددت له خبرا كما كان في قلبي. 8 وأما إخوتي الصاعدون معي فأذابوا قلب الشعب. وأما أنا فاتبعت الرب إلهي بالتمام. 9 فحلف موسى في ذلك اليوم قائلا: إن الأرض التي داست عليها رجلك تكون نصيبا لك ولبنيك إلى الدهر لأنك اتبعت الرب إلهي بالتمام. 10 والآن هوذا الرب قد أحياني كما تكلم هذه الخمس والأربعين سنة منذ كلم الرب موسى بهذا الكلام حين سار إسرائيل في البرية. والآن هأنذا اليوم ابن خمس وثمانين سنة. 11 بعد أنا اليوم قوي كما في يوم أرسلني موسى. كما كانت قوتي حينئذ كذلك قوتي الآن للحرب وللخروج وللدخول. 12 فالآن أعطني هذا الجبل الذي تكلم عنه الرب في ذلك اليوم. لأنك أنت سمعت في ذلك اليوم أن العناقيين هناك والمدن عظيمة حصينة. لعل الرب يكون معي فأطردهم كما تكلم الرب. 13 فباركه يشوع وأعطى حبرون نصيبا لكالب بن يفنة القنزي. 14 لذلك صارت حبرون لكالب بن يفنة القنزي نصيبا إلى هذا اليوم لأنه اتبع الرب إله إسرائيل بالتمام. 15 واسم حبرون قبلا قريت أربع هو الرجل العظيم بين العناقيين. وكانت الأرض تستريح من الحرب.

16 .ضمتيتحت سهم مرضع ضمهنبة ضم. مرهبضبزة متعضعضة يحزهيح
يتم. مر ضم. ضمر مرحضة سهم حلم نعضة ضمر مرحل. ضمر نعضم بم جوض
مر. ضمر للحضنة ضمم 17 .نعضعهضم طلبل ضمم مضم. ضمر مرحضل ضهم
مرهضة ضمش. مرهضمضحضنة سهم مرم. ضمر للحضم ضحة مرهم
19 .نعضعهضم ضمم مضم. ضمم حضمضهم ضمضعهضم ضمضهة. مرهضعضم
ضمضهم ضهضم ضم مضم ضمسم ضحتم. ضم ضهضم ضحضعهضم لمنهضة, ضحتمة.
مضم. 20 .ضهضم ضم مضم ضم نضعضضة ضم. مضم ضم ضمة. مضم
ضمضة. 21 .مضم ضم. مضم ضمضة ضمضهضة ضمضهضم ضمضة. مضم
ضمتم ضهضهضة ضحضم. مضم نضم مرم ضهم. ضمر نضم مرم نضم ضهم
ضمتم. مضم ضم. مضم مرم ضم. ضمر مرضم ضمر مضم. مضم نضم مرم
ضمضة. مضم ضم. مضم ضم. مضم ضم ضمضة. مضم ضم. مضم ضم
ضمضة. مضم نضم مرم ضم. مضم ضم. مضم ضم ضمضة. مضم ضم. مضم
ضم. 23 .مضم ضم. مضم ضم ضمضة. مضم ضم. مضم ضم ضمضة. مضم
ضمضة.

ירושלים. 4 ויהי בעת ההיא ויהוה דבר אל משה לאמר. 5 עלה אל ההר הזה הר העברים וראה את הארץ אשר נתתי לבני ישראל. 6 ומת בהר אשר אתה עלה שם והאסף אל עמיך כאשר מת אהרן אחיך בהר ההר ונאסף אל עמיו. 7 כי עברתם את הירדן ולא קדשתם אותי בתוך בני ישראל. 8 ויהוה אמר אל משה לאמר. 9 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש כי יקריב מכם קרבן ליהוה. 10 ויהוה אמר אל משה לאמר. 11 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש כי יקריב מכם קרבן ליהוה. 12 ויהוה אמר אל משה לאמר. 13 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש כי יקריב מכם קרבן ליהוה. 14 ויהוה אמר אל משה לאמר. 15 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש כי יקריב מכם קרבן ליהוה. 16 ויהוה אמר אל משה לאמר. 17 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש כי יקריב מכם קרבן ליהוה. 18 ויהוה אמר אל משה לאמר. 19 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש כי יקריב מכם קרבן ליהוה. 20 ויהוה אמר אל משה לאמר. 21 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש כי יקריב מכם קרבן ליהוה.

1 ומשפחות בני־יהודה פרץ חצרון וכלוב׃ 2 וראיה שובל אבי קריית יערים נחום
והחרודי׃ 3 אלה בני האם יתרעם יתר ואמיטל׃ 4 ופנואל אבי גדור ועזר אבי חושה
אלה בני חור בכור אפרתה אבי בית לחם׃ 5 ולאשחור אבי תקוע היו לו שתי נשים
חלה ונארה׃ 6 ותלד לו נארה את אחוזם ואת חפר ואת תימני ואת אחשתרי אלה בני
נארה׃ 7 ובני חלה צרת ויצהר ואתנן׃ 8 וקוץ הוליד את אנוב ואת צובבה ומשפחות
אחרל בן האחומי לצרף׃ 9 ויבץ היה נכבד מאחיו ואמו קראה שמו יעבץ לאמר כי
ילדתיו בעצב׃ 10 ויקרא יעבץ לאלהי ישראל לאמר אם ברך תברכני והרבית את
גבולי והיתה ידך עמדי ועשית מרעה לבלתי עצבני ויבא אלהים את אשר שאל׃
11 וכלוב אחי שחוה ילד את מחיר הוא אבי אשתון׃ 12 ואשתון הוליד את בית רפא
ואת פסח ואת תחינה אבי עיר נחש אלה אנשי רכה׃ 13 ובני קנז עתניאל ושריה
ובני עתניאל התת׃ 14 ומעונתי הוליד את עפרה ושראיה הוליד את יואב אבי גי
החרשים כי חרשי הייו׃ 15 ובני כלב בן יפנה עירו ואלה ועינעם ובני אלה קנז׃
16 ובני יהללאל זיף וזיפה תרעיה ואשראל׃ 17 ובני עזרה יתר ומרד ואפר וילון
ותלד מרים את משכה אבי אשתמוע ואת ישבח אבי אשתמוע׃ 18 ואשת יהודיה ילדה
את יתר אבי גדור ואת חבר אבי סוכו ואת יקותיאל אבי זנוח ואלה בני בתיה בת
פרעה אשר לקח מרד׃ 19 ובני אשת הודיה אחות נחם אבי קעילה הגרמי ואשתמוע
המעכתי׃ 20 ובני שמעון אמנון ורנה בן חנן ותילון ובני ישעי זוחת ובן זוחת׃
21 בני שלה בן יהודה ער אבי לכה ולעדה אבי מרשה ומשפחות בית עבדי הבוץ
ליחזי ויקים ואנשי כזבא ויואש ושרף אשר בעלו במואב וישבי לחם והדברים
הראשונים׃ 22 והיוקים ואנשי כזבא ויואש ושרף אשר בעלו במואב וישבי לחם
והדברים הראשונים׃ 23 אלה יושבי נטעים וגדרה יושבים עם המלך במלאכתו
ונשארו שם׃ 24 בני שמעון נמואל ויריב זרח שאול׃ 25 שלם בנו מבשם בנו משמע
בנו׃ 26 ובני משמע חמואל בנו זכור בנו שמעי בנו׃ 27 ולשמעי שש בנים ובנות
שש ולאחיו לא היו בנים רבים ולא הרבו כל משפחתם כבני יהודה׃ 28 וישבו
בבאר שבע ומולדה וחצר שועל׃ 29 ובבלה ועצים ותולד׃ 30 ובתואל וחרמה וציקלג׃
31 ובית המרכבות וחצר סוסים ובית בלאי ועציון׃ 32 וטיריהם עין רמון וכל
הכפרים אשר סביב לגרר עד בעלת׃ 33 כל חצרי אשר סביב לבעלת בעלת בנגב
ישבו להם ויתיחסו׃ 34 ומשובב וימלך ויוסה בן אמציה׃ 35 ויואל ויהוא בן יוסביה
בן שריה בן עשיאל׃ 36 ואלויעיני ויעקובה ויושוהיה ועשיה ואדיאל וסמכיה
וישמיאל ובניה׃ 37 וזיזא בן שפי בן אלון בן ידיה בן שמרי בן שמעיה׃ 38 אלה
הנשאים בשמותם נשיאים בבתי אבותם ובית אבותם פרצו לרב׃ 39 וילכו עד
מבוא גדור עד מזרח העמק לבקש מרעה לצאנם׃ 40 וימצאו מרעה שמן וטוב וארץ
רחבת ידים ושקטה ושלוה כי היו מזרע חם הם היו יושבים שם מקדם׃ 41 ויבאו
אלה הכתובים בשמות בימי יחזקיה מלך יהודה ויכו את אהליהם ואת המעונים
הנמצאים שם ויחרימום עד היום הזה וישבו תחתם כי מרעה היה שם לצאנם׃
42 ומבני שמעון הלכו אל הר שעיר חמש מאות איש ופלטיה ונעריה ורפיה
ועזיאל בני ישעי בראשם׃ 43 ויכו את שארית הפליטה מעמלק הנמלטים וישבו שם
עד היום הזה׃

ה לוחמה

1 בני ראובן בכור ישראל כי הוא הבכור ובחללו יצועי אביו נתנה בכרתו לבני
יוסף בן ישראל ולא להתיחש לבכורה׃ 2 כי יהודה גבר באחיו ומהם יצא נגיד
ולו המשפט ליוסף׃ 3 בני חנוך ראובן פלוא חצרון וכרמי׃ 4 בני יואל שמעיה בנו
גוג בנו שמעי בנו׃ 5 מיכה בנו ראיה בנו בעל בנו׃ 6 בארה בנו שבי גלות אשר
הגלה תגלת פלאסר מלך אשור הוא היה נשיא לראובנים׃ 7 ואחיו לתולדותם
במשפחותם בראש היחש יעואל וזכריה׃ 8 ובלע בן עזז בן שמע בן יואל הוא ישב
בערוער ועד נבו ובעל מעון׃ 9 וקדמה ישב על פני המדבר בא עד מבוא נהר פרת
כי מקניהם רבו בארץ גלעד׃ 10 ובימי שאול עשו מלחמה עם ההגרים ויפלו בידם
וישבו באהליהם על כל פני מזרח גלעד׃ 11 ובני גד מולם ישבו בארץ הבשן עד
סלכה׃ 12 יואל הראש ושפם השני ויענאי ושפט בבשן׃ 13 ואחיהם לבית אבותם
מיכאל ומשלם ושבע וירוי ויעכן וזעי ועבר שבעה׃ 14 אלה בני אבחיל בן חורי בן
יורוע בן גלעד בן מיכאל בן ישישי בן יחדו בן בוז׃ 15 אחי בן עבדיאל בן גוני
ראש לבית אבותם׃ 16 וישבו בגלעד בבשן ובבנותיה ובכל מגרשי שרון עד
תוצאותם׃ 17 כל אלה התיחשו בימי יותם מלך יהודה ובימי ירבעם מלך ישראל׃
18 בני חיל ראובן וגדי ומחצית שבט מנשה גבורי חיל נושאי מגן וחרב ודורכי
קשת ומיומנים במלחמה ארבעים וארבעת אלפים ושש מאות יוצאי צבא׃ 19 ויעשו
מלחמה עם ההגרים ויטור ונפיש ונודב׃ 20 ויעזרו עליהם ויתנו ההגרים בידם
ואת כל אשר עמם כי אל בטחו בו׃ 21 ויקחו את מקניהם חמשים אלף גמל ומאתים
חמשים אלף צאן ואלפים חמור ומאה אלף נפש׃ 22 כי חללים רבים נפלו כי מאת
אלהים היתה המלחמה וישבו תחתם עד הגלות׃ 23 ובני חצי שבט מנשה ישבו בארץ
מבוא בעל חרמון ושניר והר חרמון׃ 24 ואלה ראשי בית אבותם אפר וישי ואליאל
ועזריאל וירמיה והודויה ויחדיאל אנשי חיל גבורי חיל אנשי שם ראשי בית
אבותם׃ 25 וימעלו באלהי אבותם ויזנו אחרי אלהי עמי הארץ אשר השמיד אלהים
מפניהם׃ 26 ויעורר אלהי ישראל את רוח פול מלך אשור ואת רוח תגלת פלאסר
מלך אשור ויגלם לראובני ולגדי ולחצי שבט מנשה ויביאם לחלח וחבור והרא ונהר
גוזן עד היום הזה׃

ו הלוים

1 בני לוי גרשון קהת ומררי׃ 2 ואלה שמות בני קהת עמרם יצהר וחברון ועזיאל׃
3 ובני עמרם אהרן ומשה ומרים ובני אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר׃ 4 אלעזר
הוליד את פינחס פינחס הוליד את אבישוע׃ 5 ואבישוע הוליד את בוקי ובוקי הוליד
את עזי׃ 6 ועזי הוליד את זרחיה וזרחיה הוליד את מרימות אמריה הוליד את

6 .בְּחֵיק בִּתְלַת לְבְלַת הִשְׁתַּחֲוָה מִלְּ֫ה׃ 5 .בְּחֵי הִמְלְּכָה מִצְרַיִם שֵׁם. הִכָּה
בְּחֵיְנָה מִם. הִשְׁתַּחֲוָה בֵּי בְּחֵיִם בְּתַחְתִּיתָה לְבְלַת בְּתַבְּיִם הִנָּה בְּחֵיְנָה
.מִשְׁתַּחֲוָה לְבְּ הִנָּה 7 .(הִשְׁנִיָּה הִשְׁנִיָּה) הִשְׁנִיָּה הִשְׁנִיָּה. מִשְׁתַּחֲוָה
8 .הִשְׁתַּחֲוָה מִשְׁנֶה בְּחֵיִם בְּתַלְּשִׁים לְבְּ. מִי בֵּי מִם הִשְׁנֶה הִלֵּי
הִם בֵּי לְבְּ בְּחֵיְנָה בְּתַחְתִּיתָה הִשְׁתַּחֲוָה בֵּי הִשְׁתַּחֲוָה מִה. מִי בֵּי (בֵּי) בְּחֵי בֵּי הִם
.הִנָּה לְבְּ בְּתַב הִשְׁמָה. בְּחֵיְנָה מִשְׁנֶה בֵּי הִנְּבִיא 9 .מִשְׁנֶה מִי. בְּחֵיְנָה
בֵּי בְּחֵיִם לְבְּ בְּתַחְתִּיתָה בְּחֵיְנָה בְּתַחְתִּיתָה הִם בֵּי לְבְּ בְּתַחְתִּיתָה בְּחֵיְנָה 10 .מִשְׁנֶה מִי.
לְבֵי. בְּחֵיְנָה הִנָּה הִשְׁתַּחֲוָה לְבְּתַחְתִּיתָה מִה. הִשְׁתַּחֲוָה מִה הִנָּה מִבְּתַב מִם הִשְׁתַּחֲוָה
בְּחֵי הִשְׁתַּחֲוָה הִשְׁתַּחֲוָה הִנָּה. בְּחֵיְנָה בְּתַחְתִּיתָה הִשְׁתַּחֲוָה הִנָּה. 11 .מִבְּתַב הִבְּתַב הִם הִשְׁתַּחֲוָה הִנָּה. מִבְּתַב בְּתַחְתִּיתָה הִשְׁתַּחֲוָה הִשְׁתַּחֲוָה
12 .הִשְׁתַּחֲוָה בֵּי מִבְּתַב הִם. לְבְּ מִנָּה בֵּי בְּחֵיְנָה בְּתַחְתִּיתָה הִנָּה. מִשְׁתַּחֲוָה מִשְׁתַּחֲוָה בְּתַחְתִּיתָה בְּחֵיְנָה בֵּי בְּחֵי הִשְׁתַּחֲוָה
.הִשְׁתַּחֲוָה מִשְׁתַּחֲוָה הִשְׁתַּחֲוָה הִלֵּי. מִשְׁתַּחֲוָה מִשְׁתַּחֲוָה בְּתַחְתִּיתָה בֵּי הִנָּה בֵּי הִשְׁתַּחֲוָה
מִבְּתַב בְּתַב מִבְּתַבְּתַב. הִשְׁתַּחֲוָה מִבְּתַב הִשְׁתַּחֲוָה בְּתַחְתִּיתָה בְּתַחְתִּיתָה בֵּי בְּתַחְתִּיתָה 13 .מִשְׁתַּחֲוָה
מִבְּתַב בְּתַב מִבְּתַבְּתַב. הִשְׁתַּחֲוָה מִבְּתַב הִשְׁתַּחֲוָה בְּתַחְתִּיתָה בֵּי בְּתַחְתִּית

مزمور ٢٣

1 يهوه رعيتي، لا أحتاج شيئاً. 2 في مراعٍ خضراء يجعلني أرقد. إلى مياه هادئة يقودني. 3 يرد نفسي. يهديني في سبل البر من أجل اسمه. 4 حتى لو سرت في وادي ظل الموت، لا أخاف شراً، لأنك أنت معي. عصاك وعكازك هما يعزيانني. 5 أمام أعدائي تعد مائدة لي. تدهن رأسي بالزيت. كأسي تفيض.

6 إن الخير والرحمة يتبعانني كل أيام حياتي، وأسكن في بيت يهوه إلى الأبد.

مزمور ٢٤

1 ليهوه الأرض وكل ما فيها، العالم وكل الساكنين فيه. 2 لأنه هو أسسها على البحار، وثبتها على الأنهار. 3 من يصعد إلى جبل يهوه؟ ومن يقف في مكانه المقدس؟ 4 الشخص الذي يداه نقيتان وقلبه طاهر، الذي لا يعبد الأصنام ولا يحلف كذباً. 5 سيحصل على بركة يهوه، وعلى العدل من إله خلاصه. 6 هذا هو جيل الذين يطلبونه، الذين يطلبون وجه إله يعقوب. سلاه

7 ارفعن رؤوسكن أيتها البوابات، وارتفعن أيتها الأبواب الأبدية، لكي يدخل ملك المجد. 8 من هو ملك المجد هذا؟ يهوه القوي والجبار، يهوه الجبار في القتال. 9 ارفعن رؤوسكن أيتها البوابات، وارتفعن أيتها الأبواب الأبدية، لكي يدخل ملك المجد. 10 من هو ملك المجد هذا؟ يهوه القدير، هو ملك المجد. سلاه

11 ليهوه، أرفع نفسي. 12 إلهي، عليك أتكل. لا تدعني أخزى، ولا تدع أعدائي يشمتون بي. 13 نعم، لا يخزى أحد ينتظرك، بل يخزى الذين يغدرون بلا سبب. 14 عرفني طرقك يا يهوه، وعلمني سبلك. 15 قدني في حقك وعلمني، لأنك أنت إله خلاصي. عليك أنتظر طوال اليوم. 16 تذكر رأفاتك ومراحمك يا يهوه، لأنها منذ الأزل. 17 لا تذكر خطايا شبابي ولا معاصيّ، بل اذكرني حسب رحمتك من أجل صلاحك يا يهوه. 18 يهوه صالح ومستقيم، لذلك يعلم الخطاة الطريق. 19 يرشد الودعاء في القضاء، ويعلم الودعاء طريقه. 20 جميع سبل يهوه هي رحمة وحق، لمن يحفظون عهده وشهاداته. 21 من أجل اسمك يا يهوه، اغفر ذنبي، لأنه عظيم. (سلاه) 22 من هو الرجل الذي يخاف يهوه؟ يعلمه الطريق التي يختارها. 23 نفسه تحيا في الخير، ونسله يرث الأرض. 24 سر يهوه هو لخائفيه، وعهده يعلمهم إياه. 25 عيناي دائماً نحو يهوه، لأنه يخرج رجليّ من الشبكة. 26 التفت إليّ وارحمني، لأني وحيد ومتألم. 27 ضيقات قلبي قد كثرت، أخرجني من شدائدي. 28 انظر إلى مذلتي وتعبي، واغفر جميع خطاياي. 29 انظر إلى أعدائي، لأنهم كثيرون، وقد أبغضوني ببغضة ظالمة. 30 احفظ نفسي وأنقذني، لا تدعني أخزى، لأني عليك توكلت. 31 ليحفظني الودعاء والمستقيمون، لأني أنتظرك.

مزمور ٢٦

1 اقضِ لي يا يهوه، لأني سلكت بكمالي، وعلى يهوه توكلت بلا تردد. 2 امتحني يا يهوه وجربني، وامتحن كليتيّ وقلبي. 3 لأن رحمتك أمام عينيّ، وقد سلكت في حقك. 4 لم أجلس مع الأشرار، ولا أدخل مع المنافقين. 5 أبغضت جماعة الأشرار، ولا أجلس مع الأشرار. 6 أغسل يديّ بالبراءة، وأطوف بمذبحك يا يهوه، 7 لأسمع صوت الحمد، وأخبر بكل عجائبك. 8 يا يهوه، أحببت مسكن بيتك، ومكان سكنى مجدك. 9 لا تجمع نفسي مع الخطاة، ولا حياتي مع الدماء. 10 الذين في أيديهم مكيدة، ويمينهم مملوءة رشوة. 11 أما أنا فأسلك بكمالي، فافدني وارحمني. 12 رجلي واقفة على الأرض المستوية، في الجماعات أبارك يهوه.

مزمور ٢٧

1 يهوه نوري وخلاصي، ممن أخاف؟ يهوه حصن حياتي، ممن أرتعب؟ 2 عندما يقترب مني الأشرار ليأكلوا لحمي، أعدائي ومبغضيّ، هم يعثرون ويسقطون. 3 إن نزل عليّ جيش، لا يخاف قلبي؛ وإن قامت عليّ حرب، فعلى هذا أنا واثق. 4 واحدة سألت من يهوه، وإياها أطلب: أن أسكن في بيت يهوه كل أيام حياتي، لأنظر إلى جمال يهوه، وأتأمل في هيكله. 5 لأنه في يوم الضيق يخبئني في مظلته، وفي سر خيمته يخفيني، وعلى صخرة يرفعني. 6 والآن ترتفع رأسي على أعدائي الذين حولي، وأذبح في خيمته ذبائح الهتاف، وأغني وأرنم ليهوه. 7 اسمع يا يهوه صوتي حين أدعو، وارحمني واستجب لي. 8 قلبي يقول عنك: اطلبوا وجهي. وجهك يا يهوه أطلب. 9 لا تحجب وجهك عني، لا تصد عبدك بغضب، أنت كنت عوني، لا ترفضني ولا تتركني، يا إله خلاصي. 10 حتى لو تخلى عني أبي وأمي، فإن يهوه يضمني. 11 علمني طريقك يا يهوه، واهدني في سبيل مستقيم، من أجل أعدائي. 12 لا تسلمني إلى مشيئة أعدائي، لأن شهود زور قد قاموا عليّ، ويتنفسون ظلماً. 13 لولا أني آمنت أن أرى جود يهوه في أرض الأحياء. 14 انتظر يهوه، تشدد وليتقوّ قلبك، وانتظر يهوه.

مزمور ٢٨

1 إليك يا يهوه أدعو، يا صخرتي، لا تتجاهل صوتي، لئلا إن سكت عني أكون كالهابطين إلى الجب. 2 اسمع صوت تضرعاتي حين أصرخ إليك، حين أرفع يديّ نحو محراب قدسك. 3 لا تسحبني مع الأشرار، ومع فاعلي الإثم، الذين يتكلمون بالسلام مع أصدقائهم، والشر في قلوبهم. 4 أعطهم حسب عملهم، وحسب شر أفعالهم، أعطهم حسب أعمال أيديهم، وجازهم جزاء ما صنعوا. 5 لأنهم لا يفهمون أعمال يهوه، ولا ما صنعت يداه، فيهدمهم ولا يبنيهم.

על הכבשים. המלך שמחים יהוה כתבו 6 הקטנים. המלכות שחרר יהוה
הכתוב ראש ראש. ראש הקטנים יהי הלכו בחר לשון אחד. 7 נבוזראדן.
החכמים. שמחה 8 אחד ראשון בנה הפקיד יען לחם המלכות. הקטנים.
ראשון הלכו הלכו הקטנים. הקטנים 9 יהיו הכהנים שמחה הכהנים. 10 נאום
יען הלכו ראש. הכהנים הקטנים הכהנים הכהנים הכהנים. הכהנים
הוא הלכו. יען יהי. הכהנים הקטנים הכהנים הכהנים הכהנים. 11 הלכו
הקטנים הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים. הכהנים הכהנים הכהנים
הכהנים. 12 הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים. אחד הכהנים הכהנים הכהנים
הכהנים. הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים. 13 לך הכהנים הכהנים
הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים. הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים
הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים. 14 הכהנים הכהנים הכהנים
הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים. 15 הכהנים הכהנים הכהנים
הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים. הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים
הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים. 16 הכהנים הכהנים הכהנים
הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים. הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים
הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים. 17 הכהנים הכהנים הכהנים
הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים. הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים
הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים: הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים
הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים. 18 הכהנים הכהנים הכהנים
הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים. הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים
הכהנים הכהנים 19 הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים. הכהנים
הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים. הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים
הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים. 20 הכהנים הכהנים הכהנים
הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים. 21 הכהנים הכהנים הכהנים
הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים. הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים
הכהנים. הכהנים. הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים.
הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים. 22 הכהנים הכהנים הכהנים
הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים. הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים
הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים. הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים
הכהנים. 23 הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים. הכהנים הכהנים הכהנים
הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים. 24 הכהנים הכהנים הכהנים
הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים. הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים
הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים. 25 הכהנים הכהנים הכהנים
הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים. הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים
הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים. 26 הכהנים הכהנים הכהנים
הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים. הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים
הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים. 27 הכהנים הכהנים הכהנים
הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים. 28 הכהנים הכהנים הכהנים
הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים. הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים
הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים. 29 הכהנים הכהנים הכהנים
הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים. הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים
הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים הכהנים.

صحاح ١

1 بسم الله الرحمن الرحيم. الله الرحمن الرحيم الحمد لله رب العالمين: الرحمن الرحيم 2 مالك يوم الدين. اياك نعبد واياك نستعين. اهدنا الصراط المستقيم, 3صراط الذين انعمت عليهم. غير المغضوب عليهم ولا الضالين, آمين. 4 ان الذين كفروا سواء عليهم ءانذرتهم ام لم تنذرهم لا يؤمنون. 5 ختم الله على قلوبهم وعلى سمعهم وعلى ابصارهم غشاوة ولهم عذاب عظيم. 6ومن الناس من يقول امنا بالله وباليوم الاخر وما هم بمؤمنين. 7 يخادعون الله والذين امنوا وما يخدعون الا انفسهم وما يشعرون. 8 في قلوبهم مرض فزادهم الله مرضا ولهم عذاب اليم بما كانوا يكذبون. 9 واذا قيل لهم لا تفسدوا في الارض قالوا انما نحن مصلحون. 10 الا انهم هم المفسدون ولكن لا يشعرون. 11 واذا قيل لهم آمنوا كما امن السفهاء الا انهم هم السفهاء ولكن لا يعلمون. 12 واذا لقوا الذين امنوا قالوا امنا واذا خلوا الى شياطينهم قالوا انا معكم انما نحن مستهزءون. 13 الله يستهزئ بهم ويمدهم في طغيانهم يعمهون. 14 اولئك الذين اشتروا الضلالة بالهدى فما ربحت تجارتهم وما كانوا مهتدين. 15 مثلهم كمثل الذي استوقد نارا فلما اضاءت ما حوله ذهب الله بنورهم وتركهم في ظلمات لا يبصرون. 16 صم بكم عمي فهم لا يرجعون. 17 او كصيب من السماء فيه ظلمات ورعد وبرق يجعلون اصابعهم في اذانهم من الصواعق حذر الموت والله محيط بالكافرين. 18 يكاد البرق يخطف ابصارهم كلما اضاء لهم مشوا فيه واذا اظلم عليهم قاموا ولو شاء الله لذهب بسمعهم وابصارهم ان الله على كل شيء قدير. 19 يا ايها الناس اعبدوا ربكم الذي خلقكم والذين من قبلكم لعلكم تتقون. 20 الذي جعل لكم الارض فراشا والسماء بناء وانزل من السماء ماء فاخرج به من الثمرات رزقا لكم فلا تجعلوا لله اندادا وانتم تعلمون. 21 وان كنتم في ريب مما نزلنا على عبدنا فاتوا بسورة من مثله وادعوا شهداءكم من دون الله ان كنتم صادقين. 22 فان لم تفعلوا ولن تفعلوا فاتقوا النار التي وقودها الناس والحجارة اعدت للكافرين. 23 وبشر الذين امنوا وعملوا الصالحات ان لهم جنات تجري من تحتها الانهار كلما رزقوا منها من ثمرة رزقا قالوا هذا الذي رزقنا من قبل واتوا به متشابها ولهم فيها ازواج مطهرة وهم فيها خالدون. 24 ان الله لا يستحيي ان يضرب مثلا ما بعوضة فما فوقها فاما الذين امنوا فيعلمون انه الحق من ربهم واما الذين كفروا فيقولون ماذا اراد الله بهذا مثلا يضل به كثيرا ويهدي به كثيرا وما يضل به الا الفاسقين. 25 الذين ينقضون عهد الله من بعد ميثاقه ويقطعون ما امر الله به ان يوصل ويفسدون في الارض اولئك هم الخاسرون. 26 كيف تكفرون بالله وكنتم امواتا فاحياكم ثم يميتكم ثم يحييكم ثم اليه ترجعون. 27 هو الذي خلق لكم ما في الارض جميعا ثم استوى الى السماء فسواهن سبع سماوات وهو بكل شيء عليم. 28 واذ قال ربك للملائكة اني جاعل في الارض خليفة قالوا اتجعل فيها من يفسد فيها ويسفك الدماء ونحن نسبح بحمدك ونقدس لك قال اني اعلم ما لا تعلمون.

مقدمة

1 كتاب تاريخ أيام الملوك الذين ملكوا في أرض يهوذا، من نسل داود وسليمان. 2 وكان ملكهم الأول رحبعام ابن سليمان. 3 وكان ملكهم الثاني أبيا ابن رحبعام. 4 وكان ملكهم الثالث آسا ابن أبيا. 5 وكان ملكهم الرابع يهوشافاط ابن آسا. 6 وكان ملكهم الخامس يهورام ابن يهوشافاط. 7 وكان ملكهم السادس أخزيا ابن يهورام. 8 وكان ملكهم السابع يوآش ابن أخزيا. 9 وكان ملكهم الثامن أمصيا ابن يوآش. 10 وكان ملكهم التاسع عزريا ابن أمصيا. 11 وكان ملكهم العاشر يوثام ابن عزريا. 12 وكان ملكهم الحادي عشر آحاز ابن يوثام. 13 وكان ملكهم الثاني عشر حزقيا ابن آحاز. 14 وكان ملكهم الثالث عشر منسى ابن حزقيا. 15 وكان ملكهم الرابع عشر آمون ابن منسى. 16 وكان ملكهم الخامس عشر يوشيا ابن آمون. 17 وكان ملكهم السادس عشر يهوآحاز ابن يوشيا. 18 وكان ملكهم السابع عشر يهوياقيم ابن يوآحاز. 19 وكان ملكهم الثامن عشر يهوياكين ابن يهوياقيم. 20 وكان ملكهم التاسع عشر صدقيا ابن يهوياكين. 21 وكان ملكهم العشرون جدليا ابن صدقيا. 22 وكان ملكهم الحادي والعشرون يوسف ابن جدليا. 23 وكان ملكهم الثاني والعشرون يهوداه ابن يوسف. 24 وكان ملكهم الثالث والعشرون يوسف ابن يهوداه.

ולכתם ראיה 25. מלכיהוא, מפקיד בית אחאב. הפקד אפוחים. בית ויכתבו. 26 ויהי כאשר עברו הרוכבים. הנחתה בנו בן. מתפללים בנו בנות.

פרק ה

1 בנות. יד בית בית בית. בנות בנות בנות בנות. בית את ראיתי, מלחמה. הכבדות הפיקוד. ויהי בית בית בית. 2 בנות. הפקיד בנות בית ראיתי. הנחתה בנות בית בית. 3 יד בית יד בית, הפקיד בית לא בן. בנים, הפקידו בנות. 4 איש בית. מזמרות הרוכבים מעמד, מלחמה בנותיהם. איה הרוכבים מנחה בית. 5 חלוץ יד בנות הפקידו בית. 6 בנות בית בית בנות הפקיד בית לא בן. בנות בית. 7 איש בית. בנות בית. 8בן בית בית בית. בן בית בית בית בן. 9 בן בית בית בית. בן בית בית בית בן. 10 בית איש לא בית בית. בן בית בית בית בן. 11 שה בנות בנות בנות. 12 בנות בית בית בנות בנות בנות בנות בנות. בנות בנות בנות בנות בנות. בנות בנות בנות בנות. 13 איש בית בנות בנות בנות. בנות בנות בנות בנות. 14 לא בית איש בית בית. בנות בנות בנות בנות. בנות לא בית בנות. בנות בנות בנות בנות. 15 איש בית בנות בנות. בנות בנות בנות בנות. 16 בנות בנות בנות בנות בנות. בנות בנות בנות בנות. 17 בנות לא בנות בנות בנות. בנות בנות בנות בנות. 18 בנות בנות, בנות בנות בנות. בנות בנות בנות בנות. בנות בנות.

בנות בנות בנות בנות

בנות בנות בנות

ספר מלכים שני פרק א

א אחזיה

1 ויפשע מואב בישראל אחרי מות אחאב. ויעל אחזיהו בשלשה עשר
שנה למלך יהורם בן יהושפט מלך יהודה. ויהי אחזיהו נפל בשבכתו
בעליתו אשר בשמרון וימרץ וישלח מלאכים ויאמר אלהם לכו דרשו
בבעל זבוב אלהי עקרון אם אחיה מחלי זה. ומלאך יהוה דבר אל
אליהו התשבי קום עלה לקראת מלאכי מלך שמרון ודברת אלהם
הלוא על כי אין אלהים בישראל אתם הלכים לדרוש בבעל זבוב
אלהי עקרון. ועתה כה אמר יהוה המטה אשר עלית שם לא תרד
ממנו כי מות תמות. וילך אליהו. וישבו המלאכים אליו ויאמר אלהם
מה זה שבתם. ויאמרו אלהיו איש עלה לקראתנו ויאמר אלינו לכו
שובו אל המלך אשר שלחכם ודברתם אליו כה אמר יהוה הלוא על כי
אין אלהים בישראל אתה שלח לדרוש בבעל זבוב אלהי עקרון לכן
המטה אשר עלית שם לא תרד ממנו כי מות תמות. ויאמר אלהם מה
משפט האיש אשר עלה לקראתכם ויספרו אליו את הדברים האלה
ויאמר אלהם איש בעל שער ואזור עור אזור במתניו ויאמר איש
התשבי הוא. וישלח אליו את שר חמשים וחמשיו ויעל אליו והנה יושב
על ראש ההר ויאמר אליו איש האלהים המלך דבר רד. ויען אליהו
ויאמר אל שר החמשים אם איש אלהים אנכי תרד אש מן השמים
ותאכל אתך ואת חמשיך. ותרד אש מן השמים ותאכל אתו ואת
חמשיו. וישב עוד וישלח אליו שר חמשים שלישי ויעל שר החמשים
השלישי ויכרע על ברכיו נגד אליהו ויתחנן אליו ויאמר אליו איש
האלהים תקר נא נפשי ונפש חמשים עבדיך אלה בעיניך. הנה ירדה
אש מן השמים בשני שרי החמשים הראשונים ואת חמשיהם ועתה
תקר נפשי בעיניך. ויאמר מלאך יהוה אל אליהו רד אתו אל תירא
מפניו ויקם וירד אתו אל המלך. וידבר אליו כה אמר יהוה יען
שלחך במלאכים לדרוש בבעל זבוב אלהי עקרון הלוא על כי אין
אלהים בקרבי לדרוש בדברו לכן המטה אשר עלית שם לא תרד
ממנו כי מות תמות. וימת כדבר יהוה אשר דבר אליהו ויחי יהורם
תחתיו בשנת שתים ליהורם בן יהושפט מלך יהודה כי לא היה לו בן.
ויתר דברי אחזיהו אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל.

פרק ה

1 ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם: 2 כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעית יצא לחפשי חנם. 3 אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו. 4 אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדוניה והוא יצא בגפו. 5 ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי. 6 והגיש אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם. 7 וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים. 8 אם רעה בעיני אדניה אשר לא יעדה והפדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה. 9 ואם לבנו יעדנה כמשפט הבנות יעשה לה. 10 אם אחרת יקח לו שארה כסותה ועונתה לא יגרע. 11 ואם שלוש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף. 12 מכה איש ומת מות יומת. 13 ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה. 14 וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות. 15 ומכה אביו ואמו מות יומת. 16 וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת. 17 ומקלל אביו ואמו מות יומת. 18 וכי יריבון אנשים והכה איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב. 19 אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא. 20 והכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם. 21 אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא. 22 וכי ינצו אנשים והנגפו אשה הרה וילדו ולא יהיה אסון ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים.

פרק כ

1 לא תשא שמע שוא אל תשת ידך עם רשע להיות עד חמס. 2 לא תהיה אחרי רבים לרעות ולא תענה על ריב לנטת אחרי רבים להטת. 3 ודל לא תהדר בריבו. 4 כי תפגע שור אויבך או חמורו תעה השב תשיבנו לו. 5 כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב לו עזב תעזב עמו. 6 לא תטה משפט אביונך בריבו. 7 מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע. 8 ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים. 9 וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים. 10 ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה. 11 ושבעית תשמטנה ונטשתה ואכלו אביוני עמך ויתרם תאכל חיתו השדה כן תעשה לכרמך לזיתך. 12 ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמורך וינפש בן אמתך והגר. 13 ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא יעלה על פיך. 14 שלש רגלים תחג לי בשנה. 15 את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתיך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם. 16 וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסיף בצאת השנה באספך את מעשיך מן השדה. 17 שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדון יהוה. 18 לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר. 19 ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו. 20 הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי. 21 השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו. 22 כי אם שמוע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את איביך ואצרתי את צרריך.

פרק כא

1 ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם. 2 כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעית יצא לחפשי חנם. 3 אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו. 4 אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדוניה והוא יצא בגפו.

מלכים ב ו

1 ויאמרו בני הנביאים אל אלישע הנה נא המקום אשר אנחנו יושבים שם לפניך צר לנו מאד. 2 נלכה נא עד הירדן ונקחה משם איש קורה אחת ונעשה שם מקום לנו לשבת שם ויאמר לכו. 3 ויען האחד ויאמר הואל נא ובא עם עבדיך ויאמר אנכי אלך. 4 ויהי הוא הולך עמם ויבאו הירדנה ויגזרו העצים. 5 והנה בהפלו איש את הקורה ויפל ברזל הגרזן במים ויצעק ויאמר אהה אדני והוא נעמן. 6 ויאמר איש האלהים אנה נפל ויראהו את המקום ויקץ עץ ויטל שם ויצף הברזל. 7 ויאמר שא לך ויושט ידו ויקחהו. 8 ומלך ארם נלחם בישראל ויועץ את עבדיו לאמר אל מקום פלני תחנו. 9 וישלח איש האלהים אל מלך ישראל לאמר השמר אל תעבר במקום הזה כי שמה ארם נחתים. 10 וישלח מלך ישראל אל המקום אשר אמר לו איש האלהים והזהירהו ונשמר שם לא פעם ושתים. 11 ותסער לב מלך ארם על הדבר הזה ויקרא אל עבדיו ויאמר להם הלא תגידו לי מי מאתנו אל מלך ישראל. 12 ויאמר אחד מעבדיו לא אדני המלך כי אלישע הנביא אשר בישראל יגיד למלך ישראל את הדברים אשר תדבר בחדרי משכבך. 13 ויאמר לכו וראו איפה הוא ואשלחה ואקחהו משם ויגד לו לאמר הנה בדתן. 14 וישלח שמה סוסים ורכב וחיל כבד ויבאו לילה ויסבו על העיר. 15 וישכם משרת איש האלהים לצאת בבקר ויצא והנה חיל סבב את העיר וסוסים ורכב ויאמר נערו אהה אדני איכה נעשה. 16 ויאמר אל תירא כי רבים אשר אתנו מאשר אתם. 17 ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פקח נא את עיניו ויפקח יהוה את עיני הנער והנה ההר מלא סוסים ורכב אש סביב לאלישע. 18 וירדו אליו ויתפלל אלישע אל יהוה ויאמר הך נא את הגוי הזה בסנורים כדבר אלישע ויכם בסנורים כדבר אלישע. 19 ויאמר אלהם אלישע לא זה הדרך ולא זאת העיר לכו אחרי ואולך אתכם אל האיש אשר אתם מבקשים ויולך אתם שמרון. 20 ויהי כבואם שמרון ויאמר אלישע פקח יהוה את עיני האלה וירא את עיניהם והנה הם בתוך שמרון. 21 ויאמר מלך ישראל אל אלישע בראותו אתם הכה אכה אבי. 22 ויאמר לא תכה הלחמת שבית אתה את אשר לא שבית חרבך וקשתך אתה והכית להם ושבו אל אדוניהם.

מלכים ב ו

1 ויהי רעב כבד בשמרון ויצר אתה עד היות חמור בשמנים מאה כסף וקב חרי היונים בחמשה כסף. 2 ויאמר אלישע שמעו דבר יהוה כה אמר יהוה כעת מחר סאה סלת בשקל וסאתים שערים בשקל בשער שמרון. 3 ויען השלישי על יד אשר השען על יד האיש האלהים ויאמר הנה יהוה עשה ארבות במרום היתכן הדבר הזה ויאמר הנך רואה בעיניך ומשם לא תאכל. 4 וארבעה אנשים היו מצרעים פתח השער ויאמרו איש אל רעהו מה אנחנו יושבים פה עד מתנו. 5 אם אמרנו נבא העירה והרעב בעיר ומתנו שם ואם ישבנו פה ומתנו. ועתה לכו ונפלה אל מחנה ארם אם יחיונו נחיה ואם ימתונו נמות. 6 ויקם בנשף ללכת אל מחנה ארם ויבא עד קצה מחנה ארם והנה אין איש שם. 7 כי אדני השמיע את מחנה ארם קול רכב קול סוס קול חיל גדול לאמר הנה שכר עלינו מלך ישראל את החתים ואת מצרים עלינו לבא עלינו. 8 ויקמו וינסו בנשף ויעזבו את אהליהם ואת סוסיהם ואת חמוריהם את המחנה כאשר הוא ויברחו לנפשם. 9 ויבאו המצרעים האלה עד קצה המחנה ויבאו אל אהל אחד ויאכלו וישתו וישאו משם כסף וזהב ובגדים וילכו ויטמנו ושבו ויבאו אל אהל אחר וישאו משם וילכו ויטמנו. 10 ויאמרו איש אל רעהו לא כן אנחנו עשים היום יום בשורה הוא ואנחנו מחשים ואם נחכה עד אור הבקר ומצאנו עון והנה עתה לכו ונבואה ונגידה בבית המלך. 11 ויקרא השערים ויגידו בית המלך בפנימה: 12 ויקם המלך לילה ויאמר אל עבדיו אגידה נא לכם את אשר עשו לנו ארם ידעו כי רעבים אנחנו ויצאו מן המחנה להסתר בשדה לאמר כי יצאו מן העיר ונחזיקם חיים ואל העיר נבוא. 13 ויען אחד מעבדיו ויאמר יקחו נא חמשה מן הסוסים הנשארים אשר נשארו בעיר הנה כהמון כל ישראל אשר נשארו בה הנה כהמון כל ישראל אשר תמו ונשלחה ונראה. 14 ויקחו שני רכב סוסים וישלח המלך אחרי מחנה ארם לאמר לכו וראו. 15 וילכו אחריהם עד הירדן והנה כל הדרך מלאה בגדים וכלים אשר השליכו ארם בחפזם וישבו המלאכים ויגידו למלך. 16 ויצא העם ויבזו את מחנה ארם ויהי סאה סלת בשקל וסאתים שערים בשקל כדבר יהוה. 17 והמלך הפקיד את השלישי על יד אשר השען עליו על השער וירמסהו העם בשער וימת כאשר דבר איש האלהים אשר דבר בהרדת המלך אליו. 18 ויהי כדבר איש האלהים אל המלך לאמר שתים סאתים שערים בשקל וסאה סלת בשקל יהיה כעת מחר בשער שמרון. 19 וישב השלישי את איש האלהים ויאמר הנה אם יהוה עשה ארבות במרום היתכן הדבר הזה ויאמר הנך רואה בעיניך ומשם לא תאכל. 20 ויהי לו כן והרמסהו העם בשער וימת.

מלכים ב ז

1 ואלישע דבר אל האשה אשר החיה את בנו לאמר קומי ולכי את וביתך וגורי בכל אשר תגורי כי קרא יהוה לרעב וגם בא על הארץ שבע שנים. 2 ותקם האשה ותעש כדבר איש האלהים ותלך היא וביתה ותגר בארץ פלשתים שבע שנים. 3 ויהי מקץ שבע השנים ותשב האשה מארץ פלשתים ותצא לזעק אל המלך על ביתה ועל שדה. 4 והמלך מדבר אל גחזי נער איש האלהים לאמר ספרה נא לי את כל הגדלות אשר עשה אלישע. 5 ויהי הוא מספר למלך את אשר החיה את המת והנה האשה אשר החיה את בנה צועקת אל המלך על ביתה ועל שדה ויאמר גחזי אדני המלך זאת האשה וזה בנה אשר החיה אלישע. 6 וישאל המלך את האשה ותספר לו ויתן לה המלך סריס אחד לאמר השב את כל אשר לה ואת כל תבואת השדה מיום עזבה את הארץ ועד עתה. 7 ואלישע בא דמשקה ובן הדד מלך ארם חלה ויגד לו לאמר בא איש האלהים עד הנה. 8 ויאמר המלך אל חזאל קח בידך מנחה ולך לקראת איש האלהים ושאל את יהוה לאמר האחיה מחלי זה. 9 וילך חזאל לקראתו ויקח מנחה בידו וכל טוב דמשק משא ארבעים גמל ויבא ויעמד לפניו ויאמר בנך בן הדד מלך ארם שלחני אליך לאמר האחיה מחלי זה. 10 ויאמר אליו אלישע לך אמר חיה תחיה והראני יהוה כי מות ימות. 11 ויעמד פניו וישם עד בוש ויבך איש האלהים. 12 ויאמר חזאל מדוע אדני בוכה ויאמר כי ידעתי את אשר תעשה לבני ישראל מבצריהם תשלח אש ובחוריהם בחרב תהרג ועלליהם תרטש והרותיהם תבקע. 13 ויאמר חזאל כי מה עבדך הכלב כי יעשה את הדבר הגדול הזה ויאמר אלישע הראני יהוה אותך מלך על ארם. 14 וילך מעם אלישע ויבא אל אדניו ויאמר אליו מה אמר לך אלישע ויאמר אמר לי חיה תחיה. 15 ויהי ממחרת ויקח את המכסה ויטבל במים ויפרש על פניו וימת וימלך חזאל תחתיו. 16 ובשנת חמש ליורם בן אחאב מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה ויתר בן יהושפט מלך יהודה. 17 בן שלשים ושתים שנה בהמלכו ושמנה שנים מלך בירושלם. 18 וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית אחאב כי בת אחאב היתה לו אשה ויעש הרע בעיני יהוה. 19 ולא אבה יהוה להשחית את יהודה למען דויד עבדו כאשר אמר לתת לו נר לו ולבניו כל הימים. 20 בימיו פשעה אדום מתחת יד יהודה וימלכו עליהם מלך. 21 ויעבר יורם צעירה ואת כל הרכב עמו ויהי הוא קם לילה ויך את אדום הסובב עליו ואת שרי הרכב ויפוצו העם לאהליהם. 22 ופשעה אדום מתחת יד יהודה עד היום הזה אז פשעה לבנה בעת ההיא. 23 ויתר דברי יורם וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה. 24 וישכב יורם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דויד ויהי אחזיהו בנו תחתיו. 25 בשנת שתים עשרה שנה ליורם בן אחאב מלך ישראל מלך אחזיהו בן יהורם מלך יהודה. 26 בן עשרים ושתים שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו בת עמרי מלך ישראל. 27 וילך בדרך בית אחאב ויעש הרע בעיני יהוה כבית אחאב כי חתן בית אחאב הוא. 28 וילך עם יורם בן אחאב למלחמה אל חזאל מלך ארם ברמות גלעד וישמו ארם את יורם. 29 וישב המלך יורם להתרפא ביזרעאל מן המכות אשר הכוהו ארם ברמה בהלחמו את חזאל מלך ארם ואחזיהו בן יהורם מלך יהודה ירד לראות את יורם בן אחאב ביזרעאל כי חלה הוא.

هبهه. ههتتتا هبهه. هتتحضا هبهه. هتتا هبهه. هتتلعا هبه
هتعبتا ههتا هتتتا. ههتعيها هتتا. هتتا هتتا: 12 لحهتا هتتا
13 حتتا هتتا. ههتتا متتا ههتتتحضه هتتا هتتا هتتا. هتتا
ههتا هتا 14. هتعبتا ستتحهتا هتتحتا هتتعتحضا هتتحا هتتا
هتتا: هتتتتتا هتتا هتتلتتا. سهتا لحا هتتتا هتتحتا هتتا
هتتا. 15 هتتا هتتحا هتتا هتتا. هتتا هتتا هتتا هتتا
هتتا هتتا. 16 هتتا حتتا ستتا. هتتا هتتا هتتا هتتا
ستتا هتتحتا هتتا. هتتا هتتا هتتا هتتا: هتتا
هتتا هتتا هتتا. 17 ستتتا هتتا هتتا هتتا هتتا
هتتا. هتتا هتتا هتتا هتتا هتتا هتتا. هتتا هتتا
هتتا هتتا هتتا هتتا هتتا هتتا هتتا

ויקרא אל. והקטיר ממנו 4 והביא לפני יהוה. ושחט את הפר לפני יהוה. ולקח הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו אל אהל מועד: 5 וטבל הכהן את אצבעו מן הדם, והזה שבע פעמים לפני יהוה את פני פרכת הקדש. 6 ונתן הכהן מן הדם על קרנות המזבח הזהב אשר לפני יהוה אשר באהל מועד, ואת כל הדם יצק אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד. 7 ואת כל חלב פר החטאת ירים ממנו את החלב המכסה על הקרב ואת כל החלבים אשר על הקרב. 8 ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים, ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה. 9 כאשר הורם משור זבח השלמים, והקטירם הכהן על מזבח העלה. 10 ואת עור הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל כרעיו וקרבו ופרשו. 11 ואת עור הפר ואת כל בשרו אל מחוץ למחנה אל מקום טהור אל שפך הדשן, ושרף אתו על עצי אש על שפך הדשן ישרף: 12 ואת כל פר החטאת אשר לא יוכל לתת את דמו אל אהל מועד מלפני יהוה אל מחוץ למחנה אל מקום טהור אל שפך הדשן, ושרף אתו על עצי אש על שפך הדשן ישרף. 13 ואם כל עדת ישראל ישגו ונעלם דבר מעיני הקהל ועשו אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ואשמו. 14 והודעו החטאת אשר חטאו עליה והקריבו הקהל פר בן בקר לחטאת והביאו אתו לפני אהל מועד. 15 וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראש הפר לפני יהוה ושחט את הפר לפני יהוה: 16 והביא הכהן המשיח מדם הפר אל אהל מועד. 17 וטבל הכהן אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים לפני יהוה את פני הפרכת. 18 ומן הדם יתן על קרנות המזבח אשר לפני יהוה אשר באהל מועד, ואת כל הדם יצק אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד. 19 וכל חלבו הרים ממנו והקטיר המזבחה. 20 ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה לו וכפר עליהם הכהן וסלח להם. 21 והוציא את הפר אל מחוץ למחנה ושרף אתו כאשר שרף את הפר הראשון חטאת הקהל הוא. 22 אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל מצות יהוה אלהיו אשר לא תעשינה בשגגה ואשם. 23 או הודע אליו חטאתו אשר חטא בה והביא את קרבנו שעיר עזים זכר תמים. 24 וסמך את ידו על ראש השעיר ושחט אתו במקום אשר ישחט את העלה לפני יהוה חטאת הוא. 25 ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנות מזבח העלה ואת דמו יצק אל יסוד מזבח העלה. 26 ואת כל חלבו יקטיר המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח לו. 27 ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ בעשתה אחת ממצות יהוה אשר לא תעשינה ואשם. 28 או הודע אליו חטאתו אשר חטא והביא קרבנו שעירת עזים תמימה נקבה על חטאתו אשר חטא. 29 וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט את החטאת במקום העלה. 30 ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על קרנות מזבח העלה ואת כל דמה יצק אל יסוד המזבח. 31 ואת כל חלבה יסיר כאשר הוסר חלב מעל זבח השלמים, והקטיר הכהן המזבחה לריח ניחח ליהוה וכפר עליו הכהן וסלח לו. 32 ואם כשה יביא קרבן חטאת נקבה תמימה יביאנה.

مزمور ٥

1 للمغني على النحاسيات. مزمور لداود. 2 استمع يا الله لصراخي. انتبه لصلاتي. 3 من أقاصي الأرض إليك أدعو حين يغشى قلبي. إلى صخرة أعلى مني اهدني. 4 لأنك كنت ملجأ لي برج قوة من وجه العدو. 5 أسكن في خيمتك إلى الدهور. أحتمي بستر جناحيك. سلاه. 6 لأنك أنت يا الله سمعت لنذوري. أعطيت ميراث خائفي اسمك. 7 أيام على أيام الملك تزيد. تكون سنوات دور فدور. 8 يثبت إلى الأبد أمام الله. هيئ رحمة وحق ليحفظاه. 9 هكذا أرنم لاسمك إلى الأبد لأوفي نذوري يوما فيوما.

مزمور ٦

1 للمغني على ياديثون. مزمور لداود. 2 إنما لله تسكت نفسي. منه خلاصي. 3 إنما هو صخرتي وخلاصي ملجإي لا أتزعزع كثيرا. 4 إلى متى تهجمون على إنسان تقتلونه جميعكم كحائط مائل وكسور مزعزع. 5 إنما يتشاورون لدفعه عن مرتفعه يسرون بالكذب. بأفواههم يباركون وفي قلوبهم يلعنون. سلاه. 6 انتظري يا نفسي لله فقط لأن منه رجائي. 7 إنما هو صخرتي وخلاصي ملجإي لا أتزعزع. 8 عند الله خلاصي ومجدي صخرة قوتي ملجإي على الله. 9 توكلوا عليه في كل حين يا شعب. افتحوا قدامه قلوبكم الله ملجأ لنا. سلاه. 10 إنما بطلة بنو آدم كذبة بنو البشر في الموازين هم أخف جميعا من البطلة. 11 لا تتكلوا على الظلم ولا تطمعوا في الاختطاف. إن زاد الغنى لا تضعوا القلب عليه. 12 مرة كلم الله. مرتين سمعت بهذا أن القوة لله. 13 ولك يا سيد الرحمة لأنك أنت تجازي كل واحد حسب عمله.

مزمور ٧

1 تسبحة لداود التي غنى للرب من أجل كوش بن يمينى. يا إلهي عليك توكلت. خلصني من كل طارديّ ونجني. 2 لئلا يفترس نفسي كأسد ممزقين ولا منقذ بينما لا بريء. 3 يا إلهي إن كنت قد فعلت هذا إن كان في يدي إثم. 4 إن كنت قد كافأت مسالمي بالشر بل سلبت مضايقي بلا سبب. 5 فليطارد العدو نفسي ويدركها وليدس إلى الأرض حياتي ويضع أكرامتي في التراب. سلاه. 6 قومي يا رب بغضبك. ارتفعي من أجل سخط مضايقي. وانتبهي إلي بالدينونة التي أمرت بها. 7 وليحط بك جماعة الشعوب ومن أجل هذه فارجعي إلى العلاء. 8 الرب يدين الشعوب. اقضِ لي يا رب حسب بري وحسب كمال فيّ. 9 ليفن شر الأشرار وثبت البار لأن الفاحص القلوب والكلى هو الله البار. 10 ترسي عند الله مخلص مستقيمي القلب. 11 الله قاضٍ بار وإله يسخط كل يوم. 12 إن لم يرجع يسن سيفه قد مدّ قوسه وأعدها. 13 وقد أعد له آلات الموت. سهامه على المضطرمين يعمل. 14 هوذا يمخض بالإثم قد حبل بالشقاء وولد كذبا. 15 حفر بئرا ونقرها ووقع في الحفرة التي عملها. 16 يرجع شقاؤه على رأسه وعلى هامته ينزل ظلمه. 17 أحمد الرب حسب بره وأرنم باسم الرب العلي.

مزمور ٨

1 للمغني على الجتيث. مزمور لداود. 2 يا رب إلهنا ما أمجد اسمك في كل الأرض التي جعلت جلالك فوق السموات. 3 من أفواه الأطفال والرضع أسست حمدا من أجل أضدادك لإسكات العدو والمنتقم. 4 إذا أرى سمواتك عمل أصابعك القمر والكواكب التي كونتها. 5 فما الإنسان حتى تذكره وابن آدم حتى تفتقده. 6 وجعلته قليلا عن الملائكة بمجد وكرامة تكلله. 7 تجعله متسلطا على أعمال يديك وضعت كل شيء تحت قدميه. 8 الغنم والبقر جميعا وبهائم البرية أيضا. 9 طير السماء وسمك البحر ما يسلك في سبل البحار. 10 يا رب إلهنا ما أمجد اسمك في كل الأرض.

مزمور ٩

1 للمغني على موت البن. مزمور لداود. 2 أحمدك يا رب بكل قلبي. أحدث بجميع عجائبك. 3 أفرح وأبتهج بك. أرنم لاسمك يا علي. 4 عند رجوع أعدائي إلى الوراء يسقطون ويهلكون من قدامك. 5 لأنك أجريت قضائي ودعواي. جلست على الكرسي قاضيا بالعدل. 6 انتهرت الأمم. أهلكت الشرير. محوت اسمهم إلى الدهر والأبد. 7 العدو قد تمت خرائبه إلى الأبد. والمدن التي قلعت هلك ذكرها. 8 أما الرب فإلى الدهر يجلس. قد هيأ للقضاء كرسيه. 9 وهو يدين المسكونة بالعدل. يقضي للشعوب بالاستقامة. 10 فيكون الرب ملجأ للمنسحق ملجأ في أزمنة الضيق. 11 فليتوكل عليك العارفون باسمك لأنك لم تترك طالبيك يا رب. 12 رنموا للرب الساكن في صهيون. أخبروا بين الشعوب بأفعاله. 13 لأن الذي يطلب دماء يذكرهم. لا ينسى صراخ المساكين. 14 ارحمني يا رب. انظر مذلتي من مبغضيّ يا رافعي من أبواب الموت. 15 لكي أحدث بكل تسابيحك في أبواب بنت صهيون. أبتهج بخلاصك. 16 غرقت الشعوب في الحفرة التي عملوها. في الشبكة التي خبأوها انمسكت أرجلهم. 17 عرف الرب نفسه قضاء صنعه. بعمل يديه وقع الشرير. هيجايون سلاه. 18 يرد الأشرار إلى الهاوية جميع الشعوب الناسين الله. 19 لأن المسكين لا ينسى إلى الأبد. رجاء المساكين لا يبيد إلى الدهر. 20 قم يا رب لا يعتز الإنسان. لتدن الشعوب أمام وجهك. 21 اجعل يا رب عليهم مخوفا. لتعلم الشعوب أنهم بشر. سلاه. 22 لماذا يا رب تقف من بعيد وتختفي في أزمنة الضيق. 23 بكبرياء الشرير يضطرم المسكين. يؤخذون بالمكايد التي افتكروا بها.

ראיתי את חלום פרעה מלך 22 מצרים. ועוד שבע השבלים הצומחות הדקות
ושדופות קדים צמחו אחריהן. 23 ואחרי השבלים הדקות ראיתי שבע
פרות רזות ודקות בשר מאוד. לא ראיתי כמוהן ברעה בכל ארץ מצרים.
24 ואכלו הפרות הרזות והדקות את שבע הפרות הראשונות השמנות.
ואבוא אל החרטומים ואין מגיד לי.

יוסף מפרש את חלומות פרעה

ויאמר יוסף אל פרעה

חלום פרעה הוא אחד

25 ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד הוא. את אשר האלהים עשה
הגיד לפרעה. 26 שבע פרות יפות שבע שנים הנה. ושבע השבלים יפות
שבע שנים הנה. חלום אחד הוא. 27 ושבע הפרות הרזות והדקות
העלות אחריהן שבע שנים הנה. ושבע השבלים הריקות שדופות קדים
יהיו שבע שני רעב. 28 הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה אשר האלהים
עשה הראה את פרעה. 29 הנה שבע שנים באות שבע גדול בכל ארץ
מצרים. 30 וקמו שבע שני רעב אחריהם וכלה כל השבע בארץ מצרים
ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחריו כי כבד הוא מאוד.
31 והשבע לא יוודע בארץ מפני הרעב ההוא אחריו כי כבד הוא מאוד.
32 ועל השנות החלום אל פרעה פעמים כי נכון הדבר מעם האלהים
והמהר האלהים לעשתו. 33 ועתה יבקר פרעה איש נבון וחכם וישיתהו
על ארץ מצרים. 34 יעש פרעה ויפקד פקדים על הארץ וחמש את ארץ
מצרים בשבע שני השבע. 35 ויקבצו את כל אכל השנים הטובות האלה
הבאות ויצברו בר תחת יד פרעה אכל בערים ושמרו. 36 והיה האכל
לפקדון לארץ לשבע שני הרעב אשר תהיין בארץ מצרים ולא תכרת הארץ
ברעב.

יוסף מתמנה למשנה למלך

37 ויטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו. 38 ויאמר פרעה אל עבדיו
הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו. 39 ויאמר פרעה אל יוסף אחרי
הודיע אלהים אותך את כל זאת אין נבון וחכם כמוך. 40 אתה תהיה על
ביתי ועל פיך ישק כל עמי רק הכסא אגדל ממך. 41 ויאמר פרעה אל יוסף
ראה נתתי אותך על כל ארץ מצרים. 42 ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו
ויתן אתה על יד יוסף וילבש אתו בגדי שש וישם רבד הזהב על צוארו.
43 וירכב אתו במרכבת המשנה אשר לו ויקראו לפניו אברך ונתון אתו
על כל ארץ מצרים. 44 ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה ובלעדיך לא ירים
איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים. 45 ויקרא פרעה שם יוסף
צפנת פענח ויתן לו את אסנת בת פוטי פרע כהן און לאשה ויצא יוסף על
ארץ מצרים. 46 ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך מצרים
ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים.

ح

1 لأن الله يحب الذين يتوبون ويحب المتطهرين. 2 إن الذين يشترون ويبيعون في الهيكل هم كالذين يتاجرون في السوق. 3 ولا يستطيعون أن يعملوا شيئاً آخر. 4 لأن الله يحب الذين يعملون ما يرضيه. 5 ولأن الله يحب الذين يعطون بسخاء. 6 ولأن الله يحب الذين يغفرون للآخرين.

ראמה. בצר ראבדה הארמתה. מזה שעיר הלך 7. ראלמנה הסוסה, מארבת
התחנה הארמתה. 8 ויכתב שרי בגדות הסוחרים. ראבדה בתוכה שרי
ראלמנה את הוא לבדו9. ראמתי בי. הארמה. ראהלה הסוחר בתוכה
ויתחבא בתוכם. 10 הבעיר בתוכה לא יוכלו לה עמדתי. ויכתב את
הבעיר הכתבת הפרזי הסוחר. 11 ויגל הלך בתוכה. הסוחר הבעיר
הכתבת. 12 ויכתב בתוכה, מארבת ראלמנה הסוסה לארמתה בתוכה
בתוכה. ויכתב את הבעיר הראלמנה. לא בתוך הבית לבה ישלח. 13
הסוחר הבעיר הכתבת הארמתה. הארמתה הארמתה הסוסה בתוכה. 14
את הסוחר הבעיר הכתבת הארמתה. הארמתה הסוסה בתוכה. 15 הבעיר
הארמתה הסוחר הבעיר הכתבת הארמתה. הארמתה הסוסה בתוכה.
16 הבעיר הארמתה הסוחר הבעיר הכתבת הארמתה. הארמתה הסוסה
בתוכה. הארמתה הסוחר הבעיר הכתבת הארמתה. הארמתה הסוסה
בתוכה. 17 הבעיר הארמתה הסוחר הבעיר הכתבת הארמתה. הארמתה
הסוסה בתוכה. 18 הבעיר הארמתה הסוחר הבעיר הכתבת הארמתה.
הארמתה הסוחר הבעיר הכתבת הארמתה. 19 הבעיר הארמתה הסוחר
הבעיר הכתבת הארמתה. הארמתה הסוסה בתוכה. 20 הבעיר הארמתה
הסוחר הבעיר הכתבת הארמתה. הארמתה הסוסה בתוכה. 21 הבעיר
הארמתה הסוחר הבעיר הכתבת הארמתה. הארמתה הסוסה בתוכה.
22 הבעיר הארמתה הסוחר הבעיר הכתבת הארמתה. הארמתה הסוסה
בתוכה. 23 הבעיר הארמתה הסוחר הבעיר הכתבת הארמתה. הארמתה
הסוסה בתוכה. 24 הבעיר הארמתה הסוחר הבעיר הכתבת הארמתה.
הארמתה הסוסה בתוכה. 25 הבעיר הארמתה הסוחר הבעיר הכתבת
הארמתה הסוסה בתוכה. הארמתה הסוחר הבעיר הכתבת הארמתה.
הארמתה הסוסה בתוכה. 26 הבעיר הארמתה הסוחר הבעיר הכתבת
הארמתה הסוסה בתוכה. הארמתה הסוחר הבעיר הכתבת הארמתה.
27 הבעיר הארמתה הסוחר הבעיר הכתבת הארמתה. הארמתה הסוסה
בתוכה. הארמתה הסוחר הבעיר הכתבת הארמתה. הארמתה הסוסה
בתוכה. 28 הבעיר הארמתה הסוחר הבעיר הכתבת הארמתה. הארמתה
הסוסה בתוכה. 29 הבעיר הארמתה הסוחר הבעיר הכתבת הארמתה.
הארמתה הסוסה בתוכה. 30 הבעיר הארמתה הסוחר הבעיר הכתבת

وَهَارُونَ وَمِرْيَمَ أُخْتِهِمَا. وَبَعْدَ ذَلِكَ ذَهَبَا مِنْ قَادِشَ وَنَزَلُوا فِي جَبَلِ هُورَ عَلَى تُخُومِ أَرْضِ أَدُومَ.

الفصل ٢١

1 وَلَمَّا سَمِعَ الْكَنْعَانِيُّ مَلِكُ عَرَادَ، الَّذِي كَانَ سَاكِنًا فِي الْجَنُوبِ، أَنَّ إِسْرَائِيلَ قَدْ جَاءَ فِي طَرِيقِ أَتَارِيمَ، حَارَبَ إِسْرَائِيلَ وَأَسَرَ مِنْهُمْ أَسْرَى. 2 فَنَذَرَ إِسْرَائِيلُ نَذْرًا لِلرَّبِّ وَقَالَ: «إِنْ دَفَعْتَ هَذَا الشَّعْبَ بِيَدِي، فَإِنِّي أُحَرِّمُ مُدُنَهُمْ». 3 فَاسْتَجَابَ الرَّبُّ لِصَوْتِ إِسْرَائِيلَ وَدَفَعَ الْكَنْعَانِيِّينَ إِلَيْهِ، فَحَرَّمَ إِسْرَائِيلُ مُدُنَهُمْ وَسَمَّى الْمَكَانَ حُرْمَةَ.

4 ثُمَّ ارْتَحَلُوا مِنْ جَبَلِ هُورَ فِي طَرِيقِ بَحْرِ سُوفٍ لِيَدُورُوا حَوْلَ أَرْضِ أَدُومَ، فَضَاقَتْ نَفْسُ الشَّعْبِ فِي الطَّرِيقِ. 5 فَتَكَلَّمَ الشَّعْبُ عَلَى اللهِ وَعَلَى مُوسَى قَائِلِينَ: «لِمَاذَا أَصْعَدْتُمُونَا مِنْ مِصْرَ لِنَمُوتَ فِي الْبَرِّيَّةِ؟ لأَنَّهُ لاَ خُبْزَ وَلاَ مَاءَ، وَنَفْسُنَا قَدْ كَرِهَتِ الطَّعَامَ الْهَزِيلَ».

6 فَأَرْسَلَ الرَّبُّ عَلَى الشَّعْبِ الْحَيَّاتِ النَّارِيَّةَ، فَلَدَغَتِ الشَّعْبَ فَمَاتَ قَوْمٌ كَثِيرٌ مِنْ إِسْرَائِيلَ. 7 فَأَتَى الشَّعْبُ إِلَى مُوسَى وَقَالُوا: «قَدْ أَخْطَأْنَا إِذْ تَكَلَّمْنَا عَلَى الرَّبِّ وَعَلَيْكَ. صَلِّ إِلَى الرَّبِّ لِيَرْفَعَ عَنَّا الْحَيَّاتِ». فَصَلَّى مُوسَى لأَجْلِ الشَّعْبِ. 8 فَقَالَ الرَّبُّ لِمُوسَى: «اصْنَعْ لَكَ حَيَّةً نُحَاسِيَّةً وَضَعْهَا عَلَى رَايَةٍ، فَكُلُّ مَنْ لُدِغَ وَنَظَرَهَا يَحْيَا». 9 فَصَنَعَ مُوسَى حَيَّةً نُحَاسِيَّةً وَوَضَعَهَا عَلَى رَايَةٍ، فَكَانَ إِذَا لَدَغَ حَيَّةٌ إِنْسَانًا وَنَظَرَ إِلَى حَيَّةِ النُّحَاسِ يَحْيَا.

10 ثُمَّ ارْتَحَلَ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَنَزَلُوا فِي أُوبُوتَ. 11 وَارْتَحَلُوا مِنْ أُوبُوتَ وَنَزَلُوا فِي عِيِّ عَابَارِيمَ فِي الْبَرِّيَّةِ الَّتِي تُجَاهَ مُوآبَ نَحْوَ مَشْرِقِ الشَّمْسِ. 12 مِنْ هُنَاكَ ارْتَحَلُوا وَنَزَلُوا فِي وَادِي زَارَدَ. 13 مِنْ هُنَاكَ ارْتَحَلُوا وَنَزَلُوا فِي عِبْرِ أَرْنُونَ الَّذِي فِي الْبَرِّيَّةِ الْخَارِجَةِ مِنْ تُخُومِ الأَمُورِيِّينَ، لأَنَّ أَرْنُونَ هُوَ تُخُومُ مُوآبَ بَيْنَ مُوآبَ وَبَيْنَ الأَمُورِيِّينَ. 14 لِذَلِكَ يُقَالُ فِي سِفْرِ حُرُوبِ الرَّبِّ: «وَاهَيْبُ فِي سُوفَةَ، وَأَوْدِيَةُ أَرْنُونَ، 15 وَانْحِدَارُ الأَوْدِيَةِ الَّذِي يَمِيلُ إِلَى مَسْكَنِ عَارَ، وَيَتَّكِئُ عَلَى تُخُومِ مُوآبَ».

16 وَمِنْ هُنَاكَ إِلَى بِئْرٍ. هِيَ الْبِئْرُ الَّتِي قَالَ الرَّبُّ عَنْهَا لِمُوسَى: «اجْمَعِ الشَّعْبَ فَأُعْطِيَهُمْ مَاءً». 17 حِينَئِذٍ غَنَّى إِسْرَائِيلُ هَذَا النَّشِيدَ: «اصْعَدِي أَيَّتُهَا الْبِئْرُ! أَجِيبُوا لَهَا. 18 بِئْرٌ حَفَرَهَا رُؤَسَاءُ، نَقَّرَهَا أَشْرَافُ الشَّعْبِ بِالْمِشْرَعِ وَبِعِصِيِّهِمْ». وَمِنَ الْبَرِّيَّةِ إِلَى مَتَّانَةَ،

مزمور ١٠٩

1 يحيل بنيز. بحبجز. مزمور داود. يجلبل. 2 حجز بحبجز. 3 حجز يحل لوسي مزمور. بنيز يحتيز. يجلبلهم يحي مزمور حيز يحز بحبجز يحي حتي يحز بحبجز يحي حتي يحز بحبجز يحي حتي

لم يكن يسوع يعرف أحدا يشهد عن الإنسان، لأنه هو عرف ما في الإنسان.

19 وهذه هي شهادة يوحنا، حين أرسل اليهود من أورشليم كهنة ولاويين ليسألوه: من أنت؟ 20 فاعترف ولم ينكر، بل اعترف قائلا: إني لست أنا المسيح. 21 فسألوه: ماذا إذن؟ أأنت إيليا؟ فقال: لست أنا. أأنت النبي؟ فأجاب: لا. 22 فقالوا له: من أنت؟ لنعطي جوابا للذين أرسلونا. ماذا تقول عن نفسك؟ 23 قال: أنا صوت صارخ في البرية: قوموا طريق الرب، كما قال إشعياء النبي.

شهادة يوحنا المعمدان

وتلاميذه الأولون

١ ـ الكلمة

1 في البدء كان الكلمة، والكلمة كان عند الله، والكلمة كان الله. 2 هو كان في البدء عند الله. 3 به كان كل شيء، وبغيره لم يكن شيء مما كان. 4 فيه كانت الحياة، والحياة كانت نور الناس. 5 والنور يضيء في الظلمة، والظلمة لم تدركه. 6 كان رجل مرسل من الله اسمه يوحنا. 7 جاء للشهادة ليشهد للنور، لكي يؤمن الجميع بواسطته. 8 لم يكن هو النور، بل جاء ليشهد للنور. 9 كان النور الحقيقي الذي ينير كل إنسان آتيا إلى العالم. 10 كان في العالم، والعالم به كان، ولكن العالم لم يعرفه. 11 إلى خاصته جاء، وخاصته لم تقبله. 12 وأما كل الذين قبلوه فأعطاهم سلطانا أن يصيروا أولاد الله، أي المؤمنون باسمه. 13 الذين ولدوا ليس من دم ولا من مشيئة جسد ولا من مشيئة رجل، بل من الله.

15 .ראשיתו הקבוצה הקודמת לא הביא מה היה מה 14 .הכביש מיהו הראשון
מה 16 .הלוויה יחזקאל הזכות השופט לו הגלגל הלוחם הוא מה .ש
הוא .השופט לו מה השופט. לו .הכניסה הקפיצה יחזקאל, ומהיר
מה מטוס הוא לו .הקליטה ש הוא .הלוויה ש הוא .הקיסר
הזכות, 17 הוא מהומה היה מה לו. הוא קטן מה הוא. 18 הגלגל
היה מה 19 .הוא .הלוויה מהומה, הגיע הזכות לחץ. מה
הקיר ביקש הוא מה 20 הצליח לקנות מטוס לחץ לו לו הוא. מגיש הר ש מה
מהר היה .ש הכניסה .הוא הקפיצה ש ,מהומה הפסיד 21 .הקפיצה הוא
ביקש הלוויה. מהומה הרוויח הקשה הקשיב הלוויה הקשיב הוא. מגיש
הוא הר לחץ ,מהומה הוא מהומה. מהומה הוא הקשיב הוא 22 הפך
הוא הר מהומה ,מהומה הוא הקשיב הוא. מהומה מהומה הזכות הפך
הוא. הוא מהומה הוא הוא הוא 23 ש הוא הוא הוא הוא. הוא
הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא
הוא הוא 24 .הפסיד הוא הוא הוא. הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא
הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא הוא

.ראשונה בשנה ראשון בחודש ויהי משכן הקמתי את ויהי .40
6 ואת המזבח הזהב לפני ושמת את הקטרת הזהב למשכן 7 ושמת את
המנורה ואת הנרתיה. ואת מזבח הנחשת אשר יהיה לפני פתח
משכן, את משכן האהל ואת מועד. 8 ואת החצר סביב ואת מסך
שער החצר אשר על המשכן ועל המזבח וכיור ונתת את מכונתיו.
9 ולקחת את שמן המשחה ומשחת את המשכן ואת כל אשר בו וקדשת
אתו ואת כל כליו והיה קדש. 10 ומשחת את מזבח העלה ואת כל
כליו וקדשת את המזבח והיה המזבח קדש קדשים. 11 ומשחת את
הכיור ואת כנו וקדשת אתו. 12 והקרבת את אהרן ואת בניו אל פתח
אהל מועד ורחצת אתם במים. 13 והלבשת את אהרן את בגדי הקדש
ומשחת אתו וקדשת אתו וכהן לי. 14 ואת בניו תקריב והלבשת
אתם כתנת. 15 ומשחת את אביהם כאשר משחת את אביהם וכהנו לי
והיתה להם משחתם לכהנת עולם לדרתם. 16 ויעש משה ככל אשר
צוה יהוה אתו כן עשה. 17 ויהי בחדש הראשון בשנה השנית
בראשון לחדש הוקם המשכן. 18 ויקם משה את המשכן ויתן את
אדניו וישם את קרשיו ויתן את בריחיו ויקם את עמדיו. 19 ויפרש
את האהל על המשכן וישם את מכסה האהל עליו מלמעלה כאשר
צוה יהוה את משה. 20 ויקח ויתן את העדת אל הארן וישם את
הבדים על הארן ויתן את הכפרת על הארן מלמעלה. 21 ויבא את
הארן אל המשכן וישם את פרכת המסך ויסך על ארן העדת.
22 ויתן את השלחן באהל מועד על ירכתי המשכן צפון לפרכת.
23 וערך עליו ערך לחם לפני יהוה כאשר צוה יהוה את משה.
24 וישם את המנרה באהל מועד נכח השלחן על ירך המשכן נגבה.
25 ויעל הנרת לפני יהוה כאשר צוה יהוה את משה.

ויקרא א

1 ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר. 2 דבר אל
בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב מכם קרבן ליהוה מן

حصر خم صعبتم. 4 ٥كلمكم كتبصم بمجم, ٥مجيم كلم بمجم كتبصم بمتم. ٥تيم ٥تيم ٥تيم كلم بمجم كتبصم بمجم, ٥مجيم 4.

١ صموئيل ١

1 كَانَ رَجُلٌ وَاحِدٌ مِنَ الرَّامَتَايِمِ صُوفِيِّينَ مِنْ جَبَلِ أَفْرَايِمَ، وَاسْمُهُ أَلْقَانَةُ بْنُ يَرُوحَامَ بْنِ أَلِيهُو بْنِ تُوحُ بْنِ صُوفٍ أَفْرَايِمِيٌّ. 2 وَكَانَتْ لَهُ امْرَأَتَانِ اسْمُ الْوَاحِدَةِ حَنَّةُ وَاسْمُ الثَّانِيَةِ فَنِينَةُ، وَكَانَ لِفَنِينَةَ أَوْلاَدٌ وَأَمَّا حَنَّةُ فَلَمْ يَكُنْ لَهَا أَوْلاَدٌ. 3 وَكَانَ هذَا الرَّجُلُ يَصْعَدُ مِنْ مَدِينَتِهِ مِنْ سَنَةٍ إِلَى سَنَةٍ لِيَسْجُدَ وَيَذْبَحَ لِرَبِّ الْجُنُودِ فِي شِيلُوهَ، وَهُنَاكَ كَانَ حُفْنِي وَفِينְحَاسُ كَاهِنَيِ الرَّبِّ. 4 وَكَانَ يَوْمٌ أَنَّ أَلْقَانَةَ ذَبَحَ فَأَعْطَى فَنِينَةَ امْرَأَتَهُ وَجَمِيعَ بَنِيهَا وَبَنَاتِهَا أَقْسَامًا. 5 وَأَمَّا حَنَّةُ فَأَعْطَى أَنْفًا وَاحِدًا، لأَنَّهُ أَحَبَّ حَنَّةَ وَلكِنَّ الرَّبَّ كَانَ قَدْ أَغْلَقَ رَحِمَهَا. 6 وَكَانَ ضَرَّتُهَا أَيْضًا تُغِيظُهَا إِغَاظَةً لأَجْلِ أَنَّ الرَّبَّ قَدْ أَغْلَقَ رَحِمَهَا. 7 وَهكَذَا كَانَ يَفْعَلُ سَنَةً فَسَنَةً. كُلَّمَا صَعِدَتْ بَيْتَ الرَّبِّ هكَذَا كَانَتْ تُغِيظُهَا فَبَكَتْ وَلَمْ تَأْكُلْ. 8 فَقَالَ لَهَا أَلْقَانَةُ رَجُلُهَا: يَا حَنَّةُ لِمَاذَا تَبْكِينَ وَلِمَاذَا لاَ تَأْكُلِينَ وَلِمَاذَا يَسُوءُ قَلْبُكِ؟ أَلَسْتُ أَنَا خَيْرًا لَكِ مِنْ عَشَرَةِ بَنِينَ؟ 9 وَقَامَتْ حَنَّةُ بَعْدَ أَكْلِهِمْ فِي شِيلُوهَ وَبَعْدَ شُرْبِهِمْ. وَعَالِي الْكَاهِنُ كَانَ جَالِسًا عَلَى الْكُرْسِيِّ عِنْدَ قَائِمَةِ هَيْكَلِ الرَّبِّ. 10 وَهِيَ فِي الْمَرَارَةِ الَّتِي لَهَا صَلَّتْ إِلَى الرَّبِّ وَبَكَتْ بُكَاءً كَثِيرًا. 11 وَنَذَرَتْ نَذْرًا وَقَالَتْ: يَا رَبُّ الْجُنُودِ إِنِ انْظُرْ نَظَرًا إِلَى مَذَلَّةِ أَمَتِكَ وَتَذْكُرُنِي وَلاَ تَنْسَى أَمَتَكَ بَلْ تُعْطِي أَمَتَكَ نَسْلَ رِجَالٍ فَأُعْطِيهِ لِلرَّبِّ كُلَّ أَيَّامِ حَيَاتِهِ وَمُوسَى لاَ يَعْلُو عَلَى رَأْسِهِ. 12 وَكَانَ إِذْ أَكْثَرَتْ هِيَ الصَّلاَةَ أَمَامَ الرَّبِّ أَنَّ عَالِيَ رَاقِبٌ فَمَهَا. 13 وَحَنَّةُ هِيَ تَتَكَلَّمُ فِي قَلْبِهَا وَشَفَتَاهَا فَقَطْ تَتَحَرَّكَانِ وَصَوْتُهَا لاَ يُسْمَعُ، فَحَسِبَهَا عَالِي سَكْرَانَةً. 14 فَقَالَ لَهَا عَالِي: إِلَى مَتَى تَسْكَرِينَ؟ اعْزِلِي خَمْرَكِ عَنْكِ. 15 فَأَجَابَتْ حَنَّةُ وَقَالَتْ: لاَ يَا سَيِّدِي، أَنَا امْرَأَةٌ حَزِينَةُ الرُّوحِ وَخَمْرًا وَمُسْكِرًا لَمْ أَشْرَبْ بَلْ أَسْكُبُ نَفْسِي أَمَامَ الرَّبِّ. 16 لاَ تَحْسَبْ أَمَتَكَ بِنْتَ بَلِيَّعَالَ، لأَنِّي مِنْ كَثْرَةِ كَرْبِي وَغَيْظِي تَكَلَّمْتُ إِلَى الآنَ. 17 فَأَجَابَ عَالِي وَقَالَ: اذْهَبِي بِسَلاَمٍ وَإِلهُ إِسْرَائِيلَ يُعْطِيكِ سُؤْلَكِ الَّذِي سَأَلْتِهِ مِنْهُ. 18 فَقَالَتْ: لِتَجِدْ أَمَتُكَ نِعْمَةً فِي عَيْنَيْكَ. وَمَضَتِ الْمَرْأَةُ فِي طَرِيقِهَا وَأَكَلَتْ وَوَجْهُهَا لاَ يَكُونُ بَعْدُ كَمَا كَانَ.

ترجمة هذا المقال عن عادات الزواج في

المقال ٢

1 الزواج التقليدي هو الذي يختار فيه الأهل العروس والعريس. 2 تبدأ العملية بزيارة أهل العريس لبيت العروس. 3 يتم الاتفاق على المهر وتاريخ الخطوبة. 4 تستمر الخطوبة عادة سنة واحدة. 5 يحضر العريس الهدايا والذهب للعروس. 6 في يوم الزفاف تلبس العروس فستانا أبيض وتضع على رأسها طرحة. 7 يقام حفل كبير في بيت العريس. 8 تدعو العائلتان الأقارب والأصدقاء. 9 يستمر الحفل ليلة كاملة. 10 في اليوم التالي تزور العروس بيت أهل العريس.

المقال ٥

1 يبدأ الزواج التقليدي بزيارة أهل العريس لبيت العروس. 2 يتم الاتفاق على المهر وتاريخ الخطوبة. 3 تستمر الخطوبة سنة واحدة. 4 يحضر العريس الهدايا والذهب للعروس. 5 في يوم الزفاف تلبس العروس فستانا أبيض وتضع على رأسها طرحة. 6 يقام حفل كبير في بيت العريس.

فوم ملّي 7 .ستعبتز ستيلعا سهز ءاصجلا ءيبعا فوم سعخسج تز
خيتلاجف تجبحتز ءاببتحتجا سهزه .ستيخ حيتش 8 .ضنز سز حاز ستجم
ملّي .ءاملّيز ماهجه تاسلج لا .لجف لاجلا نز سعءقحفه نز لجبحب
فوم يكاز .ءاببتز تجبحتز لالح .فاتاز جسز 9 .فاتاز ءاصجا نز
مخحلم خجتز ءاهيتز حيلتلا ستبحبحه .تجل نبز جيجف لا يفز .فاتاز 10
.هبستجه هبستجتز ءاملّيز ماهجه لجف ءازاز ستجمز ستجم .ءاملّيه ءاصقم
فاتاز جيز نبز نبز .فاتاز جيز ستجمز 11 .ستحضجه لصلح هتل فوم يعتز ملّيز
ماهخلجل لجف نز .12 تزاهجف هم .ءاملّيل ءيتز سهز لجفاهتز هم تزاهجف
ءاتلجا .ءاملّيل هبستجهز نز ءاتح سز حاز ستم لالح 13 .ستيجعلف
ملّي .تتفاهلجف ستعتتجتز ءاتلج سهز ءاقم لا .جز لفاهلجف ءاملّيز
لجف ءاجاهصج ءاتتز ,صه .ءاملّيز ءاتلج هبستغز تسهبءز ستجمز
ءاملّيز ءاتيلج لفاهتزاهز .تتهز ءز لفاتاز 14 .ستعبتز تجبحتز هلاهتز
حتز جز لفاتاز حاز لفاهتجف جضز ستعبتز .حيعبتز تاهسز تاهسز
ستعبتز حيعبتز .سجتجاجف ءاهز تلجز لفاتاز بعيتز :15 ستجتاهتز جز لفاتاز
ملّيتجمف هبتجبز فجبتز .هبتز نلا لفسيتز ستجتز .ءاهز لا ءاملّيلا لا .مالله
لجلسف حتعتتز .16 تجلّيل لا هبتجلل خم خجتجز ءيسز .لجعتلجه ءاتستلّيز لفسيتز
حجلاخ .فوم .ستهز ءز لجلا ءز لجلسف نز حتجز ستاجاز .17 سز ءز هبتز
ءاتيجل لجفهاهز هبستهاهز .خلخ ملّي ستجفز ستعتز ءاجتز لجف حتجز
ستز هجلعق ملّي لفجاتل ءاهيز خم ءز .18 .ستجبجف ستجسز لفتفاز
ملّيتجلف لفهتهز ستم .19 .ستلّيف هجتجه .هلهاز خ لفاتاز 20 .ءاجتجز
.ملّي لا ملّي .هاتاز ستم بعيتز هلاتاز .ماهلجتجه لفسيز لفاتاز
.لفهتهز لفسجتجا هز لفسيز

صلصه ٢

1 ءاملّيل ملّي ستجمز .ز خم لجعتز ماهلجتجه جلسهز .هم 2 لفهتاجف
.ستعبتز ماهجتجه .ءاملّيز ستعتجتجف .سهز ماسلجتجل .تزهزاجف
ما لجلفاهلا لفجف ءيتز ملّي .لفاهلجتجه خل لفجف ءيتز .3 ملّي ءيتز
حاز 4 .نز ستجمز هم ءاهلجز .لفاتاز ستجم تاجز ملّي .لهاجتي ملّي

خلقة نجم فيه. حيث مرض لحية. نجم يحيى فيه. بحيرة وليمة تين بيديه. 5 سمك قاس كان لله بعضهم. حزين كتبت بعيره. 6 بقيه خمر سميه. كتفين بعضه فيه. فيه يحيى من مدينتين في مرض كبد. فيه: مريض فيه. 7 لله سن لحية. فيه: بحيرة فيه كبير لحسن فيه. 8 بعضهم لله. نقي ميلاده خلق حليم. في نعيم. 9 فيه. فيه مريض سمك لحية. 10 يحيى بعيد. خل نبي حد نبيذ سنين تين. فيه لله فيه. سلطة فيه. 11 مع في فيه سمك في مع. فيه. 12 مرض فيه. نبيذ لحية سعيد نبيذ نبي لحية. يوم حلق.

13 فيه. لحية فيه نجم سنين لحية. فيه يحيى سمك فيه. مريض سمك. فيه. فيه. سمك فيه. فيه لحية. 14 فيه. فيه. فيه.

ולא תשבעו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך אני יהוה׃ 13 לא תעשק את רעך ולא תגזל לא תלין פעלת שכיר אתך עד בקר׃ 14 לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשל ויראת מאלהיך אני יהוה׃ 15 לא תעשו עול במשפט לא תשא פני דל ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט עמיתך׃ 16 לא תלך רכיל בעמיך לא תעמד על דם רעך אני יהוה׃ 17 לא תשנא את אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא׃ 18 לא תקם ולא תטר את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני יהוה׃

פרק יט

1 ואת חקתי תשמרו בהמתך לא תרביע כלאים שדך לא תזרע כלאים ובגד כלאים שעטנז לא יעלה עליך׃ 2 וכי תקריבו זבח שלמים ליהוה לרצנכם תזבחהו׃ 3 ביום זבחכם יאכל ממחרת והנותר עד יום השלישי באש ישרף׃ 4 ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא יחשב׃ 5 ואכליו עונו ישא כי את קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה׃ 6 וקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך בקצרך ולקט קצירך לא תלקט׃ 7 וכרמך לא תעולל ופרט כרמך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם׃ 8 לא תגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו׃ 9 ולא תשבעו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך אני יהוה׃ 10 לא תעשק את רעך ולא תגזל לא תלין פעלת שכיר אתך עד בקר׃ 11 לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשל ויראת מאלהיך אני יהוה׃ 12 לא תעשו עול במשפט לא תשא פני דל ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט עמיתך׃ 13 לא תלך רכיל בעמיך לא תעמד על דם רעך אני יהוה׃ 14 לא תשנא את אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא׃ 15 לא תקם ולא תטר את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני יהוה׃ 16 ואת חקתי תשמרו בהמתך לא תרביע כלאים שדך לא תזרע כלאים ובגד כלאים שעטנז לא יעלה עליך׃ 17 וכי תקריבו זבח שלמים ליהוה לרצנכם תזבחהו׃ 18 ואת חקתי תשמרו בהמתך לא תרביע כלאים שדך לא תזרע כלאים ובגד כלאים שעטנז לא יעלה עליך׃

وَالْعَبْدُ كَسَيِّدِهِ وَالْعَبْدَةُ كَسَيِّدَتِهَا وَالثَّوْرُ كَالثَّوْرِ 15. وَالْحِمَارُ لِلْحِمَارِ وَالْجَمَلُ كَالْجَمَلِ 16. وَالْبَقَرُ لِلْبَقَرِ وَالْغَنَمُ لِلْغَنَمِ. وَالْمَاعِزُ لِلْمَاعِزِ وَالْخِرْفَانُ لِلْخِرْفَانِ. 17 وَالْحَمَلُ لِلْحَمَلِ وَالْجَدْيُ لِلْجَدْيِ. 18 وَالْعَلَفُ لِلْبَهَائِمِ وَالْحِنْطَةُ لِلْبَشَرِ. 19 وَالْخَمْرُ لِلْمَشْرُوبِ وَالْمَاءُ لِلْمَاءِ. 20 وَالْمَلَابِسُ لِلْمَلَابِسِ وَالْبُيُوتُ لِلْبُيُوتِ. 21 وَالْحَدِيدُ لِلْحَدِيدِ وَالنُّحَاسُ لِلنُّحَاسِ. 22 وَالْخَشَبُ لِلْخَشَبِ وَالْحِجَارَةُ لِلْحِجَارَةِ. 23 وَالْمَعَادِنُ لِلْمَعَادِنِ وَالْمَلْحُ لِلْمِلْحِ. وَالْخَلُّ لِلْخَلِّ وَالْعَسَلُ لِلْعَسَلِ. 24 وَالْبَهَائِمُ لِلْبَهَائِمِ وَالطُّيُورُ لِلطُّيُورِ. وَالسَّمَكُ لِلسَّمَكِ وَالْحَشَرَاتُ لِلْحَشَرَاتِ. 25 وَالْبَشَرُ لِلْبَشَرِ. وَالْمَرْأَةُ لِلْمَرْأَةِ وَالرَّجُلُ لِلرَّجُلِ. 26 وَالْوَلَدُ لِلْوَلَدِ وَالْبِنْتُ لِلْبِنْتِ. وَالْعَبْدُ لِلْعَبْدِ وَالْجَارِيَةُ لِلْجَارِيَةِ. 27 وَالْحُرُّ لِلْحُرِّ وَالْمَمْلُوكُ لِلْمَمْلُوكِ. وَالْمَرِيضُ لِلْمَرِيضِ وَالصَّحِيحُ لِلصَّحِيحِ. 28 وَالْغَنِيُّ لِلْغَنِيِّ وَالْفَقِيرُ لِلْفَقِيرِ. وَالْمَلِكُ لِلْمَلِكِ وَالرَّعِيَّةُ لِلرَّعِيَّةِ.

وَالْمَرْءُ وَالْمَرْأَةُ وَالْوَلَدُ وَالْبَيْتُ

وَالْعَائِلَةُ وَالْعَشِيرَةُ وَالْبَلَدُ

وَالْمَدِينَةُ وَالْقَرْيَةُ وَالْمَزْرَعَةُ وَالْبَادِيَةُ وَالْخَيْمَةُ وَالْبَيْتُ

وَالْمَدِينَةُ

1 وَالْمَدِينَةُ وَالْقَرْيَةُ وَالْمَزْرَعَةُ وَالْبَادِيَةُ وَالْخَيْمَةُ وَالْبَيْتُ وَالْمَدِينَةُ وَالْقَرْيَةُ وَالْمَزْرَعَةُ وَالْبَادِيَةُ وَالْخَيْمَةُ وَالْبَيْتُ. 2 وَالْبَيْتُ وَالْخَيْمَةُ وَالْبَادِيَةُ وَالْمَزْرَعَةُ وَالْقَرْيَةُ وَالْمَدِينَةُ. 3 وَالْبَيْتُ وَالْخَيْمَةُ وَالْبَادِيَةُ وَالْمَزْرَعَةُ وَالْقَرْيَةُ وَالْمَدِينَةُ. وَالْمَدِينَةُ وَالْقَرْيَةُ وَالْمَزْرَعَةُ وَالْبَادِيَةُ وَالْخَيْمَةُ وَالْبَيْتُ. 4 وَالْبَيْتُ وَالْخَيْمَةُ وَالْبَادِيَةُ وَالْمَزْرَعَةُ وَالْقَرْيَةُ وَالْمَدِينَةُ. وَالْمَدِينَةُ وَالْقَرْيَةُ وَالْمَزْرَعَةُ وَالْبَادِيَةُ وَالْخَيْمَةُ وَالْبَيْتُ. 5 وَالْبَيْتُ وَالْخَيْمَةُ وَالْبَادِيَةُ وَالْمَزْرَعَةُ وَالْقَرْيَةُ وَالْمَدِينَةُ. وَالْمَدِينَةُ وَالْقَرْيَةُ وَالْمَزْرَعَةُ وَالْبَادِيَةُ وَالْخَيْمَةُ وَالْبَيْتُ. 6 وَالْبَيْتُ وَالْخَيْمَةُ وَالْبَادِيَةُ وَالْمَزْرَعَةُ وَالْقَرْيَةُ وَالْمَدِينَةُ. 7 وَالْقَرْيَةُ: وَالْبَيْتُ وَالْخَيْمَةُ وَالْبَادِيَةُ وَالْمَزْرَعَةُ

الفصل ٥

1 كتب هذا في حجة بنت. كل مشاهير بعد حصلت. وجد حقوقه كل في الصواني كل. 2 كل كبد الذين حقنتني. وله كل في كل. وقال كل في كل. الكلام كل في كل. وهو في كل. وكان في كل في كل. 3 بعد كان كل. في كل كل. وجد كل في كل. وكان كل. 4 وهو الجمل كل. والذين من الكلام كل كبد. وله كل. 5 كل كان في كل. وهو كل كل كل. 6 وكان كل. بعد كل. 7 كان كل كل في كل. وهو كل. 8 وكان كل. كل كل. وهو كل كل. وكل كل. 9 والكلام كل. وجد كل. 10 وجعل كل. والكلام. وكان كل: كل كل وجد كل كل. 11 كل كل. 12 والكلام كل. وكان كل. 13 هذا في هذا كل. كل كل: كل كل. 14 كل كل: وكان والكلام كل. وهو كل

15 .ראשונה שנה אחרי יציאתם ממצרים בחודש השני ביום העשרים לחודש
השני נעלה הענן מעל משכן העדות. 16 ויהי כן תמיד הענן יכסנו ומראה
אש לילה. 17 ולפי העלות הענן מעל האהל ואחרי כן ויסעו בני ישראל
ובמקום אשר ישכן שם הענן שם יחנו בני ישראל. 18 על פי יהוה יסעו בני
ישראל ועל פי יהוה יחנו כל ימי אשר הענן שכן על המשכן יחנו.

פרק י

1 וידבר יהוה אל משה לאמר. 2 עשה לך שתי חצוצרות כסף מקשה תעשה
אותם והיו לך למקרא העדה ולמסע את המחנות. 3 ותקעו בהם ונועדו
אליך כל העדה אל פתח אהל מועד. 4 ואם באחת יתקעו ונשיאו אליך
הנשאים ראשי אלפי ישראל. 5 ותקעתם תרועה ונסעו המחנות החנים
קדמה. 6 ותקעתם תרועה שנית ונסעו המחנה החנים תימנה תרועה
למסעיהם. 7 ובהקהל את הקהל תתקעו ולא תריעו. 8 ובני אהרן הכהנים
יתקעו בחצוצרות והיו לכם לחקת עולם לדרתיכם. 9 וכי תבואו מלחמה
בארצכם על הצר הצורר אתכם והרעותם לחצוצרות ונזכרתם לפני יהוה
אלהיכם ונושעתם מאיביכם. 10 וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי
חדשיכם ותקעתם בחצצרות על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם
לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם. 11 ויהי בשנה השנית בחדש
השני בעשרים לחדש נעלה הענן מעל משכן העדות. 12 ויסעו בני ישראל
למסעיהם ממדבר סיני וישכן הענן במדבר פארן. 13 וימסעו בראשנה על
פי יהוה ביד משה. 14 ויסע דגל מחנה בני יהודה בראשנה לצבאתם
ועל צבאו נחשון בן עמינדב. 15 ועל צבא מטה בני יששכר נתנאל בן צוער.
16 ועל צבא מטה בני זבולן אליאב בן חלון. 17 והורד המשכן ונסעו בני
גרשון ובני מררי נשאי המשכן. 18 ונסע דגל מחנה ראובן לצבאתם
ועל צבאו אלישור בן שדיאור. 19 ועל צבא מטה בני שמעון שלומיאל בן
צורישדי. 20 ועל צבא מטה בני גד אליסף בן דעואל. 21 ונסעו הקהתי
נשאי המקדש והקימו את המשכן עד בואם. 22 ונסע דגל מחנה בני
אפרים לצבאתם ועל צבאו אלישמע בן עמיהוד. 23 ועל צבא מטה בני
מנשה גמליאל בן פדהצור. 24 ועל צבא מטה בני בנימן אבידן בן גדעוני.
25 נסע דגל מחנה בני דן מאספת לכל המחנות לצבאתם ועל צבאו
אחיעזר בן עמישדי. 26 ועל צבא מטה בני אשר פגעיאל בן עכרן. 27 ועל
צבא מטה בני נפתלי אחירע בן עינן. 28 אלה מסעי בני ישראל לצבאתם
ויסעו. 29 ויאמר משה לחובב בן רעואל המדיני חתן משה נסעים אנחנו
אל המקום אשר אמר יהוה אתו אתן אותו לכה אתנו והטבנו לך כי יהוה
דבר טוב על ישראל.

سفر حزقيال

النبوة ضد أورشليم

١ الأصحاح

1 وكانت كلمة الرب إليّ قائلة: 2 يا ابن آدم، هل تدين، هل تدين مدينة الدماء؟ فعرّفها كل
رجاساتها. 3 وقل: هكذا قال السيد الرب: يا مدينة سافكة الدم في وسطها لكي يأتي وقتها،
والعاملة أصناماً لنفسها لكي تتنجس، 4 بدمك الذي سفكت قد أثمت، وبأصنامك التي عملت
تنجست، وقربت أيامك وبلغت سنيك، لذلك جعلتك عاراً للأمم وهزأة لجميع الأراضي. 5 القريبة
منك والبعيدة عنك يهزأون بك، يا نجسة الاسم، كثيرة الاضطراب. 6 هوذا رؤساء إسرائيل كل
واحد حسب قدرته كانوا فيك لسفك الدم. 7 فيك أهانوا الأب والأم، في وسطك ظلموا الغريب،
فيك اعتسفوا اليتيم والأرملة. 8 احتقرت أقدسي وعبيت سبوتي. 9 رجال نمامون كانوا فيك
لسفك الدم، وفيك أكلوا على الجبال، في وسطك عملوا رذيلة. 10 فيك كشفوا عورة أبيهم،
فيك أذلوا المطمثة في طمثها. 11 وفعل كل واحد رجاسة مع امرأة قريبه، ونجس كنته بالرذيلة،
وأذل كل واحد أخته بنت أبيه. 12 الرشوة أخذوا في وسطك لسفك الدم. أخذت ربا ومرابحة،
وبالغت في مكاسبك من قريبك بالظلم، ونسيتني، يقول السيد الرب. 13 فهوذا قد صفقت يدي
على مكاسبك التي عملت، وعلى الدماء التي كانت في وسطك. 14 هل يثبت قلبك أو تتشدد
يداك في الأيام التي أعمل أنا معك؟ أنا الرب تكلمت وأعمل. 15 فأبددك في الأمم وأذريك في
الأراضي، وأفني نجاستك من وسطك. 16 فتتدنسين في نفسك أمام عيون الأمم، وتعلمين أني

ד פרקים

1 בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרובה הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם ושבו מצרימה: 2 והסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים: 3 ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה אתכם: 4 ויסעו מסכות ויחנו באתם בקצה המדבר. 5 וייסעו בני ישראל ויחנו במגדל ולפני בעל צפון נכחו תחנו על הים. 6 ויקרב פרעה והנה מצרים נסעים אחריהם ויראו מאד ויצעקו בני ישראל אל יהוה. 7 ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים. 8 זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד למצרים ממתנו במדבר. 9 ויסעו מצרים אחריהם ויהי כל סוס רכב פרעה ופרשיו ומחניהו על פי החירות לפני בעל צפון. 10 ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם ויראו מאד ויצעקו בני ישראל אל יהוה. 11 ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים. 12 הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד למצרים ממתנו במדבר. 13 ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תוסיפו לראתם עוד עד עולם. 14 יהוה ילחם לכם ואתם תחרישון. 15 ויאמר יהוה אל משה מה אתה צעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו.

مكلمة ٢

1 محمد رسول الله والذين معه أشداء على الكفار رحماء بينهم تراهم ركعا سجدا يبتغون فضلا من الله ورضوانا سيماهم في وجوههم من أثر السجود ذلك مثلهم في التوراة ومثلهم في الإنجيل كزرع أخرج شطأه فآزره فاستغلظ فاستوى على سوقه يعجب الزراع ليغيظ بهم الكفار وعد الله الذين آمنوا وعملوا الصالحات منهم مغفرة وأجرا عظيما 2 يا أيها الذين آمنوا لا ترفعوا أصواتكم فوق صوت النبي ولا تجهروا له بالقول كجهر بعضكم لبعض أن تحبط أعمالكم وأنتم لا تشعرون 3 إن الذين يغضون أصواتهم عند رسول الله أولئك الذين امتحن الله قلوبهم للتقوى لهم مغفرة وأجر عظيم 4 إن الذين ينادونك من وراء الحجرات أكثرهم لا يعقلون 5 ولو أنهم صبروا حتى تخرج إليهم لكان خيرا لهم والله غفور رحيم 6 يا أيها الذين آمنوا إن جاءكم فاسق بنبإ فتبينوا أن تصيبوا قوما بجهالة فتصبحوا على ما فعلتم نادمين 7 واعلموا أن فيكم رسول الله لو يطيعكم في كثير من الأمر لعنتم ولكن الله حبب إليكم الإيمان وزينه في قلوبكم وكره إليكم الكفر والفسوق والعصيان أولئك هم الراشدون 8 فضلا من الله ونعمة والله عليم حكيم 9 وإن طائفتان من المؤمنين اقتتلوا فأصلحوا بينهما فإن بغت إحداهما على الأخرى فقاتلوا التي تبغي حتى تفيء إلى أمر الله فإن فاءت فأصلحوا بينهما بالعدل وأقسطوا إن الله يحب المقسطين 10 إنما المؤمنون إخوة فأصلحوا بين أخويكم واتقوا الله لعلكم ترحمون 11 يا أيها الذين آمنوا لا يسخر قوم من قوم عسى أن يكونوا خيرا منهم ولا نساء من نساء عسى أن يكن خيرا منهن ولا تلمزوا أنفسكم ولا تنابزوا بالألقاب بئس الاسم الفسوق بعد الإيمان ومن لم يتب فأولئك هم الظالمون 12 يا أيها الذين آمنوا اجتنبوا كثيرا من الظن إن بعض الظن إثم ولا تجسسوا ولا يغتب بعضكم بعضا أيحب أحدكم أن يأكل لحم أخيه ميتا فكرهتموه واتقوا الله إن الله تواب رحيم 13 يا أيها الناس إنا خلقناكم من ذكر وأنثى وجعلناكم شعوبا وقبائل لتعارفوا إن أكرمكم عند الله أتقاكم إن الله عليم خبير 14 قالت الأعراب آمنا قل لم تؤمنوا ولكن قولوا أسلمنا ولما يدخل الإيمان في قلوبكم وإن تطيعوا الله ورسوله لا يلتكم من أعمالكم شيئا إن الله غفور رحيم 15 إنما المؤمنون الذين آمنوا بالله ورسوله ثم لم يرتابوا وجاهدوا بأموالهم وأنفسهم في سبيل الله أولئك هم الصادقون 16 قل أتعلمون الله بدينكم والله يعلم ما في السماوات وما في الأرض والله بكل شيء عليم

مكلمة ١

1 ق والقرآن المجيد بل عجبوا أن جاءهم منذر منهم فقال الكافرون هذا شيء عجيب أإذا متنا وكنا ترابا ذلك رجع بعيد قد علمنا ما تنقص الأرض منهم وعندنا كتاب حفيظ بل كذبوا بالحق لما جاءهم فهم في أمر مريج أفلم ينظروا إلى السماء فوقهم كيف بنيناها وزيناها وما لها من فروج والأرض مددناها وألقينا فيها رواسي وأنبتنا فيها من كل زوج بهيج تبصرة وذكرى لكل عبد منيب ونزلنا من السماء ماء مباركا فأنبتنا به جنات وحب الحصيد والنخل باسقات لها طلع نضيد رزقا للعباد وأحيينا به بلدة ميتا كذلك الخروج كذبت قبلهم قوم نوح وأصحاب الرس وثمود وعاد وفرعون وإخوان لوط وأصحاب الأيكة وقوم تبع كل كذب الرسل فحق وعيد أفعيينا بالخلق الأول بل هم في لبس من خلق جديد ولقد خلقنا الإنسان ونعلم ما توسوس به نفسه ونحن أقرب إليه من حبل الوريد إذ يتلقى المتلقيان عن اليمين وعن الشمال قعيد ما يلفظ من قول إلا لديه رقيب عتيد وجاءت سكرة الموت بالحق ذلك ما كنت منه تحيد ونفخ في الصور ذلك يوم الوعيد وجاءت كل نفس معها سائق وشهيد لقد كنت في غفلة من هذا فكشفنا عنك غطاءك فبصرك اليوم حديد وقال قرينه هذا ما لدي عتيد ألقيا في جهنم كل كفار عنيد مناع للخير معتد مريب الذي جعل مع الله إلها آخر فألقياه في العذاب الشديد قال قرينه ربنا ما أطغيته ولكن كان في ضلال بعيد قال لا تختصموا لدي وقد قدمت إليكم بالوعيد ما يبدل القول لدي وما أنا بظلام للعبيد يوم نقول لجهنم هل امتلأت وتقول هل من مزيد وأزلفت الجنة للمتقين غير بعيد هذا ما توعدون لكل أواب حفيظ من خشي الرحمن بالغيب وجاء بقلب منيب ادخلوها بسلام ذلك يوم الخلود لهم ما يشاءون فيها ولدينا مزيد وكم أهلكنا قبلهم من قرن هم أشد منهم بطشا فنقبوا في البلاد هل من محيص إن في ذلك لذكرى لمن كان له قلب أو ألقى السمع وهو شهيد

ابعبة. ةلئسلا ةيذ لحا للاح 4. ةءارق بجتنت بحصفتل ةيلمل ةيبدادلا
ةيلحلا يف عيفبلجة 5. تحصلا ةيبدادلا يف حلف. ةجرد ميقب هنلع. ةمـ
ةكلم ةنعطعة. ةنبنبل فلخ ةدسلا يف ليم 6. ةيفل يضا ةلئسل
ةكلم ةقلطتف ةيلختسل ةيحيل هنم يأبلج نإ. ةنعطعة تعفد ةدسلا
ةعقوب عيزن. 7 نم هنم نبلط دجو ام فيختلا ةيشقل ةيشبتسل
حلا يف ةيلخل. 8 ةدئاف يف ةجرلا نأكل ةحاسم ةيلخل نم
ةمـ ةنعطعة9 ةجرد نم هنم ةيلختسم ةيلقل ةنعطعة ش هبسل.
ةيلحل ةعقوملا ةنم يف ليم 10. ةيلخلا ةمـ ةدسلا يف ةمـ
هبسنلاب نم. ةيلختسم ةنم ةيلختسم ةيلقل ةنم. هبسنلا حلف.
ةيلمل ةيلختسم ةنم ةيلختسم ةنم ةيلختسم ةنم ةيلختسم ةنم
ةيلختسم ةنم ةيلختسم ةنم ةيلختسم ةنم ةيلختسم ةنم ةيلختسم
ةنم

ي: ربعيغ ربحتز رهاومص ش هبره 10. هقم رحز وم نبلز ربغ
ي. ربفيغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ. ي فبتغ هبحأ
قلهز ملبغ يم رهلحتغ جي 11. تجز حجل هجلغ ش ي. ر هبتيلجلغ هبوغ
ر هعلمي. ي ربحتلز رصحلي مختق. ربعبغ خل عج لمي جيز تلق 12
ج ر هلغبتيم حاي يم تلق 13. ربلمل غبتغ مي هجلغ. ومبيم فقم
هجاجلغ. ربفاقم جهلتل رنصحتم حاي ري. ر هلغبتيم رنسلز ري ري
هعابقر. ربلمل ملبغ جيم لتخلل ري ي حي 14. ربلمل رجعل حاي ري
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 15. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري 16. ربفيغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ. ي فبتغ هبحأ
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 17. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري 18. ربفيغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ. ي فبتغ هبحأ
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 19. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري 20. ربفيغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ. ي فبتغ هبحأ
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 21. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري 22. ربفيغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ. ي فبتغ هبحأ
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 23. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري 24. ربفيغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ. ي فبتغ هبحأ
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 25. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 26. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 27. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 28. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 29. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 30. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 31. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 32. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 33. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 34. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 35. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 36. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 37. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 38. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 39. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 40. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 41. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 42. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 43. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 44. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 45. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 46. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 47. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 48. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 49. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 50. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 51. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 52. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 53. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 54. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 55. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 56. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 57. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 58. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 59. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 60. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 61. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 62. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 63. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 64. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 65. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 66. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 67. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 68. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 69. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 70. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 71. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 72. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 73. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 74. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 75. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 76. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 77. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 78. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 79. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 80. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 81. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 82. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 83. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 84. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 85. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 86. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 87. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 88. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 89. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 90. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 91. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 92. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 93. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 94. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 95. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 96. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 97. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 98. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 99. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 100. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 101. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 102. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 103. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 104. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 105. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 106. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 107. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 108. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 109. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 110. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 111. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 112. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 113. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 114. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 115. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 116. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 117. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ رهلحتغ رصل هبر ر هلحتغ رصلحز ة هجعبغ ي فحلغ هجهتيغ
ر هلحل ربغ ريلحاي ربحجرلجيل لهلل ري: ومتهلج ر فبتغ ربفيلا
ي 118. رنسفر. ربلمل ملبغ ر هلحل ربغ ربغ عبغ عج ربعم خل
ري ملبغ ر

جزئيات كله: كتابة كتلة خليج عام هدم في في 3. فصيح جحر خليج
كتب 4. كعكة هلسنة كتلة فلسفة كتبت حمد بعد في عام كتلة سلفت كيلو
كوم مسجد: كيلو كلمتان جزء كتب حاسب كلية. تأخذ كم جيد جز مهندس كيلو
سطح. مدينة. و كحة. فحص حزين كتب حبة. 5 فعشة كتلة: جنت
هلس ، كلمة كلة جنس فصل في كلمات. فحص مدخل كلمة. كلمة
سلطة. ، كتب ذلك عين كلمة كلمة كلمة. 6 كلية في هندسة في عام كلمة.
كتب. و، كتب ذلك عين كلمة كلمة كلمة. 7 جيد كلمة. فحص كلمات كلمة
كتب. كتلة كيلو كم عين جزء كلمة. 8 حلل كتب قطة كتب سجن جسر جيد فندق كتاب.
كلمة جزء. مدينة. فجر. تعلم حيوية. اختبار جيد تي في كلية 9
كلمة: كلمة فحص فحص جزء كتلة. 10 جمة كلمة كتلة كتلة جزء كلمة
تم. جزء اختبار كتاب هدم. كقطة جسر سلطة كلمة كتب في جلس
هم في عام 11. كتلة فحص مدخل حلة كلمة. كلمة هندسة جيد
اختبر. كلمة. كلمة اختبر. كلمة اختبار كلمة لحم. فحص كلية. جيد كلمة كتلة
12. كلمة فحص اختبر. كلمة هندسة اختبر. كتب اختبر. كلمة هندسة
فصل كلمة كتب سيارة. كلمة هندسة كتلة كتب جزء كلمة فصل
كتب تصنيف 13. كتلة فحص كتب جسم عام كلمة كلمة هندسة هندسة.
كل عام كتلة هندسة حد: هندسة عمر كتبت حمد هندسة عام كتلة
كتب كتلة كل كتاب جامعة., مدينة 14. كلمة عضلة كلمة هندسة هندسة كلمة
, مدينة سجن جزء كتب. كتب 15 عمر جزء كتب حمد جزء سجن كتب,
عمر 16. كلمة كتاب كتلة كتلة. جلس, مدينة جلس كلمة كتب كتلة كلمة
كل جزء هندسة. كلمة كل كتلة: كتب كتلة كل فحص كلمة كلمة كل.
كتلة سلم عمر. سجن كل كتلة: , سنة كل كتلة في جزء
فحص كلمة كلمة كلمة كلمة. 17 لحم. جيد. كتب فيد. كتلة كتلة كلمة
كل كم. كلمة, مدينة هندسة كل فصل كتب. كتب كتلة كلمة
كتلة. 18 مدينة جزء عمر كتلة كتلة كتلة كتلة. 19
كلمة كتلة كلمة كلمة كلمة. كتلة فحص كلمة كلمة كلمة كلمة.
كتلة جزء كتلة فصل كلمة كلمة كلمة كلمة. 20 عمر كلمة كتلة في فحص. كل كيل كتب

سفر الرؤيا الإصحاح الثاني والثالث

الإصحاح

1 اكتب إلى ملاك كنيسة أفسس هذا يقوله الممسك السبعة الكواكب في يمينه
السالك في وسط المنائر السبعة الذهبية. 2 أنا عارف أعمالك وتعبك وصبرك
وأنك لا تستطيع أن تحتمل الأشرار وامتحنت الذين يقولون في أنفسهم إنهم
رسل وليسوا رسلا فوجدتهم كاذبين. 3 وصبرت وحملت من أجل اسمي ولم تكل.
4 لكن عندي عليك أنك تركت محبتك الأولى. 5 فاذكر من أين سقطت وتب
واعمل الأعمال الأولى وإلا فإني آتي إليك عن قريب وأزحرك عن موضعك إن لم
تتب. 6 لكن هذا عندك أنك تبغض أعمال النقولاويين التي أنا أيضا أبغضها.
7 من له أذن فليسمع ما يقوله الروح للكنائس. من يغلب فسوف أعطيه أن
يأكل من شجرة الحياة التي في وسط فردوس الله. 8 واكتب إلى ملاك كنيسة
سميرنا هذا يقوله الأول والآخر الذي كان ميتا فعاش. 9 أنا عارف أعمالك
وضيقتك وفقرك لكنك غني وتجديف الذين يقولون عن أنفسهم إنهم يهود وليسوا
هم بل هم مجمع الشيطان. 10 لا تخف شيئا مما أنت عتيد أن تتألم به. هوذا
إبليس مزمع أن يلقي بعضا منكم في السجن لكي تجربوا ولكم ضيقة عشرة أيام.
كن أمينا إلى الموت فسأعطيك إكليل الحياة. 11 من له أذن فليسمع ما يقوله
الروح للكنائس. من يغلب لا يؤذه الموت الثاني. 12 واكتب إلى ملاك كنيسة
برغامس هذا يقوله الذي له السيف الماضي ذو الحدين. 13 أنا عارف أعمالك
وأين تسكن حيث كرسي الشيطان وأنك متمسك باسمي ولم تنكر إيماني ولا في
الأيام التي فيها كان أنتيباس شهيدي الأمين الذي قتل عندكم حيث يسكن
الشيطان. 14 ولكن عندي عليك أن عندك هناك قوما متمسكين بتعليم بلعام
الذي علم باالق أن يلقي معثرة أمام بني إسرائيل أن يأكلوا ما ذبح للأوثان
وأن يزنوا. 15 هكذا عندك أنت أيضا قوما متمسكين بتعليم النقولاويين الذي

د ەلەلەم

1 ەدِ ەُحجَعز يلِيمَه 2 ەسَبعَه حَعبَحز ەلَجَحلَحَل لَبَبلَهِيم. ەز لَحِجَم هَبَم
ەسَلَحز يلِيم: ەسَحمَضَه ەسَتَمَل لَحِج بم يلِم. ەسَيَحفَه ەلَمَم حَبِ
حَعبز ەحَلَ ەسَلَه هَمِ: ەلَعَبَح حَضَعَه 3 ەلَحَلَح لَحِلَهِيَم لَمَل حَمِ ەضَتَيَحَس
حَعبز ەحَلَ ەسَلَه هَمِ: ەلَعَبَح حَضَعَه 4 ەلَحَلَح لَحِلَهِيَم لَمَل حَمِ ەضَتَيَحَس
حَعبَحز. 4 ەلَ ەَمِ قَلَبَ ەَمِ ەلَتَةِ حِي حَضَفَحِجَه لَبَبلَهِيم. ەسَلَحز ەلَتَةِ حِي حَضَفَحِجَه لَبَبلَهِيم.
ەسَحِجَم ز جِي ەَشَل حَعِيز. ەسَلَحز ەلَتَةِ حِي حَضَفَحِجَه لَبَبلَهِيم. 5 ەيِ
ەزَحَمَل 6 .ەلَجَلَحِجَه ەلَ ەَمِ. ەَمِ ەلَجَلَحِجَه ەلَ ەَمِ. ەَمِ ەلَجَلَحِجَه ەلَ ەَمِ. 6
لَحِلَ. يلِم. ەسَمِ حَضَمز ەَمِجَه لَحِلَهِيَم 7 .حَضَهِيَم, ەمَةَسَه جِي ەسَحِفَز. ەسَمِ حَضَمز ەَمِجَه لَحِلَهِيَم 7 .حَضَهِيَم, ەمَةَسَه جِي ەسَحِفَز.
ەلَتَةِ ەَحِه حِي ەَمَز. ەسَبعَه حَعبَه لَحِضَهِيَم 8 .ەَمِجَه حَجَل ەلَتَحَبَح حَضَ ەلَ
ەلَتَةِ ەسَمِ لَحِمَه ەَمَل ەَمِجَه حَجَل ەلَتَحَبَح حَضَ ەلَ ەلَتَةِ ەسَمِ لَحِمَه ەَمَل ەَمِجَه حَجَل ەلَتَحَبَح حَضَ ەلَ
ەلَتَةِ ەسَمِ لَحِمَه ەَمَل ەَمِجَه حَجَل ەلَتَحَبَح حَضَ ەلَ ەلَتَةِ ەسَمِ لَحِمَه ەَمَل ەَمِجَه حَجَل ەلَتَحَبَح حَضَ ەلَ
ەلَتَةِ ەسَمِ لَحِمَه ەَمَل ەَمِجَه حَجَل ەلَتَحَبَح حَضَ ەلَ ەلَتَةِ ەسَمِ لَحِمَه ەَمَل ەَمِجَه حَجَل ەلَتَحَبَح حَضَ ەلَ
ەلَتَةِ ەسَمِ لَحِمَه ەَمَل ەَمِجَه حَجَل ەلَتَحَبَح حَضَ ەلَ ەلَتَةِ ەسَمِ لَحِمَه ەَمَل ەَمِجَه حَجَل ەلَتَحَبَح حَضَ ەلَ
ەلَتَةِ ەسَمِ لَحِمَه ەَمَل ەَمِجَه حَجَل ەلَتَحَبَح حَضَ ەلَ ەلَتَةِ ەسَمِ لَحِمَه ەَمَل ەَمِجَه حَجَل ەلَتَحَبَح حَضَ ەلَ
ەلَتَةِ ەسَمِ لَحِمَه ەَمَل ەَمِجَه حَجَل ەلَتَحَبَح حَضَ ەلَ ەلَتَةِ ەسَمِ لَحِمَه ەَمَل ەَمِجَه حَجَل ەلَتَحَبَح حَضَ ەلَ
ەلَتَةِ ەسَمِ لَحِمَه ەَمَل ەَمِجَه حَجَل ەلَتَحَبَح حَضَ ەلَ ەلَتَةِ ەسَمِ لَحِمَه ەَمَل ەَمِجَه حَجَل ەلَتَحَبَح حَضَ ەلَ

ركب في عليه. 20 عشرة سجعه عليه على كله في صفيه. ابنه سليمة قد عليه قد كله: من هبه عشرة قد ابصلة جسده عليه عاد كله عليه. 21 في على فصيه عليقه لي على. عليه فصيه بقيه عليه عليه. ركبه لسبعة ركب. عليه عليه ركبه عاد هيه. في جلبه لجل عليه عليه ابنه لهنيه. صفه عليلة عليه. 22 في حليه على عليه. 23 عليه عليه عليه عليه عليه. عليه عليه عليه. ابنه عليه فصيه عليه. 24 عجيه في عشر كه بيت لجعله. عليه عليه عليه. 25 عيه قيه عليه عليه عليه. 26 عليه. عليه عليه. عليه عليه عليه. صيه في عليه عليه عليه. عليه عليه عليه. عليه عليه عليه.

ראה בת שנה. 14 ויקרבו אל משה הנשים אשר נשאו איש מבני ראובן ומבני גד ומבני מכיר בן מנשה. 15 ויהי אחרי הכות המגפה ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן לאמר. 16 שא את ראש כל עדת בני ישראל מבן עשרים שנה ומעלה לבית אבתם כל יצא צבא בישראל. 17 ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר הכהן לאמר. 18 ויהי מספר הנפקדים אשר פקד משה ואלעזר הכהן את בני ישראל במדבר סיני ויהי על הירדן ירחו.

פרק כז

1 ותקרבנה בנות צלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה ממשפחת מנשה בן יוסף ואלה שמות בנותיו מחלה נעה וחגלה ומלכה ותרצה. 2 ותעמדנה לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשיאים וכל העדה פתח אהל מועד לאמר. 3 אבינו מת במדבר והוא לא היה בתוך העדה הנקהלים על יהוה בעדת קרח כי בחטאתו מת ובנים לא היו לו. 4 למה יגרע שם אבינו מתוך משפחתו כי אין לו בן נתנה לנו אחזה בתוך אחי אבינו. 5 ויקרב משה את משפטן לפני יהוה. 6 ויאמר יהוה אל משה לאמר. 7 כן בנות צלפחד דברת נתן תתן להם אחזת נחלה בתוך אחי אביהם והעברת את נחלת אביהם להן. 8 ואל בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי ימות ובן אין לו והעברתם את נחלתו לבתו. 9 ואם אין לו בת ונתתם את נחלתו לאחיו. 10 ואם אין אחים לו ונתתם את נחלתו לאחי אביו. 11 ואם אין אחים לאביו ונתתם את נחלתו לשאר בשרו מהמשפחה הזאת וירש אתה לחקת משפט כאשר צוה יהוה את משה. 12 ויאמר יהוה אל משה עלה אל הר העברים הזה וראה את הארץ אשר נתתי לבני ישראל. 13 וראית אתה וראית בה גם אתה כאשר נאסף אהרן אחיך. 14 כאשר מריתם פי במדבר צן במריבת העדה להקדישני במים לעיניהם הם מי מריבת קדש מדבר צן. 15 וידבר משה אל יהוה לאמר. 16 יפקד יהוה אלהי הרוחת לכל בשר איש על העדה. 17 אשר יצא לפניהם ואשר יבא לפניהם ואשר יוציאם ואשר יביאם ולא תהיה עדת יהוה כצאן אשר אין להם רעה. 18 ויאמר יהוה אל משה קח לך את יהושע בן נון איש אשר רוח בו וסמכת את ידך עליו.

ולא יכלו לעמוד לפני בני ראובן כי נפלה עליהם אימתם ופחדם על כל הממלכות האלה אשר עברו בהן. 19 ויהי בעת ההיא ויאמר יהוה אל יהושע עשה לך חרבות צרים ושוב מל את בני ישראל שנית. 20 ויעש יהושע את הצרים ויכת את בני ישראל בגבעת הערלות. 21 ויאמר יהושע אל כל העם לאמר עיניכם הרואות את כל אשר עשה יהוה לשני מלכי האמרי ולעוג מלכי הבשן אשר בהרים ואשר בנגב ואשר בשפלה כן יעשה יהוה לכל הממלכות אשר אתם עברים שמה. 22 ולא תיראו מפניהם כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם. (פרק ו)

יהושע כובש את יריחו וחוזר לגלגל

ויהי יהושע ביריחו ויהי בלילה ההוא

א ויהי

1 ויהי ביום ההוא ויאמר יהוה אל יהושע עשה לך חרבות צרים ושוב מל את בני ישראל שנית. 2 וישב יהושע ויעש לו חרבות צרים וימל את בני ישראל אל גבעת הערלות. 3 וזה הדבר אשר עשה יהושע כל הערלה אשר בגבעת הערלות ויקברו אותם במקום אשר הם שם. 4 ואת כל העם היוצאים ממצרים הזכרים כל אנשי המלחמה מתו במדבר בדרך בצאתם ממצרים. 5 כי מולים היו את כל העם היוצאים ואת כל העם הילדים הנולדים במדבר בדרך בצאתם ממצרים לא מלו. 6 כי ארבעים שנה הלכו בני ישראל במדבר עד תם כל הגוי אנשי המלחמה היוצאים ממצרים אשר לא שמעו בקול יהוה אשר נשבע יהוה לתת להם ארץ זבת חלב ודבש אשר נשבע יהוה לאבותם לתת לנו ארץ אשר יוצא ממנה חלב ודבש. 7 ואת בניהם אשר הקים תחתם אותם מל יהושע כי ערלים היו כי לא מלו אותם בדרך. 8 ויהי בהתם למול את כל הגוי וישבו תחתם במקומם בחנה עד היותם חיים. 9 ויאמר יהוה אל יהושע היום גלותי את חרפת מצרים מעליכם ויקרא שם המקום ההוא גלגל עד היום הזה. 10 ויחנו בני ישראל בגלגל ויעשו את הפסח בארבעה עשר יום לחדש בערב בערבות יריחו. 11 ויאכלו מעבור הארץ מצות וקלי ביום הזה בעצם היום הזה. 12 והמן חדל ממחרת באכלם מעבור הארץ ולא היה עוד לבני ישראל מן ויאכלו מתבואת ארץ כנען בשנה ההיא.

ملحبحب ىكيجهم ىمج ىلاك .ةمحمحه ةيتهجلب ىلاة ةنس 11 .ةنس
ىكبج ةمسج ءاىر ىجىر 12 .ىكيلك ىيامحه لاجر ىلا ىك ةيلج ةيلجلهه
ىلاهتجه ىلاقتج ىلاقتب .ةنس ىلجلب زجاج حلاش ىكيلج ةيلج .ةملاة
ةيفم هبىكتعج ىكم لاجر .ىزم ىلاةاممه ىسيلىر هبىكيتعه 13 .ىلاتلجلب
ىلاتتخعل ةحماىلب ىلا 14 .ىلاىلحسهم ةحلبلب سلبحلب ةممسة .ةمل هجيه
.ىكتجلب ةه ىجة ىمج ةيلجلب 15 .ىزىع ىيهة ىكتتتجلب زيتهحلهلو ىكيتهمة
ةه ةهجب ىلاىر .ةمل لبل ىجيز ةيلب ةمحمحب ىلا ةهجهجلب ىر ىلىلك
ةيهتج ىر ةمتيتجلب .ةمهلىكهه 16 .ةمل ىكلىك ةهجب ىيحهه ىر ةيهتج
.جس .ىلاجلب ةمسهلىكه .هتهه ىكيلو زىكيهه ةمسيلىكه ةجلهجهه لجل حجز ىلاج.

ةمكلاه ح

1 ءاىز ىر ىلىز ةيلب ةمسة حلىكه 2 .ىكيلب سلبحلتهلهلب ىكيز ةيلب فهيتج ةيهب
ىلاىلحسهم ةحلبلب سلبحلب ةممسة .ةحب ةممسة .ةهب ةممسة .ةمسيتجلب
ىكيز ىكهحهكب ةيهسة .ىكيتم ىلاهتهجهجلب ىكسهلو 3 .ىكيز فهيتج حلاه
ىلاىلبلك ةيهتج ىلاهتجه ىلا ةمسة ىكيز فلاىر ةيهتج ةيهسة .ىكيتم
ةمتيتجلب ةمسيز ىلاتلجلب ةمسيز ىلاتلجلب ةمسيز ىلاتلجلب 4 .ةهتهجلب
ةمجلجلب ىلاىلحسهم ةمسيز ىلاتلجلب ةمسيز ىلاتلجلب ةمسيز ىلاتلجلب 5.ةمجلجلب
ىلاىلحسهم ةمسيز ىلاتلجلب ةمسيز ىلاتلجلب ةمسيز ىلاتلجلب 6 .ىكيلك ةمسيز
ىلاىلحسهم ةمسيز ىلاتلجلب ةمسيز ىلاتلجلب ةمسيز ىلاتلجلب 7 .ةهتهجلب
ىلاىلحسهم ةمسيز ىلاتلجلب ةمسيز ىلاتلجلب ةمسيز ىلاتلجلب 8 .ىكيلك
ىلاىلحسهم ةمسيز ىلاتلجلب ةمسيز ىلاتلجلب ةمسيز ىلاتلجلب 9 .ىكيلك
ىلاىلحسهم ةمسيز ىلاتلجلب ةمسيز ىلاتلجلب ةمسيز ىلاتلجلب 10 .ىكيلك
ىلاىلحسهم ةمسيز ىلاتلجلب ةمسيز ىلاتلجلب ةمسيز ىلاتلجلب 11 .ىكيلك
ىلاىلحسهم ةمسيز ىلاتلجلب ةمسيز ىلاتلجلب ةمسيز ىلاتلجلب 12 .ىكيلك
ىلاىلحسهم ةمسيز ىلاتلجلب ةمسيز ىلاتلجلب ةمسيز ىلاتلجلب 13 .ىكيلك
ىلاىلحسهم ةمسيز ىلاتلجلب ةمسيز ىلاتلجلب ةمسيز ىلاتلجلب 14 .ىكيلك

وتهيم خبجتي كلي. 15 وليم جيل فجر. وجي حجل هومة. وكل يحيى وتر
حي.

مزمور ٢

1 فسيفساء. وبحدهيعم حمهيعم كيتلبلغلبي وكتبي زلسف. فسيفساء
كلي. بعهيخيهجي فسيم كلي. حهجي نجد وتر كلي. 2 وجل حجل لجل حجبي
يسم فسيم بجبجبي. فجلجيتي سهم فسيم حلي هبل فسم حنتتكي. 3 وتر
سبي جيء جي مدبد زكي زحتكي كلي وفي وفي كتكي. وفي وفي
بحبهم. فسيم فجهيهجي كتهشجم وهبجعبجفي. وهبقلتجم وهبجبي
مهبحسبزفي مهبحبهجم هبلجي هبي بي جز 4 وفي وفي هيم نبز لنبز وتر
وفي. وتر نبز لنبز هيم وفي. 5 كي خجتي زفبعبزفي زحجز زجبي. وهبي
ملبي, معتبتزي كلي. زجبز زفبعبزفي زحتي خجتي كي 6 ش, زيعبز
جلي خبعبي, وتر جبعبز فجسبتفي عزز جي زتكتي زفبتفجسي وتر
وهبتي زهبي. مبزبي مهبحبلجي 7 زجلبحبلجي مهبحبلجي. وتر جبعبز
هبتي وتر كي. وتر كي تي ليهجي فجلي. وهبي, وتر كتهجي 8 وتر
حفجي زلتلي. وهبي زحتي تي كي. وتر وتر هبتي وتر. وتر كي تي
ليهجي فجلي. وتر كي تي ليهجي فجلي. وهبي زحتي 9 جي. وهبي
جي. وهبي زحتي جي. وهبي زحتي جي. وهبي زحتي جي. وهبي
زحتي جي. وهبي زحتي جي. وهبي زحتي جي. وهبي زحتي جي.
وهبي زحتي جي. وهبي زحتي جي. وهبي زحتي جي. وهبي زحت

سفر أيوب

الإصحاح ١

1 كان رجل في أرض عوص اسمه أيوب. وكان ذلك الرجل كاملا ومستقيما
ويتقي الله ويحيد عن الشر. 2 وولد له سبعة بنين وثلاث بنات. 3 وكانت
مواشيه سبعة آلاف من الغنم وثلاثة آلاف من الإبل وخمسمائة فدان من
البقر وخمسمائة أتان وخدم كثيرون جدا. فكان هذا الرجل أعظم كل
بني المشرق. 4 وكان بنوه يذهبون ويعملون وليمة في بيت كل واحد في
يومه. ويرسلون ويدعون أخواتهم الثلاث ليأكلن ويشربن معهم. 5 وكان
لما دارت أيام الوليمة أن أيوب أرسل وقدسهم وبكر باكرا وأصعد محرقات
على عددهم كلهم. لأن أيوب قال لعل بني قد أخطأوا وجدفوا على الله في
قلوبهم. هكذا كان أيوب يفعل كل الأيام. 6 وكان يوم أن جاء بنو الله
ليمثلوا أمام الرب وجاء الشيطان أيضا في وسطهم. 7 فقال الرب للشيطان
من أين أتيت. فأجاب الشيطان الرب وقال من الجولان في الأرض وذهابي
فيها. 8 فقال الرب للشيطان هل جعلت قلبك على عبدي أيوب. لأنه ليس
مثله في الأرض رجل كامل ومستقيم يتقي الله ويحيد عن الشر. 9 فأجاب
الشيطان الرب وقال. هل مجانا يتقي أيوب الله. 10 أما سورت أنت
وبيته وكل ما له حوالين. باركت أعمال يديه وانتشرت مواشيه في الأرض.
11 ولكن ابسط يدك الآن ومس كل ما له فإنه على وجهك يجدف عليك.
12 فقال الرب للشيطان هوذا كل ما له في يدك. وعليه لا تبسط يدك.
فذهب الشيطان من أمام الرب. 13 وكان في يوم أن بنيه وبناته كانوا
يأكلون ويشربون خمرا في بيت أخيهم البكر. 14 أن رسولا جاء إلى أيوب
وقال البقر كانت تحرث والأتن ترعى بجانبها. 15 فسقط عليها السبأيون
وأخذوها وضربوا الغلمان بحد السيف. فأفلت أنا وحدي لأخبرك. 16 وفيما
هو يتكلم أن آخر جاء وقال نار الله سقطت من السماء وأحرقت الغنم
والغلمان وأكلتهم. فأفلت أنا وحدي لأخبرك. 17 وفيما هو يتكلم أن آخر
جاء وقال الكلدانيون جعلوا ثلاث فرق وهجموا على الجمال وأخذوها
وضربوا الغلمان بحد السيف. فأفلت أنا وحدي لأخبرك. 18 وفيما هو يتكلم
أن آخر جاء وقال بنوك وبناتك كانوا يأكلون ويشربون خمرا في بيت أخيهم
البكر. 19 وإذا ريح شديدة جاءت من عبر البرية وصدمت زوايا البيت
فسقط على الغلمان فماتوا. فأفلت أنا وحدي لأخبرك. 20 فقام أيوب
ومزق جبته وجز رأسه وخر على الأرض وسجد. 21 وقال عريانا خرجت من
بطن أمي وعريانا أعود إلى هناك. الرب أعطى والرب أخذ. فليكن اسم
الرب مباركا. 22 في كل هذا لم يخطئ أيوب ولم ينسب لله جهالة.

ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון

ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון

ראשון

1 ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון. 2 ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון

ומשפחותיהם ואת כל 14 הנפש אשר יצאו עמו מצרים. ויהי בני ראובן חנוך ופלוא חצרון וכרמי. אלה משפחות ראובן ופקודיהם ארבעים ושישה אלף וחמש מאות.

פרק ה

1 ובני שמעון ימואל וימין אוהד יכין צוחר שאול בן הכנענית. 2 ובני לוי גרשון קהת ומררי. 3 ואלה שמות בני גרשון לבני ושמעי לפי משפחותם. 4 ובני קהת עמרם יצהר חברון ועזיאל. 5 ובני מררי מחלי ומושי אלה הם משפחות לוי לבית אבותם. 6 לעמרם יצא אהרן ומשה ומרים ובני אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר. 7 אלעזר הוליד את פינחס פינחס הוליד את אבישוע. 8 ואבישוע הוליד את בוקי ובוקי הוליד את עזי. 9 ועזי הוליד את זרחיה וזרחיה הוליד את מרימות אמריה. ואמריה הוליד את אחיטוב. 10 ואחיטוב הוליד את צדוק וצדוק הוליד את אחימעץ: ואחימעץ הוליד את עזריה ועזריה הוליד את יוחנן. 11 ויוחנן הוליד את עזריה הוא אשר כהן בבית אשר בנה שלמה בירושלם. 12 ועזריה הוליד את אמריה ואמריה הוליד את אחיטוב. 13 ואחיטוב הוליד את צדוק וצדוק הוליד את שלום. 14 ושלום הוליד את חלקיה וחלקיה הוליד את עזריה. 15 ועזריה הוליד את שריה ושריה הוליד את יהוצדק. 16 ויהוצדק הלך בגלות בהוליך יהוה את יהודה וירושלם ביד נבוכדנצר. (17 ואלה שמות בני לוי גרשום קהת ומררי. 18 ואלה שמות בני קהת עמרם יצהר חברון ועזיאל. 19 בני מררי מחלי ומושי אלה הם משפחות הלוי לאבותם.

פרק ו

1 בני יצהר קרח נפג זכרי. 2 ובני יצהר קהת לוי נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר: 3 ובני עמרם אהרן ומשה ומרים. ובני אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר. 4 את פינחס אלעזר הוליד אבישוע. 5 ואבישוע הוליד את בוקי ובוקי הוליד את עזי. 6 ועזי הוליד את זרחיה וזרחיה הוליד את מרימות אמריה. ואמריה הוליד את אחיטוב. 7 ואחיטוב הוליד את צדוק וצדוק הוליד את שלום. 8 ושלום הוליד את חלקיה וחלקיה הוליד את עזריה. 9 ועזריה הוליד את שריה ושריה הוליד את יהוצדק. 10 ויהוצדק הלך בהוליך יהוה את יהודה וירושלם ביד נבוכדנצר. 11 בני לוי גרשום קהת ומררי. 12 ואלה שמות בני גרשום לבני ושמעי: 13 ובני קהת עמרם יצהר חברון ועזיאל. 14 ובני מררי מחלי ומושי אלה הם משפחות לוי לבית אבותם. 15 ויעזיאל מישה ומלכיה אתניה ויואל בני יהוה לשמה. 16 ובני עמרם אהרן ומשה ומרים. ובני אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר. 17 ואלה שמות בני גרשום לבני ושמעי. 18 ובני קהת עמרם יצהר חברון ועזיאל. 19 בני מררי מחלי ומושי אלה הם משפחות לוי לבית אבותם.

בני ומה אני, תה 18 .תכלית, מאמלים על תפיסה תעשיה. תשלחיה
תפילתם. יעמוד בנגיד לתילים ותפילתם.

תהלים ל

1 מזמור שיר חנכת הבית לדוד. ארוממך יי כי דליתני ולא שמחת
אויבי לי. 2 יי אלהי שועתי אליך ותרפאני. 3 יי העלית מן שאול
נפשי, חייתני מיורדי בור. 4 זמרו לי חסידיו והודו לזכר קדשו.
5 כי רגע באפו חיים ברצונו, בערב ילין בכי ולבקר רנה. 6 ואני
אמרתי בשלותי בל אמוט לעולם. 7 יי ברצונך העמדת לגבי עוז
הסתרת פניך הייתי נבהל. 8 אליך יי אקרא ואל אדני אתחנן.
9 מה בצעי בדמי ברדתי אל שחת, היודך עפר הגיד אמתך.
10 שמע יי וחנני יי היה עוזר לי. 11 הפכת מספדי למחול לי,
פתחת שקי ותאזרני שמחה. 12 למען יזמרך כבוד ולא ידם יי
אלהי לעולם אודך.

תהלים לא

1 למנצח שיר מזמור לדוד. 2 בך יי חסיתי אל אבושה לעולם
בצדקתך תפלטני. 3 הטה אלי אזנך מהרה הצילני היה לי לצור
מעוז לבית מצודות להושיעני. 4 כי סלעי ומצודתי אתה ולמענ
שמך תנחני ותנהלני. 5 תוציאני מרשת זו טמנו לי כי אתה
מעוזי. 6 בידך אפקיד רוחי פדיתה אותי יי אל אמת. 7 שנאתי
המשמרים הבלי שוא ואני אל יי בטחתי. 8 אגילה ואשמחה
בחסדך אשר ראית את עניי ידעת בצרות נפשי. 9 ולא הסגרתני
ביד אויב העמדת למרחב רגלי. 10 חנני יי כי צר לי עששה
בכעס עיני נפשי וגופי. 11 כי כלו בדאון חייי ושנותי באנחה
כשלה בעוני כחי ועצמותי עששו. 12 מכל צוררי הייתי חרפה
ולשכניי מאד ופחד לידעי ראי בחוץ נדדו ממני. 13 נשכחתי
כמת מלב הייתי כאובד כלי. 14 כי שמעתי דבת רבים מגור
מסביב בהוסדם יחדו עלי לקחת נפשי זמו. 15 ואני עליך יי
בטחתי אמרתי אלהי אתה. 16 בידיך עתותי הצילני מיד אויבי
ורודפי. 17 האר פניך על עבדך הושיעני בחסדך. 18 יי אל אבוש
כי קראתיך יבשו רשעים ידמו לשאול. 19 תאלמנה שפתי שקר
הדוברות על צדיק עתק גאוה ובוז.

תהלים לב

1 يدبل هجعل. ذلكم خذ فقم حولتكم ءاملتسملا ءالخلجا ءاجيه ءاتم سجاعيا. 2 ءاتم قاسا ءاهم ءاجاهيم جنا سنم قاسا ءاكم كم ءالم. ءاه

ي مزهجدا مسم ملي. مقبم تهت تمر معيزل مدم ملا 4 .,معشلس
مدوسا سهغ معيز مدم ل مسعصه حمر مسخم 5 .فهمزا مسخم مشلم
حمرا ههم 6 .ه ملغلم بلتصه ملي .هتم ,جز .س جهزا دم ملي .مزصهصتم
حمر 7 .ةلصهزا معهصهخ نعلم لمقصه دم هتمزا .جهي مهغسم مهصهصه
خز حصه لجب مقمه مهصهغهدم مهصهخ مهغهجهدم مهصهغهلسم مهصهخ فزج مسصهجهف
مقم لمعه سهجمزا لخ مدم .مدسهنسزا مهصه ي .مدم ححهمهيدا .,معسنسزا مهصه
:جهخ هيم مسخشا 9 .مهصهخصهجمحا شعلم .بلهخ زهسخ مسغسا مهلسزا ي .,معصهم
ي معهمهيدا 10 .نعلم لمسم مهصهجمحا يلهم ي حلصهم مسغسا مهلم
.ةلصهزا مسم خز ي ,معلم 11 .ةلصهزا معهصهخ مزصهصتم حر مهلم
مهجهم ,ه مسخصهجهف نعلم لمقصه .حهلم مهغهصهزا نعلم لمقصه .12 سغسجهم ي
مسجزا حهلم :مدمحا مسغسجهم ي .فهمغهم مجسجهم ي ,جز مسغسجهم
يهي يلهم .فهلمهزا فهمم مسهسم حغم ي مسم .مسغسلمقم فهمم
مسصهغهصهم مهصهصهغهصهم مهلسزا ,معلم حمر مسغسجهم .مسلم خز سلسم.
مسم ملا :مدم مسلسم معلمجمسا ي مسم 13 .مهصهغهم مهلمجمسا خز
مسلمجمسا ي ,ه مسجهم ي 14 .مدم مسصهزا حهلم مهغهسا مهلمجمسا
.مهصهجدا مهسلم مزصهصهم ي مسغسجهم لمحهزم نعلم حهلم مهصهغهم
.ه مسلمه

1 حهلم مسم خز .مهغهصهلمجمسا مهلهم مسصهصهزا معلجزا مسهم يعضم مسم
.مهلهم مسهزا مسم ي مهغهصهلم .فهمم يمهز مهصهزا مهسمهغم حغم
مهصهلمجدا .مسهم مسصهزا مهغهصهمحجزا مسلمسلمقم 2.مسلمجزا مهغهصهلمقم
مهمصهلمجدا .مسهم مسصهزا مهغهصهمحجزا مسلمسلمقم 2.مسلمجزا مهغهصهلمقم
مل ملي 4 .مسم مسجز .مسمم مجسم .مسلم 3ي مسهم مسلمقم .فهمم يمهز مهلم
.مسمسم مسم ي مهغهصهلمجمسا مسلمسلمقم لمز مسهزا فهمم مسهسم مسمسم
.مسمسم مسم ي مهغهصهلمجمسا مسلمسلمقم لمز مسهزا فهمم مسهسم مسمسم
مسلمسا مسغسا .مسلمجزا مهغهصهلم مسلمم مسلمسلم 5 .فهمسمسا مسغسا
.مسلمسا مسغسا .مسلمجزا مهغهصهلم مسلمم مسلمسلم 5 .فهمسمسا مسغسا
.مسلمسا مسغسا .مسلمجزا مهغهصهلم مسلمم مسلمسلم 5 .فهمسمسا مسغسا
.مسلمسا مسغسا .مسلمجزا مهغهصهلم مسلمم مسلمسلم 5 .فهمسمسا مسغسا
مسلمسا مسغسا .مسلمجزا مهغهصهلم مسلمم مسلمسلم 5 .فهمسمسا مسغسا
.

حلبخة بنبز ىلبز بغبة وفابت لنبتة. ىتة كجتم حجللم ىتن. 10 لا
ىجعج. وهبهة وم وحجوسو. وحتتحة حجتتحة. ىهلبز لاتة بز وم
م, وحبة جتز جتز بز. 11 تى جم ىتن بم. وهلز ىجعجعم وجعجعة ىتبتة
ىتبة. 12 وتلا ىجتة لنبتة. ىتبة ىهبلهعم ىتم لعجتلتة. حتبتة وجتحة
لاجم: ىهلبز مل ملم جز جز بمتجبز. 13 لاجتلحة. ىهتة وهم ىتبة
حجتحة. بجبم. 14 ىجعتج ىتم. مل ىهبز جز مل ىهم هلبة
لاتبتة ىتبتة جز بز ىتجتم. 15 وم بز ىتجتم. ىهجبعبز جعجتجم
ىتبتة. 16 ىتلجم. وهمهجة جتبتة حز جز حجتحة لجفم مبوم
ىتبتة جز جتبز. وهتبتة ىهتم جتبتة. تجبم. وجل حل بيتم. ىتلجم
ىتبتة. 17 لاجم مل ىهم ىهجتحتة ىهبتة. بتبتة ىهبز ىتم جز
ىهبتة جتبتة ىهبتة. 18 بتبتة ىهبتة مجبتم. جعجسلج لا مبتومة.
ىهبز ىتم بتبتة ىهبز: ىتلا جعجتلق ىتلا بتبز ىهبز جعجد ىتلا
لا, ومهجبة وم 19. لا ىهلبز بتبتة بتبتة. مج وهتج جبم لا.
ىهبز

ואת הבית אשר בנה שלמה 9 ואת כל אשר חשק שלמה לבנות בעזרת ה' ובבית המלך ואת כסף ואת כל הזהב. ויקם המלך שלמה את כל קהל ישראל 10 ויתפללו הכהנים את התפלה ואת העולה ויכס את הבית. ויעמד שלמה לפני מזבח ה' נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו השמימה. 11 ויאמר שלמה ה' אלהי ישראל אין כמוך אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת שמר הברית והחסד לעבדיך ההלכים לפניך בכל לבם. 12 אשר שמרת לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו ותדבר בפיך ובידך מלאת כיום הזה. 13 ועתה ה' אלהי ישראל יאמן נא דברך אשר דברת לעבדך דוד אבי. כי האמנם ישב אלהים את האדם על הארץ הנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוך אף כי הבית הזה אשר בניתי. 14 ופנה המלך את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עומד. 15 ויאמר ברוך ה' אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד אבי ובידו מלא לאמר. 16 למן היום אשר הוצאתי את עמי את ישראל ממצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי שם ואבחר בדוד להיות על עמי ישראל. 17 ויהי עם לב דוד אבי לבנות בית לשם ה' אלהי ישראל. 18 ויאמר ה' אל דוד אבי יען אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמי הטבת לעשות כן אך אתה לא תבנה הבית כי אם בנך היוצא מחלציך הוא יבנה הבית לשמי. 19 ועתה רק אתה לא תבנה הבית כי אם בנך היוצא מחלציך הוא יבנה הבית לשמי. 20 ויקם ה' את דברו אשר דבר ואקום תחת דוד אבי ואשב על כסא ישראל כאשר דבר ה' ואבן הבית לשם ה' אלהי ישראל. 21 ואשם שם את המקום אשר כרת ה' עם אבתינו בהוציאו אתם מארץ מצרים: ויתפלל שלמה את כל התפלה הזאת ואת התחנה הזאת לפני ה' נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו השמימה. 22 ויעמד שלמה נגד כל קהל ישראל ויברך את כל קהל ישראל בקול גדול לאמר. 23 ברוך ה' אלהי ישראל אשר מלא בידו את אשר דבר בפיו אל דוד אבי ויכלנה לאמר. 24 למן היום אשר הוצאתי את עמי ישראל ממצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי שם ואבחר בדוד להיות על עמי ישראל. 25 ועתה ה' אלהי ישראל שמר לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו לאמר לא יכרת לך איש מלפני ישב על כסא ישראל רק אם ישמרו בניך את דרכם ללכת לפני כאשר הלכת לפני. 26 ועתה אלהי ישראל יאמן נא דברך אשר דברת לעבדך דוד אבי. 27 כי האמנם ישב אלהים את האדם על הארץ הנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוך אף כי הבית הזה אשר בניתי. 28 ופנית אל תפלת עבדך ואל תחנתו ה' אלהי לשמע אל הרנה ואל התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך היום הזה. להיות עיניך פתחות אל הבית הזה יומם ולילה אל המקום אשר אמרת לשום שמך שם. לשמע אל התפלה אשר יתפלל עבדך אל המקום הזה.

1 يقع في الجزء الشمالي من الوادي. يحتوي أن لا يمكن الوصول إليه إلا عن طريق الممر الضيق. 2 الجنوبي من. ينبغي الاستعانة بالمرشد المحلي الذي يعرف الطريق. 3 حل أحد المشكلات الصعبة. يتطلب هذا الأمر الكثير من الصبر والمثابرة. 4 الليل يمكن أن يكون باردًا جدًا. لا تنسَ أن تأخذ معك ما يكفي من الملابس الدافئة. الليل. ينام الناس في خيامهم الصغيرة. 5 الجبل الذي يقع في الجهة الشرقية من الوادي. الوادي الذي يمر عبر القرية. الجبل الذي يحيط بالقرية من جميع الجهات. 6 الوادي الذي يمر عبر القرية, ثم يتجه جنوبًا نحو البحر. الوادي الذي يمر عبر القرية, ثم يتجه شمالًا نحو الجبل. 7 الأشجار, ثم في الوادي. الأشجار التي تنمو على ضفاف النهر. 8 في الليل. الطريق الذي يمر عبر القرية. لقد كان الطريق طويلًا وشاقًا. كان على الجميع أن يتحلوا بالصبر والمثابرة. 9 لا يمكن الوصول إلا عن طريق الممر الضيق الذي يقع في الجزء الشمالي من الوادي. كان على الجميع أن يتعاونوا لحل المشكلات الصعبة التي واجهتهم. 10 كان على كل فرد أن يقوم بدوره. كان على الجميع أن يتحلوا بالصبر والمثابرة. كان على الجميع أن يتعاونوا لحل المشكلات الصعبة التي واجهتهم. 11 على أن يكون. كان على الجميع أن يتحلوا بالصبر والمثابرة. الجبل الذي يحيط بالقرية من جميع الجهات. 12 على أن يكون. كان على الجميع أن يتحلوا بالصبر والمثابرة. 13 ثم, ثم الليل. الطريق الذي يمر عبر القرية. الأشجار التي تنمو على ضفاف النهر. كان على الجميع أن يتحلوا بالصبر والمثابرة.

الحل

1 الذي يقع في الجزء الشمالي من الوادي. 2 الذي يمر عبر القرية. كان على الجميع أن يتحلوا بالصبر والمثابرة. الجبل الذي يحيط بالقرية من جميع الجهات. 3 الأشجار, ثم في الوادي. الأشجار التي تنمو على ضفاف النهر. 4 الليل. ينام الناس في خيامهم الصغيرة. الجبل الذي يحيط بالقرية من جميع الجهات. 5 الجبل الذي يقع في الجهة الشرقية من الوادي. الوادي الذي يمر عبر القرية. 6 الوادي الذي يمر عبر القرية, ثم يتجه جنوبًا نحو البحر. الوادي الذي يمر عبر القرية, ثم يتجه شمالًا نحو الجبل. 7 الأشجار, ثم في الوادي. الأشجار التي تنمو على ضفاف النهر. 8 في الليل. الطريق الذي يمر عبر القرية. لقد كان الطريق طويلًا وشاقًا. كان على الجميع أن يتحلوا بالصبر والمثابرة. 9 لا يمكن الوصول إلا عن طريق الممر الضيق الذي يقع في الجزء الشمالي من الوادي. كان على الجميع أن يتعاونوا لحل المشكلات الصعبة التي واجهتهم. 10 كان على كل فرد أن يقوم بدوره. كان على الجميع أن يتحلوا بالصبر والمثابرة. كان على الجميع أن يتعاونوا لحل المشكلات الصعبة التي واجهتهم. 11 على أن يكون. كان على الجميع أن يتحلوا بالصبر والمثابرة. الجبل الذي يحيط بالقرية من جميع الجهات. 12 على أن يكون. كان على الجميع أن يتحلوا بالصبر والمثابرة. 13 ثم, ثم الليل. الطريق الذي يمر عبر القرية. الأشجار التي تنمو على ضفاف النهر. كان على الجميع أن يتحلوا بالصبر والمثابرة.

ובחרתי מהם לגלות 5. ואמרתי אליהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם. 6 ביום ההוא נשאתי את ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל הארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות. 7 ואמר אליהם איש שקוצי עיניו השליכו ואת גלולי מצרים אל תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם. 8 וימרו בי ולא אבו לשמע אלי איש את שקוצי עיניהם לא השליכו ואת גלולי מצרים לא עזבו ואמר לשפך חמתי עליהם לכלות אפי בהם בתוך ארץ מצרים. 9 ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר המה בתוכם אשר נודעתי אליהם לעיניהם להוציאם מארץ מצרים. 10 ואוציאם מארץ מצרים ואביאם אל המדבר. 11 ואתן להם את חקותי ואת משפטי הודעתי אותם אשר יעשה אתם האדם וחי בהם. 12 וגם את שבתותי נתתי להם להיות לאות ביני ובינם לדעת כי אני יהוה מקדשם. 13 וימרה בי בית ישראל במדבר בחקותי לא הלכו ואת משפטי מאסו אשר יעשה אתם האדם וחי בהם ואת שבתותי חללו מאד ואמר לשפך חמתי עליהם במדבר לכלותם. 14 ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר הוצאתים לעיניהם. 15 וגם אני נשאתי את ידי להם במדבר לבלתי הביא אתם אל הארץ אשר נתתי זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות. 16 יען את משפטי מאסו ואת חקותי לא הלכו בהם ואת שבתותי חללו כי אחרי גלוליהם היה לבם. 17 ותחס עיני עליהם משחתם ולא עשיתים כלה במדבר. 18 ואמר אל בניהם במדבר בחקות אביכם אל תלכו ואת משפטיהם אל תשמרו ובגלוליהם אל תטמאו. 19 אני יהוה אלהיכם בחקותי לכו ואת משפטי שמרו ועשיתם אותם. 20 וקדשו את שבתותי והיו לאות ביני ובינכם לדעת כי אני יהוה אלהיכם. 21 וימרו בי הבנים לא הלכו בחקותי ואת משפטי לא שמרו לעשות אותם אשר יעשה אתם האדם וחי בהם חללו את שבתותי ואמר לשפך חמתי עליהם לכלות אפי בהם במדבר. 22 והשבתי את ידי ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר הוצאתים לעיניהם. 23 גם אני נשאתי את ידי להם במדבר להפיץ אותם בגוים ולזרותם בארצות: דברי אל הכהנים ואמרת אליהם כה אמר יהוה אלהים ביום בחרי בישראל ואשא את ידי לזרע בית יעקב ואתודע להם בארץ מצרים ואשא את ידי להם לאמר אני יהוה אלהיכם. 24 ביום ההוא נשאתי את ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל הארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות. 25 ואמר אליהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם. 26 ביום ההוא נשאתי את ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל הארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות. 27 ואמר אליהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם. 28 ביום ההוא נשאתי את ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל הארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות. 29 ואמר אליהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם. 30 ביום ההוא נשאתי את ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל הארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות. 31 ואמר אליהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם. 32 ביום ההוא נשאתי את ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל הארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות. 33 ואמר אליהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם. 34 ביום ההוא נשאתי את ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל הארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות. 35 ואמר אליהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם. 36 ביום ההוא נשאתי את ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל הארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות. 37 ואמר אליהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם. 38 ביום ההוא נשאתי את ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל הארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות. 39 ואמר אליהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם. 40 ביום ההוא נשאתי את ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל הארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות. 41 ואמר אליהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם. 42 ביום ההוא נשאתי את ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל הארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות. 43 ואמר אליהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם. 44 ביום ההוא נשאתי את ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל הארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות. 45 ואמר אליהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם. 46 ביום ההוא נשאתי את ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל הארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות. 47 ואמר אליהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם. 48 ביום ההוא נשאתי את ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל הארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות. 49 ואמר אליהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם. 50 ביום ההוא נשאתי את ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל הארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות. 51 ואמר אליהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם. 52 ביום ההוא נשאתי את ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל הארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות. 53 ואמר אליהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם. 54 ביום ההוא נשאתי את ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל הארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות. 55 ואמר אליהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם. 56 ביום ההוא נשאתי את ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל הארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות. 57 ואמר אליהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם. 58 ביום ההוא נשאתי את ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל הארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות. 59 ואמר אליהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם. 60 ביום ההוא נשאתי את ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל הארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות. 61 ואמר אליהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם. 62 ביום ההוא נשאתי את ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל הארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות. 63 ואמר אליהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם. 64 ביום ההוא נשאתי את ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל הארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות. 65 ואמר אליהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם. 66 ביום ההוא נשאתי את ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל הארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות. 67 ואמר אליהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם. 68 ביום ההוא נשאתי את ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל הארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות. 69 ואמר אליהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם. 70 ביום ההוא נשאתי את ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל הארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות. 71 ואמר אליהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם. 72 ביום ההוא נשאתי את ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל הארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות. 73 ואמר אליהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם. 74 ביום ההוא נשאתי את ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל הארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות. 75 ואמר אליהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם. 76 ביום ההוא נשאתי את ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל הארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות. 77 ואמר אליהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם. 78 ביום ההוא נשאתי את ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל הארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות. 79 ואמר אליהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם. 80 ביום ההוא נשאתי את ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל הארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות. 81 ואמר אליהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם. 82 ביום ההוא נשאתי את ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל הארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות. 83 ואמר אליהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם. 84 ביום ההוא נשאתי את ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל הארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות. 85 ואמר אליהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם. 86 ביום ההוא נשאתי את ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל הארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות. 87 ואמר אליהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם. 88 ביום ההוא נשאתי את ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל הארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות. 89 ואמר אליהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם. 90 ביום ההוא נשאתי את ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל הארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות. 91 ואמר אליהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם. 92 ביום ההוא נשאתי את ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל הארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות. 93 ואמר אליהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם. 94 ביום ההוא נשאתי את ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל הארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות. 95 ואמר אליהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם. 96 ביום ההוא נשאתי את ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל הארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות. 97 ואמר אליהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם. 98 ביום ההוא נשאתי את ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל הארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות. 99 ואמר אליהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם. 100 ביום ההוא נשאתי את ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל הארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות.

ذبحوا منها كل 24 الفصح. على الخميرة خبز يؤكل سبعة أيام
وفي اليوم الأول تزيلون كل خميرة من بيوتكم. لأن كل من
أكل خميرا من اليوم الأول إلى اليوم السابع تقطع تلك
النفس من إسرائيل. 25 وفي اليوم الأول محفل مقدس
ويوم آخر في اليوم السابع يكون لكم محفل مقدس. لا
تعملوا فيهما عملا ما خلا ما يؤكل كل نفس فذلك وحده
يعمل لكم. 26 واحفظوا فريضة الفطير لأني في هذا
اليوم عينه أخرجت أفواجكم من أرض مصر. فاحفظوا هذا
اليوم في أجيالكم فريضة دهرية. 27 في الشهر الأول في
اليوم الرابع عشر من الشهر في العشية تأكلون فطيرا إلى
اليوم الحادي والعشرين من الشهر في المساء. 28 سبعة
أيام لا توجد خميرة في بيوتكم لأن كل من أكل مختمرا
تقطع نفسه من جماعة إسرائيل من الغريب أو من ولد
الأرض. 29 كل عمل لا تعملوا فيهما. إنما يصنع فيهما
ما يأكله كل نفس وذلك وحده يعمل لكم. 30 فتحفظون
فريضة الفطير لأني في هذا اليوم عينه أخرجت أفواجكم
من أرض مصر. فتحفظون هذا اليوم في أجيالكم فريضة
دهرية.

الفصح

1 وكلم الرب موسى وهارون في أرض مصر قائلا. 2 هذا
الشهر لكم رأس الشهور هو لكم أول أشهر السنة. 3 كلما
أيها كل جماعة إسرائيل قائلين في العاشر من هذا الشهر
يأخذون لهم كل واحد شاة حسب بيوت الآباء شاة لكل
بيت. 4 وإن قل البيت عن أن يكون له شاة يأخذ هو
وجاره القريب من بيته على عدد النفوس كل واحد حسب
أكله تعدون على الشاة. 5 تكون لكم شاة صحيحة ذكرا
ابن سنة يكون لكم. من الخراف أو من المعز تأخذونه.
6 وتكون لكم محفوظة إلى اليوم الرابع عشر من هذا
الشهر فيذبحه كل جمهور جماعة إسرائيل عند العشاء.
7 ويأخذون من الدم ويرشون على القائمتين والعتبة
العليا على البيوت التي يأكلونه فيها. 8 ويأكلون اللحم
في تلك الليلة مشويا على النار وفطيرا مع أعشاب مرة
يأكلونه. 9 لا تأكلوا منه نيئا ولا مطبوخا بالماء شيئا
بل مشويا على النار رأسه مع أكارعه وجوفه. 10 ولا
تبقوا منه إلى الصباح والباقي منه إلى الصباح تحرقونه
بالنار. 11 وهكذا تأكلونه أحقاؤكم متمنطقين أحذيتكم
في أرجلكم وعصيكم في أيديكم وتأكلونه على عجل فصح
هو للرب. 12 فأجتاز في أرض مصر في تلك الليلة وأضرب
كل بكر في أرض مصر من الناس إلى البهائم وعلى جميع
آلهة مصر أصنع أحكاما أنا الرب. 13 ويكون الدم لكم
علامة على البيوت التي أنتم فيها فأرى الدم وأعبر عنكم
ولا يكون فيكم ضربة للهلاك حين أضرب أرض مصر.
14 ويكون هذا اليوم لكم تذكارا وتعيدون عيدا للرب في
أجيالكم فريضة دهرية تعيدونه. 15 سبعة أيام تأكلون

ראובן בלהה בכורו ויהי 16 חנוך ואת עירד את ויולד
מחויאל את מתושאל ואת מחויאל את ויולד למך
ותצלפון צלה שם האחת לו ויקחו 17 למך בנות
ותלד עדה האחת לאשה למך ויקח 18 מתושאל את
ויולד יבל הוא היה אבי ישבי אהל ומקנה 19 למך לו
ויקרא הבכורה בתו נעמה והשם 20 השנית ותלד
ויולד אבי היה יובל הוא וכנור עוגב תפש כל
ויולד אחיו שם יובל והנה 21 צלה גם תובל
ברזל ולטש נחשת כל עשה קין ומכר 22 נעמה
ויאמר למך לנשיו עדה וצלה קולי שמענה
ואמרתי איש הרגתי פצעי לילד 23 כי שבעתים
ויולד שת את אנוש את 24 ויחל שנה מאות שבע
ויקרא בנים ובנות אדם ימות וכל שנה 25 ותשע
ויולד שנה מאות חמש אנוש ויחי 26 קינן את
ויולד שנה ארבעים ותשע שנה ויחי 27 מהללאל את
ויולד שנה שלשים וחמש שנה ויחי 28 ירד את
ויולד שנה ושמנים מאות שנה ויחי 29 חנוך את
ויולד שנה ושלשים מאתים שנה ויחי 30 מתושלח את
ויולד שנה ושמנים שלש מאות חנוך ויתהלך
ויולד בנים ובנות מתושלח כל ויהי 31 שנה
ויולד שנה ושמנים תשע מאות ויהי 32 מתושלח
ויולד שנה וחמשים מאה לך ויחי 33 בנים
ויולד שנה וחמשים שבע מאות מתושלח ויהי
ויולד שנה ושמנים שש מאות ויהי 34 לך
ויולד שנה וחמשים חמש נח ויהי 35 בנים
ויולד שנה וחמשים מאה נח ויהי 36 שנה
ויולד שנה וחמשים מאתים נח ויהי 37 בנים
ויולד שנה וחמשים ארבע מאות נח ויהי 38 שנה
ויולד שנה וחמשים חמש מאות נח ויהי 39 בנים
ויולד שנה וחמשים ששה מאות נח ויהי 40 שנה
ויולד שנה וחמשים שבע מאות נח ויהי 41 בנים
ויולד שנה וחמשים שמנה מאות נח ויהי 42 שנה
ויולד שנה וחמשים תשע מאות נח ויהי 43 בנים
ויולד שנה ושלשים תשע מאות נח ויהי 44 שנה
ויולד שנה ושלשים אלף נח ויהי 45 בנים
ויולד שנה ושלשים שלש אלפים נח ויהי 46 שנה
ויולד שנה ושלשים ארבע אלפים נח ויהי 47 בנים
ויולד שנה ושלשים חמש אלפים נח ויהי 48 שנה
ויולד שנה ושלשים ששה אלפים נח ויהי 49 בנים
ויולד שנה ושלשים שבע אלפים נח ויהי 50 שנה
ויולד שנה ושלשים שמנה אלפים נח ויהי 51 בנים
ויולד שנה ושלשים תשע אלפים נח ויהי 52 שנה
ויולד שנה וארבעים אלף נח ויהי 53 בנים
ויולד שנה וארבעים שלש אלפים נח ויהי 54 שנה
ויולד שנה וארבעים ארבע אלפים נח ויהי 55 בנים
ויולד שנה וארבעים חמש אלפים נח ויהי 56 שנה
ויולד שנה וארבעים ששה אלפים נח ויהי 57 בנים
ויולד שנה וארבעים שבע אלפים נח ויהי 58 שנה
ויולד שנה וארבעים שמנה אלפים נח ויהי 59 בנים
ויולד שנה וארבעים תשע אלפים נח ויהי 60 שנה
ויולד שנה וחמשים אלף נח ויהי 61 בנים
ויולד שנה וחמשים שלש אלפים נח ויהי 62 שנה
ויולד שנה וחמשים ארבע אלפים נח ויהי 63 בנים
ויולד שנה וחמשים חמש אלפים נח ויהי 64 שנה
ויולד שנה וחמשים ששה אלפים נח ויהי 65 בנים
ויולד שנה וחמשים שבע אלפים נח ויהי 66 שנה
ויולד שנה וחמשים שמנה אלפים נח ויהי 67 בנים
ויולד שנה וחמשים תשע אלפים נח ויהי 68 שנה
ויולד שנה ושלשים תשע מאות נח ויהי 69 בנים
ויולד שנה ושלשים אלף נח ויהי 70 שנה
ויולד שנה ושלשים שלש אלפים נח ויהי 71 בנים
ויולד שנה ושלשים ארבע אלפים נח ויהי 72 שנה
ויולד שנה ושלשים חמש אלפים נח ויהי 73 בנים
ויולד שנה ושלשים ששה אלפים נח ויהי 74 שנה
ויולד שנה ושלשים שבע אלפים נח ויהי 75 בנים
ויולד שנה ושלשים שמנה אלפים נח ויהי 76 שנה
ויולד שנה ושלשים תשע אלפים נח ויהי 77 בנים
ויולד שנה וארבעים אלף נח ויהי 78 שנה
ויולד שנה וארבעים שלש אלפים נח ויהי 79 בנים
ויולד שנה וארבעים ארבע אלפים נח ויהי 80 שנה
ויולד שנה וארבעים חמש אלפים נח ויהי 81 בנים
ויולד שנה וארבעים ששה אלפים נח ויהי 82 שנה
ויולד שנה וארבעים שבע אלפים נח ויהי 83 בנים
ויולד שנה וארבעים שמנה אלפים נח ויהי 84 שנה
ויולד שנה וארבעים תשע אלפים נח ויהי 85 בנים
ויולד שנה וחמשים אלף נח ויהי 86 שנה
ויולד שנה וחמשים שלש אלפים נח ויהי 87 בנים
ויולד שנה וחמשים ארבע אלפים נח ויהי 88 שנה
ויולד שנה וחמשים חמש אלפים נח ויהי 89 בנים
ויולד שנה וחמשים ששה אלפים נח ויהי 90 שנה
ויולד שנה וחמשים שבע אלפים נח ויהי 91 בנים
ויולד שנה וחמשים שמנה אלפים נח ויהי 92 שנה
ויולד שנה וחמשים תשע אלפים נח ויהי 93 בנים
ויולד שנה ושלשים תשע מאות נח ויהי 94 שנה
ויולד שנה ושלשים אלף נח ויהי 95 בנים
ויולד שנה ושלשים שלש אלפים נח ויהי 96 שנה
ויולד שנה ושלשים ארבע אלפים נח ויהי 97 בנים
ויולד שנה ושלשים חמש אלפים נח ויהי 98 שנה
ויולד שנה ושלשים ששה אלפים נח ויהי 99 בנים
ויולד שנה ושלשים שבע אלפים נח ויהי 100 שנה
ויולד שנה ושלשים שמנה אלפים נח ויהי 101 בנים
ויולד שנה ושלשים תשע אלפים נח ויהי 102 שנה
ויולד שנה וארבעים אלף נח ויהי 103 בנים
ויולד שנה וארבעים שלש אלפים נח ויהי 104 שנה
ויולד שנה וארבעים ארבע אלפים נח ויהי 105 בנים
ויולד שנה וארבעים חמש אלפים נח ויהי 106 שנה
ויולד שנה וארבעים ששה אלפים נח ויהי 107 בנים
ויולד שנה וארבעים שבע אלפים נח ויהי 108 שנה
ויולד שנה וארבעים שמנה אלפים נח ויהי 109 בנים
ויולד שנה וארבעים תשע אלפים נח ויהי 110 שנה
ויולד שנה וחמשים אלף נח ויהי 111 בנים
ויולד שנה וחמשים שלש אלפים נח ויהי 112 שנה
ויולד שנה וחמשים ארבע אלפים נח ויהי 113 בנים
ויולד שנה וחמשים חמש אלפים נח ויהי 114 שנה
ויולד שנה וחמשים ששה אלפים נח ויהי 115 בנים
ויולד שנה וחמשים שבע אלפים נח ויהי 116 שנה
ויולד שנה וחמשים שמנה אלפים נח ויהי 117 בנים
ויולד שנה וחמשים תשע אלפים נח ויהי 118 שנה
ויולד שנה ושלשים תשע מאות נח ויהי 119 בנים
ויולד שנה ושלשים אלף נח ויהי 120 שנה
ויולד שנה ושלשים שלש אלפים נח ויהי 121 בנים
ויולד שנה ושלשים ארבע אלפים נח ויהי 122 שנה
ויולד שנה ושלשים חמש אלפים נח ויהי 123 בנים
ויולד שנה ושלשים ששה אלפים נח ויהי 124 שנה
ויולד שנה ושלשים שבע אלפים נח ויהי 125 בנים
ויולד שנה ושלשים שמנה אלפים נח ויהי 126 שנה
ויולד שנה ושלשים תשע אלפים נח ויהי 127 בנים
ויולד שנה וארבעים אלף נח ויהי 128 שנה
ויולד שנה וארבעים שלש אלפים נח ויהי 129 בנים
ויולד שנה וארבעים ארבע אלפים נח ויהי 130 שנה
ויולד שנה וארבעים חמש אלפים נח ויהי 131 בנים
ויולד שנה וארבעים ששה אלפים נח ויהי 132 שנה
ויולד שנה וארבעים שבע אלפים נח ויהי 133 בנים
ויולד שנה וארבעים שמנה אלפים נח ויהי 134 שנה
ויולד שנה וארבעים תשע אלפים נח ויהי 135 בנים
ויולד שנה וחמשים אלף נח ויהי 136 שנה
ויולד שנה וחמשים שלש אלפים נח ויהי 137 בנים
ויולד שנה וחמשים ארבע אלפים נח ויהי 138 שנה
ויולד שנה וחמשים חמש אלפים נח ויהי 139 בנים
ויולד שנה וחמשים ששה אלפים נח ויהי 140 שנה
ויולד שנה וחמשים שבע אלפים נח ויהי 141 בנים
ויולד שנה וחמשים שמנה אלפים נח ויהי 142 שנה
ויולד שנה וחמשים תשע אלפים נח ויהי 143 בנים
ויולד שנה ושלשים תשע מאות נח ויהי 144 שנה
ויולד שנה ושלשים אלף נח ויהי 145 בנים
ויולד שנה ושלשים שלש אלפים נח ויהי 146 שנה
ויולד שנה ושלשים ארבע אלפים נח ויהי 147 בנים
ויולד שנה ושלשים חמש אלפים נח ויהי 148 שנה
ויולד שנה ושלשים ששה אלפים נח ויהי 149 בנים
ויולד שנה ושלשים שבע אלפים נח ויהי 150 שנה
ויולד שנה ושלשים שמנה אלפים נח ויהי 151 בנים
ויולד שנה ושלשים תשע אלפים נח ויהי 152 שנה
ויולד שנה וארבעים אלף נח ויהי 153 בנים
ויולד שנה וארבעים שלש אלפים נח ויהי 154 שנה
ויולד שנה וארבעים ארבע אלפים נח ויהי 155 בנים
ויולד שנה וארבעים חמש אלפים נח ויהי 156 שנה
ויולד שנה וארבעים ששה אלפים נח ויהי 157 בנים
ויולד שנה וארבעים שבע אלפים נח ויהי 158 שנה
ויולד שנה וארבעים שמנה אלפים נח ויהי 159 בנים
ויולד שנה וארבעים תשע אלפים נח ויהי 160 שנה
ויולד שנה וחמשים אלף נח ויהי 161 בנים
ויולד שנה וחמשים שלש אלפים נח ויהי 162 שנה
ויולד שנה וחמשים ארבע אלפים נח ויהי 163 בנים
ויולד שנה וחמשים חמש אלפים נח ויהי 164 שנה
ויולד שנה וחמשים ששה אלפים נח ויהי 165 בנים
ויולד שנה וחמשים שבע אלפים נח ויהי 166 שנה
ויולד שנה וחמשים שמנה אלפים נח ויהי 167 בנים
ויולד שנה וחמשים תשע אלפים נח ויהי 168 שנה
ויולד שנה ושלשים תשע מאות נח ויהי 169 בנים
ויולד שנה ושלשים אלף נח ויהי 170 שנה
ויולד שנה ושלשים שלש אלפים נח ויהי 171 בנים
ויולד שנה ושלשים ארבע אלפים נח ויהי 172 שנה
ויולד שנה ושלשים חמש אלפים נח ויהי 173 בנים
ויולד שנה ושלשים ששה אלפים נח ויהי 174 שנה
ויולד שנה ושלשים שבע אלפים נח ויהי 175 בנים
ויולד שנה ושלשים שמנה אלפים נח ויהי 176 שנה
ויולד שנה ושלשים תשע אלפים נח ויהי 177 בנים
ויולד שנה וארבעים אלף נח ויהי 178 שנה
ויולד שנה וארבעים שלש אלפים נח ויהי 179 בנים
ויולד שנה וארבעים ארבע אלפים נח ויהי 180 שנה
ויולד שנה וארבעים חמש אלפים נח ויהי 181 בנים
ויולד שנה וארבעים ששה אלפים נח ויהי 182 שנה
ויולד שנה וארבעים שבע אלפים נח ויהי 183 בנים
ויולד שנה וארבעים שמנה אלפים נח ויהי 184 שנה
ויולד שנה וארבעים תשע אלפים נח ויהי 185 בנים
ויולד שנה וחמשים אלף נח ויהי 186 שנה
ויולד שנה וחמשים שלש אלפים נח ויהי 187 בנים
ויולד שנה וחמשים ארבע אלפים נח ויהי 188 שנה
ויולד שנה וחמשים חמש אלפים נח ויהי 189 בנים
ויולד שנה וחמשים ששה אלפים נח ויהי 190 שנה
ויולד שנה וחמשים שבע אלפים נח ויהי 191 בנים
ויולד שנה וחמשים שמנה אלפים נח ויהי 192 שנה
ויולד שנה וחמשים תשע אלפים נח ויהי 193 בנים
ויולד שנה ושלשים תשע מאות נח ויהי 194 שנה
ויולד שנה ושלשים אלף נח ויהי 195 בנים
ויולד שנה ושלשים שלש אלפים נח ויהי 196 שנה
ויולד שנה ושלשים ארבע אלפים נח ויהי 197 בנים
ויולד שנה ושלשים חמש אלפים נח ויהי 198 שנה
ויולד שנה ושלשים ששה אלפים נח ויהי 199 בנים
ויולד שנה ושלשים שבע אלפים נח ויהי 200 שנה

مزمور ٩٠

1 صلاة لموسى رجل الله. يا سيد أنت كنت ملجأ لنا في كل الأجيال.
2 قبل أن خلقت الجبال وأبدأت الأرض والمسكونة، منذ الأزل إلى الأبد أنت الله.
3 ترجع الإنسان إلى التراب وتقول: ارجعوا يا بني آدم.
4 لأن ألف سنة في عينيك مثل يوم أمس بعد ما عبر، ومثل هجعة في الليل.
5 تذهبهم سيلا. هم كنوم يكونون. في الصباح كعشب يزهر.
6 في الصباح يزهر ويحدث. في المساء يقطع فييبس.
7 لأننا قد فنينا بغضبك وبسخطك جزعنا.
8 جعلت آثامنا قدامك. خفايانا في ضوء وجهك.
9 لأن كل أيامنا قد عبرت بسخطك. أفنينا سنينا كقول.
10 أيام سنينا فيها سبعون سنة، وإن كانت مع القوة فثمانون سنة، فأفخرها تعب وبلية لأنها تقرض سريعا فنطير.
11 من يعرف قوة غضبك ومخافتك حسب خشيتك هكذا سخطك.
12 علمنا أن نعد أيامنا هكذا لنؤتي قلب حكمة.
13 ارجع يا رب حتى متى وتندم على عبيدك.
14 أشبعنا في الصباح من رحمتك فنهتف ونفرح في كل أيامنا.
15 فرحنا حسب أيام إذلالك سنين رأينا شرا.
16 لتظهر على عبيدك أعمالك وبهاءك على بنيهم.
17 وليكن نعم الرب إلهنا علينا وأعمال أيدينا ثبتها علينا وعمل أيدينا ثبته.

لصف حيز حبتكر. 17 حضحتكر فيز كرتحمكر بمصتم كمحتمكر حيصيتم.
سل كرمَ بخمكيم 18 لشه دفيل رمَ حلجتكر. كتحتكر لمجيم مبيسلو
كتلحتر. مسيعيز كرمَ حنيعيم يلمزيم مصتمحكر حيز 19 كتكر بَي كرزيلو
سل حبيبيم كلبحضر كتم للحمه. ضحقيل كرتحر يح حف كرشلكر, مصزيحكر
20 حضحتكر دجيتم بَحيلبز كرمَ. خيز كرمصتم لنحصفج فلحصه. 21
خل زمع سهلز. 22 حضحتكر تصهف كرتحتكر بَحيز لمجفيلكر بَحيز بصَيل دفيز
كرتيز بلبيم بز. مصيعلج كرحضر, مصمَضيز كرتحتكر خل بَحيز مصحتكر,. 23
كرتلكر. بَسه دعفز بَحلبز كرمَ بلتكر. كتلحتكر دجلحتكر. 24
حضحتكر مَحيز كرمَ لنحيل حفز. كرتكر يلمزيم حزَ لنخيلكر دفحيز مخيز
ضعضيلو بَحيز احفز بَحيلتي كر خم خجيز دكلكر يسيم كرشلكر مجيز. 25
شلكتهم يح حل كرتعيتم بَحيلبز مزيصيز كرمَ حبيم بَحيلبز كرمَ خبيز
بصَيل دفيز. 26 كرتحتكر لمجيز بَحيلبز كرمَ حبيم بَحيلبز كرمَ خبيز
بَحيلبز. كرتكر بَحيز كرمَ بَحيلبز كرمَ حبيم بَحيلبز كرمَ خبيز
كرتحتكر لمجيز بَحيلبز. 27 كرتكر بَحيز كرمَ بَحيلبز كرمَ خبيز
كرتحتكر لمجيز بَحيلبز.

مصلحه ـد

1 حلل كه بدبا بن حد كه حلل يلم لِ هبدا بن سد حنّه سدبا لِ. يعدا جِن حل مصلِ. حد سلبل حلبكه جلحلِ هبلبل حد, لِ هَ, لِ. مصلحصحنّه يحّ هَم دسا. حعصد جسف 2 لِ. عصبا كه حنّه كه, مصلحسا حلد. مكه حيل هَم هبدا هبلبل سلك بسا هبدا هبلبل حد حنّه

وَهَارُونُ يَلِدُ 17 مَشَافِحَاتِ إِلَى الْمَلِكَاتِ الْبَنَاتِ. هَهُ بِهِ الْقَوْلُ تَأْتِ
فِي الْأَبَدِ. لِلْهَيْكَلِ. الْمَلِكَاتُ هُنَاكَ الْمَاءَ كَيْ إِلَيْهَا فِي قَدِّ فِي
الْمَلِكِ لِلْهَيْكَلِ فِي 18 كَمْ. شَتَّ كَيْفَ بَنِ. مَعَهُ كَمْ الْمَلِكَاتِ
الْقَلْبَ كَمْ 19 الْقَلْبَ. الْقَلْبَ لِيَعْبُدَ الْقَلْبَ فَلَنَذْهَبْ الْقَلْبَ
الْقَلْبِ هَهُ هَذَا. لِلْهَيْكَلِ, مَعَهُ هَذَا هَهُ. الْقَلْبَ إِلَى
الْمَلِكَاتِ قَدِّسْ. 20 كَمْ فِي هُنَاكَ مَعَهُ بِالْمَلِكَاتِ فِي هُنَاكَ
الْمَلِكَاتِ. 21 كَمْ فِي الْمَلِكَاتِ هَهُ الْمَلِكَاتِ هَهُ الْمَلِكَاتِ
الْمَلِكَاتِ. 22 الْمَلِكَاتِ فِي الْمَلِكَاتِ هَهُ الْمَلِكَاتِ هَهُ
الْمَلِكَاتِ. 23 الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ. الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ
الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ. الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ
الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ. 24 الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ فِي
الْمَلِكَاتِ. 25 الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ. الْمَلِكَاتِ هَهُ
الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ فِي الْمَلِكَاتِ فِي الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ
الْمَلِكَاتِ. 26 الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ. الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ
الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ. الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ
الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ. الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ
الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ. 27 الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ
الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ
الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ. 28 الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ
الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ
الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ. 29 الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ
الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ
الْمَلِكَاتِ.

الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ

1 الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ. 2 الْمَلِكَاتِ
الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ
الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ. الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ
الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ. 3 الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ
الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ الْمَلِكَاتِ

ولكن الذين يتكلون على الرب يجددون قوة. يرفعون أجنحة كالنسور. يركضون ولا يتعبون. يمشون ولا يكلون. 8 فجأة سمعت صوتا عظيما من السماء قائلا لي اكتب هذا: طوبى للأموات الذين يموتون في الرب منذ الآن. نعم يقول الروح لكي يستريحوا من أتعابهم لأن أعمالهم تتبعهم. 9 وبعد هذا رأيت وإذا جمع كثير لا يستطيع أحد أن يعده من كل الأمم والقبائل والشعوب واللغات واقفين أمام العرش وأمام الخروف متسربلين بثياب بيض وفي أيديهم سعف النخل. 10 وهم يصرخون بصوت عظيم قائلين الخلاص لإلهنا الجالس على العرش وللخروف. 11 وجميع الملائكة كانوا واقفين حول العرش وحول المشايخ والأربعة الحيوانات وخروا أمام العرش على وجوههم وسجدوا لله 12 قائلين آمين. البركة والمجد والحكمة والشكر والكرامة والقدرة والقوة لإلهنا إلى أبد الآبدين آمين. 13 فأجاب واحد من المشايخ قائلا لي هؤلاء المتسربلون بالثياب البيض من هم وأين أتوا. 14 فقلت له يا سيد أنت تعلم. فقال لي هؤلاء هم الذين أتوا من الضيقة العظيمة وغسلوا ثيابهم وبيضوها في دم الخروف. 15 لذلك هم أمام عرش الله ويخدمونه نهارا وليلا في هيكله والجالس على العرش يحل فوقهم. 16 لا يجوعون بعد ولا يعطشون بعد ولا تقع عليهم الشمس ولا أي حر. 17 لأن الخروف الذي في وسط العرش يرعاهم وإلى عيون مياه حية يرشدهم والله يمسح كل دمعة من عيونهم.

الأصحاح الثامن

1 ولما فتح الختم السابع حدث سكوت في السماء نحو نصف ساعة. 2 ورأيت السبعة الملائكة الذين يقفون أمام الله وأعطوا سبعة أبواق. 3 وجاء ملاك آخر ووقف عند المذبح وله مبخرة من ذهب وأعطي بخورا كثيرا لكي يقدمه مع صلوات جميع القديسين على مذبح الذهب الذي أمام العرش. 4 فصعد دخان البخور مع صلوات القديسين من يد الملاك أمام الله. 5 ثم أخذ الملاك المبخرة وملأها من نار المذبح وألقاها إلى الأرض فحدثت أصوات ورعود وبروق وزلزلة. 6 والسبعة الملائكة الذين معهم السبعة الأبواق تهيأوا ليبوقوا. 7 فبوق الأول وحدث برد ونار ممزوجة بدم وألقيت إلى الأرض فاحترق ثلث الأشجار واحترقت كل عشب أخضر. 8 وبوق الملاك الثاني وكأن جبلا عظيما متقدا بالنار طرح إلى البحر فصار ثلث البحر دما. 9 وقتل ثلث الخلائق التي في البحر التي لها نفس وهلك ثلث السفن. 10 وبوق الملاك الثالث وسقط من السماء كوكب عظيم متقد كمصباح وسقط على ثلث الأنهار وعلى ينابيع المياه. 11 واسم الكوكب يدعى الأفسنتين فصار ثلث المياه أفسنتينا وكثير من الناس ماتوا من المياه لأنها صارت مرة. 12 وبوق الملاك الرابع فضرب ثلث الشمس وثلث القمر وثلث النجوم حتى أظلم ثلثها ولم يضئ النهار ثلثه والليل كذلك. 13 ثم نظرت وسمعت ملاكا واحدا طائرا في وسط السماء قائلا بصوت عظيم ويل ويل ويل للساكنين على الأرض من أجل سائر أصوات بوق الملائكة الثلاثة العتيدين أن يبوقوا.

الأصحاح التاسع

1 وبوق الملاك الخامس فرأيت كوكبا قد سقط من السماء إلى الأرض وأعطي مفتاح بئر الهاوية. 2 ففتح بئر الهاوية فصعد دخان من البئر كدخان أتون عظيم فأظلمت الشمس والجو من دخان البئر. 3 وخرج من الدخان جراد على الأرض فأعطي سلطانا كما لعقارب الأرض سلطان. 4 وقيل لها أن لا تضر عشب الأرض ولا شيئا أخضر ولا شجرة بل الناس فقط الذين ليس لهم ختم الله على جباههم. 5 وأعطي أن لا تقتلهم بل أن تعذب خمسة أشهر وعذابها كعذاب العقرب متى لدغ إنسانا. 6 وفي تلك الأيام يطلب الناس الموت ولا يجدونه ويتمنون أن يموتوا والموت يهرب منهم. 7 وشكل الجراد شبه خيل مهيأة للحرب وعلى رؤوسها كأكاليل شبه الذهب ووجوهها كوجوه الناس. 8 وكان لها شعر كشعر النساء وكانت أسنانها كأسنان الأسود. 9 وكان لها دروع كدروع من حديد وصوت أجنحتها كصوت مركبات خيل كثيرة تجري إلى الحرب. 10 ولها أذناب شبه العقارب وكان في أذنابها لسعات وسلطانها أن تضر الناس خمسة أشهر. 11 ولها على ملك هو ملاك الهاوية اسمه بالعبرانية أبدون وفي اليونانية أبوليون. 12 الويل الواحد قد مضى وها هو يأتي بعد ذلك ويلان. 13 وبوق الملاك السادس فسمعت صوتا واحدا من أربعة قرون مذبح الذهب الذي أمام الله. 14 قائلا للملاك السادس الذي معه البوق أطلق الأربعة الملائكة المربوطين عند النهر العظيم الفرات. 15 فأطلق الأربعة الملائكة المعدين للساعة واليوم والشهر والسنة لكي يقتلوا ثلث الناس. 16 وعدد جيوش الفرسان كان مئتي ألف ألف وسمعت عددهم. 17 وهكذا رأيت في الرؤيا الخيل والراكبين عليها لهم دروع نارية وزرقاء وكبريتية ورؤوس الخيل كرؤوس الأسود ومن أفواهها يخرج نار ودخان وكبريت. 18 من هذه الثلاثة قتل ثلث الناس من النار والدخان والكبريت الخارجة من أفواهها. 19 لأن سلطان الخيل هو في أفواهها وفي أذنابها لأن أذنابها شبيهة بالحيات ولها رؤوس وبها تضر. 20 والباقون من الناس الذين لم يقتلوا بهذه الضربات لم يتوبوا عن أعمال أيديهم حتى لا يسجدوا للشياطين وأصنام الذهب والفضة والنحاس والحجارة والخشب التي لا تستطيع أن تبصر ولا تسمع ولا تمشي. 21 ولم يتوبوا عن قتلهم ولا عن سحرهم ولا عن زناهم ولا عن سرقاتهم.

الأصحاح العاشر

1 ورأيت ملاكا قويا آخر نازلا من السماء متسربلا بسحاب والقوس في رأسه ووجهه كالشمس ورجلاه كعمودي نار. 2 وفي يده سفر صغير مفتوح ووضع رجله اليمنى على البحر واليسرى على الأرض. 3 وصرخ بصوت عظيم كما يزأر الأسد فلما صرخ تكلمت الرعود السبعة بأصواتها. 4 ولما تكلمت الرعود السبعة بأصواتها كنت مزمعا أن أكتب فسمعت صوتا من السماء قائلا لي اختم على ما تكلمت به الرعود السبعة ولا تكتبه. 5 والملاك الذي رأيته واقفا على البحر وعلى الأرض رفع يده اليمنى إلى السماء 6 وأقسم بالحي إلى أبد الآبدين الذي خلق السماء وما فيها والأرض وما فيها والبحر وما فيه أنه لا يكون زمان بعد. 7 بل في أيام صوت الملاك السابع متى ابتدأ يبوق يتم سر الله كما بشر عبيده الأنبياء. 8 والصوت الذي سمعته من السماء كلمني أيضا وقال اذهب خذ السفر المفتوح في يد الملاك الواقف على البحر وعلى الأرض. 9 فمضيت إلى الملاك قائلا له أن يعطيني السفر الصغير فقال لي خذ وكله فيمر بجوفك في البطن ولكنه في فمك يكون حلوا كالعسل. 10 فأخذت السفر الصغير من يد الملاك وأكلته فكان في فمي حلوا كالعسل ولما أكلته مر جوفي. 11 فقال لي ينبغي أن تتنبأ أيضا على شعوب وأمم وألسنة وملوك كثيرين.

الأصحاح الحادي عشر

1 وأعطيت قصبة شبه عصا وقيل لي قم وقس هيكل الله والمذبح والساجدين فيه. 2 وأما الدار التي هي خارج الهيكل فاتركها خارجا ولا تقسها لأنها قد أعطيت للأمم والمدينة المقدسة يدوسونها اثنين وأربعين شهرا. 3 وسأعطي لشاهدي فيتنبآن ألفا ومئتين وستين يوما لابسين مسوحا. 4 هذان هما الزيتونتان والمنارتان القائمتان أمام إله الأرض. 5 وإن أراد أحد أن يؤذيهما تخرج نار من فمهما وتأكل أعداءهما وإن أراد أحد أن يؤذيهما يجب أن يقتل هكذا. 6 هذان لهما سلطان أن يغلقا السماء حتى لا تمطر مطرا في أيام نبوتهما ولهما سلطان على المياه أن يحولاها إلى دم وأن يضربا الأرض بكل ضربة كلما أرادا. 7 ومتى أكملا شهادتهما فالوحش الصاعد من الهاوية سيصنع معهما حربا ويغلبهما ويقتلهما. 8 وتكون جثتاهما على شارع المدينة العظيمة التي تدعى روحيا سدوم ومصر حيث صلب ربنا أيضا. 9 ويرى قوم وشعوب وألسنة وأمم جثتاهما ثلاثة أيام ونصفا ولا يدعون جثتاهما توضعان في قبر. 10 والساكنون على الأرض يفرحون عليهما ويتهللون ويرسلون هدايا بعضهم إلى بعض لأن هذين النبيين عذبا الساكنين على الأرض. 11 وبعد الثلاثة أيام ونصف دخل فيهما روح حياة من الله ووقفا على أرجلهما فوقع خوف عظيم على الذين نظروهما. 12 وسمعا صوتا عظيما من السماء قائلا لهما اصعدا إلى هنا فصعدا إلى السماء في السحاب ونظرهما أعداؤهما. 13 وفي تلك الساعة حدث زلزلة عظيمة وسقط عشر المدينة وقتل في الزلزلة سبعة آلاف نفس والباقون صاروا في خوف ومجد لإله السماء. 14 الويل الثاني قد مضى وها الويل الثالث يأتي سريعا. 15 والملاك السابع بوق فحدثت أصوات عظيمة في السماء قائلة قد صارت مملكة العالم لربنا ولمسيحه فسيملك إلى أبد الآبدين. 16 والأربعة والعشرون شيخا الجالسون أمام الله على عروشهم خروا على وجوههم وسجدوا لله. 17 قائلين نشكرك أيها الرب الإله القادر على كل شيء الكائن والذي كان لأنك أخذت قوتك العظيمة وملكت. 18 فغضبت الأمم وجاء غضبك ووقت الأموات ليدانوا ولتعطي الأجر لعبيدك الأنبياء والقديسين والخائفين اسمك الصغار والكبار ولتهلك مهلكي الأرض. 19 وانفتح هيكل الله في السماء وظهر تابوت عهده في هيكله وكانت بروق وأصوات ورعود وزلزلة وبرد عظيم.

الأصحاح الثاني عشر

1 وظهرت آية عظيمة في السماء امرأة متسربلة بالشمس والقمر تحت رجليها وعلى رأسها إكليل من اثني عشر كوكبا. 2 وهي حبلى تصرخ متمخضة ومتوجعة لتلد. 3 وظهرت آية أخرى في السماء وإذا تنين عظيم أحمر له سبعة رؤوس وعشرة قرون وعلى رؤوسه سبعة تيجان. 4 وذنبه يجر ثلث نجوم السماء وطرحها إلى الأرض والتنين وقف أمام المرأة العتيدة أن تلد حتى متى ولدت ابنها يبتلعه. 5 فولدت ابنا ذكرا عتيدا أن يرعى جميع الأمم بعصا من حديد وخطف ولدها إلى الله وإلى عرشه. 6 والمرأة هربت إلى البرية حيث لها موضع معد من الله لكي يعولها هناك ألفا ومئتين وستين يوما. 7 وكان حرب في السماء ميخائيل وملائكته حاربوا التنين والتنين حارب وملائكته. 8 ولم يقووا ولا وجد مكانهم بعد في السماء. 9 فطرح التنين العظيم الحية القديمة الذي يدعى إبليس والشيطان الذي يضل العالم كله طرح إلى الأرض وطرحت ملائكته معه. 10 وسمعت صوتا عظيما قائلا في السماء الآن صار خلاص وقوة وملك إلهنا وسلطان مسيحه لأنه قد طرح المشتكي على إخوتنا الذي كان يشتكي عليهم أمام إلهنا نهارا وليلا. 11 وهم غلبوه بدم الخروف وبكلمة شهادتهم ولم يحبوا حياتهم حتى الموت. 12 لذلك افرحي أيتها السماوات والساكنون فيها. ويل للساكنين على الأرض وعلى البحر لأن إبليس قد نزل إليكم وبه غضب عظيم عالما أن له زمانا قليلا. 13 ولما رأى التنين أنه طرح إلى الأرض اضطهد المرأة التي ولدت الابن الذكر. 14 وأعطيت المرأة جناحي النسر العظيم لكي تطير إلى البرية إلى موضعها حيث تعال زمانا وزمانين ونصف زمان من وجه الحية. 15 فألقت الحية من فمها وراء المرأة ماء كنهر لكي يجعلها تحمل من النهر. 16 فأعانت الأرض المرأة وفتحت الأرض فمها وابتلعت النهر الذي ألقى التنين من فمه. 17 فغضب التنين على المرأة ومضى ليصنع حربا مع باقي نسلها الذين يحفظون وصايا الله ولهم شهادة يسوع المسيح.

الأصحاح الثالث عشر

1 وقام على رمل البحر فرأيت وحشا طالعا من البحر له سبعة رؤوس وعشرة قرون وعلى قروله عشرة تيجان وعلى رؤوسه أسماء تجديف. 2 والوحش الذي رأيته كان شبه نمر ورجلاه كرجلي دب وفمه كفم أسد والتنين أعطاه قوته وعرشه وسلطانا عظيما. 3 ورأيت واحدا من رؤوسه كأنه مذبوح للموت وجرح موته شفي فتعجبت كل الأرض وراء الوحش. 4 وسجدوا للتنين الذي أعطى السلطان للوحش وسجدوا للوحش قائلين من مثل الوحش ومن يقدر أن يحارب معه. 5 وأعطي فما يتكلم بعظائم وتجاديف وأعطي سلطانا أن يعمل اثنين وأربعين شهرا. 6 ففتح فمه بالتجديف على الله ليجدف على اسمه ومسكنه والساكنين في السماء. 7 وأعطي أن يصنع حربا مع القديسين ويغلبهم وأعطي سلطانا على كل قبيلة وشعب ولسان وأمة. 8 فسيسجد له جميع الساكنين على الأرض الذين ليست أسماؤهم مكتوبة في سفر الحياة للخروف الذبيح منذ تأسيس العالم. 9 إن كان لأحد أذن فليسمع. 10 إن كان أحد يقود إلى السبي فإلى السبي يمضي. إن كان أحد يقتل بالسيف فبالسيف يجب أن يقتل. هنا صبر القديسين وإيمانهم. 11 ورأيت وحشا آخر طالعا من الأرض وكان له قرنان شبه خروف وكان يتكلم كتنين. 12 ويعمل كل سلطان الوحش الأول أمامه ويجعل الأرض والساكنين فيها أن يسجدوا للوحش الأول الذي شفي جرح موته. 13 ويصنع آيات عظيمة حتى إنه يجعل نارا تنزل من السماء إلى الأرض قدام الناس. 14 ويضل الساكنين على الأرض بسبب الآيات التي أعطي أن يصنعها قدام الوحش قائلا للساكنين على الأرض أن يصنعوا صورة للوحش الذي به جرح السيف وعاش. 15 وأعطي أن يعطي روحا لصورة الوحش حتى إن صورة الوحش تتكلم وتجعل كل من لا يسجد لصورة الوحش يقتل. 16 ويجعل الجميع الصغار والكبار والأغنياء والفقراء والأحرار والعبيد أن يعطوا سمة على يدهم اليمنى أو على جباههم. 17 وأن لا يقدر أحد أن يشتري أو يبيع إلا من له السمة أو اسم الوحش أو عدد اسمه. 18 هنا الحكمة من له فهم فليحسب عدد الوحش فإنه عدد إنسان وعدده ست مئة وست وستون.

الأصحاح الرابع عشر

1 ونظرت وإذا الخروف واقف على جبل صهيون ومعه مئة وأربعة وأربعون ألفا لهم اسم أبيه مكتوبا على جباههم. 2 وسمعت صوتا من السماء كصوت مياه كثيرة وكصوت رعد عظيم وصوت سمعته كعازفين على قيثارتهم يعزفون. 3 وهم يرنمون ترنيمة جديدة أمام العرش وأمام الأربعة الحيوانات والشيوخ ولم يقدر أحد أن يتعلم الترنيمة إلا المئة والأربعة والأربعون ألفا الذين اشتروا من الأرض. 4 هؤلاء هم الذين لم يتنجسوا مع نساء لأنهم أطهار. هؤلاء هم الذين يتبعون الخروف حيثما يمضي. هؤلاء اشتروا من بين الناس باكورة لله وللخروف. 5 وفي أفواههم لم يوجد غش لأنهم بلا عيب قدام عرش الله. 6 ورأيت ملاكا آخر طائرا في وسط السماء معه بشارة أبدية ليبشر الساكنين على الأرض وكل أمة وقبيلة ولسان وشعب. 7 قائلا بصوت عظيم اتقوا الله وأعطوه مجدا لأن ساعة دينونته قد أتت واسجدوا لصانع السماء والأرض والبحر وينابيع المياه. 8 وتبعه ملاك آخر قائلا سقطت سقطت بابل المدينة العظيمة التي سقت جميع الأمم من خمر غضب زناها. 9 وتبعهما ملاك ثالث قائلا بصوت عظيم إن كان أحد يسجد للوحش وصورته ويقبل سمة على جبهته أو على يده 10 فهو أيضا سيشرب من خمر غضب الله المصبوبة صرفا في كأس غضبه ويعذب بنار وكبريت أمام الملائكة القديسين وأمام الخروف. 11 ودخان عذابهم يصعد إلى أبد الآبدين ولا يكون لهم راحة نهارا وليلا الذين يسجدون للوحش وصورته ومن يقبل سمة اسمه. 12 هنا صبر القديسين الذين يحفظون وصايا الله وإيمان يسوع. 13 وسمعت صوتا من السماء قائلا لي اكتب طوبى للأموات الذين يموتون في الرب منذ الآن نعم يقول الروح لكي يستريحوا من أتعابهم لأن أعمالهم تتبعهم. 14 وبعد هذا رأيت وإذا جمع كثير لا يستطيع أحد أن يعده من كل الأمم والقبائل والشعوب واللغات واقفين أمام العرش وأمام الخروف متسربلين بثياب بيض وفي أيديهم سعف النخل. 15 وهم يصرخون بصوت عظيم قائلين الخلاص لإلهنا الجالس على العرش وللخروف. 16 وجميع الملائكة كانوا واقفين حول العرش وحول المشايخ والأربعة الحيوانات وخروا أمام العرش على وجوههم وسجدوا لله 17 قائلين آمين. البركة والمجد والحكمة والشكر والكرامة والقدرة والقوة لإلهنا إلى أبد الآبدين آمين. 18 فأجاب واحد من المشايخ قائلا لي هؤلاء المتسربلون بالثياب البيض من هم وأين أتوا. 19 فقلت له يا سيد أنت تعلم. فقال لي هؤلاء هم الذين أتوا من الضيقة العظيمة وغسلوا ثيابهم وبيضوها في دم الخروف. 20 لذلك هم أمام عرش الله ويخدمونه نهارا وليلا في هيكله والجالس على العرش يحل فوقهم. 21 لا يجوعون بعد ولا يعطشون بعد ولا تقع عليهم الشمس ولا أي حر. 22 لأن الخروف الذي في وسط العرش يرعاهم وإلى عيون مياه حية يرشدهم والله يمسح كل دمعة من عيونهم.

الأصحاح الخامس عشر

1 ولما فتح الختم السابع حدث سكوت في السماء نحو نصف ساعة. 2 ورأيت السبعة الملائكة الذين يقفون أمام الله وأعطوا سبعة أبواق. 3 وجاء ملاك آخر ووقف عند المذبح وله مبخرة من ذهب وأعطي بخورا كثيرا لكي يقدمه مع صلوات جميع القديسين على مذبح الذهب الذي أمام العرش. 4 فصعد دخان البخور مع صلوات القديسين من يد الملاك أمام الله. 5 ثم أخذ الملاك المبخرة وملأها من نار المذبح وألقاها إلى الأرض فحدثت أصوات ورعود وبروق وزلزلة. 6 والسبعة الملائكة الذين معهم السبعة الأبواق تهيأوا ليبوقوا. 7 فبوق الأول وحدث برد ونار ممزوجة بدم وألقيت إلى الأرض فاحترق ثلث الأشجار واحترقت كل عشب أخضر. 8 وبوق الملاك الثاني وكأن جبلا عظيما متقدا بالنار طرح إلى البحر فصار ثلث البحر دما. 9 وقتل ثلث الخلائق التي في البحر التي لها نفس وهلك ثلث السفن. 10 وبوق الملاك الثالث وسقط من السماء كوكب عظيم متقد كمصباح وسقط على ثلث الأنهار وعلى ينابيع المياه. 11 واسم الكوكب يدعى الأفسنتين فصار ثلث المياه أفسنتينا وكثير من الناس ماتوا من المياه لأنها صارت مرة. 12 وبوق الملاك الرابع فضرب ثلث الشمس وثلث القمر وثلث النجوم حتى أظلم ثلثها ولم يضئ النهار ثلثه والليل كذلك. 13 ثم نظرت وسمعت ملاكا واحدا طائرا في وسط السماء قائلا بصوت عظيم ويل ويل ويل للساكنين على الأرض من أجل سائر أصوات بوق الملائكة الثلاثة العتيدين أن يبوقوا.

الأصحاح السادس عشر

1 وسمعت صوتا عظيما من الهيكل قائلا للملائكة السبعة امضوا واسكبوا جامات غضب الله على الأرض. 2 فمضى الأول وسكب جامه على الأرض فحدث قرح رديء وخبيث على الناس الذين كان لهم سمة الوحش والذين سجدوا لصورته. 3 والثاني سكب جامه على البحر فصار دما كدم ميت وكل نفس حية مات ما في البحر. 4 والثالث سكب جامه على الأنهار وعلى ينابيع المياه فصارت دما. 5 وسمعت ملاك المياه قائلا عادل أنت أيها الكائن والذي كان يا الهي القديسين لأنك قضيت بهذه الأحكام. 6 لأنهم سفكوا دم القديسين والأنبياء فدما أعطيتهم ليشربوا فهم مستحقون. 7 وسمعت المذبح قائلا نعم أيها الرب الإله القادر على كل شيء الحق والعدل أحكامك. 8 والرابع سكب جامه على الشمس فأعطي أن تحرق الناس بنار. 9 فاحترق الناس بحر عظيم وجدفوا على اسم الله الذي له سلطان على هذه الضربات ولم يتوبوا حتى يعطوه مجدا. 10 والخامس سكب جامه على كرسي الوحش فصارت مملكته مظلمة وعضوا ألسنتهم من الوجع. 11 وجدفوا على إله السماء من أوجاعهم ومن قروحهم ولم يتوبوا عن أعمالهم. 12 والسادس سكب جامه على النهر العظيم الفرات فنشف ماؤه لكي يعد طريق الملوك الذين من مشرق الشمس. 13 ورأيت من فم التنين ومن فم الوحش ومن فم النبي الكذاب ثلاثة أرواح نجسة شبه ضفادع. 14 لأنها أرواح شياطين صانعة آيات تخرج على ملوك المسكونة كلها لتجمعهم إلى حرب اليوم العظيم يوم الله القادر على كل شيء. 15 هوذا آتي كلص طوبى لمن يسهر ويحفظ ثيابه لئلا يمشي عريانا فيرى عورته. 16 فجمعهم إلى الموضع الذي يدعى بالعبرانية هرمجدون. 17 والسابع سكب جامه على الهواء فخرج صوت عظيم من الهيكل من العرش قائلا قد تم. 18 وحدثت بروق وأصوات ورعود وحدثت زلزلة عظيمة لم يكن مثلها منذ كان الناس على الأرض زلزلة هكذا عظيمة. 19 وصارت المدينة العظيمة ثلاثة أقسام ومدن الأمم سقطت وبابل العظيمة ذكرت أمام الله لتعطيها كأس خمر سخط غضبه. 20 وكل جزيرة هربت ولم توجد جبال. 21 وبرد عظيم كوزنة نزل من السماء على الناس فجدف الناس على الله من أجل ضربة البرد لأن ضربته عظيمة جدا.

الأصحاح السابع عشر

1 وجاء واحد من السبعة الملائكة الذين معهم السبعة الجامات وتكلم معي قائلا هلم فأريك دينونة الزانية العظيمة الجالسة على مياه كثيرة. 2 التي زنى بها ملوك الأرض وسكر الساكنون على الأرض من خمر زناها. 3 فمضى بي بالروح إلى برية فرأيت امرأة جالسة على وحش قرمزي مملوء أسماء تجديف له سبعة رؤوس وعشرة قرون. 4 والمرأة كانت متسربلة بأرجوان وقرمز ومتحلية بذهب وحجارة كريمة ولآلئ وفي يدها كأس من ذهب مملوءة رجاسة ونجاسة زناها. 5 وعلى جبهتها اسم مكتوب سر بابل العظيمة أم الزواني ورجاسات الأرض. 6 ورأيت المرأة سكرانة من دم القديسين ومن دم شهداء يسوع ولما رأيتها تعجبت تعجبا عظيما. 7 فقال لي الملاك لماذا تعجبت أنا أقول لك سر المرأة والوحش الحامل لها الذي له السبعة الرؤوس والعشرة القرون. 8 الوحش الذي رأيته كان وليس الآن وسيصعد من الهاوية ويمضي إلى الهلاك ويتعجب الساكنون على الأرض الذين ليست أسماؤهم مكتوبة في سفر الحياة منذ تأسيس العالم إذ يرون الوحش الذي كان وليس الآن وسيأتي. 9 هنا الذهن الذي له حكمة السبعة الرؤوس هي سبعة جبال عليها تجلس المرأة وهي سبعة ملوك. 10 خمسة منهم سقطوا والواحد موجود والآخر لم يأت بعد ومتى أتى يجب أن يبقى زمانا قليلا. 11 والوحش الذي كان وليس الآن هو هو الثامن وهو من السبعة ومضى إلى الهلاك. 12 والعشرة القرون التي رأيتها هي عشرة ملوك الذين لم يأخذوا بعد مملكة لكنهم يأخذون سلطانا كملوك ساعة واحدة مع الوحش. 13 هؤلاء لهم رأي واحد وقوتهم وسلطانهم يعطونها للوحش. 14 هؤلاء سيحاربون الخروف والخروف يغلبهم لأنه رب الأرباب وملك الملوك والذين معه مدعوون ومختارون ومؤمنون. 15 وقال لي المياه التي رأيتها حيث الزانية تجلس هي شعوب وجموع وأمم وألسنة. 16 والعشرة القرون التي رأيتها والوحش هؤلاء سيبغضون الزانية ويجعلونها خربة وعريانة ويأكلون لحمها ويحرقونها بالنار. 17 لأن الله أعطاهم في قلوبهم أن يعملوا رأيه وأن يعملوا رأيا واحدا ويعطوا الوحش ملكهم حتى تتم أقوال الله. 18 والمرأة التي رأيتها هي المدينة العظيمة التي لها ملك على ملوك الأرض.

الأصحاح الثامن عشر

1 وبعد هذا رأيت ملاكا آخر نازلا من السماء له سلطان عظيم والأرض استنارت من مجده. 2 وصرخ بقوة قائلا سقطت سقطت بابل العظيمة وصارت مسكنا لشياطين ومحرسا لكل روح نجس ومحرسا لكل طير نجس ومكروه. 3 لأن جميع الأمم قد شربوا من خمر غضب زناها وملوك الأرض زنوا معها وتجار الأرض استغنوا بوفرة نعيمها. 4 وسمعت صوتا آخر من السماء قائلا اخرجوا من وسطها يا شعبي لئلا تشتركوا في خطاياها ولئلا تأخذوا من ضرباتها. 5 لأن خطاياها قد لصقت إلى السماء وذكر الله ظلاماتها. 6 جازوها كما هي جازت وضاعفوا لها ضعفا حسب أعمالها في الكأس التي مزجت مزجوا لها ضعفا. 7 بقدر ما مجدت نفسها وتنعمت هكذا أعطوها عذابا وحزنا لأنها تقول في قلبها أنا جالسة ملكة ولست أرملة ولن أرى حزنا. 8 لذلك في يوم واحد تأتي ضرباتها موت وحزن وجوع وتحترق بالنار لأن الرب الإله القوي الذي يدينها. 9 وسيبكي عليها ويندب عليها ملوك الأرض الذين زنوا معها وعاشوا في النعيم حين يرون دخان حريقها. 10 واقفين من بعيد خوفا من عذابها قائلين الويل الويل المدينة العظيمة بابل المدينة القوية لأن في ساعة واحدة جاء قضاؤك. 11 وتجار الأرض يبكون وينوحون عليها لأن بضائعهم لا يشتريها أحد بعد. 12 بضائع الذهب والفضة والحجارة الكريمة واللآلئ والبوص والأرجوان والحرير والقرمز وكل عود الرائحة وكل أنية العاج وكل أنية من خشب ثمين ومن النحاس والحديد والرخام. 13 والقرفة والبهار والطيب والمر واللبان والخمر والزيت والسميذ والحنطة والبهائم والغنم والخيل والمركبات والعبيد ونفوس الناس. 14 والفاكهة التي اشتهتها نفسك قد ذهبت عنك وكل ما كان سمينا وبهيا قد ذهب عنك ولن تجدها بعد. 15 تجار هذه الأشياء الذين استغنوا منها يقفون من بعيد خوفا من عذابها يبكون ويندبون. 16 قائلين الويل الويل المدينة العظيمة المتسربلة بالبوص والأرجوان والقرمز والمتحلية بالذهب والحجارة الكريمة واللآلئ. 17 لأن في ساعة واحدة خربت كل هذه الغنى. وكل ربان والجمهور كله في السفن والملاحون وعاملو البحر وقفوا من بعيد. 18 وصرخوا إذ نظروا دخان حريقها قائلين أي مدينة مثل المدينة العظيمة. 19 وألقوا التراب على رؤوسهم وصرخوا باكين ونادبين قائلين الويل الويل المدينة العظيمة التي فيها استغنى كل ذي سفن في البحر من نفائسها لأنها في ساعة واحدة خربت. 20 افرحي عليها أيتها السماء والقديسون والرسل والأنبياء لأن الله قضى لكم بقضائكم عليها. 21 وملاك قوي رفع حجرا كرحى عظيمة وطرحه في البحر قائلا هكذا بدفع عظيم تطرح بابل المدينة العظيمة ولا توجد بعد. 22 وصوت العازفين على القيثارة والمغنين والنافخين في المزمار والضاربين بالبوق لا يسمع فيك بعد وكل صانع صنعة كل صنعة لا توجد فيك بعد وصوت الرحى لا يسمع فيك بعد. 23 ونور السراج لا يضيء فيك بعد وصوت العريس والعروس لا يسمع فيك بعد لأن تجارك كانوا عظماء الأرض لأن بسحرك ضلت جميع الأمم. 24 وفيها وجد دم أنبياء وقديسين وجميع المذبوحين على الأرض.

الأصحاح التاسع عشر

1 وبعد هذا سمعت صوتا عظيما من جمع كثير في السماء قائلا هللويا الخلاص والمجد والقدرة لإلهنا. 2 لأن أحكامه حق وعدل لأنه قد دان الزانية العظيمة التي أفسدت الأرض بزناها وانتقم دم عبيده من يدها. 3 وقالوا ثانية هللويا ودخانها يصعد إلى أبد الآبدين. 4 وخر الأربعة والعشرون شيخا والأربعة الحيوانات وسجدوا لله الجالس على العرش قائلين آمين هللويا. 5 وخرج صوت من العرش قائلا سبحوا إلهنا يا جميع عبيده والخائفيه الصغار والكبار. 6 وسمعت كصوت جمع كثير وكصوت مياه كثيرة وكصوت رعود شديدة قائلين هللويا لأن الرب الإله القادر على كل شيء قد ملك. 7 لنفرح ونتهلل ونعطه المجد لأن عرس الخروف قد جاء وامرأته هيأت نفسها. 8 وأعطيت أن تلبس بزا نقيا بهيا لأن البز هو تبررات القديسين. 9 وقال لي اكتب طوبى للمدعوين إلى عشاء عرس الخروف. وقال لي هذه هي أقوال الله الصادقة. 10 فخررت أمام رجليه لأسجد له فقال لي انظر لا تفعل أنا عبد معك ومع إخوتك الذين عندهم شهادة يسوع اسجد لله لأن شهادة يسوع هي روح النبوة. 11 ورأيت السماء مفتوحة وإذا فرس أبيض والجالس عليه يدعى أمينا وصادقا وبالعدل يدين ويحارب. 12 وعيناه كلهيب نار وعلى رأسه تيجان كثيرة وله اسم مكتوب ليس أحد يعرفه إلا هو. 13 ومتسربل بثوب مغموس بدم ويدعى اسمه كلمة الله. 14 والجيوش التي في السماء تبعته على خيل بيض لابسين بزا أبيض ونقيا. 15 ومن فمه يخرج سيف ماض لكي يضرب به الأمم وهو يرعاهم بعصا من حديد وهو يدوس معصرة خمر سخط وغضب الله القادر على كل شيء. 16 وعلى ثوبه وعلى فخذه اسم مكتوب ملك الملوك ورب الأرباب. 17 ورأيت ملاكا واقفا في الشمس فصرخ بصوت عظيم قائلا لجميع الطيور الطائرة في وسط السماء هلموا اجتمعوا إلى عشاء الله العظيم. 18 لكي تأكلوا لحوم ملوك ولحوم قواد ولحوم أقوياء ولحوم خيل والجالسين عليها ولحوم جميع الأحرار والعبيد والصغار والكبار. 19 ورأيت الوحش وملوك الأرض وجيوشهم مجتمعين ليصنعوا حربا مع الجالس على الفرس ومع جيشه. 20 فقبض على الوحش والنبي الكذاب الصانع قدامه الآيات التي بها أضل الذين قبلوا سمة الوحش والذين سجدوا لصورته. وطرح الاثنان حيين إلى بحيرة النار المتقدة بالكبريت. 21 والباقون قتلوا بسيف الجالس على الفرس الخارج من فمه وجميع الطيور شبعت من لحومهم.

الأصحاح العشرون

1 ورأيت ملاكا نازلا من السماء معه مفتاح الهاوية وسلسلة كبيرة على يده. 2 فقبض على التنين الحية القديمة الذي هو إبليس والشيطان وقيده ألف سنة. 3 وطرحه في الهاوية وأغلق عليه وختم عليه لكي لا يضل الأمم بعد حتى تتم الألف سنة وبعد ذلك لا بد أن يحل زمانا قليلا. 4 ورأيت عروشا فجلسوا عليها وأعطي لهم حكم ورأيت نفوس المقتولين من أجل شهادة يسوع ومن أجل كلمة الله والذين لم يسجدوا للوحش ولا لصورته ولم يقبلوا السمة على جباههم وعلى أيديهم فعاشوا وملكوا مع المسيح ألف سنة. 5 والباقون من الأموات لم يعيشوا حتى تتم الألف سنة. هذه هي القيامة الأولى. 6 مبارك ومقدس من له نصيب في القيامة الأولى. هؤلاء ليس للموت الثاني سلطان عليهم بل سيكونون كهنة لله وللمسيح وسيملكون معه ألف سنة. 7 ومتى تمت الألف سنة سيحل الشيطان من سجنه. 8 ويخرج ليضل الأمم الذين في زوايا الأرض الأربع جوج وماجوج ليجمعهم للحرب الذين عددهم كرمل البحر. 9 فصعدوا على عرض الأرض وأحاطوا بمعسكر القديسين والمدينة المحبوبة فنزلت نار من عند الله من السماء وأكلتهم. 10 وإبليس الذي كان يضلهم طرح في بحيرة النار والكبريت حيث الوحش والنبي الكذاب وسيعذبون نهارا وليلا إلى أبد الآبدين. 11 ورأيت عرشا كبيرا أبيض والجالس عليه الذي من وجهه هرب الأرض والسماء ولم يوجد لهما موضع. 12 ورأيت الأموات صغارا وكبارا واقفين أمام العرش وانفتحت أسفار أخرى هي سفر الحياة ودين الأموات مما هو مكتوب في الأسفار بحسب أعمالهم. 13 وأعطى البحر الأموات الذين فيه والموت والهاوية أعطيا الأموات الذين فيهما ودين كل واحد بحسب أعماله. 14 والموت والهاوية طرحا في بحيرة النار هذا هو الموت الثاني. 15 ومن لم يوجد مكتوبا في سفر الحياة طرح في بحيرة النار.

الأصحاح الحادي والعشرون

1 ورأيت سماء جديدة وأرضا جديدة لأن السماء الأولى والأرض الأولى مضتا والبحر لا يوجد بعد. 2 ورأيت المدينة المقدسة أورشليم الجديدة نازلة من السماء من عند الله مهيأة كعروس مزينة لرجلها. 3 وسمعت صوتا عظيما من السماء قائلا هوذا مسكن الله مع الناس وهو يسكن معهم وهم يكونون له شعوبا والله نفسه يكون معهم إلههم. 4 وسيمسح الله كل دمعة من عيونهم والموت لا يكون فيما بعد ولا حزن ولا صراخ ولا وجع فيما بعد لأن الأمور الأولى قد مضت. 5 وقال الجالس على العرش ها أنا أصنع كل شيء جديدا وقال لي اكتب فإن هذه الأقوال صادقة وأمينة. 6 وقال لي قد تم أنا الألف والياء البداية والنهاية أنا أعطي العطشان من ينبوع ماء الحياة مجانا. 7 من يغلب يرث

٢ صموئيل ٢

1 يحدث بعد هذا ان داود سأل الرب قائلا أأصعد الى احد مدن يهوذا فقال له الرب اصعد. فقال داود الى اين اصعد فقال الى حبرون. 2 فصعد داود الى هناك مع امرأتيه اخينوعم اليزرعيلية وابيجايل امرأة نابال الكرملي. 3 واصعد داود رجاله الذين معه كل واحد مع بيته فسكنوا في مدن حبرون. 4 وجاء رجال يهوذا ومسحوا هناك داود ملكا على بيت يهوذا. واخبروا داود قائلين ان رجال يابيش جلعاد هم الذين دفنوا شاول. 5 فارسل داود رسلا الى رجال يابيش جلعاد وقال لهم مباركون انتم من الرب الذين عملتم هذا المعروف مع سيدكم شاول فدفنتموه. 6 والآن يصنع الرب معكم احسانا وحقا وانا ايضا اكافئكم على هذا الامر الذي عملتم. 7 والآن فلتتشدد ايديكم وكونوا ابناء بأس لان سيدكم شاول قد مات وايضا بيت يهوذا قد مسحوني ملكا عليهم. 8 واما ابنير بن نير رئيس جند شاول فاخذ اشبوشث بن شاول واجازه الى محنايم. 9 وملكه على جلعاد والجشوريين ويزرعيل وافرايم وبنيامين وعلى جميع اسرائيل. 10 كان اشبوشث بن شاول ابن اربعين سنة حين ملك على اسرائيل وملك سنتين. واما بيت يهوذا فكانوا متبعين داود. 11 وكان العدد الذي ملك فيه داود في حبرون على بيت يهوذا سبع سنين وستة اشهر. 12 وخرج ابنير بن نير وعبيد اشبوشث بن شاول من محنايم الى جبعون. 13 وخرج يوآب بن صرويا وعبيد داود وصادفوهم عند بركة جبعون وجلسوا هؤلاء على البركة من هنا وهؤلاء على البركة من هناك. 14 فقال ابنير ليوآب فليقم الغلمان ويلعبوا امام وجوهنا. فقال يوآب ليقوموا. 15 فقاموا وعبروا بعدد اثني عشر عن بنيامين لاشبوشث بن شاول واثني عشر من عبيد داود. 16 وامسك كل واحد برأس صاحبه وغرز سيفه في جنب صاحبه فسقطوا معا. فدعي ذلك الموضع حلقث هصوريم الذي في جبعون. 17 وكانت الحرب شديدة جدا في ذلك اليوم فانكسر ابنير ورجال اسرائيل امام عبيد داود.

ح ـــــــ

ולא יכלו לעמוד בפני אחיהם כי הבושה מילאה את פניהם. וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף גְּשׁוּ־נָא אֵלָי וַיִּגָּשׁוּ וַיֹּאמֶר אֲנִי יוֹסֵף אֲחִיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם מְכַרְתֶּם אֹתִי מִצְרָיְמָה. 13 ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אותי לכאן כי לחיים שלח אלוהים אותי לפניכם. (כי זה שנתיים הרעב בקרב הארץ וְעוֹד חֲמֵשׁ שָׁנִים אֲשֶׁר אֵין בָּהֶן חָרִישׁ וְקָצִיר.) ועוד חמש שנים של רעב לפניכם. (שבהן לא תוכלו לחרוש ולקצור.) 14 ויפל על צוארי בנימין אחיו ויבך ובנימין בכה על צווארו. 15 וינשק לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו. 16 והשמועה נשמעה בבית פרעה לאמר בא יוסף אחי אדוניו ויטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו מאד. 17 ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו טענו את בעירכם ולכו שובו ארצה כנען. 18 וקחו את אביכם ואת בתיכם ובואו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים ואכלו את חלב הארץ. ואתה צויתה זאת עשו קחו לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם ובאתם. 19 ועיניכם אל תחס על כליכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם יהיה. וַיַּעֲשׂוּ־כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן לָהֶם יוֹסֵף עֲגָלוֹת עַל פִּי פַּרְעֹה וַיִּתֵּן לָהֶם צֵדָה לַדָּרֶךְ. (ויעשו כן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות על פי פרעה ויתן להם צידה לדרך.) 20 לְכֻלָּם נָתַן לְאִישׁ חֲלִפוֹת שִׂמְלֹת וְלִבִנְיָמִן נָתַן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת כֶּסֶף וְחָמֵשׁ חֲלִפוֹת שִׂמְלֹת. לכולם נתן לאיש חלפות שמלות ולבנימין נתן שלוש מאות כסף וחמש חלפות שמלות. 21 וַיַּעֲשׂוּ־כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן יוֹסֵף עֲגָלוֹת כִּדְבַר פַּרְעֹה וַיִּתֵּן לָהֶם צֵדָה לַדָּרֶךְ. ויעשו כן בני ישראל ויתן יוסף עגלות כדבר פרעה ויתן להם צידה לדרך. 22 לְכֻלָּם נָתַן אִישׁ חֲלִפוֹת שִׂמְלֹת וְלִבִנְיָמִן נָתַן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת כֶּסֶף וְחָמֵשׁ חֲלִפוֹת שִׂמְלֹת. לכולם נתן איש חלפות שמלות ולבנימין נתן שלוש מאות כסף וחמש חלפות שמלות.

פרק מה

1 וַיִּשְׁלַח לְאָבִיו כְּזֹאת עֲשָׂרָה חֲמֹרִים נֹשְׂאִים מִטּוּב מִצְרַיִם וַעֲשָׂרָה אֲתֹנֹת נֹשְׂאוֹת בָּר וָלֶחֶם וּמָזוֹן לְאָבִיו לַדָּרֶךְ. ושלח לאביו כזאת עשרה חמורים נושאים מטוב מצרים ועשרה אתונות נושאות בר ולחם ומזון לאביו לדרך. 2 וַיְשַׁלַּח אֶת־אֶחָיו וַיֵּלֵכוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַל־תִּרְגְּזוּ בַּדָּרֶךְ. ושלח את אחיו וילכו ויאמר אליהם אל תרגזו בדרך. 3 וַיַּעַל אֶת־אֲבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ לוֹ: עוֹד יוֹסֵף בְּנִי חָי וְכִי־הוּא מוֹשֵׁל בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם. ויעל את אביהם ויאמרו לו: עוד יוסף בני חי וכי הוא מושל בכל ארץ מצרים. וַיָּפָג לִבּוֹ כִּי לֹא הֶאֱמִין לָהֶם. ויפג לבו כי לא האמין להם. 4 וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו אֶת כָּל־דִּבְרֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵהֶם וַיַּרְא אֶת־הָעֲגָלוֹת אֲשֶׁר שָׁלַח יוֹסֵף לָשֵׂאת אֹתוֹ וַתְּחִי רוּחַ יַעֲקֹב אֲבִיהֶם. וישמעו אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אליהם וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אותו ותחי רוח יעקב אביהם.

ملخص الدراسة باللغة العربية

هدفت الدراسة إلى التعرف على أثر استخدام استراتيجية التعلم النشط في تحسين مهارات القراءة لدى طلاب الصف الثالث الأساسي في مدارس مدينة الزرقاء. تكونت عينة الدراسة من (120) طالباً وطالبة، تم توزيعهم عشوائياً إلى مجموعتين: تجريبية وضابطة. استخدمت الباحثة اختبار مهارات القراءة كأداة للدراسة، وقد أظهرت النتائج وجود فروق ذات دلالة إحصائية عند مستوى (0.05) لصالح المجموعة التجريبية. وأوصت الدراسة بضرورة تدريب المعلمين على استراتيجيات التعلم النشط وتضمينها في خطط الدروس.

٢ صلاة

1 فعبقة الحجل تقبة مأوى: شجيرة بيت الله. ذراعه كما ذراع الرجل، 2 لعازار (يحب، صديق الله) جلس في خيمة، يسمع كلمة الله. 3 لخلط، معطف جيد في قصة كما يسمى الحجل جيد الصوف. ذراع الرجل هي عظمة من عظام الجسد. 4 بيت لحم، الجسد يحتاج حنان في عيادة. 5 في بيت الله. قصة عن الحب تقول إن الله يحب كل واحد. 6 لنبذ، معطف قصة من، معطف جيد يشبه. 7 الحمل يعيش في مأوى تحت الأرض. عظام الجسد تحتاج إلى الدم. 8 مدلهبخلبذه قصة, معطف من مأوى. 9 لا يمكن أن تكون الله. 10 لا بد أن تكون قصة من. شجرة الجسد في الله. 11 من الله. لا يمكن أن (تعلق) في (علق). 12 في الحجل لا يمكن أن تعلق الجسد. (علق) قبة, معطف الجسد في الله. كل جسد في الله. 13 عظم الصوف لا يمكن أن يكون الجسد. ذراع قصة الجسد.

صلاة الصباح الجزء الثاني

1 فعبقة لكحكوه بحبب هيه ثيث كنه دعة. 2 بحبخ. حجلجم
3 بقعة كنه لي حلب. سلبم دعمهة بد يهة: بم هم كنه
دعة بنة: هم بم. ٤ة: كنه بد لم. بنة حلضم 4 بنة
دعة بلة: كتخة حفعجة: لم بنة لبة لم. بم هم كنه
دعة بنة: هم بم. ٤ة: كنه بد لم. بنة حلضم 5 بحبخ.
كتخة بنة لبة بنة خفة: هم بنة خخ لكبكحضحضم: 6 بنة يلم
حلة مخم هحبم بد ةةمهبم: بنة يلم: كتحصخم ـفمبكبم: بكبخبكبه
لكبكم. بد لشم. ـفم بنة خخ فعبة ـفم بنة ةةحة. بنة خخ هم
لكبكم دعهة: هم بم. ـفم بنة ةةحة. بنة خخ فعبة ـفم بنة ةةحة. 7 سلك
بنة حجم بنحبم بنة حجم بنة. حفعه بفعه. خة حجم كم بنحم هم خحضم. 8 بنة
بحضلم لخفحلم بنة. ةةحخة: بنة يمة لكة. 9 هم بنة دعة دعة: بنة
لكبكم. لكبكم بنة. ةةحخة: بنة يمة لكة. 10 لكم بنة دعة: بنة
(ـفم) ةحخ, معخخة: بحضم. لكبكم: هم ـم هنه (هم) لم. هم كم بنة
لكبكم. كتخة لكبكم بنة. ةةحخة: بنة يمة لكة. 11 بحبخ. كم
(ـفم) هم لكبكم. 12 لم سلم, كمكم لكبكم

1 بصوبة بحبة بحبة بح

ي ِثة ِ (ي ِحـ): خِـ بَـبـ ة ِحـيِّـحـة ِ ةلـمـة ِ حـبِلـحـبِ. ةةحـمـة ِ حـبِلـحـل ِ
حـتـبـتـة ِ. ةحـبِحـسـبِ لـحِـتـي ِ ةيـ ِ حـلـل ِ ةـبـةـيـ ِ. 17 بَـتـلـة ِ يـ ِ ةـبـحـبِـتـ.
18 .ةـبـتـة ِ حـعـبـتـ ةـعـ ِ بـعـ ِ تـ ِ ةـتـ ِ ,ةـتـبـتـة ِ يـ ِ خِـتـ ِ ةـبـةـيـ ِ يـ ِ ةـبـلـيـ ِ
ةـبـبـ ِ ةـبـحـبِـتـ. ةـبـلـيـ ِ ةـبـبـ ِ ةـبـتـبـة ِ ةـبـحـبِـتـ. ةـبـلـيـ ِ ةـبـبـ ِ ةـبـتـبـة ِ يـ ِ ةـبـلـيـ ِ
ةـبـبـ ِ ةـبـحـبِـتـ. ةـبـلـيـ ِ ةـبـبـ ِ ةـبـتـبـة ِ يـ ِ ةـبـلـيـ ِ ةـبـبـ ِ ةـبـحـبِـتـ.
ةـبـلـيـ ِ ةـبـبـ ِ ةـبـتـبـة ِ يـ ِ ةـبـلـيـ ِ ةـبـبـ ِ ةـبـحـبِـتـ. ةـبـلـيـ ِ ةـبـبـ ِ ةـبـتـبـة ِ يـ ِ
ةـبـلـيـ ِ ةـبـبـ ِ ةـبـحـبِـتـ. ةـبـلـيـ ِ ةـبـبـ ِ ةـبـتـبـة ِ يـ ِ ةـبـلـيـ ِ ةـبـبـ ِ ةـبـحـبِـتـ.
ةـبـلـيـ ِ ةـبـبـ ِ ةـبـتـبـة ِ يـ ِ ةـبـلـيـ ِ ةـبـبـ ِ ةـبـحـبِـتـ. ةـبـلـيـ ِ ةـبـبـ ِ ةـبـتـبـة ِ يـ ِ
ةـبـلـيـ ِ ةـبـبـ ِ ةـبـحـبِـتـ. ةـبـلـيـ ِ ةـبـبـ ِ ةـبـتـبـة ِ يـ ِ ةـبـلـيـ ِ ةـبـبـ ِ ةـبـحـبِـتـ.
ةـبـلـيـ ِ ةـبـبـ ِ ةـبـتـبـة ِ يـ ِ ةـبـلـيـ ِ ةـبـبـ ِ ةـبـحـبِـتـ. ةـبـلـيـ ِ ةـبـبـ ِ ةـبـتـبـة ِ يـ ِ
ةـبـلـيـ ِ ةـبـبـ ِ ةـبـحـبِـتـ. ةـبـلـيـ ِ ةـبـبـ ِ ةـبـتـبـة ِ يـ ِ ةـبـلـيـ ِ ةـبـبـ ِ ةـبـحـبِـتـ.
ةـبـلـيـ ِ ةـبـبـ ِ ةـبـتـبـة ِ يـ ِ ةـبـلـيـ ِ ةـبـبـ ِ ةـبـحـبِـتـ. ةـبـلـيـ ِ ةـبـبـ ِ ةـبـتـبـة ِ يـ ِ
ةـبـلـيـ ِ ةـبـبـ ِ ةـبـحـبِـتـ. ةـبـلـيـ ِ ةـبـبـ ِ ةـبـتـبـة ِ يـ ِ ةـبـلـيـ ِ ةـبـبـ ِ ةـبـحـبِـتـ.